Euroopan unionin
virallinen lehti

C 265

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

60. vuosikerta

11. elokuuta 2017

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2015–2016

Istunnot 6.– 9. heinäkuuta 2015

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu EYVL C 377, 13.10.2016.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT 1

I *Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot*

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

2017/C 265/01 Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 yhtenäisestä multimodaalisesta lipunkirjoituksesta Euroopassa (2014/2244(INI)) 2

2017/C 265/02 Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 EU:n maitoalan tulevaisuudennäkymistä – maitoalan paketin täytäntöönpanon tarkastelu (2014/2146(INI)) 7

2017/C 265/03 Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 EU:n kauppa- ja investointipolitiikkojen ulkoisista vaikutuksista julkisen ja yksityisen sektorin yhteisiin aloitteisiin unionin ulkopuolisissa maissa (2014/2233(INI)) 17

2017/C 265/04 Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 hedelmä- ja vihannesalasta vuoden 2007 uudistuksen jälkeen (2014/2147(INI)) 25

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

2017/C 265/05 Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. heinäkuuta 2015, johon sisältyvät Euroopan parlamentin suositukset komissiolle transatlanttista kauppa- ja investointikumppanuutta (TTIP) koskevista neuvotteluista (2014/2228(INI)) 35

2017/C 265/06 Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 vihreän työllisyyden aloitteesta: vihreän talouden työllistämismahdollisuuksien hyödyntäminen (2014/2238(INI)) 48

FI

2017/C 265/07 Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 veronkierrosta ja verovilpistä haasteina kehitysmaiden hallinnolle, sosiaaliturvalle ja kehitykselle (2015/2058(INI)) 59

Torstai 9. heinäkuuta 2015

2017/C 265/08 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 resurssitehokkuudesta: siirtyminen kohti kiertotaloutta (2014/2208(INI)) 65

2017/C 265/09 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 pääomamarkkinaunionin muodostamisesta (2015/2634(RSP)) 76

2017/C 265/10 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Euroopan turvallisuusagendasta (2015/2697(RSP)) 84

2017/C 265/11 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Jemenin tilanteesta (2015/2760(RSP)) . . . 93

2017/C 265/12 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen (MENA-alue) turvallisuushaasteista ja poliittista vakautta koskevista näkymistä (2014/2229(INI)) 98

2017/C 265/13 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta (2015/2002(INI)) 110

2017/C 265/14 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22. toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY täytäntöönpanosta (2014/2256(INI)) 121

2017/C 265/15 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 EU:n uudesta lähestymistavasta ihmisoikeuksiin ja demokratiaan – eurooppalaisen demokratiarahaston EED:n toiminta sen perustamisen jälkeen (2014/2231(INI)) 130

2017/C 265/16 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Burundin tilanteesta (2015/2723(RSP)) . . 137

2017/C 265/17 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Srebrenican muistotilaisuudesta (2015/2747(RSP)) 142

2017/C 265/18 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Kambodžan kansalaisjärjestöjä ja ammattiliittoja koskevista lakiesityksistä (2015/2756(RSP)) 144

2017/C 265/19 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Kongon demokraattisesta tasavallasta ja erityisesti kahden pidätetyn ihmisoikeusaktivistin Yves Makwambalan ja Fred Bauman tapauksesta (2015/2757(RSP)) 147

2017/C 265/20 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Bahrainista, erityisesti Nabeel Rajabin tapauksesta (2015/2758(RSP)) 151

2017/C 265/21 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 kahden kristityn papin tilanteesta Sudanissa (2015/2766(RSP)) 155

III *Valmistelevat säädökset*

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

2017/C 265/22 Euroopan parlamentin päätös 7. heinäkuuta 2015 Bettina Michelle Jakobsenin nimittämisestä tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C8-0122/2015 – 2015/0803(NLE)) 158

2017/C 265/23 P8_TA(2015)0240

Kansainvälisen kaupan säännöissä unionille annettujen oikeuksien käyttäminen ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä unionille annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi (kodifikaatio) (COM(2015)0049 – C8-0041/2015 – 2014/0174(COD))

P8_TC1-COD(2014)0174

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/… antamiseksi unionin menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä unionille annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi (kodifikaatio) . . 159

2017/C 265/24 P8_TA(2015)0241

Alusten vahinkoa aiheuttavalta hinnoittelulta suojautuminen ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi alusten vahinkoa aiheuttavalta hinnoittelulta suojautumisesta (kodifikaatio) (COM(2014)0605 – C8-0171/2014 – 2014/0280(COD))

P8_TC1-COD(2014)0280

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/… antamiseksi alusten vahinkoa aiheuttavalta hinnoittelulta suojautumisesta (kodifikaatio) 160

2017/C 265/25 Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi kalastusmahdollisuuksien myöntämisestä EU:n vesillä Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille Ranskan Guayanan edustalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä koskevan julkilausuman hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta (05420/2015 – C8-0043/2015 – 2015/0001(NLE)) 161

2017/C 265/26 Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 3/2015 varainhoitovuodeksi 2015 – varainhoitovuoden 2014 ylijäämän ottaminen talousarvioon (09765/2015 – C8-0161/2015 – 2015/2077(BUD)) 162

2017/C 265/27 Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 4/2015 varainhoitovuodeksi 2015 – liittyy ehdotukseen Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottamisesta Romanian, Bulgarian ja Italian hyväksi (09767/2015 – C8-0162/2015 – 2015/2078(BUD)) 164

2017/C 265/28 Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 11 kohdan mukaisesti (tulvat Romaniassa, Bulgariassa ja Italiassa) (COM(2015)0162 – C8-0094/2015 – 2015/2079(BUD)) 166

2017/C 265/29 Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 1/2015 varainhoitovuodeksi 2015, pääluokka III – Komissio, joka liittyy ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan strategisten investointien rahastosta ja asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta (09876/2015 – C8-0172/2015 – 2015/2011(BUD)) 167

2017/C 265/30 Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 5/2015 varainhoitovuodeksi 2015 – Muuttopaineisiin vastaaminen (09768/2015 – C8-0163/2015 – 2015/2121(BUD)) 170

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

2017/C 265/31 Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian väliseen vakautus- ja assosiaatiosopimukseen Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi liitettävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta (05548/2014 – C8-0127/2014 – 2013/0386(NLE)) 173

2017/C 265/32 Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Serbian tasavallan väliseen vakautus- ja assosiaatiosopimukseen Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi liitettävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta (06682/2014 – C8-0098/2014 – 2014/0039(NLE)) 174

2017/C 265/33 Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Intian tasavallan hallituksen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen uusimisesta (05872/2015 – C8-0074/2015 – 2014/0293(NLE)) 175

2017/C 265/34 Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Färsaarten välisen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevan sopimuksen, jonka nojalla Färsaaret assosioituu tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaan Horisontti 2020 (2014–2020), tekemisestä (05660/2015 – C8-0057/2015 – 2014/0228(NLE)) 176

2017/C 265/35 Euroopan parlamentin tarkistukset 8. heinäkuuta 2015 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2007/36/EY muuttamisesta osakkeenomistajien pitkäaikaiseen vaikuttamiseen kannustamisen osalta sekä direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevan selvityksen tiettyjen osien osalta (COM(2014)0213 – C7-0147/2014 – 2014/0121(COD)) 177

2017/C 265/36 P8_TA(2015)0258

Markkinavakausvarannon perustaminen unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta (COM(2014)0020 – C8-0016/2014 – 2014/0011(COD))

P8_TC1-COD(2014)0011

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 8. heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2015/… antamiseksi markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta 198

2017/C 265/37 P8_TA(2015)0259

Merenkulkijat ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2008/94/EY, 2009/38/EY, 2002/14/EY, 98/59/EY ja 2001/23/EY muuttamisesta merenkulkijoiden osalta (COM(2013)0798 – C7-0409/2013 – 2013/0390(COD))

P8_TC1-COD(2013)0390

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 8. heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/… antamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2008/94/EY, 2009/38/EY ja 2002/14/EY sekä neuvoston direktiivien 98/59/EY ja 2001/23/EY muuttamisesta merenkulkijoiden osalta 199

2017/C 265/38 Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Sveitsin valaliiton välisen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen, jolla Sveitsin valaliitto assosioidaan tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaan ”Horisontti 2020” sekä Horisontti 2020 -puiteohjelmaa täydentävään Euroopan atomienergiayhteisön tutkimus- ja koulutusohjelmaan ja jolla säännellään Sveitsin valaliiton osallistumista Fusion for Energy -yhteisyrityksen toteuttamiin ITER-toimiin, tekemisestä (05662/2015 – C8-0056/2015 – 2014/0304(NLE)) 200

2017/C 265/39 Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (COM(2015)0098 – C8-0075/2015 – 2015/0051(NLE)) 201

2017/C 265/40 Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 13 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2015/001 FI/Broadcom, Suomi) (COM(2015)0232 – C8-0135/2015 – 2015/2125(BUD)) 223

2017/C 265/41 Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 varainhoitovuoden 2016 talousarvioesitystä käsittelevän trilogin neuvotteluvaltuuksista (2015/2074(BUD)) 226

Torstai 9. heinäkuuta 2015

2017/C 265/42 P8_TA(2015)0267

Elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallitut enimmäistasot ydinonnettomuuden jälkeen ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallituista enimmäistasoista ydinonnettomuuden tai muun säteilyhätätilanteen jälkeen (COM(2013)0943 – C7-0045/2014 – 2013/0451(COD))

P8_TC1-COD(2013)0451

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 9. heinäkuuta 2015, *Euroopan parlamentin ja* neuvoston asetuksen (EU) 2015/… antamiseksi elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallituista enimmäistasoista ydinonnettomuuden tai muun säteilyhätätilanteen jälkeen [tark. 1. Vastaava muutos tehdään kaikkialle tekstiin.] 272

Käytettyjen merkkien selitykset

*	Kuulemismenettely
***	Hyväksyntämenettely
***I	Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely
***II	Tavallinen lainsäätämisjärjestys: toinen käsittely
***III	Tavallinen lainsäätämisjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään ***lihavoidulla kursiivilla***. Poistot ilmaistaan joko merkillä ▌ tai yliviivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti ***lihavoidaan ja kursivoidaan*** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2015–2016

Istunnot 6.– 9. heinäkuuta 2015

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu EYVL C 377, 13.10.2016.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2015)0246

Yhtenäinen multimodaalinen lipunkirjoitus Euroopassa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 yhtenäisestä multimodaalisesta lipunkirjoituksesta Euroopassa (2014/2244(INI))

(2017/C 265/01)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon tieliikenteen älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapintojen puitteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/40/EU ([1]),

— ottaa huomioon komission asetuksen (EU) N:o 454/2011 Euroopan laajuisen rautatiejärjestelmän osajärjestelmää ”henkilöliikenteen telemaattiset sovellukset” koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä ([2]),

— ottaa huomioon yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24. lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ([3]),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Toimintasuunnitelma älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönottamiseksi Euroopassa” (COM(2008)0886),

— ottaa huomioon komission vuonna 2011 antaman valkoisen kirjan ”Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää” (COM(2011)0144),

— ottaa huomioon 15. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää” ([4]),

— ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Towards a roadmap for delivering EU-wide multimodal travel information, planning and ticketing services” (SWD(2014)0194),

— ottaa huomioon EU:n kaupunkiliikenteen toimintasuunnitelman (COM(2009)0490),

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

— ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

([1]) EUVL L 207, 6.8.2010, s. 1.
([2]) EUVL L 123, 12.5.2011, s. 11.
([3]) EUVL L 281, 23.11.1995, s. 31.
([4]) EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 72.

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A8-0183/2015),

A. toteaa, että aikaisemmista ponnisteluista huolimatta vuoden 2011 valkoisen kirjan ([1]) tavoite 22 saumattomien multimodaalisten ovelta ovelle -kuljetusten mahdollistamisesta yhteentoimivien ja multimodaalisten aikatauluja, tietopalveluita, internet-varausjärjestelmiä ja älykkäitä lipunmyyntijärjestelmiä koskevien älykkäiden liikennejärjestelmien avulla ei ole vielä toteutunut;

B. toteaa, että suurin osa matkustajista suosii edelleen yksilöliikennettä; katsoo, että EU:n laajuisten matkasuunnittelupalveluiden luominen ei yksinään riitä parantamaan eri liikennemuotojen integraatiota, vaan jokaisen liikennemuodon omaa tehokkuutta, kestävyyttä ja käyttäjäystävällisyyttä on parannettava; katsoo, että prosessia edistäisivät merkittävästi esimerkiksi neljännen rautatiepaketin hyväksyminen, sillä se takaisi yhtäläisen pääsyn infrastruktuuriin myös pienimmille toimijoille, pk-yrityksille ja uusyrityksille, lentomatkustajien oikeuksia koskevan asetuksen hyväksyminen, eurooppalaisen sisävesistrategian hyväksyminen, yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttaminen sekä TEN-T prioriteettihankkeet;

C. toteaa, että huolimatta siitä, että komissio määrittelee multimodaalisen lipunkirjoituksen eri liikennemuotojen yhdistämiseksi yhteen lippuun, yritykset eivät aina käytä samaa määritelmää, ja jotkin palveluntarjoajat pyrkivät vain toimittamaan yhteentoimivia lippuja, mikä haittaa alan kehittämistä edelleen;

1. toteaa, että EU:n laajuiset multimodaaliset matkatiedot sekä rajat ylittävät integroidut matkasuunnittelu- ja matkalippupalvelut erityisesti pitkillä matkoilla ovat osittainen vastaus Euroopan liikenteen merkittäviin haasteisiin ja esimerkiksi kestävyyteen, multimodaalisuuteen, kaikkien liikennemuotojen turvallisuuden parantamiseen, tehokkuuteen ja taloudelliseen toteutettavuuteen liittyviin haasteisiin sekä laadukkaiden työpaikkojen luontiin ja työvoiman liikkuvuuteen, minkä johdosta ne hyödyttävät tasapuolisesti yhteiskuntaa, taloutta, ympäristöä, sosiaalista yhteenkuuluvuutta sekä matkailualaa;

2. painottaa, että EU:n laajuiset yhdennetyt multimodaaliset matkatieto-, suunnittelu- ja lipunmyyntipalvelut antavat eurooppalaisille yrityksille ja erityisesti pk-yrityksille ja uusyrityksille mahdollisuuksia innovointiin ja antavat siten merkittävän panoksen kehitettäessä maailmanlaajuisesti kilpailukykyisiä Euroopan sisämarkkinoita ja Euroopan yhtenäistä liikennealuetta;

3. painottaa, että henkilöiden EU:n laajuinen liikkuvuus on yksi perusvapauksien toteutumisen edellytyksistä ja kuluttajilla on siksi oltava mahdollisuus saada kattavaa, tarkkaa ja puolueetonta tietoa aikatauluista ja yhteyksistä sekä multimodaalisista ja rajat ylittävistä liikenneyhteyksistä, jotta mahdollistettaisiin sujuva, helppo ja mukava ovelta ovelle -liikenne sekä varausten ja maksujen suorittaminen verkossa; pitää myönteisinä toimia, joilla kannustetaan matkustajia yhdistämään useita käytettävissä olevia liikennemuotoja; toteaa, että useimmissa jäsenvaltioissa on vielä puutteita verkossa tai mobiilisovellusten avulla tapahtuvassa lippujen ostamisessa kansallisia tai EU:n sisäisiä rajat ylittäviä matkoja varten; katsoo, ettei maantieteelliseen sijaintiin perustuvaa estoa pidä sallia;

4. pitää tärkeänä, että matkustajat voivat saada yhden lipun yhtä eri liikennemuotoja yhdistävää matkaa varten, mahdollistetaan multimodaalisten matka- ja liikennetietojen saanti ja siten matkustajille kattavien, helppokäyttöisten, neutraalien, luotettavien ja reaaliaikaisten tietojen saanti, joka on edellytyksenä integroiduille lippujärjestelmille; korostaa, että jotta voitaisiin taata sen yhteydessä toteutettavien toimien oikeudenmukaisuus, on erittäin tärkeää, että samalla sovelletaan kaikkien liikennemuotojen ulkoisten kustannusten sisällyttämistä hintoihin ja annetaan tietoja eri liikennemuotojen ympäristötehokkuudesta;

5. toteaa, että kuluttajille olisi aina annettava avointa hinnoittelutietoa; korostaa, että varaus- ja maksujärjestelmissä olisi selkeästi ilmoitettava lipun kokonaishinta matkan kaikille valituille matkoille, mukaan luettuna verojen ja maksujen kaltaiset pakolliset osat; pitää tärkeinä innovatiivisia tietoteknisiä alustoja, jotka vähentävät yleisesti varausten ja maksujen suorittamisen hintaa, ja pitää tärkeänä, että matkalippujen ostamisen yhteydessä sallitaan erilaisia maksutapoja; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita lisätoimiin luottokorttien tai muiden asianmukaisten maksuvälineiden käyttämisestä joukkoliikenteessä perittävien maksujen rajoittamiseksi;

6. korostaa, että erilaisten tietojen yhteensopivuuden ja yhdenmukaisuuden puute, tietomuotojen ja tiedonvaihtoprotokollien erilaisuus ja niiden yhteentoimivuuden puute heikentävät eri liikennemuodot kattavien integroitujen tietojen, suunnittelun ja lippupalveluiden olemassaoloa EU:ssa ja aiheuttavat lisäkustannuksia; kehottaa komissiota takaamaan, että kaikissa sääntelytoimissa otetaan huomioon liikennealan nopea kehitys eikä niillä luoda tarpeettomia rasitteita;

([1]) Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää, (COM(2011)0144).

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

7. pitää myönteisenä viranomaisten ja yksityisen sektorin pyrkimystä tarjota matkasuunnittelupalveluita ja käyttää vaadittuja avoimia standardeja ja käyttöliittymiä; panee kuitenkin merkille, että palveluilla on usein alueellisia tai kansallisia rajoituksia ja että ne ovat harvoin multimodaalisia; kehottaa siksi matkustus- ja matkasuunnittelupalveluiden tarjoajia ensimmäisenä askeleena hyödyntämään jo olemassa olevaa synergiaa ja keskittymään entistä enemmän multimodaalisten ja rajat ylittävien matkansuunnittelupalveluiden sekä räätälöityjen matkalippujärjestelmien tarjoamiseen ja kiinnittämään erityistä huomiota palveluiden tarjoamisessa käytettävään kieleen; kehottaa ottamaan tässä yhteydessä huomioon vähemmistökielten käytön sekä pitkän matkan liikenteen ja lähiliikenteen välisten yhteyksien toteuttamisen matkan ensimmäiset ja viimeiset kilometrit mukaan lukien esimerkiksi kehittämällä erilaisia järjestelmiä edelleen niiden yhteentoimivuuden parantamiseksi ja niiden välisen tiedonvaihdon mahdollistamiseksi; kehottaa komissiota käyttämään TEN-T-käytäviä kokeiluhankkeina matkustajavirtojen tunnistamiselle ja mahdollisuuksille käyttää multimodaalisia tieto-, matkasuunnittelu- ja lipunmyyntipalveluja;

8. kehottaa komissiota kehittämään hyvien käytänteiden kokoelman paikallisesti, alueellisesti tai valtakunnallisesti toteutettaville hankkeille ja soveltamaan sitä perustana hankkeiden toteuttamiselle EU:ssa;

9. korostaa, että multimodaalisten yhdennettyjen lipunmyyntijärjestelmien avulla ostamisen helppous ja kätevyys houkuttelevat lisää matkustajia julkiseen liikenteeseen, mikä lisää heidän tyytyväisyyttään ja hyödyttää joukkoliikenneyhtiöitä;

10. kehottaa komissiota toteuttamaan multimodaalisten yhdennettyjen lipunmyyntijärjestelmien yhteydessä tarvittavia toimia selkeän kehyksen luomiseksi sidosryhmien ja toimivaltaisten viranomaisten pyrkimysten tukemiseksi ja helpottamiseksi ja kehottaa tukemaan niiden jo tekemiä sopimuksia ja tarjolla olevien tuotteiden ja palveluiden innovatiivista luonnetta; kehottaa komissiota siinä tapauksessa, että vuoteen 2020 mennessä ei saavuteta merkittävää kehitystä integroitujen ja yhteentoimivien multimodaalisten ja rajat ylittävien matkalippujärjestelmien luomisessa, käyttämään perustana jo saavutettua edistystä sekä jo tehtyjä vapaaehtoisuuteen perustuvia aloitteita ja toteuttamaan sen pohjalta lainsäädäntötoimia, joilla vahvistetaan vähimmäissäännöt sekä aikataulu;

11. korostaa alueellisten ja paikallisten viranomaisten aktiivista roolia ja vastuuta matkojen ensimmäisten ja viimeisten kilometrien yhteydessä; pitää tärkeänä, että ne osallistuvat yksittäisten toimien täytäntöönpanoon, valvovat niiden toteutusta ja varmistavat, että järjestelmä kokonaisuudessaan toimii tehokkaasti; kehottaa edelliset seikat huomioon ottaen jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia

— esittämään viimeistään vuoteen 2020 mennessä tiiviissä yhteistyössä liikennealan edustajien kanssa kansallisia päivitettyjä aikataulu- ja hintatietojärjestelmiä käyttämällä niiden perustana avoimia käyttöliittymiä, jotka yhdistävät sekä yksityisten että julkisten yritysten ylläpitämien alueellisten ja paikallisten kaupunkiliikennejärjestelmien matkustustiedot, ja kehottaa jatkamaan tällaisten järjestelmien säännöllistä päivittämistä;

— pitämään huolta siitä, että liikennevälineen sijainnista kertovan reaaliaikaisen matkatiedon lähettämiseen tarkoitetut älykkäät järjestelmät asennetaan kaikkiin lähiliikenteessä käytettäviin liikennevälineisiin viimeistään vuoteen 2020 mennessä ja että tällaisten järjestelmien asentaminen sisältyy tarjouskilpailujen ehtoihin;

— kehottaa suunnittelemaan viimeistään vuoteen 2024 mennessä avoimiin käyttöliittymiin perustuvia kansallisia aikataulu- ja maksutietojärjestelmiä, jotka tarjoavat reaaliaikaista tietoa paikallisten julkisen liikenteen harjoittajien aikatauluista ja jotka yhdistetään toimijoiden, matkansuunnittelupalvelujen tarjoajien sekä kuluttajien käytettävissä olevaksi rajat ylittäväksi verkoksi;

12. on samaa mieltä komission kanssa siitä, että kaikkien matkansuunnittelu- ja matkavarauspalveluntarjoajien ja myös pk-yritysten ja uusyritysten oikeudenmukainen, avoin ja tasa-arvoinen pääsy kattaviin, multimodaalisiin ja tosiaikaisiin liikenne- ja matkatietoihin on tärkeä ennakkoedellytys EU:n laajuisten multimodaalisten matkatieto-, matkasuunnittelu- ja matkavarauspalveluiden toteutumisen kannalta; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen, jonka mukaan kaikki palveluntarjoajat velvoitetaan antamaan oikeudenmukaisin ja tasapuolisin ehdoin käyttöön kaikki tiedot, joita entistä kattavampien palveluiden tarjoaminen edellyttää, jotta matkustajat saavat todellisen ja käytettävissä olevan mahdollisuuden valita kestävimmät, edullisimmat tai nopeimmat yhteydet palveluntarjoajien kaupallisia etuja vaarantamatta;

13. painottaa, että EU:n kilpailupolitiikan mukaisesti on komission tehtävä tutkia ja ehkäistä sellaisen tilanteen vaaraa, että tiedot ovat vain multimodaalisten tieto- ja matkalippupalveluiden tarjoajien hallussa; lisää, että komission on myös varmistettava, että sähköisen lipunmyyntijärjestelmän käyttämisestä perittävä osuus ei kasva niin suureksi, että se rankaisisi matkustajaliikennettä harjoittavia yrityksiä;

14. kehottaa luomaan keskustelufoorumin, joka kattaa kaikki paikallisen, alueellisen, kansallisen ja unionin tason liikennealan edustajat ja toimivaltaiset viranomaiset ja jonka avulla voidaan kehittää toteuttamiskelpoisia menettelyjä yhteentoimivien sähköisten matkalippujärjestelmien ottamiseksi vaiheittain käyttöön koko EU:ssa, ja kehottaa ottamaan niiden yhteydessä huomioon koko matkan suunnittelusta lippujen ostoon sekä käsittelemään lipunmyyntitulojen oikeasuhteisen jakamisen ongelmaa ja kustannusten jakamista sopimuspuolten mahdollisten kiistojen yhteydessä; katsoo, että tällaisia ratkaisuja on kehitettävä markkinavetoisesti rasittamatta toiminnanharjoittajia ja matkustajia suhteettomilla kustannuksilla; kehottaa komissiota tukemaan EU:n yhteisrahoituksen avulla voimakkaasti Euroopan laajuisten televiestintä- ja liikenneverkkojen välistä synergiaa;

15. toteaa, että eurooppalaiset matkustajien oikeudet ovat rajoitettuja, koska niitä sovelletaan erikseen kuhunkin kuljetussopimukseen, mutta jos matkaan sisältyy rajat ylittäviä osuuksia tai eri liikennevälineiden yhdistämistä, matkustajien oikeuksia ei voida taata tavalliseen tapaan; kehottaa siksi komissiota vastaamaan kehotukseen, jonka parlamentti esitti vuoden 2011 etenemissuunnitelmasta antamassaan päätöslauselmassa ([1]), eli kehotukseen laatia kaikki liikennemuodot käsittävän matkustajien oikeuksien peruskirja; kehottaa komissiota esittämään vuoden 2017 loppuun mennessä tällaista peruskirjaa koskevan ehdotuksen, joka sisältää myös erillisen multimodaalisia matkoja käsittelevän osan, jonka avulla matkustajien oikeudet voidaan suojata selvästi ja avoimella tavalla eri liikennemuotoja yhdistettäessä ja jossa otetaan huomioon kunkin liikennemuodon erityispiirteet sekä yhtenäinen multimodaalinen lipunkirjoitus;

16. korostaa, että liikennevälineiden esteettömyys on erityisen tärkeää sosiaalisen liikkuvuuden sekä kaikkien matkustajien ja erityisesti haavoittuvassa asemassa olevien kannalta ja Euroopan demografinen muutos huomioon ottaen; kehottaa kiinnittämään entistä enemmän huomiota vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeisiin sekä ikääntyneiden erityistarpeisiin liittyen matkatietojen saantiin ennen matkaa ja sen aikana ja liittyen lipunmyyntivaihtoehtoihin sekä varaus- ja maksujärjestelmiin, mukaan lukien mahdollisuus varata pyörätuolipaikka; pitää myönteisenä komission etenemissuunnitelmaa kohti esteettömyyttä koskevaa unionin säädöstä sekä mahdollisuutta toteuttaa lainsäädäntötoimia vammaisten henkilöiden kohtaamien taloudellisten ja sosiaalisten esteiden poistamiseksi; vaatii komissiota poistamaan liikenteeseen liittyviä esteitä osana esteettömyyden parantamista koskevia toimiaan;

17. pitää tärkeänä, että turvataan erilaiset hinnoittelumallit ja maksuvaihtoehdot (korvaukset, alennukset jne.) sen varmistamiseksi, että tietyt yhteiskunnan ryhmät (työttömät, eläkeläiset, opiskelijat, vähätuloiset suurperheet sekä muut muita huonommassa asemassa olevat sosiaaliryhmät) voivat hyötyä multimodaalisesta lipunkirjoitusjärjestelmistä EU:ssa;

18. toteaa, että multimodaalisten liikennetietojärjestelmien olisi oltava käyttäjäystävällisiä ja niitä olisi siksi täydennettävä päivitetyillä kartoilla ja maantieteellisillä tiedoilla;

19. kehottaa edelleen kannustamaan alan toimijoita innovatiiviseen ongelmanratkaisuun sekä pitämään yllä ja kehittämään alaan liittyviä EU:n rahoitusvaihtoehtoja, kuten Horisontti 2020 -ohjelmaan sisältyvää Shift2Rail 4 -ohjelmaa ja Verkkojen Eurooppa -välinettä sekä rakennerahastoja; vaatii Euroopan investointipankkia käyttämään Euroopan strategisten investointien rahastoa asianmukaisesti tähän tarkoitukseen;

20. kehottaa komissiota julkaisemaan helposti saatavilla olevan luettelon, jossa arvioidaan säännöllisesti intermodaalista yhdennettyä lipunmyyntiä koskevia EU:n yhteisrahoitettavia hankkeita;

21. korostaa maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) ja erityisesti eurooppalaisen satelliittinavigointijärjestelmän (Galileo) elintärkeää merkitystä dynaamisessa tiedonkeruussa, joka antaa mahdollisuuden tiedottaa matkustajille mahdollisista häiriöistä ja vaihtoehtoisista reiteistä sekä ennen matkaa että sen aikana; korostaa, että satelliittijärjestelmien hyötyjen tueksi on aina asetettava riittävät tietosuojasäännökset;

22. toteaa, että on tarpeen vähentää ruuhkia ja ilmansaasteita kaupunkialueilla, ja kehottaa ottamaan käyttöön kannustimia, joilla tuetaan kestävien liikennemuotojen käyttöä koko Euroopassa; kehottaa sisällyttämään matkatietoihin ja matkasuunnittelupalveluihin tietoja erilaisista liikkuvuuteen liittyvistä palveluista, kuten autojen yhteiskäytöstä, kimppakyydeistä, liityntäpysäköinnistä, polkupyörien vuokrauksesta sekä pyörä- ja kävelyteistä;

([1]) Aiheesta ”Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää” 15. joulukuuta 2011 annettu Euroopan parlamentin päätöslauselma. (EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 72.).

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

23. pitää myönteisenä integroitujen sähköisten matkalippujärjestelmien yhä parempaa saatavuutta kaupungeissa ja muilla urbaaneilla alueilla, mistä esimerkkinä on uusi osallistava digitaalinen älykorttitekniikka, jota voidaan käyttää eri liikennemuodoissa ja myös rajat ylittävästi; korostaa kuitenkin, että tekniset ratkaisut olisi jätettävä markkinoiden huomaan eikä niistä olisi määrättävä unionin tasolla;

24. toteaa, että pysyvästi hyvät verkkoyhteydet ovat yksi ennakkoehto sellaisen matkustajaystävällisen älyjärjestelmän luomiselle, joka voi tuottaa dynaamista liikennetietoa reaaliajassa; kehottaa komissiota siksi asettamaan etusijalle maksuttoman tai edullisen huippunopean digitaalisen infrastruktuurin laajamittaisen saatavuuden helpottamisen, edistämisen ja tukemisen kaikissa liikennemuodoissa ja kaikissa liikenteen risteyspaikoissa Verkkojen Eurooppa -välineen, Horisontti 2020 -ohjelman ja muiden asiaankuuluvien rahoituslähteiden avulla;

25. korostaa tietosuojan tärkeyttä, kehottaa noudattamaan direktiiviä 95/46/EY ja kehottaa määrittämään selkeät ehdot tietojen käytölle ja siirtämiselle; toteaa, että tämä koskee erityisesti henkilötietoja, joita pitäisi käsitellä ja käyttää vain anonyymissä muodossa ja vain eri liikennemuodot käsittävän lipunkirjoituksen helpottamiseksi; toteaa, että lippujen ostamisen ja maksamisen internet- ja mobiilisovelluksilla olisi mieluiten oltava mahdollista ilman rekisteröitymistä järjestelmään;

26. pitää tärkeänä matkasuunnittelua, helposti saatavissa olevia multimodaalisia tietoja sekä selvää ja avointa lipunkirjoitusta digitaalisten ja verkossa toimivien alustojen kautta; pitää myös tärkeänä joukkoliikenteen käyttömahdollisuuksien parantamista matkustettaessa ulkomaille EU:ssa ja kestävien liikennepalveluiden modernisoinnin kannustamista turistien houkuttelemiseksi EU:sta ja sen ulkopuolelta, koska tämä helpottaa koko matkansuunnitteluprosessia; korostaa myös integroidun lipunkirjoitusjärjestelmän mahdollisia myönteisiä vaikutuksia, sillä se parantaa kaikkien alueiden ja erityisesti kaikkein syrjäisimpien alueiden yhteyksiä;

27. korostaa, että EU:n kaupungeissa, alueilla ja jäsenvaltioissa jo käytössä olevat yli sata multimodaalista matkasuunnittelujärjestelmää kaipaavat lisää julkisuutta ja näkyvyyttä; kehottaa myös toteuttamaan toimia, joilla edistetään näiden palvelujen yhteentoimivuutta;

28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0249

Maitoalan paketin täytäntöönpanon tarkastelu

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 EU:n maitoalan tulevaisuudennäkymistä – maitoalan paketin täytäntöönpanon tarkastelu (2014/2146(INI))

(2017/C 265/02)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta maito- ja maitotuotealan sopimussuhteiden osalta 14. maaliskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 261/2012 ([1]),

— ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ([2]),

— ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2014 annetun komission kertomuksen maitoalan markkinatilanteen kehittymisestä ja maitoalan paketin säännösten soveltamisesta (COM(2014)0354),

— ottaa huomioon joulukuussa 2014 annetun komission selvityksen unionin maatalousmarkkinoiden ja -tulojen näkymistä 2014–2024 (Prospects for EU agricultural markets and income 2014–2024),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan unionin syrjäisimmistä alueista,

— ottaa huomioon 10. joulukuuta 2012 annetun komission kertomuksen markkinatilanteen kehityksestä ja sen vaikutuksista maitokiintiöjärjestelmän sujuvan asteittaisen poistamisen edellytyksiin – toinen ”pehmeää laskua” koskeva kertomus (COM(2012)0741),

— ottaa huomioon 11. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman maidontuotannon jatkumisesta vuoristoalueilla, epäsuotuisilla alueilla ja syrjäisimmillä alueilla maitokiintiön lakkauttamisen jälkeen ([3]),

— ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman ”EU:n valkuaisvaje: mistä ratkaisu pitkäaikaiseen ongelmaan?” ([4]),

— ottaa huomioon 17. syyskuuta 2009 antamansa päätöslauselman maitoalan kriisistä ([5]),

— ottaa huomioon 15. heinäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen torjunnasta yritysten välisessä elintarvikeketjussa (COM(2014)0472),

— ottaa huomioon unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 247/2006 ([6]),

— ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21. marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ([7]),

— ottaa huomioon 13. tammikuuta 2015 annetun komission ehdotuksen asetukseksi Euroopan strategisten investointien rahastosta (COM(2015)0010),

— ottaa huomioon alueiden komitean lausuntoluonnoksen maitoalan tulevaisuudesta,

([1]) EUVL L 94, 30.3.2012, s. 38.
([2]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0577.
([4]) EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 58.
([5]) EUVL C 224 E, 19.8.2010, s. 20.
([6]) EUVL L 42, 14.2.2006, s. 1.
([7]) EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

— ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2015 tehdyn Euroopan komission ja Euroopan investointipankin yhteisymmärryspöytäkirjan yhteistyöstä maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla EU:ssa,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä talousarvion valvontavaliokunnan lausunnon (A8-0187/2015),

A. ottaa huomioon, että maitoalan paketti tuli voimaan 3. lokakuuta 2012 ja sitä sovelletaan 30. kesäkuuta 2020 saakka;

B. ottaa huomioon, että maitokiintiöt lakkautetaan 31. maaliskuuta 2015, kuten vuonna 2003 toteutetussa YMP:n väliarvioinnissa päätettiin;

C. ottaa huomioon maidontuotannon jatkumisesta unionin vuoristoalueilla, epäsuotuisilla alueilla ja syrjäisimmillä alueilla maitokiintiön lakkauttamisen jälkeen 11. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman sisältämien toimenpiteiden merkityksen ja ajankohtaisuuden;

D. ottaa huomioon, että maitoalan maailmanmarkkinat ovat yhä epävakaammat ja että tammikuussa 2014 hinnat nousivat hintaseurannan historian ennätystasolle, minkä jälkeen ne putosivat merkittävästi koko loppuvuoden 2014 ajan; ottaa huomioon, että epävakaus vaikuttaa erityisesti kotieläintuotantoon ja maidontuotannossa käytettyihin tuotantopanoksiin ja johtaa tuotantokustannuksia alhaisempiin tuottajahintoihin;

E. katsoo, että kestävä maatalous laadukkaiden elintarvikkeiden lähteenä voidaan varmistaa ainoastaan, jos tuottajat saavat riittävän tuottajahinnan, joka kattaa kaikki kestävän tuotannon kustannukset;

F. ottaa huomioon, että Venäjän eurooppalaisille maitotaloustuotteille elokuusta 2014 lähtien asettama tuontikielto on aiheuttanut haittaa unionin sisämarkkinoilla ja osoittanut siten, että on oltava valmiina soveltamaan kriisiin liittyviä markkinatoimenpiteitä niiden luonteesta riippumatta, ja ottaa huomioon, että on tärkeää turvata unionin tuotteille monipuoliset vientimarkkinat, etenkin koska maitotuotteiden maailmanlaajuisen kysynnän ennustetaan kasvavan, ja varmistaa lisäksi vakaat, maksukykyiset kotimarkkinat;

G. ottaa huomioon, että maitoalan paketin ansiosta jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön pakollisia sopimuksia, joilla tuottajia ja jalostajia autetaan suunnittelemaan tuotantomääriään ja vahvistamaan tuotantoketjujensa organisointia valmistautuakseen maitokiintiöiden lakkauttamiseen, ja että tähän mennessä vain harvat jäsenvaltiot ovat käyttäneet tätä mahdollisuutta;

H. ottaa huomioon, että maitoalan paketti velvoitti jäsenvaltiot tunnustamaan tuottajaorganisaatiot ja niiden yhteenliittymät sekä osuuskuntien edelleen keskeisen aseman ja että tarjontaa on edelleen keskitettävä, jotta tuottajien neuvotteluvoimaa voidaan parantaa;

I. ottaa huomioon, että huhtikuussa 2014 perustettiin maitomarkkinoiden seurantakeskus, jonka tehtävänä on parantaa maitoalan valvontaa komissiossa ja teollisuudenalalla, ja että seurantakeskuksen asemaa on vahvistettava, jotta alalla voidaan ottaa käyttöön tehokas kriisivaroitusmekanismi kooltaan, maantieteelliseltä sijainniltaan ja tuotanto- ja jakelumenettelyiltään erilaisia maitotiloja varten;

J. katsoo, että nykyinen turvaverkko on liian heikko, jotta sillä voitaisiin taata suoja maidon hinnan mahdollisesti laskiessa;

K. katsoo, että yksi YMP:n tärkeimmistä tavoitteista on taloudellisesti, yhteiskunnallisesti ja ympäristöllisesti tasapainoinen alueellinen kehitys, mikä edellyttää tuottoisan ja kestävän maatalouden säilyttämistä epäsuotuisilla tai syrjäisimmillä alueilla tai vuoristoalueilla;

L. ottaa huomioon kiintiöiden päättymisen äärimmäisen kielteiset vaikutukset syrjäisimmillä alueilla ja erityisesti Azoreilla, jossa maidontuotanto on tärkein taloudenala ja muodostaa lähes 46 prosenttia alueen taloudesta;

M. ottaa huomioon, että monet maitotilat sijaitsevat epäsuotuisilla tai syrjäisimmillä alueilla tai saari- tai vuoristoalueilla, joilla maidon ja maitotuotteiden tuotanto- ja keruukustannukset ja niiden saattamista oman tuotantoalueen ulkopuolisille markkinoille koskevat kustannukset ovat korkeampia kuin muilla alueilla, ja että luonnonolosuhteiden asettamien rajoitusten takia ne eivät voi hyödyntää kiintiön poistamisen luomia kasvumahdollisuuksia samalla tavoin kuin muut alueet; toteaa, että tämän vuoksi tuotanto on vaarassa keskittyä entistä enemmän taloudelliselta sijainniltaan suotuisimmille unionin alueille;

N. ottaa huomioon, että maidontuotannon määrää koskevia pakollisia ilmoituksia sovelletaan 1. päivästä huhtikuuta 2015 lähtien;

O. katsoo, että sukupolvenvaihdokset, uudenaikaistaminen ja investoinnit ovat olennaisen tärkeitä unionin maitoalan toimivuuden ja kestävyyden kannalta;

P. ottaa huomioon, että unionissa tuotetut maitotuotteet ja etenkin suojatulla alkuperänimityksellä (SAN), suojatulla maantieteellisellä merkinnällä (SMM) ja aitoa perinteistä tuotetta (APT) osoittavalla merkinnällä varustetut tuotteet edistävät merkittävällä tavalla unionin elintarviketeollisuuden tavoitteiden saavuttamista ja hyvinvointia maaseudulla, jota hallitsevat pienet ja keskikokoiset perhetilat ja jolla on säilytettävä huomattava maidontuotantokapasiteetti; ottaa huomioon, että maito on raaka-aine erittäin monille yksityisen sektorin ja osuustoimintasektorin jalostusyrityksille ja että maidontuotanto on tärkeää eurooppalaisen elintarviketeollisuuden perinnön moninaisuuden säilyttämiselle, se on avainasemassa Euroopan alueiden, ympäristön ja sosiaalisen ulottuvuuden määrittämisessä ja sillä on kerrannaisvaikutuksia muihin toiminta-aloihin, kuten matkailuun;

Q. ottaa huomioon, että joissakin jäsenvaltioissa maatalous- ja maidontuottajat ovat saaneet suuret sakot maitokiintiöiden ylittämisestä kahtena viimeisenä kiintiövuonna;

1. palauttaa mieliin, että maitoalan paketilla pyritään varmistamaan unionissa kestävä, kilpailukykyinen ja elinkelpoinen maitoala, jonka käytössä on tehokkaat välineet, jotka takaavat tuottajille oikeudenmukaisen korvauksen; korostaa, että maitoalan paketissa esille tuodut asiat ovat edelleen este kestäville, kilpailukykyisille ja oikeudenmukaisille maitoalan markkinoille ja maidontuottajien oikeudenmukaisille tuloille;

2. muistuttaa, että maitokarjatiloilla on merkittävä rooli maankäytön suunnittelun, maaseudun työpaikkojen ja talouden, ympäristön ja yhteiskunnan kehittymisen kannalta monilla Euroopan maaseutualueilla;

3. korostaa, että maidontuottajat, etenkin pientilat, ovat erityisen haavoittuvaisia tulonvaihtelujen ja korkeisiin pääomakustannuksiin liittyvien riskien, tuotteiden haavoittuvuuden, maitoalan perushyödykkeiden epävakaiden hintojen sekä tuotantopanos- ja energiakustannusten suhteen, ja että maidontuotannosta saatavan toimeentulon kestävyys on jatkuva haaste, koska tuotantokustannukset nousevat usein lähelle tuottajahintoja tai menevät niiden ylitse;

4. korostaa, että eurooppalaisten tuottajien ongelmana ovat rehun ja muiden tuotantohyödykkeiden hinnoista johtuvat korkeat kustannukset, ja toteaa, että myös eläinten hyvinvointia ja elintarviketurvallisuutta koskevat unionin lainsäädännön vaatimukset laskevat eurooppalaisten tuottajien kilpailukykyä muiden maiden tuottajiin verrattuna;

Venäjän kauppasaarron vaikutus ja maitoalan tämänhetkinen kriisi

5. kehottaa komissiota pohtimaan kriisin syitä ja toimenpiteitä tulevien kriisien ehkäisemiseksi maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N: o 1308/2013 219, 221 ja 222 artiklan mukaisesti;

6. kehottaa komissiota toteuttamaan uusia, kohdennettuja markkinatoimenpiteitä ratkaistakseen kotimarkkinoilla vallitsevan kriisin, joka johtuu hintojen alentamispaineista ja asianmukaisten kriisivälineiden puuttumisesta, globaalin kysynnän vähenemisestä, hintojen yleisestä epävakaudesta ja Venäjän kauppasaarrosta, ja panee merkille tähän mennessä toteutetut ensimmäiset toimet Venäjän kauppasaarron vaikutuksen lieventämiseksi;

7. toteaa, että tietyissä jäsenvaltioissa, joilla on perinteiset kauppasuhteet Venäjään, maitotuotteiden ylijäämä aiheuttaa voimakasta epävakautta kotimaan markkinoilla, johtaa hintojen jyrkkään laskuun ja heikentää paikallisten tuottajien kilpailukykyä; kehottaa komissiota analysoimaan uutta tilannetta ja ryhtymään ensisijaisiin toimiin;

8. palauttaa mieliin, että vuoden 2009 maitokriisi koettiin kiintiörakenteen aikana ja että se johtui maitotuotteiden arvoketjun toimintahäiriöistä, mistä seurasi painetta tuottajahintojen alentamiseen; muistuttaa komissiota, että monien maidontuottajien oli pakko lopettaa tilansa, koska kriisiin reagoitiin hitaasti, ja ilmaisee huolensa sen suhteen, onko komissio kykenevä reagoimaan markkinakriiseihin nopeasti ja tehokkaasti; korostaa, että karjankasvattajien kärsimä tuottajahintojen lasku ei näkynyt kuluttajahinnoissa, mikä osoittaa maitomarkkinoiden elintarvikeketjun eri toimijoiden välisen suuren epätasapainon;

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

9. pitää valitettavana, että neuvosto hylkäsi parlamentin pyynnön tarjota vakavissa kriisitapauksissa tukea tuottajille, jotka vähentävät tuotantoaan vapaaehtoisesti; pitää tärkeänä käynnistää uudelleen tätä kriisinhallintavälinettä koskeva keskustelu;

10. korostaa, että kiintiöistä luopuminen voi johtaa maidontuotannon entistä suurempaan keskittymiseen, mistä on hyötyä suurimmille tiloille ja haittaa pienimmille eikä näin voida taata tehokkuutta eikä tuloja;

Maitoalan haasteet ja mahdollisuudet

11. huomauttaa, että maitoalan keskipitkän ja pitkän aikavälin näkymät sekä unionin markkinoilla että maailmanmarkkinoilla ovat edelleen epävarmat kysynnän vaihdellessa, mutta korostaa samalla, että elintarviketeollisuuden keskeisenä osana maitoalalla on maaseutualueilla merkittävä pitkän aikavälin kasvua ja työpaikkoja luova ja kehityspotentiaali, johon uudessa investointisuunnitelmassa olisi myös kohdennettava huomiota;

12. pitää tärkeänä tutkimusten ja innovoinnin kannustamista, jotta kaikki tuotantoketjun tuottajat ja jalostajat voivat mukauttaa järjestelmiään ja tuotantotekniikoitaan talouteen, ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyviin odotuksiin vastaamiseksi;

13. pitää sukupolvenvaihdoksia tärkeinä maitoalan tulevaisuuden ja nuorten maidontuottajien kannalta;

14. kehottaa komissiota tarjoamaan jäsenvaltioille maitoalan uudistamiseksi uusia rahoitusmuotoja, kuten Euroopan investointipankin (EIP) tukea; katsoo, että taloudellinen tuki, jota myönnetään esimerkiksi takuurahastoista, hätäavun vararahastoista ja investointipääomana, on välttämätöntä sellaisten resurssien ohella, joita EIP myöntää Euroopan rakennerahastojen ja investointirahastojen toimia varten ja joissa otetaan erityisesti huomioon maaseudun kehittäminen; toteaa, että näin voitaisiin moninkertaistaa kasvu ja tulojen kehitys sekä helpottaa maidontuottajien luoton saantia; panee tässä mielessä tyytyväisenä merkille EIP:n uuden rahaston tuottajille tarjoamat rahoitusmahdollisuudet, maatilainvestointeja ja nykyaikaistamista edistävät matalammat korot ja nuorten tuottajien liiketoiminnan kasvattamiseen suunnattu rahoituksen; korostaa lisäksi Euroopan strategisten investointien rahaston rahoituksen täydentävyyttä, jolla maitoalaa voitaisiin kehittää houkuttelemalla yksityistä pääomaa, jotta varmistetaan menoja koskeva vastuuvelvollisuus ja lisätään investointien tehokkuutta;

15. toteaa, että maitoalan ensisijaisia haasteita ovat hintojen erittäin suuri epävakaus ja toistuvat kriisit, jotka eivät ole omiaan edistämään karjankasvatukseen tehtäviä suuria investointeja ja uusien tuottajien tuotannon aloittamista; kehottaa näin ollen painokkaasti komissiota harkitsemaan toimia, joilla lievennetään riskejä, jotka liittyvät kasvavaan altistumiseen maailmanmarkkinoiden vaikutuksille, ja lisätään maidon ja maitotuotteiden sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan valvontaa, ja laatimaan toimintasuunnitelman aikomuksistaan lieventää kyseisiä riskejä;

Maitoalan säilyttäminen elinkelpoisena epäsuotuisilla alueilla, vuoristoalueilla, saarialueilla ja syrjäisimmillä alueilla

16. sitoutuu ylläpitämään maidontuotantoa, joka on tärkeä maataloutta ja maaseudun kehittämistä edistävä sosioekonominen osatekijä kaikkialla unionissa ja erityisesti epäsuotuisilla alueilla, vuoristoalueilla, saarialueilla ja syrjäisimmillä alueilla, joissa se on usein ainoa mahdollinen maatalouden harjoittamismuoto; korostaa, että näillä alueilla tämä ala edistää sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, tuo elannon lukuisille perheille, vaikuttaa maan kaavoittamiseen, käyttöön ja suojeluun ja edistää kulttuurin ja perinteiden säilyttämistä, ja että maitotalous on myös muokannut vuosisatojen ajan näiden alueiden kulttuurimaisemaa, joka on tärkeä perusta matkailulle; korostaa, että näillä alueilla maidontuotannosta luopuminen tarkoittaa maanviljelystä luopumista;

17. pitää välttämättömänä syrjäisimpiä alueita koskevaa siirtymämekanismia kiintiöiden lopettamisen ja markkinoiden vapauttamisen väliselle ajalle näiden alueiden tuottajien ja maitoalan suojelemiseksi;

18. kannustaa ottamaan käyttöön turvaverkkoja vuoristoalueiden maitotilojen ja -yritysten erityisten indikaattorien perusteella ottaen huomioon tuotannon erot vuoriston maidontuotantoalueiden ja muiden alueiden välillä;

19. on pettynyt maitoalan pakettiin kuuluvien toimenpiteiden heikkoon täytäntöönpanoasteeseen syrjäisimmillä alueilla, vuoristoalueilla, saarialueilla ja epäsuotuisilla alueilla, ja korostaa, että on ehdottoman välttämätöntä säilyttää maitotilat elinkelpoisina ja kilpailukykyisinä unionin kaikilla alueilla; katsoo näin ollen, että näihin aloihin on kiinnitettävä erityistä huomiota ja komission ja jäsenvaltioiden on tehtävä niitä koskevia erityisiä selvityksiä ja että on kannustettava käyttämään lyhyitä toimitusketjuja, joissa suosittaisiin näissä erityistapauksissa paikallista tuotantoa, jotta näillä alueilla voitaisiin varmistaa tuotannon jatkuminen ja välttää alasta luopuminen; vaatii komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan ja vahvistamaan myös koulujen maidonjakelujärjestelmiä suosimalla lyhyitä toimitusketjuja, mikä mahdollistaa tuotannon jakelun näillä alueilla; korostaa, että näillä alueilla tuotantokustannukset nousevat usein lähelle tuottajahintoja tai ylittävät ne, ja katsoo, että tuotantoketjun nykyiset epävarmuudet haittaavat erityisesti näitä muita rajoittuneempia alueita, joilla on vähemmän mahdollisuuksia hyödyntää mittakaavaetuja; palauttaa mieliin, että näiden alueiden viljelijät ovat maantieteellisen eristyneisyyden vuoksi suoraan ja täysin riippuvaisia rajallisesta määrästä tuotantopanosten toimittajia ja ostajia; korostaa, että tuottajaorganisaatioiden perustamista ja toimintaa olisi tuettava ottamalla paremmin huomioon näiden alueiden todellinen tilanne; katsoo, että on välttämätöntä toteuttaa kyseisten alueiden kunnianhimoista tukipolitiikkaa maaseudun kehittämistä koskevia toimia tukemalla, investointisuunnitelmalla ja edistämällä ja säätämällä YMP-tukia, mikä on mahdollista viimeisimmän uudistuksen myötä; kehottaa komissiota näin ollen kannustamaan jäsenvaltioita toteuttamaan tällaisia toimenpiteitä, jotka mahdollistavat maidontuotannon säilyttämisen näillä alueilla; kehottaa komissiota seuraamaan tarkasti maidontuotannon kehittymistä näillä alueilla ja arvioimaan maitokiintiöiden lopettamisen taloudellista vaikutusta kyseisiin maitotiloihin; katsoo, että POSEI-ohjelmalle on osoitettava lisäresursseja, jotta maidontuottajia voidaan auttaa sopeutumaan markkinoiden sääntelyn purkamisen vaikutuksiin ja jotta heidän tuotantotoimintansa säilyy elinkelpoisena ja kilpailukykyisenä suhteessa muuhun Eurooppaan;

20. korostaa asetuksen (EU) N:o 1151/2012 mukaisen vapaaehtoisen laatuilmaisun ”vuoristoalueiden maataloustuote” käytön merkitystä; kehottaa komissiota tukemaan kyseistä merkintää myös menekinedistämisen avulla;

21. korostaa alkuperäisten vuoristonautarotujen merkitystä maidontuotannolle vuoristoalueilla; kehottaa komissiota toteuttamaan toimia vuoristonautarotujen käytön lisäämiseksi;

Hintojen vaihtelu ja maitokiintiöiden lakkauttaminen

22. katsoo, että maitokiintiöiden päätyttyä unionin maitopolitiikalle olisi tarjottava välineet hyödyntää kaikkia unionin talouden laajentumismahdollisuuksia, jotta maidontuotanto olisi tuottajien kannalta houkuttelevaa, ja että kaikilla uusilla toimilla on lujitettava maitoalan kilpailukykyä ja vakautta ja edistettävä näin maatalousalan kestävää kasvua ja innovointia sekä ja parannettava maaseutualueiden elämänlaatua;

23. on tyytyväinen päätökseen laajentaa viimeisimpien tuottajille kiintiöjärjestelmän perusteella määrättyjen sakkojen maksuväli kolmeen vuoteen, mutta toteaa, että viimeisenä kiintiövuonna maitoalalta vietiin lisämaksun käyttöönoton vuoksi huomattavasti varoja, ja suosittelee siksi, että kyseiset tulot säilytetään maatalousalan määrärahoina, joilla vahvistetaan maitoalan kilpailukykyä;

24. pyytää komissiota esittämään vähintään yhden sääntelytyökalun, jonka avulla voidaan ehkäistä ja hallita tehokkaasti maitoalan uusia kriisejä ja helpottaa erityisesti maitoalan organisointia tarjonnan säätelemisen osalta; kehottaa siksi komissiota aloittamaan virallisen vuoropuhelun alan kaikkien osapuolten kanssa;

25. katsoo, että kilpailukyvyn vahvistamisen avulla olisi taattava alueellinen tasapaino ja tasapainoisemmat tuottajahinnat maitoalan arvoketjussa;

Maitoalan paketin täytäntöönpano

26. korostaa, että maitoalan paketin täytäntöönpano on vielä alkuvaiheessa; ilmaisee kuitenkin pettymyksensä pakollisten sopimusten heikkoihin täytäntöönpanoasteisiin, ja vaatii sen vuoksi laajentamaan nämä sopimukset kaikkiin jäsenvaltioihin; kehottaa komissiota laatimaan perusteellisen analyysin maitoalan paketin täytäntöönpanon esteistä ja toimenpiteistä, joiden avulla voitaisiin taata jäsenvaltioille annettujen välineiden optimaalinen käyttö;

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

27. pitää valitettavana, ettei maitoalan pakettia pidetty painopisteenä komission työohjelmassa vuodelle 2015, ja pyytää komissiota kiireellisesti sisällyttämään tämän painopisteen toimintaohjelmaansa;

28. pitää valitettavana, ettei kertomuksesta käy selvästi ilmi, onko komissio tyytyväinen uuden sääntelyvälineen soveltamiseen, eikä komissio ilmoita, kuinka monta uutta tuottajaorganisaatiota, osallistuvaa jäsenvaltiota tai työehtosopimusneuvottelua on odotettavissa; toteaa, että uusien välineiden vaikutus maidon hintoihin jää niin ikään epäselväksi; pyytää tässä yhteydessä laatimaan tarkan luettelon maidon hintaan kohdistuvista vaikutuksista ja tarkat tiedot osallistuvista tuottajaorganisaatioista;

29. suosittelee, että komissio asettaisi tuottajaorganisaatioita, sopimuksia ja työehtosopimusneuvotteluja koskevia selkeitä tavoitteita;

30. muistuttaa, että asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädetään, että ”tuotannon kannattavan kehityksen varmistamiseksi ja siten maidontuottajien kohtuullisen elintason takaamiseksi tuottajien neuvotteluvoimaa jalostajiin nähden olisi vahvistettava, jotta lisäarvo jakautuisi toimitusketjussa tasaisemmin”;

31. toteaa, että sopimusmallia ei ole toteutettu aiotusti, koska maidontuottajat ovat edelleen heikossa markkina-asemassa, sopimuksista puuttuvat vähimmäisnormit ja osuuskunnat on suljettu niiden ulkopuolelle;

32. korostaa, että sopimussuhteita lujittamalla ja parantamalla ja laajentamalla niitä koko tuotantoketjuun, erityisesti suuriin jakelijoihin, voidaan varmistaa ansioiden oikeudenmukainen jakautuminen toimitusketjussa, saadaan lisäarvoa ja voidaan lisätä sidosryhmien vastuuta markkinatilanteen huomioon ottamisesta ja siihen reagoinnista; korostaa riskinhallintakoulutuksen merkitystä olennaisena osana maatalousalan opetussuunnitelmia, jotta maanviljelijät selviytyvät epävakaudesta ja pystyvät käyttämään tehokkaasti saatavilla olevia riskinhallintatyökaluja;

33. korostaa, että vaarana on, että joissakin jäsenvaltioissa teollisuus voi sanella sopimuksiin kohtuuttomia ehtoja, jotka tekevät tyhjäksi toimitusten vakautta koskevan tavoitteen, joka on tarpeen maitotilojen kannattavuuden jatkumisen varmistamiseksi;

34. panee merkille, että alalla voitaisiin tutkia enemmän, mitä mahdollisuuksia pitkän aikavälin integroidut hankintaverkkosopimukset, termiinisopimukset ja kiinteällä liikkumavaralla tehdyt sopimukset voisivat tarjota ja onko mahdollista ”lukita” maidon hinta tietyksi ajanjaksoksi tuotantokustannuksia vastaavalle tasolle; on sitä mieltä, että sopimussuhteissa olisi voitava hyödyntää uusia välineitä; katsoo, että sopimuksiin liittyviä sovittelutyökaluja on myös oltava saatavilla;

Tuottajaorganisaatioiden rooli

35. korostaa, että tuottajaorganisaatioiden ja niiden yhteenliittymien rooli on tärkeä, koska ne lisäävät tuottajien neuvotteluvoimaa ja vaikutusvaltaa toimitusketjussa ja tutkimusta ja innovointia, ja pitää valitettavana, että tuottajaorganisaatioiden perustaminen on saanut vain vähän tuulta alleen, etenkin uusissa jäsenvaltioissa; katsoo, että tuottajaorganisaatioiden tunnustamista koskevia sääntöjä olisi vahvistettava, jotta voidaan lisätä tehokkaammin tuottajien vaikutusvaltaa sopimusneuvotteluissa; korostaa, että tuottajaorganisaatioille voidaan osoittaa toisen pilarin mukaista rahoitustukea, ja pyytää painokkaasti lisäkannustimia EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla esimerkiksi lisäämällä tiedottamista ja keventämällä niiden sidosryhmien hallinnollista taakkaa, jotka haluavat perustaa tuottajaorganisaatioita, liittyä niihin tai osallistua niiden toimintaan eri muodoissa sekä järjestämällä tuottajille koulutusta, jossa jaetaan tietoa tuottajaorganisaatioiden hyödyntämisestä toimitusketjun epätasapainon korjaamiseen; pitää tarpeellisena parantaa tuottajaorganisaatioiden valmiuksia säännellä ja ohjata markkinoita;

36. pitää tarpeellisena parantaa maitoalan paketin säännöksiä, jotta voidaan ensisijaisesti perustaa tuottajaorganisaatioita, joilla on markkinoilla suuremmat hallinta- ja neuvotteluvalmiudet;

37. panee merkille, että tuottajaorganisaatioiden perustamista voitaisiin edistää tarjoamalla ennakoivaa poliittista tukea, joka kannustaisi tuottajia harkitsemaan tuottajaorganisaatioita sopivina välineinä;

38. korostaa, että on helpotettava tuottajien ja tuottajaorganisaatioiden tietojenvaihtoa ja yhteistoimintaa, jotta ne voivat ottaa huomioon markkinoiden kehittymisen ja ennakoida kriisejä;

39. korostaa, että tuottajaorganisaatioiden on oltava mittasuhteiltaan oikeanlaisia ja että tuottajaorganisaatioilla on oltava oikeudellinen yhteys niiden jäseninä olevien tuottajien tuotannon kanssa, sillä pelkästään edustuksellisilla tuottajaorganisaatioilla ei olisi todellisia valmiuksia varmistaa sopimuksissa neuvoteltujen laatu- ja määrävaatimusten noudattamista eivätkä ne olisi teollisuuden kannalta vakavasti otettavia keskustelukumppaneita;

40. kehottaa lisäämään tukea riippumattomien tuottajaorganisaatioiden perustamiseen nykyistä laajemman tiedotustoiminnan avulla ja tukemalla hallintatoimia, jotta tuottajat pitäisivät niitä tehokkaina välineinä ja osallistuisivat niiden toimintaan;

41. kehottaa komissiota edistämään yhteisestä markkinajärjestelystä annetussa asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 tarkoitettuja eri alojen välisiä sääntelytyökaluja;

42. painottaa osuuskuntien roolia pitkän aikavälin vakauden tarjoamisessa jäsenilleen; pyytää komissiota helpottamaan parhaiden käytäntöjen jakamista;

43. panee merkille toimialakohtaisten organisaatioiden perustamisen merkityksen avoimuuden takaamisen ja parhaiden käytäntöjen jakamisen kannalta;

44. muistuttaa komissiota, että alan kannalta on tärkeää säilyttää toimitusketjun avoimuus, jotta sidosryhmiä kannustettaisiin vastaamaan markkinasignaaleihin; panee merkille, että asianmukaisten ja ajantasaisten tietojen tarjoaminen kiintiöiden jälkeisistä markkinoista on yhä tärkeämpää;

Maitomarkkinoiden seurantakeskuksen vahvistaminen

45. panee tyytyväisenä merkille maitomarkkinoiden seurantakeskuksen perustamisen ja pitää tärkeänä, että se jakaa ja analysoi markkinoihin liittyviä tietoja, ja pyytää lujittamaan sen roolia; suosittelee sellaisen markkinaindeksin määrittämistä, joka kattaa tuotenoteerausten, maidon hinnan ja tuotantokustannusten kehityssuuntaukset; suosittelee, että komissio toteuttaa tarvittavat toimet varmistaakseen, että seurantakeskus kykenee toisaalta tuottamaan tarkkoja ja oikea-aikaisia tietoja ja toisaalta tarjoamaan komissiolle, jäsenvaltioille ja asianomaisille sidosryhmille markkina-analyyseihin ja ennakointivälineisiin perustuvia varoituksia aiemmin ja useammin ja ennakoimaan kriisejä ja suositeltavia toimia, kun markkinaindeksi putoaa tietyn tason alapuolelle ja markkinatilanteen niin vaatiessa; katsoo, että seurantakeskuksen toimittamiin tietoihin olisi sisällyttävä markkina- ja hintasuuntauksia koskevat päivitykset, tiedot tuotantokustannuksista, liha- ja maitotuotannon välisistä vuorovaikutuksista, kulutuksesta, varastotilanteesta, hinnoista ja Euroopassa tuotavan ja vietävän maidon kaupasta; toteaa, että on myös hyödyllistä liittää niihin tuotantokustannusten seuranta ja kansainvälisten markkinoiden seuranta mahdollisten kehityssuuntausten selvittämiseksi ja vientimahdollisuuksien hyödyntämiseksi; korostaa, että tietojen olisi oltava helpossa ja käyttäjäystävällisessä muodossa kaikkien sidosryhmien saatavilla;

46. pitää erittäin tärkeänä, että jäsenvaltiot antavat seurantakeskukselle asiankuuluvat tiedot ja seurantakeskus julkaisee kuukausittain saamansa tiedot oikea-aikaisesti, sillä se on kaikkien sidosryhmien edun mukaista, ja suosittelee, että komissio harkitsee lisätoimia, joilla varmistetaan, että tiedot saadaan ajoissa; kehottaa komissiota tarkentamaan jäsenvaltioiden välittämien tietojen toimittamista koskevia sääntöjä, jotta voidaan varmistaa, että tiedot ovat vertailukelpoisia Euroopan laajuisesti;

47. kehottaa komissiota perustamaan kaikille maatalouden aloille monipuolisesti varustettuja omia rakenteita tiedonkeruuta varten;

YMP-toimet ja meijeriteollisuus

48. panee merkille, että maitoalalle annetaan tuotantosidonnaista tukea ensimmäisen pilarin mukaisesta vapaaehtoisesta välineestä, kun taas toisen pilarin nojalla tuottajat voivat käyttää neuvontapalveluita, joilla tuetaan liiketoimintaa koskevia päätöksiä ja moitteetonta varainhoitoa – tarvittaessa jäsenvaltiot voivat käyttää suojatoimia, kuten tulonvakautusväline, ja lisäksi ne voivat ryhmittää ja kohdentaa sellaisia maaseudun kehittämistoimenpiteitä, joihin tukea on osoitettu enemmän;

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

49. kehottaa alaa tutkimaan uusien suojatoimien kehittämistä, kun markkinatilanne on hyvä, jotta voidaan jarruttaa maidon hinnan epävakautta ja estää eurooppalaisten maitotilojen tulonmenetykset; painottaa tarvetta tutkia, onko YMP:n ensimmäiseen pilariin mahdollista mahduttaa myös riskinhallintavälineitä, kuten esimerkiksi marginaalien suojeluun perustuvat ohjelmat;

50. korostaa, että soveltaessaan asetusta (EU) N:o 1307/2013 useat jäsenvaltiot valitsivat hitaan ja epätäydellisen lähentämisprosessin ja suosivat edelleen tasankoviljelyä, joka tarjoaa suotuisat työskentelyolot;

51. pitää tarpeellisena tarkistaa maaseudun kehittämiseen liittyvän tulonvakautusmekanismin käyttöedellytyksiä, kun otetaan huomioon, että on kohtuutonta vaatia, että tappioiden määrän olisi oltava vähintään 30 prosenttia yhteisön tuen saamiseksi;

Unionin maitoalan mahdollisuudet maailmanmarkkinoilla

52. korostaa, että maidon kysynnän odotetaan kasvavan maailmanlaajuisesti kahden prosentin vuosivauhtia, mikä tarjoaa unionista peräisin oleville tuotteille mahdollisuuksia, mutta että vientimahdollisuuksien vastapainoksi kotimarkkinat on pidettävä vakaina, sillä ne muodostavat yli 90 prosenttia maitotuotteiden markkinoista Euroopassa; panee kuitenkin merkille, että markkinoita dominoivat yhä enemmän kuivatut maitotuotteet;

53. huomauttaa, että EU on edelleen maailman suurin maataloustuotteiden tuoja ja että kasvu vientiin tarkoitetun maidon tuotannossa on riippuvaista rehun tuonnista;

54. painottaa, että kahdenväliset kauppaneuvottelut voivat tarjota unionin maitoalalle strategisia mahdollisuuksia, ja kehottaa tämän vuoksi komissiota sitoutumaan enemmän uusien markkinoiden avaamiseen kolmansissa maissa ja kaupan esteiden poistamiseen; kehottaa komissiota perehtymään kauppaneuvotteluissa suojattuja alkuperänimityksiä, suojattuja maantieteellisiä merkintöjä ja aitoja perinteisiä tuotteita koskeviin huolenaiheisiin ja edellyttämään, että eurooppalaisia laatu-, terveys- ja turvallisuusstandardeja suojataan ja hyödynnetään tuotannossa ja tarjonnassa kuluttajille;

55. tähdentää jatkuvaa tarvetta määrittää ja kehittää uusia markkinoita, lisätä unionin osuutta maailmanmarkkinoista, turvata unionin viennille oikeudenmukaiset toimintaedellytykset ja vauhdittaa viennin kestävää kasvua; kehottaa komissiota toteuttamaan tässä suhteessa tarvittavat toimet ja osallistumaan aiempaa aktiivisemmin uusien vientimarkkinoiden määrittämiseen; katsoo, että tulevaisuuden mahdollisuuksia on tutkittava parantamalla kauppasuhteita kolmansiin maihin ja tehostamalla meijeriteollisuutta, ja pitää tärkeänä näiden markkinoiden kulutussuuntauksien tiedostamista, jotta voidaan luoda valmiuksia vastata oikea-aikaisesti tuleviin muutoksiin;

56. panee merkille, että unionin yritykset joutuvat kilpailemaan monen sellaisen voimakkaan maailmanlaajuisen viejämaan (kuten Uuden-Seelannin, Yhdysvaltojen ja Australian) kanssa, jotka ovat perinteisesti päässeet Aasian markkinoille ja jotka vaikuttavat ratkaisevasti maitotuotteiden hintaan maailmanmarkkinoilla;

Menekinedistäminen ja laatu

57. korostaa, että maitoalalla voitaisiin hyödyntää uusiin menekinedistämistoimiin liittyviä unionin ja kolmansien maiden markkinoita koskevia lisääntyneitä menekinedistämisaloitteita, ja kehottaa tuottajia osallistumaan uusiin kampanjoihin sen jälkeen, kun menekinedistämistä koskevat uudet säännökset tulevat voimaan vuonna 2016, kun otetaan huomioon, että unionin tukea aiotaan lisätä;

58. tähdentää, että alan suurin arvonlisäystarve ei ole yksinomaan jalostamattomien tuotteiden tuotannossa, ja katsoo, että alalla tehtävää tutkimustyötä olisi hyödynnettävä täysin, jotta keskeisille kasvumarkkinoille voitaisiin kehittää innovatiivisia, laadukkaita maitotuotteita, kuten lääkkeenomaisia ravintovalmisteita ja muita ravintovalmisteita imeväisikäisten, vanhusten ja urheilijoiden käyttöön;

59. panee merkille, että Horisontti 2020 -ohjelmaan sisältyvä maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskeva eurooppalainen innovaatiokumppanuus voi tukea innovatiivisia hankkeita, joilla edistetään kestävää ja erittäin tuottavaa maitoalaa, jotta voidaan vastata korkean lisäarvon maitotuotteiden maailmanlaajuiseen kysyntään;

60. korostaa, että on tärkeää vahvistaa koulujen maidon jakelun tukijärjestelmää, kannustaa tuottajaorganisaatioiden osallistumista ja antaa etusija paikallisille maitotaloustuotteille ja lyhyille toimitusketjuille, jotta voidaan edistää eurooppalaisten kuluttajien terveellisiä ruokailutottumuksia;

61. toteaa, että tähän mennessä ala ei ole sitoutunut kaikissa jäsenvaltioissa mielekkäällä ja yhtäläisellä tavalla suojattuihin alkuperänimityksiin, suojattuihin maantieteellisiin merkintöihin ja aitoihin perinteisiin tuotteisiin; kehottaa komissiota yksinkertaistamaan pientuottajien ja pienyritysten mahdollisuuksia käyttää näitä järjestelmiä ja järjestelmien hyväksymistä koskevia hallinnollisia edellytyksiä, vähentämään hakumenettelyihin liittyvää hallinnollista rasitusta, jotta ne toimivat laadukkaiden eurooppalaisten tuotteiden viitekehyksenä eivätkä herätä mitään epäilyksiä EU:n vientimarkkinoilla, sekä toteuttamaan kyseisten tuotteiden kohdennettuja markkinointitoimia;

62. kehottaa komissiota yksinkertaistamaan sääntöjä, jotka koskevat suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tarjonnan sääntelyä, kiinnittäen erityistä huomiota näiden järjestelmien hyväksymistä koskeviin vähimmäisvaatimuksiin;

63. vaatii komissiota julkistamaan mahdollisimman pian elintarviketietojen antamisesta kuluttajille annetun asetuksen (EU) N:o 1169/2011 26 artiklassa säädetyn kertomuksen maidon ja maitotuotteiden alkuperämaata tai lähtöpaikkaa koskevan pakollisen ilmoituksen käyttöönoton vaikutustenarvioinnista; pitää valitettavana, että komissio ei ole vielä laatinut tätä kertomusta, vaikka se olisi pitänyt esitellä 31. joulukuuta 2014 mennessä;

Maitoalan riskinhallinta

64. korostaa, että olemassa olevat turvaverkkotoimet, kuten julkiset interventiot ja yksityisen varastoinnin tuki, eivät ole yksinään riittäviä välineitä maitoalan jatkuvan epävakauden tai kriisin ratkaisemiseksi; toteaa myös, että interventiohinnat ovat liian alhaisia, niillä ei ole enää mitään tekemistä nykyisten markkinahintojen kanssa ja ne ovat osoittautuneet tehottomiksi riittävien ja vakaiden tuottajahintojen turvaamisessa pitkällä aikavälillä;

65. muistuttaa komissiota, että se on asetuksen (EU) N:o 1308/2013 219 artiklan mukaisesti velvoitettu paitsi korjaamaan vallitsevia markkinahäiriöitä myös toteuttamaan välittömiä toimia markkinahäiriöiden estämiseksi, myös tapauksissa, joissa toimilla estettäisiin uhkien toteutuminen, jatkuminen tai muuttuminen vakavammaksi tai pitkäaikaisemmaksi häiriöksi tai joissa välittömien toimien viivästyminen uhkaisi aiheuttaa häiriön tai pahentaa sitä tai lisäisi sellaisten toimenpiteiden laajuutta, jotka olisivat myöhemmin tarpeen uhkan tai häiriön korjaamiseksi tai vahingollisia tuotannolle tai markkinaolosuhteille;

66. kehottaa komissiota yhdessä alan sidosryhmien kanssa panemaan täytäntöön seurantakeskuksen suositusten mukaisesti herkemmin reagoivia ja realistisempia turvaverkkosäännöksiä, jotka tuovat turvaa kriiseissä, joissa samanaikaisella maidon hintojen huomattavalla laskulla ja perushyödykkeiden hintojen huomattavalla nousulla on vakavia vaikutuksia maidontuottajien tulomarginaaliin; katsoo, että interventiot on saatettava vastaamaan tuotantokustannuksia ja mukautettava markkinoiden muutoksiin;

67. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön herkemmin reagoivia ja realistisempia turvaverkkosäännöksiä ja varmistamaan, että interventiohinnat vastaavat paremmin todellisia tuotantokustannuksia ja markkinahintoja ja mukautuvat markkinoiden muutoksiin; pyytää näin ollen komissiota mukauttamaan välittömästi interventiohintoja; toteaa lisäksi, että markkinakriisin tapauksessa vientituki olisi palautettava väliaikaisesti objektiivisten kriteerien perusteella;

68. kehottaa komissiota määrittämään yhdessä sidosryhmien kanssa tuotantokustannuksia koskevat indikaattorit, joissa otetaan huomioon energiakustannukset, lannoitteet, rehu, palkat, vuokrat ja muut keskeiset tuotantopanoskustannukset, ja tarkistamaan viitehintoja vastaavasti; kehottaa lisäksi komissiota määrittelemään yhdessä sidosryhmien kanssa markkina-indeksin, johon sisältyy tuotteiden hintatarjousten, maidon hintojen ja tuotantokustannusten kehityssuunta;

69. korostaa, että nykyiset kokemukset Venäjän kauppasaarrosta osoittavat, että on toivottavaa laatia jäsenvaltioiden, komission ja parlamentin välisten keskustelujen perusteella suuntaviivat, joiden perusteella toimenpiteet voitaisiin ottaa käyttöön;

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

70. korostaa, että kriisivälineiden on oltava herkemmin reagoivia ja realistisempia, ja suosittelee, että komissio ja parlamentti lainsäädäntövallan käyttäjänä sitoutuvat antamaan mahdollisuuden käyttää alalla riskinhallintavälineitä, kuten futuurimarkkinoita, jotta alan epävakaudesta saataisiin kilpailukykyetua; katsoo, että lisäksi olisi tutkittava uusia tulonvakautusvälineitä, kuten tulovakuutusta tai maidontuottajien voittomarginaaleja suojaavan ohjelman toteuttamista;

71. pyytää komissiota kehittämään yhteistyössä jäsenvaltioiden ja maitoalan sidosryhmien kanssa tehokkaita suojavälineitä, jotka on mukautettu vastaamaan maidon hinnan suuriin ja äkillisiin laskuihin;

Maitotuotteiden toimitusketjun hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt

72. tähdentää, että maidontuottajat ja etenkin pientuottajat ovat erityisen haavoittuvaisia toimitusketjun epätasapainolle erityisesti, koska kysyntä vaihtelee, tuotantokustannukset nousevat ja tuottajahinnat laskevat, mutta myös siksi, että jokaisella jäsenvaltiolla on omat taloudelliset painopisteensä; katsoo, että maitoalan tuottajien työtä ja investointeja horjuttavat jälleenmyyjien omista tuotemerkeistä johtuvat hintojen alentamiseen kohdistuvat paineet ja se, että jälleenmyyjät myyvät nestemäistä maitoa jatkuvasti tappiolla; toteaa, että tämä myös laskee lopputuotteen arvoa kuluttajille; pitää tarpeellisena ottaa käyttöön elintarvikeketjun eri toimijoiden väliset hyviä käytäntöjä koskevat säännöt; korostaa, että olisi pohdittava tarvetta löytää mekanismit, joilla suojeltaisiin tehokkaasti tuottajia teollisuudenalan kohtuuttomilta toimilta ja hallitsevalta asemalta vähittäismarkkinoilla, ja pyytää komissiota esittämään ehdotuksensa hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen rajoittamisesta mahdollisimman pian ja harkitsemaan kilpailulainsäädännön ja epärehellisten kaupallisten käytäntöjen alakohtaista tarkastelua;

73. katsoo, että sopimattomat kaupalliset käytännöt vähentävät huomattavasti tuotantoketjun investointi- ja sopeutumisvalmiuksia ja että niitä on torjuttava sekä Euroopan unionin että jäsenvaltioiden tasolla;

74. huomauttaa, että maidontuottajat olisivat ilman kriisiohjelmaa vielä heikommassa asemassa ja maitoteollisuus ja suuret elintarvikekonsernit saisivat lisää valtaa;

75. vaatii maidontuottajien ja heidän organisaatioidensa laajempaa osallistamista elintarvikkeiden toimitusketjua koskeviin hallintamekanismeihin, ryhmiin ja aloitteisiin;

o

o o

76. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0250

EU:n kauppa- ja investointipolitiikkojen ulkoiset vaikutukset julkisen ja yksityisen sektorin yhteisiin aloitteisiin

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 EU:n kauppa- ja investointipolitiikkojen ulkoisista vaikutuksista julkisen ja yksityisen sektorin yhteisiin aloitteisiin unionin ulkopuolisissa maissa (2014/2233(INI))

(2017/C 265/03)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen 208 artiklan,

— ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU käyttöoikeussopimusten tekemisestä ([1]),

— ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta ([2]),

— ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/25/EU vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta ([3]),

— ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnot ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisista hankinnoista (COM(2011)0896), ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista (COM(2011)0895) ja ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi käyttöoikeussopimusten tekemisestä (COM(2011)0897),

— ottaa huomioon komission tiedonannot ”Yksityisten ja julkisten investointien lisääminen elpymisen ja pitkän aikavälin rakennemuutoksen edistämiseksi: julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kehittäminen” (COM(2009)0615), ”Yksityissektorin roolin vahvistaminen kehitysmaiden osallistavan ja kestävän kasvun tavoittelussa” (COM(2014)0263), ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020), ”Kauppa, kasvu ja maailmanpolitiikka – Kauppapolitiikka Eurooppa 2020 -strategian kulmakivenä” (COM(2010)0612), ”Tavoitteena työllistävä elpyminen” (COM(2012)0173) ja yritysten yhteiskuntavastuuta koskevan EU:n strategian vuosiksi 2011–2014 (COM(2011)0681),

— ottaa huomioon 27. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategian mukaisesta Euroopan uudesta kauppapolitiikasta ([4]), 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman yritysten yhteiskuntavastuusta: yhteiskunnan etujen sekä kestävän ja osallistavan elpymisen edistäminen ([5]) ja 26. lokakuuta 2006 antamansa päätöslauselman julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyösopimuksista sekä julkisia hankintoja ja käyttöoikeussopimuksia koskevasta yhteisön oikeudesta ([6]),

— ottaa huomioon EIM:n komissiolle vuonna 2010 laatiman raportin eurooppalaisten pk-yritysten kansainvälistymisestä,

([1]) EUVL L 94, 28.3.2014, s. 1.
([2]) EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65.
([3]) EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243.
([4]) EUVL C 56 E, 26.2.2013, s. 87.
([5]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0050.
([6]) EUVL C 313 E, 20.12.2006, s. 447.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Naisten ja miesten tasa-arvostrategia vuosiksi 2010–2015” (COM(2010)0491) 5 kohdan, UN Women -naisjärjestön maaliskuussa 2010 esittämät voimaantumisen periaatteet (Empowerment Principles), yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n perusperiaatteet sekä 8. joulukuuta 2009 annetut ulkoasiainneuvoston päätelmät ja Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen kokouksen (Río+20) päätösasiakirjan 46 kohdan,

— ottaa huomioon toukokuussa 2012 annetun OECD:n suosituksen ”Principles for Public Governance of Public-Private Partnerships” ([1]) ja vuonna 1997 tehdyn kansainvälisissä liikesuhteissa tapahtuvan ulkomaisiin virkamiehiin kohdistuvan korruption torjuntaa koskevan OECD:n yleissopimuksen, päivitetty toukokuussa 2011 ([2]),

— ottaa huomioon asiaankuuluvat ILO:n yleissopimukset,

— ottaa huomioon YK:n Euroopan talouskomission julkaisun ”Guidebook on Promoting Good Governance in Public-Private Partnerships” vuodelta 2008 ([3]),

— ottaa huomioon YK:n kansainvälisen kauppaoikeuden toimikunnan (UNCITRAL) julkaisun ”Legislative Guide on Privately Financed Infrastructure Projects” vuodelta 2001 ([4]) ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia käsitelleessä UNCITRALin kansainvälisessä symposiumissa Wienissä 2. ja 3. toukokuuta 2013 esitellyt asiakirjat,

— ottaa huomioon CAF-kertomuksen ”Infraestructura pública y participación privada: conceptos y experiencias en América y España” vuodelta 2010,

— ottaa huomioon Aasian kehityspankin (ADB), Latinalaisen Amerikan kehityspankin (IADB), Maailmanpankkiryhmän ja Public-Private Infrastructure Advisory Facilityn (PPIAF) heinäkuussa 2014 julkaiseman oppaan ”Public-Private Partnerships Reference Guide: Version 2.0” ([5]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön sekä kehitysvaliokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnot (A8-0182/2015),

A. toteaa, että maiden yhteiskunnat ja talousrakenteet ja talouden dynaamisuus hyötyvät toimintaympäristöstä, jossa julkinen ja yksityinen sektori voivat olla vuorovaikutuksessa ja jossa julkisen ja yksityisen sektorin yksiköt voivat tehdä yhteistyötä muun muassa yhteisten aloitteiden ja yhteisyritysten muodossa;

B. toteaa, että vaikka julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia on käytetty jo pitkään hallitusten politiikoissa kansainvälisellä, kansallisella, alue- ja paikallistasolla, kumppanuuksille ei ole kansainvälisesti vahvistettua määritelmää eikä kattavaa sääntelykehystä; toteaa, että käytännössä tällaisten kumppanuuksien katsotaan tarkoittavan julkisen sektorin toimijoiden (hallitukset, virastot ja kansainväliset järjestöt tai niiden yhdistelmät) ja yksityisen sektorin toimijoiden (yritykset tai voittoa tavoittelemattomat yksiköt) erilaisia kattavia yhteistyösuhteita, joissa yleensä yksityinen sektori tuottaa infrastruktuureja tai palveluja, joista on perinteisesti vastannut julkinen sektori eli valtio;

C. toteaa, että tällaiset kumppanuudet ovat tärkeitä talouskasvun, innovoinnin, kilpailukyvyn ja työpaikkojen luomisen välineenä sekä sisä- että ulkomarkkinoilla infrastruktuurien ja erityisesti energia-, vesi-, tie- ja digitaalisten infrastruktuurien uudistamisessa; toteaa, että EU:n yhtiöt kykenevät hyvin kilpailemaan tällaisista järjestelyistä ja hoitamaan niitä;

D. toteaa, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuusjärjestelyt voivat olla monimuotoisia ja sisämarkkinoiden lainsäädäntö asettaa tiukkoja menettelyvaatimuksia; toteaa, että lainsäädäntöä tarkistettiin ja konsolidoitiin julkisista hankinnoista annetuissa direktiiveissä 2014/24/EU ja 2014/25/EU, käyttöoikeussopimusten tekemisestä annetussa direktiivissä 2014/23/EU sekä institutionalisoituja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia koskevassa ohjeistuksessa;

([1]) http://www.oecd.org/governance/budgeting/PPP-Recommendation.pdf
([2]) http://www.oecd.org/daf/anti-bribery/ConvCombatBribery_ENG.pdf
([3]) www.unece.org/fileadmin/DAM/ceci/publications/ppp.pdf
([4]) http://www.uncitral.org/pdf/english/texts/procurem/pfip/guide/pfip-e.pdf
([5]) http://api.ning.com/files/Iumatxx-0jz3owSB05xZDkmWIE7GTVYA3cXwt4K4s3Uy0NtPPRgPWYO1lLrWaTUqybQeTXIeu-SYUxbPFWlysuyNI5rL6b2Ms/PPPReferenceGuidev02Web.pdf

E. toteaa, että perusinfrastruktuurien, -tavaroiden ja -palvelujen tuottamisessa hyödynnettävät julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet ovat teknisesti monimutkaisia;

F. toteaa, että maailmanlaajuinen talouskriisi on vuodesta 2007 lähtien kurittanut ankarasti kaikkia kehittyneitä ja nousevia talouksia sekä kehitysmaita ja vaikuttanut budjettipolitiikkoihin ja sekä julkisen että yksityisen sektorin toimijoiden, erityisesti pk-yritysten, mahdollisuuksiin saada tarvitsemaansa rahoitusta hankkeiden toteuttamiseksi sekä vaikeuttanut infrastruktuurihankkeiden ja muiden paljon pääomia vaativien hankkeiden kehittämistä ja peruspalvelujen tuottamista;

G. katsoo, että koska talouskriisi ja valtioiden velkakriisi on lisännyt julkisen talouden niukkuutta, yhä useammat hallitukset turvautuvat innovatiivisiin ratkaisuihin kuten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin, jotka asianmukaisesti toteutettuina voivat tehostaa julkisten palvelujen kustannustehokkuutta, vaikuttavuutta ja laatua ja varmistaa julkisten infrastruktuurien oikea-aikaisen toteutuksen julkisen ja yksityisen sektorin toimijoiden asianmukaisella yhteistyöllä;

H. toteaa, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien myönteiset vaikutukset perustuvat hankkeiden parempaan toteutukseen, hyvään kustannus-hyötysuhteeseen, mahdollisuuteen rahoittaa kustannuksia pitkällä aikavälillä sekä innovointia ja tutkimusta vauhdittaviin tekijöihin ja joustavampaan ja ammattitaitoisempaan projektinhallintaympäristöön;

I. toteaa, että kaupan ja investointien vapauttaminen eivät ole tavoitteita sinänsä vaan välineitä, joilla voidaan luoda vaurautta ja parantaa maailman väestön elämänlaatua, ja toteaa, että tässä tarkoituksessa on mahdollista kehittää innovatiivista politiikkaa ja uusia välineitä, kuten uudenlaisia rahoitusvälineitä, ja luoda vapaakauppasopimusten verkosto, jotka ovat hyödyllisiä kolmansien maiden hallituksille infrastruktuurien, tavaroiden ja yleishyödyllisten palvelujen tarjoamisen takaamiseksi, samalla kun ne helpottavat EU:n yritysten osallistumista ulkomailla toteutettaviin julkisen ja yksityisen sektorin toimijoiden investointihankkeisiin;

J. toteaa, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksille on luonteenomaista pitkä elinkaari, joka ulottuu toisinaan kymmenestä 30 vuoteen, ja toteaa, että tällaisten kumppanuuksien elinkaaren tulisi olla tarkoituksenmukainen ja edistää työhön, tavaroihin ja tarjottaviin palveluihin liittyviä tavoitteita ilman, että vääristetään keinotekoisesti kilpailua tai luodaan korkeampia kustannuksia tai kohtuutonta rasitusta julkishallinnolle ja veronmaksajille;

K. toteaa, ettei EU:n kauppapolitiikka saisi kannustaa eikä myöskään jarruttaa itsenäistä päätöksentekoa siitä, käytetäänkö julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta vai ei, mutta kun päätös on tehty, EU:n tehtävänä on varmistaa sekä suurille yrityksille että pk- ja mikroyrityksillemme parhaat mahdollisuudet päästä kumppanivaltion julkisten hankintojen markkinoille; toteaa, että tämä tuo paikalliselle yhteisölle lisäarvoa avautumista, osallistumista, vastuullisuutta, tehokkuutta ja politiikan johdonmukaisuutta koskevien periaatteiden kannalta;

L. toteaa, että koska yksityinen sektori saattaa väheksyä sosiaalista infrastruktuuria ja sen tuottamaa katetta, infrastruktuurin tuottamiseen liittyvät suuret kustannukset ja joidenkin alojen asema luonnollisina monopoleina tai niiden strateginen merkitys tarkoittavat, että avoin kilpailu ja yksityistäminen eivät useinkaan ole paras vaihtoehto silloin kun etusijalle on asetettava yleinen etu;

M. katsoo, että siksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien tarkoituksena on yhdistää kummankin parhaat puolet eli yleisen edun mukaisten palvelujen ja infrastruktuurin tuottaminen mieluummin yksityisen sektorin suuremman osallistumisen avulla kuin yksityistämisen kautta;

N. toteaa, että monissa nousevan talouden maissa ja kehitysmaissa on vaikea sovittaa yhteen yksityisten yritysten dynaamisuutta ja luotettavan julkisen infrastruktuurin puutetta; toteaa, että tällaiset kuilut (jotka ovat erityisen huomattavia Intiassa ja Brasiliassa) ovat heikentäneet kasvumahdollisuuksia, mikä puolestaan rajoittaa vienti- ja tuontimääriä tai häiritsee tuotantoa, koska käytettävissä ei ole riittävää satamainfrastruktuuria, maiden sisäisissä kuljetuksissa (rautatiet, rahti ja maantiet) on puutteita tai sähköntuotantoyksiköt ja sähkönjakeluverkot toimivat huonosti; toteaa, että nämä kuilut heikentävät myös ihmisten hyvinvointia (puutteita vesi- ja jätevesihuollossa); katsoo, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksilla voidaan luoda integroituja ratkaisuja, kun kumppani tai yhteenliittymä huolehtii rakentamisesta (suunnittelu-, arkkitehtuuri- ja rakennuspalvelut), rahoituksesta (yksityistä rahoitusta ainakin hankkeen ennakkorahoitukseen) ja käytöstä (huolto-, valvonta- ja hallinnointipalvelut);

O. toteaa, että myös hallitusten väliset organisaatiot ovat käyttäneet julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia vähiten kehittyneiden maiden auttamisessa kehitys- ja yhteistyöalan kumppanuuksia perustamalla: esimerkiksi Maailmanpankki, alueelliset jälleenrakennuspankit, YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö, Maailman terveysjärjestö ja YK:n lasten avun rahasto Unicef ovat käyttäneet julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia toimien täytäntöönpanossa; toteaa, että Yhdysvallat, Australia, Japani, Malesia, Singapore, Yhdistyneet Arabiemiraatit ja muut Aasian ja Latinalaisen Amerikan

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

maat (Chilen johdolla) ovat käyttäneet julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia; toteaa, että myös OECD-maissa (Suomi, Ranska, Saksa, Kreikka, Italia, Irlanti, Hollanti, Portugali ja Espanja) on asiaa koskevaa lainsäädäntöä; toteaa, että Isolla-Britannialla on kaikkein kehittynein ohjelma julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia koskevissa asioissa (Yhdistyneen kuningaskunnan Private Finance Initiative osallistuu noin 20 prosentilla julkisiin investointihankkeisiin); toteaa, että EU:lla on johtoasema julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuusinfrastruktuurimarkkinoilla eli yli 45 prosenttia kumppanuuksien nimellisarvosta;

P. toteaa, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia on käytetty seuraavissa yhteyksissä: rakennerahastot, laajentuminen, Euroopan laajuiset verkot, yhteiset teknologia-aloitteet, Eurooppa 2020 -strategia, tutkimus ja kehitys (tulevaisuuden tehtaat, energiatehokas rakentaminen, vähäpäästöisiä ajoneuvoja koskeva eurooppalainen aloite, kestäväpohjainen prosessiteollisuus, fotoniikka, robotiikka, suurtehotietokoneet ja 5G-verkot), verkko-oppiminen, yliopistojen kanssa toteutetut tutkimushankkeet ja muut terveysalan ohjelmat (kuten innovatiivisia lääkkeitä koskeva aloite); toteaa, että Euroopan investointipankki ja Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien asiantuntijakeskus (EPEC) ovat toteuttaneet hankkeita unionissa, sen lähialueilla ja kauempanakin; toteaa, että EU on osallistunut myös energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävään maailmanlaajuiseen rahastoon; toteaa, että Euroopan strategisten investointien rahasto aikoo tukea EU:ssa joitakin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia, joissa voi olla mukana kauppakumppanimaiden yrityksiä;

Q. toteaa, että tähän asti EU on pitänyt julkisten hankintojen markkinansa pitkälti avoimina kansainväliselle kilpailulle ja että sen sääntöjen tarkoituksena on edistää reilua ja tehokasta kilpailua sisämarkkinoilla ja tarjota yhtäläiset kilpailuedellytykset kansainvälisille sijoittajille; toteaa, että EU:ssa yhtiöitä ei syrjitä ulkomaisen omistuksen tai määräysvallan perusteella ja että ulkomaiset yhtiöt voivat käynnistää liiketoiminnan paikallisella tasolla osallistuakseen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen;

R. toteaa, että EU:n vapaakauppasopimuksissa on määräyksiä, jotka helpottavat yritysten osallistumista tarjouskilpailuihin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa markkinoille pääsyn ja ennakkovahvistusten myötä; toteaa, että Korean, Kolumbian/Perun, Keski-Amerikan, Singaporen ja Kanadan (sekä Vietnamin ja Japanin) tapauksessa kohtelu ja avoinna olevat mahdollisuudet on määritelty eri tavalla ja erityisellä tavalla; katsoo, että eri kumppanien kanssa neuvoteltaessa tarvitaan suhteellisen paljon joustavuutta; katsoo kuitenkin, että on aina pyrittävä tukemaan yhteiskunnan, talouden ja ympäristön kestävää kehitystä, demokratiaa ja hyvää hallintotapaa, ihmisoikeuksien kunnioittamista sekä kansainvälisesti tunnustettujen normien, kuten ihmisarvoisten työpaikkojen luomisen, suojelemista; toteaa, että myös palvelukaupan yleissopimuksella (GATS) ja julkisia hankintoja koskevalla sopimuksella (GPA) sekä mahdollisesti myös muilla monenvälisillä sopimuksilla, kuten palvelukauppasopimuksella (TiSA), on luotu monenvälisellä tasolla erilaisia sitoumuksia; toteaa, että näin toimintaympäristö EU:ssa muuttuu yhä kilpaillummaksi;

Tausta

1. korostaa, että on tehostettava ihmisarvoisten työpaikkojen luomista, parannettava kilpailukykyä ja lisättävä tuottavuutta EU:ssa ja kolmansissa maissa innovatiivisella politiikalla ja uusilla välineillä, joiden avulla voidaan tehostaa talouden toimijoiden toimintaa kasvun käynnistämiseksi uudelleen myös sisämarkkinoiden ulkopuolella tehtävien investointien avulla; katsoo, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksilla voitaisiin yhtenä monista vaihtoehdoista lisätä merkittävästi kasvua eurooppalaisissa yrityksissä ja samalla ne voisivat olla hyödyllisiä EU:n kumppanimaille, sillä ne voisivat tarjota infrastruktuureja, tavaroita ja yleishyödyllisiä palveluja;

2. muistuttaa, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksilla olisi luotava runsaasti lisäarvoa kansalaisille ja kuluttajille, varmistettava palvelujen ja/tai tavaroiden laatu ja tarjottava konkreettista kilpailu- ja taloudellista etua julkishallinnoille sekä valtion että paikallistasolla, mutta samalla olisi vältettävä ylimääräisen rasituksen tai tappioiden aiheutumista julkiselle sektorille;

3. kehottaa komissiota edistämään julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden määrittämistä siten, että se voidaan tunnustaa kansainvälisesti pitkäkestoiseksi suhteeksi, joka muodostetaan julkisten yksiköiden ja yksityisten sijoittajien välille ja jonka tarkoituksena on tarjota sopimuksessa selvästi vahvistettavien ehtojen mukaisia laadukkaita ja esteettömiä julkisia palveluja ja infrastruktuureja, joita on helppo arvioida sellaisten seurantaindikaattoreiden avulla, joilla taataan oikeudenmukainen ja riittävä korvaus, jos sopimuksen ehdot täyttyvät;

4. katsoo, että sekä pk-yritykset että isommat yritykset voivat tarjota ainutlaatuista yksityisen sektorin taitotietoa, kokemusta ja hyviä käytäntöjä sekä verkostoja, joihin kuuluu unionin ulkopuolisten maiden julkisia viranomaisia ja jotka todella auttavat toteuttamaan kestävän kehityksen politiikkaa; katsoo, että pk-yritykset voivat parhaiten hyödyntää mahdollisuuksiaan, jos ne luovat verkostoja ja toimivat kansainvälisellä tasolla ja menevät Euroopan ulkopuolisille

markkinoille muun muassa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien avulla; kehottaa tässä yhteydessä komissiota edistämään ja kannustamaan yhteenliittymien tai muiden yhteistyömuotojen käyttöönottoa suurten yritysten ja pk-yritysten välillä, jotta parannetaan pk-yritysten mahdollisuuksia osallistua julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin;

5. korostaa, että kumppanuuksia kehitettäessä on erityisesti otettava huomioon, että EU:ssa toimivien pk-yritysten on vaikea kilpailla kansainvälisillä markkinoilla julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen kuuluvana ja että on varmistettava, että pk-yritykset saavat todellisen ja oikeudenmukaisen pääsyn markkinoille erityisesti yleishyödyllisten palvelujen alalla, mistä säädetään direktiivissä 2014/25/EU; korostaa tässä yhteydessä sellaisten erityissääntöjen merkitystä, joilla mahdollistetaan pk-yritysten osallistuminen tarjouskilpailuihin osana klustereita tai ryhmiä, sekä avointen ja läpinäkyvien alihankintaketjujen käyttöä;

Haasteet

6. pitää valitettavana, että EU on toistaiseksi pitänyt julkisten hankintojen markkinansa pitkälti avoimina kansainväliselle kilpailulle, vaikka EU:n yrityksillä on edelleen huomattavia esteitä ulkomailla; kehottaa komissiota takaamaan, että EU:n kauppasopimukset sisältävät välineet, joilla taataan, että erityisesti pk-yrityksemme voivat kilpailla tasavertaisesti ulkomaisten kansallisten yritysten kanssa; vaatii lisäksi tarjouskilpailujen ja myöntämiskriteerien selkeää sääntelyä ja niitä koskevien tietojen helppoa saatavuutta sekä syrjivien ja perusteettomien kaupan esteiden poistamista julkisissa hankinnoissa, palveluissa tai investoinneissa (kuten verosyrjintä, sivuliikkeiden tai tytäryhtiöiden perustamista rajoittavat sääntelyesteet ja rahoituksen saantia koskevat rajoitukset); kehottaa kumppanimaita soveltamaan avoimen hallinnon periaatteita, jotta taataan avoimuus ja vältetään eturistiriitoja ja käytetään julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia varovaisesti ottaen huomioon kustannus-hyötyanalyysit ja hankkeiden kannattavuus, mutta myös viranomaisten rahoitus- ja tekniset valmiudet, jotta voidaan valvoa palvelujen ja infrastruktuurien toimitusta yleisen edun mukaisesti;

7. katsoo, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin liittyvät ongelmat voidaan ratkaista soveltamalla hyvän hallinnon periaatteita, kuten sääntöjen avoimuutta ja selkeyttä, jolloin seuraavat seikat ovat tärkeitä: hankkeiden myöntäminen, toteutus ja arviointi alkuvaiheista lähtien, riskinsiirtämismallin määrittely (erityisesti keskipitkän ja pitkän aikavälin kustannustehokkuuden arviointi), sidosryhmien ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen osallistuminen; korruption ja petosten torjunta, asiasta vastaavien viranomaisten rahoitusvalmiudet ja tekniset valmiudet suunnitella riittävällä tavalla sopimuksia ja valvoa niiden täytäntöönpanoa sekä oikeusvarmuuden lujittaminen puitteissa, jotka takaavat julkisten viranomaisten legitiimien valtuuksien harjoittamisen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita (jotka ovat keskeisiä osapuolia tässä yhteydessä) edistämään näitä periaatteita ja hyviä käytäntöjä EU:n rajojen ulkopuolella;

8. muistuttaa, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksille on luonteenomaista niiden korkea arvo ja tekninen monimutkaisuus sekä osapuolten pitkän aikavälin sitoutuminen; huomauttaa, että ne tarvitsevat sen vuoksi riittävässä määrin joustavuutta ja menettelyllisiä takeita avoimuuden, syrjimättömyyden ja tasa-arvoisen kohtelun varmistamiseksi;

9. muistuttaa, että infrastruktuurihankkeisiin liittyy luonnostaan erinäisiä riskejä (etenkin rakentamiseen, ympäristöön, televiestintään ja energiaverkkoihin liittyviin hankkeisiin) ja että hallitus siirtää julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kautta osan riskistä yksityisille urakoitsijoille, jolloin molemmat osapuolet voivat saada hyötyä mutta myös jakaa näiden hankkeiden riskit ja vastuualueet; painottaa lisäksi, että riittävä riskinjako on olennaista, jotta voidaan vähentää hankkeen kustannuksia ja varmistaa sen tuloksellinen toteutus ja elinkelpoisuus;

10. muistuttaa, että laadukkaiden, esteettömien ja kustannustehokkaiden palvelujen tuottaminen kansalaisille sekä EU:ssa että sen ulkopuolella on tärkeä edellytys, jotta voidaan varmistaa julkisen ja yksityisen sektorien kumppanuuden onnistunut toteutus ja elinkelpoisuus; toteaa, että mallien ja sopimusten suuri valikoima vaikuttaa hankkeen kehittymiseen; varoittaa, että joissakin vaiheissa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia on käytetty ainoastaan julkisen talouden alijäämää koskevien tavoitteiden noudattamiseksi virallisesti; korostaa, että tarvitaan asianmukainen institutionaalinen kehys, jossa yhdistyvät poliittinen sitoutuminen, hyvä hallinto ja asianmukainen lainsäädäntö, jotta taataan, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet tarjoavat parempaa laatua ja laajan valikoiman palveluja kansalaisille; korostaa, että tässä yhteydessä on tärkeää arvioida asianmukaisesti mukana olevien yritysten profiilia ja kokemusta, jotta voidaan määrittää tarjottujen palvelujen laatu sekä se, onko niiden yritystoiminta ollut vastuullista;

Yksityissektorin rooli kehityksessä

11. korostaa, että EU:n kauppa-, investointi- ja kehityspolitiikka ovat yhteydessä toisiinsa ja että Lissabonin sopimuksen 208 artiklassa vahvistetaan kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaate ja edellytetään, että kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet otetaan huomioon toteutettaessa muita sellaisia politiikkoja, jotka todennäköisesti vaikuttavat kehitysmaihin;

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

korostaa lisäksi, että EU:n investointitoimet on tärkeä suunnata sellaisiin taloudellisiin valintoihin, joihin sisältyy todellinen sosiaalisten vaikutusten arviointi;

12. korostaa yhtenä vaihtoehtona muiden joukossa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien lisääntyviä mahdollisuuksia innovatiivisten ratkaisujen löytämisessä ja pitkän aikavälin yksityisen rahoituksen ja omien resurssien käyttöönotossa, sillä kehitysmaissa tarvitaan valtavia investointeja infrastruktuuriin sekä vesi- ja energiahuoltoon, joita julkinen sektori ei kykene yksin toteuttamaan, ja pääosa investoinneista on saatava yksityiseltä sektorilta; katsoo, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksilla voidaan saada aikaan myös uutta teknologiaa ja uusia liiketoimintamalleja sekä mekanismeja yksityisen sektorin vastuullisuuden varmistamiseksi; viittaa kuitenkin tapauksiin, joissa yksityisen sektorin osallistuminen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin ei ole tuottanut odotettuja tuloksia; panee näin ollen merkille, että tarvitaan teknistä tukea niiden oikeus- ja toimielinjärjestelmien lujittamiseksi, joissa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia kehitetään erityisesti, kun kyse on kyvystä arvioida, suunnitella asianmukaisesti tällaisia hankkeita ja valvoa niiden toteutusta sekä tarjota julkisen sektorin kumppaneille mahdollisuus vaatia yksityisiltä yrityksiltä korvausta, jos ne eivät noudata sopimuksia;

13. huomauttaa, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeet ovat tärkeällä sijalla kehitysohjelmassa ja niitä edistetään edelleen keinona kuroa umpeen infrastruktuurin rahoitusvajetta niin kehittyneissä maissa kuin kehitysmaissakin;

14. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön Euroopan tilintarkastustuomioistuimen yhdistämismekanismien käytöstä antaman erityiskertomuksen suositukset ja arvioimaan lainojen ja avustusten yhdistämismekanismin, erityisesti kehityksen ja rahoituksen täydentävyyden, avoimuuden ja luotettavuuden osalta etenkin, kun se on osoittanut toiveensa laajentaa merkittävästi yhdistämismekanismin käyttöä tulevina vuosina;

15. kehottaa unionin elimiä kannustamaan unionin alueen yrityksiä osallistumaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin kolmansissa maissa ja varsinkin vähemmän kehittyneissä maissa ja toimimaan johdonmukaisesti, nykyisten OECD:n toimintaohjeiden perusteella, niin että huomioidaan kehitysyhteistyötavoitteet; kehottaa komissiota kannustamaan kestäviä investointeja, ottamaan huomioon kehitystavoitteet priorisoimalla etenkin kotimaisten talouksien pitkän aikavälin kehitystä ja edistämään hankkeita, joissa keskitytään esimerkiksi ympäristönsuojeluun, köyhyyden vähentämiseen, koulutukseen, jätehuoltoon tai uusiutuvan energian käyttöön;

16. korostaa, että kehitysavun alalla julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien avulla voidaan tehokkaasti käyttää EU:n varoja ja samalla tukea EU:n painopistealoja ja johdonmukaisuutta muun politiikan kanssa; kehottaa komissiota osallistumaan ja investoimaan voimakkaammin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin kehitysalalla ja käyttämään niitä välineenä, jolla edesautetaan EU:n niukkojen kehitysyhteistyömäärärahojen lisäämistä;

17. korostaa, että yksityiset sijoitukset ja rahoitus ovat todennäköisesti kestävän kasvun tärkein moottori ja että kehitysmaiden kasvun odotetaan olevan tulevina vuosina noin viisi prosenttia; toteaa, että tällainen yksityinen rahoitus voi auttaa tukemaan paikallistalouksia ja paikallisia yrityksiä sekä tarjoamaan kunnon työpaikkoja, mikä auttaisi poistamaan köyhyyttä, jos suoria ulkomaisia investointeja säädellään asianmukaisesti ja ne kytketään kumppanimaiden talouksien konkreettisiin parannuksiin, esimerkiksi tekniikan siirtämiseen ja koulutusmahdollisuuksien luomiseen paikalliselle työvoimalle; katsoo näissä olosuhteissa, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet voivat hyödyttää vähiten kehittyneitä maita, sillä suhteeton sijoitusriski ei kannusta riittävästi yksityisiin sijoituksiin; korostaa, että tulevien, vuoden 2015 jälkeistä aikaa koskevan kehitysyhteistyön toimintasuunnitelmaan sisältyvien julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeiden olisi edelleen pyrittävä köyhyyden vähentämiseen ja muihin kestävän kehityksen tavoitteisiin ja ne olisi mukautettava kumppanimaiden kansallisiin kehityssuunnitelmiin;

18. panee merkille, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeiden asianmukaisella jäsentelyllä ja tehokkaalla toimeenpanolla voi olla monia muun muassa innovoinnin, tehokkaamman resurssien käytön sekä laadun takaamisen ja valvonnan kaltaisia hyötyvaikutuksia; huomauttaa myös, että kehitysmaiden julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeita on arvioitava sen perusteella, miten niillä pystytään tuottamaan kehitystuloksia, ja että riskirasite on jaettava tasapuolisesti julkisen ja yksityisen sektorin kesken; korostaa, että kehitysmaissa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeet ovat tähän asti keskittyneet lähinnä energia- ja televiestintäaloille, kun taas yksityisten tahojen osallistuminen yhteiskunnan infrastruktuurin luomiseen on harvinaista; kannustaa tästä syystä niitä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeita, joiden ensisijaisena tavoitteena on kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttaminen;

19. kehottaa lisäämään kumppanimaiden hallituksille annettavaa teknistä apua, kuten paikallisen henkilöstön koulutusta ja teknologian jakamista, jotta vahvistetaan niiden kykyä vaatia julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeiden omistusoikeutta ja kantaa osansa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeiden hallinnointivastuusta siten, että autetaan niitä ottamaan käyttöön pankkijärjestelmiä ja verohallintoja, jotka pystyvät takaamaan talouden hallinnan sekä julkisten ja yksityisten varojen hoidon; huomauttaa, että aiempien kokemusten perusteella huonosti neuvotellut julkisen ja

yksityisen sektorin kumppanuussopimukset voivat joissakin tapauksissa lisätä valtion velkaantuneisuutta, ja kehottaa laatimaan sääntelykehyksen vastuulliselle rahoittamiselle; kehottaa komissiota harkitsemaan mahdollisuutta tarjota kehitysmaille teknistä apua ja neuvoja siihen, miten ne voivat valmistella ja panna täytäntöön EU:n normeja markkinoillaan;

20. tukee voimakkaasti yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden tehokasta ja kattavaa levittämistä ja täytäntöönpanoa sekä unionissa että sen ulkopuolella, korostaa, että on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin politiikkatoimiin ja lainsäädännöllisiin toimiin YK:n ohjaavien periaatteiden tehokkaassa täytäntöönpanossa olevien puutteiden korjaamiseksi, ja toteaa, että tämä koskee esimerkiksi oikeussuojan saatavuutta;

21. korostaa, että kehittämisvirastojen on varmistettava, että julkinen kehitysrahoitus käytetään kehitysmaiden paikallistalouden verkostojen tukemiseen eikä sitä suunnata tuenantajamaiden yksityisyritysten ja monikansallisten yritysten tukemiseen; korostaa erityisesti, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeilla tulisi pyrkiä parantamaan mikro- ja pk-yritysten valmiuksia;

22. muistuttaa, että Euroopan unioni on sitoutunut edistämään sukupuolten tasa-arvoa ja varmistamaan sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen kaikissa toimissaan; vaatii integroimaan sukupuoliulottuvuuden julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeiden suunnitteluun ja toteutukseen esimerkiksi käyttämällä sukupuolen mukaan eriteltyjä tilastotietoja ja kohdennettuja investointeja koskevaa analyysia ja sisällyttämällä sopimuksiin keskeiset tulosindikaattorit naisten eduksi; kehottaa tässä yhteydessä antamaan enemmän tukea paikallisille pk-yrityksille ja erityisesti naisyrittäjille, jotta he voivat hyötyä yksityisen sektorin tuomasta kasvusta;

Mahdollisia välineitä, joiden avulla unionin alueen yritykset voivat osallistua julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin kolmansissa maissa

23. kehottaa komissiota toimimaan niin, että WTO:ssa ja kolmansien maiden kanssa meneillään olevissa kahdenvälisissä neuvotteluissa saadaan merkittäviä kansainvälisiä markkinoillepääsysitoumuksia myönteisen vastavuoroisuuden hengessä, joka mahdollistaa kansainvälisen kilpailun, jotta voidaan korjata epäsymmetriat EU:n julkisten hankintojen markkinoiden ja muiden kauppakumppaneiden vastaavien markkinoiden avoimuudessa; pyytää komissiota poistamaan hallinnolliset, menettelyjä koskevat ja tekniset esteet, jotka estävät EU:n yritysten osallistumista ulkomaisiin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin;

24. kehottaa komissiota muiden maiden kanssa käytävien kauppa- ja investointisopimuksia koskevien neuvottelujen yhteydessä tukemaan sellaisten esteiden purkua, jotka heikentävät EU:n yritysten ja erityisesti pk-yritysten pääsyä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin näissä maissa, ja edistämään EU:n kansalaisten ammatillista liikkuvuutta, jotta EU:n yritykset, etenkin pk-yritykset, voivat kilpailla tasavertaisin ehdoin paikallisten ja kolmansien maiden yritysten kanssa;

25. kehottaa komissiota seuraamaan ulkomailla toimivia unionin alueen yrityksiä, tekemään päätelmiä menestystarinoista, onnistuneista malleista ja hyvistä käytännöistä, jotta voidaan laatia suuntaviivoja; kehottaa myös harkitsemaan mahdollisuutta perustaa virtuaalisia dokumentointi- tai seurantakeskuksia, jotta parannetaan EU:n yritysten, erityisesti pk-yritysten, mahdollisuuksia saada tietoa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksista; kehottaa komissiota kannustamaan käyttäjäystävällisten foorumien ja verkostojen luomista, jotta edistetään sidosryhmien jäsenneltyä vuoropuhelua ja annetaan teknistä tukea oikeudelliseen kehykseen ja odotettavissa oleviin haasteisiin liittyvissä kysymyksissä; pyytää komissiota toteuttamaan tutkimuksen unionin vapaakauppasopimusten ja niiden täytäntöönpanon vaikutuksista EU:n yritysten pääsyyn ulkomaisiin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin; katsoo, että tällaisella tutkimuksella voitaisiin saada tietoa vapaakauppasopimusten todellisista vaikutuksista julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien alalla sekä mahdollisesti havaita esteitä, joita ei ole vielä käsitelty;

26. kehottaa komissiota edistämään selkeiden ja yhtenäisten kirjanpitosääntöjen soveltamista kansainvälisellä tasolla, jotta voidaan vähentää julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin liittyviä epävarmuustekijöitä ja edistää samalla terveen budjettipolitiikan noudattamista ja hankkeiden kestävyyttä;

27. kehottaa komissiota varmistamaan, että EU:n tukemat elimet, kuten pienistä ja keskisuurista yrityksistä vastaava toimeenpanovirasto (EASME) ja Yritys-Eurooppa-verkosto, voivat saada tietoa ja jakaa sitä pk-yrityksille siitä, miten ne voivat päästä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin EU:n ulkopuolisissa maissa, ja edistämään pk-yritysten osallistumista tällaisiin kumppanuuksiin kolmansissa maissa;

28. korostaa, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa tarvitaan rajat ylittävää yksityisen sektorin rahoitusta ja että siksi on erittäin tärkeää antaa riittävät takeet siitä, että nämä pitkän aikavälin investoinnit tapahtuvat selkeässä, vakaassa ja turvallisessa toimintaympäristössä ja että niihin sovelletaan hyvän hallinnon periaatteita, oikeusvarmuutta,

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

avoimuutta ja että käytettävissä on toimiva riitojenratkaisujärjestelmä; kehottaa komissiota ja neuvostoa tekemään tätä tarkoitusta varten yhteistyötä asianmukaisilla kansainvälisillä foorumeilla ja kansainvälisissä rahoituselimissä, jotta varmistetaan, että alalla on tarvittavat oikeudelliset puitteet ja että toiminta on avointa, osallistavaa, tehokasta ja kustannustehokasta;

EU:n ulkopuoliset julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet: uusia työpaikkoja ja kasvumahdollisuuksia EU:n yrityksille

29. on vakuuttunut siitä, että EU:n yritysten osallistuminen suuremmassa määrin mittaviin kansainvälisiin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin voisi hyödyttää merkittävästi ihmisarvoisten työpaikkojen syntymistä, tuottavuutta, kilpailukykyä sekä teknistä valmiutta ja innovointia EU:ssa; palauttaa mieliin, että pk-yritysten kansainvälistymistä koskevassa komission vuoden 2010 tutkimuksessa korostetaan kansainvälistymisen ja innovoinnin myönteistä yhteyttä tuotteita, palveluja ja prosesseja koskevissa asioissa;

30. korostaa, että tällä alalla tehtävässä työssä on erityisesti otettava huomioon, että EU:ssa toimivien pk-yritysten on vaikea kilpailla kansainvälisillä markkinoilla osana julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia ja että on varmistettava, että pk-yrityksille taataan todellinen ja oikeudenmukainen pääsy markkinoille; korostaa tässä yhteydessä sellaisten erityissääntöjen merkitystä, joilla mahdollistetaan pk-yritysten osallistuminen tarjouskilpailuihin osana klustereita tai ryhmiä, sekä avointen ja läpinäkyvien alihankintaketjujen käyttöä; katsoo, että pk-yrityksiä pitäisi kannustaa osallistumaan joko alihankkijoina tai yhteenliittymien osapuolina hankintasopimusten tarjouskilpailuihin;

31. muistuttaa EU:ssa saavutetuista tuloksista julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien käytössä infrastruktuurin kehittämisessä sekä tekniikan, tutkimuksen ja verkko-oppimisen keihäänkärkialoilla ja muilla suurta lisäarvoa tuottavilla aloilla; kannustaa komissiota määrittelemään hankkeet, joissa on saatu EU:ssa parhaat tulokset ja edistämään kaikenlaisten EU:n yritysten, etenkin pk-yritysten, osallistumista tällaisiin rohkeisiin hankkeisiin ulkomailla;

o

o o

32. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja Euroopan investointipankille.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0251

Hedelmä- ja vihannesala vuoden 2007 uudistuksen jälkeen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 hedelmä- ja vihannesalasta vuoden 2007 uudistuksen jälkeen (2014/2147(INI))

(2017/C 265/04)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission kertomuksen hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioita, toimintarahastoja ja toimintaohjelmia koskevien säännösten täytäntöönpanosta vuoden 2007 uudistuksen jälkeen (COM(2014)0112),

— ottaa huomioon edellä mainitusta komission kertomuksesta 16. kesäkuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät,

— ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ([1]),

— ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman Euroopan puutarhaviljelyn tulevaisuudesta – kasvustrategiat ([2]),

— ottaa huomioon Euroopan parlamentin vuonna 2011 teettämän tutkimuksen ”EU:n hedelmä- ja vihannesala: yleiskatsaus ja vuoden 2013 jälkeiset YMP:n näkymät”,

— ottaa huomioon Assemblée des Régions Européennes Légumières et Horticoles (AREFLH) -järjestön ja Wageningenin yliopiston 22. tammikuuta 2015 pidettyä Euroopan parlamentin työpajaa varten toteuttamat kaksi tutkimusta EU:n hedelmä- ja vihannesalan uusien sääntöjen laatimisesta,

— ottaa huomioon komission tiedonannon hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen torjunnasta yritysten välisessä elintarvikeketjussa (COM(2014)0472),

— ottaa huomioon Euroopan parlamentin vuonna 2014 teettämän tutkimuksen ”Comparative analysis of risk management tools supported by 2014 (US) Farm Bill and the CAP 2014-2020”,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä talousarvion valvontavaliokunnan lausunnon (A8-0170/2015),

A. ottaa huomioon, että unionin hedelmä- ja vihannesalan politiikassa on 1990-luvulta lähtien keskitytty tuottajaorganisaatioiden roolin vahvistamiseen;

B. ottaa huomioon, että vuoden 2007 uudistuksen tavoitteena oli vahvistaa hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden asemaa asettamalla niiden käyttöön useampia välineitä markkinakriisien ehkäisemistä ja hallintaa varten sekä lisätä ja keskittää tarjontaa, parantaa laatua ja kilpailukykyä, mukauttaa tarjonta markkinoihin sekä tarjota teknistä tukea ympäristöystävälliselle tuotannolle;

C. toteaa, että yksityisiin kaupallisiin yrityksiin verrattuna tuottajaorganisaatioihin sovelletaan lukuisia rajoituksia, esimerkiksi tulorakenteeseen tai myyntitarpeeseen liittyviä investointeja koskevia rajoituksia;

D. katsoo, että on tärkeää tukea hedelmä- ja vihannesalaa koko unionin alueella, kun otetaan huomioon sen merkitys lisäarvon, työpaikkojen ja terveyden kannalta osana terveellistä ja tasapainoista ruokavaliota;

([1]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0205.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

E. ottaa huomioon, että tuottajaorganisaatioille ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymille tarjottavalla unionin tuella pyritään vahvistamaan alan kilpailukykyä, tukemaan innovointia, lisäämään tuottavuutta, edistämään tuotteiden menekkiä, parantamaan viljelijöiden neuvotteluasemia ja palauttamaan elintarvikkeiden toimitusketjun tasapaino sekä samalla ottamaan ympäristönäkökohdat mukaan hedelmien ja vihannesten tuotantoon ja markkinointiin sekä ottamaan yksittäisten tuottajien tilanteet asianmukaisesti huomioon;

F. ottaa huomioon, että tuottajaorganisaatioiden ja niiden yhteenliittymien välisten sulautumien sekä kansainvälisen yhteistyön edistämiseksi luotiin kannustimia, jotta voitaisiin parantaa tuottajaorganisaatioiden neuvotteluvoimaa tuotantoketjussa;

G. toteaa, että EU:ssa suurin osa hedelmistä ja vihanneksista tuotetaan pienillä tai keskisuurilla tiloilla;

H. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin vuonna 2011 teettämän hedelmä- ja vihannesalan järjestelmää koskevan tutkimuksen mukaan tuottajaorganisaatioita olisi rohkaistava, koska tuottajatason kollektiiviset toimet ja tuotantoketjun tehokas koordinointi näyttävät olevan menestyksekkään strategian edellytyksiä yritettäessä selviytyä tilanteesta, jossa tuottajahinnat laskevat;

I. ottaa huomioon, että hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatiot ja niiden yhteenliittymät voivat perustaa toimintarahaston jäsenvaltioiden hyväksymien toimintaohjelmien rahoittamiseksi;

J. ottaa huomioon, että tällaisia rahastoja rahoitetaan tuottajaorganisaatioiden jäsenten tai itse tuottajaorganisaatioiden maksuosuuksilla sekä EU:n rahoitustuella ja että tällä yhteisrahoituksella edistetään edunsaajien sitoutumista ja autetaan varmistamaan, että ne käyttävät tuen asianmukaisesti, sekä edistetään kerrannaisvaikutuksia;

K. toteaa, että aiemman yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) mukainen tuki vasta perustettujen hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden investointeihin lopetettiin vuoden 2013 uudistuksella; katsoo, että kyseinen tuki oli ratkaisevan tärkeä erityisesti Keski-, Itä- ja Etelä-Euroopan jäsenvaltioille, merentakaisille alueille ja saarille;

L. panee merkille

a) järjestäytymisasteen nousun: tuottajaorganisaatioiden ja niiden yhteenliittymien markkinoimien hedelmien ja vihannesten osuus EU:ssa vuonna oli noin 43 prosenttia tuotannon kokonaisarvosta (34 prosenttia vuonna 2004);

b) tuottajaorganisaatioiden suosion kasvun: tuottajaorganisaatioihin kuuluvien hedelmä- ja vihannestuottajien osuus kasvoi 10,4 prosentista 16,5 prosenttiin vuodesta 2004 vuoteen 2010; sekä

c) tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien suosion kasvun, joka käy ilmi niiden lukumäärän nopeasta kasvusta sekä tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiin kuuluvien tuottajaorganisaatioiden lukumäärän ja osuuden merkittävästä kasvusta;

M. ottaa huomioon, että unionia koskevat luvut ovat keskiarvoja, jotka heijastavat jäsenvaltioiden hyvin erilaisia tilanteita – tai jopa huomattavan erilaisia tilanteita saman jäsenvaltion sisällä; ottaa huomioon, että nämä tilanteet heijastavat erilaisia lähtökohtia halukkuudessa perustaa tuottajaorganisaatioita ja juontuvat historiallisista tekijöistä, jotka perustuvat maanviljelijöiden enemmän tai vähemmän suureen halukkuuteen perustaa tuottajaorganisaatioita, maatilojen rakenteesta, erilaisista markkinaolosuhteista ja hallinnollisista esteistä, nykyisin saatavan tuen riittämättömyydestä ja siitä, että useissa jäsenvaltioissa tätä alaa hallitsevat pienet tuottajat;

N. katsoo, että komission 4. kesäkuuta ja 9. syyskuuta 2012 välisenä aikana järjestämä toimintapoliittisia vaihtoehtoja ja niiden vaikutusten arviointia koskeva julkinen kuuleminen unionin hedelmä- ja vihannesalan järjestelmän uudelleentarkastelusta osoittaa enemmistön kannattavan järjestelmän jatkamista tietyin parannuksin;

O. toteaa, että alueet, joilla tuottajat ovat saavuttaneet kilpailukyvyn, kannattavuuden, kansainvälistymisen, laadun ja ympäristön kestävyyden suhteen muita korkeamman tason, ovat alueita, joilla tuotannon järjestäytymisaste on muita korkeampi;

P. ottaa huomioon, että järjestäytymisaste tuottajien keskuudessa on keskimäärin alhainen ja huomattavasti alle EU:n keskiarvon eräissä jäsenvaltioissa, vaikka tähän yleiseen toteamukseen voidaan liittää kunkin alueen tuotannon ja markkinoinnin nykyaikaistamisen tasoon perustuvia vivahteita; toteaa, että tuottajaorganisaatioiden toiminnan keskeyttäminen ja niiden hyväksynnän poistaminen, jotka aiheuttavat epävarmuutta tuottajien keskuudessa, ovat osaltaan syynä järjestäytymisasteen alhaisuuteen;

Q. katsoo, että on syytä lisätä kansallisen taloudellisen tuen (asetus (EU) N:o 1308/2013) tehokkuutta, vaikka se on ollut tärkeä rahoitusväline tuotteiden tarjonnan keskittämisen kannalta;

R. katsoo, että tuottajaorganisaatioiden rooli uusien markkinoiden avaamisessa, kulutuksen edistämisessä tai innovointiin investoimisessa vaikuttaa erittäin myönteisesti koko hedelmä- ja vihannesalaan;

S. toteaa, että EU:n hedelmä- ja vihannesalan osuus on 18 prosenttia maataloustuotannon kokonaisarvosta, ainoastaan 3 prosenttia viljelyalasta ja sen arvo on yli 50 miljardia euroa;

T. toteaa, että hedelmien ja vihannesten toimitusketjun arvioitu liikevaihto on yli 120 miljardia euroa, alalla on noin 550 000 työntekijää, sillä on taloudellisia kerrannaisvaikutuksia unionin tasolla ja se lisää kysyntää sekä luo lisäarvoa muilla talouden aloilla;

U. ottaa huomioon, että hedelmien ja vihannesten viljelyyn käytetty kokonaisviljelyalue EU:ssa pieneni 6 prosenttia vuosina 2003–2010, mikä tarkoittaa, että viljelijät ovat alkaneet viljellä muita lajikkeita tai monissa tapauksissa luopuneet toiminnasta; ottaa huomioon, että AREFLH:n vuonna 2015 tekemän tutkimuksen mukaan hedelmien ja vihannesten viljelyalan pieneneminen oli Etelä-Euroopassa voimakkaampaa kuin Pohjois-Euroopassa;

V. ottaa huomioon, että myös hedelmien ja vihannesten tuotantomäärä on pienentynyt viime vuosina, mutta tuotannon arvo on reaalisesti pysynyt vakaana ja oli 48,25 miljardia euroa vuonna 2012, ja että tästä huolimatta ei ole pystytty tarjoamaan tuotanto- ja työkustannuksia vastaavia tuottajahintoja;

W. ottaa huomioon, että kulutuksen väheneminen ja tuotannon supistuminen viime vuosina ovat olleet hedelmä- ja vihannesalan suurimpia ongelmia; muistuttaa, että Freshfel Europelta saatujen tietojen mukaan tuoreiden hedelmien ja vihannesten päiväkohtainen kulutus koko EU:ssa henkeä kohden oli 387 grammaa vuonna 2012, mikä merkitsi 8,7 prosentin vähennystä verrattuna vuosien 2007–2011 kulutuksen keskiarvoon; ottaa huomioon, että kyseinen vähennys tuntuu heijastavan pitkän aikavälin suuntausta, jossa jalostetun ruoan kulutus kasvaa, sekä talouskriisin vaikutusta;

X. ottaa huomioon, että EU:ssa 22 miljoonaa lasta kärsii ylipainosta ja nuoret syövät hedelmiä ja vihanneksia päivässä keskimäärin vain 30–50 prosenttia suositellusta määrästä;

Y. ottaa huomioon, että Maailman terveysjärjestö (WHO) suosittaa syömään päivittäin vähintään 400 grammaa hedelmiä ja vihanneksia kroonisten sairauksien, kuten sydänsairauksien, syövän, diabeteksen ja erityisesti lasten liikalihavuuden ehkäisemiseksi; toteaa, että tähän mennessä suositeltava määrä on saavutettu vain neljässä EU:n jäsenvaltiossa;

Z. ottaa huomioon, että vuonna 2012 EU:lla oli hedelmien ja vihannesten suhteen kauppavaje, joka johtui pitkälti siitä, että hedelmien tuonti EU:hun on selvästi vientiä suurempaa korkeiden tuotantokustannusten vuoksi;

AA. ottaa huomioon, että AREFLH:n tutkimus vuodelta 2015 osoittaa, että EU:n markkinat ovat suhteellisen avoimet tuonnille, kun taas vienti EU:sta kohtaa huomattavia tulliesteitä ja tullien ulkopuolisia esteitä kauppakumppanimaissa, mikä estää vientiä monipuolistumasta; ottaa huomioon, että vaikka kolmansista maista tuotavat tuotteet kilpailevat suoraan vastaavien EU:sta peräisin olevien tuotteiden kanssa, joissakin tapauksissa niiden tuotantoon ei sovelleta samoja ympäristö- ja elintarviketurvallisuusnormeja tai sosiaalisia normeja;

AB. ottaa huomioon, että hedelmä- ja vihannesalalla tapahtuu usein markkinakriisejä, koska jopa vähäinen ylituotanto laskee tuottajahintoja jyrkästi; ottaa huomioon, että suuri osa hedelmistä ja vihanneksista on pilaantuvia tuotteita, jotka on myytävä nopeasti, mistä syystä alan viljelijät ovat rakenteellisesti heikossa neuvotteluasemassa suuriin vähittäismyyjiin ja jalostajiin nähden;

AC. ottaa huomioon, että Venäjän asettaman tuontikiellon aiheuttamalla kriisillä on ollut huomattavia kielteisiä vaikutuksia hedelmä- ja vihannesalaan ja että kriisi vaikuttaa siihen myös tulevaisuudessa; toteaa, että hedelmien ja vihannesten tuottajat ovat kärsineet suurimpia tappioita; ottaa huomioon, että on korostettava vahvojen tuottajaorganisaatioiden olemassaolon tärkeyttä ja niiden järjestäytymistä siten, että ne voivat käsitellä odottamattomia ja epäsuotuisia tilanteita kollektiivisesti hyödyntämällä asianmukaisia ja kunkin kriisin vakavuusasteeseen mukautettuja yhteisön välineitä ja ottamalla tarvittaessa käyttöön asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädetyt poikkeustoimenpiteet;

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

AD. ottaa huomioon, että komission kertomuksessa todetaan, että hedelmä- ja vihannesalan kriisinehkäisyvälineitä on käytetty vain vähän vuonna 2007 tehdyn uudistuksen jälkeen ja että kyseiset välineet ovat osoittautuneet riittämättömiksi lieventämään kolibakteerikriisin tai Venäjän asettamasta tuontikiellosta johtuvan nykyisen kriisin kaltaisten vakavien kriisien seurauksia; toteaa, että suurimmassa osassa tapauksia, markkinoilta poistamista lukuun ottamatta, niitä on hallinnollisesti vaikea soveltaa asiaa koskevien epäselvien säännösten vuoksi;

AE. toteaa, että kouluhedelmäjärjestelmä, jonka puitteissa kulutetaan paikallisia ja sesongin mukaisia hedelmiä ja vihanneksia, on herättänyt kiinnostusta ja ollut menestyksekäs;

AF. toteaa, että mahdollisuus antaa EU:n taloudellista tukea kriisien ehkäisy- ja hallintatoimien rahoittamiseksi lainatun pääoman takaisinmaksulle ja lainasta perittävälle korolle on ollut toimintaohjelmissa merkittävä keino hallita markkinoiden epävarmuutta;

AG. ottaa huomioon, että komission kertomuksessa mainitaan sääntöjen monimutkaisuus ja oikeusvarmuuden puute hedelmien ja vihannesten nykyisen järjestelmän heikkouksina; ottaa huomioon, että komission jäsen Hogan on sitoutunut parantamaan järjestelmää toimikautensa ensimmäisen vuoden aikana siten, että huomioon otetaan kulttuurierot ja eri jäsenvaltioiden markkinatodellisuuden eroavaisuudet sekä tarve edistää kilpailukykyä ja alan innovatiivista voimaa;

AH. ottaa huomioon, että Wageningenin yliopiston tutkimuksen johtopäätöksenä on, että EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon poikkeavat tulkinnat ovat synnyttäneet oikeudellista epävarmuutta kansallisissa hallintoyksiköissä ja tuottajaorganisaatioissa, mikä on lisännyt hallinnollista taakkaa sekä pelkoa riskinotosta ja luonut esteitä tuottajaorganisaatioiden perustamiselle;

AI. katsoo, että selkeät ja ennakoitavat tarkastusmenettelyt ovat olennaisia hedelmä- ja vihannesalan järjestelmän toiminnan kannalta; katsoo, että peräkkäisten tarkastusten päällekkäisyyttä olisi vältettävä ja että seurantatarkastuksia ei saisi tehdä ennen kuin tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevasta edellisestä tarkastuksesta on annettu lopullinen päätös, jotta varmistetaan ettei jäsenvaltioiden tarvitse tehdä suurempia korjauksia kuin on tarpeen;

AJ. toteaa, että maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetussa asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 on jo otettu huomioon joitakin komission tiedonantoon sisältyviä tekijöitä ja että Euroopan unionin nykyistä sääntelyä on tasapainotettava;

AK. toteaa, että suhteellisuusperiaatteen olisi oltava olennainen osa hedelmä- ja vihannesalan järjestelmän oikeudellisen epävarmuuden vähentämistä ja sillä olisi varmistettava, että koko tuottajaorganisaatiolle ei koidu haittaa yksittäisistä rikkomuksista;

AL. ottaa huomioon, että tuottajaorganisaatioilla on usein vaikeuksia löytää ja kouluttaa johtajia, joilla on tarvittavat taidot kaupallisten toimien toteuttamiseen maa- ja elintarviketalouden kilpailuntäyteisessä ympäristössä; ottaa huomioon, että komission kertomuksessa mainitaan tuottajaorganisaatioiden koulutus- ja neuvontapalvelumenojen olleen vähäiset;

AM. ottaa huomioon, että kaikkien EU:n 28 jäsenvaltion viljelijäväestö ikääntyy nopeasti ja että yhtä alle 35-vuotista maanviljelijää kohden on keskimäärin yhdeksän yli 55-vuotiasta maanviljelijää;

1. panee tyytyväisenä merkille komission kertomuksen, joka tarjoaa tasapainoisen kuvan hedelmä- ja vihannesalan järjestelmän kehityksestä vuoden 2007 uudistuksen jälkeen ja jossa vahvistetaan tämän alan organisaation perusrakenteen toimivuus ja nostetaan esiin osa-alueet, joilla on saavutettu kehitystä, kuten tuottajaorganisaatioiden keskittymisen lisääntyminen, mikä parantaa alan asemaa elintarvikeketjussa, sekä myös jatkuvat ongelmat;

2. on sitä mieltä, että tuen on korvattava markkinoiden näkökulmasta kielteisiä seurauksia, jotka johtuvat tuottajaorganisaatioille asetetuista rajoituksista;

3. ottaa huomioon unionin hedelmä- ja vihannesalan järjestelmän toimet, joilla pyritään lisäämään unionin viljelijöiden markkinapainotteisuutta, kannustamaan innovointiin, edistämään hedelmien ja vihannesten menekkiä, lisäämään viljelijöiden kilpailukykyä ja parantamaan markkinointia, tuotteiden laatua ja tuotannon ympäristönäkökohtia siten, että tuetaan tuottajaorganisaatioita ja niiden yhteenliittymiä ja tunnustetaan alan sisäiset organisaatiot sekä edistetään sellaisten klustereiden muodostamista, joiden avulla synnytetään uusia tulovirtoja kohdennettaviksi uusiin investointeihin;

4. pitää myönteisenä, että uudessa YMP:ssä säilytetään hedelmä- ja vihannesalan järjestelmä, ja toteaa, että nykyiset välineet eivät ole aina olleet tehokkaita, kuten komissio totesi unionin hedelmä- ja vihannesalan järjestelyjen uudelleenarviointia koskevasta julkisesta kuulemisesta laatimassaan asiakirjassa; kannattaa siksi Newcastlen ryhmän työtä, jolla pyritään parantamaan unionin hedelmä- ja vihannesalan järjestelmää, jossa olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden osuuskuntia koskevien oikeudellisten järjestelyjen erityisluonne, jotta ei rajoitettaisi uusien tuottajaorganisaatioiden perustamista, ja jossa kunnioitettaisiin myös sitä vaihtoehtoa, että viljelijät voivat yhtä hyvin jättäytyä tuottajaorganisaatioiden ulkopuolelle;

5. kehottaa komissiota tehostamaan toimia hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen torjumiseksi elintarvikeketjussa, sillä ne vaikuttavat kielteisesti tuottajien tulokseen, vähentävät tuloja ja uhkaavat alan elinkelpoisuutta ja kestävyyttä; katsoo, että hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt ja suurten jakelukanavien harjoittama painostus tuottajajäseniä tai muita tuottajia kohtaan ovat suurin syy siihen, että hedelmien ja vihannesten tuottajien tulot eivät ole kohtuulliset; toteaa, että pilaantuvien tuotteiden tuottajien mahdollisuudet puolustautua ovat heikommat kuin muilla; katsoo, että edellä mainitut ongelmat, kuten maan viljelemättä jättäminen tai aktiivisen viljelijäväestön vanheneminen, poistuvat vain siten, että tuotannosta saatavat voitot riittävät takaamaan ammatin tulevaisuuden ja ovat nuorta työvoimaa houkuttelevia;

6. kehottaa komissiota määrittelemään selvät unionin säännöt elintarvikeketjun hyvistä käytänteistä, jotta käytettävissä olisi yhteinen tulkinta hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen torjuntaa koskevista normeista;

7. kehottaa komissiota edistämään toimia, joilla pyritään suosimaan tuottajaorganisaatioiden tuotteiden suoramarkkinointia; katsoo, että suoramyynti on vaihtoehto suurille vähittäiskaupoille ja niiden edustamille elintarvikkeisiin, maanviljelyyn ja ympäristöön liittyville arvoille; toteaa, että suoramyyntimarkkinoiden hinnat pysyvät suurten vähittäiskauppojen hintoja alempina, koska väliporrasta tai logistiikkakustannuksia ei ole; toteaa, että ketjun lyhentäminen tällä tavoin takaa viljelijöille oikeudenmukaiset tulot ja mahdollistaa hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen torjunnan;

8. panee merkille, että monet jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön toimenpiteitä hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen torjumiseksi, ja kehottaa antamaan EU:n tason koordinoidun vastauksen maataloustuotannon sisämarkkinoiden toimivuuden vahvistamiseksi;

9. korostaa, että on tärkeää säilyttää tuoreita hedelmiä ja vihanneksia koskevat eurooppalaiset laatustandardit, jotta taataan korkea ja tasainen laatu alan sisällä loppukuluttajan hyväksi;

10. kehottaa komissiota selvittämään, miten se aikoo soveltaa yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 209 artiklan 1 kohtaa siten, että lisätään oikeusvarmuutta siitä, miten saavutetaan SEUT:n 39 artiklassa tarkoitetut tavoitteet noudattaen samalla täysimääräisesti kilpailua koskevaa SEUT:n 101 artiklaa;

11. panee merkille, että alan järjestäytymisaste – tuotantojärjestöjen markkinoiman hedelmä- ja vihannestuotannon kokonaisarvon osuutena laskettuna – on kasvanut koko EU:ssa asteittain viime vuosina, mutta tällaista kasvua on tapahtunut vain joissakin jäsenvaltioissa;

12. korostaa, että tästä kasvusta huolimatta tuottajien järjestäytymisaste pysyy keskimäärin alhaisena ja tietyissä jäsenvaltioissa huomattavasti EU:n keskiarvoa alhaisempana ja että tämän ongelman ratkaiseminen on olennaisen tärkeää hedelmä- ja vihannesalan järjestelmän tulevaisuuden kannalta etenkin huomattavien alueellisten erojen vähentämiseksi; korostaa lisäksi, että tätä alhaista järjestäytymisastetta ei paranneta tuottajaorganisaatioita koskevilla mutkikkailla säännöillä, jotka ovat johtaneet tuottajaorganisaatioiden toiminnan keskeyttämiseen ja niiden hyväksynnän poistamiseen joissakin jäsenvaltioissa; kehottaa sen vuoksi komissiota kääntämään nykyisen kehityssuunnan yksinkertaistamalla järjestelmän sääntöjä, jotta tuottajaorganisaatioihin liittymisestä tehdään entistä houkuttelevampaa;

13. korostaa tarvetta parantaa alan järjestäytymisastetta ottaen huomioon, että tämä aste on selvästi korkeampi alueilla, joilla tuotanto ja markkinointi ovat nykyaikaisempia ja vientiin suuntautuneita, ja heikompi maissa, jotka eivät ole moneen vuoteen voineet käyttää toimintarahastoja;

14. pitää välttämättömänä harkita markkinakriisien hallintaan tarkoitettujen välineiden käyttöönottoa ja katsoo, että on voitava tunnistaa selvästi tiettyjen alan tuottajaorganisaatioiden käynnistämät menestykselliset aloitteet, jotta ne voidaan toistaa kaikkialla, missä se on mahdollista; pyytää tästä syystä komissiota edistämään näiden pilottituottajaorganisaatioiden tuntemusta ja taitotietoa;

15. muistuttaa, että tuottajaorganisaatiot ovat tuottajia palvelevia välineitä, joiden avulla ne voivat yhdessä järjestäytyä markkinoille ja puolustaa tulojaan, ja että tuottajaorganisaatiot ovat erityisen hyödyllisiä tuotantoalueilla, joiden tuotanto on tarkoitettu kuljetettavaksi kulutusalueille, mutta vähemmän käytettyjä joidenkin tuottajien keskuudessa tai joillakin paikallisilla markkinoilla tai osamarkkinoilla;

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

16. tähdentää tässä yhteydessä, että on tärkeää lisätä tuottajaorganisaatioiden tuen kokonaistasoa ja tarjota vahvempia kannustimia sekä olemassa olevien tuottajaorganisaatioiden ja niiden yhteenliittymien yhdentymiseen että uusien järjestöjen perustamiseen kansallisella ja kansainvälisellä tasolla, ja vaatii samalla valvomaan tuottajaorganisaatioiden perustamiseen myönnettyjen tukien investoimista, jotta ne investoidaan todella toimiin, joilla lisätään tuottajajäsenten tuloja;

17. pitää valitettavana, että tietyissä jäsenvaltioissa tuottajaorganisaatioiksi järjestäytymisen aste on äärimmäisen alhainen, ja suosittelee, että jäsenvaltiot asettavat etusijalle tuottajien järjestäytymisen edistämistä koskevan vaatimuksen; kehottaa komissiota analysoimaan niiden jäsenvaltioiden erityispiirteitä, joissa tuottajien järjestäytyminen on vähäistä;

18. kehottaa komissiota palauttamaan hedelmien ja vihannesten tuottajien äskettäin perustettujen tuottajaorganisaatioiden investointien taloudellisen tuen; toteaa, että perustettujen organisaatioiden on ilman tätä tukea äärimmäisen vaikeaa saada valtion hyväksyntä toimintaansa varten; katsoo, että siksi tuki on yksi tehokkaimmista välineistä, joilla organisaatioita voidaan kehittää ja järjestäytymisastetta nostaa;

19. kehottaa komissiota YMP:n yksinkertaistamisen yhteydessä lisäämään edelleen tuottajaorganisaatioiden tehokkuutta tuotteiden tarjonnan keskittämisessä, erityisesti kun on kyse niiden keskeisestä markkinointiroolista hedelmä- ja vihannesalan toimitusketjussa;

20. katsoo, että on olennaisen tärkeää tarjota etuja tuottajaorganisaatioille, jotka päättävät ottaa mukaan nuoria viljelijöitä; korostaa, että tuottajaorganisaatiot voivat tarjota mahdollisuuden edistää maatalousalan sukupolvenvaihdosta;

21. pyytää komissiota varmistamaan, että asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 tarkoitetut niin hedelmä- ja vihannesalaa kuin tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännökset pannaan täytäntöön nopeasti ja yhdenmukaisesti;

22. toteaa edelleen olevansa syvästi huolissaan siitä, että nykyään ainoastaan 7,5 prosenttia EU:n viljelijöistä on alle 35-vuotiaita, ja katsoo, että hyvin toimivat tuottajaorganisaatiot, jotka houkuttelevat nuoria, voivat tehdä oman osansa tämän kestämättömän väestökehityksen suunnan muuttamiseksi;

23. tähdentää, että on tarjottava kannustimia tuottajaorganisaatioiden tutkimuksen ja innovoinnin tason nostamiseksi; toteaa, että suurempi innovaatioiden määrä lisää tuottajaorganisaatioiden kilpailukykyä ja parantaa niiden valmiuksia torjua tappajabakteerit, jotka vahingoittavat eurooppalaista maanviljelyä;

24. painottaa tarvetta auttaa tuottajaorganisaatioita lisäämään vientiä ja etsimään uusia ulkomaanmarkkinoita;

25. pitää välttämättömänä tehdä tuottajaorganisaatioista houkuttelevampia vähentämällä byrokratiaa sekä parantamalla EU:n näille ryhmille antamaa tukea ja kriisinhallintamekanismeja;

26. kehottaa komissiota lisäämään kansallisen hallinnon, tuottajaorganisaatioiden ja niiden yhteenliittymien oikeusvarmuutta ja vähentämään niiden hallinnollista taakkaa täytäntöönpanolainsäädännön tulevan tarkistuksen yhteydessä ja osana yksinkertaistamista koskevaa ohjelmaansa; korostaa, että tarkistuksen yhteydessä ei pidä muuttaa hedelmä- ja vihannesalan järjestelmän perusrakennetta eikä sillä saa heikentää alan tuottajien etuja tai ansioita;

27. panee huolestuneena merkille, että tuottajajärjestöjen säännöt voivat jättää komission tilintarkastajille tulkinnanvaraa, mikä johtaa lisääntyvään epävarmuuteen ja voi aiheuttaa jäsenvaltioille vaaran hylkäyksistä ja laillisuusvalvonnasta; korostaa myös, että tarkastusmenettelyt ja rahoituskorjaukset on tehtävä ripeämmin ja tarkastusjaksosta sovitussa ajassa;

28. pyytää komissiota lyhentämään huomattavasti käsittelyjaksoa, jonka aikana vaatimuksenmukaisuuden tarkastukset suoritetaan;

29. pyytää järjestelmän oikeusvarmuuden lisäämiseksi komissiota myös järkeistämään tarkastuksia ja keskittämään niitä kunkin toimintaohjelman puitteissa hyväksytyn toimen tai toimenpiteen todellisen täytäntöönpanon ja niille kohdennettujen kustannusten valvontaan määrittelemällä selvästi, mitä valvotaan ja kuka vastaa valvonnan toteuttamisesta;

30. pyytää komissiota soveltamaan suhteellisuusperiaatetta seuraamuksiin ja varmistamaan, että tarkastukset suoritetaan asetetussa määräajassa tuottajaorganisaatioiden ja niiden jäsenten oikeusvarmuuden tehostamiseksi;

31. korostaa, että tukijärjestelmän hakuehdot ja vaaditut perustelut ovat liiallisia ja epäselviä ja edellyttävät eri viranomaisten lukuisia tarkastuksia, jotka ovat usein epäjohdonmukaisia ja epätarkkoja, ja johtavat siihen, että tietynlaiset kumppanit hylkäävät järjestelmän ja tietyt tuottajaorganisaatiot eivät esitä toimintaohjelmia; katsoo tästä syystä, että on erittäin tärkeää selventää tuottajaorganisaatioiden tunnustamista koskevaa unionin lainsäädäntöä, jotta taataan järjestelmän oikeusvarmuus ja ehkäistään tuottajien epävarmuutta;

32. kehottaa komissiota selventämään ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden (yhteenliittymien) perustamista ja erityisesti velvollisuutta ja vastuuta koskevia sääntöjä kansallisen hallinnon ja mukana olevien tuottajaorganisaatioiden oikeusvarmuuden turvaamiseksi;

33. kehottaa laajentamaan toimialakohtaisten organisaatioiden tehtäviä varsinkin yleisen viestinnän ja tiedotuksen aloilla sekä kuluttajien opastuksen, erityisesti elintarvikkeita koskevan opastuksen alalla;

34. korostaa toimialakohtaisten organisaatioiden roolia tietyn alan sisäisen vuoropuhelun parantamisessa;

35. on huolestunut siitä, että suurimmat tuottajaorganisaatiot (noin 18 prosenttia kaikista liikevaihdoltaan yli 20 miljoonan euron organisaatioista) saavat noin 70 prosenttia EU:n taloudellisesta tuesta;

36. katsoo, että monimutkaisuuden vähentämisen, esimerkiksi kun on kyse uusien kansallisten ja kansainvälisten tuottajaorganisaatioiden perustamista koskevista säännöistä, pitäisi olla ensimmäinen askel pyrittäessä lisäämään tuottajaorganisaatioiden houkuttavuutta viljelijöille; katsoo, että tämän ei saisi kuitenkaan merkitä tuottajaorganisaation rakenteen heikentämistä eikä haitata niiden kykyä toimia tehokkaasti markkinoilla; pyytää komissiota määrittelemään lisätoimenpiteitä tuottajaorganisaatioiden houkuttavuuden lisäämiseksi erityisesti jäsenvaltioissa, joissa järjestäytymisaste on alhainen;

37. kehottaa komissiota soveltamaan suhteellisuusperiaatetta varovaisesti ja varmistamaan, että kaikki tuottajaorganisaation jäsenet eivät joudu korvaamaan yksittäisten henkilöiden tekemiä virheitä;

38. katsoo, että hyväksymismenettelyn yksinkertaistaminen ei saisi heikentää kansallisia säännöksiä, joissa vahvistetaan hedelmien ja vihannesten tuottajaorganisaatioille asetetut ehdot sekä osuuskuntiin sovellettavat ehdot;

39. kehottaa komissiota vähentämään hedelmä- ja vihannesalan uudelleentarkastelun yhteydessä tuottajaorganisaatioiden hallinnollista rasitetta luopumalla kansallisten viranomaisten suorittamista väliarvioinneista; panee merkille, että näissä arvioinneissa usein toistetaan kansallisten viranomaisten vuosittaisessa raportoinnissaan esittämät kysymykset ilman näkyvää hyötyä; kehottaa komissiota lisäksi vähentämään osana byrokratian vähentämistä koskevaa tavoitettaan kansallisilta viranomaisilta ja tuottajaorganisaatioilta vuotuisissa raporteissa vaatimiensa tietojen määrää ja varmistamaan, että ainoastaan sellaisia tietoja kerätään, joita komissio todella käyttää järjestelmän tehokkuuden seurantaan;

40. kehottaa komissiota tarkistamaan 11. maaliskuuta 2014 annettua delegoitua asetusta (EU) N:o 499/2014, jolla otettiin käyttöön tuottajaorganisaatioita koskevat entistä mutkikkaammat tarkastukset, mukaan luettuina suhteettomat seuraamukset monimutkaisten hyväksymisperusteiden noudattamatta jättämisestä; korostaa seuraamuksiin liittyvää suhteellisuuden tarvetta, jos halutaan kannustaa uusia viljelijöitä liittymään järjestelmään ja välttää sitä, että nykyiset jäsenet harkitsisivat osallistumistaan uudelleen;

41. toteaa, että tuottajaorganisaatioiden kilpailukyky riippuu paljon niiden johtamiskäytännöstä; kehottaa komissiota kehittämään käytössä olevia toimia tai luomaan uusia, kuten koulutustoimenpiteitä ja hyvien käytäntöjen vaihtamista koskevia aloitteita, joiden avulla voidaan parantaa tuottajaorganisaatioiden hallintoa ja niiden kilpailukykyä elintarvikkeiden toimitusketjussa, ja varmistamaan markkinasuuntautuneen käyttäytymisen entistä vahvemman aseman tuottajaorganisaatioissa; painottaa, että tuottajaorganisaatioiden johdossa olisi oltava henkilöitä, jotka ovat päteviä markkinoinnissa ja kykenevät toimimaan maatalouden kriisitilanteissa;

42. suosittelee, että komissio keskittyy tuottajaorganisaatioiden integroituihin tuotanto- ja jakelumalleihin, ja kehottaa paikallisia ja alueellisia viranomaisia antamaan käytettäväksi logistiikkatukea ja myyntikanavien tukea alueiden tuottajaorganisaatioiden tuotteille;

43. kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavat toimet, jotta tuottajaorganisaatiot voivat hoitaa täysipainoisesti tehtävänsä tuottajien tulojen lisäämiseksi;

44. kehottaa komissiota harkitsemaan mahdollisuutta laajentaa kriisien ehkäisy- ja hallintatoimien rahoitus (mahdollisuus taloudelliseen tukeen lainatun pääoman takaisinmaksulle ja lainasta perittävälle korolle) koskemaan myös tuottajaorganisaatioiden ja niiden yhteenliittymien toimintaohjelmiin sisältyvien muiden tavoitteiden saavuttamista;

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

45. kehottaa komissiota toteuttamaan toimia, jotka koskevat tuottajaorganisaatioiden järjestäytymistapoja koskevan hallinnollisen ja rakenteellisen taitotiedon siirtämistä jäsenvaltioista, joissa on korkea tuottajaorganisaatioiden taso, jäsenvaltioihin, joissa tuottajien tuottajaorganisaatioiksi järjestäytymisen taso on alhainen;

46. katsoo, että ympäristöystävällisiä käytäntöjä on sovellettava jatkuvasti ja tinkimättä ja että niiden rahoituksen jatkamista toimintaohjelmasta toiseen on siksi kannustettava ja soveltamisalaa laajennettava tuottajiin, joiden lohkot ovat jonkin tuottajaorganisaation jäsenten viljelemien lohkojen vieressä;

47. katsoo, että tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymillä voisi olla tärkeä asema viljelijöiden neuvotteluaseman lisäämisessä, ja kehottaa komissiota lisäämään tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien perustamisen kannustimia sekä kansallisella että unionin tasolla, vahvistamaan niiden toimintakykyä juridisesti ja antamaan mahdollisuuden ottaa niiden toimintaan mukaan tuottajia, jotka eivät kuulu tuottajaorganisaatioon, sekä kaavailemaan niille tärkeämpää asemaa tulevaisuudessa; korostaa, että tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät voivat tarjonnan tehokkaan keskittämisen ja kehittämisen lisäksi tehostaa hallintoa nimenomaan operatiivisella tasolla hoitamansa koordinointitehtävän ansiosta;

48. katsoo, että toimialakohtaisia organisaatioita on tuettava siten, että taataan hedelmä- ja vihannesalan parempi järjestäytyminen; katsoo, että niillä voi olla merkittävä rooli lisäarvon luomisessa ja jakamisessa alan eri sektorien välillä, laadun varmistamisessa, tuotannon kestävässä hyödyntämisessä sekä markkinoiden hallinnoinnissa ja kriisien hallinnassa;

49. katsoo, että tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymillä voisi olla tärkeä asema suhdanteista johtuvien kriisien ennakoinnissa ja hallinnoinnissa; painottaa etuja, joita saadaan siitä, että tuottajaorganisaatioihin kuulumattomat tuottajat voivat liittyä niihin vapaaehtoisesti, jotta vahvistetaan tuottajien yhteisten toimien tehokkuutta;

50. painottaa, että on tärkeää taata, että tuottajaorganisaatioiden ja niiden yhteenliittymien rakenne ja toiminta perustuvat riippumattomuuden ja demokraattisuuden periaatteisiin, jotta lisätään tuottajien keskinäistä luottamusta ja torjutaan hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä ja opportunistisia käytäntöjä;

51. on vakaasti sitä mieltä, että kolmansien maiden EU-vientituotteiden tuotantomenetelmien on tarjottava eurooppalaisille kuluttajille samat takuut terveyttä, elintarviketurvallisuutta, eläinten hyvinvointia ja kestävää kehitystä koskevien standardien sekä sosiaalisten vähimmäisstandardien noudattamisen tapauksessa kuin EU:n tuottajilta vaaditaan; katsoo, että on välttämätöntä, että EU noudattaa kolmansien maiden kanssa tehdyissä sopimuksissa aidon vastavuoroisuuden periaatetta, mitä tulee markkinoille pääsyyn ja voimassa olevien, EU:n tuottajia koskevien tuotantosäännösten noudattamiseen;

52. korostaa, että tuottajien on voitava päästä helpommin kolmansien maiden markkinoille; kehottaa komissiota lisäämään hedelmien ja vihannesten viejiä tukevia toimenpiteitään, jotta voidaan selvittää muut kuin tulliehtoihin perustuvat esteet, kuten joidenkin kolmansien maiden kasvinterveysstandardit, joiden vuoksi vienti EU:sta on vaikeaa, ellei jopa mahdotonta;

53. katsoo, että entistä tasapuolisemman kilpailun aikaansaamiseksi unionin markkinoille suuntautuvassa tuonnissa ja kasvinsuojeluvaatimusten vastavuoroisuuden huomioon ottamiseksi EU:n olisi tehostettava tuonnin valvontajärjestelmää ja saatettava se vastaamaan järjestelmää, jota suuri enemmistö sen kauppakumppaneista soveltaa;

54. on tyytyväinen äskettäin hyväksyttyyn maataloustuotteiden menekinedistämisestä annettuun horisontaaliseen asetukseen sekä tavoitteeseen osoittaa lisää varoja uusien markkinoiden etsimiseen ja kehottaa komissiota jatkamaan työskentelyä menekinedistämisvälineen parantamiseksi tulevina vuosina;

55. kehottaa komissiota tehostamaan toimiaan kolmansien maiden kanssa käytävissä kauppaneuvotteluissa, jotta onnistuttaisiin poistamaan unionin tuotteille asetetut tulliesteet ja kasvinsuojeluun liittyvät esteet ja avaamaan näin uusia markkinoita unionin hedelmille ja vihanneksille;

56. kehottaa komissiota selvittämään syyt vain pienten kausittaisten kriisien torjuntaan soveltuvien kriisinehkäisy- ja kriisinhallintavälineiden vähäiseen käyttöön (ainoastaan 16 prosenttia tuottajaorganisaatioista hyödynsi näitä välineitä, joiden osuus oli vain 2,8 prosenttia kokonaistuesta) ja pohtimaan, miten tilannetta voidaan parantaa esimerkiksi hyödyntämällä nykyisten tuottajaorganisaatioiden parhaita käytäntöjä ja kokemuksia;

57. pyytää komissiota käyttämään yhteisön etuuskohtelua aina ensimmäisenä kriisinhallintatoimenpiteenä unionin sisämarkkinoiden ja omien tuotteiden kulutuksen tehostamiseksi ja puolustamiseksi; kehottaa komissiota huolehtimaan tarkoin kriisinhallintavälineistä tuottajaorganisaatioiden maataloustuotannon varmistamisen kannalta ehdottoman välttämättöminä toimenpiteinä;

58. kehottaa komissiota luomaan nykyistä paremmin koordinoidun markkinoiltapoistomekanismin kriisitilanteita varten, jotta estetään markkinakriisien muuttuminen vakaviksi ja pitkäkestoisiksi häiriöiksi, jotka aiheuttavat hedelmien ja vihannesten tuottajille vakavia tulojen menetyksiä;

59. painottaa, että markkinoiltapoistomekanismi on osoittautunut rajalliseksi, ja katsoo, että on tarkistettava kriisinhallintatoimenpiteitä muun muassa lisäämällä unionin rahoitustuen osuutta, mukauttamalla vetäytymishintoja, ottamalla tuotantokustannukset mukaan, lisäämällä mahdollisten markkinoiltapoistojen määriä, lisäämällä hedelmien ja vihannesten ilmaiseen jakeluun tarvittavan kuljetuksen ja pakkauksen tukea siten, että tukea mukautetaan joustavasti kunkin kriisin muotoon ja vakavuusasteeseen;

60. kehottaa komissiota harkitsemaan määrärahojen myöntämistä kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteinä hyväksyttäviin sijoitusrahastoihin, jotta maanviljelijöille voitaisiin tarjota parempaa suojaa sellaisissa markkinakriiseissä, joista seuraa huomattavia tulonmenetyksiä, mutta katsoo, että näitä määrärahoja ei saisi koskaan myöntää budjettikohdasta, jonka komissio on kohdistanut maatalouteen ja maaseudun kehittämiseen, jos kriisi aiheutuu alan ulkopuolisista tekijöistä, kuten Venäjän asettamasta tuontikiellosta; katsoo, että tällaisissa tapauksissa komission olisi etsittävä muita budjettikohtia, joita voitaisiin käyttää hedelmä- ja vihannesalaan kohdistuvien kielteisten vaikutusten lieventämiseen;

61. katsoo, että tuottajien ei pitäisi joutua vastaamaan kustannuksista, jotka aiheutuvat maatalousalasta riippumattomista olosuhteista, kuten Venäjän EU:n viennille asettamasta kiellosta, joka on vaikuttanut vakavasti useisiin hedelmien ja vihannesten tuottajiin unionissa ja jopa pahentanut markkinoiden tilannetta esimerkiksi kivellisten hedelmien tuotantoalan kriisin yhteydessä; pyytää tällaisissa tilanteissa jatkamaan unionin tukitoimia niin kauan kuin on tarpeen, kunnes markkinatilanne on palautunut täysin normaaliksi;

62. korostaa, että tuottajaorganisaatiot voivat toimintaohjelmillaan myötävaikuttaa merkittävästi ympäristötavoitteiden saavuttamiseen ja elintarviketurvallisuusnormien parantamiseen; suhtautuu myönteisesti järjestelmän ympäristötavoitteisiin, mutta kehottaa komissiota antamaan tuottajaorganisaatioille mahdollisuuden mukauttaa toimintaohjelmiaan kypsyystasonsa mukaiseksi sekä kohdentamaan varojaan useampiin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on lisätä alan yleistä kilpailukykyä; korostaa, että keskittymällä entistä enemmän innovointiin ja lisäarvoon tähtääviin toimenpiteisiin voidaan parhaiten lisätä tuottajien tuloja ja siten tehdä tuottajaorganisaatioihin liittymisestä entistä houkuttelevampaa;

63. kehottaa komissiota vahvistamaan hedelmien, vihannesten ja maidon jakelua kouluissa koskevaa tukijärjestelmää, koska on tärkeää edistää terveellistä ja tasapainoista ruokavaliota hyvin nuoresta iästä alkaen ja tuoda nuoret kuluttajat lähemmäksi paikallisia tuottajia;

64. katsoo, että on välttämätöntä parantaa kasvinsuojelua koskevan yhteisön nykyisen sääntelyn tehokkuutta kolmansista maista peräisin olevien tuholaisten torjumiseksi; toteaa, että kaupan moninkertaistumisen myötä tuholaiset lisääntyvät EU:ssa ja vaikuttavat hyvin usein hedelmä- ja vihannesalaan;

65. toteaa, että kuten muillakin aloilla (esimerkiksi oliivinviljelyala) tuottajaorganisaatiot voisivat ottaa takaajan ja koordinoijan tehtävän EU:n eri tukijärjestelmien täydentävyyden ja yhtenäisyyden varmistamiseksi ja taata siten järjestelmän suuremman avoimuuden, jotta vältettäisiin rahoituksen päällekkäisyyttä;

66. kehottaa komissiota laatimaan suuntaviivoja tai toimintasääntöjä, joilla selvennetään ehtoja, joiden mukaisesti tuottajaorganisaatioille voidaan myöntää lupa poiketa tilapäisesti SEUT-sopimuksen 101 artiklan 1 kohdan soveltamisesta asetuksen (EU) N:o 1308/2013 222 artiklan perusteella, jossa tuottajaorganisaatioille annetaan mahdollisuus toteuttaa toimenpiteitä alan vakauttamiseksi markkinoiden vakavien epätasapainotilojen aikana;

67. korostaa lyhyiden toimitusketjujen merkitystä ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään paikallisten markkinoiden kehittämistä hedelmien ja vihannesten jakelua varten;

68. kehottaa komissiota tehostamaan tutkimusta ja valvontaa, jotka liittyvät Drosophila suzukii -kärpäsen kaltaisten tulokaslajien hedelmien ja vihannesten tuotannolle EU:ssa aiheuttamaan uhkaan;

69. pitää valitettavina seuraavia joissakin kansallisten strategioiden laatimisessa havaittuja heikkouksia: tavoitteiden määrä oli liian suuri, eri tavoitteille ei ollut määritelty ennalta tarkkoja arvoja ja erityisesti kriisinehkäisy- ja kriisinhallintavälineiden operatiivinen tehokkuus oli erittäin heikkoa ja niiden käyttö liittyi pääasiassa satovakuutukseen, mainontaan ja tiedotukseen sekä tuotteiden vetämiseen pois markkinoilta, mikä johtuu siitä, että nämä toimenpiteet on rahoitettava muiden rakennetoimenpiteiden kustannuksella, eikä tuotteiden vetämiseen pois markkinoilta annettu tuki useimmiten ole riittävä, sekä myös siitä, että kyseisiin toimenpiteisiin liittyy huomattavasti hallinnollista rasitetta; pitää valitettavana, että kyseisten välineiden avulla kyetään selviämään vain yksittäisistä markkinakriiseistä eikä niiden avulla kyetä hallinnoimaan laajamittaisia kriisejä, kuten nykyistä Venäjän vientikiellon aiheuttamaa kriisiä;

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

70. pitää välttämättömänä luoda ehkäiseviä toimenpiteitä, joiden avulla tuottajaorganisaatiot voisivat ymmärtää, laskea oikein ja käyttää ennalta määriteltyjä suorituskykyindikaattoreita, ja korostaa, että monissa tapauksissa on liikaa suorituskykyindikaattoreita, jotka tekevät menettelystä erittäin vaikean sekä tuottajaorganisaatioille että hallinnolle; katsoo, että tästä syystä olisi hyödyllisempää, jos käytössä olisi vähemmän mutta merkittävämpiä suorituskykyindikaattoreita;

71. uskoo, että terveellisempiin ruokailutottumuksiin rohkaiseminen kulkee käsi kädessä viljelyn ja elintarviketuotannon paremman tuntemuksen kanssa, ja tukee tässä yhteydessä koulujen vihannes-, hedelmä- ja maito-ohjelmien kasvatustavoitteen vahvistamista ja kehottaa hyväksymään mahdollisimman nopeasti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen asetusten (EU) N:o 1308/2013 ja (EU) N:o 1306/2013 muuttamisesta hedelmien ja vihannesten, banaanien ja maidon toimittamista oppilaitoksiin koskevan tukiohjelman osalta; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää, että tuottajaorganisaatiot osallistuvat kouluhedelmäjärjestelmään, jonka tarkoituksena on tukea lyhyttä toimitusketjua ja kannustaa lapsia kuluttamaan paikallisia ja sesongin mukaisia hedelmiä ja vihanneksia;

72. katsoo, että tärkeintä hedelmien ja vihannesten tuottajien tilanteen analysoinnin kannalta on alan viljelijöiden tulojen kehittyminen, ja pyytää siksi komissiota teettämään tutkimuksen, jossa keskitytään tähän seikkaan, jotta voidaan saada selville, ovatko toteutetut toimenpiteet, kuten tuottajaorganisaatioiden vahvistaminen, olleet todella vaikuttavia;

73. kehottaa komissiota laatimaan pikaisesti työllistymistä koskevan suunnitelman, jolla nuoria saataisiin maatalousalalle ja vältettäisiin ammattikunnan vanheneminen ja sen myötä toiminnan ja tuotannon loppuminen;

74. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

P8_TA(2015)0252

Transatlanttista kauppa- ja investointikumppanuutta (TTIP) koskevat neuvottelut

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. heinäkuuta 2015, johon sisältyvät Euroopan parlamentin suositukset komissiolle transatlanttista kauppa- ja investointikumppanuutta (TTIP) koskevista neuvotteluista (2014/2228(INI))

(2017/C 265/05)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon neuvoston 14. kesäkuuta 2013 yksimielisesti antamat sekä 9. lokakuuta 2014 turvallisuusluokituksen piiristä poistamat ja julkistamat ohjeet transatlanttisen kauppa- ja investointikumppanuuden neuvottelemiseksi Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välillä ([1]),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 ja 191 artiklan ja erityisesti 191 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ennalta varautumisen periaatteen,

— ottaa huomioon 26. maaliskuuta 2014 pidetyssä EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksessa annetun yhteisen lausuman ([2]),

— ottaa huomioon 20. maaliskuuta 2015 annetun komission jäsenen Cecilia Malmströmin ja Yhdysvaltojen kauppaedustajan Michael Fromanin yhteisen lausuman julkisten palvelujen sulkemisesta EU:n ja Yhdysvaltojen kauppasopimusten ulkopuolelle,

— ottaa huomioon 20. maaliskuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät TTIP:stä,

— ottaa huomioon 21. marraskuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät TTIP:stä ([3]),

— ottaa huomioon yhteisen julkilausuman, jonka Yhdysvaltain presidentti Barack Obama, komission puheenjohtaja Jean-Claude Juncker, Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Herman Van Rompuy, Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri David Cameron, Saksan liittokansleri Angela Merkel, Ranskan presidentti François Hollande, Italian pääministeri Matteo Renzi ja Espanjan pääministeri Mariano Rajoy antoivat 16. marraskuuta 2014 Australian Brisbanessa pidetyn G20-huippukokouksen yhteydessä ([4]),

— ottaa huomioon 26. ja 27. kesäkuuta 2014 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät ([5]),

— ottaa huomioon puheenjohtaja Junckerin 15. heinäkuuta 2014 seuraavalle komissiolle antamat poliittiset suuntaviivat ”Uusi alku Euroopalle: Työllisyyden, kasvun, oikeudenmukaisuuden ja demokraattisen muutoksen ohjelma” ([6]),

— ottaa huomioon 25. marraskuuta 2014 annetun komission tiedonannon komission jäsenten kollegiolle (C(2014)9052), joka koskee TTIP-neuvottelujen avoimuutta ([7]), sekä 25. marraskuuta 2014 annetut komission päätökset komission jäsenten sekä organisaatioiden tai itsenäisten ammatinharjoittajien välisiä kokouksia koskevan tiedon julkaisemisesta (C(2014)9051) ja komission pääjohtajien sekä organisaatioiden tai itsenäisten ammatinharjoittajien välisiä kokouksia koskevan tiedon julkaisemisesta (C(2014)9048), Euroopan unionin tuomioistuimen tuomiot ja lausunnot oikeudesta tutustua toimielinten asiakirjoihin (C-350/12 P, 2/13, 1/09) ja Euroopan oikeusasiamiehen komissiota koskevan omaaloitteisen tutkinnan (OI/10/2014/RA) päättävän 6. tammikuuta 2015 päivätyn päätöksen, joka koskee tietopyyntöjen käsittelyä ja asiakirjoihin tutustumista (avoimuus),

([1]) http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11103-2013-DCL-1/fi/pdf
([2]) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ec/141920.pdf.
([3]) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/145906.pdf.
([4]) http://europa.eu/rapid/press-release_STATEMENT-14-1820_en.htm.
([5]) http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-79-2014-INIT/fi/pdf.
([6]) http://ec.europa.eu/priorities/docs/pg_fi.pdf.
([7]) http://ec.europa.eu/news/2014/docs/c_2014_9052_fi.pdf.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

— ottaa huomioon 3. joulukuuta 2014 annetun EU–USA-energianeuvoston yhteisen julkilausuman ([1]),

— ottaa huomioon vuonna 2004 laaditun asiakirjan, joka käsittelee EU:n kokonaisvaltaista lähestymistapaa elintarviketurvallisuuteen (”maatilalta ruokapöytään”) ([2]),

— ottaa huomioon 13. tammikuuta 2015 annetun komission kertomuksen (SWD(2015)0003), joka koskee verkossa toteutettavaa julkista kuulemista investointisuojasta ja sijoittajan ja valtion välisestä riitojenratkaisumekanismista TTIP:ssä,

— ottaa huomioon unionin kirjalliset ehdotukset, joista keskustellaan Yhdysvaltojen kanssa TTIP-neuvottelukierroksilla, ja etenkin ehdotukset, joiden turvaluokitus on poistettu ja jotka komissio on julkistanut; toteaa, että niihin kuuluvat muun muassa unionin kannanotot, jotka koskevat TTIP:n sääntelykysymyksiä ja koneteollisuuden aloja ([3]) toiminnallisen vastaavuuden testaamista ja ehdotettua menetelmää autoteollisuuden sääntelyn vastaavuutta varten ([4]) ja kauppaan ja kestävään kehitykseen sekä työvoimaan ja ympäristöön liittyviä kysymyksiä TTIP-määräyksissä ([5]), sekä kirjalliset ehdotukset, jotka koskevat kaupan teknisiä esteitä ([6]), terveys- ja kasvinsuojelutoimia ([7]), tullimenettelyjen ja kaupan helpottamista ([8]), pieniä ja keskikokoisia yrityksiä ([9]), mahdollisia kilpailumääräyksiä ([10]), mahdollisia määräyksiä valtionyrityksistä ja yrityksistä, joille on myönnetty erityis- tai yksinoikeuksia taikka etuoikeuksia ([11]), mahdollisia määräyksiä tuista ([12]) ja riidanratkaisusta ([13]) sekä alustavia määräyksiä sääntely-yhteistyöstä ([14]),

— ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ”Transatlanttinen kauppa- ja investointikumppanuus (TTIP)” (ECOS-V-063), joka hyväksyttiin 110. täysistunnossa (11.–13. helmikuuta 2015), ja 4. kesäkuuta 2014 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta ”Transatlanttiset kauppasuhteet ja ETSK:n kanta EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistyön parantamiseen ja niiden väliseen mahdolliseen vapaakauppasopimukseen”,

— ottaa huomioon Ecorys:n lopullisen alkuvaiheen raportin, jonka se antoi komissiolle 28. huhtikuuta 2014 ja jossa arvioitiin kaupan kestävyysvaikutuksia pohjustettaessa neuvotteluja Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välisestä kattavasta kauppa- ja investointisopimuksesta ([15]),

— ottaa huomioon komission kertomuksen ”Vuoden 2015 raportti kaupan ja investointien esteistä” (COM(2015)0127) ([16]),

— ottaa huomioon Euroopan politiikan tutkimuskeskuksen (CEPS) huhtikuussa 2014 parlamenttia varten julkaiseman yksityiskohtaisen arvion komission teettämästä TTIP:n vaikutustenarvioinnista,

---

([1]) http://europa.eu/rapid/press-release_IP-14-2341_en.htm.
([2]) http://ec.europa.eu/dgs/health_consumer/information_sources/docs/ from_farm_to_fork_2004_en.pdf.
([3]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153022.pdf.
([4]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153023.pdf.
([5]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153024.pdf.
([6]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153025.pdf.
([7]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153026.pdf.
([8]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153027.pdf.
([9]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153028.pdf.
([10]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153029.pdf.
([11]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153030.pdf.
([12]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153031.pdf.
([13]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153032.pdf.
([14]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/february/tradoc_153120.pdf.
([15]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2014/may/tradoc_152512.pdf.
([16]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/march/tradoc_153259.pdf.

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa ja erityisesti 23. lokakuuta 2012 annetun päätöslauselman kauppa- ja taloussuhteista Yhdysvaltoihin ([1]), 23. toukokuuta 2013 annetun päätöslauselman EU:n ja Yhdysvaltojen kauppa- ja investointineuvotteluista ([2]) sekä 15. tammikuuta 2015 annetun päätöslauselman Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksesta 2013 ([3]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 4 kohdan ja 52 artiklan,

— ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan, kehitystyövaliokunnan, talous- ja raha-asioiden valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan, oikeudellisten asioiden valiokunnan, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan ja vetoomusvaliokunnan lausunnot (A8-0175/2015),

A. katsoo, että kaupan avulla saavutettava vienti ja investointien avulla saavutettava kasvu ovat työpaikkoja ja talouskasvua luovia keskeisiä tekijöitä, jotka eivät edellytä hallituksien investointeja;

B. toteaa, että EU:n BKT on vahvasti riippuvainen kaupasta ja viennistä ja hyötyy sääntöperusteisesta kaupasta ja investoinnista ja että Yhdysvaltojen kanssa tehtävällä kunnianhimoisella ja tasapainoisella sopimuksella olisi tuettava unionin uudelleenteollistamista ja autettava saavuttamaan tavoite teollisuustuotantoon perustuvan BKT-osuuden kasvattamisesta 15 prosentista 20:een vuoteen 2020 mennessä siten, että vahvistetaan sekä tavaroilla että palveluilla käytävää transatlanttista kauppaa; toteaa, että sopimuksen myötä voidaan luoda tilaisuuksia erityisesti pk-yrityksille, komission suosituksessa 2003/361/EY määritellyille mikroyrityksille, yritysryppäille ja yritysverkoille, joihin tullien ulkopuolisten esteiden vaikutus kohdistuu kohtuuttoman paljon voimakkaampana kuin suurempiin yrityksiin, koska jälkimmäisillä on mittakaavaetuja, jotka mahdollistavat helpomman markkinoille pääsyn molemmin puolin Atlanttia; toteaa, että maailman kahden suurimman talousblokin välisen sopimuksen avulla voidaan myös luoda standardeja, normeja ja sääntöjä, joita otetaan käyttöön maailmanlaajuisesti, mikä olisi myös kolmansien maiden etujen mukaista ja mikä voisi estää maailmankaupan sirpaloituminen entisestään; toteaa, että jos sopimuksesta ei päästä neuvotteluratkaisuun, muut kolmannet maat, jotka noudattavat eri normeja ja arvoja, omaksuvat sen sijaan tämän roolin;

C. ottaa huomioon, että yhdeksän Euroopan unionin jäsenvaltiota on jo allekirjoittanut kahdenvälisen sopimuksen Yhdysvaltojen kanssa, mikä antaa mahdollisuuden perustaa TTIP hyviin käytäntöihin ja torjua paremmin näihin jäsenvaltioihin kohdistuvia esteitä;

D. ottaa huomioon, että viimeaikaiset kriisit EU:n rajoilla ja tapahtumat kaikkialla maailmassa osoittavat, että on tarpeen panostaa globaaliin hallintaan ja sääntöihin ja arvoihin perustuvaan järjestelmään;

E. toteaa, että maailmanlaajuisten markkinoiden keskinäiset kytkökset lisääntyvät, joten on tärkeää, että poliittiset päättäjät muokkaavat tapaa, jolla markkinat ovat keskenään vuorovaikutuksessa, ja edistävät tätä vuorovaikutusta; toteaa, että asianmukaiset kauppasäännöt ja tarpeettomien esteiden poistaminen ovat perustavan tärkeitä lisäarvon luomiseksi samalla kun ylläpidetään ja kehitetään vahvaa, kilpailukykyistä ja monipuolista teollista perustaa Euroopassa;

F. toteaa, että EU:n pyrkimykset torjua ilmastonmuutokseen, ympäristönsuojeluun ja kuluttajansuojaan liittyviä haasteita ovat johtaneet EU:n yrityksien kannalta korkeisiin sääntelykustannuksiin samoin kuin korkeisiin energiaraaka-aineiden ja sähkön hintoihin, jotka saattavat nopeuttaa yritystoiminnan siirtämistä muihin maihin, teollisuustoiminnan

([1]) EUVL C 68 E, 7.3.2014, s. 53.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0227.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0009.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

vähenemistä ja työpaikkojen katoamista, jollei niitä tarkastella TTIP:ssä; toteaa, että näin uhataan EU:n uudelleenteollistamista ja työllisyyttä koskevia tavoitteita, millä vesitetään juuri ne politiikkatavoitteet, jotka EU:n sääntelyllä pyritään saavuttamaan;

G. toteaa, että hyvin suunnitellulla kauppasopimuksella voitaisiin edistää globalisaation tuomien mahdollisuuksien hyödyntämistä; katsoo, että vahvassa ja kunnianhimoisessa kauppasopimuksessa ei pitäisi keskittyä pelkästään tariffien ja muuta kuin kauppaa koskevien esteiden poistamiseen vaan sitä olisi käytettävä myös työntekijöiden, kuluttajien ja ympäristön suojelemiseen; katsoo, että vahva ja kunnianhimoinen kauppasopimus tarjoaa tilaisuuden sääntelykehyksen luomiseen vahvistamalla sääntelyä korkeimmalle tasolle yhteisten arvojemme mukaisella tavalla niin että voidaan torjua sosiaalista ja ympäristöön liittyvää polkumyyntiä ja varmistaa kuluttajansuojan korkea taso tasapuolisin toimintaedellytyksin käytävää avointa kilpailua koskevan yhteisen tavoitteen pohjalta;

H. katsoo, että yhteiset tiukat normit ovat kuluttajien etujen mukaisia mutta lähentyminen olisi järkevää myös yritysten kannalta, koska tiukemmista normeista aiheutuvat korkeammat kustannukset voidaan saada paremmin kompensoitua mittakaavaetujen kasvaessa 850 miljoonan kuluttajan potentiaalisilla markkinoilla;

I. toteaa, että aiemmat kauppasopimukset ovat tuottaneet merkittävää hyötyä unionin taloudelle; katsoo kuitenkin, että TTIP:n todellista vaikutusta on vaikea arvioida tai ennakoida niin EU:n kuin Yhdysvaltojen talouden osalta, kun neuvottelut ovat yhä käynnissä ja tutkimuksista ilmenee ristiriitaisia tuloksia; toteaa, että TTIP ei riitä yksinään ratkaisemaan unionin pitkäaikaisia rakenteellisia talousongelmia ja niiden taustalla olevia syitä vaan sitä olisi pidettävä yhtenä tekijänä laajemmassa unionin strategiassa, jolla luodaan työpaikkoja ja kasvua; katsoo, että TTIP:hen kohdistuvien odotusten olisi oltava suhteutettuja siihen, miten kunnianhimoiselle tasolle neuvotteluissa päästään;

J. katsoo, että Venäjän tuontikielto on selvästi osoittanut, että maataloudella on edelleen geopoliittista merkitystä, että on tärkeää taata pääsy eri maatalousmarkkinoille ja että on luotava vahvoja ja strategisia kauppakumppanuuksia luotettavien kauppakumppanien kanssa;

K. katsoo, että maatalousalan kannalta on tärkeää turvata vastavuoroisesti edullinen kauppasopimus Yhdysvaltojen kanssa, jotta edistetään Euroopan asemaa keskeisenä toimijana maailmanmarkkinoilla vaarantamatta eurooppalaisten maataloustuotteiden nykyisiä laatunormeja ja niiden parantamista tulevaisuudessa ja suojellen eurooppalaista maatalousmallia ja varmistaen sen taloudellinen ja sosiaalinen elinkelpoisuus;

L. toteaa, että kauppa- ja investointivirrat eivät ole itsetarkoitus ja että kauppasopimuksen mittapuuna on käytettävä tavallisten kansalaisten, työntekijöiden ja kuluttajien hyvinvointia sekä kasvua ja työpaikkojen luomista edistäville yrityksille tarjoutuvia laajempia mahdollisuuksia; katsoo, että TTIP:tä olisi tarkasteltava nämä vaatimukset täyttävän hyvän kauppasopimuksen mallina, jotta se voi toimia esimerkkinä tulevissa muiden kauppakumppanien kanssa käytävissä neuvotteluissa;

M. toteaa, että tietynasteinen luottamuksellisuus on välttämätöntä neuvotteluissa korkealaatuisen tuloksen aikaansaamiseksi, mutta katsoo, että tähänastisten neuvottelujen vähäinen avoimuus on heikentänyt neuvotteluprosessin demokraattista valvontaa;

N. muistuttaa puheenjohtaja Junckerin todenneen poliittisissa suuntaviivoissaan selvästi, että hän haluaa tasapainoisen ja kohtuuden mukaisen kauppasopimuksen Yhdysvaltojen kanssa ja että vaikka unioni ja Yhdysvallat pystyvät etenemään merkittävästi toistensa tuotestandardien tunnustamisessa ja kehittämään yhteisiä standardeja, unioni ei aio uhrata eurooppalaista (elintarvike)turvallisuutta, terveyttä, eläinten terveyttä, sosiaali- ja ympäristönormeja, tietosuojavaatimuksia tai kulttuurista monimuotoisuutta; toteaa hänen myös muistuttaneen, ettei unioni neuvottele eurooppalaisten syömän ruoan turvallisuudesta tai eurooppalaisten henkilötietojen suojelusta tai yleishyödyllisistä palveluista, ellei tavoitteena ole korkeampi suojelun taso;

O. pitää tärkeänä varmistaa, että safe harbor -järjestelmää ja tietosuojaa käsittelevää puitesopimusta koskevat neuvottelut saatetaan tyydyttävään päätökseen,

P. muistuttaa puheenjohtaja Junckerin todenneen poliittisissa suuntaviivoissaan selvästi myös sen, että hän ei voi hyväksyä, että jäsenvaltioiden tuomioistuinten toimivaltaa rajoitetaan riitojenratkaisua koskevien erityisjärjestelyjen takia; toteaa, että nyt kun investointisuojaa ja sijoittajan ja valtion välistä riitojenratkaisumekanismia TTIP:ssä koskevan julkisen kuulemisen tulokset ovat saatavilla, unionin kolme toimielintä harkitsevat parhaillaan ja esitetyt kannanotot huomioon ottaen kukin tahollaan ja keskenään sekä yhteydessä kansalaisyhteiskuntaan ja elinkeinoelämän edustajiin parasta tapaa investointisuojan ja investoijien yhdenvertaisen kohtelun sekä valtioiden sääntelyoikeuden toteuttamiseen;

Q. tukee täysin sekä neuvoston päätöstä poistaa neuvotteluohjeiden turvallisuusluokitus että komission avoimuusaloitetta; toteaa, että vilkas julkinen keskustelu, jota TTIP:stä on käyty kaikkialla Euroopassa, on osoittanut, että TTIP-sopimusta koskevia neuvotteluja on käytävä avoimemmin ja osallistavammin ottaen huomioon unionin kansalaisten esittämät huolenaiheet ja tiedottaen neuvottelujen tuloksista yleisölle;

R. toteaa, että Yhdysvallat ja EU ovat neuvotelleet asiasta heinäkuusta 2013 lähtien, mutta toistaiseksi ei ole sovittu mistään yhteisestä tekstistä;

S. toteaa, että TTIP-sopimuksen odotetaan olevan sekasopimus, joka edellyttää Euroopan parlamentin ja kaikkien 28 jäsenvaltion ratifiointia;

1. toteaa, että EU ja USA ovat keskeisiä strategisia kumppaneita; korostaa, että transatlanttinen kauppa- ja investointikumppanuus (TTIP) on merkittävin viimeaikainen EU:n ja Yhdysvaltojen hanke ja että se antaa transatlanttiselle kumppanuudelle kaupallisia näkökohtia pidemmälle ulottuvaa uutta pontta; korostaa, että sen onnistuneella toteutuksella on suuri poliittinen merkitys;

2. esittää meneillään olevien TTIP-neuvottelujen yhteydessä komissiolle seuraavat suositukset, jotka koskevat

a) soveltamisalaa ja laajempaa asiayhteyttä:

i) varmistetaan, että avoimissa TTIP-neuvotteluissa saadaan aikaan kunnianhimoinen, kattava ja tasapainoinen ja korkeiden vaatimusten mukainen kauppa- ja investointisopimus, jolla edistettäisiin kestävää kasvua ja tuotettaisiin yhteisiä hyötyjä kaikille jäsenvaltioille sekä molemminpuolisia ja vastavuoroisia hyötyjä sopimuspuolille, joka parantaisi kansainvälistä kilpailukykyä ja tarjoaisi uusia mahdollisuuksia unionin yrityksille ja etenkin pk-yrityksille ja jolla tuettaisiin laadukkaiden työpaikkojen luomista unionin kansalaisille ja joka hyödyttäisi suoraan eurooppalaisia kuluttajia; pidetään itse sopimuksen sisältöä ja täytäntöönpanoa tärkeämpänä kuin neuvotteluvauhtia;

ii) korostetaan, että vaikka TTIP-neuvotteluissa keskitytään kolmeen pääaiheeseen – markkinoille pääsyn kunnianhimoinen vastavuoroinen parantamiseen (tavaroiden, palvelujen, investointien sekä julkisten hankintojen yhteydessä kaikilla hallintotasoilla), tullien ulkopuolisten kaupanesteiden vähentämiseen ja sääntelyjärjestelmien yhteensopivuuden parantamiseen sekä yhteisten sääntöjen kehittämiseen yhteisiä kaupan maailmanlaajuisia haasteita ja mahdollisuuksia varten – niitä kaikkia on pidettävä yhtä merkittävinä ja ne on sisällytettävä kokonaispakettiin; todetaan, että TTIP:n olisi oltava kunnianhimoinen ja hallinnon kaikkia tasoja sitova Atlantin kummallakin puolella ja sopimuksen olisi johdettava pysyvään ja aitoon markkinoiden avoimuuteen vastavuoroisuuden hengessä sekä käytännön kaupankäynnin helpottumiseen; kiinnitetään erityistä huomiota rakenteellisiin toimenpiteisiin, joilla lisätään transatlanttista yhteistyötä samalla kun huolehditaan sääntelyn asianmukaisuudesta ja kuluttajansuojasta sekä estetään sosiaalinen, verotuksellinen ja ympäristöön liittyvä polkumyynti;

iii) pidetään mielessä unionin ja Yhdysvaltojen taloussuhteiden ja etenkin TTIP:n strateginen merkitys, koska ne muun muassa tarjoavat tilaisuuden edistää unionin ja Yhdysvaltojen yhdessä vaalimia, sääntöperusteiseen toimintakehykseen kytkettyjä periaatteita ja arvoja ja suunnitella yhteistä lähestymistapaa maailmanlaajuiseen kauppaan, investointeihin ja tiukkojen standardien, normien ja säännösten kaltaisiin kauppaan liittyviin aiheisiin sekä niitä koskevaa visiota, jotta voidaan kehittää laajempi transatlanttinen visio ja yhteiset strategiset tavoitteet; pidetään mielessä, että transatlanttisten markkinoiden laajuuden vuoksi TTIP tarjoaa tilaisuuden muovata ja säännellä kansainvälistä kauppajärjestystä niin, että voidaan varmistaa molempien ryhmittymien menestyminen verkostoituneessa maailmassa;

iv) varmistetaan Maailman kauppajärjestöön WTO:hon liittyvä viimeaikainen kehitys huomioon ottaen, että Yhdysvaltojen kanssa tehtävä sopimus on ponnahduslauta laajempiin kauppaneuvotteluihin eikä syrjäytä WTO-prosessia tai vaikuta sitä vastaan; kahden- ja monenvälisiä kauppasopimuksia olisi yleensä pidettävä vasta toiseksi parhaana vaihtoehtona eivätkä ne saa estää pyrkimyksiä saavuttaa monenvälisellä tasolla tehtäviä merkittäviä parannuksia; TTIP:ssä on varmistettava synergiaedut muiden nyt neuvoteltavien kauppasopimusten kanssa;

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

v) pidetään mielessä, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa unionin kauppapolitiikka määritellään erottamattomaksi osaksi unionin yleistä ulkoista toimintaa, ja arvioidaan sen vuoksi lopullisen sopimuksen vaikutuksia ottamalla huomioon mahdollisuudet, kuten helpompi pääsy markkinoille yhteisten transatlanttisten normien ansiosta, ja riskit, kuten kaupan ohjautuminen pois kehitysmaista tullietuuksien heikkenemisen vuoksi;

vi) huolehditaan, että sopimuksessa varmistetaan EU:n perusoikeusnormien täysimääräinen noudattaminen niin, että EU:n kolmansien maiden kanssa tekemiin kauppasopimuksiin sisällytetään aina oikeudellisesti sitova ihmisoikeuslauseke, joka voi johtaa sopimuksen soveltamisen keskeyttämiseen;

b) markkinoille pääsyä:

i) varmistetaan, että eri alojen markkinoille pääsyä koskevat tarjoukset ovat vastavuoroisia, yhtä kunnianhimoisia ja vastaavat kummankin osapuolen odotuksia, ja korostetaan, että näitä aloja koskevien eri ehdotusten on oltava tasapainossa;

ii) pyritään kaikkien tullimaksujen poistamiseen samalla kun otetaan huomioon, että kummallakin osapuolella on monia herkkiä maatalous- ja teollisuustuotteita, joita koskevista täydellisistä luetteloista on sovittava neuvotteluprosessin aikana; huolehditaan herkimpien tuotteiden asianmukaisista siirtymäajoista ja kiintiöistä ja muutamassa tapauksessa niiden jättämisestä järjestelmän ulkopuolelle ottaen huomioon, että näiden tuotteiden tuotantokustannukset ovat monissa tapauksissa EU:n sääntöjen johdosta korkeammat EU:ssa;

iii) kirjataan – kuten neuvotteluvaltuutuksessa selkeästi esitetään – sopimukseen suojalauseke, jota käytetään, jos tietyn tuotteen tuonnin lisääntyminen uhkaa vahingoittaa merkittävästi omaa tuotantoa ottaen tässä yhteydessä erityisesti huomioon elintarviketuotannon sekä kemian-, raaka-aine- ja terästeollisuuden kaltaiset energiaintensiiviset ja hiilivuodosta kärsivät alat EU:ssa;

iv) pidetään mielessä, että koska unioni on maailmanlaajuisesti suurin kaupparyhmittymä, pitkälle erikoistuneiden palvelujen alaan liittyy unionin kannalta merkittäviä offensiivisia intressejä esimerkiksi tekniikan ja muiden asiantuntijapalvelujen, televiestintä-, rahoitus- tai liikennepalvelujen alalla;

v) parannetaan palvelujen markkinoille pääsemistä ”hybridiluetteloon” perustuvan lähestymistavan mukaisesti, siten että sovelletaan markkinoille pääsyä koskevia positiivisia luetteloita mainitsemalla nimenomaisesti ulkomaisille yrityksille avattavat palvelut ja suljetaan ulkopuolelle uudet palvelut varmistaen samalla, että mahdollisia keskeyttämis- ja salpalausekkeita sovelletaan ainoastaan syrjinnän vastaisiin määräyksiin ja että mahdollistetaan riittävä joustavuus yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen palauttamiseksi julkiseen valvontaan sekä uusien ja innovatiivisten palvelujen syntymisen huomioon ottamiseksi, kun taas kansalliseen kohteluun sovelletaan negatiiviseen luetteloon perustuvaa lähestymistapaa;

vi) korostetaan, että neuvotteluissa olisi merkityksellisellä tavalla käsiteltävä ja poistettava Yhdysvaltojen asettamia unionin yritysten nykyisiä meri- ja lentoliikkeenpalveluja koskevia rajoituksia, joita Yhdysvaltojen lainsäädäntö, kuten Jonesin laki (Jones Act), ulkomaisia ruoppaajia ja ruoppausyhtiöitä koskeva laki (Foreign Dredging Act), liittovaltion ilmailulaki (Federal Aviation Act) ja lentoliikenteen kabotaasilaki (Air Cabotage Law) sekä lentoyhtiöiden ulkomaista omistusta koskeviin pääomarajoituksiin liittyvät säännökset, aiheuttavat ja jotka haittaavat vakavasti unionin yritysten markkinoille pääsyä sekä innovointia Yhdysvalloissa;

vii) käytetään pohjana yhteistä lausumaa, joka ilmentää neuvottelupuolien selkeää sitoutumista siihen, että TTIP:n soveltamisalan ulkopuolelle suljetaan nykyiset ja tulevat yleistä etua koskevat palvelut sekä yleistä taloudellista etua koskevat palvelut (muun muassa vesi- ja terveydenhuolto, sosiaalipalvelut, sosiaaliturvajärjestelmät ja koulutus), jotta varmistetaan, että kansallisilla ja soveltuvin osin paikallisilla viranomaisilla on edelleen täysi toimivalta esittää, hyväksyä, ylläpitää tai kumota toimenpiteitä, jotka liittyvät julkisten palvelujen tilaamiseen, järjestämiseen, rahoittamiseen ja tuottamiseen perussopimusten ja unionin neuvotteluvaltuuksien mukaisesti; todetaan, että tätä ulkopuolelle sulkemista olisi sovellettava riippumatta siitä, millä tavalla kyseisiä palveluja tarjotaan ja rahoitetaan;

viii) pyritään määrätietoisesti varmistamaan ammattipätevyyden vastavuoroinen tunnustaminen, erityisesti luomalla lainsäädäntökehys niiden osavaltioiden kanssa, joilla on sääntelyvaltaa tällä alalla, jotta EU:n ja Yhdysvaltojen

ammattilaiset voivat työskennellä Atlantin kummallakin puolella ja jotta sijoittajien, ammattilaisten, korkeasti koulutettujen työntekijöiden ja teknikkojen liikkuvuus EU:n ja Yhdysvaltojen välillä helpottuu TTIP-sopimuksen kattamilla aloilla;

ix) pidetään mielessä, että eurooppalaisten palveluntarjoajien ja tavarantoimittajien viisuminsaannin helpottaminen on yksi keskeisistä tekijöistä hyödynnettäessä sopimusta, ja lisätään neuvotteluissa Yhdysvaltoihin kohdistuvaa poliittista painostusta sen varmistamiseksi, että viisumivaatimuksissa sovelletaan täydellistä vastavuoroisuutta ja että kaikkia EU:n jäsenvaltioiden kansalaisia kohdellaan yhdenvertaisesti ja ilman syrjintää pääsyssä Yhdysvaltioihin;

x) yhdistetään rahoituspalveluiden markkinoille pääsyä koskevat neuvottelut rahoitusalan sääntelyn lähentämiseen korkeimmalla tasolla, jotta tuetaan tarvittavan sääntelyn käyttöön ottamista ja yhteensopivuutta rahoitusvakauden vahvistamiseksi, varmistetaan rahoitustuotteiden ja -palvelujen kuluttajien riittävä suoja ja tuetaan käynnissä olevia yhteistyötoimia muilla kansainvälisillä foorumeilla, joihin kuuluu esimerkiksi Baselin pankkivalvontakomitea ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä; varmistetaan, että näillä yhteistyötoimilla ei rajoiteta EU:n ja jäsenvaltioiden sääntelyä ja valvontaa koskevaa itsemääräämisoikeutta, mukaan lukien niiden toimivalta kieltää tietyt rahoitustuotteet ja -toiminnot;

xi) käynnistetään EU:n, jäsenvaltioiden ja Yhdysvaltojen välinen tehostettu yhteistyö, johon kuuluvat myös tehokkaamman kansainvälisen yhteistyön mekanismit, jotta voidaan luoda maailmanlaajuiset tiukemmat normit talous- ja verorikollisuutta sekä korruptiota vastaan;

xii) varmistetaan, että tietovirtojen vapauttaminen ei vaaranna unionin tietosuojasäännöstöä etenkään sähköisen kaupan ja rahoituspalvelujen alalla, ja tunnustetaan tietovirtojen merkitys transatlanttisen kaupan ja digitaalitalouden tukipilarina; sisällytetään sopimukseen keskeisenä kohtana kattava ja yksiselitteinen horisontaalinen ja erillinen, palvelukaupan yleissopimuksen (GATS) XIV artiklaan pohjautuva määräys, jonka nojalla henkilötietojen suojaa koskeva EU:n nykyinen tai tuleva oikeudellinen kehys jätetään kokonaan sopimuksen ulkopuolelle ilman mitään sellaista ehtoa, että sen on oltava johdonmukainen suhteessa TTIP:n muihin osiin; neuvotellaan henkilötietojen siirtämistä koskevista määräyksistä vain, jos EU:n tietosuojasäännösten täysimääräinen soveltaminen taataan ja niitä noudatetaan Atlantin molemmilla puolilla; tehdään yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa kolmansien maiden kannustamiseksi omaksumaan vastaavia korkean tason tietosuojastandardeja eri puolilla maailmaa;

xiii) pidetään mielessä, että Euroopan parlamentin hyväksyntä lopulliselle TTIP-sopimukselle voi vaarantua niin kauan kuin Yhdysvaltojen kaikenkattavaa laajamittaista valvontaa ei ole lopetettu kokonaisuudessaan eikä asianmukaista ratkaisua EU:n kansalaisten tietosuojaoikeuksiin hallinnollisine ja oikeudellisine muutoksenhakukeinoineen ole löytynyt, kuten todetaan 12. maaliskuuta 2014 annetun parlamentin päätöslauselman ([1]) 74 kohdassa;

xiv) varmistetaan, että EU:n ja Yhdysvaltojen välinen luottamus, joka on heikentynyt laajamittaisen valvontatoiminnan aiheuttamien skandaalien vuoksi, palautetaan nopeasti ja täysimääräisesti;

xv) lisätään kunnianhimoinen kilpailua koskeva luku, jolla varmistetaan, että unionin kilpailulainsäädäntöä noudatetaan asianmukaisesti etenkin digitaalisessa ympäristössä; varmistetaan, että yksityiset yritykset voivat kilpailla tasavertaisesti valtion omistamien tai valtion määräysvallassa olevien yritysten kanssa; varmistetaan, että yksityisten yritysten saamia valtiontukia säännellään ja että ne ovat avoimen valvontajärjestelmän alaisia;

xvi) vaaditaan avointa kilpailua digitaalitaloudessa ja sellaisen digitaalitalouden kehittämistä, joka on perustaltaan globaalia mutta jonka tärkeimmät tukikohdat sijaitsevat EU:n ja USA:n alueilla; korostetaan neuvotteluissa, että digitaalitalouden on oltava keskiössä transatlanttisilla markkinoilla, koska se vauhdittaa globaalia taloutta ja edistää globaalien markkinoiden entistä suurempaa avautumista;

xvii) pidetään mielessä tietoyhteiskunta- ja televiestintäpalvelujen suhteen, että TTIP:ssä on erityisen tärkeää varmistaa EU:n palveluyrityksille yhtäläiset toimintaedellytykset ja avoimuuteen ja vastavuoroisuuteen perustuva pääsy Yhdysvaltojen markkinoille ja velvoittaa amerikkalaiset palveluntarjoajat noudattamaan kaikkia alaan ja tuoteturvallisuuteen sekä kuluttajan oikeuksiin liittyviä normeja tarjotessaan palveluja Euroopassa ja eurooppalaisille asiakkaille;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0230.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

xviii) varmistetaan koko sopimukseen sovellettavalla oikeudellisesti sitovalla yleislausekkeella, että noudatetaan tinkimättä kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevaa Unescon yleissopimusta ja että sopimuspuolet varaavat oikeuden hyväksyä tai ylläpitää toimenpiteitä (erityisesti sääntely- ja/tai rahoitustoimia) kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden suojelemiseksi tai edistämiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen asiaa koskevien artiklojen mukaisesti sekä tiedotusvälineiden vapauden ja moniarvoisuuden suojelemiseksi tai edistämiseksi riippumatta käytetystä tekniikasta tai jakelualustasta ja pitäen mielessä, että audiovisuaalialan palvelut on nimenomaisesti jätetty jäsenvaltioiden komissiolle antaman valtuutuksen ulkopuolelle;

xix) korostetaan, että mikään osa sopimuksesta ei vaikuta EU:n tai EU:n jäsenvaltioiden oikeuteen tukea tai antaa taloudellista avustusta kulttuuriteollisuudelle ja kulttuuri-, koulutus-, audiovisuaalisille ja lehdistöpalveluille;

xx) vahvistetaan, että TTIP-sopimuksen mukaiset velvoitteet eivät vaikuta kirjojen määrähintajärjestelmään eivätkä sanomalehtien ja aikakauslehtien hinnoitteluun;

xxi) varmistetaan yleislausekkeella EU:n jäsenvaltioiden oikeus hyväksyä tai ylläpitää toimenpiteitä, jotka koskevat jonkinlaista julkista rahoitusta tai valtiontukea missä tahansa muodossa saavien ja voittoa tavoittelematta toimivien koulutus- ja kulttuuripalveluiden tarjoamista, ja huolehditaan, että yksityisesti rahoitetut ulkomaiset palveluntarjoajat täyttävät samat laatu- ja hyväksyntävaatimukset kuin kotimaiset palveluntarjoajat;

xxii) otetaan huomioon unionin yritysten, erityisesti pk-yritysten, valtaisa kiinnostus päästä syrjimättömästi Yhdysvaltojen julkisten hankintojen markkinoille sekä liittovaltiotasolla että sitä alemmilla hallintotasoilla esimerkiksi rakennuspalvelujen, maa- ja vesirakennuksen, liikenne- ja energiainfrastruktuurin sekä tavaroiden ja palvelujen aloilla ja omaksutaan kunnianhimoinen lähestymistapa suhteessa julkisia hankintoja koskevaan lukuun, samalla kun huolehditaan siitä, että luku on unionin uusien julkisia hankintoja ja käyttöoikeussopimuksia koskevien direktiivien mukainen, jotta voidaan vastavuoroisuuden periaatteen mukaisesti korjata Atlantin eri puolella olevien julkisten hankintojen markkinoiden nykyiset suuret erot avoimuudessa avaamalla merkittävästi Yhdysvaltojen markkinoita (joihin edelleen sovelletaan vuoden 1933 Buy American -lakia) sekä liittovaltiotasolla että sitä alemmilla hallintotasoilla aloittaen julkisia hankintoja koskevan sopimuksen (GPA) yhteydessä annettujen sitoumusten noudattamisesta ja poistamalla ne rajoitukset, joita Yhdysvallat nykyisin soveltaa samalla tavalla sekä liittovaltio-, osavaltio- että paikallistasolla; perustetaan mekanismeja sen varmistamiseksi, että Yhdysvaltojen liittovaltiotason viranomaisten antamia sitoumuksia noudatetaan kaikilla politiikan ja hallinnon tasoilla;

xxiii) varmistetaan, että Yhdysvallat lisää avoimuutta sen alueella voimassa olevien tarjouskilpailumenettelyjen yhteydessä, jotta voidaan luoda avoimet, syrjimättömät ja ennakoitavat menettelyvaatimukset, joilla varmistetaan unionin ja Yhdysvaltojen yrityksille, erityisesti pk-yrityksille, yhtäläinen pääsy julkisten hankintasopimusten tarjouskilpailuihin;

xxiv) edistetään unionin ja Yhdysvaltojen yhteistyötä kansainvälisellä tasolla, jotta voidaan edistää yhteisiä julkisten hankintojen kestävyysvaatimuksia kaikilla liittovaltion ja sitä alemmilla hallintotasoilla esimerkiksi huolehtimalla äskettäin tarkistetun julkisia hankintoja koskevan sopimuksen täytäntöönpanosta, ja edistetään myös taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) monikansallisille yrityksille laatimiin toimintaohjeisiin perustuvien, yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien sääntöjen hyväksymistä ja noudattamista;

xxv) varmistetaan, että Yhdysvaltojen osavaltiot otetaan mukaan neuvotteluprosessiin, jotta saavutetaan merkityksellisiä tuloksia Yhdysvaltojen julkisten hankintasopimuksien avaamisessa EU:n yrityksille;

xxvi) otetaan huomioon julkisten hankintojen yhteydessä puolustus- ja turvallisuusalojen arkaluonteisuus ja valtioiden ja hallitusten päämiesten vuonna 2013 puolustusasioita käsittelevässä neuvostossa asettamat tavoitteet, joilla edistettiin Euroopan turvallisuus- ja puolustusmarkkinoiden ja Euroopan puolustuksen teollisen ja teknologisen perustan luomista;

xxvii) varmistetaan, että alkuperäsääntöjä koskevissa neuvotteluissa pyritään sovittamaan unionin ja Yhdysvaltojen lähestymistavat yhteen ja luomaan tehokkaita alkuperäsääntöjä ja siten välttämään sitä, että alkuperäsääntöjä heikennetään muilla sopimuksilla; pidetään neuvotteluja mahdollisuutena siirtyä kohti tuotteiden pakollisia alkuperämerkintöjä koskevia yhteisiä vaatimuksia; todetaan, että kumulaation mahdollisuutta ja laajuutta on tarkasteltava ottaen huomioon unionin ja Kanadan välisestä laaja-alaisesta talous- ja kauppasopimuksesta (CETA)

käytävien neuvottelujen päätökseen saattaminen ja EU:n ja Meksikon välisen vapaakauppasopimuksen mahdollinen uusi status; pidetään kuitenkin mielessä, että TTIP:llä pyritään helpottamaan aidosti Yhdysvalloissa ja EU:ssa valmistettujen tuotteiden kauppaa eikä sallia maahantuontia kolmansista maista, joten tiettyjen tuotteiden ulkopuolelle sulkemista on harkittava tapauskohtaisesti ja herkät tuotteet olisi voitava jättää kaikenlaisen kumulaation ulkopuolelle;

xxviii) varmistetaan, että TTIP on avoin sopimus, ja etsitään tapoja tiedottaa tilanteen kehittymisestä aktiivisemmin tärkeille kumppaneille, jotka ovat kiinnostuneita TTIP-neuvottelujen kulusta, koska niillä on tulliliittosopimus joko EU:n tai Yhdysvaltojen kanssa;

c) sääntely-yhteistyön ja sääntelyn yhdenmukaisuuden pilaria sekä tullien ulkopuolisia kaupanesteitä;

i) varmistetaan, että sääntely-yhteistyötä koskevassa luvussa edistetään avointa, tehokasta ja kilpailulle suotuisaa talousympäristöä tunnistamalla ja estämällä mahdolliset tulevat tullien ulkopuoliset kaupanesteet, jotka vaikuttavat suhteettomasti pk-yrityksiin, ja helpottamalla kaupankäyntiä ja investointeja ja varmistamalla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklassa vahvistetun ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti terveyden ja turvallisuuden suojelu sekä kuluttaja-, työ- ja ympäristölainsäädännön ja eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön ja kulttuurisen monimuotoisuuden nykyisen korkean tason säilyminen EU:ssa ja kehittämällä sitä; tuetaan, itsenäistä sääntelyvaltaa täysin kunnioittaen, sääntelyviranomaisten välisen jäsennellyn vuoropuhelun ja yhteistyön käynnistämistä mahdollisimman avoimella tavalla ja ottaen sidosryhmät mukaan; otetaan mukaan sääntelyn yhdenmukaisuutta ja avoimuutta tarkastelevia monitieteisiä opinaloja tavaroita ja palveluja koskevien tehokkaiden, kustannustehokkaiden ja yhteensopivampien määräysten kehittämiseksi; kummankin osapuolen neuvottelijoiden on eriteltävä hyvin selvästi useita vuosia kestäneistä ja eri foorumeilla, kuten transatlanttisessa talousneuvostossa ja korkean tason yhteistyöfoorumissa, järjestetyistä neuvotteluista saatujen kokemusten perusteella, mitkä tekniset menettelyt ja vaatimukset ovat niin perustavanlaatuisia, että niitä ei voi vaarantaa, ja mihin taas voidaan soveltaa yhteistä lähestymistapaa, ja millä aloilla on suotavaa päästä vastavuoroiseen tunnustamiseen, joka perustuu yhteisiin korkeisiin vaatimuksiin ja tehokkaaseen markkinavalvontajärjestelmään, ja millä aloilla voidaan ainoastaan parantaa tietojenvaihtoa; varmistetaan vastaavasti, että tämä ei vaikuta toistaiseksi vahvistamattomiin standardeihin aloilla, joilla Yhdysvaltain ja EU:n lainsäädäntö ja normit ovat hyvin erilaisia, kuten nykyisen (puite)lainsäädännön täytäntöönpanossa (esimerkiksi REACH) tai uusien säädösten hyväksymisessä (esimerkiksi kloonaus) tai suojelun tasoon vaikuttavissa tulevissa määritelmissä (esimerkiksi hormonaaliset haitta-aineet); varmistetaan, että millään transatlanttisen kauppa- ja investointikumppanuuden sääntely-yhteistyötä koskevilla määräyksillä ei aseteta menettelyllisiä vaatimuksia kumppanuutta koskevien unionin säädösten hyväksymiselle eikä luoda tätä koskevia täytäntöönpanokelpoisia oikeuksia;

ii) käytetään terveys- ja kasvinsuojelutoimista (SPS) ja kaupan teknisistä esteistä (TBT) käytävien neuvottelujen perusteena monenvälisten SPS- ja TBT-sopimusten keskeisiä periaatteita ja suojellaan eurooppalaisia terveys- ja kasvinsuojelunormeja ja -menettelyjä; pyritään ensisijaisesti poistamaan liiallista rasitetta aiheuttavia terveys- ja kasvinsuojelutoimenpiteitä, kuten niihin liittyviä tuontimenettelyjä, tai vähentämään niitä merkittävästi; varmistetaan erityisesti, että ennakkohyväksyntää, pakollisia pöytäkirjoja tai esitullaustarkastuksia ei sovelleta pysyvinä tuontitoimenpiteinä; parannetaan avoimuutta, vastaavien standardien vastavuoroista tunnustamista ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa, vahvistetaan sääntelyviranomaisten ja sidosryhmien välistä vuoropuhelua sekä vahvistetaan yhteistyötä kansainvälisiä standardeja laativissa elimissä; varmistetaan SPS- ja TBT-toimenpiteitä koskevissa neuvotteluissa, että EU:ssa elintarviketurvallisuuden ja ihmisten, eläinten tai kasvien elämän tai terveyden turvaamiseksi käyttöönotettuja korkeita vaatimuksia ei vaaranneta millään tavalla;

iii) tunnustetaan, että jos joillakin aloilla, kuten julkisissa terveydenhoitopalveluissa, muuntogeenisissä organismeissa, hormonien käytössä naudanliha-alalla, REACH-järjestelmässä ja sen täytäntöönpanossa tai eläinten kloonaamisessa karjankasvatusta varten, EU:n ja Yhdysvaltojen säännökset ovat hyvin erilaisia, sopimusta ei tehdä eikä näistä kysymyksistä neuvotella;

iv) kannustetaan Yhdysvaltoja poistamaan EU:n naudanlihalle asetettu tuontikielto;

v) edistetään monialaista sääntely-yhteistyötä koskevan luvun yhteydessä kahdenvälistä sääntely-yhteistyötä, jotta vältetään tarpeettomia eroavuuksia varsinkin uusien teknologioiden ja palvelujen osalta ja parannetaan kilpailukykyä ja kuluttajien valintamahdollisuuksia unionissa ja Yhdysvalloissa; pyritään tähän lisäämällä tietojenvaihtoa ja parantamalla kansainvälisten välineiden hyväksymistä ja täytäntöönpanoa toissijaisuusperiaatetta noudattaen ja käyttäen perustana onnistuneita ennakkotapauksia kuten ISO-standardit tai YK:n Euroopan

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

talouskomission (UNECE) ajoneuvoja koskevien sääntöjen yhdenmukaistamista käsittelevä maailmanfoorumi (WP.29); muistetaan, että todennetusti samantasoiseen suojeluun perustuva vastaavuuden tunnustaminen mahdollisimman monissa ajoneuvojen turvallisuusmääräyksissä olisi yksi sopimuksen tärkeimpiä saavutuksia; varmistetaan, että etukäteen tehtävässä jokaisen sääntelytoimen vaikutusten arvioinnissa olisi kauppaan ja investointeihin kohdistuvien vaikutusten ohella arvioitava kuluttajiin ja ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia; edistetään sääntelyn yhteentoimivuutta vaarantamatta sääntelyn ja politiikan perusteltuja tavoitteita tai unionin ja Yhdysvaltojen lainsäätäjien toimivaltaa;

vi) pyritään siihen, että turvataan jatkossakin unionin tuoteturvallisuuden korkea taso ja vältetään samalla kuitenkin tarpeeton päällekkäinen testaustoiminta, jolla tuhlataan resursseja erityisesti matalan riskin tuotteiden tapauksessa;

vii) käsitellään tullikysymyksiä, jotka menevät pidemmälle kuin kaupan helpottamista koskevaan WTO:n sopimukseen (TFA) sisältyvät säännöt, ja korostetaan, että jotta hallinnollista rasitusta saataisiin todella kevennettyä, tulli- ja rajaasioita koskevissa politiikoissa ja käytännöissä on pyrittävä tiettyyn sääntelyn lähentämisen enimmäistasoon;

viii) määritellään tulevan sääntely-yhteistyön yhteydessä selvästi, mitkä toimenpiteet koskevat teknisiä kaupan esteitä ja kaksinkertaista tai tarpeetonta hallinnollista rasitusta ja byrokratiaa ja mitkä taas kytkeytyvät perusluonteisiin standardeihin ja säännöksiin tai julkisen politiikan tavoitetta edistäviin menettelyihin;

ix) noudatetaan täysipainoisesti Atlantin kummallakin puolella vakiintuneita sääntelyjärjestelmiä ja kunnioitetaan Euroopan parlamentin roolia unionin päätöksentekoprosessissa ja unionin sääntelyprosessien demokraattisessa valvonnassa, kun kehitetään tulevan yhteistyön järjestelmää, varmistaen samalla mahdollisimman suuri avoimuus ja huolehtien tarkasti, että sidosryhmät osallistuvat tasapainoisesti kuulemisiin sääntely-ehdotusta kehitettäessä ja että EU:n lainsäädäntömenettelyjä ei viivytetä; määritetään sääntely-yhteistyöelimen tehtävä, kokoonpano ja oikeudellinen asema ottaen huomioon, että sen antamien suositusten suora ja pakollinen soveltaminen rikkoisi perussopimuksissa vahvistettuja lainsäädäntömenettelyjä; valvotaan myös sitä, että kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset säilyttävät täysimääräisesti oikeutensa laatia lainsäädännöllä omaa politiikkaansa, erityisesti sosiaali- ja ympäristöpolitiikkaa;

d) määräyksiä:

i) yhdistetään markkinoille pääsyä ja sääntely-yhteistyötä koskevat neuvottelut kunnianhimoisten sääntöjen ja periaatteiden käyttöön ottamiseen pitäen mielessä, että kuhunkin pilariin liittyy erityisiä herkkiä näkökohtia, jotka koskevat muun muassa kestävää kehitystä, energiaa, pk-yrityksiä, investointeja sekä valtionyhtiöitä;

ii) varmistetaan, että kestävää kehitystä koskeva luku on sitova ja täytäntöönpanokelpoinen ja että siinä pyritään Kansainvälisen työjärjestön (ILO) kahdeksan keskeisen sopimuksen ja niiden sisällön, ILOn ihmisarvoista työtä koskevan ohjelman ja keskeisten kansainvälisten ympäristösopimusten täydelliseen ja tehokkaaseen ratifiointiin, täytäntöönpanoon ja voimaan saattamiseen; todetaan, että säännöksien tavoitteeksi on asetettava työ- ja ympäristönormien parantaminen edelleen; todetaan, että kunnianhimoiseen kauppaa ja kestävää kehitystä koskevaan lukuun on myös sisällytettävä yritysten yhteiskuntavastuuta koskevia määräyksiä, jotka perustuvat OECD:n toimintaohjeisiin monikansallisille yrityksille, sekä selkeästi jäsenneltyä vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan kanssa koskevia määräyksiä;

iii) varmistetaan, että työ- ja ympäristönormien soveltamisalaa ei rajoiteta kauppaa ja kestävää kehitystä koskevaan lukuun, vaan ne olisi yhtäläisesti sisällytettävä muihin sopimusaloihin, kuten investoinnit, palvelukauppa, sääntelyyn liittyvä yhteistyö ja julkiset hankinnat;

iv) varmistetaan, että työ- ja ympäristönormit voidaan saattaa voimaan hyödyntäen kaikkia kokemuksia, joita EU ja Yhdysvallat ovat saaneet nykyisistä vapaakauppasopimuksista ja kansallisesta lainsäädännöstä; varmistetaan, että työlainsäädännön säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista valvotaan tehokkaalla seurantaprosessilla, johon osallistuu työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan edustajia, sekä koko sopimukseen sovellettavalla yleisellä riitojenratkaisujärjestelmällä;

v) varmistetaan kansallista lainsäädäntöä täysipainoisesti noudattaen, että EU:n jäsenvaltion oikeuden mukaisesti rekisteröityjen transatlanttisten yritysten työntekijät saavat tietoja ja heitä kuullaan eurooppalaista yritysneuvostoa koskevan direktiivin mukaisesti;

vi) varmistetaan, että TTIP-sopimuksen taloudellista, työllisyyttä koskevaa ja sosiaalista vaikutusta sekä ympäristövaikutusta tarkastellaan myös laatimalla perusteellinen ja objektiivinen kestävään kehitykseen kohdistuvien kaupan vaikutusten ennakkoarviointi (SIA) noudattaen kaikilta osin EU:n SIA-direktiiviä ja varmistaen kaikkien asianomaisten sidosryhmien, myös kansalaisyhteiskunnan, selvästi määritelty ja jäsennelty osallistuminen; pyydetään komissiota teettämään kutakin jäsenvaltiota varten perusteellisia vertailevia selvityksiä vaikutuksista sekä arvion EU:n eri alojen ja Yhdysvaltojen vastaavien alojen kilpailukyvystä, jotta kussakin jäsenvaltiossa voidaan laatia ennusteita työpaikkojen katoamisesta ja lisääntymisestä kyseisillä aloilla, joiden sopeutumiskustannuksista EU ja sen jäsenvaltiot voisivat kattaa osan;

vii) säilytetään tavoite erillisestä energiaa ja siihen kuuluvia teollisuuden raaka-aineita koskevasta luvusta; varmistetaan, että kumpikin osapuoli kartoittaa neuvotteluissa tapoja helpottaa energian vientiä siten, että TTIP poistaisi kaikki jäljellä olevat polttoaineiden, mukaan lukien nesteytetyn maakaasun ja raakaöljyn, viennin rajoitukset ja esteet näiden kahden kauppakumppanin väliltä; pyritään tämän avulla luomaan kilpailukykyiset, avoimet ja syrjimättömät energiamarkkinat ja tuetaan siten energialähteiden monipuolistamista ja edistetään toimitusvarmuutta, mikä johtaa halvempiin energiahintoihin; korostetaan, että energiaa koskevassa luvussa on oltava selkeät takeet siitä, että EU:n ympäristönormeja ja ilmastotoimien tavoitteita ei vesitetä; kannustetaan EU:ta ja Yhdysvaltoja yhteistyöhön, jolla lopetetaan polttoaineveroa koskevat poikkeukset kaupallisessa lentotoiminnassa G20-sitoumuksen mukaisesti, jotta fossiilisten polttoaineiden tuesta voidaan asteittain luopua;

viii) varmistetaan, että sopimuksin ei vaikuteta kummankaan osapuolen oikeuteen hallinnoida ja säännellä energialähteiden tutkimista, hyödyntämistä ja kehittämistä mutta syrjimättömyysperiaatetta sovelletaan, kun hyödyntämispäätös on tehty; pidetään ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti mielessä, että mikään sopimuksen kohta ei saa heikentää energiantuotantoa koskevia legitiimejä ja syrjimättömiä demokraattisesti tehtyjä päätöksiä; varmistetaan, että raaka-aineiden ja energian saanti olisi myös taattava syrjimättömältä pohjalta sekä EU:n että Yhdysvaltojen yrityksille ja että energiatuotteiden laatuvaatimuksia olisi noudatettava, mukaan luettuina energiatuotteiden hiilidioksidipäästöihin liittyviä vaikutuksia koskevat laatuvaatimukset, joita on kirjattu muun muassa polttoaineiden laatua koskevaan direktiiviin;

ix) varmistetaan, että TTIP-ssä tuetaan ympäristöystävällisten tavaroiden ja palvelujen käyttöä ja edistämistä muun muassa helpottamalla niiden kehittämistä ja yksinkertaistetaan niiden vientiä ja tuontia ja hyödynnetään näin transatlanttisen talouden tarjoamaa merkittävää potentiaalia, joka liittyy ympäristöalalla ja taloudellisesti saavutettavaan hyötyyn, ja saatetaan päätökseen parhaillaan käynnissä olevat monenväliset neuvottelut ympäristöhyödykkeitä koskevasta sopimuksesta, jolla pyritään osaltaan torjumaan maailman lämpenemistä ja luomaan uusia ”vihreän talouden” työpaikkoja;

x) varmistetaan, että TTIP toimii foorumina, jolla kehitetään energiatuotantoa ja energiatehokkuutta koskevia yhteisiä, kunnianhimoisia ja sitovia kestävän kehityksen normeja ottaen aina huomioon molempien osapuolien voimassa olevat normit, kuten EU:n energiamerkintöjä ja ekologista suunnittelua koskevat direktiivit, ja noudattaen niitä; kartoitetaan tapoja lisätä yhteistyötä energiaa koskevan tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin sekä vähähiilisen ja ympäristöystävällisen tekniikan edistämisen saralla;

xi) varmistetaan, että TTIP:n avulla edistetään kalavarojen kestävää hoitoa, erityisesti laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS-kalastus) torjumista koskevassa osapuolten välisessä yhteistyössä;

xii) varmistetaan, että TTIP:ssä on erillinen, kummankin neuvotteluosapuolen yhteiseen sitoumukseen perustuva pk-yrityksiä koskeva luku ja siinä pyritään luomaan vientiä harjoittavien pk-yritysten keräämien kokemusten perusteella Yhdysvaltoihin uusia mahdollisuuksia eurooppalaisille pk-yrityksille (myös mikroyrityksille) esimerkiksi poistamalla kaksinkertaista sertifiointia koskevat vaatimukset, ottamalla käyttöön sääntelyjen eroja ja parhaita käytänteitä koskeva verkkopohjainen tietojärjestelmä, helpottamalla pk-yritysten mahdollisuuksia hyödyntää tukijärjestelmiä, ottamalla rajoilla käyttöön nopeutettuja menettelyjä tai poistamalla tietyt enimmäistullit, joita sovelletaan edelleen; todetaan, että kummankin osapuolen olisi tehtävä yhteistyötä helpottaakseen pk-yritysten osallistumista transatlanttiseen kauppaan ja investointeihin erilaisilla mekanismeilla, esimerkiksi yhteisellä pk-yrityksiä palvelevalla yhteyspisteellä, jonka perustamisessa pk-yritysten sidosryhmillä olisi ratkaiseva rooli ja joka antaisi niille Yhdysvaltoja koskevaan vientiin, tuontiin ja investointeihin tarvittavia erityistietoja tullimaksuista, veroista, sääntelystä, tullimuodollisuuksista ja markkinamahdollisuuksista;

xiii) varmistetaan, että TTIP:ssä on kattava investointia koskeva luku, jossa on määräyksiä sekä markkinoille pääsystä että investointisuojasta, koska pääoman saatavuus voi edistää työpaikkojen ja kasvun luomista; todetaan, että investointia koskevassa luvussa olisi pyrittävä varmistamaan eurooppalaisten ja yhdysvaltalaisten yritysten

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

syrjimätön kohtelu niiden pyrkiessä sijoittautumaan toistensa alueelle, samalla kun otetaan huomioon eräiden tiettyjen alojen herkkä luonne; luvun määräyksissä olisi pyrittävä vahvistamaan Euroopan asemaa sijoituskohteena, parantamaan EU:n investointeja kohtaan tunnettua luottamusta Yhdysvalloissa sekä käsittelemään myös sijoittajien velvoitteita ja vastuukysymyksiä viittaamalla vertailukohtana muun muassa monikansallisia yrityksiä koskeviin OECD:n periaatteisiin sekä yrityksiä ja ihmisoikeuksia koskeviin YK:n periaatteisiin;

xiv) varmistetaan, että investointisuojaa koskevat määräykset rajataan sijoittautumisen jälkeisiin määräyksiin ja niissä keskitytään kansalliseen kohteluun, suosituimpaan kansakuntaan, oikeudenmukaiseen ja tasapuoliseen kohteluun sekä välittömältä ja välilliseltä pakkolunastukselta suojaamiseen, mukaan luettuna oikeus riittävän ja vaikuttavan korvauksen nopeaan saamiseen; suojaa koskevat normit ja investoijaa ja investointia koskevat määritelmät olisi laadittava oikeudellisesti täsmällisiksi siten, että suojellaan oikeutta sääntelyyn yleisen edun vuoksi, selvennetään epäsuoran pakkolunastuksen sisältöä ja ehkäistään perusteettomien tai turhien vaateiden esittäminen; todetaan, että vapaiden pääomasiirtojen olisi oltava unionin perussopimusten määräysten mukaisia ja niihin olisi liitettävä finanssikriisien tapauksessa vakauden ja luotettavuuden turvaamista koskeva poikkeus, jonka voimassaoloaikaa ei rajoiteta;

xv) varmistetaan, että ulkomaisia investoijia kohdellaan syrjimättömästi antamatta heille kuitenkaan laajempia oikeuksia kuin kotimaisille investoijille, ja korvataan sijoittajan ja valtion välinen riitojenratkaisujärjestelmä uudella sijoittajien ja valtioiden välisten riitojen ratkaisua koskevalla järjestelmällä, johon sovelletaan demokraattisia periaatteita ja valvontaa ja jossa julkisesti nimitetyt, riippumattomat ammattituomarit käsittelevät mahdollisia tapauksia avoimesti julkisissa kuulemisissa, johon sisältyy muutoksenhakumekanismi, jossa varmistetaan tehtyjen päätösten johdonmukaisuus sekä EU:n ja sen jäsenvaltioiden tuomioistuinten lainkäyttövallan kunnioittaminen ja jossa yksityiset edut eivät voi vaarantaa poliittisia tavoitteita;

xvi) varmistetaan, että TTIP:hen sisällytetään kunnianhimoinen, tasapainoinen ja nykyaikainen immateriaalioikeuksia ja niiden tarkkaan määriteltyjä aloja koskeva luku, jossa käsitellään myös maantieteellisten merkintöjen tunnustamista ja tehostettua suojaa ja jossa otetaan huomioon suojelun oikeudenmukainen ja tehokas taso haittaamatta EU:ssa tarvittavaa tekijänoikeusjärjestelmän uudistamista ja varmistetaan immateriaalioikeuksien ja yleisen edun välinen oikea tasapaino ja etenkin tarve säilyttää kohtuuhintaisten lääkkeiden saatavuus jatkamalla TRIPS-sopimuksen suomien joustojen tukemista;

xvii) pidetään erittäin tärkeänä sitä, että EU ja Yhdysvallat ovat jatkossakin sitoutuneita ja osallistuvat kansainvälisissä elimissä käytyihin keskusteluihin patenttien yhdenmukaistamisesta monenvälisesti ja maailmanlaajuisesti, ja varoittaa näin ollen yrittämästä sisällyttää TTIP-sopimukseen patenttilainsäädäntöön liittyviä määräyksiä esimerkiksi patentoitavuudesta tai armonajoista (grace periods);

xviii) varmistetaan, että immateriaalioikeuksia koskevassa luvussa ei ole määräyksiä internetpalvelujen välittäjien vastuusta tai rikosoikeudellisista seuraamuksista voimaan saattamisen välineenä, koska parlamentti on torjunut aiemmin tämän ajatuksen ja ehdotetun väärentämisenvastaisen kauppasopimuksen (ACTA);

xix) varmistetaan EU:n maantieteellisten merkintöjen täysipainoinen tunnustaminen ja vahva oikeudellinen suoja sekä toimenpiteet, joita sovelletaan niiden epäasianmukaiseen käyttöön sekä harhaanjohtaviin tietoihin ja käytänteisiin; taataan tasapainoisen sopimuksen olennaisena osana kuluttajille näin suojattujen tuotteiden merkinnät, jäljitettävyys ja alkuperän aitous sekä tuottajien taitotiedon suojeleminen;

e) avoimuutta, kansalaisyhteiskunnan osallisuutta, kansalaisille suunnattua ja poliittista tiedottamista:

i) jatketaan pyrkimyksiä parantaa neuvottelujen avoimuutta saattamalla useampia neuvotteluehdotuksia yleisesti saataville Euroopan oikeusasiamiehen suositusten ja etenkin kansalaisten oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevien suositusten täytäntöön panemiseksi;

ii) varmistetaan, että avoimuuspyrkimykset johtavat tarkoituksenmukaisiin käytännön tuloksiin muun muassa toteuttamalla Yhdysvaltojen kanssa tarkoituksenmukaisia järjestelyjä avoimuuden parantamiseksi, mukaan luettuina kaikkien neuvotteluasiakirjojen, myös konsolidoitujen tekstien, asettaminen Euroopan parlamentin jäsenten saataville huolehtien samalla asianmukaisesta luottamuksellisuudesta, jotta parlamentin jäsenet ja jäsenvaltiot voivat käydä rakentavia keskusteluja sidosryhmien ja kansalaisten kanssa; varmistamaan, että kummankin neuvotteluosapuolen olisi aina perusteltava kieltäytymisensä neuvotteluehdotuksen julkistamisesta;

iii) edistetään entistä tiiviimpää jäsenvaltioiden – jotka ovat vastuussa neuvotteluvaltuuksista, joiden pohjalta komissio käynnisti neuvottelut Yhdysvaltojen kanssa – osallistumista, pyrkien edistämään niiden aktiivista toimintaa, jotta ne parantavat unionin kansalaisille suunnattua viestintää sopimuksen soveltamisalasta ja mahdollisista hyödyistä 20. maaliskuuta 2015 annetuissa neuvoston päätelmissä tehdyn sitoumuksen mukaisesti, jotta voidaan varmistaa, että Euroopassa käydään TTIP:stä laajaa ja tosiasioihin perustuvaa julkista keskustelua, jossa kartoitetaan sopimukseen liittyviä aitoja huolenaiheita;

iv) tehostetaan useiden sidosryhmien jatkuvaa ja avointa osallistumista koko neuvotteluprosessiin; kannustetaan kaikkia sidosryhmiä osallistumaan aktiivisesti neuvotteluihin, esittämään niitä koskevia aloitteita ja jakamaan niitä koskevaa tietoa;

v) kannustetaan jäsenvaltioita ottamaan kansalliset parlamentit mukaan perustuslaillisten velvoitteiden mukaisesti ja annetaan jäsenvaltioille kaikki tarvittava tuki tämän tehtävän hoitamiseen ja pyritään vahvemmin tavoittamaan kansalliset parlamentit, jotta ne olisivat asianmukaisesti perillä käynnissä olevista neuvotteluista;

vi) kehitetään Euroopan parlamentin tiivistä osallistumista ja pyritään entistä tiiviimpään jäsenneltyyn vuoropuheluun, jolla jatketaan neuvotteluprosessin tiivistä seuraamista ja ylläpidetään yhteyksiä komissioon, jäsenvaltioihin, Yhdysvaltain kongressiin ja hallitukseen sekä sidosryhmiin Atlantin kummallakin puolella, jotta varmistetaan lopputulos, joka hyödyttää kansalaisia EU:ssa, Yhdysvalloissa ja muualla;

vii) varmistetaan, että TTIP:tä ja sen tulevaa täytäntöönpanoa täydennetään syventämällä transatlanttista parlamentaarista yhteistyötä käyttäen perustana transatlanttista lainsäätäjien vuoropuhelua ja siitä saatuja kokemuksia, minkä olisi tulevaisuudessa johdettava laajempiin ja tehokkaampiin poliittisiin puitteisiin, joilla kehitetään yhteistä lähestymistapaa, lujitetaan strategista kumppanuutta ja parannetaan EU:n ja Yhdysvaltojen välistä maailmanlaajuista yhteistyötä;

3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman, johon sisältyvät Euroopan parlamentin suositukset, komissiolle ja tiedoksi neuvostolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Yhdysvaltojen hallitukselle ja kongressille.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0264

Vihreän työllisyyden aloite

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 vihreän työllisyyden aloitteesta: vihreän talouden työllistämismahdollisuuksien hyödyntäminen (2014/2238(INI))

(2017/C 265/06)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Vihreän työllisyyden aloite: vihreän talouden työllistämismahdollisuuksien hyödyntäminen” (COM(2014)0446),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Vihreä toimintasuunnitelma pk-yrityksille” (COM(2014)0440),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Kohti kiertotaloutta: jätteetön Eurooppa” (COM(2014)0398),

— ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ympäristöystävällisen kasvun työllistämispotentiaalin hyödyntämisestä (SWD(2012)0092),

— ottaa huomioon 6. joulukuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät ”Kilpailukykyistä, vähähiilistä, resurssitehokasta ja vihreää taloutta edistävät työllisyyspolitiikat”,

— ottaa huomioon jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen suuntaviivoista 21. lokakuuta 2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/707/EU,

— ottaa huomioon Euroopan alueiden komitean lausunnon ”Vihreä toimintasuunnitelma pk-yrityksille ja vihreän työllisyyden aloite”,

— ottaa huomioon OECD:n / Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskuksen vuoden 2014 tutkimuksen vihreämmästä ammattitaidosta ja työpaikoista (”Greener Skills and Jobs, OECD Green Growth Studies”),

— ottaa huomioon Euroopan työllisyyden seurantakeskuksen huhtikuussa 2013 esittämän tutkimuksen vihreiden työpaikkojen edistämisestä kriisin aikana: käsikirja parhaista käytännöistä Euroopassa vuonna 2013,

— ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön / Euroopan ammatillisen kehittämiskeskuksen vuoden 2011 kertomuksen ”Skills for green jobs: a global view: synthesis report based on 21 country studies”,

— ottaa huomioon Euroopan ammatillisen kehittämiskeskuksen vuoden 2010 kertomuksen ”Skills for green jobs – European synthesis report”,

— ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön raportit ”Industrial Relations and Sustainability: the role of social partners in the transition towards a green economy” (2011), ”Greening the European economy: responses and initiatives by Member States and social partners” (2009) sekä ”Greening of Industries in the EU: anticipating and managing the effects on quantity and quality of jobs” (2013),

— ottaa huomioon OECD:n ja CFE-LEEDin 8. helmikuuta 2010 esittämän työasiakirjan ”Green jobs and skills: the local labour market implications of addressing climate change”,

— ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) ja Yhdistyneiden kansakuntien ympäristöohjelman (UNEP) soveltaman määritelmän, jonka mukaan vihreä työpaikka on mikä tahansa ihmisarvoinen työpaikka, jolla edesautetaan ympäristön laadun säilyttämistä tai palauttamista, oli kyse sitten maatalouden, teollisuuden, palveluiden tai hallinnon alan työpaikasta,

— ottaa huomioon 12. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman ekoinnovoinnista – työpaikkoja ja kasvua ympäristöpolitiikan avulla ([1]),

— ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman etenemissuunnitelmasta siirtymiseksi kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050 ([2]),

— ottaa huomioon 7. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman uuden kestävän talouden työllisyyspotentiaalin kehittämisestä ([3]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A8-0204/2015),

A. toteaa, että globaalit suuntaukset, kuten resurssien tehoton käyttö, ympäristöön kohdistuva kestämätön paine ja ilmastonmuutos, ovat jo lähellä rajoja, joiden ylittyessä yhteiskuntiimme ja luonnonympäristöön kohdistuvia peruuttamattomia vaikutuksia ei voida estää, ja lisääntyvä sosiaalinen syrjäytyminen ja epätasa-arvo ovat haaste yhteiskunnille;

B. toteaa, että Euroopan ympäristökeskus totesi vuoden 2015 kertomuksessaan, että nykyiset toimet ovat riittämättömiä biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä, fossiilisten polttoaineiden käytön vähentämistä ja ilmastonmuutoksen torjumista koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi sekä näistä ilmiöistä johtuvien, ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvien vaikutusten torjumiseksi;

C. katsoo, että näitä yhteisiä haasteita koskevan yhtenäisen politiikan puute voi johtaa siihen, että merkittävä osa vihreän ja sosiaalisesti osallistavan siirtymän kestävään työpaikkojen luomiseen liittyvästä potentiaalista jää käyttämättä;

D. toteaa, että näiden uhkien torjuntaan liittyen kehittyy uusia aloja, toisilla aloilla tapahtuu muutoksia ja jotkin alat, kuten merkittävästi saastuttavat alat, heikkenevät; katsoo, että on keskityttävä innovointiin ja keinoihin vähentää saastumista; katsoo, että joillakin heikkenevillä aloilla on kiinnitettävä erityistä huomiota työntekijöiden uudelleenkoulutukseen ja vaihtoehtoisiin työtehtäviin; katsoo, että investoimalla kierrätyksen, biologisen monimuotoisuuden, energiatehokkuuden, ilmanlaadun ja kaikkien uusiutuvan energian teknologioiden, kuten merellä tapahtuva uusiutuva energiantuotanto, kaltaisiin aloihin, jotka komissio on asettanut etusijalle vihreiden työpaikkojen luomista koskevissa tavoitteissaan, voidaan parantaa merkittävästi työllisyyttä, myös harvaan asutuilla alueilla;

E. toteaa, että Euroopan ympäristökeskuksen mukaan vihreitä tuotteita ja palveluja tuottava ala kasvoi yli 50 prosenttia vuosina 2000–2011 ja se loi yli 1,3 miljoonaa työpaikkaa ja että komission laskelmien mukaan uusiutuvan energian talouden avulla Eurooppaan syntyy 20 miljoonaa uutta työpaikkaa vuoteen 2020 mennessä; katsoo, että kunnianhimoisella ja johdonmukaisella EU:n politiikalla ja investoimalla uusiutuvaan energiaan, metsänhoitoon, kestävään maatalouteen ja maaperän suojeluun (hydrogeologisen epätasapainon ehkäisemiseksi ja korjaamiseksi) on mahdollista vauhdittaa huomattavasti työpaikkojen luomista;

F. toteaa, että kestävän kehityksen tavoite on kirjattu Lissabonin sopimukseen ja sen toteuttaminen edellyttää, että ympäristökysymyksiä käsitellään samalla tasolla kuin talous- ja sosiaalikysymyksiä;

G. katsoo, että Eurooppa 2020 -strategia edistää älykkäitä, kestäviä ja osallistavia talouksia, ja toteaa, että siirtyminen kohti vihreitä ja sosiaalisesti oikeudenmukaisia talouksia on siinä ratkaisevan tärkeää;

H. toteaa, että työmarkkinoiden joustamattomuus haittaa työpaikkojen luomista, kun taas kilpailukykyiset EU:n työmarkkinat voivat edistää Eurooppa 2020 -strategian työllisyystavoitteiden saavuttamista;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0584.
([2]) EUVL C 251 E, 31.8.2013, s. 75.
([3]) EUVL C 308 E, 20.10.2011, s. 6.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

I. toteaa, että EU ja sen jäsenvaltiot sitoutuivat ilmastonmuutosta koskevaan YK:n puitesopimukseen liittyneessä vuonna 2010 Cancúnissa pidetyssä kokouksessa takaamaan työvoiman oikeudenmukaisen siirtymän, jonka avulla voidaan luoda ihmisarvoista työtä ja laadukkaita työpaikkoja; toteaa, että oikeudenmukaista ja kaikenkattavaa siirtymää kohti ympäristön kannalta kestävää taloutta on ohjattava asianmukaisesti, jotta sillä voidaan edistää kestävää ja pitkäaikaista työllisyyttä kaikille (mukaan luettuina, muttei yksinomaan korkeaa osaamistasoa vaativia työpaikkoja), sosiaalista osallisuutta sekä köyhyyden poistamista koskevaa tavoitetta;

J. toteaa, että oikeudenmukaisen siirtymän viisi pilaria ovat seuraavat: kuuleminen / unionin ääni, investoinnit vihreisiin ja ihmisarvoisiin työpaikkoihin, vihreä osaaminen, työntekijöiden oikeuksien ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen sekä etulinjassa olevien työntekijöiden ja yhteisöjen sosiaalinen suojelu siirryttäessä runsashiilisestä vähähiiliseen talouteen;

K. katsoo, että työntekijöiden tiivis osallistuminen siirtymään on olennaista, jotta voidaan lisätä ympäristötietoisuutta ja resurssitehokkuuden tarpeen tiedostamista sekä vähentää ihmisten vaikutusta ympäristöön;

L. toteaa, että vihreiden työpaikkojen laajentumismahdollisuuksia haittaa ammattitaidon puute ja yhteensopimattomuus, joka johtuu monista tekijöistä, kuten vaihtelevuudesta kestävään kehitykseen liittyvissä opetussuunnitelmissa, todetuista puutteista tietyillä aloilla, tarvittavat STEM- (luonnontieteet, teknologia, insinööritieteet ja matematiikka) ja tietotekniikkataidot omaavien opiskelijoiden puutteesta ja sukupuolten keskittymisestä tietyille aloille sukupuolten tasapuolisen edustuksen sijaan;

M. toteaa, että on olemassa näyttöä siitä, että sijoitukset energia- ja resurssitehokkuuteen, toimitusketjun kehittäminen selkeän teollisen strategian avulla ja verotuksen painopisteen muuttaminen työnteosta muihin lähteisiin voivat vaikuttaa myönteisesti työpaikkojen luomiseen;

N. ottaa huomioon, että Eurooppa käy maailmanlaajuista kilpailua ja että kohtuullisilla energiakustannuksilla, EU:n sisämarkkinoiden toteuttamisella ja kestävän kasvun ja työpaikkojen luomisen kannalta nykyistä paremmalla investointiympäristöllä on ratkaiseva rooli;

O. toteaa, että tietyt alat, kuten energiatehokkuutta lisäävä rakennusten kunnostaminen, ovat paikkasidonnaisia eikä niitä voida siirtää ulkomaille tai muualle;

P. toteaa, että epävarmuus sekä politiikan suunnan johdonmukaisuuden ja selvien tavoitteiden puute estävät investointien tekemistä, ammattitaidon kehittämistä sekä tutkimusta ja kehittämistä ja ovat siten työllistämismahdollisuuksien parantamisen kannalta turhauttavia;

Q. toteaa, että yhteiskunnan suurempi tietoisuus vihreän talouden tarpeen merkityksestä lisäisi työllistämismahdollisuuksia;

R. toteaa, että selkeät ja kiinteät keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteet, energiatehokkuuteen ja saasteisiin liittyvät EU-tavoitteet mukaan luettuina, voivat olla tärkeitä muutostekijöitä ja että myös EU:n sääntelyllä on tässä yhteydessä tärkeä asema; toteaa, että työpaikkojen luomiseen johtavien kohdennettujen investointien, myös jakeluketjujen kehittämiseen EU:ssa kohdistuvien investointien, perustana olisi oltava selkeä politiikkakehys, jota niiden olisi myös vastattava;

S. toteaa, että julkisella sektorilla ja paikallisilla ja alueellisilla viranomaisilla voi olla ratkaiseva osuus vihreään talouteen siirtymisen helpottamisessa ja osallistavien työmarkkinoiden luomisessa;

T. toteaa, että muun muassa Ecolabel, EMAS ja GPP edistävät vihreiden työpaikkojen luomista;

U. toteaa, että pienet ja keskisuuret yritykset ja mikroyritykset ovat EU:n tärkeimpiä työllisyyttä luovia tekijöitä ja ne muodostavat selvästi yli 80 prosenttia kaikista työpaikoista ja ovat osoittaneet tietä monilla vihreillä aloilla mutta ne voivat kuitenkin kohdata erityisiä vaikeuksia tarvittavan osaamisen ennakoimisessa ja työllisyysmahdollisuuksien toteuttamisessa;

V. katsoo, että yhdennetyt suuntaviivat ovat keskeinen näkökohta jäsenvaltioiden talous- ja työllisyyspolitiikan koordinoinnissa ja muodostavat maakohtaisten suositusten perustan, ja katsoo, että niiden olisi tuettava Eurooppa 2020 -tavoitteita, varsinkin työllisyystavoitetta, muun muassa edistämällä laadukkaiden työpaikkojen ja myös vihreän työllisyyden luomista;

W. toteaa, että naisten on hyödyttävä tasapuolisesti sopivien vihreiden työpaikkojen luomisesta ja että lasikatto on rikottava;

X. ottaa huomioon, että naiset kärsivät kriiseistä ja säästötoimista miehiä enemmän ja että on osoittautunut, että vihreät työpaikat kestävät kriisejä muita työpaikkoja paremmin;

Y. katsoo, että vähähiilisillä aloilla työvoiman tuottavuus on yleensä suurempaa ja työtulojen osuudet ovat pienentyneet vähemmän näillä aloilla kuin 15:llä eniten päästöjä aiheuttavalla alalla;

Z. katsoo, että vihreitä työpaikkoja pk-yrityksissä koskevista Eurobarometrin tiedoista käy ilmi, että energian säästöstä sekä jätteiden ja raaka-aineiden käytön vähentämisestä on tullut taloudellisesti kannattavia toimia;

Siirtyminen vihreään talouteen – työmarkkinoiden mahdollisuudet

1. korostaa, että siirtymä kohti kestäviä yhteiskuntia ja talouksia, mukaan luettuina kestävän kulutuksen ja tuotannon muodot, voi mahdollistaa uusien laadukkaiden työpaikkojen luomisen ja nykyisten työpaikkojen muuttamisen vihreiksi lähes kaikilla aloilla ja koko arvoketjussa: tutkimuksesta tuotantoon, jakeluun ja huoltoon ja uusilla vihreillä korkean teknologian aloilla, kuten uusiutuvan energian alalla, sekä perinteisillä teollisuudenaloilla, kuten valmistus- ja rakennusteollisuudessa ja maa- ja kalataloudessa tai palvelualoilla, kuten matkailussa, ateriapalveluissa, liikenteessä ja koulutuksessa; korostaa samalla, että työpaikkojen luomisen lisäksi investoinnit uusiutuvaan energiaan ja energiatehokkuuteen auttavat osaltaan säilyttämään EU:n taloudellisen ja teollisen kilpailukyvyn sekä vähentämään EU:n energiariippuvuutta;

2. tähdentää, että kaksi kolmasosaa luonnon tarjoamista palveluista, mukaan luettuina viljelykelpoinen maa sekä puhdas vesi ja ilma, on ehtymässä ja maailmanlaajuinen ilmaston lämpeneminen ja biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen ovat lähellä rajaa, jonka ylittämisen jälkeen peruuttamattomia vaikutuksia yhteiskuntaan ja luonnonympäristöön ei voida estää;

3. huomauttaa, että jatkuva talouskasvu on mahdollista vain, jos siinä otetaan huomioon ympäristön asettamat rajoitukset; korostaa tässä yhteydessä, että vihreä talous ja kiertotalous voivat tarjota ratkaisuja sekä ympäristöä että taloutta ja yhteiskuntaa yleensä koskeviin ongelmiin;

4. korostaa, että ympäristölainsäädännön täysimääräinen täytäntöönpano ja ympäristökysymysten parempi integrointi muihin politiikkoihin sekä EU:n eri politiikanalojen keskinäisen johdonmukaisuuden parantaminen on olennaisen tärkeää vihreään talouteen liittyvien mahdollisuuksien täysimääräiseksi hyödyntämiseksi ja sitä kautta vihreiden työpaikkojen luomiseksi;

5. panee merkille, että Euroopan ympäristökeskus toteaa vuoden 2015 kertomuksessaan, että nykyiset toimet ovat riittämättömiä biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä, fossiilisten polttoaineiden käytön vähentämistä ja ilmastonmuutoksen torjumista koskevien tavoitteiden saavuttamiseen sekä näistä ilmiöistä johtuvien, ihmisten terveyteen ja ympäristön laatuun kohdistuvien vaikutusten torjumiseen;

6. toteaa, että siirtymä voi auttaa merkittävästi luomaan paikallisia työpaikkoja, joita ei voida siirtää muualle, ja alueille, joilta niitä ei voi siirtää ulkomaille, sekä kriisialoilla, kuten rakennusalalla; toteaa, että on vahvaa näyttöä siitä, että siirtyminen vihreään talouteen vaikuttaa kaiken kaikkiaan myönteisesti työllisyyteen, ottaen huomioon, että kestävä taloudellinen toiminta, kuten energian säästäminen tai luomuviljely, ovat työvoimavaltaisempia kuin se toiminta, joka niillä korvataan, ja että se voi antaa alueille mahdollisuuden lisätä omavaraisuuttaan;

7. katsoo, että olisi hyväksyttävä sovittu ”vihreiden työpaikkojen” määritelmä, joka perustuu ILO:n ja kansainvälisen työvoimatilastoja käsittelevän konferenssin määritelmään;

Oikeudenmukainen siirtyminen sekä laadukkaiden ja kestävien työpaikkojen luominen

8. pitää myönteisenä komission lausuntoa, jonka mukaan rakennemuutos olisi toteutettava sosiaalisesti vastuullisella tavalla tunnustaen samalla yritysten innovoinnin ja rakennemuutoksen tarve;

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

9. katsoo, että vihreän talouden nettotyöllistämispotentiaalin maksimoimiseksi on ratkaisevaa tarjota nykyiselle työvoimalle sopivia tilaisuuksia hankkia uutta, kiertotaloudessa tarvittavaa ammattitaitoa;

10. kehottaa jäsenvaltioita edistämään julkisten rakennusten turvaamista ja kunnostamista koskevia politiikkoja energiatehokkuuden parantamiseksi ja kulutuksen vähentämiseksi;

11. kehottaa jäsenvaltioita ja tapauksen mukaan komissiota sitoutumaan oikeudenmukaisen siirtymän etenemissuunnitelmaan ja edistämään seuraavia tekijöitä kunnianhimoisten ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi: asianmukainen sosiaaliturva ja palkkataso, pitkäaikaiset työpaikat ja terveyden ja turvallisuuden takaavat työolot, valtiovetoiset investoinnit koulutukseen, koulutus- ja osaamisohjelmat, työntekijöiden oikeuksien kunnioittaminen ja työntekijöille suunnatun tiedotuksen vahvistaminen, työntekijöiden kuulemis- ja osallistumisoikeus kestävää kehitystä koskevissa kysymyksissä sekä työntekijöiden tehokas edustus; kehottaa jäsenvaltioita pyrkimään saavuttamaan nämä tavoitteet;

12. muistuttaa, että EU:n tarkistetussa terveys- ja turvallisuusstrategiassa olisi tarvittaessa otettava huomioon uusien alojen erityiset kehityskulut;

13. korostaa, että työllisyyden muuttumisen ennakointi vaatii proaktiivista siirtymän hallintaa sekä korkealaatuisen, työmarkkinoiden nykyisiä ja tulevia tarpeita koskevan tiedonkeruun parantamista yhdessä eurooppalaisten korkeakoulujen kanssa ja että pitkän aikavälin suunnittelu on keskeisellä sijalla tehokkaan siirtymisen ja työllisyyden lisääntymisen takaamisessa; korostaa, että siirryttäessä vihreämpään talouteen paikalliset ja alueelliset viranomaiset ovat tärkeässä asemassa koulutuksessa, infrastruktuurissa, paikallisten yritysten tukemisessa ja luotaessa vakaita ja työehtosopimusten tai kansallisen lainsäädännön mukaisten muiden sallittujen palkkajärjestelyjen piiriin kuuluvia työpaikkoja; toteaa, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu on keskeinen osa muutoksen hallintaa; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita, alueellisia ja paikallisia hallintoja ja työmarkkinaosapuolia kantamaan vastuunsa ja vastaamaan tähän haasteeseen yhdessä ottaen toissijaisuusperiaatteen huomioon;

14. toteaa, että työmarkkinaosapuolten osuus vihreisiin työpaikkoihin siirtymisessä on viime vuosina asteittain kasvanut, mutta muistuttaa, että tarvitaan enemmän toimia työmarkkinaosapuolien pysyvän ja kestävän vuoropuhelun luomiseksi niin, että sillä voidaan auttaa vastaamaan kilpailukykyiseen, vähähiiliseen ja resurssitehokkaaseen talouteen siirtymisen aiheuttamiin haasteisiin;

15. korostaa kansallisten hallitusten merkitystä alakohtaisen työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun edistämisessä erityisesti uusilla ja kehittyvillä vihreillä toimialoilla sekä pk-yritysten mukaan ottamisen varmistamisessa;

16. toteaa, että joillakin alueilla on haasteita muita enemmän, mikä johtuu energia- ja luonnonvarojen suhteen intensiivisten ja saastuttavien teollisuudenalojen sekä laajemman köyhyyden ja työttömyyden maantieteellisestä keskittymisestä; kehottaa jäsenvaltioita ja paikallis- ja aluehallintoja tekemään Euroopan unionin tukemina yhteistyötä työmarkkinaosapuolten kanssa ja toteuttamaan yhdessä niiden kanssa oikeudenmukaisen siirtymän etenemissuunnitelmia, joihin sisältyy solidaarisuusmekanismeja paikallisten ja alueellisten talouksien sosiaalisesti oikeudenmukaista vihreää siirtymää varten, ja tukemaan samalla muutoksen vaikutuspiirissä olevia yhteisöjä ja työntekijöitä vähentäen siten työpaikkojen siirtymisen aiheuttamaa epävarmuutta ja varmistaen, että uudet ammattitaitovaatimukset täytetään;

17. korostaa, että paikalliset viranomaiset voivat olla vihreässä taloudessa keskeisessä asemassa työpaikkojen lisääntymisen edistämisessä sekä ihmisarvoisten ja osallistuvien työpaikkojen lisäämisessä

— tekemällä vihreitä investointeja,

— hyödyntämällä julkisten hankintojen voimaa, kuten sosiaali- ja ympäristölausekkeiden käyttöä julkisissa hankinnoissa,

— luomalla kumppanuuksia, myös oppilaitosten kanssa, jotta työpaikat ja ammattitaito kohtaavat paikallisilla työmarkkinoilla,

— tukemalla sekä vihreitä pk-yrityksiä että pk-yritysten viherryttämistä,

— perustamalla osallistavia vihreitä työllistämisohjelmia, joilla varmistetaan, että myös haavoittuvassa asemassa olevat ryhmät hyötyvät vihreästä kasvusta;

18. panee merkille todistusaineiston, jossa korostetaan, että johdon on pidettävä yllä tiivistä yhteyttä työntekijöiden kanssa, jotta se voi varmistaa, että he osallistuvat merkittävästi näiden muutosten toteuttamiseen sosiaalisen kumppanuuden avulla; suosittaa ottamaan mukaan ammattiliittojen ”vihreät edustajat”, jotka tekevät yhteistyötä työnantajien kanssa talouden viherryttämiseksi ja työpaikkojensa kestävyyden parantamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita antamaan kohdennettua tukea vihreiden teollisuudenalojen työntekijöiden ja työnantajien yhteisille aloitteille;

19. katsoo, että olisi kehitettävä pilottihankkeita, joilla tuetaan tiettyjä näistä tavoitteista;

20. on tyytyväinen siihen, että komissio on sitoutunut edistämään työnhakijoiden liikkuvuutta käyttämällä kohdennettuja liikkuvuusohjelmia osana työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevaa Euroopan unionin ohjelmaa (EaSI);

Vihreän työllisyyden edellyttämä ammattitaito

21. pitää myönteisinä ammattitaidon kehittämiseen tarkoitettuja työkaluja sekä komission esittämää ennustetta tarvittavista taidoista; korostaa, että ammattitaidon kehittämisessä olisi kannustettava taloudessa monella tapaa hyödyllisten luonnontieteeseen, tekniikkaan, insinööritieteeseen ja matematiikkaan liittyvien taitojen kehittämistä; korostaa kuitenkin, että tarvitaan nykyistä kunnianhimoisempia toimia ja investointeja; katsoo, että työmarkkinoiden kaikkien sidosryhmien on osallistuttava kaikilla tasoilla vahvasti tulevien ammattitaitotarpeiden ennakoimiseen;

22. kehottaa jäsenvaltioita perustamaan yhdessä komission kanssa tietokannan, jossa luetellaan vihreään työllisyyteen liittyviä kursseja ja työpaikkatarjouksia ja jolla pyritään parantamaan työuria ja talouden viherryttämisen tarjoamien työllistymismahdollisuuksien hyödyntämiseen tarvittavaa ammattitaitoa koskevan tiedotuksen, neuvonnan ja ohjauksen laatua;

23. kehottaa komissiota varmistamaan, että tietoja kerätään kaikilta vihreiltä sektoreilta, myös julkisen liikenteen ja vähittäiskaupan kaltaisilta nykyään laiminlyödyiltä aloilta; pyytää komissiota kansallisia tilastokeskuksia ja julkisia työnvälityspalveluja tukiessaan ja määrällisten mallintamisvälineiden käyttöä vahvistaessaan sisällyttämään sukupuolten tasa-arvon näkökulman kaikkia vihreitä työllisyysaloja koskevaan tiedonkeruuseen;

24. pyytää komissiota sisällyttämään sukupuolinäkökulman uusia tietojen keräämis-, erittelemis- ja arvioimismenetelmiä koskeviin kehitystoimiinsa, esimerkiksi ekonometrisen FIDELIO-välineen avulla tai kansainvälisen työvoimatilastoja käsittelevän konferenssin kaltaisten sidosryhmien kanssa tekemäänsä työhön;

25. korostaa, että on painotettava enemmän osaamisvajeen pienentämistä osaamista kehittämällä;

26. kehottaa komissiota auttamaan osaamisen kehittämisessä saattamalla ajan tasalle ammattipätevyydet ja niihin liittyvät yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen opetussuunnitelmat EU:n tasolla;

27. kehottaa komissiota painottamaan luokitusjärjestelmien, kuten osaamisen puutteiden määrittämiseen käytettävän ESCOn, käytön lisäämistä;

28. painottaa, että on tärkeää lisätä koulutusjärjestelmien ja syntyvien uusien vihreiden työpaikkojen välistä synergiaa parantamalla oppilaitosten ja työnantajajärjestöjen ja muiden asiaankuuluvien organisaatioiden välistä koordinointia;

29. kehottaa jäsenvaltioita, aluehallintoja ja paikallisviranomaisia laatimaan ja toteuttamaan yhdessä työmarkkina-osapuolten ja koulutuksen tarjoajien kanssa ammattitaidon kehittämis- ja ennakoimisstrategioita yleisen, alakohtaisen ja työpaikkakohtaisen ammattitaidon parantamiseksi; painottaa lisäksi kumppanuuden ja oppilaitosten, yritysten, työmarkkinaosapuolten ja viranomaisten välisen luottamuksen merkitystä;

30. toteaa, että tällaisiin strategioihin pitäisi kuulua myös luotavien vihreiden työpaikkojen tyypin ja tason ja niihin tarvittavan ammattitaidon ja osaamisen perusteellinen arviointi, joka johtaisi osaamisvajeiden määrittelyyn ja ennakointiin sekä kohdennettuihin ammatillisen ja elinikäisen koulutuksen ohjelmiin, joilla tähdätään ammattitaidon ja työpaikkojen yhteensovittamiseen työllisyyden lisäämiseksi; korostaa tarvetta sisällyttää strategioihin aktiivisesti sekä työpaikkansa menettäneet työntekijät että vähän koulutetut työntekijät, jotka ovat vaarassa jäädä työmarkkinoiden ulkopuolelle, varmistamalla, että ammatillisen koulutuksen on oltava näille työntekijöille kohdennettua, helposti heidän saatavillaan ja heille maksutonta;

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

31. toteaa, että CEDEFOP ehdottaa, että opetussuunnitelmien mukauttaminen ja ympäristötietoisuuden, myös kestävän kehityksen ja liiketoiminnan tehokkuuden ymmärtämisen, sisällyttäminen niihin on parempi vaihtoehto kuin uusien koulutusohjelmien ehdottaminen;

32. rohkaisee jäsenvaltioita ja alue- ja paikallisviranomaisia sisällyttämään koulutusjärjestelmiin kestävää kehitystä sekä ympäristöön liittyvää osaamista ja ammattitaitoa koskevaa sisältöä erityisesti parantamalla ammatillisen koulutuksen järjestelmiä ja kannustamalla tutkimuskeskuksia kehittämään yhteistyössä uusien vihreiden yritysten kanssa tekniikoita, hankkeita ja patentteja vihreitä tuotteita varten; rohkaisee tutkimuskeskuksia ja yritys- ja ammattilaisverkostoja vaihtamaan ajatuksia keskenään; muistuttaa luonnontieteeseen, tekniikkaan, insinööritieteeseen ja matematiikkaan liittyvien taitojen tärkeydestä ja tarpeesta varmistaa, että entistä useammat naiset opiskelevat luonnontieteeseen, tekniikkaan, insinööritieteeseen ja matematiikkaan liittyviä oppiaineita;

33. kehottaa laatimaan kunnianhimoisen kestävien työpaikkojen luomiseen tähtäävän strategian, jolla muun muassa ratkaistaan ammattitaidon yhteensopimattomuuteen liittyvät ongelmat keskittyen erityisesti vihreämmän talouden ammattitaitotarpeiden täyttämiseen;

34. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään tämän alan kehitystä, perustamaan hyvää ammattitaitoa vaativia oppisopimuspaikkoja, jotka tarjoavat nuorille erikoisosaamista ja -koulutusta, ja auttamaan laajan nuorisotyöttömyyden torjunnassa;

35. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan vihreään talouteen siirryttäessä huomioon naisten ja tyttöjen parempia elinikäisen oppimisen mahdollisuuksia koskevat tarpeet erityisesti niillä aloilla, jotka voivat tarjota runsaasti uusia vihreitä työpaikkoja, kuten tiede, tutkimus, insinööritieteet, digitaaliteknologia ja uudet teknologiat, jotta voidaan vahvistaa naisten asemaa yhteiskunnassa, poistaa sukupuoleen liittyviä stereotypioita ja tarjota työpaikkoja, jotka vastaavat täysin naisten erityisiä tarpeita ja taitoja;

36. pyytää komissiota, jäsenvaltioita ja alueellisia ja paikallisia viranomaisia sisällyttämään yhtäläisten mahdollisuuksien takaamiseksi järjestelmällisesti kaikilla tasoilla sukupuolten tasa-arvon näkökulman vihreiden työpaikkojen luomiseen tähtäävien politiikkojen määrittämiseen, täytäntöönpanoon ja seuraamiseen ottaen huomioon vihreiden työpaikkojen luomiseen maaseutualueilla liittyvät haasteet; pyytää jäsenvaltioita sekä alueellisia ja paikallisia viranomaisia jatkamaan ponnistelujaan, jotta naiset voivat osallistua täysimääräisesti toimintalinjojen määrittämiseen, päätöksentekoon ja vihreää osaamista ja työllisyyttä edistävän strategian täytäntöönpanoon;

37. pyytää komissiota käynnistämään julkisen keskustelun kestävää kehitystä edistävästä koulutuksesta ja ottamaan erityisesti huomioon tyttöjen ja naisten koulutuksen sekä edistämään tällaista koulutusta; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota edistämään toimintalinjoja, joilla kannustetaan yhä useampia naisia osallistumaan luonnontieteiden, teknologian, insinööritieteiden ja matematiikan alojen koulutukseen sekä yrittäjäkoulutukseen ja joilla vihreiden työpaikkojen luomista koskevat tavoitteet voidaan yhdistää naisten vaikutusvallan lisäämiseen koulutuksen avulla; kehottaa toteuttamaan toimia, joilla rohkaistaan naisia osallistumaan vihreiden sektoreiden ammattikoulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen;

38. kehottaa komissiota hyväksymään sukupuolten tasa-arvoa koskevan unionin strategian 2015–2020, jossa otetaan huomioon älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevassa Eurooppa 2020 -strategiassa asetetut työllisyysastetavoitteet;

39. korostaa, että tarvitaan julkisten viranomaisten ja yksiköiden kohdennettuja toimia, joilla kaikki työmarkkinoiden sidosryhmät, myös työnantaja- ja työntekijäjärjestöt, saadaan osallistumaan osaamisvajeen korjaamiseen; kehottaa jäsenvaltioita ja alue- ja paikallisviranomaisia ottamaan käyttöön mekanismeja työvoimaviranomaisten ja alan yksiköiden henkilöstön kouluttamiseksi vihreän työllisyyden edellyttämän osaamisen valtavirtaistamiseksi työmarkkinapolitiikassa ja kehittämään keinoja arvioida tällaisen koulutuksen vaikutuksia; painottaa, että eurooppalaisten oppilaitosten on tärkeää mukauttaa ohjelmiaan niin, että ne täyttävät vihreän talouden ja yleisesti työmarkkinoiden tarpeet;

40. kehottaa jäsenvaltioita luomaan sääntely-ympäristön, joka kannustaa vihreän talouden innovaatioihin;

Politiikan johdonmukaisuus kestävän talouden työllistämismahdollisuuksien täyttä kehittämistä varten

41. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kunnianhimoiset, pitkäaikaiset ja integroidut sääntelyyn, finanssipolitiikkaan ja rahoitusalaan liittyvät kehykset kestäviä investointeja varten ja tukemaan innovointia ja näin hyödyntämään muutosten täysi työllistämispotentiaali; korostaa, että politiikkaa olisi kehitettävä sellaisessa pitkäaikaisten näkymien kehyksessä, joka käsittää tavoitteita sekä indikaattoreita, joilla niiden saavuttamista mitataan;

42. painottaa, että koordinointi komission sisällä ja asiaankuuluvien kansallisen tason ministeriöiden välillä on tärkeää, jotta voidaan luoda kokonaisvaltainen, koko hallinnon kattava muutoskehys, joka pystyy kiinnittämään tarvittavaa huomiota siirtymän vaikutusten jakautumiseen;

43. toteaa, että vihreän työllisyyden aloitteen onnistuminen tai epäonnistuminen riippuu siitä, miten kunnianhimoisia ovat komission uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevat sitovat tavoitteet, sekä uusiutuvan energian tekniikoita ja energiatehokkuutta koskeviin ohjelmiin tehtävistä investoinneista, joihin jäsenvaltiot ovat sitoutuneet;

44. korostaa, että komissiolla ja jäsenvaltioilla on vastuu harjoittaa johdonmukaista politiikkaa uusiutuvan energiatuotannon edistämiseksi ja energiatehokkuuden lisäämiseksi, jotta voidaan panna alulle paikallinen ja alueellinen kehitys ja luoda laadukkaita paikallisia työpaikkoja; korostaa, että investoinnit uusiutuvaan energiaan ja energiatehokkuuteen voivat olla tulevina vuosina yksi tärkeimmistä uusien työpaikkojen luojista Euroopassa;

45. huomauttaa, että paikallinen tai alueellinen energiaomavaraisuus on edelleen yksi unionin talous- ja energiapolitiikan pitkän aikavälin tavoitteista; vaatii lisäksi ehdottomasti ottamaan huomioon investointien alueellisen ulottuvuuden, sillä se edistää maaseudun ja kaupunkien yhdistämistä koskevien unionin alueellisen koheesiopolitiikan tavoitteiden saavuttamista;

46. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio sisällyttää ihmisarvoiset työpaikat EU:n neuvotteluvaltuuksiin Pariisissa pidettävässä COP 21 -kokouksessa Cancúnissa vuonna 2010 tehdyn sopimuksen ja sitä seuranneiden aloitteiden mukaisesti; kehottaa komissiota varmistamaan, että oikeudenmukaisen siirtymän asialista säilyy sen neuvottelukannan osana;

47. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita määrittelemään sitovat energiansäästö- ja energiatehokkuustavoitteet ja kannattamaan valkoisia todistuksia, joilla edesautettaisiin EU:n energiansäästötavoitteiden saavuttamista; kehottaa jäsenvaltioita panemaan energiatehokkuusdirektiivin täysimääräisesti täytäntöön ja valvomaan sen täytäntöönpanoa sekä sitoutumaan edelleen vähintäänkin vuoden 2030 energiatehokkuustavoitteiden saavuttamiseen;

48. tukee EU:n sitoutumista oikeudenmukaisen ja maailmanlaajuisen osallistavaan vihreään talouteen siirtymisen edistämiseen yhteistyössä muiden kansainvälisten kumppanien kanssa;

49. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan julkisia hankintoja koskevan EU:n tarkistetun lainsäädännön uusia säännöksiä ja panemaan ne täytäntöön täysimääräisesti ja kehottaa harkitsemaan sen tutkimista, voisiko julkisia hankintoja koskevaan jäsenvaltioiden politiikkaan sisällytettävien ympäristö- ja sosiaalinormien käyttöönotto auttaa luomaan työpaikkoja vihreässä taloudessa; korostaa, että sosiaali- ja ympäristölausekkeiden käyttöön julkisissa hankinnoissa liittyvät jäljellä olevat oikeudelliset epävarmuustekijät voitaisiin selvittää;

50. kehottaa komissiota avustamaan korjausalan elvyttämisessä, mikä voisi johtaa luonnostaan ympäristöystävällisten uusien työpaikkojen luomiseen;

51. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan julkisten palvelujen osallistumista oikeudenmukaiseen siirtymiseen kohti kestävää taloutta erityisesti varmistamalla proaktiivisesti, että sellaisia palveluja kuin tietoliikenne, energia, liikenne sekä jäte- ja vesihuolto tuotetaan kestävästi;

52. on hyvin pettynyt kiertotaloutta koskevan lainsäädäntöpaketin peruuttamiseen, koska sen säännösten odotettiin johtavan jopa 180 000 työpaikan luomiseen pelkästään EU:n jätehuoltosektorilla; kehottaa komissiota näin ollen noudattamaan – jäsenvaltioille kuuluvat tehtävät huomion ottaen – sitoumustaan ja esittämään mahdollisimman pian kunnianhimoisen jätelainsäädäntöä koskevan ehdotuksen, joka kattaa jätteiden synnyn vähentämisen, uudet kierrätystavoitteet ja tosiasiallisesti kierrätetyn materiaalin määrän laskemiseen käytettyjen kriteerien uudelleenmäärittelyn;

53. kehottaa komissiota lisäksi harkitsemaan sellaisia yrityksiä kannustavien kriteerien käyttöönottoa, joiden jätteiden käsittelykierto on moitteeton ja ympäristön kannalta kestävä;

54. toteaa, että kestävän maataloustuotannon yhdistäminen tilojen biologisen monimuotoisuuden valvontaan ja suojeluun ja maataloustuotteiden merkitseminen älymerkinnöillä, joissa on tiedot tuotteiden ympäristövaikutuksista, biologista monimuotoisuutta edistävien tuotteiden kysynnän lisäämiseksi tarjoavat merkittäviä mahdollisuuksia vihreiden työpaikkojen luomiseen EU:n maaseutualueilla;

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

55. toteaa, että kestävä metsänhoito tarjoaa todellisia mahdollisuuksia työpaikkojen luomiseen samalla kun se edistää aktiivisesti ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja biologisen monimuotoisuuden suojelua;

56. kehottaa komissiota käyttämään talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa sekä Eurooppa 2020 -strategian tarkistusta tukeen vihreiden työpaikkojen luomiselle; kehottaa komissiota esittämään maakohtaisia suosituksia, joilla voidaan edistää työllisyyttä ja vähentää ekologista jalanjälkeä; kehottaa toteuttamaan tarkkoja ja riippumattomia tutkimuksia verotuksen siirtymän (esimerkiksi siirtymän työn verotuksesta ympäristöverotukseen) sekä haitallisten tukien vuoteen 2020 mennessä tapahtuvan poistamisen aiheuttamista kustannuksista ja hyödyistä;

57. tähdentää, että kyseisiin suosituksiin voisi sisältyä verotuksen painopisteen siirtäminen työstä muihin lähteisiin ja että tällaisella siirrolla olisi pyrittävä muuttamaan saastuttavia käytäntöjä mutta sillä ei saa olla ei-toivottuja vaikutuksia sosiaaliturvajärjestelmiin tai kohtuuttomia seurauksia pienituloisille henkilöille;

58. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita poistamaan asteittain suorat ja epäsuorat ympäristölle haitalliset tuet mukaan lukien (muttei yksinomaan) fossiilisille polttoaineille maksettavat tuet; kehottaa komissiota kehittämään jäsenvaltioissa toteutettavia malleja, joilla siirrytään työn verottamisesta ympäristön saastuttamisen verottamiseen, sekä ottamaan huomioon tavaroiden ja palvelujen ympäristövaikutukset saastuttaja maksaa -periaatteen hengessä; kehottaa komissiota esittämään jäsenvaltiokohtaisia suosituksia, jotka voivat tukea ponnisteluja vihreiden työpaikkojen edistämiseksi ja vähentää ekologista jalanjälkeä; kehottaa komissiota lisäksi integroimaan proaktiivisesti ympäristöön ja ilmastoon liittyvät näkökohdat eurooppalaiseen ohjausjaksoon vihreiden työpaikkojen luomisen tukemiseksi;

59. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan kohdennettuja veronkevennyksiä ja/tai tukia sellaisia tuotteita ja palveluja tarjoaville uusille yrityksille sekä mikro- ja pk-yrityksille, jotka tuottavat paljon lisäarvoa ympäristölle tarjoavia tavaroita ja palveluja, hiilisisällön kokonaisvaltainen väheneminen mukaan lukien;

60. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osoittamaan toimissaan enemmän johdonmukaisuutta ja yhtenäisyyttä ja tekemään tuntuvampia korkeimman tason poliittisia sitoumuksia asiaan liittyvillä aloilla, kuten finanssitransaktioveron ja veropetosten ja verovilpin torjunnan aloilla;

61. kehottaa komissiota uudistamaan sitoutumisensa Eurooppa 2020 -strategiaan ja esittämään väliarviointinsa viipymättä ja viimeistään vuonna 2015; kehottaa komissiota vahvistamaan talouspolitiikan eurooppalaisessa ohjausjaksossa asetetut tavoitteet ottaen huomioon makroekonomista epätasapainoa koskevan tulostaulun sekä Eurooppa 2020 -strategian uudelleenarvioinnin; kehottaa komissiota esittämään entistä kunnianhimoisempia sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä tavoitteita vuosille 2030 ja 2050; painottaa, että vihreiden työpaikkojen täsmällinen, menetelmällisesti perusteltu yhteinen seuranta voisi myös auttaa jäsenvaltioita arvioimaan ympäristö- ja työvoimapolitiikkansa tehokkuutta ja vahvistamaan Euroopan unionin tasolla Eurooppa 2020 -strategian työllisyyttä koskevien suuntaviivojen edistyksen mittaamista ja niiden seuraamista varten kehitettyjä välineitä;

62. korostaa vuoteen 2030 ulottuvan ilmasto- ja energiapaketin tarjoamia mahdollisuuksia työpaikkojen luomiseen sekä ympäristölainsäädännön tulevaa roolia EU:n pitkän aikavälin ympäristötavoitteiden saavuttamisessa ja työpaikkojen ja vihreän kasvun luomisessa;

63. kehottaa komissiota pitämään innovointia Euroopan unionin teollisuuden kulmakivenä ja kehittämään aktiivisia strategioita, joiden avulla varmistetaan sosiaalisten siirtymien asianmukainen ohjaus niin, että edut jakautuvat koko EU:n alueelle; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan uusien toimitusketjujen ja resurssitehokkuuteen, tavaroihin ja palveluihin liittyvien toimialaverkostojen luomista kestävän teollisuuspolitiikan ja markkinoiden muutosta koskevien kannustimien avulla;

64. painottaa, että jäsenvaltioiden on valmisteltava talouksiaan vähähiiliseen sekä resurssi- ja energiatehokkaaseen tulevaisuuteen samalla, kun otetaan huomioon ilmastopolitiikan vaikutuksista johtuva työpaikkojen siirtymisen ja hiilivuodon riski;

65. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään kansainvälisiä pyrkimyksiä luoda maailmanlaajuinen ympäristöpolitiikka, jonka avulla voidaan rajoittaa teollisuuden EU:n ulkopuolelle siirtämisen ja hiilivuodon aikaansaamia vahinkoja;

66. kehottaa komissiota esittelemään ehdotuksensa EU:n päästökauppajärjestelmän uudistamiseksi mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon, että ”hiilivuodolle” erittäin alttiita aloja on suojeltava;

67. kehottaa komissiota sisällyttämään vihreän työllisyyden energiaunionin toteuttamiseen;

Investoinnit kestävään työpaikkojen luomiseen

68. korostaa, että on sovellettava sopivaa kysyntä- ja tarjontapuolen innovaatioiden yhdistelmää, joka saadaan yhdistämällä työpaikkojen luominen vastaavaan aktiiviseen, eri paikallisten työmarkkinoiden tarpeisiin määriteltyyn työmarkkinapolitiikkaan;

69. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään myös Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) puitteissa laadukkaita investointeja, joilla pyritään kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen, sukupuolten tasa-arvon sekä laadukkaan koulutuksen ja innovoinnin kaltaisten yhteiskunnallisten ja taloudellisten etujen aikaansaamiseen vihreän siirtymän edistämiseksi ja energiaköyhyyden torjumiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota keskittämään investoinnit aloille, joilla on myönteinen työmarkkinavaikutus, jotta voidaan luoda kestäviä ja täyden sosiaaliturvan tarjoavia työpaikkoja ja torjua työttömyyttä; painottaa, että rahoitetuilla hankkeilla on edistettävä Eurooppa 2020 -strategiaa mitattavissa olevalla tavalla; huomauttaa tässä yhteydessä, että työpaikkojen luominen on vihreillä aloilla jatkunut myönteisesti taantuman aikana;

70. korostaa, että investoinnit energiatehokkuuteen voivat edistää paikallisten työpaikkojen luomista ja paikallista talouskehitystä sekä vähentää energiaköyhyyttä ja että rakennusten energiatehokkuuden takaaminen on kustannustehokkain tapa tarjota pitkän aikavälin ratkaisuja energiaköyhyyteen, joka koskee Euroopassa noin 125:tä miljoonaa ihmistä, ja se on tärkeä osatekijä eurooppalaisen energian tehokkaan käytön ja vihreiden työpaikkojen luomisen varmistamisessa; toteaa, että tässä yhteydessä on keskeisen tärkeää myös varmistaa rakennusten turvallisuus; pyytää komissiota esittämään ”Älykästä rahoitusta älykkäille rakennuksille” -aloitteensa mahdollisimman nopeasti;

71. suosittelee, että ilmastoa, uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevia tavoitteita olisi pidettävä investointikohteina sekä poliittisen toiminnan keskeisinä lähtökohtina;

72. varoittaa tukemasta toimia, joilla on haitallisia sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia, koska ne heikentävät poliittista johdonmukaisuutta, jota tarvitaan vihreiden työpaikkojen työllistämismahdollisuuksien maksimoimiseen;

73. suosittaa, että tehdään laadukkaita investointeja keskeisiin julkisiin palveluihin, kuten tietoliikenteeseen, energiaan, liikenteeseen ja jäte- ja vesihuoltoon, kestävien julkisten hankintamenettelyjen ja vihreän osaamisen valtavirtaistamisen tukemiseksi;

74. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään täysin Euroopan rakenne- ja investointirahastojen oikeudellisen kehyksen tarjoamia mahdollisuuksia sekä EU:n muita rahoituslähteitä vihreää työllisyyttä tukevien kestävien hankkeiden edistämiseksi ja asettamaan EU:n rahoituksen ja rahoitusvälineet mahdollisimman helposti paikallisten viranomaisten saataville niin, että niitä koskevat selvät, yksinkertaiset säännöt ja saavutettavissa olevat rahoituksen vähimmäismäärät;

75. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään monivuotisen rahoituskehyksen vuonna 2016 suoritettavaa vaalien jälkeistä tarkistusta mahdollisuutena tukea talouksiemme muuttamista aiempaa vihreämmiksi;

76. toteaa, että vihreän talouden ja työllisyyden kasvun tukemiseen voi saada ESR:n tukea, ja kannustaa kansallisia hallituksia ja asiaankuuluvia kansallisia viranomaisia harkitsemaan tämän rahoituksen aktiivisempaa käyttämistä taloudellisesti perusteltujen ja kestävien vihreiden työpaikkojen luomisen edistämiseksi;

77. panee merkille, että eräät jäsenvaltiot ovat edistyneet merkittävästi talouksiensa viherryttämisessä, ja kannustaa unionia ja jäsenvaltioita edistämään ajatusten, osaamisen, kokemusten ja parhaiden käytäntöjen jakamista, jotta varmistetaan sujuva siirtyminen;

78. kehottaa jäsenvaltioita ja yksityistä sektoria käyttämään muun muassa ekologista suunnittelua, ympäristömerkkiä, EMASia ja vihreää julkista hankintaa (GPP), koska ne voivat tukea vihreää taloutta ja siten edistää vihreiden työpaikkojen luomista; kehottaa komissiota tarjoamaan neuvontavälineitä suotuisien markkinaolosuhteiden luomiseksi, jotta nämä vapaaehtoiset välineet löisivät itsensä laajalti läpi markkinoilla;

79. kehottaa jäsenvaltioita keskittymään paremmin EU:n standardiin (ISO 14000) perustuvan ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmän täytäntöönpanoon;

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset)

80. tukee pk-yritysten vihreän toimintasuunnitelman tavoitteita sekä pk-yrityksiin kohdennettuja toimia, mukaan luettuna resurssitehokkuuden parantamiseen pyrkivien pk-yritysten neuvomiseen ja auttamiseen, vihreän yrittäjyyden tukemiseen, entistä vihreämpien arvoketjujen mahdollisuuksien hyödyntämiseen ja vihreiden pk-yritysten ja mikroyritysten markkinoille pääsyn helpottamiseen tarkoitetun Euroopan resurssitehokkuuden osaamiskeskuksen perustaminen; katsoo, että tietoisuutta lisäävät toimet ja tekninen apu ovat ratkaisevia tekijöitä pk-yritysten osallistumisessa aktiivisesti kiertotalouteen;

81. muistuttaa, että pk-yrityksillä on valtavasti mahdollisuuksia luoda työpaikkoja erityisesti nuorille ja edistää kaksiosaista ammattikoulutusjärjestelmää ja oppisopimuskoulutusjärjestelmiä;

82. on tietoinen siitä, että ESIR voisi auttaa mikroyrityksiä ja pk-yrityksiä osallistumaan toimintaan, johon sisältyy paljon ympäristöön liittyvää ja sosiaalista innovointia;

83. toteaa, että vihreitä työpaikkoja pk-yrityksissä koskevista Eurobarometrin tiedoista käy ilmi, että energian säästöstä, jätteiden vähentämisestä sekä raaka-aineiden käytön vähentämisestä on tullut taloudellisesti kannattavaa;

84. kehottaa komissiota edistämään osuustoimintayritysten kaltaisia uusia liiketoimintamalleja pyrkiessään lisäämään tuotanto- ja jakeluprosessien tehokkuutta, hyväksymään innovatiivisia ratkaisuja resurssien säästämiseksi ja tarjoamaan kestävämpiä tuotteita ja palveluja;

85. korostaa, että pk-yritykset kykenevät luomaan kasvua ja työpaikkoja vain, jos suotuisia kannustinmahdollisuuksia on tarjolla myös vihreässä taloudessa;

86. kehottaa komissiota varmistamaan, että pk-yritysten vihreillä kannustimilla on merkittävä vaikutus siellä, missä niitä tarvitaan eniten;

87. toteaa, että pk-yritykset ja mikroyritykset ovat keskeinen työpaikkoja luova tekijä Euroopassa; korostaa, että pk-yritykset ja mikroyritykset kohtaavat erityisiä haasteita hyödyntäessään vihreään siirtymään liittyviä työllisyysmahdollisuuksia, mikä koskee erityisesti rahoituksen saantia, koulutusta ja osaamisvajeiden korjaamista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan kunnianhimoisia toimia, joilla tuetaan vihreiden työpaikkojen luomista pk-yrityksissä ja mikroyrityksissä, mikä käsittää myös kohdennetun tiedottamisen, tietoisuuden parantamisen, teknisen avun, rahoituksen saannin sekä koulutusmahdollisuudet;

88. toteaa, että vihreämpi arvoketju, johon kuuluvat uudelleenvalmistus, korjaaminen, huoltaminen, kierrätys ja ekologinen suunnittelu, voi tarjota monille pk-yrityksille huomattavia liiketoimintamahdollisuuksia;

o

o o

89. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

P8_TA(2015)0265

Veronkierto ja verovilppi haasteina kehitysmaille

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 veronkierrosta ja verovilpistä haasteina kehitysmaiden hallinnolle, sosiaaliturvalle ja kehitykselle (2015/2058(INI))

(2017/C 265/07)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Monterreyn julistuksen (2002), Dohan kehitysrahoituskokouksen (2008), Pariisin julistuksen (2005) ja Accran toimintaohjelman (2008),

— ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen päätöslauselmat 68/204 ja 68/279, jotka koskevat kolmatta kansainvälistä kehitysrahoituskokousta, joka järjestetään Addis Abebassa (Etiopia) 13.–16. heinäkuuta 2015,

— ottaa huomioon kansainvälisestä yhteistyöstä verotuksessa vastaavan YK:n asiantuntijakomitean työn ([1]),

— ottaa huomioon kaksinkertaista verotusta koskevan YK:n malliyleissopimuksen teollisuus- ja kehitysmaiden välillä ([2]),

— ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen ([3]),

— ottaa huomioon 21. huhtikuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Verotus ja kehitys – Yhteistyö kehitysmaiden kanssa hyvän hallintotavan edistämiseksi verotusalalla” (COM(2010)0163),

— ottaa huomioon 5. helmikuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Köyhyyden poistamista ja kestävää kehitystä koskeva maailmanlaajuinen kumppanuus vuoden 2015 jälkeen” (COM(2015)0044),

— ottaa huomioon 18. maaliskuuta 2015 annetun komission tiedonannon verotuksen avoimuudesta verovilpin ja veron kiertämisen torjumiseksi (COM(2015)0136),

— ottaa huomioon veropetosten, veronkierron ja veroparatiisien torjunnasta 21. toukokuuta 2013 antamansa päätöslauselman ([4]),

— ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman verotuksesta ja kehityksestä – yhteistyö kehitysmaiden kanssa hyvän hallintotavan edistämiseksi verotusalalla ([5]),

— ottaa huomioon hyvän hallintotavan edistämisestä verotusalalla 10. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman ([6])

— ottaa huomioon 8. lokakuuta 2013 korruptiosta julkisella ja yksityisellä sektorilla ja sen vaikutuksista ihmisoikeuksiin kolmansissa maissa antamansa päätöslauselman ([7]),

— ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 kehityksen edistämisestä vastuullisten yrityskäytäntöjen avulla ja kaivannaisteollisuuden roolista kehitysmaissa antamansa päätöslauselman ([8]),

— ottaa huomioon 25. marraskuuta 2014 EU:sta ja vuoden 2014 jälkeisestä globaalista kehityksen toimintakehyksestä antamansa päätöslauselman ([9]),

---

([1]) http://www.un.org/esa/ffd/tax/
([2]) http://www.un.org/esa/ffd/tax/unmodel.htm
([3]) EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0205.
([5]) EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 37.
([6]) EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 29.
([7]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0394.
([8]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0163.
([9]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0059.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

— ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2014 EU:n vuotta 2013 koskevasta kertomuksesta kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden periaatteesta antamansa päätöslauselman ([1]),

— ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 208 artiklan, jossa vahvistetaan, että unionin kehitysyhteistyöpolitiikan päätavoite on köyhyyden poistaminen, ja määrätään kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon kehitysvaliokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon (A8-0184/2015),

A. ottaa huomioon, että laittomat rahavirrat, eli kaikki rekisteröimättömät yksityiset rahavirrat, joissa liikkuu laittomasti ansaittuja, siirrettyjä tai käytettyjä pääomia, ovat tyypillisesti peräisin veronkierrosta ja verovilpistä, kuten vilpillisestä siirtohinnoittelusta vastoin periaatetta, jonka mukaan verot olisi maksettava siellä missä voitot on hankittu, ja että verovilpin ja veronkierron on määritetty haittaavan eniten kansallisten tulojen käyttöönottoa kehitykseen kaikissa kehitysyhteistyön rahoitusta koskevissa merkittävissä kansainvälisissä teksteissä ja konferensseissa;

B. ottaa huomioon, että Global Financial Integrity -järjestön laatiman vuoden 2014 raportin mukaan suorien ulkomaisten investointien ja virallisen kehitysavun yhteenlaskettu määrä vuosilta 2003–2012 on hieman vähemmän kuin laittomat rahavirrat; ottaa huomioon, että laittomat rahavirrat ovat noin kymmenen kertaa suuremmat kuin kehitysmaiden köyhyyden poistamiseen, hyvinvointiin ja kestävään kehitykseen saamat avustukset ja että kehitysmaista vuosittain laittomasti pakenevan pääoman määrän arvioidaan olevan biljoona dollaria;

C. toteaa, että julkisten tulojen saaminen kaivannaisteollisuudesta on olennainen tekijä monien kehitysmaiden, ja erityisesti vähiten kehittyneiden maiden, kehitysstrategioissa, mutta että kaivannaisteollisuuden tarjoamia mahdollisuuksia lisätä verotuloja ei ole hyödynnetty täysimääräisesti verotusta koskevien sääntöjen riittämättömyyden vuoksi tai koska niitä on vaikeaa panna täytäntöön, sillä kehitysmaiden ja kaivannaisyritysten väliset järjestelyt ovat usein tilapäisiä eivätkä kovin avoimia ja niistä neuvotellaan ilman avoimuutta ja selkeitä suuntaviivoja;

D. toteaa, että laajan epävirallisen talouden vuoksi kehitysmaiden laaja-alainen verotus on lähes mahdotonta ja että maissa, joissa suuri osa väestöstä elää köyhyydessä, merkittävä osa BKT:sta jää verotuksen ulottumattomiin;

E. katsoo, että oikeudenmukaisesta, tasapainoisesta, tehokkaasta ja avoimesta verotusjärjestelmästä hallitukset saavat elintärkeitä varoja, joilla voidaan turvata kansalaisten oikeudet julkisiin peruspalveluihin, kuten kaikille kuuluvaan terveydenhuoltoon ja koulutukseen, ja että tehokas tulonsiirtoihin perustuva veropolitiikka auttaa osaltaan lieventämään kasvavan epätasa-arvon vaikutuksia niiden kohdalla, joille se on eniten tarpeen;

F. ottaa huomioon, että YK:n kauppa- ja kehityskonferenssin mukaan noin 30 prosenttia rajojen yli toimivien yritysten investointikannasta on ohjattu kauttakulkumaiden kautta ennen kuin ne saavuttavat määränpäänsä tuotantoresursseina;

G. toteaa, että verotulot muodostavat merkittävän osan kehitysmaiden kansantuloista, minkä vuoksi ne kärsivät erityisesti yritysten veronkierrosta, ja että viime vuosina kehitysmaat ovat jatkuvasti laskeneet yritysveroasteitaan;

H. toteaa, että veroparatiisit ja salassapitokäytäntöä noudattavat alueet, jotka sallivat pankki- ja rahoitustietojen salaamisen, yhdistettynä nollaverojärjestelmiin sellaisten pääomien ja tulojen houkuttelemiseksi, joita olisi pitänyt verottaa muissa valtioissa, saavat aikaan haitallista verokilpailua, vaarantavat verojärjestelmän oikeudenmukaisuuden ja vääristävät kauppaa ja investointeja, mikä vaikuttaa erityisesti kehitysmaihin, joiden arvioidaan menettävän vuosittain noin 189 miljardin dollarin verotulot;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0251.

I. katsoo, että verotus voi olla luotettava ja kestävä kehitysmaiden tulojen lähde ja tarjota etuna vakautta verrattuna markkinaehtoisten lainojen kaltaisiin perinteisiin kehitysyhteistyön rahoitusmekanismeihin vain, jos käytössä on oikeudenmukainen, tasapainoinen, tehokas ja avoin verotusjärjestelmä, sekä vaikuttava ja tehokas verohallinto, joka edistää verosäännösten noudattamista, ja jos julkisia tuloja käytetään avoimesti ja vastuullisesti;

J. katsoo, että tehokkaasta ja avoimesta verotuksesta ja veropolitiikasta voi olla muutakin hyötyä kuin pelkästään saatavilla olevien kehitystä tukevien resurssien lisääntyminen ja että sillä on suoria myönteisiä vaikutuksia hyvään hallintoon ja valtion rakentamiseen siten, että se vahvistaa demokraattisia elimiä, oikeusvaltiota ja hallinnon ja kansalaisten välistä yhteiskuntasopimusta, jotta saataisiin aikaan vastavuoroinen yhteys verojen, julkisten palvelujen ja sosiaaliturvan kesken ja pyrittäisiin edistämään hallitusten talousarvioiden vakautta ja siten pitkällä aikavälillä riippumattomuutta ulkomaisesta avusta ja mahdollistettaisiin, että kehitysmailla on valmiudet toimia ja kantaa vastuuta kansallisista tavoitteista ja että ne ottavat vastuun omista poliittisista valinnoistaan;

K. ottaa huomioon, että valtion tulojen lisäämisen tarve on yhä suurempi talous- ja rahoituskriisin vuoksi;

L. ottaa huomioon, että kehitysmaiden valtion tulojen käyttöönoton ansiosta niiden keräämät varat ovat lisääntyneet tasaisesti ja alalla on edistytty merkittävästi kansainvälisten lahjoittajien tuella;

M. katsoo, että kehitysmailla on suuria poliittisia, hallinnollisia ja teknisiä ongelmia verotulojen keräämisessä, mikä johtuu riittämättömistä henkilöstö- ja taloudellisista resursseista veronkannossa, monikansallisten yhtiöiden mutkikkaan veronkeruun hallinnollisten valmiuksien heikkoudesta, veronkantoinfrastruktuurin puuttumisesta, osaavan henkilöstön siirtymisestä pois verohallinnoista, korruptiosta, poliittisen järjestelmän heikosta legitimiteetistä, puutteellisesta osallistumisesta kansainväliseen veroyhteistyöhön sekä epäoikeudenmukaisesta tulonjaosta ja heikosta verotushallinnosta;

N. toteaa, että samalla, kun nykyisen globaalin kaupankäynnin vapautuminen ja kaupan esteiden poistaminen asteittain viime vuosikymmenten aikana on lisännyt tavaroiden rajat ylittävää kauppaa, se on myös luonut vaikeuksia kehitysmaille, ja erityisesti vähiten kehittyneille maille, jotka ovat suuresti riippuvaisia kaupan verotuksesta, kaupan verotulojen vähenemisen kompensoimisessa globaalin kaupankäynnin vapautuessa sekä siirtymisessä muihin valtion tulojen tyyppeihin, erityisesti tasapainoiseen veroyhdistelmään;

O. toteaa, että verotuksen alentamiseen rajat ylittävissä rahansiirroissa käytettävien verotussopimusten määrä teollisuus- ja kehitysmaiden välillä on lisääntynyt viime vuosina, mikä heikentää kehitysmaiden valmiuksia kotimaisten resurssien hyödyntämiseen ja luo mahdollisia keinoja, joilla monikansalliset yhtiöt voivat välttää verotusta; toteaa, että Alankomaiden viranomaisten hiljattain toteuttamassa vaikutustenarvioinnissa todettiin, että Alankomaiden verotusjärjestelmä helpottaa lähdeveron kiertoa, mikä johtaa kehitysmaissa noin 150–550 miljoonan euron osinko- ja korkotappioihin lähdeverotuloista ([1]);

P. toteaa, että kehitysmaat keräävät huomattavasti vähemmän veroja kuin kehittyneet taloudet (verojen määrä suhteessa BKT:hen vaihtelee 10–20 prosentin välillä, kun se on OECD-talouksissa 30–40 prosenttia) ja että niille on tyypillistä erittäin kapea veropohja; toteaa, että veropohjaa voidaan leventää ja että verotulojen määrää voidaan nostaa huomattavasti tarvittavien keinojen tarjoamiseksi valtiolle sen vastuutehtävistä huolehtimiseksi;

Q. ottaa huomioon, että kehitysmaat ovat yrittäneet houkutella investointeja lähinnä tarjoamalla monenlaisia verokannusteita ja -vapautuksia, jotka eivät ole avoimia eivätkä perustu asianmukaisiin kustannus-hyötyanalyyseihin eivätkä aina edes houkuttele todellisia ja kestäviä investointeja, vaan johtavat kehittyvien talouksien keskinäiseen kilpailuun suotuisimpien verotuskohteluiden tarjonnassa ja johtavat epätyydyttäviin tuloksiin tehokkaan ja vaikuttavan verotusjärjestelmän osalta;

([1]) "Evaluation issues in financing for development Analysing effects of Dutch corporate tax policy on developing countries", Alankomaiden ulkoasiainministeriön politiikkaa ja toimintoja valmistelevan osaston tilaama tutkimus, marraskuu 2013.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

R. toteaa, että jäsenvaltiot ovat jo sitoutuneet myöntämään 0,7 prosenttia BKT:stään viralliseen kehitysapuun ja että kansallisten resurssien käyttöönottoa tukevan avun määrä on edelleen vähäinen, alle prosentin virallisesta kehitysavusta vuonna 2011 ja vain arviolta 0,1 prosenttia (118,4 miljoonaa dollaria) virallisesta kehitysavusta osoitettiin vuonna 2012 valmiuksien kehittämiseen veroalalla;

S. toteaa, että monet kehitysmaat eivät saavuta edes vähimmäisverotasoa, jota ne tarvitsevat perustehtäviensä, julkisten palvelujen ja köyhyyden torjunnan rahoittamiseen;

T. toteaa, että Euroopan investointipankki, Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki (EBRD) ja jäsenvaltioiden kehitysrahoituslaitokset tukevat kehitysmaiden yksityisiä yrityksiä suoraan tarjoamalla lainaa tai välillisesti tukemalla kaupallisten pankkien ja pääomasijoitusrahastojen kaltaisia rahoituksen välittäjiä, jotka puolestaan antavat lainaa yrityksille tai investoivat niihin;

U. toteaa, että kehitysmaiden olisi oltava paremmin edustettuina kansainvälisen verotusyhteistyön nykyisissä rakenteissa ja menettelyissä, jotta ne osallistuisivat tasavertaisesti maailmanlaajuisten veropolitiikkojen laatimiseen ja uudistamiseen;

V. toteaa, että kansainvälisestä yhteistyöstä verotuksessa vastaava asiantuntijakomitea on talous- ja sosiaalineuvoston alaisena toimiva elin, joka kiinnittää erityistä huomiota kehitysmaihin ja siirtymävaiheen talouksiin;

W. katsoo, että riittävien julkisten tulojen keräämisellä voi olla ratkaiseva rooli sellaisten yhä tasa-arvoisempien yhteiskuntien edistämisessä, joissa naisten ja miesten välillä ei ole syrjintää ja joissa erityistä tukea annetaan lapsille ja muille haavoittuville ryhmille;

1. kehottaa komissiota esittämään nopeasti tiedonannon muodossa kunnianhimoisen toimintasuunnitelman kehitysmaiden auttamiseksi torjumaan veronkiertoa ja verovilppiä ja perustamaan oikeudenmukaisia, tasapainoisia, tehokkaita ja avoimia verojärjestelmiä, ottaen huomioon OECD:n kehitysapukomitean ennen Etiopian Addis Abebassa 13.–16. heinäkuuta 2015 järjestettävää kehitysrahoituskokousta tekemän työn sekä kansainvälisten verosopimusten vaikutukset kehitysmaille;

2. korostaa, että kotimaisten resurssien tehokas käyttöönotto ja verotusjärjestelmien tehostaminen ovat välttämättömiä vuosituhannen kehitystavoitteet korvaavan vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen aikaansaamiseksi toteuttamiskelpoisena strategiana, jolla vapaudutaan riippuvuudesta ulkomaisesta avusta pitkällä aikavälillä, ja että tehokkaat ja oikeudenmukaiset verotusjärjestelmät ovat ratkaisevan tärkeitä köyhyyden poistamisessa, eriarvoisuuden torjumisessa, hyvässä hallinnossa ja valtion rakentamisessa; muistuttaa, että tietty monikansallinen taloudellinen toiminta on vaikuttanut valtioiden kykyyn tuottaa kansallisia tuloja ja valita verotusrakenteensa ja että samalla pääoman lisääntynyt liikkuvuus yhdistettynä veroparatiisien käyttöön on muuttanut suuresti verotusedellytyksiä; on huolestunut myös siitä, että monissa kehitysmaissa korruptio on hyvin yleistä eikä julkishallinto ole avointa, mikä estää verotulojen sijoittamisen valtion kehittämiseen, julkisiin palveluihin tai julkiseen infrastruktuuriin;

3. panee merkille, että verotuksen avulla saatujen varojen osuus BKT:stä on edelleen alhainen useimmissa kehitysmaissa, ja ne ovat tämän vuoksi erityisen alttiina yksityisten verovelvollisten ja yritysten veronkierrolle ja verovilpille; korostaa, että tämä aiheuttaa huomattavia taloudellisia menetyksiä kehitysmaille, kannustaa lahjontaan ja vahingoittaa EU:n kehityspolitiikkaa ja että unionin ja sen jäsenvaltioiden keskeisenä painopisteenä pitäisi olla ryhtyminen asianmukaisiin toimiin niitä vastaan kansallisella, EU:n ja kansainvälisellä tasolla ottaen huomioon ne tarpeet ja rajoitukset, joita kehitysmaat kohtaavat verotulojensa saatavuudessa; katsoo, että EU:n olisi otettava johtoasema kansainvälisten pyrkimysten ohjaamisessa veroparatiisien, veronkierron ja verovilpin torjumiseksi ja näytettävä esimerkkiä ja että sen olisi tehtävä yhteistyötä kehitysmaiden kanssa ja pyrittävä torjumaan tiettyjen monikansallisten yritysten aggressiivista verojen välttelyä sekä etsittävä keinoja tukea kehitysmaita verokilpailuun osallistumista koskevissa paineissa;

Toimintasuunnitelma verovilpin ja veronkierron torjumiseksi kehitysmaissa

4. kehottaa komissiota toteuttamaan konkreettisia ja tehokkaita toimenpiteitä tukeakseen kehitysmaita ja alueellisia verohallinnon toimintakehyksiä, kuten Afrikan verohallintofoorumia ja Amerikan verohallintokeskusta veronkierron ja verovilpin torjumisessa ja oikeudenmukaisen, tasapainoisen, tehokkaan ja avoimen verotuspolitiikan kehittämisessä, hallinnollisten uudistusten edistämisessä ja jotta lisätään kehitysmaiden verohallinnoille annettavan rahoitus- ja teknisen

avun osuutta kehitysavusta; väittää, että tätä tukea olisi annettava näiden maiden oikeuslaitoksen ja korruptiontorjunta-virastojen vahvistamiseen; kehottaa yhdistämään jäsenvaltioiden ja edunsaajamaiden julkisen sektorin asiantuntemusta pyrkien vahvistamaan yhteistyötoimia ja saamaan aikaan alustavia konkreettisia tuloksia edunsaajamaiden osalta; katsoo, että on tuettava työpajoja, koulutusjaksoja, asiantuntijavierailuja ja neuvontaa;

5. pyytää komissiota asettamaan hyvän hallintotavan verotusasioissa ja oikeudenmukaisen, tasapainoisen, tehokkaan ja avoimen veronkannon keskeiselle sijalle poliittisessa sekä kehitys- ja kauppa-asioita koskevassa vuoropuhelussaan ja kaikissa kehitysyhteistyösopimuksissa kumppanimaiden kanssa, lisäämään omavastuullisuutta ja maan sisäistä vastuu-velvollisuutta edistämällä sellaista ilmapiiriä, jossa kansalliset parlamentit voivat merkityksellisellä tavalla osaltaan edistää kansallisten talousarvioiden laatimista ja valvontaa, myös kotimaisten tulojen ja verotuksen osalta, ja tukemaan kansalaisyhteiskunnan tehtävää verohallinnon julkisen valvonnan ja veropetosten seurannan varmistamisessa myös muun muassa perustamalla tehokkaita järjestelmiä ilmiantajien ja toimittajien lähteiden suojelemiseksi;

6. kehottaa kiireellisesti saattamaan tiedot yhtiöiden, trustien ja muiden yhteisöjen edunsaajista julkisesti saataville avoimessa dataformaatissa, jotta estetään anonyymien pöytälaatikkoyhtiöiden ja vastaavien oikeudellisten yksiköiden käyttäminen rahanpesuun, laittoman toiminnan tai terroristitoiminnan rahoittamiseen, korruptoituneiden ja rikollisten henkilöiden henkilöllisyyden salaamiseen, julkisten varojen varastamisen ja laittomasta kaupasta ja laittomasta veronkierrosta saatavien tuottojen peittelyyn; katsoo lisäksi, että kaikkien valtioiden olisi vähintäänkin hyväksyttävä ja pantava täysimääräisesti täytäntöön rahanpesuvastaisen toimintaryhmän rahanpesun torjuntaa koskevat suositukset;

7. kehottaa unionia ja sen jäsenvaltioita panemaan täytäntöön periaatteen, jonka mukaan kaikkien maiden ja alojen julkisesti noteerattujen tai listaamattomien monikansallisten yhtiöiden, ja erityisesti luonnonvaroja hyödyntävien yhtiöiden, on hyväksyttävä vakiomenettelynä maakohtainen raportointi, jossa niiden on julkaistava osana maakohtaisia vuosikertomuksiaan kaikkien tytäryhtiöidensä nimet, niiden taloudelliset tulokset, asiaankuuluvat verotustiedot, omaisuus ja työntekijöiden määrä jokaisella alueella, jossa ne toimivat, ja huolehtimaan, että nämä tiedot on julkisesti saatavilla, ja minimoimaan hallinnolliset rasitteet jättämällä pk-yritykset tämän ulkopuolelle; pyytää tämän vuoksi komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen tilinpäätösdirektiivin muuttamisesta tämän mukaisesti; muistuttaa, että avoimuus on tärkeä askel kohti nykyisen verotusjärjestelmän vahvistamista ja suuren yleisön luottamuksen lisäämistä; pyytää, että OECD suosittelee ehdottamansa maakohtaisen raportointimallin julkistamista kaikissa monikansallisissa yhtiöissä sen varmistamiseksi, että kaikkien valtioiden kaikki veroviranomaiset saavat perusteellista tietoa voidakseen arvioida siirtohinnoitteluriskejä ja määrittää tehokkaimman tavan hyödyntää tarkastuksiin tarkoitettuja voimavaroja; painottaa, että ulkomaisille sijoittajille kahdenvälisillä verotussopimuksilla myönnetyt verovapautukset ja edut tarjoavat monikansallisille yhtiöille epäreilua kilpailuetua verrattuna kansallisiin yrityksiin, eritoten pk-yrityksiin;

8. vaatii, että on tarkistettava kaivannaisteollisuuteen sovellettavia verosääntöjä ja -säännöksiä; kehottaa EU:ta lisäämään apuaan kehitysmaissa, jotta voidaan tukea niiden pyrkimystä verottaa riittävästi luonnonvarojen hyödyntämistä tarkoituksena vahvistaa isäntämaiden hallitusten neuvotteluasemaa, jotta ne saisivat paremman tuoton luonnonvaroistaan, mikä auttaisi monipuolistamaan niiden taloutta; tukee kaivos- ja kaivannaisteollisuuden avoimuutta koskevaa aloitetta (EITI) ja sen ulottamista tuotantoyrityksiin ja hyödykkeillä kauppaa käyviin yrityksiin;

9. panee tyytyväisenä merkille automaattista tietojenvaihtoa koskevan mekanismin käyttöönoton, sillä se on keskeinen väline maailmanlaajuisen avoimuuden ja verovilpin ja veronkierron torjumiseksi tehtävän yhteistyön parantamisessa; toteaa kuitenkin, että kehitysmaat tarvitsevat jatkuvaa rahoitusta koskevaa ja teknistä asiantuntijatukea ja aikaa rakentaakseen vaadittavat valmiudet tietojen lähettämiseksi ja käsittelemiseksi; painottaa tämän vuoksi, että on tärkeää sisällyttää uusiin OECD:n kehittämiin automaattista tietojenvaihtoa koskeviin maailmanlaajuisiin normeihin siirtymäajanjakso kehitysmaita varten ja tunnustaa, että normien vastavuoroisuuden vuoksi ne valtiot, joilla ei ole resursseja ja valmiuksia perustaa tarvittavaa infrastruktuuria vaadittujen tietojen keräämiseksi, hallinnoimiseksi ja jakamiseksi, voidaan jättää ulkopuolelle; katsoo lisäksi, että olisi suunniteltava luottamuksellisuutta koskevia yhtenäisiä normeja;

10. vaatii, että laaditaan vuoden 2015 loppuun mennessä kansainvälisesti hyväksytyt määritelmät veroparatiiseille ja niitä hyödyntävien toimijoiden seuraamuksille sekä musta lista niistä, myös EU:hun kuuluvista, maista, jotka eivät torju veronkiertoa tai hyväksyvät sen; vaatii EU:ta tukemaan niiden kehitysmaiden talouden uudelleensuuntautumista, jotka toimivat veroparatiiseina; pyytää niitä jäsenvaltioita, joilla on unioniin kuulumattomia alusmaita ja alueita, pyrkimään näiden alueiden viranomaisten kanssa saamaan nämä alueet omaksumaan verotuksen avoimuutta koskevat periaatteet ja varmistamaan, ettei yksikään niistä toimi veroparatiisina;

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

11. kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita varmistamaan, että neuvoteltaessa verotus- ja investointisopimuksia kehitysmaiden kanssa rajatylittävästä toiminnasta saatavat tulot tai voitot olisi verotettava lähdevaltiossa, jossa arvoa tuotetaan tai luodaan; korostaa tässä yhteydessä, että YK:n malliyleissopimuksella varmistetaan verotusoikeuksien oikeudenmukainen jakaminen lähdevaltioiden ja kotipaikkavaltioiden välillä; painottaa, että neuvotellessaan verosopimuksista Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden on noudatettava SEUT-sopimuksen 208 artiklassa vahvistettua kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden periaatetta;

12. kehottaa komissiota ja kaikkia jäsenvaltioita suorittamaan eräiden jäsenvaltioiden esimerkin mukaisesti arviointeja eurooppalaisen verotuspolitiikan vaikutuksista kehitysmaihin ja jakamaan hyviä käytäntöjä, jotta voidaan vahvistaa kehityspolitiikan johdonmukaisuutta ja parantaa nykyisiä käytäntöjä ja ottaa paremmin huomioon kielteiset heijastevaikutukset kehitysmaihin sekä kyseisten maiden erityistarpeet; pitää tässä yhteydessä myönteisenä vuonna 2015 esitettävää, verovilppiä ja veronkiertoa koskevaa tarkistettua komission toimintasuunnitelmaa ja kehottaa jäsenvaltioita nopeasti sopimaan yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta (CCCTB);

13. kannattaa voimakkaasti nykyisiä kansainvälisiä aloitteita, OECD:n veropohjan rapautumista ja voittojen kotiuttamista koskeva toimintasuunnitelma (BEPS-toimintasuunnitelma) mukaan luettuna, globaalin järjestelmän uudistamiseksi siten, että painotetaan kehitysmaiden laajempaa osallistumista kansainvälisen veroyhteistyön rakenteisiin ja menettelyihin; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita varmistamaan, että verotusasioista vastaavasta YK:n komiteasta kehitetään aito hallitustenvälinen elin, joka on paremmin varustettu lisäresursseilla YK:n talous- ja sosiaalineuvoston puitteissa, jotta varmistetaan, että kehitysmaat voivat osallistua tasavertaisesti maailmanlaajuisten veropolitiikkojen laatimiseen ja uudistamiseen; korostaa, että sanktioita olisi harkittava sekä yhteistyöstä kieltäytyville lainkäyttöalueille että veroparatiisien kanssa toimiville rahoituslaitoksille;

14. korostaa, että julkisen rahoituksen riittävällä tasolla voidaan osaltaan edistää sukupuolten epätasa-arvon poistamista ja tarjota välineet lasten ja muiden yhteiskunnan haavoittuvien ryhmien tukemiseksi paremmin, ja toteaa, että veronkierrolla on vaikutusta ihmisten hyvinvointiin kaikkialla maailmassa, mutta erityisen haitallista se on köyhille ja pienituloisille kotitalouksille, joissa naisten edustus on usein suhteettoman suuri;

15. panee huolestuneena merkille, että monet kehitysmaat ovat varsin heikossa neuvotteluasemassa joidenkin suorien ulkomaisten sijoittajien kanssa; katsoo, että yrityksiä olisi vaadittava tekemään täsmällisiä sitoumuksia sen varmistamiseksi, että niiden tekemillä investoinneilla on myönteisiä heijastusvaikutuksia isäntämaan paikalliseen ja/tai kansalliseen sosioekonomiseen kehitykseen; kehottaa komissiota, neuvostoa ja kumppanimaiden hallituksia varmistamaan, että verokannustimet eivät muodosta uutta mahdollisuutta veronkiertoon; painottaa, että kannustimista olisi tehtävä entistä avoimempia ja niillä olisi edistettävä investointeja kestävään kehitykseen;

16. kehottaa EIP:tä ja EBRD:tä sekä jäsenvaltioiden kehitysrahoituslaitoksia valvomaan ja varmistamaan, että tukea saavat yritykset tai muut oikeushenkilöt eivät osallistu veronkiertoon ja verovilppiin olemalla tekemisissä offshore-keskuksiin ja veroparatiiseihin perustettujen rahoituksenvälittäjien kanssa tai helpottamalla laittomia rahavirtoja, sekä lisäämään avoimuutta koskevia toimintaperiaatteitaan esimerkiksi saattamalla kaikki raporttinsa ja tutkimuksensa julkisesti saataville; kehottaa EIP:tä soveltamaan huolellisuusmenettelyä (due diligence), edellyttämään maakohtaisia vuosikertomuksia, jäljittämään todelliset edunsaajat ja valvomaan siirtohinnoittelua, jotta voidaan taata investointien avoimuus ja estää veronkierto ja verovilppi;

o

o o

17. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0266

Resurssitehokkuus: siirtyminen kohti kiertotaloutta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 resurssitehokkuudesta: siirtyminen kohti kiertotaloutta (2014/2208(INI))

(2017/C 265/08)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Kohti kiertotaloutta: jätteetön Eurooppa” (COM(2014)0398),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Rakennusalan resurssitehokkuuden parantaminen” (COM(2014)0445),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Vihreä toimintasuunnitelma pk-yrityksille: Ympäristöhaasteiden kääntäminen liiketoimintamahdollisuuksiksi” (COM(2014)0440),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastonmuutospolitiikkaa koskeva puitestrategia” (COM(2015)0080),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Sisämarkkinoiden luominen vihreille tuotteille – Tuotteiden ja organisaatioiden ympäristötehokkuutta koskevan tiedottamisen helpottaminen” (COM(2013)0196),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Innovointistrategia kestävää kasvua varten: biotalousstrategia Euroopalle” (COM(2012)0060),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa” (COM(2011)0571),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Resurssitehokas Eurooppa – Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke” (COM(2011)0021),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),

— ottaa huomioon 12. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman ekoinnovoinnista – työpaikkoja ja kasvua ympäristöpolitiikan avulla ([1]),

— ottaa huomioon 14. tammikuuta 2014 antamansa päätöslauselman ympäristössä olevaa muovijätettä koskevasta eurooppalaisesta strategiasta ([2]),

— ottaa huomioon 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman resurssitehokkaasta Euroopasta ([3]),

— ottaa huomioon 13. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman tehokkaasta eurooppalaisesta raaka-ainestrategiasta ([4]),

— ottaa huomioon seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman,

— ottaa huomioon EU:n kestävän kehityksen strategian (2006) ja sen vuonna 2009 toteutetun uudelleentarkastelun,

— ottaa huomioon 28. lokakuuta 2014 annetut ympäristöneuvoston päätelmät ”Eurooppalaisen ohjausjakson ja Eurooppa 2020 -strategian viherryttäminen – Väliarviointi”,

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0584.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0016.
([3]) EUVL C 264 E, 13.9.2013, s. 59.
([4]) EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 21.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

— ottaa huomioon Euroopan ympäristökeskuksen tiivistelmäraportin Euroopan ympäristön tilasta ja näkymistä (”The European environment – state and outlook 2015”),

— ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen,

— ottaa huomioon YK:n ympäristöohjelman (UNEP) selvityksen kestävän rahoitusjärjestelmän rakenteesta,

— ottaa huomioon UNEP:n alaisen luonnonvarojen kestävää hallintaa edistävän kansainvälisen paneelin vuonna 2013 antamat päätelmät antropogeenisten metallivirtojen ja -syklien aiheuttamista ympäristöriskeistä ja -haasteista (”Environmental Risks and Challenges of Anthropogenic Metals Flows and Cycles”),

— ottaa huomioon UNEP:n alaisen luonnonvarojen kestävää hallintaa edistävän kansainvälisen paneelin vuonna 2011 antamat päätelmät luonnonvarojen käytön ja ympäristövaikutusten sekä talouskasvun välisen yhteyden purkamisesta (”Decoupling natural resource use and environmental impacts from economic growth”),

— ottaa huomioon vetoomuksen ruuan tuhlauksen lopettamisen puolesta (”Stop Food Waste in Europe!”),

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 10. joulukuuta 2014 antaman lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon alueiden komitean 12. helmikuuta 2015 antaman lausunnon ([2]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnot (A8-0215/2015),

A. toteaa, että resurssien kestämätön käyttö on perimmäisenä syynä moniin ympäristöongelmiin, kuten ilmastonmuutokseen, aavikoitumiseen, metsäkatoon, biologisen monimuotoisuuden vähenemiseen ja ekosysteemipalvelujen heikkenemiseen; huomauttaa, että maailmantalous kuluttaa tuotantoon ja jätteenkäsittelyyn puolentoista maapallon verran resursseja ja että kulutuksen arvioidaan kasvavan niin, että resursseja tarvitaan 2030-luvulla jo kahden maapallon verran;

B. ottaa huomioon, että Eurooppa on riippuvaisempi resurssien tuonnista kuin mikään muu alue maailmassa ja että monet resurssit käytetään loppuun varsin lyhyellä aikavälillä; ottaa huomioon, että Euroopan kilpailukykyä voidaan parantaa tuntuvasti lisäämällä resursseista taloudessa saatavaa lisäarvoa ja edistämällä eurooppalaisista lähteistä peräisin olevien materiaalien kestävää tarjontaa; toteaa lisäksi, että raaka-aineiden tarjonnan turvaamiseksi olisi tehostettava elinkeinoelämän ja jätehuoltoalan välisiä innovointikumppanuuksia sekä tutkimusta, jotta voitaisiin lisätä tärkeiden raaka-aineiden kierrätysmahdollisuuksia;

C. katsoo, että siirtyminen kiertotalouteen on ensisijaisesti taloudellinen kysymys, joka koskee raaka-aineiden saantia tai kestävää saatavuutta, Euroopan uudelleenteollistamista ja digitalisoinnin jatkamista, uusien työpaikkojen luomista sekä ilmastonmuutokseen, heikkoon energiavarmuuteen ja resurssien niukkuuteen liittyviä haasteita; toteaa, että kiertotalouteen investoiminen voi sen vuoksi olla täysin sopusoinnussa työllisyyttä, kasvua ja kilpailukykyä koskevien komission tavoitteiden kanssa ja että sillä on mahdollista saada aikaan tilanne, josta hyötyvät kaikki sidosryhmät;

D. toteaa, että resurssitehokkuudessa on otettava huomioon myös laajempia kestävyyteen liittyviä näkökohtia, kuten ympäristöön liittyvät, eettiset, taloudelliset ja sosiaaliset seikat, ja sen on oltava johdonmukaista niiden kanssa;

E. toteaa, että seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman tavoitteet ja lopulliset ensisijaiset toimet ovat luonteeltaan sitovia;

F. ottaa huomioon, että Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) ympäristöohjelman mukaan vapaaehtoisten toimintamallien ympäristötehokkuus on usein kyseenalainen ja niiden taloudellinen tehokkuus yleensä vähäinen ([3]);

([1]) Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.
([2]) EUVL C 140, 28.4.2015, s. 37.
([3]) OECD:n ympäristöohjelma, ”Voluntary approaches to environmental policy”, 2003.

G. huomauttaa, että siirtyminen kiertotalouteen edellyttää koko järjestelmän kattavaa muutosta, joka vaikuttaa arvoketjun kaikkiin sidosryhmiin, sekä huomattavia innovaatioita teknologiassa, yrityksissä ja koko yhteiskunnassa;

H. ottaa huomioon, että kansalaisilla, pienyrityksillä ja paikallisviranomaisilla on erityinen tehtävä resurssitehokkuuden varmistamisessa sekä talouskasvun ja resurssien kulutuksen välisen yhteyden purkamisessa;

I. ottaa huomioon, että asianmukaisesti toimivassa kiertotaloudessa tarvitaan kilpailukykyisiä yrityksiä ja että yritykset itse ovat liikkeellepanevana voimana siirryttäessä kiertotalouteen;

J. toteaa, että on tärkeää asettaa pk-yritykset EU:n resurssitehokkuusstrategian ytimeen, koska niiden osuus EU:n yrityksistä on 99 prosenttia ja ne työllistävät kaksi kolmasosaa työvoimasta;

K. toteaa, että kunnianhimoisella EU:n kiertotalouspaketilla luodaan liiketoimintamahdollisuuksia, turvataan raaka-aineiden saanti, pidennetään niiden tuottavaa käyttöä (uudelleenkäytettyinä, uudelleenvalmistettuina, kierrätettyinä tai varaosina), taataan laadukkaat kierrätysprosessit niiden käyttöiän päättyessä sekä kohdellaan kaikkia sivutuotteita ja jätteitä arvokkaina resurssivirtoina jatkokäyttöä varten;

L. toteaa, että kestävä ja vastuullinen ensiöraaka-aineiden hankinta on resurssitehokkuuden toteutumisen ja kiertotalouden tavoitteiden saavuttamisen kannalta ratkaisevaa;

M. katsoo, että on välttämätöntä kehittää uusioraaka-aineiden markkinoita, jotta saavutetaan resurssitehokkuuden tavoitteet ja saadaan käyttöön kiertotalous;

N. toteaa kehottaneensa toistuvasti komissiota laatimaan resurssitehokkuudelle indikaattoreita ja tavoitteita;

O. ottaa huomioon, että kiertotalouden kehittämisessä keskeinen merkitys on sellaisten myrkyllisten kemikaalien poistamisella käytöstä, joille on olemassa tai kehitteillä voimassa olevan kemikaalilainsäädännön mukaisia turvallisempia vaihtoehtoja;

P. ottaa huomioon, että Eurostatin tiedot yhdyskuntajätteen käsittelystä EU:n 28 jäsenvaltiossa osoittavat selvästi, että jätepolitiikan alalla toimintaedellytykset eivät ole vieläkään tasapuoliset ja että voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpano ja valvonta aiheuttavat huomattavia haasteita;

Q. huomauttaa, että keskimäärin vain 40 prosenttia kiinteästä jätteestä käytetään uudelleen tai kierrätetään ja loppuosa päätyy kaatopaikoille tai polttolaitoksiin;

R. ottaa huomioon, että eläintarvikkeina käytettävien maataloustuotteiden tuotannon ja kulutuksen osuus resurssien käytöstä on huomattava ja ne vaikuttavat merkittävästi ympäristöön, kansanterveyteen sekä eläinten terveyteen ja hyvinvointiin; toteaa, että tarvitaan kestäviä ratkaisuja, jotta elintarvikealan vähäiseen resurssitehokkuuteen voidaan puuttua kokonaisvaltaisesti;

S. katsoo, että poistamalla ympäristön kannalta haitalliset tuet, kuten fossiilisten polttoaineiden suorat ja välilliset tuet, voitaisiin tuntuvasti vähentää kasvihuonekaasupäästöjä, osaltaan torjua ilmastonmuutosta ja mahdollistaa siirtyminen kiertotalouteen;

1. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon ”Kohti kiertotaloutta: jätteetön Eurooppa” (COM(2014)0398); kannattaa kiertotalouden suunnittelua ja siihen liittyvää innovointia koskevaa komission lähestymistapaa, joka sisältää resurssitehokkuutta tukevan toimintaympäristön luomisen, resurssitehokkuustavoitteen asettamisen tiedonannossa kuvatulla tavalla ja sellaisen erityisen toimintakehyksen laatimisen, jonka mukaisesti pk-yritykset voivat kääntää ympäristöhaasteet ympäristön kannalta kestäviksi liiketoimintamahdollisuuksiksi; korostaa, että siirtyminen kiertotalouteen edellyttää lainsäädäntötoimenpiteitä, ja kehottaa komissiota esittämään kiertotaloutta käsittelevän kunnianhimoisen ehdotuksen vuoden 2015 loppuun mennessä, kuten se ilmoitti työohjelmassaan vuodeksi 2015;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

2. korostaa, että resurssien niukkuutta koskevan ongelman ratkaisemiseksi on välttämätöntä vähentää resurssien käyttöönottoa ja hyödyntämistä ja purkaa täysin kasvun ja luonnonvarojen käytön välinen yhteys ja että tällainen koko järjestelmän kattava muutos edellyttää ennakointia, jossa tarvittavia toimia tarkastellaan kestävyyden näkökulmasta vuodesta 2050 käsin ja toimiin ryhdytään välittömästi;

3. korostaa tuotantoa ja kulutusta osa-alueina, joihin on puututtava niin, että varmistetaan johdonmukaisuus laajempien kestävän kehityksen tavoitteiden kanssa;

4. toteaa, että resurssien tehokkaassa käytössä jo aikaan saaduista parannuksista huolimatta tuotannon jatkuva kasvu on mitätöinyt nämä tehokkuudessa syntyneet hyödyt ja resurssien käyttöönotto lisääntyy edelleen jyrkästi maailmanlaajuisesti, joten resurssien käyttöönottoa ja hyödyntämistä on pikaisesti vähennettävä yleisesti tällaisen vastavaikutuksen estämiseksi; kehottaa komissiota ehdottamaan tämänsuuntaisia toimenpiteitä;

5. muistuttaa, että vesi niin tuotantoprosesseissa käytettävänä luonnonvarana kuin myös julkisena hyödykkeenä olisi otettava huomioon laskettaessa raaka-aineiden kulutusmääriä ja että sitä olisi käytettävä tehokkaasti;

6. korostaa, että resurssien käytön tehostaminen parempaa suunnittelua koskevilla vaatimuksilla sekä jätelainsäädännöllä, jolla varmistetaan nousu jätehierarkiassa (ja edistetään siten jätteen syntymisen ehkäisemistä, uudelleenkäyttöä, valmistelua uudelleenkäyttöä varten ja kierrätystä), voisi tuoda EU:n yrityksille, viranomaisille ja kuluttajille huomattavat nettosäästöt, arviolta 600 miljardia euroa tai 8 prosenttia vuotuisesta liikevaihdosta, ja vähentää samalla vuotuisia kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjä 2–4 prosenttia; korostaa, että lisäämällä resurssituottavuutta 30 prosenttia vuoteen 2030 mennessä voitaisiin kasvattaa BKT:tä lähes prosentilla ja luoda kaksi miljoonaa uutta kestävää työpaikkaa ([1]); muistuttaa, että resurssitehokkuus on yksi ensisijaisista tavoitteista seitsemännessä ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa, jossa korostetaan, että on tarpeen edistää ympäristöystävällisten tuotteiden ja palvelujen tuotantoa ja kysyntää kuluttajien keskuudessa toimilla, joilla parannetaan niiden saatavuutta, taloudellista saavutettavuutta, toimivuutta ja houkuttavuutta;

7. on vakuuttunut siitä, että resurssitehokkuuden parantamiseksi tarvitaan niin lainsäädäntötoimenpiteitä kuin myös taloudellisia kannustimia, ulkoisten kustannusten sisällyttämistä hintoihin sekä lisärahoitusta tutkimukseen ja innovointiin samoin kuin sosiaalisia ja elämäntapamuutoksia; huomauttaa, että eri toimintatasoilla tarvitaan toissijaisuusperiaatteen vuoksi erilaisia välineitä;

8. katsoo, että täysimääräisen kiertotalouden toteuttaminen edellyttää kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien, alueiden, kaupunkien, paikallisyhteisöjen, pk-yritysten, kansalaisjärjestöjen, elinkeinoelämän edustajien, ammattiyhdistysten ja kansalaisten osallistumista;

9. kehottaa komissiota ottamaan paikallis- ja alueviranomaiset mukaan kiertotalouspaketin kehittämiseen;

10. korostaa, että yleinen tietoisuus sekä kansalaisten mielikuvat ja heidän osallistumisensa ovat ratkaisevassa asemassa, jotta siirtyminen kiertotalouteen voi onnistua; toteaa, että valistukseen ja tiedotukseen sekä kestävien kulutus- ja tuotantomallien edistämiseen olisi osoitettava asianmukaista huomiota ja tarvittavat resurssit, ja korostaa resurssitehokkaaseen kiertotalouteen siirtymisen hyötyjä;

11. huomauttaa, että siirtyminen kiertotalouteen edellyttää ammattitaitoista työvoimaa ja että koulutuksessa on otettava huomioon vihreän osaamisen tarve;

12. painottaa, että EU on jo ottanut käyttöön kiertotaloutta edistäviä rahoitusvälineitä erityisesti Horisontti 2020 -ohjelman ja Life+ -välineen kautta ja että asianmukaisesti käytettyinä nämä välineet voisivat osaltaan edistää ympäristöinnovaatioita ja teollista ekologiaa EU:n jäsenvaltioissa ja alueilla;

13. korostaa, että oikeusvarmuus ja pitkän aikavälin ennustettavuus ovat avainasemassa Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) mahdollisuuksien hyödyntämiseksi kiertotaloudessa, jotta saadaan kanavoitua investointeja kestävään talouteen;

([1]) Komission 2. heinäkuuta 2014 annettu tiedonanto ”Kohti kiertotaloutta: jätteetön Eurooppa” (COM(2014)0398).

14. korostaa, että siirryttäessä kestävään kiertotalouteen olisi yhdistettävä toisiinsa kunnianhimoiset ympäristötavoitteet ja tiukat sosiaaliset vaatimukset, joihin sisältyy kunnollisen työn sekä terveellisten ja turvallisten työolojen edistäminen (eli varmistetaan, etteivät työntekijät altistu työpaikallaan haitallisille aineille);

15. korostaa tarvetta luoda kestävää tuotantoa ja kulutusta varten entistä johdonmukaisempi lainsäädäntökehys, joka kattaa koko tuotantosyklin kestävistä hankinnoista käytöstäpoiston jälkeiseen talteenottoon;

Indikaattorit ja tavoitteet

16. korostaa, että EU:n resurssien käytön on oltava kestävää vuonna 2050 ja että tämä edellyttää muun muassa resurssien kulutuksen absoluuttista vähentämistä resurssien kulutuksen luotettaviin mittauksiin koko toimitusketjussa perustuvalle kestävälle tasolle, jätehierarkian ehdotonta noudattamista, resurssien käyttöä kaskadiperiaatteen mukaisesti varsinkin biomassan käytön osalta, vastuullisia ja kestäviä hankintoja, uusiutumattomien resurssien käyttöä suljetussa kierrossa, uusiutuvien resurssien käyttöä yhä enemmän niiden uusiutuvuuden rajoissa, myrkyllisten aineiden käytön asteittaista lopettamista erityisesti silloin, kun niille on olemassa tai kehitteillä nykyisen kemikaalilainsäädännön mukaisia turvallisempia vaihtoehtoja, jotta voidaan varmistaa myrkyttömien materiaalikiertojen kehittäminen, ja ekosysteemipalvelujen laadun parantamista;

17. muistuttaa kehottaneensa jo vuonna 2012 sopimaan selkeistä, luotettavista ja mitattavissa olevista taloudellisen toiminnan indikaattoreista, joissa otetaan huomioon ilmastonmuutos, biologinen monimuotoisuus ja resurssitehokkuus elinkaarinäkökulmasta, sekä käyttämään näitä indikaattoreita lainsäädäntöehdotusten ja konkreettisten vähennystavoitteiden perustana;

18. kehottaa komissiota ehdottamaan vuoden 2015 loppuun mennessä resurssitehokkuuden pääindikaattoria ja alaindikaattoreita, kuten ekosysteemipalveluja koskevaa alaindikaattoria; toteaa, että näiden yhdenmukaistettujen indikaattoreiden käytön olisi oltava oikeudellisesti sitovaa vuodesta 2018 alkaen ja että niillä olisi mitattava resurssien kulutusta, tuonti ja vienti mukaan luettuina, EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla sekä eri toimialoilla ja niissä olisi otettava huomioon tuotteiden ja palvelujen koko elinkaari, ja katsoo, että indikaattoreiden olisi perustuttava jalanjälkimenetelmään ja niillä olisi mitattava vähintään maankäytön jalanjälki, vesijalanjälki ja materiaalien käytön jalanjälki sekä hiilijalanjälki;

19. kehottaa komissiota ehdottamaan vuoden 2015 loppuun mennessä tavoitetta, jonka mukaan resurssitehokkuutta parannetaan EU:n tasolla 30 prosenttia vuoteen 2030 mennessä vuoden 2014 tasoon verrattuna, sekä yksilöllisiä tavoitteita kullekin jäsenvaltiolle; korostaa, että ennen kuin resurssitehokkuutta koskevia tavoitteita voidaan ottaa käyttöön, niitä on tuettava indikaattoreilla;

20. kehottaa komissiota edistämään resurssitehokkuuden indikaattoreiden käyttöä kansainvälisillä yleissopimuksilla, jotta mahdollistetaan toimialojen ja talouksien vertailukelpoisuus ja varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset, sekä tukemaan vuoropuhelua ja yhteistyötä kolmansien maiden kanssa;

21. korostaa, että kyseiset indikaattorit olisi sisällytettävä osaksi eurooppalaista ohjausjaksoa ja kaikkia vaikutustenarviointeja;

Tuotepolitiikka ja ekosuunnittelu

22. korostaa huolellisesti harkitun tuotepolitiikan merkitystä ja toteaa, että se lisää tuotteiden odotettua käyttöikää, kestävyyttä, uudelleenkäytettävyyttä ja kierrätettävyyttä; huomauttaa, että se, minkä verran resursseja jokin tuote käyttöikänsä aikana käyttää ja voidaanko se korjata, käyttää uudelleen ja kierrättää, määräytyy suurelta osin suunnitteluvaiheessa; kehottaa komissiota edistämään tuotepolitiikassa elinkaariajattelua etenkin ottamalla käyttöön yhdenmukaistettuja menetelmiä tuotteiden ympäristöjalanjäljen arvioimiseksi;

23. kehottaa komissiota tältä osin esittämään kunnianhimoisen työohjelman ja panemaan voimassa olevan ekosuunnitteludirektiivin ekosuunnitteluvaatimukset kattavasti ja kunnianhimoisesti täytäntöön uusilla ja päivitetyillä täytäntöönpanotoimenpiteillä siten, että aloitetaan jo kehitettyjen toimenpiteiden välittömästä toteuttamisesta;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

24. kehottaa komissiota ehdottamaan ekosuunnittelulainsäädännön ja tuotepolitiikkaa koskevan muun asiaankuuluvan lainsäädännön tarkistamista vuoden 2016 loppuun mennessä vaikutustenarvioinnin perusteella siten, että niihin sisällytetään seuraavat olennaiset muutokset: ekosuunnitteluvaatimusten soveltamisalaa laajennetaan kattamaan kaikki tärkeimmät tuoteryhmät, ei ainoastaan energiaan liittyviä tuotteita, pakollisiin tuotesuunnitteluvaatimuksiin sisällytetään vähitellen kaikki resurssitehokkuuden olennaiset osatekijät, näiden vaatimusten perusteella otetaan käyttöön pakollinen tuotepassi, aloitetaan omavalvonta ja kolmannen osapuolen toteuttamat tarkastukset sen varmistamiseksi, että tuotteet ovat vaatimusten mukaisia, ja määritellään esimerkiksi lujuutta, korjattavuutta, uudelleenkäytettävyyttä ja kierrätettävyyttä koskevia horisontaalisia vaatimuksia;

25. kehottaa komissiota arvioimaan kustannus-hyötyanalyysin perusteella mahdollisuutta ottaa käyttöön kierrätetyn materiaalin vähimmäispitoisuus uusissa tuotteissa ekosuunnitteludirektiivin tulevan tarkistamisen yhteydessä;

26. kehottaa komissiota laatimaan toimenpiteitä suunnitellun vanhenemisen torjumiseksi ja kehittämään edelleen kiertotalouden tuotestandardeja, jotka koskevat muun muassa kunnostusta ja korjausta, purkamisen helpottamista sekä raaka-aineiden, uusiutuvien resurssien ja kierrätysmateriaalien tehokasta käyttöä tuotteissa;

27. muistuttaa, että myös standardoitujen ja modulaaristen komponenttien saatavuudella, purkamisen suunnittelulla, pitkäikäisten tuotteiden suunnittelulla ja tehokkailla tuotantoprosesseilla on keskeinen merkitys onnistuneessa kiertotaloudessa; kehottaa komissiota ryhtymään asiaankuuluviin toimiin sen varmistamiseksi, että tuotteet ovat kestäviä ja niitä on helppo parantaa, käyttää uudelleen, kunnostaa, korjata, kierrättää ja purkaa niin, että niistä saadaan uusia resursseja, ja että vaarallisia aineita sisältävät osat ilmoitetaan selvästi tuotteiden käyttöoppaissa, jotta voidaan helpottaa näiden osien erottamista ennen kierrätystä;

28. huomauttaa, että on välttämätöntä lisätä kuluttajien tietoisuutta ja tehostaa heidän ennakoivaa rooliaan;

29. pyytää komissiota ehdottamaan vähimmäistakuun pidentämistä kestokulutustavaroiden osalta, jotta voidaan pidentää tuotteiden odotettua käyttöikää, ja täsmentämään, että direktiivin 1999/44/EY mukaisesti kulutustavaroiden myyjän olisi tutkittava virheet lakisääteisen takuun kahden ensimmäisen voimassaolovuoden aikana ja myyjä voi periä kuluttajalta korvauksen vain, jos virhe on aiheutunut epäasianmukaisesta käytöstä;

30. kehottaa komissiota ehdottamaan varaosien saatavuutta koskevia asianmukaisia toimenpiteitä, jotta voidaan varmistaa tuotteiden korjattavuus niiden käyttöiän ajan;

31. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja Euroopan kemikaalivirastoa (ECHA) tehostamaan REACH-asetuksen yhteydessä toimiaan erityistä huolta aiheuttavien aineiden korvaamiseksi ja sellaisten aineiden käytön rajoittamiseksi, joiden ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamia riskejä ei voida hyväksyä, erityisesti keinona täyttää seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman vaatimus myrkyttömien materiaalikiertojen kehittämisestä niin, että kierrätysjätettä voidaan käyttää merkittävänä ja luotettavana raaka-aineiden lähteenä unionissa; kehottaa tältä osin komissiota lopettamaan välittömästi erityistä huolta aiheuttavien aineiden lisäämistä REACH-asetuksen liitteeseen XIV koskevien ECHA:n suositusten käsittelyn yksipuolisen keskeyttämisen ja tekemään tällaiset lisäykset nopeasti; painottaa jätehierarkian mukaisesti, että jätteen syntymisen ehkäiseminen on kierrätykseen nähden etusijalla ja että vastaavasti kierrätys ei saisi oikeuttaa jatkamaan vaarallisten aineiden käyttöä loputtomiin;

32. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan vaarallisten aineiden korvaamiseksi tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa annetun direktiivin 2011/65/EU yhteydessä, jotta voidaan luoda myrkyttömiä materiaalikiertoja;

33. kehottaa jäsenvaltioita harjoittamaan tehokasta markkinavalvontaa, jotta voidaan varmistaa, että niin eurooppalaiset kuin myös Eurooppaan tuotavat tuotteet täyttävät tuotepolitiikkaa ja ekosuunnittelua koskevat vaatimukset; kehottaa jäsenvaltioita tehokkaan markkinavalvonnan varmistamiseksi edistymään viipymättä markkinavalvonta-asetuksen uudelleentarkastelua koskevassa lainsäädäntömenettelyssä; toteaa, että lisäviivästykset vahingoittaisivat yritysten ja kansalaisten etuja;

Kohti jätteettömyyttä

34. tuo esiin komission analyysin, jonka mukaan uusien jätetavoitteiden käyttöönotto loisi 180 000 työpaikkaa, tekisi EU:sta entistä kilpailukykyisemmän ja vähentäisi kalliiden ja niukkojen resurssien kysyntää ([1]); pitää valitettavana jätelainsäädäntöehdotuksen ([2]) perumista mutta pitää varapuhemies Timmermansin parlamentin joulukuun 2014 istuntojaksolla antamaa ilmoitusta mahdollisuutena laatia uusi, entistä kunnianhimoisempi kiertotalouspaketti;

35. kehottaa komissiota tekemään ilmoittamansa ehdotuksen jätelainsäädännön tarkistamisesta vuoden 2015 loppuun mennessä siten, että siinä noudatetaan tarkasti jätehierarkiaa, ja sisällyttämään siihen seuraavat seikat:

— otetaan käyttöön selkeitä ja yksiselitteisiä määritelmiä

— laaditaan toimenpiteitä jätteen syntymisen ehkäisemiseksi

— asetetaan vuoteen 2025 mennessä saavutettavia sitovia vähennystavoitteita yhdyskuntajätteelle, kaupalliselle jätteelle ja teollisuusjätteelle

— asetetaan laajennettua tuottajavastuuta koskevia selkeitä vähimmäisvaatimuksia laajennettua tuottajavastuuta koskevien järjestelmien avoimuuden ja kustannustehokkuuden varmistamiseksi

— sovelletaan jäännösjätteeseen maksa itse omat jätekustannuksesi -periaatetta (”pay-as-you-throw”) yhdistettynä paperin, metallin, muovin ja lasin pakollisiin erilliskeräysjärjestelmiin, jotta kierrätysmateriaalit olisivat laadukkaita, sekä aloitetaan biojätteen pakollinen erilliskeräys vuoteen 2020 mennessä

— kierrätykselle ja valmistelulle uudelleenkäyttöä varten asetetut tavoitteet nostetaan vähintään 70 prosenttiin kiinteästä yhdyskuntajätteestä ja 80 prosenttiin kierrätetystä pakkausjätteestä vuoteen 2030 mennessä siten, että käytetään vankkaa raportointimenetelmää, jolla estetään käytöstä poistetun (kaatopaikoille viedyn tai poltetun) jätteen ilmoittaminen kierrätetyksi jätteeksi, sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin samaa yhdenmukaistettua menetelmää ja käytetään ulkoisesti todennettuja tilastotietoja, sekä asetetaan kierrättäjille velvoite raportoida lajittelulaitokseen menevistä jätemääristä ja niistä ulos tulevien uusiomateriaalien määristä

— rajataan jätteenpoltto joko energian talteenottoa varten tai muuten koskemaan ehdottomasti vain kierrätyskelvotonta ja biologisesti hajoamatonta jätettä vuoteen 2020 mennessä

— vähennetään vähitellen sitovasti kaikkea jätteen sijoittamista kaatopaikoille ja toteutetaan tämä kierrätystä koskevien vaatimusten mukaisesti kolmessa vaiheessa (vuosiin 2020, 2025 ja 2030 mennessä) siten, että lopulta kielletään kaikki jätteen sijoittaminen kaatopaikoille lukuun ottamatta tiettyjä vaarallisia jätteitä sekä jäännösjätteitä, joille kaatopaikoille sijoittaminen on ympäristön kannalta järkevin vaihtoehto

— kannustetaan jäsenvaltioita ryhtymään perimään maksuja jätteen sijoittamisesta kaatopaikoille ja jätteenpoltosta;

36. korostaa jätepolitiikkaa koskevien unionin tavoitteiden merkitystä ja lisäarvoa, kun kyse on oikeusvarmuudesta, ennustettavuudesta ja tasapuolisten toimintaedellytysten luomisesta sisämarkkinoilla sekä siitä, että kaikkien EU:n kansalaisten elinympäristöä suojellaan ja parannetaan;

37. kehottaa komissiota asettamaan kaikille EU:n jäsenvaltioille samat tavoitteet, jotta varmistetaan ympäristönsuojelun yhtä korkea taso kaikkialla EU:ssa sisämarkkinoita vaarantamatta;

38. kehottaa komissiota varmistamaan nykyisen jätelainsäädännön ja sen tavoitteiden, erityisesti erilliskeräysjärjestelmiä koskevan velvoitteen, kattavan ja asianmukaisen täytäntöönpanon, huolehtimaan siitä, että jäsenvaltiot tehostavat toimiaan nykyisten tavoitteiden saavuttamiseksi, ja toteuttamaan toimia jäsenvaltioiden tukemiseksi oikeiden välineiden käyttöönotossa, jotta tavoitteet voidaan saavuttaa määräajassa;

([1]) Komission yksiköiden 2. heinäkuuta 2014 annettu valmisteluasiakirja, joka sisältää tiivistelmän jätedirektiivien muuttamista koskevan direktiiviehdotuksen liitteenä olevasta vaikutustenarvioinnista (SWD(2014)0208).

([2]) Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY, pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY, kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY, romuajoneuvoista annetun direktiivin 2000/53/EY, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU muuttamisesta (COM(2014)0397).

Torstai 9. heinäkuuta 2015

39. painottaa, että käytettävissä olevan jätehuoltokapasiteetin hyödyntäminen parhaalla mahdollisella tavalla EU:ssa edellyttää suunnittelun ja tietojenvaihdon parantamista ylikapasiteetin välttämiseksi;

40. pyytää komissiota tarkastelemaan lähemmin tehostettua kaatopaikkalouhintaa koskevan sääntelykehysehdotuksen toteutettavuutta, jotta nykyisillä kaatopaikoilla olevia uusioraaka-aineita voidaan käyttää uudelleen, ja selvittämään ympäristölupajärjestelmän kehittämistä kierrätysteollisuutta varten;

41. kehottaa komissiota lisäämään avoimuutta ja parantamaan valvontaa, jotta vältetään jätteen kuljettaminen maihin, joissa sovelletaan alhaisempia ympäristö- ja sosiaalialan vaatimuksia kuin EU:ssa;

42. kehottaa komissiota yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tehostamaan toimiaan kuluttajien tuottaman jätteen laittoman viennin torjumiseksi;

43. kehottaa komissiota vahvistamaan jätehuollon puitedirektiivissä vähimmäisvaatimukset jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia kansallisia ohjelmia varten sekä määrittämään tavoitteita ja indikaattoreita, jotta jäsenvaltioiden saavuttamista tuloksista saadaan vertailukelpoisia;

44. kehottaa komissiota ratkaisemaan erityiset jäteongelmat ja ryhtymään toimiin, joita se ehdottaa kiertotaloudesta antamassaan tiedonannossa (COM(2014)0398); kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota varmistamaan, että EU:n varoja käytetään erilliskeräyksen ja kierrätysinfrastruktuurin kehittämisen kaltaisten yhdennettyjen jätehuoltotavoitteiden saavuttamiseksi;

45. kehottaa komissiota ehdottamaan tavoitetta, jonka mukaan merten roskaantumista vähennetään 50 prosenttia vuoteen 2025 mennessä vuoden 2014 tasoon verrattuna;

46. korostaa tarvetta laatia tavoitteita tiettyjen kriittisten metallien keräystä ja kierrätystä varten, koska ne hupenevat jatkuvasti, jotta voidaan vähentää riippuvuutta niistä;

47. kehottaa komissiota ehdottamaan vuoden 2015 loppuun mennessä tavoitteita, toimenpiteitä ja välineitä, jotta elintarvikejätettä koskevaan ongelmaan voidaan puuttua tehokkaasti, ja asettamaan sitovan tavoitteen, jonka mukaan elintarvikejätettä vähennetään vähintään 30 prosenttia vuoteen 2025 mennessä valmistus-, jälleenmyynti-, jakelu-, ravitsemispalvelu- ja ravintola-alalla sekä kotitalouksissa; kehottaa komissiota edistämään jäsenvaltioissa käytäntöjä, joissa elintarvikkeiden vähittäiskauppiaita kannustetaan jakamaan myymättä jääneet tuotteet hyväntekeväisyysjärjestöille; kehottaa komissiota asiaa koskevien uusien säädösehdotusten vaikutustenarviointia tehdessään arvioimaan niiden mahdollista vaikutusta elintarvikejätteeseen;

Kestävät rakennukset

48. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon ”Rakennusalan resurssitehokkuuden parantaminen” (COM(2014)0445); pitää tarpeellisena rakennusalaa koskevaa lähestymistapaa, joka perustuu etenemissuunnitelmaan ja pitkän aikavälin tavoitteisiin;

49. kehottaa komissiota ehdottamaan kiertotalouden periaatteiden ja vaatimusten täysimääräistä täytäntöönpanoa rakennusalalla ja kehittämään edelleen rakennusten resurssitehokkuutta koskevaa toimintakehystä, ja toteaa, että tähän sisältyy indikaattoreiden, standardien ja menetelmien sekä laatuvaatimusten kehittäminen maankäyttöä ja kaupunkisuunnittelua, arkkitehtuuria, rakennesuunnittelua, rakentamista, huoltoa, mukautettavuutta, energiatehokkuutta, peruskorjausta sekä uudelleenkäyttöä ja kierrätystä varten; huomauttaa, että kestäviä rakennuksia koskevien indikaattoreiden olisi käsitettävä myös vihreä infrastruktuuri, kuten viherkatot; korostaa, että Euroopan rakennuskantaa varten tarvitaan kokonaisvaltainen näkemys, joka sisältää selkeitä ja kunnianhimoisia tavoitteita keskipitkälle ja pitkälle aikavälille sekä etenemissuunnitelmia näkemyksen täytäntöönpanemiseksi;

50. katsoo, että rakennusten kestävyyden arvioinnissa olisi otettava huomioon sisäilman laatu sekä käyttäjien hyvinvointi ja sosiaaliset tarpeet;

51. kehottaa komissiota laatimaan resurssitehokkuuden yleisten indikaattoreiden yhteydessä indikaattoreita, joilla voidaan arvioida rakennusten kestävyyttä niiden koko elinkaaren ajan, käyttäen olemassa olevia standardeja ja menetelmiä sekä soveltaen sosiaalista, taloudellista ja ympäristökestävyyttä koskevaa lähestymistapaa;

52. pyytää komissiota määrittämään, voitaisiinko parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevia periaatteita ja vaatimuksia soveltaa myös rakennusten kaikkiin materiaaleihin ja osiin, ja laatimaan rakennuksen koko elinkaareen perustuvan rakennuspassin;

53. huomauttaa, että vuoden 2050 rakennetusta ympäristöstä on jo olemassa 90 prosenttia, ja toteaa, että peruskorjausalalle olisi asetettava erityisvaatimuksia ja tarjottava kannustimia, jotta rakennusten energiajalanjälki saataisiin pienemmäksi vuoteen 2050 mennessä; kehottaa komissiota sen vuoksi laatimaan pitkän aikavälin strategian olemassa olevien rakennusten peruskorjausta varten ja tehostamaan energiatehokkuudesta annetulla direktiivillä 2012/27/EU käyttöön otettujen kansallisten peruskorjausstrategioiden roolia;

54. kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan kierrätyksen tehostamista kehittämällä rakennusalalle valikoivan keräyksen ja kierrätyksen infrastruktuuria;

55. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan mahdollisuuksia, joita liittyy purkamista edeltäviin tarkastuksiin (eli rakennuksen arviointiin ennen sen purkamista siinä käytettyjen materiaalien kuvaamiseksi ja sen määrittämiseksi, mitkä jakeet voitaisiin erottaa kierrätettäviksi) ja kierrätettävien materiaalien paikan päällä tapahtuvaan lajitteluun (näin saadaan yleensä puhtaampia uusioraaka-aineita kuin muualla tehtävästä lajittelusta ja voidaan vähentää kuljetuksen ympäristövaikutuksia esimerkiksi murskaamalla/tiivistämällä materiaalia paikan päällä);

56. toteaa, että betoni on yksi rakennusalalla eniten käytetyistä materiaaleista; kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuuksia lisätä betonin kierrätystä rakennusalalla, kuten Saksassa ja Sveitsissä jo tehdään;

Uusioraaka-aineiden markkinoiden kehittäminen

57. kehottaa komissiota laatimaan toimenpiteitä, joilla edistetään ja helpotetaan laadukkaiden uusioraaka-aineiden markkinoiden ja uusioraaka-aineiden uudelleenkäyttöön perustuvan liiketoiminnan kehittämistä;

58. katsoo, että pitkän aikavälin ennustettavissa oleva toimintakehys auttaa osaltaan lisäämään investointeja ja toimia, joita tarvitaan, jotta voidaan todella kehittää vihreämpien teknologioiden markkinoita ja edistää kestäviä liiketoimintaratkaisuja; korostaa, että vankkaan tietopohjaan perustuvat resurssitehokkuuden indikaattorit ja tavoitteet antaisivat julkisen ja yksityisen sektorin päättäjille tarvittavaa ohjausta talouden muuntamiseksi;

59. pitää tärkeänä, että komissio ja jäsenvaltiot edistävät sellaisten teollisen symbioosin ohjelmien luomista, joilla tuetaan uudelleenkäytön ja kierrätyksen teollisia synergioita ja autetaan yrityksiä, erityisesti pk-yrityksiä, saamaan selville, miten niiden energia, jäte ja sivutuotteet voivat toimia muiden resursseina; viittaa muihin vastaaviin käsitteisiin, kuten kehdosta kehtoon -malli ja teollinen ekologia;

Muut toimenpiteet

60. kehottaa komissiota ehdottamaan julkisia hankintoja koskevia menettelyjä, joissa olisi suosittava uudelleenkäytettyjä, korjattuja, uudelleenvalmistettuja, kunnostettuja ja muita kestäviä ja resurssitehokkaita tuotteita ja ratkaisuja, ja katsoo, että muussa tapauksessa olisi sovellettava noudata tai selitä -periaatetta;

61. korostaa tarvetta ottaa käyttöön finanssipoliittinen kehys, joka on saastuttaja maksaa -periaatteen mukainen ja jolla annetaan oikeita signaaleja investointien tekemiseksi resurssitehokkuuteen, tuotantoprosessien nykyaikaistamiseksi ja entistä helpommin korjattavien ja kestävämpien tuotteiden valmistamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita etenemään tällä alalla osana eurooppalaista ohjausjaksoa ([1]);

62. kehottaa komissiota tutkimaan ja ehdottamaan verotukseen liittyviä toimenpiteitä, kuten alennettua alv-kantaa kierrätetyille, uudelleenkäytetyille ja resurssitehokkaille tuotteille;

63. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön pk-yritysten vihreän toimintasuunnitelman;

([1]) Budget Europe, 2015, "Country-Specific Recommendations in Support of the European Semester Process", s. 6, http://www.foes.de/pdf/2015-02-25_CSR%20Recommendations_FINAL.pdf.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

64. kehottaa komissiota laatimaan ravinteita koskevat toimintapuitteet, jotta voidaan lisätä niiden kierrätystä, edistää innovaatioita, parantaa markkinaolosuhteita ja sisällyttää niiden kestävä käyttö lannoitteita, elintarvikkeita, vettä ja jätettä koskevaan EU:n lainsäädäntöön;

65. kehottaa komissiota esittämään jo monta kertaa vuoden 2013 jälkeen lykätyn tiedonannon kestävistä elintarvikkeista vuoden 2016 ensimmäisellä puoliskolla; korostaa, että elintarvikkeiden tuotannon ja kulutuksen osuus resurssien käytöstä on huomattava, ja toteaa sen vuoksi, että tiedonannossa olisi kokonaisvaltaisesti tarkasteltava resurssitehokkuuden puutteita elintarvikeketjussa ja rohkaistava kehittämään kestävää elintarvikepolitiikkaa; kehottaa komissiota arvioimaan ympäristöystävällisten elintarvikepakkausten käytön lisäämistä ja myös mahdollisuutta korvata elintarvikepakkaukset asteittain biopohjaisilla ja biohajoavilla, kompostoitavilla materiaaleilla eurooppalaisten standardien mukaisesti;

66. pyytää komissiota perustamaan pysyvän resurssitehokkuusfoorumin, johon otetaan mukaan kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät, jotta voidaan edistää ja helpottaa uusimpien tutkimustulosten soveltamista, parhaiden käytäntöjen vaihtoa sekä uusien teollisten synteesien ja teollisten ekosysteemien kehittämistä;

67. pyytää komissiota perustamaan monialaisen, pääosastojen välisen kestävän rahoituksen työryhmän, jotta resurssitehokkuuden indikaattorit voidaan sisällyttää yritystason yhdennettyyn raportointiin ja kirjanpitoon kunnioittaen samalla tiettyjen liiketoimintatietojen luottamuksellisuutta; pyytää komissiota myös selvittämään, miten resurssitehokkuus ja ympäristöriskit voitaisiin ottaa huomioon muun muassa pankkien luottoluokituksissa ja pääomavaatimuksissa, kehittämään ympäristöongelmille kattavan vakuutusjärjestelmän ja vahvistamaan sijoitustuotteita koskevat tietovaatimukset asianmukaisen vaikutustenarvioinnin perusteella; katsoo, että komissio hyötyisi tässä yhteistyöstä kestävän rahoitusjärjestelmän rakenteesta tehtävää selvitystä koskevan YK:n ympäristöohjelman aloitteen kanssa; kehottaa komissiota tarkastelemaan jäsenvaltioiden nykyisiä vapaaehtoisia aloitteita, jotta voitaisiin mahdollisesti vaihtaa parhaita käytäntöjä;

68. toteaa, että kestävä ja vastuullinen ensiöraaka-aineiden hankinta on resurssitehokkuuden toteutumisen ja kiertotalouden tavoitteiden saavuttamisen kannalta ratkaisevaa, ja kehottaa sen vuoksi komissiota tarkastelemaan Euroopan energiatehokkuusfoorumin toimintasuosituksia kestävien hankintastandardien kehittämiseksi ensisijaisia materiaaleja ja hyödykkeitä varten; panee tältä osin merkille parlamentin ja neuvoston yhteisen tuen metallien vastuullista hankintaa ja konfliktialueilta peräisin olevia mineraaleja koskeville komission ehdotuksille;

69. kehottaa komissiota tarkistamaan ns. kriittisten raaka-aineiden määritelmäänsä siten, että voidaan ottaa entistä paremmin huomioon niiden käyttöönottoon ja jalostukseen liittyvät ympäristövaikutukset ja -riskit sekä mahdollisuudet korvata ne uusioraaka-aineilla;

70. korostaa, että resurssitehokkuuden edistämiseksi jätehierarkian mukaisesti on hyödynnettävä kaikkea EU:n rahoitusta, kuten ESIR-rahastosta, Horisontti 2020 -ohjelmasta, koheesiorahastoista ja Euroopan investointipankista saatavaa rahoitusta, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lakkauttamaan kaikki ympäristön kannalta haitalliset tuet, mukaan luettuina uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun direktiivin 2009/28/EY mukaiset energian tuottamiseksi teollisuus- ja yhdyskuntajätteiden biohajoavasta osasta polttamalla tarkoitetut tuet sekä fossiilisten polttoaineiden suorat ja välilliset tuet;

71. pyytää keskittämään yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskevan ohjelman (COSME), Horisontti 2020 -ohjelman sekä Euroopan rakenne- ja investointirahastojen rahoitusta kestävien, innovatiivisten ja resurssitehokkaiden ratkaisujen ja uusien liiketoimintamallien (kuten vuokraus- tai tuotepalvelujärjestelmien) kehittämiseen sekä tuotesuunnittelun ja tuotteen materiaali- ja prosessitehokkuuden parantamiseen;

72. korostaa, että tutkimus ja innovointi ovat keskeisiä tuettaessa siirtymistä kiertotalouteen Euroopassa ja että Horisontti 2020 -ohjelmassa on välttämätöntä edistää tutkimus- ja innovointihankkeita, joilla voidaan osoittaa kiertotalouden taloudellinen ja ympäristökestävyys ja testata sitä käytännössä; korostaa myös, että koko järjestelmän kattavan lähestymistavan kautta näillä hankkeilla voidaan helpottaa innovointia suosivan ja entistä helpommin täytäntöönpantavan sääntelyn laatimista tunnistamalla mahdolliset sääntelyyn liittyvät epävarmuustekijät, esteet ja/tai puutteet, jotka voivat vaikeuttaa energiatehokkuuteen perustuvien liiketoimintamallien kehittämistä;

73. pyytää komissiota hyödyntämään digitaalistrategian ja tietotekniikan kaikkia mahdollisuuksia resurssitehokkuuden edistämiseksi ja kiertotalouteen siirtymiseksi;

74. korostaa, että EU:ssa on avoin talous, joka toimii maailmanlaajuisilla tuonti- ja vientimarkkinoilla; kiinnittää huomiota tarpeeseen käsitellä resurssien ehtymiseen liittyvää globaalia haastetta myös kansainvälisellä tasolla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan aktiivisesti YK:n ympäristöohjelman alaisen luonnonvarojen kestävää hallintaa edistävän kansainvälisen paneelin työtä sen tutkiessa maailman kriittisiä resursseja koskevia kysymyksiä ja kehittäessä käytännön ratkaisuja päättäjiä, elinkeinoelämää ja yhteiskuntaa varten;

75. kehottaa komissiota toteuttamaan kansainvälisellä tasolla tarvittavat toimet tuotteiden jäljitettävyyden parantamiseksi;

76. korostaa, että energiatehokkuuden parantaminen voi vähentää EU:n energiariippuvuutta ja energiaköyhyyttä, joka koskettaa noin 125:tä miljoonaa eurooppalaista; toteaa, että energiatehokkuutta olisi pidettävä erillisenä energianlähteenä, jonka lisääntyminen edistää merkittävästi EU:n teollisuuden kehittymistä, työpaikkojen luomista ja talouksien energialaskujen pienenemistä;

77. kehottaa komissiota selvittämään, onko voimassa ja suunnitteilla oleva lainsäädäntö esteenä kiertotaloudelle, nykyisille innovatiivisille liiketoimintamalleille tai uusien liiketoimintamallien, kuten vuokratalouden tai jakamis-/yhteistyötalouden, kehittämiselle tai onko tähän olemassa rahoituksellisia tai institutionaalisia esteitä; kehottaa komissiota parantamaan tällaista lainsäädäntöä ja tarvittaessa puuttumaan kyseisiin esteisiin; kehottaa komissiota tarkistamaan asiaa koskevaa lainsäädäntöä, jotta voidaan parantaa tuotteiden ympäristö- ja resurssitehokkuutta niiden koko elinkaaren ajan, yhdenmukaistaa olemassa olevia välineitä ja laatia edelläkävijyyteen perustuva toimintatapa;

78. pyytää komissiota selventämään EU:n kilpailupolitiikkaan liittyviä näkökohtia kiertotalouden osalta ja erityisesti selventämään tasapainoa markkinoilla tapahtuvan kilpailunvastaisen yhteistyön riskin sekä valmistajien ja näiden toimittajien yhteistyön tiivistämisen tarpeen välillä;

79. pyytää komissiota tiedottamaan parlamentille kaikista edellä mainituista toimenpiteistä ja ehdottamaan uusia toimenpiteitä viimeistään vuonna 2018;

o

o o

80. kehottaa puhemiestä välittämään tämän kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0268

Pääomamarkkinaunionin muodostaminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 pääomamarkkinaunionin muodostamisesta (2015/2634(RSP))

(2017/C 265/09)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 18. helmikuuta 2015 annetun komission vihreän kirjan pääomamarkkinaunionin muodostamisesta (COM(2015)0063),

— ottaa huomioon 15. toukokuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Euroopan finanssialan uudistus” (COM(2014)0279),

— ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman Euroopan finanssivalvojien järjestelmän (EFVJ) tarkistamisesta ([1]),

— ottaa huomioon komission tarkastelukertomukset Euroopan valvontaviranomaisten ja Euroopan finanssivalvojien järjestelmän (EFVJ) toiminnasta (COM(2014)0509) ja Euroopan järjestelmäriskikomiteasta (EJRK) (COM(2014)0508),

— ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2014 annetun komission tiedonannon Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta (COM(2014)0168),

— ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta ([2]),

— ottaa huomioon 26. marraskuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Euroopan investointiohjelma” (COM(2014)0903),

— ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen pääomamarkkinaunionin muodostamista käsittelevästä vihreästä kirjasta (O-000075/2015 – B8-0564/2015),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,

A. panee merkille, että Euroopan parlamentti korosti 26. helmikuuta 2014 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta tarvetta ”parantaa pääsyä pääomamarkkinoille uusilla rahoituslähteillä” ja totesi samassa yhteydessä, että ”liikepankit ovat todennäköisesti vastaisuudessakin rahoituksen pääasiallinen lähde ja että EU:n on otettava käyttöön uusia lähteitä täydentämään vakiintuneita mekanismeja ja kuromaan kiinni rahoitusvajetta varmistaen samalla asianmukaisen sääntely- ja valvontakehyksen, joka on sovitettu reaalitalouden tarpeisiin”;

B. ottaa huomioon, että 27. maaliskuuta 2014 annetussa komission tiedonannossa Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta tarkasteltiin mahdollisuuksia toteuttaa konkreettisia toimia rahoituslähteiden monipuolistamiseksi, Euroopan pääomamarkkinoiden kehittämiseksi ja etenkin pk-yritysten rahoituksensaantimahdollisuuksien parantamiseksi esimerkiksi osakemarkkinoiden ja yritysten joukkolainamarkkinoiden, yksinkertaisen ja avoimen arvopaperistamisen, katettujen joukkolainojen ja suunnatun osakeannin aloilla;

C. ottaa huomioon, että komission puheenjohtajan Jean Claude Junckerin mukaan komission tärkein strateginen prioriteetti on lisätä EU:n kilpailukykyä ja käynnistää työpaikkojen luomista tukevia investointeja;

D. toteaa pääomamarkkinoiden riittämättömän sääntelyn ja valvonnan vaikuttaneen merkittävästi rahoituskriisin puhkeamiseen; huomauttaa, että uusissa ehdotuksissa etenkin arvopaperistamisesta on otettava tämä seikka asianmukaisesti huomioon;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0202.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0161.

E. ottaa huomioon, että EU:n toimielimet ovat antaneet rahoituskriisin johdosta useita säädöksiä, joilla pyritään estämään kriisin toistuminen ja luomaan rahoitusvakaa toimintaympäristö, jota aidosti kestävä kasvu edellyttää; toteaa, että tätä lainsäädäntöä on pidettävä kehyksenä, jossa pääomamarkkinaunioni voidaan muodostaa, eikä esteenä sille;

F. ottaa huomioon, että pääomamarkkinoiden pirstoutumisen vähentäminen saattaisi alentaa pääomakustannuksia ja parantaa pääoman kohdentamista ja näin tukea yritysten, eritoten pk-yritysten, kasvua sekä työpaikkojen luomista EU:ssa;

G. ottaa huomioon, että useat EU:n toimielimet ja yksityinen sektori ovat kehittämässä ratkaisuja tai suosituksia pääomamarkkinoiden kehittämiseksi edelleen esimerkiksi yksinkertaisen ja avoimen arvopaperistamisen, suunnatun osakeannin, oman pääoman ehtoisen rahoituksen, EU:n katettujen joukkolainojen ja listautumisantien aloilla;

H. katsoo, että aiempia sääntelypyrkimyksiä (vakavaraisuusdirektiivi, rahoitusmarkkinadirektiivi MIFID II ja rahoitusmarkkina-asetus MIFIR) on täydennettävä ja kehitettävä edelleen pääomamarkkinaunionissa;

Taloudellinen tausta

1. panee merkille, että reaalitalouteen tehtävien investointien suhteellinen osuus on Euroopassa vähentynyt jo usean vuosikymmenen ajan, vaikka Euroopan ja maailman finanssialan koko on samaan aikaan kasvanut huomattavasti; huomauttaa, että reaalitalous on yhä erittäin riippuvainen pankeista, minkä vuoksi pankkien luotonannon tiukentaminen tuntuu herkästi taloudessa;

2. panee merkille, että finanssialan romahduksesta seuranneen kriisin alusta alkaen on toteutettu laajamittaisia julkisia toimia, joiden tuottama likviditeetin runsaus ei kuitenkaan ole johtanut rahoituksen kysynnän kasvuun reaalitaloudessa;

3. panee merkille, että ennen kriisiä Euroopasta ei puuttunut rajatylittäviä pääomanliikkeitä, mutta ne muodostuivat pääosin pankkien välisestä lainanannosta ja usein voimakkaasti velkaantuneiden sijoittajien hallussa olevasta velasta, mikä johti vain riskinsiirtoon sisämarkkinoiden sisällä;

4. panee merkille, että EU:n pankkisektorin vakauttamisesta on tullut ensisijainen tavoite pitkän aikavälin sijoitusten ja reaalitalouden rahoittamisen sijaan;

5. huomauttaa, että vakuutusalalla makaa hyödyntämättömänä suuret määrät pääomaa, jota olisi käytettävä tehokkaammin parantamalla sääntelykehystä siten, että tiettyjen vakuutusalan tekemien investointien pääomavaatimuksia tarkastellaan uudelleen;

6. katsoo, että huolimatta hyvin suunniteltujen EU:n pääomamarkkinoiden tarjoamista mahdollisuuksista on tunnustettava, että vastassa on valtavia esteitä muilla aloilla, kuten verotuksessa, ja etenkin käytäntöjä, jotka suosivat velanottoa pääomarahoituksen kustannuksella, maksukyvyttömyyttä ja kirjanpitosäännöksiä; uskoo, että näillä alueilla EU:n tason yhdenmukaistaminen ei automaattisesti tuottaisi lisähyötyjä eikä tässä yhteydessä ole tarvetta kansainvälisten tilinpäätösstandardien laajentamiseen Euroopassa;

7. korostaa, että rahoitusmarkkinoiden yhdentyminen on taantunut kriisin puhjettua, kun pankit ja sijoittajat ovat vetäytyneet takaisin kotimarkkinoilleen;

8. painottaa, että kysyntään ja tarjontaan voidaan kannustaa lujittamalla luottamusta reaalitalouteen ja että tämä edellyttää jäsenvaltioiden ja unionin tasolla selkeää sitoumusta edistää suopeaa investointiympäristöä ja sijoittajien oikeusvarmuutta, asettaa pitkän aikavälin tavoitteita vakauttavan, kilpailukykyisen ja kasvuystävällisen lainsäädäntökehyksen luomiseksi sekä kannustaa ja monipuolistaa investointeja infrastruktuuriin, jotta yritykset voivat tehdä pitkän aikavälin suunnitelmia;

9. tiedostaa, että unionin tulevaisuus on kytköksissä sen kykyyn innovoida; katsoo, että älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun luomisessa ovat innovaatiomyönteisen sääntelykehyksen lisäksi avainasemassa yritysten mahdollisuudet saada helposti tarkoituksenmukaista ja monipuolista rahoitusta;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

10. huomauttaa, että unionin yritysten rahoitusolojen kohentaminen rakentuu talous- ja rahoitusjärjestelmän vakauttamiselle, mikä edellyttää uudistusten toteuttamista kaikissa jäsenvaltioissa;

11. korostaa, että puutteelliset pääomamarkkinat ovat johtaneet riskien väärinhinnoitteluun ja siihen, että tavoiteltu tuotto ei enää korreloidu todellisiin riskeihin, minkä vuoksi markkinat ovat kohdelleet pk-yritysten kaltaisia yhteisöjä epäedullisesti; uskoo, että yhtenä pääomamarkkinaunionin tavoitteena olisi oltava tehostaa markkinoita ja varmistaa oikea, asiaankuuluva ja taloudellisesti järkevä riskin ja tuoton suhde EU:n pääomamarkkinoilla;

Aidosti eurooppalainen lähestymistapa

12. uskoo, että vaikka esimerkiksi Yhdysvallat on toipunut rahoituskriisistä EU:ta nopeammin osaksi monipuolisemman rahoitusjärjestelmänsä ansiosta, EU:n on kehitettävä oma versionsa pääomamarkkinaunionista, jossa voidaan hyödyntää muiden maailman osien kokemuksia niitä kuitenkaan suoraan kopioimatta; painottaa kuitenkin, että on kehitettävä järkevä lähestymistapa unionin ulkopuolisten maiden samojen tai vastaavien normien tunnustamiseksi, jotta voidaan taata unionin ja kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden yhteensopivuus;

13. uskoo, että aidosti eurooppalaisessa lähestymistavassa pääomamarkkinoilla olisi otettava asianmukaisesti huomioon kansainvälinen kehitys, jotta unioni olisi kansainvälisille sijoittajille houkuttava kohde, missä auttaa tarpeettomien erojen ja päällekkäisyyksien välttäminen lainsäädännössä;

14. huomauttaa, että vaikka unionissa säästetään Yhdysvaltoja enemmän suhteessa bruttokansantuotteeseen (EU:ssa 20 prosenttia ja Yhdysvalloissa 17 prosenttia), säästöistä on EU:n keskinäisissä rahastoissa vain 50 prosenttia siitä, mitä Yhdysvalloissa, ja eläkerahastoissa vain 35 prosenttia; toteaa lisäksi, että EU:n osakemarkkinat jäävät 60 prosenttiin, yritysten joukkolainamarkkinat 35 prosenttiin ja arvopaperistaminen 20 prosenttiin Yhdysvaltojen vastaavista;

15. korostaa, että komission on otettava huomioon eri jäsenvaltioiden pk-yrityssektorin erilainen taloudellinen ja kulttuurinen kokoonpano, jotta pääomamarkkinaunionin täytäntöönpanossa vältytään tahattomilta seurauksilta, jotka voivat kärjistää nykyistä rahoituksen saannin epätasapainoa jäsenvaltioiden kesken;

16. kehottaa komissiota laatimaan eurooppalaisen lähestymistavan, jonka tarkoituksena on monipuolistaa rahoituslähteitä ja lisätä investointeja eurooppalaisiin yrityksiin, ja muodostamaan pääomamarkkinaunionin, joka pohjaa unionin pankkien ja pääomamarkkinoiden toimintaympäristön ominaispiirteisiin ja keskinäisriippuvuuteen; pitää tarpeellisena ottaa huomion yritysrahoituksen eurooppalaisen mallin erityispiirteet ja kehittää luotettavia, pankkisektorin ulkopuolisia rahoituslähteitä kasvun rahoittamiseksi sekä täydentää näitä markkinatoimijoiden käytettävissä olevilla keinoilla hankkia velkarahoitusta, pääomasijoituksia ja riskipääomaa suoraan markkinoilta; huomauttaa, että komission ei välttämättä kannata luottaa pelkästään muilla lainkäyttöalueilla tehtyihin vertaisarviointeihin; kiinnittää komission huomiota tarpeeseen ottaa kulttuurierot huomioon ja esittää sopivia ratkaisuja niiden voittamiseksi; uskoo myös, että pääomamarkkinoita uudistaessaan komission olisi otettava huomioon tekniikan viimeisin kehitys;

17. kehottaa komissiota tunnustamaan, että jäsenvaltioiden liiketoimintamallien ja rahoitusmarkkinoiden moninaisuus voi olla vahvuus, jota kannattaa suojella kautta Euroopan;

18. korostaa, että pääomamarkkinaunionin muodostamisessa ja sen perustana olevassa lainsäädännössä olisi keskityttävä pääomamarkkinoiden toimintaan koko EU:ssa, sisämarkkinoiden täydentämiseen ja kestävän kasvun edistämiseen; korostaa, että kriisin jälkeen on toteutettu pankkisektorin valvontaa tehostavia toimia, joita ei vielä ole ulotettu pääomamarkkinoihin; painottaa, että rahoitusalojen välillä on eroja, minkä vuoksi on kehitettävä erilaisia ratkaisuja; painottaa kuitenkin, että toimijoille on varmistettava yhtäläiset toimintaedellytykset, kun harjoitetaan samanlaista rahoitustoimintaa, ja että kaikkien sektoreiden päätavoitteena on oltava pääoman kohdentaminen paremmin kautta EU:n talouden sekä nykyisellään hyödyntämättömän pääoman käytön tehostaminen;

19. korostaa tämän edellyttävän tilanteen luotettavaa ja kattavaa arviointia, jossa otetaan huomioon viime vuosina hyväksytyn lainsäädännön yhteisvaikutus unionin pääomamarkkinoihin; huomauttaa tämän merkitsevän myös, että on tarkkaan pohdittava, olisiko pankki- ja vakuutusalalla sovellettavia tiukkoja pääomavaatimuksia tarkasteltava uudelleen;

20. korostaa, että pääomamarkkinaunionia koskevissa aloitteissa ei pidä keksiä pyörää uudelleen vaan niissä on tunnustettava EU:n yritysrahoituksen perustuvan kehittyneisiin ja vakiintuneisiin rakenteisiin, jotka ovat rajoituksistaan huolimatta osoittautuneet onnistuneiksi ja kriisejä kestäviksi, ja että nykyisten rahoituskanavien monipuolistaminen ja uusien kehittäminen olisi hyödyllinen keino lisätä erityyppisten yritysten mahdollisuuksia rahoituksen saantiin;

21. panee merkille, että perinteistä, pankkivälitteistä rahoitusta ei usein heru innovoiviin hankkeisiin eikä pk-yrityksille; painottaa, että pk-yritysten vaikeudet saada rahoitusta on suurimpia esteitä kasvulle EU:ssa; painottaa, että koska pk-yritysten on jatkuvasti vaikea saada luottoa pankeilta, pankkirahoitukselle on kehitettävä vaihtoehtoja, etenkin parantamalla riskipääoman, vertaisrahastojen, suunnattujen osakeantien ja pk-yritysten lainojen arvopaperistamisen liiketoimintaympäristöä ja edistämällä luotto-osuuskuntia, mutta myös yhtenäistämällä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia koskevia sääntöjä kautta unionin;

22. painottaa, että pääoman tehokkaampi kohdentaminen EU:ssa ei välttämättä merkitse rajatylittävien pääomanliikkeiden lisääntymistä; palauttaa mieliin, että kriisin edellä kiinteistökuplan syntymistä eräissä jäsenvaltioissa kiihdytti jossain määrin se, että maahan virtasi liikaa pääomaa;

23. korostaa tarvetta määrittää tehokkaiksi osoittautuneet nykyiset rahoitusrakenteet, jotka olisi siksi säilytettävä, sekä rakenteet, joita on parannettava huomattavasti; katsoo, että tehokkaiden rakenteiden käyttöä olisi edistettävä myös paikallisissa ja hajautetuissa rahoituslaitoksissa;

24. muistuttaa onnistuneista EU:n laajuisista aloitteista, kuten siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavista yrityksistä (yhteissijoitusyrityksistä), joiden ansiosta EU:n investointirahastot ovat voineet toimia eri jäsenvaltioissa voimassa olevalla toimiluvalla ja kasvattaa arvoaan lähes 8 biljoonaan euroon; pitää vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskevaa direktiiviä myös hyvänä esimerkkinä;

25. pitää myönteisenä eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja (ELTIF) koskevan asetuksen hyväksymistä; katsoo, että pitkäaikaissijoitusrahastot voisivat uusia UCITS-rahastojen avulla saavutetun edistyksen kannustamalla lisäämään pääoman kohdentamista rahoituksen tarpeessa oleviin pitkän aikavälin hankkeisiin esimerkiksi infrastruktuuri- ja energia-aloilla ja erityisesti yli rajojen; kehottaa komissiota tutkimaan, miten poikkeukselliset investointiohjelmat, kuten Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR), voitaisiin pitkällä aikavälillä tehokkaasti yhdistää tavanomaisiin EU:n rahastoihin; katsoo, että yhteisösijoittajia olisi kehotettava suuntaamaan hallinnoimiaan varoja unionin pääomamarkkinoille; katsoo, että yhteisösijoittajien ja näiden markkinoillepääsyn edellytysten on oltava merkittävässä asemassa pääomamarkkinaunionin kehittämisessä;

26. palauttaa mieliin aiemmat pyrkimykset yhdentää rahoitusmarkkinoita, kuten rahoituspalveluiden toimintasuunnitelma (1999), Giovanninin mietintö ja de Larosièren mietintö, ja kehottaa komissiota rakentamaan pääomamarkkinaunionia koskevan toimintasuunnitelmansa näiden mietintöjen varaan;

27. kehottaa komissiota analysoimaan syvällisesti ja maittain pääomamarkkinoiden nykytilannetta, laatimaan kattavan taloudellisen analyysin arvioidakseen, missä on EU:n laajuisia esteitä pääomamarkkinasijoituksille ja kuinka suuria ne ovat, sekä ilmoittamaan, millä tavoin ne voidaan poistaa tai minimoida, markkinalähtöiset ja muut kuin lainsäädännölliset lähestymistavat mukaan lukien; pitää tätä analyysia pääomamarkkinaunionin onnistuneen toteutuksen edellytyksenä; kehottaa komissiota nopeuttamaan tätä prosessia;

28. kehottaa komissiota määrittämään EU:n rahoitus- ja pääomamarkkinoiden rajatylittävät riskit, jotka johtuvat jäsenvaltioiden rakenteiden, lainsäädännön ja sääntelyn eroista, ja poistamaan ne tehokkain toimenpitein, joilla yksinkertaistetaan rajatylittäviä pääomanliikkeitä ja vähennetään sijoittajien nykyistä mieltymystä oman maansa sijoituskohteisiin;

29. kehottaa komissiota tarkastelemaan myös tarjontapuolta ja erityisesti analysoimaan ja poistamaan perimmäisiä syitä, joiden vuoksi yksityis- ja yhteisösijoittajat eivät pysty mobilisoimaan ja muuntamaan riittävästi pääomaa, jotta voitaisiin lujittaa yksittäisiä rahoituspalveluja ja pitkän aikavälin investointeja reaalitalouteen;

30. ehdottaa, että komissio edistäisi sekä sijoittajille että yrityksille pääomamarkkinoiden käyttäjinä suunnattua rahoituskoulutusta ja parantaisi EU:n tietojen ja tutkimusten saatavuutta yhdenmukaistamalla ja parantamalla tietojen keräämistä, jotta sekä yritykset että sijoittajat ymmärtäisivät pääomamarkkinoiden toimijoiden tarjoamien erilaisten palvelujen kustannukset ja hyödyt ja osaisivat vertailla niitä;

31. kehottaa komissiota pohtimaan keinoja vähentää pk-yritysten saatavilla olevan tiedon epäsymmetriaa pääomamarkkinoilla sekä tarkastelemaan markkinoilla toimivia luottoluokituslaitoksia ja seikkoja, jotka estävät uusien tulokkaiden pääsyn markkinoille; pitää hyvänä ajatusta riippumattomista eurooppalaisista luottoluokituslaitoksista, joiden antamat luottoluokitukset ovat kustannustehokkaita myös pienten sijoitusten tapauksessa;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

32. panee tyytyväisenä merkille komission ilmoituksen aikeistaan tarkistaa esitedirektiiviä esitteiden nykyisen sääntelykehyksen puutteiden korjaamiseksi; pitää tärkeänä yksinkertaistaa menettelyjä vähentämällä suhteellisesti liikkeeseenlaskijoille ja yritysten listautumisesta aiheutuvaa hallinnollista taakkaa, etenkin pk-yritysten ja markkina-arvoltaan keskisuurten yritysten osalta; arvelee, että voisi kannattaa selvittää tapoja mukauttaa vaatimukset paremmin omaisuuserän ja/tai sijoittajien ja/tai liikkeeseenlaskijoiden tyypin mukaan; huomauttaa, että avoimuus lisääntyisi ja kaupankäyntikulut alentuisivat, jos annettavat tiedot yhdenmukaistettaisiin ja asetettaisiin saataville sähköisesti;

33. kehottaa komissiota selkeyttämään sitä, miten pääomamarkkinaunioni vaikuttaisi Euroopan investointiohjelman kahteen muuhun pilariin, Euroopan strategisten investointien rahastoon ja Euroopan investointineuvontakeskukseen, ja päinvastoin;

34. painottaa, että pääomamarkkinoita koskevat aloitteet on tärkeää integroida muihin toimintapoliittisiin ohjelmiin, kuten digitaalisten sisämarkkinoiden kehittämiseen ja yhtiöoikeuden ja yritysten hyvän hallintotavan meneillään oleviin uudistuksiin, jotta erilaiset sääntelyyn ja muuhun kuin sääntelyyn liittyvät aloitteet olisivat johdonmukaisia ja yhtenäisiä ja eri politiikkojen myönteiset oheisvaikutukset talouskasvuun ja työpaikkojen luomiseen saataisiin maksimoitua;

Pääomamarkkinaunionin osatekijät

35. katsoo, että pääomamarkkinaunioni olisi toteutettava vaiheittain ja sillä olisi oltava kolme prioriteettia: ensiksi sen olisi kannustettava säästöjen mahdollisimman tehokkaaseen kohdentamiseen syventämällä ja monipuolistamalla yritysten saatavilla olevia rahoituslähteitä sekä tarjottava enemmän sijoitusvaihtoehtoja, avoimuutta ja sijoitusten hajauttamista säästäjille ja sijoittajille; toiseksi sen olisi mahdollistettava riskien tehokkaampi vähentäminen luomalla syvemmät rajatylittävät markkinat, parantamalla rahoitusjärjestelmän kykyä sietää vakavien rahoituskriisien haitallisia vaikutuksia sekä lieventämällä idiosynkraattisten häiriöiden vaikutuksia; kolmanneksi sen olisi turvattava todellinen täydentävä reaalitalouden rahoituskanava;

36. kehottaa komissiota antamaan aina tarvittaessa ehdotuksia nykylainsäädännön ja etenkin luottoluokituslaitoksia ja tilintarkastusyhteisöjä koskevan sääntelyn tarkistamiseksi, jotta voidaan parantaa ja täydentää sijoittajansuojaa;

37. painottaa tarvetta poistaa rajatylittävän rahoituksen nykyiset esteet, etenkin pk-yritysten kohdalla, jotta pääomamarkkinaunionista olisi enemmän hyötyä kaikenkokoisille yrityksille kaikilla maantieteellisillä alueilla;

38. painottaa, että pääomamarkkinaunionin muodostamisessa on oltava perusperiaatteena, että kiinnitetään enemmän huomiota pääomamarkkinoiden loppukäyttäjiin eli yrityksiin ja sijoittajiin ja tiedostetaan markkinoiden olevan olemassa yrityksiä ja sijoittajia varten; katsoo siksi, että EU:n politiikassa on keskityttävä varmistamaan, että pääomamarkkinat helpottavat yritysten rahoituksen saantia ja tarjoavat sijoittajille monipuolisia, avoimia ja edullisia säästämistapoja;

39. kehottaa komissiota antamaan johdonmukaisia ehdotuksia, joilla varmistetaan, että pääomamarkkinaunionin ohella laaditaan selkeä toimintasuunnitelma, jolla voidaan torjua varjopankkijärjestelmän haitallisia vaikutuksia;

40. painottaa, että edellä mainittujen prioriteettien edistämiseksi pääomamarkkinaunionia koskevissa aloitteissa olisi pyrittävä rajoittamaan säästäjien ja sijoitusten välisen välitysketjun monimutkaisuutta lisäten samalla sen tehokkuutta ja alentaen kustannuksia, edistämään loppukäyttäjien tietoisuutta välitysketjusta ja sen kustannusrakenteesta, parantamaan sijoittajansuojaa, varmistamaan välitysketjun vakaus asianmukaisilla toiminnan vakautta koskevilla säännöillä ja varmistamaan, että välittäjät voivat mennä konkurssiin ja ne voidaan korvata toisilla niin, että siitä aiheutuu mahdollisimman vähän häiriöitä rahoitusjärjestelmälle ja reaalitaloudelle;

41. pitää hyvänä komission suunnitelmaa arvioida rahoitusalan sääntelyn ja etenkin viimeisen viiden vuoden aikana annetun lainsäädännön kokonaisvaikutuksia; painottaa tarvetta ottaa edellä mainitut prioriteetit huomioon, kun voimassa olevia rahoitusalan säädöksiä arvioidaan;

42. painottaa, että pankkien luotonanto ja pankkien välitystehtävä pääomamarkkinoilla ovat yritysrahoituksen merkittäviä tukipilareita; korostaa, että pääomamarkkinaunionin perusajatuksena olisi oltava pankkien keskeisen tehtävän täydentäminen eikä pankkien syrjäyttäminen, sillä pankkirahoituksen olisi jatkossakin oltava avainasemassa unionin talouden rahoituksessa; korostaa suhdepankkitoiminnan merkittävää roolia mikroyritysten ja pk-yritysten rahoituksessa ja mahdollisuuksia hyödyntää sitä myös vaihtoehtoisten rahoitusmenetelmien tarjoamiseen; muistuttaa vankan ja monipuolisen eurooppalaisen pankkisektorin strategisesta merkityksestä; kehottaa komissiota tutkimaan pk-yritysten mahdollisuuksia saada luottoa pankeilta eri puolilla unionia ja poistamaan asiaankuulumattomia esteitä;

43. korostaa, että pk-yrityksillä olisi oltava käytössään mahdollisimman suuri valikoima rahoitusrakenteita, jotta ne voivat itse valita kustannuksiltaan ja rakenteensa monimutkaisuudelta erilaisia rahoitusvaihtoehtoja, mukaan lukien kiinnitysluotot ja arvopaperistamiseen perustuva rahoitus;

44. korostaa tarvetta edistää toimintaympäristöä, jossa pääomamarkkinoihin sijoittavat rahoitusyhtiöt saavat käyttöönsä entistä enemmän kotitalouksien ja yritysten säästöjä ja sijoittajia kannustetaan kohdentamaan pääomaa yli jäsenvaltioiden rajojen; korostaa, että tarvitaan asianmukaisia suojatoimia etenkin kotitalouksien suojaamiseksi, jotta pääomamarkkinoille tehtävien sijoitusten edut ja haitat olisivat täysin tiedossa; korostaa, että rahoituskoulutuksen saatavuutta on tärkeä lisätä, jotta sijoittajien ja etenkin piensijoittajien luottamus pääomamarkkinoihin lisääntyisi; korostaa myös, että rahoituskoulutusta olisi suunnattava pk-yrityksille, jotta ne oppisivat käyttämään pääomamarkkinoita;

45. korostaa, että pääomamarkkinaunionia koskevien aloitteiden olisi tuotava markkinaehtoisten rahoituslähteiden varat lainanottajien saataville ja tuettava lainanoton muotojen monipuolistamista esimerkiksi pääomarahoituksella ja yritysten joukkolainoilla sekä epäsuorilla rahoitusmuodoilla, joissa pankit ja markkinat toimivat yhteistyössä;

46. pitää tärkeänä helpottaa rahoitusalan toimijoiden saatavilla olevien sijoitusvaihtoehtojen ymmärrettävää vertailua tehokkaan pääomamarkkinaunionin muodostamiseksi; kehottaa lujittamaan yhteisiä puitteita, joilla varmistetaan erilaisten rahoitusvälineiden vertailukelpoisuus ja avoimuus, ja etenkin panemaan asianmukaisesti täytäntöön rahoitusmarkkinadirektiivissä, vakuutusedustusdirektiivissä ja PRIIP-tuotteita koskevassa asetuksessa tätä varten annetut toimenpiteet; painottaa yhdenmukaisuuden tärkeyttä lainsäädännössä yleensä ja erityisesti edellä mainittujen säädösten välillä, jotta vältytään sääntelyn katvealueiden hyväksikäytöltä ja voidaan varmistaa mahdollisimman korkeatasoiset sijoittajansuojasäännöt kaikilla markkinoilla;

47. katsoo, että pääomamarkkinaunionin olisi luotava tarkoituksenmukainen sääntely-ympäristö, joka edistää sellaisia yrityksiä koskevien tietojen saatavuutta yli rajojen, jotka etsivät luottoa taikka oman pääoman luonteisia tai ehtoisia järjestelyjä, jotta pankkialan ulkopuoliset rahoitusmallit, kuten joukkorahoitus ja vertaislainat, voisivat yleistyä; katsoo, että tällaisten tietojen luovuttamisen pitäisi olla pk-yrityksille vapaaehtoista; painottaa, että sijoittajansuojasääntöjä olisi sovellettava yhtäläisesti kaikkiin rahoitusmalleihin riippumatta siitä, ovatko ne osa pankkialan tai sen ulkopuolisia rahoitusmalleja; katsoo, että tällainen sääntely-ympäristö edellyttäisi myös järjestelmältä parempaa häiriönsietokykyä ja pankkialan ulkopuolisten systeemisten rahoituksen välittäjien valvontaa;

48. uskoo, että tiettyjen rahoitusvälineiden standardointi ja niiden saatavuus kaikkialla sisämarkkinoilla voisi olla sopiva keino lisätä likviditeettiä, tehostaa sisämarkkinoiden toimintaa ja mahdollistaa EU:n pääomamarkkinoiden kokonaisvaltaisempi sisäinen ja ulkoinen valvonta ottaen asianmukaisesti huomioon jäsenvaltioissa sovellettavien sääntöjen muodostamat parhaat käytännöt; pitää tarpeellisena säilyttää mahdollisuus laskea liikkeeseen räätälöityjä rahoitusvälineitä, jotka vastaavat yksittäisten liikkeeseenlaskijoiden ja sijoittajien tarpeita;

49. muistuttaa, että tarkasteltaessa rahoituspalveluiden toimintasuunnitelman aiempia vaiheita on puututtava kahteen porsaanreikään, jotka paljastuivat suunnitelmaa täytäntöön pantaessa: tarve arvioida huolellisesti sisämarkkinoille suunniteltujen toimenpiteiden erityisiä vaikutuksia euroalueen toimintaan sekä tarve parantaa samalla markkinoiden yhdentymistä ja valvontaa; kehottaa komissiota ottamaan oppia tästä ennakkotapauksesta toimintasuunnitelmaa laatiessaan;

50. korostaa, että lainsäädäntö- ja valvontakehyksen olisi oltava ratkaisevassa asemassa pyrittäessä välttämään liiallista riskinottoa ja epävakautta rahoitusmarkkinoilla; painottaa, että ollakseen varteenotettava pääomamarkkinaunionihanke tarvitsee tuekseen vankan EU:n laajuisen ja kansallisen valvontajärjestelmän, joka käsittää asiaankuuluvat makrovakausvalvonnan välineet; uskoo, että yksi vaihtoehdoista on antaa Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle (ESMA) merkittävämpi tehtävä valvonnan lähentämisen lujittamisessa;

51. kehottaa komissiota arvioimaan huolellisesti pääomamarkkinapohjaisen luototuksen riskejä ja asiasta vuoden 2007–2008 talouskriisin alussa saatuja kokemuksia sekä etsimään ratkaisuja mahdollisiin ongelmiin;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

Pääomamarkkinoiden tuominen lähemmäs pk-yrityksiä

52. huomauttaa, että rahoituksen välittäjiä koskevaan sääntelykehykseen mahdollisesti tehtävillä muutoksilla tai lisäyksillä olisi pyrittävä poistamaan pienten ja keskisuurten välittäjien markkinoillepääsyn esteet, parantamaan etenkin innovatiivisten uusyritysten ja pk-yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta ja varmistamaan vakavaraisuusnormien suhteuttaminen riskiin;

53. pitää myönteisenä komission ehdotusta direktiiviksi direktiivin 2007/36/EY muuttamisesta osakkeenomistajien pitkäaikaiseen vaikuttamiseen kannustamisen osalta sekä direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevan selvityksen tiettyjen osien osalta (COM(2014)0213); uskoo ennen kaikkea, että tämä ehdotus voi olla keino luoda suotuisa ympäristö osakkeenomistajille tehostamalla pääomasijoitusketjua; painottaa, että hallinnointi- ja ohjausjärjestelmän vankka ja toteutuskelpoinen kehys lujittaisi pääomamarkkinaunionia;

54. korostaa, että pääomamarkkinoiden kehittyneisyys ei saisi johtaa siihen, että pk-yritykset jäävät niiden ulkopuolelle, koska yrityksistä juuri ne tarvitsevat kipeimmin täydentävää rahoitusta, etenkin taloudellisissa vaikeuksissa olevissa tai olleissa jäsenvaltioissa; korostaa, että onnistuneen pk-yritysten rahoituksen mahdollistava myönteinen ympäristö käsittää myös pk-yrityksille soveltuvat taloudelliset ja sääntelyvaatimukset sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla; kehottaa erityisesti kiinnittämään huomiota mahdollisuuteen yksinkertaistaa menettelyjä, jotta pk-yritykset ja markkina-arvoltaan keskisuuret yritykset voisivat käyttää listautumisanteja, mutta varmistamaan samalla, että yritysten kestokykyä ja kelpoisuutta listautumisantiin arvioidaan jatkossakin tiukoin perustein; kehottaa komissiota tutkimaan, miten muuten voidaan auttaa pk-yrityksiä houkuttelemaan sijoituksia;

55. muistuttaa, että tietojen puute pk-yritysten rahoitustilanteesta on yksi merkittävimpiä esteitä investoinneille tämän tyyppisiin yrityksiin; kehottaa pohtimaan perinpohjaisesti tapoja ja keinoja parantaa sijoittajien mahdollisuuksia saada avoimia ja vertailukelpoisia tietoja pk-yrityksistä samalla, kun vältetään mahdollisimman suuressa määrin lisäämästä näiden yritysten taakkaa;

56. kannustaa luomaan unionin julkisille markkinoille monipuolisen ja houkuttavan rahoituspohjan kaikenkokoisille yrityksille, edistämään pienet ensin -periaatetta EU:n rahoitusalan sääntelyssä, joka vaikuttaa uusiin kasvuyrityksiin, sekä tarkistamaan tätä sääntelyä yritysten pörssiin listautumisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten alentamiseksi 30–50 prosentilla;

57. toteaa, että koska pk-yritykset ja markkina-arvoltaan keskisuuret yritykset ovat merkittäviä uusien työpaikkojen luojia, olisi hyödynnettävä paremmin olemassa olevia pankkialan ulkopuolisia rahoitusmahdollisuuksia, kuten erikoistuneiden jälkimarkkinoiden (esimerkiksi pk-yritysten kasvumarkkinat) kehittämistä ja yksinkertaista, avointa ja standardoitua arvopaperistamista; panee tyytyväisenä merkille aloitteen perustaa kestävät ja avoimet arvopaperistamismarkkinat kehittämällä erityinen sääntelykehys, jossa sovelletaan yhtenäistä korkeatasoisen arvopaperistamisen määritelmää, ja yhdistämällä siihen tehokkaat valvonta-, tulosmittaus- ja riskinhallintamenetelmät; painottaa kuitenkin, että pk-yritykset ovat erittäin moninainen ryhmä eikä arvopaperistaminen ole ainoa käytettävissä oleva väline; kehottaa sen tähden komissiota soveltamaan monia erilaisia lähestymistapoja ja tarkastelemaan monenlaisia kauppapaikkoja pk-yritysten rahoituksen parantamiseksi;

58. kannattaa ehdotuksia lisätä unionin yritysten ja eritoten pk-yritysten mahdollisuuksia saada tietoja; kiinnittää samalla huomiota siihen, että markkinatietojen kustannukset ovat pieniä verrattuna yhteenlaskettuihin kaupankäyntikuluihin;

59. kehottaa painokkaasti komissiota lisäämään valmiuksia valvoa muiden finanssilaitosten kuin pankkien säännellyn pankkisektorin ulkopuolella harjoittaman luotonannon tyyppejä, määrää ja suuntauksia sekä toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen, että niihin sovelletaan ”samat riskit, samat säännöt” -periaatetta;

60. huomauttaa, että yksityinen oman pääoman ehtoinen rahoitus ja riskipääoma tarjoavat kiinnostavia rahoitusvaihtoehtoja etenkin uusyrityksille; kehottaa komissiota kehittämään lisävälineitä pohjaten eurooppalaisista riskipääomarahastoista ja eurooppalaisista yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneista rahastoista saatuihin kokemuksiin, jotta voidaan korjata EU:n riskipääomamarkkinoiden suurimmat vajavuudet, kuten sijoittajien saatavilla olevan tiedon puute; uskoo, että erityinen tietokanta, johon kerättäisiin vapaaehtoisuuden pohjalta tietoja pk-yrityksistä ja uusyrityksistä, voisi olla hyödyllinen väline, jolla antaa tietoa sijoittajille ja siten mahdollisesti laajentaa markkinatoimijoiden joukkoa sekä lujittaa riskipääomamarkkinoita jäsenvaltioissa;

61. panee tyytyväisenä merkille tuenilmaisut osakeantimarkkinoiden kehittämiselle yhtenäistämällä asiakirjoja ja määritelmiä mutta pitää tarpeellisena varmistaa, että potentiaaliset sijoittajat ovat riittävän hyvin perillä tämän kaltaisten sijoitusten riskeistä ja hyödyistä;

62. kehottaa komissiota varmistamaan, että pääomamarkkinaunionin osana mahdollisesti kehitettävät uudet rahasto-osuusrahastoja koskevat ehdotukset eivät luo porsaanreikiä järjestelmäriskien yleiseen arviointiin ja hallintaan;

63. painottaa, että pääomamarkkinaunionia muodostettaessa on syytä lisätä ja parantaa EU:n toiminnan koordinointia kansainvälisellä tasolla, erityisesti G20-maiden ryhmässä, kansainvälisessä arvopaperimarkkinavalvojien yhteisössä (IOSCO), kansainvälisessä tilinpäätösstandardilautakunnassa (IASB) ja Baselin komiteassa;

Pääomamarkkinoiden yhtenäinen sääntely-ympäristö EU:ssa

64. korostaa jälleen oman pääoman ehtoisen rahoituksen merkitystä, sillä se voi auttaa vähentämään riskejä ja alentamaan liiallista velkaantumista rahoitusjärjestelmässä; pyytää siksi komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan ja tarkistamaan liian raskasta sääntelyä, joka koskee yksityisyritysten oman pääoman ehtoista rahoitusta; pitää tärkeänä tehdä loppu velkarahoituksen suosimisesta verotuksessa;

65. on tietoinen siitä, että maksukyvyttömyyssääntöjen epäyhtenäisyys mutkistaa rajatylittävien omaisuuserien muodostamista ja siten arvopaperistamisprosessia; panee merkille komission ehdotuksen pyrkiä löytämään rajatylittävään maksukyvyttömyyteen riittävä ratkaisu, joka mahdollistaa hyvin toimivan pääomamarkkinaunionin muodostamisen; kehottaa perustamaan elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen muita rahoituslaitoksia kuin pankkeja ja etenkin keskusvastapuolia varten;

66. palauttaa mieliin maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvityksen merkityksen arvopaperistamismarkkinoille ja kehottaa luomaan tähän tarkoitukseen eurooppalaisen markkinainfrastruktuurin sekä valvomaan kriittistä markkina-infrastruktuuria koordinoidusti ja yhdenmukaisemmin harkiten erityisesti mahdollisuutta perustaa arvopaperistamisten tietovarasto, johon kirjattaisiin kunkin arvopaperistamisen osapuolet, jossa seurattaisiin vastuiden yhteismäärää ja markkinatoimijoiden välisiä siirtoja sekä politiikka-aloitteiden tehokkuutta ja vaikuttavuutta ja joka auttaisi havaitsemaan mahdolliset uudet kuplat ja vähentämään tiedon epäsymmetriaa;

67. korostaa, että tieto- ja viestintätekniikan roolin vuoksi on puututtava verkkohyökkäysten uhkaan ja tehtävä koko rahoitusjärjestelmästä hyökkäyksenkestävä;

68. kannustaa komissiota parantamaan rahoitustietojen vertailtavuutta ja laatua ja tarkastelemaan kirjanpitosääntöjen nykykehystä myös globaalista näkökulmasta sekä ottaen huomioon tavanomaiset arvostusmallit ja vaatimusten oikeasuhteisuuden; ymmärtää, että vasta tarkistettua unionin kirjanpitolainsäädäntöä on ensin arvioitava käytännössä;

69. painottaa tarvetta suorittaa vaikutustenarviointi ja kustannus-hyötyanalyysi kaikesta uudesta lainsäädännöstä, myös delegoiduista säädöksistä ja täytäntöönpanosäädöksistä; huomauttaa, että uusi lainsäädäntö ei kenties aina ole poliittisesti tarkoituksenmukaisin vastaus näihin haasteisiin ja että markkinalähtöiset, muut kuin lainsäädännölliset toimintamallit ja joissain tapauksissa jo sovellettavat kansalliset ratkaisut ovat tarkastelun arvoisia; kehottaa komissiota soveltamaan asiaankuuluvassa lainsäädännössä suhteellisuutta, jotta voidaan tehostaa myönteisiä vaikutuksia pk-yrityksiin ja markkina-arvoltaan keskisuuriin yrityksiin;

70. katsoo, että täysin toimivan pääomamarkkinaunionin osatekijöiden olisi oltava valmiina viimeistään vuonna 2018; vaatii jälleen analysoimaan kattavasti EU:n pääomamarkkinoiden nykytilanteen ja unionin laajuiset esteet; kehottaa komissiota vauhdittamaan toimintasuunnitelman laatimista sekä antamaan lainsäädäntöehdotuksia ja muita ehdotuksia mahdollisimman pian, jotta täysin yhdentyneet ja yhtenäiset EU:n pääomamarkkinat saadaan luotua vuoden 2018 loppuun mennessä;

71. huomauttaa, että kehittyvä digitaalinen ympäristö olisi nähtävä tilaisuutena lisätä suorituskykyä ja arvoa, jota pääomamarkkinat tuottavat toimialana yrityksille, sijoittajille ja yleensä yhteiskunnalle;

o

o o

72. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja neuvostolle.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0269

Euroopan turvallisuusagenda

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Euroopan turvallisuusagendasta (2015/2697(RSP))

(2017/C 265/10)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2, 3, 6, 7 ja 21 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 4, 16, 20, 67, 68, 70–72, 75, 82–87 ja 88 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 6, 7 ja 8 artiklan, 10 artiklan 1 kohdan sekä 11, 12, 21, 47–50, 52 ja 53 artiklan,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (ECHR), Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön sekä Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen, ministerikomitean, ihmisoikeusvaltuutetun sekä Venetsian komission yleissopimukset, suositukset, päätöslauselmat ja mietinnöt,

— ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2015 annetun komission tiedonannon Euroopan turvallisuusagendasta (COM(2015)0185),

— ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan unionin strategiasta perusoikeuskirjan panemiseksi tehokkaasti täytäntöön (COM(2010)0573) ja toimintaohjeet perusoikeuksien huomioon ottamisesta komission vaikutustenarvioinneissa (SEC(2011)0567),

— ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-293/12 ja C-594/12 8. huhtikuuta 2014 antaman tuomion, jolla kumottiin 15. maaliskuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/24/EY yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tai yleisten viestintäverkkojen yhteydessä tuotettavien tai käsiteltävien tietojen säilyttämisestä,

— ottaa huomioon poliisiyhteistyön, rikollisuuden ehkäisemisen ja torjumisen sekä kriisinhallinnan rahoitusvälineen perustamisesta osana sisäisen turvallisuuden rahastoa ja neuvoston päätöksen 2007/125/YOS kumoamisesta 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 513/2014 ([1]),

— ottaa huomioon 14. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman ”EU:n terrorisminvastainen politiikka: tärkeimmät saavutukset ja tulevaisuuden haasteet” ([2]),

— ottaa huomioon 27. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa (2012) ([3]),

— ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman Yhdysvaltojen kansallisen turvallisuusviraston valvontaohjelmasta, eri jäsenvaltioiden valvontaelimistä ja niiden vaikutuksesta EU:n kansalaisten perusoikeuksiin ja transatlanttiseen yhteistyöhön oikeus- ja sisäasioissa ([4]),

— ottaa huomioon 17. joulukuuta 2014 antamansa päätöslauselman EU:n sisäisen turvallisuuden strategian uudistamisesta ([5]),

— ottaa huomioon 11. helmikuuta 2015 antamansa päätöslauselman terrorismin vastaisista toimista ([6]),

— ottaa huomioon Euroopan turvallisuusagendasta 28. huhtikuuta 2015 käydyn täysistuntokeskustelun,

— ottaa huomioon komissiolle ja neuvostolle esitetyt kysymykset Euroopan turvallisuusagendasta (O-000064/2015 – B8-0566/2015 sekä O-000065/2015 – B8-0567/2015),

([1]) EUVL L 150, 20.5.2014, s. 93.
([2]) EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 45.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0173.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0230.
([5]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0102.
([6]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0032.

— ottaa huomioon kansalaisoikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,

A. ottaa huomioon, että unionin sisäiseen turvallisuuteen kohdistuvista uhkista on tullut yhä moniulotteisempia, monimuotoisempia, epäsymmetrisempiä, epätavanomaisempia, kansainvälisempiä, nopeammin kehittyviä ja vaikeammin ennustettavia ja että yksittäisen jäsenvaltion valmiudet eivät riitä ratkomaan niitä, minkä vuoksi tarvitaan yhä kipeämmin yhtenäisiä, kattavia, monikerroksisia ja koordinoituja EU:n toimia, joissa otetaan täysimääräisesti huomioon perusoikeuksien kunnioittaminen;

B. ottaa huomioon, että EU:n turvallisuuspolitiikan kehittäminen kuuluu yhteisen vastuun piiriin ja edellyttää kaikkien jäsenvaltioiden, EU:n toimielinten ja virastojen, kansalaisyhteiskunnan ja lainvalvontaviranomaisten koordinoituja ja yhtenäisiä toimia, joilla pyritään yhteisiin tavoitteisiin ja jotka perustuvat oikeusvaltion periaatteeseen ja perusoikeuksien kunnioittamiseen; katsoo, että optimaalisten tulosten saavuttamiseksi näiden yhteisten tavoitteiden ja prioriteettien käytännön toteutuksen yhteydessä olisi oltava selvä EU-tason ja kansallisen tason välinen työnjako, joka perustuu toissijaisuusperiaatteeseen ja vahvaan ja tehokkaaseen parlamentaariseen ja oikeudelliseen valvontaan;

C. ottaa huomioon, että SEU-sopimuksen 4 artiklan 2 kohtaan sisältyvää kansallista turvallisuutta koskevaa poikkeusta ei voida soveltaa siten, että kansallisesta turvallisuudesta vastaavat virastot toimisivat muiden jäsenvaltioiden etujen, taloudelliset edut mukaan lukien, jäsenvaltioiden kansalaisten ja asukkaiden oikeuksien ja Euroopan unionin tai laajemmin kolmansien maiden lainsäädännön ja toimintapolitiikan vastaisesti;

D. katsoo, että olisi kiinnitettävä huomiota siihen, että on syytä ottaa opiksi niistä lukuisista eurooppalaisten ja yleismaailmallisten normien ja arvojen loukkauksista, joita syyskuun 11. päivän tapahtumien jälkeen toteutetussa sisäiseen ja ulkoiseen turvallisuuteen liittyvässä yhteistyössä on tapahtunut;

E. ottaa huomioon, että vapaus, turvallisuus ja oikeus ovat tavoitteita, joihin olisi pyrittävä samanaikaisesti; toteaa, että vapauden ja oikeuden tavoitteen saavuttamiseksi turvallisuustoimenpiteissä olisi aina kunnioitettava demokratiaa, oikeusvaltioperiaatetta ja perusoikeuksia tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteita noudattaen, minkä lisäksi niissä olisi noudatettava asianmukaista demokraattista valvontaa ja vastuuvelvollisuutta; toteaa, että Euroopan turvallisuusagenda ei kata riittävästi oikeudellista ja ennaltaehkäisevää ulottuvuutta;

F. ottaa huomioon, että eräisiin rikollisuuden perussyihin, kuten kasvavaan eriarvoisuuteen, köyhyyteen sekä rotuun ja muukalaisvihaan perustuvaan väkivaltaan ja viharikoksiin ei pystytä puuttumaan yksinomaan turvallisuustoimenpitein, vaan niihin on paneuduttava laajemmassa yhteydessä, muun muassa parantamalla sosiaali-, työllisyys-, koulutus-, kulttuuri- ja ulkopoliittisia toimia;

G. ottaa huomioon, että Euroopan turvallisuusagendan ennaltaehkäisevä näkökulma on erityisen tärkeä aikana, jona taloudellinen ja sosiaalinen eriarvoisuus kasvaa ja murentaa yhteiskuntasopimusta sekä heikentää perusoikeuksien ja kansalaisvapauksien toteutumista; katsoo, että ennaltaehkäisyssä olisi tärkeää löytää yhtäältä vaihtoehtoja vankilalle ja toisaalta sopeutumista edistäviä toimia, etenkin kun on kyse vähäisistä rikkomuksista;

H. ottaa huomioon, että perussopimuksiin liitetyssä pöytäkirjassa N:o 36 määrätyn siirtymäajan päätyttyä komissio ja unionin tuomioistuin ovat saaneet täyden toimivallan entisen kolmannen pilarin oikeudellisten välineiden osalta, mikä on laajentanut demokraattisen ja perusoikeuksiin liittyvän vastuuvelvollisuuden koskemaan niitä toteutettuja toimia, joilla on ollut tärkeä osa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen muotoutumisessa;

I. ottaa huomioon, että kyberrikollisuus ja tietoverkkoa hyödyntävä rikollisuus vaikuttavat EU-kansalaisten turvallisuuteen, sisämarkkinoihin sekä Eruoopan unionin henkisen omaisuuden suojaan ja vaurauteen; toteaa, että esimerkiksi bottiverkot ovat verkkorikollisuuden muoto, joka vaikuttaa miljooniin tietokoneisiin ja tuhansiin kohteisiin samanaikaisesti;

J. ottaa huomioon, että sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden välinen raja on yhä häilyvämpi, minkä vuoksi jäsenvaltioilta edellytetään entistä vahvempaa yhteistyötä ja entistä koordinoidumpaa toimintaa, jonka tuloksena on kattava ja moniulotteinen toimintatapa;

K. katsoo, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä kaikkien terrorismin ja rikollisuuden uhrien tukemiseen ja suojelemiseen EU:ssa turvallisuusagendan tärkeänä osana;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

1. panee merkille komission ehdottaman Euroopan turvallisuusagendan vuosiksi 2015–2020 ja siinä esitellyt prioriteetit; katsoo, että kun tarkastellaan niitä haasteita, joita Euroopan unionilla on edessään, terrorismi, väkivaltainen ekstremismi, järjestäytynyt kansainvälinen rikollisuus ja verkkorikollisuus ovat vakavimpia uhkia, jotka edellyttävät koordinoituja toimia kansallisella, EU:n ja globaalilla tasolla; huomauttaa, että agendan olisi oltava rakenteeltaan joustava, jotta sen avulla pystytään vastaamaan mahdollisiin uusiin haasteisiin tulevaisuudessa;

2. muistuttaa, että on tarpeen käsitellä edelleen rikollisuuden perimmäisiä syitä, kuten eriarvoisuutta, köyhyyttä ja syrjintää; korostaa lisäksi tarvetta huolehtia siitä, että sosiaalityöntekijöillä, paikallisilla ja kansallisilla poliiseilla ja oikeusviranomaisilla on riittävät resurssit, sillä näiden määrärahoja on leikattu ankarasti joissakin jäsenvaltioissa;

3. kehottaa pyrkimään sopivaan tasapainoon ennaltaehkäisyn ja rankaisutoimien välillä vapauden, turvallisuuden ja oikeudenmukaisuuden säilyttämiseksi; korostaa, että turvallisuustoimenpiteissä olisi aina noudatettava oikeusvaltioperiaatetta ja perusoikeuksia eli turvattava muun muassa oikeus yksityisyyteen ja henkilötietojen suoja, sananvapaus ja yhdistymisvapaus sekä oikeudenmukaiset oikeudelliset menettelyt; kehottaa komissiota sen vuoksi Euroopan turvallisuusagendaa täytäntöönpannessaan ottamaan asianmukaisesti huomioon tietojen säilyttämisestä annettua direktiiviä koskevan unionin tuomioistuimen äskettäisen päätöksen (tuomio yhdistetyissä asioissa C-293/12 ja C-594/12), jossa vaaditaan, että kaikkien välineiden on oltava suhteellisuus-, tarpeellisuus- ja laillisuusperiaatteiden mukaisia ja niihin on sisällytettävä vastuuvelvollisuutta ja oikeussuojakeinoja koskevat asianmukaiset suojatoimet; kehottaa komissiota arvioimaan kokonaisuudessaan tämän tuomion vaikutukset välineisiin, joihin liittyy tietojen säilyttämistä lainvalvontatarkoituksiin;

4. muistuttaa, että voidakseen toimia uskottavasti perusoikeuksien edistäjänä sekä unionin sisällä että sen ulkopuolella unionin olisi turvallisuuspolitiikassaan, terrorismin torjunnassa ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa sekä turvallisuusalan kumppanuuksissaan kolmansien maiden kanssa noudatettava kokonaisvaltaista toimintamallia, jossa käsitellään kaikkia tekijöitä, jotka saavat ihmiset ryhtymään terrorismitoimintaan tai osallistumaan järjestäytyneeseen rikollisuuteen, ja toteaa, että siihen olisi siten sisällytettävä talous- ja sosiaalipoliittisia toimia, joita kehitetään ja pannaan täytäntöön perusoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen ja joiden yhteydessä huolehditaan oikeudellisesta ja demokraattisesta valvonnasta ja tehdään perusteellisia arviointeja;

5. on tyytyväinen komission päätökseen käyttää agendan pohjana seuraavia periaatteita: oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien täysimääräinen noudattaminen ja niiden toteutumisen varmistaminen asianmukaisen oikeudellisen valvonnan avulla, läpinäkyvyyden, vastuuvelvollisuuden ja demokraattisen valvonnan lisääminen, nykyisten säädösten parempi soveltaminen ja täytäntöönpano, yhtenäisempi virastojen välinen ja monialainen lähestymistapa ja paremmat yhteydet turvallisuuden sisäisen ja ulkoisen ulottuvuuden välillä; kehottaa komissiota ja neuvostoa noudattamaan näitä periaatteita tarkasti agendan täytäntöönpanossa; huomauttaa, että parlamentti keskittyy näihin periaatteisiin seuratessaan agendan täytäntöönpanoa;

6. on tyytyväinen siihen, että perusoikeudet ovat erityisenä painopisteenä agendassa, ja erityisesti siihen, että komissio sitoutuu arvioimaan tarkasti kaikkia ehdottamiaan turvallisuustoimenpiteitä sekä siltä osin, missä määrin toimenpiteellä saavutetaan sen tavoitteet, että siltä osin, kunnioitetaanko sen yhteydessä perusoikeuksia; korostaa, että komission on tarpeen ottaa arviointiin mukaan kaikki asianomaiset elimet ja virastot ja etenkin EU:n perusoikeusvirasto, Euroopan tietosuojavaltuutetttu, Europol ja Eurojust; pyytää komissiota antamaan tästä arvioinnista kaikki tiedot ja asiakirjat, jotta parlamentti voi hoitaa demokraattisen valvontatehtävänsä tehokkaasti;

7. muistuttaa tässä yhteydessä tuomitsevansa viattomien ihmisten henkilötietojen mittavan, järjestelmällisen ja kaikenkattavan keräämisen, etenkin kun sillä on mahdollisesti vakavia vaikutuksia oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskeviin oikeuksiin, syrjintäkieltoon, yksityisyyden ja henkilötietojen suojaan, lehdistön-, ajatuksen- ja sananvapauteen sekä kokoontumis- ja yhdistymisvapauteen ja siihen sisältyy merkittäviä mahdollisuuksia kerätyn tiedon väärinkäyttöön poliittisia vastustajia vastaan; epäilee suuresti laajamittaisten valvontatoimien hyödyllisyyttä, sillä ne ulottuvat usein aivan liian laajalle, minkä vuoksi niiden yhteydessä saadaan liian paljon vääriä positiivisia ja negatiivisia tuloksia; varoittaa siitä, että laajamittaiset valvontatoimet saattavat jättää varjoonsa tarpeen investoida mahdollisesti edullisempiin, tehokkaampiin ja vähemmän tungetteleviin lainvalvontatoimenpiteisiin;

8. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikessa turvallisuuteen liittyvässä lainsäädännössä noudatetaan lapsen edun periaatetta;

9. toteaa, että EU:ssa ei ole sovittu yhteisestä ”kansallisen turvallisuuden” määritelmästä, mikä luo epämääräisen tilanteen niiden EU-säädösten osalta, jotka sisältävät viittauksia ”kansalliseen turvallisuuteen”;

10. katsoo, että EU:n toimielinten ja virastojen sekä jäsenvaltioiden olisi toimintapolitiikkaa laadittaessa ja täytäntöönpantaessa huolehdittava avoimuudesta, vastuuvelvollisuudesta ja demokraattisesta valvonnasta, jotta kansalaiset luottaisivat enemmän turvallisuuspoliittisiin toimiin; panee tyytyväisenä merkille komission aikomuksen esittää parlamentille ja neuvostolle säännöllisesti ajantasaisia tietoja agendan täytäntöönpanosta; muistuttaa aikovansa seurata säännöllisesti tiiviissä yhteistyössä kansallisten parlamenttien kanssa agendan asianmukaista täytäntöönpanoa ja etenemistä; pitää kiinnostavana komission ehdotusta perustaa turvallisuusalan neuvoa-antava EU-foorumi; kehottaa huolehtimaan siitä, että foorumissa ovat tasapuolisesti edustettuina kaikki asianomaiset sidosryhmät, ja odottaa saavansa yksityiskohtaisempia tietoja, erityisesti sen tarkasta roolista, tehtävistä, kokoonpanosta ja valtuuksista sekä Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien osuudesta siinä;

11. korostaa, että on tarpeen parantaa jäsenvaltioiden tiedustelupalvelujen demokraattista ja oikeudellista valvontaa; toteaa, että parlamentilta, unionin tuomioistuimelta ja Euroopan oikeusasiamieheltä puuttuvat riittävät valtuudet valvoa tehokkaasti eurooppalaista turvallisuuspolitiikkaa;

12. kehottaa komissiota ja neuvostoa laatimaan mahdollisimman pian etenemissuunnitelman – tai vastaavan järjestelyn – jolla varmistetaan agendan tehokas ja toimiva täytäntöönpano, toimittamaan suunnitelman parlamentille ja aloittamaan sen täytäntöönpanon kuuden seuraavan kuukauden aikana; katsoo, että EU:n toimintapoliittisen syklin kaltainen toimintamalli (johon sisältyy yhteisten uhkien ja heikkouksien määrittäminen ja arviointi, poliittisten prioriteettien asettaminen ja strategisten suunnitelmien sekä toimintasuunnitelmien laatiminen, tehokas täytäntöönpano sekä siihen liittyvät selkeät täytäntöönpanoa edistävät linjaukset, aikataulut ja tavoitteet samoin kuin arviointi) voisi tuoda tarvittavaa yhtenäisyyttä ja jatkuvuutta agendan täytäntöönpanoon edellyttäen, että parlamentti voi osallistua asianmukaisesti poliittisten painopisteiden ja strategisten tavoitteiden määrittämiseen; odottaa voivansa keskustella näistä näkökohdista edelleen komission ja sisäisen turvallisuuden operatiivisen yhteistyön pysyvän komitean (COSI) kanssa;

13. panee tyytyväisenä merkille, että agendassa on perusperiaatteena soveltaa nykyisiä turvallisuusalan välineitä ja panna ne täytäntöön kaikilta osin ennen kuin ehdotetaan uusia; muistuttaa, että turvallisuusasioita koskevien tietojen vaihtoa on tarpeen nopeuttaa ja tehostaa noudattaen samalla asianmukaisia tietosuojaa ja yksityisyyden suojaa koskevia säännöksiä; pitää kuitenkin valitettavana, että parlamentin lukuisista pyynnöistä huolimatta EU:n nykyisten välineiden tehokkuutta – myös EU:hun kohdistuvien uusien turvallisuusuhkien valossa – ja jäljellä olevia puutteita ei ole vieläkään arvioitu; katsoo, että se olisi tarpeen, jotta varmistetaan, että unionin turvallisuuspolitiikka on tehokasta, tarpeellista, oikeasuhteista, yhtenäistä ja kokonaisvaltaista; kehottaa komissiota ensisijaisena toimenpiteenä esittämään agendan täytäntöönpanoa koskevan etenemissuunnitelman yhteydessä tällaisen toiminnallisen arvion sisäisen turvallisuuden alan nykyisistä EU:n välineistä, resursseista ja rahoituksesta; muistuttaa kehottaneensa neuvostoa yhteistyössä komission kanssa arvioimaan kattavasti ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa hyväksyttyjen sisäisen turvallisuuden alan toimenpiteiden täytäntöönpanoa ja hyödyntämään arvioinnissa SEUT-sopimuksen 70 artiklassa tarkoitettua menettelyä;

14. panee tyytyväisenä merkille, että komissio kohdistaa huomionsa rajaturvallisuuteen, joka on olennainen seikka rajat ylittävän rikollisuuden ja terrorismin torjunnassa; korostaa, että EU:n rajaturvallisuutta olisi vahvistettava suorittamalla järjestelmällisesti tarkistuksia olemassa olevista tietokannoista, kuten SIS-järjestelmästä; pitää myönteisenä komission sitoumusta esittää älykkäitä rajoja koskeva tarkistettu ehdotuksensa vuoden 2016 alkuun mennessä;

15. kannattaa komission vaatimaa yhtenäisempää virastojen välistä ja monialaista lähestymistapaa sekä ehdotettuja toimenpiteitä, joilla parannetaan tiedon ja hyvien käytäntöjen vaihtoa sekä lisätään operatiivista yhteistyötä jäsenvaltioiden ja EU:n virastojen välillä; muistuttaa kehottaneensa lisäämään nykyisten välineiden ja tietokantojen, kuten SIS ja ECRIS, sekä yhteisten tutkintaryhmien käyttöä; kehottaa komissiota toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla vauhditetaan keskeneräistä virastojen välisistä työjärjestelyistä sopimista; pitää valitettavana, että agendassa ei esitetä riittävästi käytännön toimenpiteitä oikeudellisen ulottuvuuden vahvistamiseksi; kehottaa sisällyttämään agendaan kaikki rikosoikeudelliseen yhteistyöhön liittyvät näkökohdat ja kehittämään niitä edelleen muun muassa vahvistamalla epäiltyjen ja syytettyjen henkilöiden, uhrien ja todistajien oikeuksia ja parantamalla vastavuoroista tunnustamista koskevien nykyisten EU:n välineiden täytäntöönpanoa;

16. antaa täyden tukensa sille, että komission yhtenä painopisteenä on jäsenvaltioiden auttaminen keskinäisen luottamuksen lisäämisessä, olemassa olevien tiedonvaihtovälineiden käytön maksimoinnissa ja rajat ylittävän operatiivisen yhteistyön edistämisessä toimivaltaisten viranomaisten välillä; painottaa tällaisen rajatylittävän operatiivisen yhteistyön merkitystä erityisesti raja-alueilla;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

17. kehottaa komissiota antamaan pikaisesti toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä 20. joulukuuta 2006 annetun asetuksen (EY) N:o 1987/2006 ([1]) muuttamista koskevan lainsäädäntöehdotuksen kuulutuskriteereiden yhdenmukaistamiseksi ja terrorismirikoksista tuomittuja tai epäiltyjä henkilöitä koskevien kuulutusten antamisen pakollistamiseksi;

18. panee tyytyväisenä merkille, että komissio on ilmoittanut arvioivansa, voitaisiinko eurooppalaisen poliisirekisteritietojärjestelmän (EPRIS) avulla helpottaa kansallisissa poliisirekistereissä olevien tietojen saatavuutta yli rajojen, onko sille tarvetta ja mikä olisi sen lisäarvo, ja antaa täyden tukensa sille, että käynnistetään jäsenvaltioiden ryhmän suunnittelema pilottihanke, jossa on tarkoitus perustaa mekanismi rajat ylittävien automaattisten hakujen tekemiseksi kansallisissa hakemistoissa ”osuma”/”ei osumaa” -periaatteella; painottaa rajatylittävän tiedonsaannin merkitystä erityisesti raja-alueilla;

19. korostaa, että yhteiset tutkintaryhmät ovat tärkeitä, jotta voidaan tutkia määrättyjä, luonteeltaan rajatylittäviä tapauksia, ja kehottaa jäsenvaltioita käyttämään tätä onnistunutta välinettä säännöllisemmin; kehottaa komissiota laatimaan ehdotuksia oikeudellisesta kehyksestä, jonka avulla olisi mahdollista perustaa puolipysyviä tai pysyviä yhteisiä tutkintaryhmiä, joiden tehtävänä olisi vastata erityisesti raja-alueilla pysyviin uhkiin, kuten laittomaan huumausainekauppaan, ihmiskauppaan sekä moottoripyöräjengien toimintaan;

20. pitää valitettavana, että rikoksella saatujen varojen jäädyttämisen ja menetetyksi tuomitsemisen kaltaisia välineitä ei vielä käytetä järjestelmällisesti kaikissa soveltuvissa rajatylittävissä tapauksissa, ja vaatii jäsenvaltioita ja komissiota lisäämään tähän liittyviä toimiaan;

21. korostaa, että kansallisten tiedustelupalvelujen välisen rajatylittävän yhteistyön demokraattisessa ja oikeudellisessa valvonnassa on puutteita; on huolestunut siitä, että asiakirjojen saatavuuteen liittyvä kolmannen osapuolen sääntö vaikeuttaa vakavasti demokraattista ja oikeudellista valvontaa;

22. toteaa, että sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden välinen raja on yhä häilyvämpi, ja panee sen vuoksi tyytyväisenä merkille komission lupauksen varmistaa turvallisuuden sisäisen ja ulkoisen ulottuvuuden yhteentoimivuus; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita myös arvioimaan säännöllisesti agendan vaikutusta EU:n ulkoisen turvallisuuden strategiaan ja päin vastoin, myös perusoikeuksien ja demokraattisten arvojen ja periaatteiden kunnioittamiseen ja edistämiseen liittyvien velvollisuuksien osalta, sellaisina kuin ne esitetään niiden allekirjoittamissa kansainvälisissä yleissopimuksissa ja sopimuksissa; korostaa tarvetta vahvistaa näiden kahden välisiä yhteyksiä, synergiaa ja yhtenäisyyttä edelleen, etenkin kun on kyse Eurooppaan kohdistuvista uusista, monialaisista ja monimuotoisista uhkista, mutta toteaa, että samalla on kunnioitettava unionin arvoja ja perusoikeuksia; pyytää komissiota raportoimaan parlamentille säännöllisesti kaikista toimista, joiden tarkoituksena on kehittää turvallisuuspolitiikan sisäisen ja ulkoisen ulottuvuuden välistä yhteyttä, ja sen turvallisuusalan yhteistyöstä kolmansien maiden kanssa, jotta parlamentti voi käyttää oikeuttaan harjoittaa demokraattista valvontaa yhdessä kansallisten parlamenttien kanssa;

23. pitää hyvin tärkeänä varapuheenjohtajan / korkean edustajan parhaillaan suorittamaa strategista tarkastelua, jonka joulukuussa 2013 kokoontunut Eurooppa-neuvosto antoi hänen tehtäväkseen ja jonka on määrä johtaa uuden eurooppalaisen turvallisuusstrategian hyväksymiseen; katsoo, että laajassa strategiassa, joka käsittää ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevia kysymyksiä, olisi yksilöitävä ja kuvattava EU:n etuja, prioriteetteja ja tavoitteita, olemassa olevia ja kehittyviä uhkia, haasteita ja mahdollisuuksia sekä EU:n välineitä niiden käsittelemiseen;

24. kehottaa sisällyttämään kolmansien maiden ja etenkin Pohjois-Afrikan ja Persianlahden alueen maiden kanssa tehtäviin turvallisuusyhteistyötä koskeviin yhteistyösopimuksiin erittäin tiukat ihmisoikeuslausekkeet; kehottaa harkitsemaan uudelleen, voidaanko epädemokraattisten ja ihmisoikeuksia laiminlyövien maiden kanssa tehdä yhteistyötä;

25. korostaa, että on ratkaisevan tärkeää paneutua aseellisten selkkausten, ääriliikkeiden ja köyhyyden perussyihin kolmansissa maissa, koska niistä aiheutuu turvallisuushaasteita EU:lle; kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa, komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään toimiaan, joilla tuetaan osallistavia, moniarvoisia ja toimivia valtioita, joilla on vahva ja elinvoimainen kansalaisyhteiskunta ja jotka kykenevät tarjoamaan kansalaisilleen vapautta, turvallisuutta, oikeutta ja työpaikkoja;

([1]) EUVL L 381, 28.12.2006, s. 4.

26. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa esittämään ehdotuksen yhteiseksi kannaksi aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käytöstä parlamentin tästä aiheesta 27. helmikuuta 2014 antaman päätöslauselman ([1]) mukaisesti;

27. panee merkille komission kiireellisen kehotuksen saattaa päätökseen työ matkustajarekistereitä koskevan direktiivin hyväksymiseksi; muistuttaa sitoutuneensa pyrkimään siihen, että se saadaan valmiiksi vuoden loppuun mennessä; korostaa, että matkustajarekistereitä koskevassa direktiivissä olisi noudatettava perusoikeus- ja tietosuojavaatimuksia, mukaan lukien asianomaista unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, samalla kun tarjotaan tehokas EU-tason väline; kehottaa komissiota edelleen tukemaan tätä prosessia esittämällä kaikki matkustajarekistereitä koskevan direktiivin tarpeellisuuteen ja oikeasuhteisuuteen liittyvät merkitykselliset lisäseikat; pyytää, että kaikkiin tuleviin ehdotuksiin, joilla luodaan matkustajarekisterin kaltaisia turvallisuusalan uusia välineitä, sisällytetään järjestelmällisesti mekanismit jäsenvaltioiden välistä tiedonvaihtoa ja yhteistyötä varten;

28. on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että on ratkaisevan tärkeää tukea alan koulutukseen, tutkimukseen ja innovointiin liittyviä toimia sekä Euroopan poliisiakatemian (CEPOL) tärkeää työtä tällä alalla; pitää erittäin tärkeinä lainvalvontaviranomaisille suunnattuja koulutus- ja vaihto-ohjelmia, sillä niiden avulla voidaan edistää entistä paremmin eurooppalaista lainvalvontakulttuuria ja alan hyviä käytäntöjä; katsoo, että turvallisuuteen, mukaan lukien ennaltaehkäisy, liittyvään tutkimukseen ja innovointiin on investoitava entistä enemmän;

29. huomauttaa, että nopeasti muuttuva turvallisuustilanne edellyttää joustavaa, mukautuvaa ja reaktiivista toimintamallia, teknisten valmiuksien kehittämistä ja agendassa esitettyjen ensisijaisten toimien säännöllistä uudelleentarkastelua; huomauttaa tältä osin, että olisi mahdollista käyttää SEUT-sopimuksen 222 artiklaa, jossa edellytetään, että Eurooppa-neuvosto arvioi säännöllisesti unioniin kohdistuvia uhkia tukeutumalla muun muassa jäsenvaltioiden ja Europolin tekemiin uhka-arvioihin ja että Euroopan parlamentille ja kansallisille parlamenteille ilmoitetaan arvioinnin tuloksista ja jatkotoimista;

Terrorismi

30. panee tyytyväisenä merkille agendassa esitetyt toimenpiteet terrorismin torjumiseksi, terrorismin rahoitukseen puuttumiseksi, sen torjumiseksi, että EU:n kansalaiset ja asukkaat matkustavat ulkomaille terrorismitarkoituksessa (”vierastaistelijat”), ja radikalisoitumisen ehkäisemiseksi; panee merkille ehdotetun uuden rakenteen, Euroopan terrorismintorjuntakeskuksen, joka perustetaan Europolin alaisuuteen, ja kehottaa komissiota antamaan tarkemmat tiedot sen roolista, tehtävistä, valtuuksista ja valvonnasta, erityisesti sen vuoksi, että on tarpeen varmistaa asianmukainen demokraattinen ja oikeudellinen valvonta asianmukaisilla tasoilla, myös käynnissä olevan Europolin valtuuksien uudelleentarkastelun yhteydessä; korostaa, että jäsenvaltioiden välisen tiedonvaihdon lisääminen on ratkaisevan tärkeää terrorismin torjunnassa ja että sen olisi oltava entistä jäsennellympää;

31. tuomitsee kaikenlaiset analyysit, joissa terrorismi, turvattomuus, islam ja maahanmuuttajat sekoitetaan toisiinsa;

32. palauttaa mieliin viimeaikaiset terrori-iskut Brysselissä, Pariisissa, Kööpenhaminassa ja Saint-Quentin-Fallavier’ssä ja muistuttaa tämän vuoksi, että EU:n on kiireellisesti arvioitava paremmin EU:n turvallisuuteen kohdistuvaa uhkaa ja keskityttävä terrorismin torjunnassa välittömiin ensisijaisiin toiminta-aloihin, joita ovat: EU:n rajaturvallisuuden vahvistaminen, internetsisällön ilmoittamisvalmiuksien parantaminen, tuliaseiden laittoman kaupan torjunta ja kansallisten lainvalvontaviranomaisten ja tiedustelupalvelujen välisen tietojenvaihdon ja operatiivisen yhteistyön tehostaminen;

33. muistuttaa siitä, että terroristiverkostojen ja järjestäytyneiden rikollisryhmien torjunnassa on äärimmäisen tärkeää jäljittää ja estää rahavirrat, myös muut kuin SWIFT-rahavirrat; panee tyytyväisenä merkille pyrkimykset varmistaa oikeudenmukainen ja tasapainoinen osallistuminen terrorismin rahoituksen jäljittämisohjelmaan;

34. korostaa, että EU:n kotoperäisen terrorismin uhka on saavuttamassa vaarallisen uuden tason islamilaisten fundamentalistien otettua haltuunsa alueita Syyriassa ja Irakissa, käynnistettyä maailmanlaajuisen propagandakampanjan voimien yhdistämiseksi jihadistien kanssa ja suoritettua iskuja EU:n rajojen sisällä;

([1]) P7_TA(2014)0172.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

35. korostaa, että ”vierastaistelijoiden” ja muun terrorismin aiheuttama uhka edellyttää monikerroksista toimintamallia, jossa käsitellään kattavasti niin taustalla olevia syitä, kuten radikalisoitumista, kuin sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja osallisuuden kehittämistä sekä sopeutumisen helpottamista edistämällä poliittista ja uskonnollista suvaitsevaisuutta, analysoidaan verkossa tapahtuvaa terroritekoihin yllyttämistä ja toteutetaan vastatoimia, estetään matkat, joiden tarkoituksena on terroristijärjestöön liittyminen, estetään aseellisiin konflikteihin rekrytointi ja osallistuminen, keskeytetään terroristijärjestöjen ja henkilöiden, jotka aikovat liittyä niihin, rahoituksen saanti sekä varmistetaan tarvittaessa päättäväinen syytteeseenpano ja annetaan lainvalvontaviranomaisille asianmukaiset välineet, jotta ne voivat suorittaa tehtävänsä perusoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen;

36. kehottaa komissiota kehittämään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa – turvallisuusagendasta tällä hetkellä puuttuvan – todellisen strategian, jota sovellettaisiin eurooppalaisiin taistelijoihin ja erityisesti konfliktialueilta palaaviin henkilöihin, jotka haluavat lähteä heidät värvänneistä terroristijärjestöistä ja osoittavat halukkuutta integroitua uudelleen yhteiskuntaan; katsoo, että painopisteen olisi oltava erityisesti nuorten eurooppalaisten taistelijoiden tilanteessa;

37. toistaa päätöksensä varmistaa avoimilla ja läpinäkyvillä tutkimuksilla vastuun kantaminen terrorismin torjunnan varjolla tehdyistä perusoikeuksien vakavista loukkauksista, erityisesti liittyen siihen, kun CIA kuljetti vankeja ja vangitsi ihmisiä laittomasti Euroopan maissa; kehottaa suojelemaan tällaisia loukkauksia paljastaneita, kuten toimittajia ja ilmiantajia;

Radikalisoituminen

38. on yhtä mieltä siitä, että radikalisoitumisen ehkäisemisen olisi oltava EU:n prioriteetti; pitää valitettavana, ettei agendaan sisälly konkreettisempia toimenpiteitä radikalisoitumisen torjumiseksi Euroopassa, ja kehottaa komissiota toteuttamaan kiireellisiä ja kokonaisvaltaisia toimia radikalisoitumisen ja väkivaltaisen ekstremismin ehkäisemiseen, ääri-ideologioiden leviämisen estämiseen ja integroitumisen ja osallisuuden edistämiseen tähtäävien toimenpiteiden tehostamiseksi; kehottaa komissiota vahvistamaan radikalisoitumisen torjunnan EU-verkostoa, joka kokoaa yhteen kaikki toimijat, jotka osallistuvat radikalisoitumista torjuviin aloitteisiin ruohonjuuritasolla, sekä selkeyttämään uuden, ehdotetun RAN-osaamiskeskuksen valtuuksia, tehtäviä ja toiminta-alaa; suosittelee sisällyttämään sen rakenteeseen myös paikallisia ja kansallisia päätöksentekijöitä, jotta varmistetaan asiantuntijoiden ja sidosryhmien laatimien suositusten käytännön täytäntöönpano; kehottaa toteuttamaan rohkeampia toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan radikalisoitumiseen internetissä ja internetsivustojen tai sosiaalisen median käyttöön radikaalien ideologioiden levittämiseen Euroopassa; panee tyytyväisenä merkille internetsisällöstä ilmoittamista käsittelevän yksikön (Internet Referral Unit) perustamisen Europoliin auttamaan jäsenvaltioita tunnistamaan ja poistamaan verkossa olevaa väkivaltaista ääriaineistoa yhteistyössä alan kumppaneiden kanssa ja kehottaa komissiota tarjoamaan sen toimintaan tarvittavat lisäresurssit; pitää valitettavana, että sellaiset käytännön toimenpiteet puuttuvat, joilla vahvistettaisiin internetin asemaa välineenä, jolla välitetään radikalisoitumista ehkäisevää valistusta, ja erityisesti joilla levitettäisiin verkossa proaktiivisesti vastapropagandaa terroristipropagandan vastapainoksi;

39. huomauttaa, että onnistuneessa turvallisuuspolitiikassa on puututtava ekstremismin taustalla oleviin syihin, kuten radikalisoitumiseen, suvaitsemattomuuteen ja syrjintään, edistämällä poliittista ja uskonnollista suvaitsevaisuutta, kehittämällä sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja osallisuutta ja helpottamalla sopeutumista;

40. katsoo, että on kehitettävä komission taloudellisella ja toiminnallisella tuella laajamittaista tutkimusta ja käytännön toimenpiteitä, joilla edistetään tehokkaiden viestintäkanavien avulla yhteisiä arvojamme, kuten suvaitsevaisuutta, moniarvoisuutta sekä sanan- ja omantunnon vapauden kunnioittamista, ja ylipäätään perusoikeuksiamme ja jaetaan ne kaikkien Euroopan kansalaisten kanssa; katsoo, että agendassa olisi myös korostettava tarvetta torjua uskontoihin, etenkin islamiin, liittyviä väärinkäsityksiä, sillä uskonnoilla ei sinänsä ole mitään tekemistä radikalisoitumisen ja terrorismin kanssa;

41. on huolestunut Euroopan kansalaisiin kohdistuneiden viharikosten viimeaikaisesta lisääntymisestä, myös verkossa; kehottaa jäsenvaltioita suojelemaan kansalaisiaan tulevilta hyökkäyksiltä ja ehkäisemään yllytystä vihaan sekä kaikenlaista alkuperään, vakaumukseen tai uskontoon perustuvaa suvaitsemattomuutta esimerkiksi nuorille suunnatun koulutuksen avulla ja osallistavaa vuoropuhelua edistämällä;

Järjestäytynyt rikollisuus

42. on samaa mieltä siitä, että ihmiskauppaan on puututtava tehokkaammin unionin tasolla; torjuu kuitenkin jyrkästi ajatuksen siitä, että laittoman muuttoliikkeen ja terrorismin välillä olisi yhteys; huomauttaa, että koska lailliset väylät saapua

EU:hun hakemaan suojaa puuttuvat, laittomille väylille on jatkuvaa kysyntää, mikä saattaa hädänalaiset kansainvälistä suojelua tarvitsevat muuttajat vaaraan;

43. korostaa ihmiskauppaan liittyvän järjestäytyneen rikollisuuden vakavuutta; kiinnittää huomiota siihen, että rikolliset kohtelevat tätä erityisen haavoittuvassa asemassa olevaa ryhmää äärimmäisen väkivaltaisesti ja raa'asti; suhtautuu myönteisesti nykyiseen kehykseen ja on yhtä mieltä siitä, että tarvitaan vuoden 2016 jälkeistä aikaa koskevaa strategiaa, johon osallistuvat myös Europol ja Eurojust tämän alan erityistuntemusta omaavina virastoina;

44. toteaa, että järjestäytyneen rikollisuuden torjunta edellyttää unionilta voimakkaita toimia; tukee komission aikomusta paneutua tähän asiaan; kehottaa komissiota erityisesti kehittämään vahvaa yhteistyötä ihmiskaupan kitkemiseksi samoin kuin kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä muuttajien salakuljetuksen ehkäisemiseksi, jotta vältetään uudet tragediat Välimerellä;

45. huomauttaa, että olisi kiinnitettävä enemmän huomiota laittomaan asekauppaan, ihmiskauppaan ja laittomien huumausaineiden tuotantoon ja myyntiin liittyviin kehityskulkuihin rajatylittävässä järjestäytyneessä rikollisuudessa; panee tyytyväisenä merkille, että agendassa tunnustetaan huumausaineongelman dynaaminen luonne ja erityisesti sen yhteys järjestäytyneeseen rikollisuuteen samoin kuin sekä uusien että vakiintuneiden huumausaineiden tuotantoon ja kauppaan liittyvien markkinainnovaatioiden muodostama kasvava uhka; korostaa, että on tarpeen hyväksyä pikaisesti ehdotus uusia psykoaktiivisia aineita koskevasta paketista, ja kehottaa neuvostoa viemään asiaa eteenpäin;

46. katsoo, että Euroopan turvallisuusagendaan olisi järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin vastaisten EU-välineiden lisäksi sisällytettävä suojamekanismeja näiden vakavien rikosten uhreille, jotta estetään uudelleen uhriksi joutuminen; toteaa, että uhrien suojelua olisi pidettävä tärkeänä järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjunnan keinona, sillä se antaa rikoksentekijöille selvän viestin siitä, että yhteiskunta ei taivu väkivallan edessä ja suojelee aina uhreja ja heidän arvokkuuttaan;

Kyberrikollisuus

47. korostaa, että terroristijärjestöt ja järjestäytyneet rikollisryhmät käyttävät yhä enemmän kybertoimintaympäristöä kaikkien rikollisuuden muotojen helpottamiseen ja että kyberrikollisuus ja tietoverkkoa hyödyntävä rikollisuus muodostavat merkittävän uhan EU-kansalaisille ja EU:n taloudelle; toteaa, että kyberrikollisuus edellyttää uudenlaista lähestymistapaa lainvalvontaan ja oikeudelliseen yhteistyöhön digitaalisella aikakaudella; huomauttaa, että uusi tekninen kehitys lisää kyberrikollisuuden vaikutuksen laajuutta ja nopeutta, ja kehottaa siksi komissiota analysoimaan perinpohjaisesti lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten toimivaltaa ja niiden oikeudellisia ja teknisiä valmiuksia niin verkkoympäristössä kuin muualla, jotta ne voisivat puuttua tehokkaasti kyberrikollisuuteen, mutta korostaa samalla, että kaikissa lainvalvontatoimenpiteissä on noudatettava tarkasti perusoikeuksia ja niiden on oltava tarpeellisia ja oikeasuhteisia sekä EU:n ja kansallisen lainsäädännön mukaisia; kehottaa komissiota erityisesti varmistamaan, että oikeus käyttää salausta säilyy kaikkialla Euroopan unionissa, ja vaikka viestinnän sieppaus voikin aina olla mahdollista asianmukaisella oikeuden luvalla poliisitutkinnan tai oikeusmenettelyn yhteydessä, jäsenvaltiot eivät toteuta mitään toimenpiteitä, joilla rajoitetaan henkilöiden oikeutta käyttää salausta; pyytää komissiota antamaan Europolin internetsisällöstä ilmoittamista käsittelevälle yksikölle (Internet Referral Unit) sen toimintaan tarvittavat lisäresurssit sen sijaan, että turvauduttaisiin virkojen sisäisiin siirtoihin, mikä koskee myös Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksen henkilöstöä, sillä keskukseen ei pidä synnyttää henkilöstövajetta;

48. korostaa tutkimuksen ja innovoinnin olennaista merkitystä, jotta EU pysyy ajan tasalla turvallisuustarpeiden muuttuessa; painottaa, että EU:n turvallisuusalan kilpailukyky on tärkeää, jotta ala voi auttaa EU:ta täyttämään turvallisuustarpeensa itsenäisesti; muistuttaa kehottaneensa parantamaan itsenäisyyttä EU:n tietojärjestelmien turvallisuuden suhteen ja kiinnittämään huomiota tarpeeseen harkita EU:ssa valmistettujen ja suunniteltujen turvallisuuslaitteiden ja -palveluiden käyttämistä kriittisen infrastruktuurin ja julkisten palvelujen yhteydessä;

49. kehottaa komissiota käynnistämään sopivan laajan tiedotus- ja varautumiskampanjan, jossa käsitellään vakavaan kyberrikollisuuteen liittyviä riskejä kyberhyökkäysten sietokyvyn parantamiseksi;

50. panee tyytyväisenä merkille Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksen tekemän työn vakavan kansainvälisen kyberrikollisuuden ja tietoverkkoa hyödyntävän rikollisuuden torjunnassa; korostaa keskuksen keskeistä roolia jäsenvaltioiden tukemisessa erityisesti lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjunnassa; palauttaa mieliin komission antamat lausunnot siitä, että keskukselle annetaan tarvittavat asiantuntijat ja määrärahat, jotta annetaan vauhtia sellaisille eurooppalaisen yhteistyön aloille, joilla ei ole toteutettu toimia sen jälkeen, kun keskus perustettiin vuonna 2013;

51. kehottaa komissiota arvioimaan kattavasti nykyisiä verkossa tapahtuvan lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjuntatoimia, esittämään arvion siitä, tarvitaanko uusia lainsäädäntövälineitä, ja tutkimaan, onko Europolilla riittävästi asiantuntemusta, resursseja ja henkilöstöä, jotta se voisi puuttua näihin kauhistuttaviin rikoksiin;

Rahoitus

52. pitää valitettavana, että komission talousarvioesityksessä varainhoitovuodeksi 2016 esitetään Europolin talousarvioon vain noin 1,5 miljoonan euron lisäystä, mikä ei riitä tarjoamaan sille tarvittavia resursseja, joiden turvin voitaisiin perustaa agendassa esitetyn suunnitelman mukaisesti Euroopan terrorismintorjuntakeskus ja internetsisällöstä ilmoittamista käsittelevä yksikkö;

53. panee tyytyväisenä merkille komission ensimmäisen varapuheenjohtajan Frans Timmermansin Euroopan parlamentissa antaman lausunnon, että komissio järjestää käytettävissä olevat rahoitusvarat agendan prioriteettien mukaisesti; korostaa jälleen tässä yhteydessä, kuinka tärkeää on varmistaa, että asianomaisilla EU-virastoilla on riittävät henkilö- ja taloudelliset resurssit, jotta ne voivat suoriutua agendan mukaisista nykyisistä ja tulevista tehtävistään; aikoo tarkastella tarkasti sisäisen turvallisuuden rahaston täytäntöönpanoa ja arvioida sen tulevia tarpeita EU-tasolla ja kansallisella tasolla;

o

o o

54. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0270

Jemenin tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Jemenin tilanteesta (2015/2760(RSP))

(2017/C 265/11)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Jemenistä,

— ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin 26. maaliskuuta 2015 antaman julkilausuman Jemenin tilanteesta,

— ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan Federica Mogherinin sekä humanitaarisesta avusta ja kriisinhallinnasta vastaavan komission jäsenen Christos Stylianidesin 1. huhtikuuta 2015 antaman yhteisen julkilausuman Jemenin taistelujen vaikutuksesta,

— ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan Federica Mogherinin sekä humanitaarisesta avusta ja kriisinhallinnasta vastaavan komission jäsenen Christos Stylianidesin 11. toukokuuta 2015 antaman yhteisen julkilausuman ehdotetusta aselevosta Jemenissä,

— ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan Federica Mogherinin sekä humanitaarisesta avusta ja kriisinhallinnasta vastaavan komission jäsenen Christos Stylianidesin 3. heinäkuuta 2015 antaman yhteisen julkilausuman Jemenin kriisistä,

— ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät Jemenistä,

— ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 2014 (2011), 2051 (2012), 2140 (2014), 2201 (2015) ja 2216 (2015),

— ottaa huomioon 24. toukokuuta 2015 annetun EU:n ja Persianlahden yhteistyöneuvoston 24. yhteisen neuvoston ja ministerikokouksen puheenjohtajien lausuman,

— ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2015 annetun YK:n turvallisuusneuvoston lehdistötiedotteen Jemenin tilanteesta,

— ottaa huomioon 21. syyskuuta 2014 tehdyn rauhaa ja kansallista kumppanuutta koskevan sopimuksen, 25. tammikuuta 2014 järjestetyn kansallisen vuoropuhelukonferenssin tulokset ja 21. marraskuuta 2011 hyväksytyn Persianlahden yhteistyöneuvoston aloitteen,

— ottaa huomioon YK:n peruskirjan,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että Jemenin nykyinen kriisi on tulosta useiden perättäisten hallitusten kyvyttömyydestä vastata jemeniläisten oikeutettuihin vaatimuksiin demokratiasta, taloudellisesta ja sosiaalisesta kehityksestä, vakaudesta ja turvallisuudesta; ottaa huomioon, että tämä kyvyttömyys on luonut pohjan väkivaltaiselle konfliktille, koska maahan ei ole kyetty perustamaan osallistavaa hallitusta ja valtaa ei ole kyetty jakamaan oikeudenmukaisesti sekä koska maan monet heimojännitteet, laajalle levinnyt turvattomuus ja taloudellinen lamaantuminen on jätetty järjestelmällisesti huomiotta;

B. toteaa, että Jemenissä meneillään oleva konflikti on levinnyt 20:een maan 22 hallintoalueesta; ottaa huomioon, että Maailman terveysjärjestön (WHO) uusimpien vahvistettujen lukujen mukaan 19. maaliskuuta ja 5. toukokuuta 2015 välisenä aikana ainakin 1 439 ihmistä sai surmansa ja 5 951 ihmistä loukkaantui ja että monet heistä olivat siviilejä; ottaa huomioon, että vihollisuuksien puhkeamisen jälkeen yli 3 000 ihmistä on kuollut ja yli 10 000 loukkaantunut;

C. toteaa, että Jemen on yksi Lähi-idän köyhimmistä maista ja maan työttömyys- ja lukutaidottomuusaste ovat korkeat ja peruspalvelut puuttuvat; ottaa huomioon, että humanitaarista apua tarvitsee tällä hetkellä 20 miljoonaa ihmistä, joiden joukossa on arviolta 9,4 miljoonaa jemeniläislasta, yli 250 000 pakolaista ja 335 000 maan sisällä siirtymään joutunutta ihmistä;

D. ottaa huomioon, että viimeaikaiset tapahtumat uhkaavat vakavasti alueen vakautta erityisesti Afrikan sarvessa, Punaisella merellä ja Lähi-idässä yleensä;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

E. toteaa, että Saudi-Arabian johtama koalitio, johon kuuluvat Bahrain, Egypti, Jordania, Kuwait, Marokko, Qatar, Sudan ja Yhdistyneet arabiemiirikunnat, käynnisti 26. maaliskuuta 2015 Jemenissä sotilasoperaation huthikapinallisia vastaan Jemenin presidentin Abdrabuh Mansur Hadin pyynnöstä; ottaa huomioon, että koalition kerrotaan käyttävän Jemenissä kansainvälisesti kiellettyjä rypälepommeja, ja toteaa, että YK:n ihmisoikeusvaltuutettu tutkii asiaa parhaillaan;

F. toteaa, että lukuisat Jemenin siviiliuhreista ovat huthien aseellisten ryhmittymien ja niiden liittolaisten vastuulla, ja tästä ovat esimerkkinä asuinalueilla räjähtäneiden ilmatorjunta-ammusten tapaukset, joiden yhteydessä kuoli ja loukkaantui siviilejä;

G. ottaa huomioon, että monissa tapauksissa Saudi-Arabian johtaman liittouman ilma-iskut Jemeniin ovat surmanneet siviilejä vastoin kansainvälistä humanitaarista oikeutta, jossa kehotetaan välttämään siviiliuhreja ja minimoimaan niiden määrä kaikin mahdollisin keinoin;

H. toteaa, että ilma-iskujen lisäksi Saudi-Arabia on asettanut Jemenin laivastosaartoon, jonka seuraukset siviiliväestöön ovat olleet dramaattiset: 22 miljoonaa ihmistä eli lähes 80 prosenttia väestöstä tarvitsee kiireellistä elintarvike-, vesihuolto- ja lääkeapua;

I. ottaa huomioon, että YK:n pääsihteeri Ban Ki-moon vaati YK:n rauhanneuvottelujen johdosta 15. kesäkuuta 2015 uutta humanitaarista taukoa ja taistelujen keskeyttämistä ainakin kahdeksi viikoksi ramadanin aikana, jotta kaikille apua tarvitseville jemeniläisille voitaisiin toimittaa kriittistä apua, mutta tästä ei päästy sopimukseen; ottaa huomioon, että Jemenin taistelevat osapuolet eivät saaneet aikaan tulitaukosopimusta YK:n erityislähettilään Ismail Ould Cheikh Ahmedin välityksellä käydyissä diplomaattisissa neuvotteluissa 19. kesäkuuta 2015;

J. toteaa, että 30. kesäkuuta 2015 Taizin kaupungin keskusvankilasta pakeni noin 1 200 vankia, joiden joukossa oli myös al-Qaidan jäseniksi epäiltyjä; ottaa huomioon, että noin 300 vankia oli jo aiemmin paennut toisesta vankilasta Hadramoutin maakunnassa huhtikuussa 2015; ottaa huomioon, että Jemenissä tehdään terrori-iskuja, kuten 17. kesäkuuta 2015 kolmeen moskeijaan Sanaassa tapahtunut hyökkäys, joka johti lukuisiin kuolonuhreihin;

K. ottaa huomioon, että YK julisti Jemeniin korkeimman eli kolmannen asteen hätätilan 1. heinäkuuta 2015; ottaa huomioon, että YK yrittää saavuttaa hätäsuunnitelmallaan 11,7 miljoonaa suurimmassa avuntarpeessa olevaa ihmistä; ottaa huomioon, että maan terveydenhoitojärjestelmän kerrotaan olevan romahtamaisillaan ja ainakin 160 terveysasemaa on suljettu turvattomuuden sekä polttoaine- ja tarvikepulan vuoksi;

L. toteaa, että 15,9 miljoonaa ihmistä Jemenissä tarvitsee humanitaarista apua; huomauttaa, että nykyisen laajalle levinneen epävarmuuden takia heikoimmassa asemassa olevat lapset eivät saa tarvitsemiaan terveydenhuolto- tai ravintopalveluja;

M. ottaa huomioon, että konflikti on aiheuttanut vakavia seurauksia 9,9 miljoonalle lapselle ja että maaliskuusta 2015 lähtien lapsia on kuollut 279 ja l 402 lasta on loukkaantunut; toteaa, että vähintään 1,8 miljoonaa lasta on jäänyt koulutuksen ulkopuolelle, koska kouluja on konfliktin vuoksi suljettu, ja että he ovat tämän vuoksi lisääntyvässä määrin vaarassa joutua aseellisten ryhmien värväämiksi tai käyttämiksi taisteluissa tai muunlaisen hyväksikäytön uhreiksi; panee merkille, että Unicefin mukaan lapsisotilaiden osuus on jopa kolmannes kaikista taistelijoista Jemenissä ja että yksin 26. maaliskuuta ja 24. huhtikuuta 2015 välisenä aikana värvättiin ainakin 140 lapsisotilasta; ottaa huomioon vahvistetut tiedot, että vuonna 2014 aseelliset ryhmät värväsivät ja lähettivät taisteluihin ainakin 156 lasta; ottaa huomioon, että vuoden 2015 luku on jo nyt kaksinkertainen;

N. ottaa huomioon, että Unicefin arvion mukaan yli puoli miljoonaa alle viisivuotiasta on vakavan akuutin aliravitsemuksen vaarassa ja 1,2 miljoonaa alle viisivuotiasta lievän akuutin aliravitsemuksen vaarassa, ja toteaa, että määrä on lähes kaksinkertaistunut kriisin alkamisen jälkeen;

O. toteaa, että Jemenin terveydenhuoltojärjestelmä on romahduksen partaalla ja rokotukset on jouduttu keskeyttämään ja että arviolta 2,6 miljoonaa alle 15-vuotiasta lasta altistuu tämän vuoksi tuhkarokkotartunnalle ja 2,5 miljoonaa lasta ripulille, joka saattaa olla kohtalokas, nopeasti leviävä tauti konfliktien aikana ja silloin, kun väestö joutuu siirtymään paikasta toiseen; ottaa huomioon, että denguekuume leviää, kroonisiin sairauksiin ei ole tarjolla hoitoa ja elintärkeät lääkkeet ja lääkintähenkilöstö eivät saavuta avun tarpeessa olevia;

P. ottaa huomioon, että polttoaine on loppumaisillaan koko maasta, mikä rajoittaa jo vakavasti avun jakamista ja johtaa pian hengenvaaralliseen vesipulaan, sillä kuivuudesta kärsivän Jemenin vedensaanti on täysin riippuvainen moottorikäyttöisillä pumpuilla toimivista syvistä kaivoista;

Q. ottaa huomioon, että lisäksi Jemeniin vaikuttaa suoraan Afrikan sarven humanitaarinen kriisi, sillä maahan on päätynyt enimmäkseen Somaliasta yli 250 000 pakolaista, jotka elävät epävarmoissa oloissa; toteaa, että hallituksen arvioiden mukaan Jemenissä on lisäksi noin miljoona etiopialaispakolaista;

R. ottaa huomioon, että humanitaariset järjestöt ovat siirtäneet useimmat kansainväliset työntekijänsä maan ulkopuolelle turvallisuustilanteen heikkenemisen vuoksi; toteaa, että vain harvat järjestöt pystyvät yhä toimimaan Jemenissä ja niiden toimintaan kohdistuu vakavia rajoituksia;

S. toteaa, että Arabian niemimaan al-Qaida (AQAP) on kyennyt käyttämään hyväkseen Jemenin poliittisen ja turvallisuustilanteen huononemista, laajentamaan läsnäoloaan alueella ja lisäämään terrori-iskujen määrää ja laajuutta;

T. ottaa huomioon, että niin kutsuttu Islamilainen valtio (ISIS) / Da'esh on vahvistanut asemiaan Jemenissä ja tehnyt terrori-iskuja šiiamuslimien moskeijoihin ja tappanut niissä satoja ihmisiä; pitää todennäköisenä, että sekä AQAP että ISIS/Da'esh hyödyntävät Jemenin turvallisuustyhjiötä vahvistaakseen vaikutusvaltaansa ja suunnitellakseen uusia hyökkäyksiä Jemenin turvallisuusjoukkoja, hutheja ja mahdollisia alueella olevia länsimaiden edustajia vastaan;

U. toteaa, että aseellisen konfliktin kärjistyminen uhkaa Jemenin kulttuuriperintöä; ottaa huomioon, että Maailmanperintökomitea otti 2. heinäkuuta 2015 uhanalaisten maailmanperintökohteiden luetteloon kaksi Jemenissä sijaitsevaa kohdetta: Sanaan vanhankaupungin ja Shibāmin linnoitetun vanhankaupungin;

V. ottaa huomioon, että EU on määrännyt huthikapinallisten johtajalle ja entisen presidentin Ali Abdullah Salehin pojalle aseidenvientikiellon ja kohdennettuja lisäpakotteita; toteaa, että samoja rajoituksia on joulukuusta 2014 alkaen kohdistettu kahteen muuhun huthiliikkeen jäseneen sekä entiseen presidenttiin;

W. ottaa huomioon, että Euroopan komission humanitaarisen avun ja pelastuspalveluasioiden pääosasto (ECHO) on vuonna 2015 myöntänyt 25 miljoonaa euroa avustaakseen akuutista aliravitsemuksesta, konfliktista ja väestön pakkosiirrosta kärsiviä yhteisöjä koko maassa; ottaa huomioon, että vuonna 2014 EU:n kokonaisrahoitus (eli jäsenvaltioiden ja komission osuudet) Jemenin humanitaariseen apuun oli yhteensä 100,8 miljoonaa euroa ja tästä 33 miljoonaa euroa tuli ECHOlta;

X. toteaa, että tarkistetussa YK:n humanitaarisen avun vetoomuksessa pyydettiin 1,6:ta miljardia dollaria, mutta tästä määrästä on toistaiseksi saatu vain noin kymmenen prosenttia;

1. on vakavasti huolestunut Jemenin nopeasti pahenevasta poliittisesta, humanitaarisesta ja turvallisuustilanteesta; vaatii kaikkia taistelevia osapuolia lopettamaan väkivaltaisuudet välittömästi; ilmaisee osanottonsa uhrien omaisille; korostaa, että EU on toistanut sitoutuneensa tukemaan edelleen Jemeniä ja sen kansaa;

2. toistaa tukevansa vahvasti Jemenin yhtenäisyyttä, suvereniteettia, itsenäisyyttä sekä alueellista koskemattomuutta ja vahvistaa pysyvänsä Jemenin kansan rinnalla;

3. tuomitsee huthien ja entiselle presidentille Salehille uskollisten sotilasyksiköiden epävakauttavat ja väkivaltaiset yksipuoliset toimet; tuomitsee myös Saudi-Arabian johdolla toimivan koalition Jemeniin kohdistamat ilmaiskut ja laivastosaarron, jotka ovat johtaneet tuhansien ihmisten kuolemaan, kärjistäneet Jemenin tilannetta entisestään, luoneet paremmat edellytykset terrorismin ja ääriliikkeiden, kuten ISIS/Da'esh ja AQAP, leviämiselle ja pahentaneet jo kriittistä humanitaarista tilannetta entisestään;

4. kehottaa kaikkia jemeniläisiä osapuolia, erityisesti hutheja, pyrkimään erimielisyyksien ratkaisemiseen vuoropuhelulla ja neuvotteluilla; kehottaa kaikkia alueen toimijoita toimimaan rakentavassa yhteistyössä jemeniläisten osapuolten kanssa, jotta kriisiä voitaisiin lieventää ja jotta vältettäisiin alueen kehittyminen entistä epävakaammaksi; kehottaa kaikkia osapuolia olemaan ottamatta kulttuuriperintökohteita ja rakennuksia tulituksen tai ilmaiskujen kohteeksi tai olemaan käyttämättä niitä sotilaallisiin tarkoituksiin;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

5. suhtautuu myönteisesti siihen, että EU on toistanut sitoutuneensa lujasti ja päättäväisesti torjumaan ääriliikkeiden ja terroristiryhmien, kuten AQAP:n, muodostamaa uhkaa, jotta ne eivät pääsisi enempää hyötymään nykytilanteesta;

6. tuomitsee kaikenlaiset väkivaltaisuudet ja pyrkimykset tai uhkaukset käyttää väkivaltaa YK:n välityksellä käytäviin neuvotteluihin osallistuvien pelottelemiseksi; korostaa, että YK:n välityksellä käytävän osallistavan poliittisen vuoropuhelun on oltava Jemenin johtama prosessi, jossa Jemenin kriisiin pyritään saamaan aikaan konsensukseen perustuva poliittinen ratkaisu Persianlahden yhteistyöneuvoston aloitteen ja sen täytäntöönpanomekanismin, kattavan kansallisen vuoropuhelukonferenssin tulosten, rauhaa ja kansallista kumppanuutta koskevan sopimuksen sekä asiaa koskevien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien mukaisesti;

7. tuomitsee erittäin jyrkästi ISIS/Da'eshin terrori-iskut šiiamuslimien moskeijoihin Sanaassa ja Saadassa ja toteaa, että niissä kuoli ja loukkaantui satoja ihmisiä, ja tuomitsee niin ikään näitä rikoksia tukevan ääriuskonnollisen ideologian leviämisen;

8. pitää hälyttävänä, että AQAP saattaa hyötyä Jemenin heikkenevästä poliittisesta ja turvallisuustilanteesta; vaatii konfliktin kaikkia osapuolia osoittamaan vakaata sitoutumistaan ja päättäväisyyttään ISIS/Da'eshin ja AQAP:n kaltaisten ääriliikkeiden ja terroristijärjestöjen torjuntaan ja pitämään sitä ensisijaisena prioriteettina;

9. tuomitsee sen, että konfliktin osapuolet värväävät ja käyttävät lapsisotilaita;

10. ilmaisee täyden tukensa YK:n sekä YK:n pääsihteerin Jemenin-erityislähettilään Ismail Ould Cheikh Ahmedin pyrkimyksille käynnistää rauhanneuvottelut osapuolten välillä; tukee Omanin pyrkimyksiä tulitaukoon huthien ja Jemenin hallitukselle uskollisten joukkojen välillä ja pitää sitä ensimmäisenä askeleena poliittiseen neuvotteluratkaisuun;

11. korostaa, että konfliktiin on olemassa vain poliittinen, osallistava ja neuvoteltu ratkaisu; vaatii siksi, että kaikki Jemenin puolueet työskentelevät yhdessä ratkaistakseen erimielisyytensä vuoropuhelun, kompromissin ja vallanjaon keinoin ja perustaakseen kansallisen yhtenäisyyden hallituksen, joka palauttaisi rauhan, estäisi talous- ja finanssiromahduksen ja puuttuisi humanitaariseen kriisiin;

12. vaatii humanitaarista taukoa, jotta ihmishenkiä pelastava apu tavoittaisi Jemenin kansan pikaisesti; kehottaa kaikkia osapuolia mahdollistamaan kiireellisen humanitaarisen avun toimitukset Jemenin kaikille osapuolille sekä takaamaan nopean, turvallisen ja esteettömän pääsyn paikalle, jotta humanitaarisen avun toimittajat pääsevät hädässä olevien ihmisten ja myös lääkinnällistä apua tarvitsevien luo, puolueettomuuden, neutraaliuden ja riippumattomuuden periaatteiden mukaisesti; palauttaa lisäksi mieliin, että on olennaisen tärkeää helpottaa edelleen kauppa-alusten pääsyä Jemeniin;

13. kehottaa kaikkia osapuolia noudattamaan kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä, varmistamaan siviilien suojelun ja pidättymään siviili-infrastruktuurin, erityisesti lääkinnällisten palvelujen ja vesijärjestelmien, tulittamisesta, lopettamaan siviilirakennusten käyttämisen sotilaallisiin tarkoituksiin sekä tekemään pikaisesti yhteistyötä YK:n ja humanitaaristen avustusjärjestöjen kanssa avun toimittamiseksi sitä tarvitseville;

14. painottaa koordinoidun, YK:n johdolla annettavan humanitaarisen avun tarvetta ja kehottaa kaikkia maita osallistumaan humanitaaristen tarpeiden tyydyttämiseen; kehottaa kansainvälistä yhteisöä antamaan panoksensa tarkistettuun YK:n humanitaarisen avun vetoomukseen;

15. vaatii kaikkien kansainvälisiä ihmisoikeuksia ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta koskevien väitettyjen loukkausten riippumatonta kansainvälistä tutkintaa;

16. panee tyytyväisenä merkille perustuslain valmisteluvaliokunnassa saavutetun edistyksen ja kehottaa laatimaan osallistavan, avoimen perustuslain, joka vastaa Jemenin kansan oikeutettuihin vaatimuksiin ja on kansallisen vuoropuhelukonferenssin tulosten mukainen, ja kehottaa järjestämään perustuslakiluonnoksesta kansanäänestyksen sekä hyvissä ajoin parlamenttivaalit, jotta voidaan välttää Jemenin humanitaarisen ja turvallisuustilanteen heikkeneminen entisestään;

17. toteaa jälleen, että uskonnon- ja vakaumuksenvapaus on perusoikeus, ja tuomitsee jyrkästi kaikenlaisen uskontoon tai vakaumukseen perustuvan väkivallan ja syrjinnän Jemenissä; toistaa tukevansa kaikkia aloitteita, joilla pyritään edistämään uskonnollisten ja muiden yhteisöjen vuoropuhelua ja keskinäistä kunnioitusta; kehottaa kaikkia uskonnollisia johtajia edistämään suvaitsevaisuutta ja tekemään aloitteita vihaa lietsovia, kiihkoilevia, väkivaltaisia ja radikaaleja ääriliikkeitä vastaan;

18. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa sekä jäsenvaltioita keräämään YK:n piiristä kiireellisesti tukea laajalle kansainväliselle suunnitelmalle Jemenin vesitilanteen varmistamiseksi, koska kyseisellä toimenpiteellä voitaisiin saattaa mahdollinen rauhanprosessi ratkaisevaan päätökseensä ja antaa väestölle mahdollisuus kehittää maataloutta, lisätä omavaraisuutta ja jälleenrakentaa maa;

19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n pääsihteerille, Persianlahden yhteistyöneuvoston pääsihteerille, Arabiliiton pääsihteerille sekä Jemenin hallitukselle.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0271

Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen turvallisuushaasteet ja poliittista vakautta koskevat näkymät

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen (MENA-alue) turvallisuushaasteista ja poliittista vakautta koskevista näkymistä (2014/2229(INI))

(2017/C 265/12)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 8 ja 21 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Irakin tasavallan välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ja sopimuksesta 17. tammikuuta 2013 esittämänsä kannan ([1]),

— ottaa huomioon 12. joulukuuta 2003 hyväksytyn Euroopan turvallisuusstrategian ja 11. joulukuuta 2008 annetun Euroopan unionin neuvoston julkilausuman voimavarojen vahvistamisesta,

— ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 annetun komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission yhteisen tiedonannon demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävästä kumppanuudesta eteläisen Välimeren maiden kanssa (COM(2011)0200),

— ottaa huomioon Deauvillen kumppanuuden, jonka G8-maat ottivat käyttöön Deauvillessa 21. toukokuuta 2011 järjestetyssä valtion- ja hallitusten päämiesten kokouksessa,

— ottaa huomioon 25. toukokuuta 2011 annetun komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission yhteisen tiedonannon uudesta strategiasta muutostilassa olevia naapurimaita varten (COM(2011)0303),

— ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission 6. helmikuuta 2015 antaman yhteisen tiedonannon, joka koskee EU:n Syyriaan ja Irakiin soveltaman alueellisen strategian osatekijöitä sekä Da'eshin muodostamaa uhkaa (JOIN(2015)0002),

— ottaa huomioon Ateenassa 11. kesäkuuta 2014 pidetyssä Euroopan unionin ja Arabiliiton ulkoministerien kolmannessa kokouksessa hyväksytyn julkilausuman sekä Brysselissä 19. tammikuuta 2015 allekirjoitetun Euroopan ulkosuhdehallinnon ja Arabiliiton pääsihteeristön välisen yhteistyöpöytäkirjan,

— ottaa huomioon 30. elokuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät Irakista ja Syyriasta,

— ottaa huomioon Pariisissa 15. syyskuuta 2014 järjestetyn Irakin rauhaa ja turvallisuutta käsitelleen kansainvälisen konferenssin päätelmät,

— ottaa huomioon 17. marraskuuta 2014 annetut ulkoasiainneuvoston päätelmät Lähi-idän rauhanprosessista,

— ottaa huomioon 15. joulukuuta 2014 annetut ulkoasiainneuvoston päätelmät EU:n Syyriaan ja Irakiin soveltamasta alueellisesta strategiasta,

— ottaa huomioon 9. helmikuuta 2015 annetut ulkoasiainneuvoston päätelmät terrorismin torjunnasta,

— ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin suhteista Persianlahden yhteistyöneuvostoon ([2]),

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0023.
([2]) EUVL C 247 E, 17.8.2012, s. 1.

— ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin Iranin-strategiasta ([1]),

— ottaa huomioon 14. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta ([2]),

— ottaa huomioon 10. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman kaupasta muutoksen välineenä: EU:n kauppa- ja investointistrategia eteläisen Välimeren aluetta varten arabimaiden kevään vallankumousten jälkeen ([3]),

— ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman Saudi-Arabiasta, sen suhteista EU:n kanssa ja roolista Lähi-idässä ja Pohjois-Afrikassa ([4]),

— ottaa huomioon 18. syyskuuta 2014 antamansa päätöslauselman Irakin ja Syyrian tilanteesta sekä IS:n hyökkäyksestä ja vähemmistöjen vainoamisesta ([5]),

— ottaa huomioon 15. tammikuuta 2015 antamansa päätöslauselman Libyan tilanteesta ([6]),

— ottaa huomioon 12. helmikuuta 2015 antamansa päätöslauselman erityisesti IS-järjestöön liittyvästä humanitaarisesta kriisistä Irakissa ja Syyriassa ([7]),

— ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n ja Arabiliiton välisistä suhteista ja yhteistyöstä terrorismin torjunnassa ([8]),

— ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman ISIL/Da'eshin viime aikoina Lähi-idässä erityisesti assyrialaisiin kohdistamista hyökkäyksistä ja kaappauksista ([9]),

— ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2015 Brysselissä pidetyn, Yhdistyneiden kansakuntien Libyan-tukioperaation kokoon kutusuman ja Euroopan unionin isännöimän Libyan kunnallisten edustajien kokouksen päätelmät,

— ottaa huomioon Barcelonassa 13. huhtikuuta 2015 pidetyn EU:n ja eteläisen Välimeren maiden ulkoministerien kokouksen, jonka järjestivät Espanja, puheenjohtajavaltio Latvia ja EU ja jossa keskusteltiin Euroopan naapuruuspolitiikan tulevaisuudesta,

— ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 2139 (2104), 2165 (2014) ja 2191 (2104), joissa annetaan YK:lle ja sen kumppaneille lupa ylittää rajoja ja linjoja toimittaakseen Syyriaan humanitaarista apua ilman valtion suostumusta,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A8-0193/2015),

A. toteaa, että Syyrian ja Irakin konfliktit sekä Jemenin kriisi ja Libyan kaaos ja jännitteiden lisääntyminen koko Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän alueella (MENA-alueella) aiheuttavat huomattavaa epävakautta kyseisellä alueella; ottaa huomioon, että Lähi-idän ja Sahelin alueen terrorisminvastaisten rintamien välillä on yhteys ja että nämä rintamat ovat lähellä Afrikan sarven herkkää alueetta; ottaa huomioon, että kyseisen tilanteen vaikutukset koko alueen turvallisuuteen ovat katastrofaaliset, sillä ne aiheuttavat pitkäaikaista haittaa alueen poliittiselle ja taloudelliselle kehitykselle, infrastruktuurien kestävyydelle ja väestön yhteenkuuluvuudelle; ottaa huomioon, että tämän kehityksen aiheuttamat riskit Euroopan turvallisuudelle, kansalaisille ja maanosan eduille ovat vakavia; ottaa huomioon, että siviiliuhrien ja siviilejä vastaan tehtyjen terroritekojen lukumäärä on korkea; ottaa huomioon, että ihmisoikeusrikkomukset ja humanitaarisen

([1]) EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 163.
([2]) EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 26.
([3]) EUVL C 261 E, 10.9.2013, s. 21.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0207.
([5]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0027.
([6]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0010.
([7]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0040.
([8]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0077.
([9]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0071.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

oikeuden rikkomukset erityisesti etnisiä ja uskonnollisia vähemmistöjä vastaan ovat vakavia; ottaa huomioon, että nämä konfliktit synnyttävät vakavan humanitaarisen kriisin, aiheuttavat huomattavia väestönsiirtoja ja vaikeuttavat pakolaisten ja heidät vastaanottavien yhteisöjen elinolosuhteita suunnattomasti; ottaa huomioon jatkuvat ongelmat yhdenmukaisen konfliktinratkaisustrategian löytämisessä ja legitiimin ja luotettavan perustan luomisessa asianomaisten osapuolten kanssa käytävälle osallistavalle vuoropuhelulle;

B. toteaa, että arabimaiden kansannousujen seuraukset asianomaisissa maissa, kansannousujen myötä syntynyt uusi ja monimutkainen tilanne sekä välttämätön tarve torjua Da'eshia ja muita terrorijärjestöjä pakottavat tarkastelemaan uudelleen Euroopan unionin toimintaa MENA-alueella; ottaa huomioon, että on lisättävä autoritaaristen hallintojen painostamista, jotta ne ottaisivat käyttöön osallistavia politiikkoja; ottaa huomioon, että alueen vakauttamistavoite ei palvele vain turvallisuutta, vaan että sillä on myös taloudellista, poliittista ja yhteiskunnallista merkitystä, mikä edellyttää unionilta ja jäsenvaltioita strategista, maailmanlaajuista ja useita eri tekijöitä yhdistävää politiikkaa ja täyttä yhteistyötä alueen toimijoiden kanssa keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä;

C. ottaa huomioon, että terroristijärjestö ISIL/Da'esh on käynnistänyt järjestelmällisiä etnisen puhdistuksen kampanjoita Pohjois-Irakissa ja Syyriassa ja syyllistynyt sotarikoksiin, muun muassa joukkoteloituksiin ja sieppauksiin, etnisiä ja uskonnollisia vähemmistöjä vastaan; ottaa huomioon, että YK on jo raportoinut kohdennetuista surmista, pakkokäännytyksistä, sieppauksista, naisten myymisestä, naisten ja lasten orjuuttamisesta, lasten rekrytoimisesta itsemurhapommituksiin sekä seksuaalisesta ja fyysisestä hyväksikäytöstä ja kidutuksesta; ottaa huomioon, että ISIL/Da'eshin kohteina ovat olleet kristittyjen, jesidien, turkmeenien, šabakien, kaka'ien, sabealaisten ja šiialaisten yhteisöt samoin kuin monet arabi- ja sunnimuslimit;

D. ottaa huomioon, että Lähi-idässä ja Pohjois-Afrikassa on meneillään geopoliittisia muutoksia, jotka saattavat horjuttaa alueellista tasapainoa perusteellisesti ja ennalta arvaamattomalla tavalla; ottaa huomioon, että kärjistyvillä kriiseillä ja konflikteilla on poliittinen, etninen ja uskonnollinen ulottuvuus, puolisotilaallisten ryhmien valta kasvaa ja tietyt alueen valtiot ja hallinnot ovat heikkoja tai kukistuneet kokonaan; ottaa huomioon tästä seuraavat lukuisat ihmisoikeusrikkomukset; ottaa huomioon, että terrorismin torjunta ja osallistavien ja aitojen demokraattisten uudistusten tukeminen alueella on hyödyllistä sekä MENA-alueen maiden että kansainvälisen yhteisön turvallisuuden kannalta;

E. ottaa huomioon, että Irakin ja Syyrian konfliktit samoin kuin Jemenin ja Libyan konflikti pahentavat alueellisia ja kansainvälisiä jännitteitä; ottaa huomioon, että uskonnollisia ja etnisiä aiheita käytetään poliittisten etujen edistämiseksi ja vallankäytön verukkeena; ottaa huomioon näin syntyvän riskin, joka liittyy sunnien ja šiialaisten vastakkainasetteluun, joka ulottuu myös välittömän maantieteellisen alueen ulkopuolelle;

F. ottaa huomioon, että Tunisia on kaikkein huomattavin esimerkki demokratisoitumisesta arabimaiden kansannousujen jälkeen, mutta toteaa, että maa kuitenkin joutui 18. maaliskuuta 2015 kärsimään terrori-iskusta, jonka tekijäksi ilmoittautui ISIL/Da'esh, ja katsoo, että tämä edellyttää vahvan ja jatkuvan tuen antamista alueen maille ja erityisesti Tunisialle;

G. katsoo, että naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa koskevien EU:n vuoden 2008 suuntaviivojen mukaisesti naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon edistämisen olisi oltava EU:n sekä Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen maiden (MENA-alue) välisen poliittisia ja ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun perustana; katsoo, että naisten osallistuminen ja voimaannuttaminen julkisessa elämässä sekä politiikan, talouden ja kulttuurin alalla MENA-maissa on ratkaisevan tärkeää vakauden, rauhan ja taloudellisen vaurauden edistämiseksi pitkällä aikavälillä; katsoo, että naisten ja tyttöjen voimaannuttaminen koulutuksen avulla on olennaisen tärkeää heidän roolinsa kasvattamiseksi kaikilla näillä aloilla; katsoo, että naisten oikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa ajavilla kansalaisjärjestöillä voi olla tärkeä rooli naisten voimaannuttamisessa MENA-maissa;

H. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden vaikutusvalta alueella vaihtelee voimakkaasti; ottaa huomioon tarpeen lisätä Euroopan unionin vaikutusvaltaa; ottaa huomioon, että MENA-alueen pitkän aikavälin poliittisella ja taloudellisella vakaudella on unionin kannalta oleellinen strateginen merkitys; ottaa huomioon, että unionin on tämän vuoksi omaksuttava keskeisen toimijan rooli ja edistettävä konfliktinratkaisua ja demokraattista hallintotapaa MENA-alueella;

I. ottaa huomioon, että EU:n apu MENA-alueen maille on menneinä vuosina ollut liian pirstoutunutta, eikä apua ole osattu mukauttaa riittävän nopeasti kyseisten maiden poliittisiin ja taloudellisiin tarpeisiin sopivaksi, ja katsoo, että tämä on heikentänyt EU:n mahdollisuuksia esiintyä keskeisenä toimijana alueella;

J. ottaa huomioon, että Euroopan unionin tuki MENA-alueen mailla, erityisesti Euroopan naapuruusvälineen (ENP) puitteissa annettu apu, on aiemmin noudattanut liian usein samaa yleisluonteista strategista konseptia, jossa ei oteta riittävästi huomioon kyseisten maiden erityisolosuhteita ja jossa ei ole tunnistettu kansalaisyhteiskunnan kumppaneita,

jotka tarvitsevat tukea ja apua valmiuksien kehittämiseen; katsoo, että arabikevään kansannousujen jälkeisiä demokratiapyrkimyksiä olisi aktiivisesti tuettava noudattaen suunnitelmallista pitkän aikavälin lähestymistapaa;

K. ottaa huomioon, että MENA-alueen mullistukset vaikuttavat Euroopan unionin kykyyn edistää poliittisia ja demokraattisia arvojaan; ottaa huomioon, että tällaiset mullistukset vaikuttavat unionin taloussuhteiden kehittämiseen kyseisten maiden kanssa ja saattavat vaarantaa unionin energiaturvallisuuden;

L. ottaa huomioon, että koska Euroopan unioni on joutunut reagoimaan kiireellisesti MENA-alueella esiintyviin toistuviin kriiseihin, joita se ei ole osannut ennakoida, se ei ole pystynyt analysoimaan arabimaiden vuoden 2011 kansannousujen perustekijöitä eikä selvittämään niihin liittyviä monia vaikeuksia, odotuksia ja näköaloja; ottaa huomioon, että unioni ei ole varsinkaan kyennyt luomaan tarvittavaa hyvin pitkän aikavälin strategiaa, jolla tuettaisiin ja täydennettäisiin pyrkimistä aitoon demokraattiseen muutokseen, taloudelliseen kehitykseen ja poliittiseen vakauteen; ottaa huomioon, että joulukuussa 2013 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston kokouksessa annetun valtuutuksen perusteella komission varapuheenjohtaja / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja käynnisti strategista pohdintaa koskevan keskeisen prosessin; ottaa huomioon, että komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) ovat käynnistäneet ENP:n uudelleentarkastelua koskevan laajan kuulemismenettelyn; ottaa huomioon, että Euroopan ulkosuhdehallinnon perustaminen tarjoaa mahdollisuuden maakohtaiseen poliittiseen ja strategiseen analyysiin, jonka olisi oltava keskeinen tekijä suunniteltaessa tukea alueen mailleen myös ENP:n puitteissa;

M. katsoo, että unionin myönteinen vaikutus MENA-alueen maissa edellyttää, että sen on tarjottava muutakin kuin pelkkiä talousyhteistyötä koskevia näkymiä, kuten erityisesti laajamittaista poliittista ja strategista kumppanuutta;

N. ottaa huomioon, että 26.–30. kesäkuuta 2015 Tunisiassa, Kuwaitissa ja Jemenissä tapahtuneissa hyökkäyksissä, joista ISIS/Da'esh on ilmoittanut olevansa vastuussa, sai surmansa 92 ihmistä ja satoja muita haavoittui; toteaa, että kyseiset hyökkäykset tuovat jälleen kerran selvästi esille tarpeen puuttua tehokkaasti alueen turvallisuushaasteisiin ja poliittisen vakauden puutteeseen;

Uhkiin ja turvallisuustilanteeseen vastaaminen

1. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita puuttumaan MENA-alueen nopeasti heikkenevän tilanteen perimmäisiin syihin kokonaisvaltaisen ja kunnianhimoisen lähestymistavan avulla; tukee kansainvälistä kampanjaa ISIL/Da'eshia vastaan ja suhtautuu myönteisesti liittoutuman jäsenten sitoumukseen tehdä yhteistyötä yhteisen strategian puitteissa; pitää erityisen myönteisinä Da'eshin vastaiseen kansainväliseen liittoutumaan osallistuvien EU:n jäsenvaltioiden toimia, joita on toteutettu joko tekemällä suoria iskuja tai osallistumalla logistiseen, taloudelliseen ja humanitaariseen toimintaan; kehottaa kuitenkin lisäämään mobilisointia kaikilla alueilla ja korostaa, että tarvitaan paremmin nivellettyjä toimia; panee merkille, että näitä toimia voitaisiin taitavasti koordinoida EU:n johdolla tarvittaessa osana yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) toimintaa, ja kehottaa tämän saavuttamiseksi unionia kehittämään riittävän operationaalisen kyvyn ja luomaan todellisen yhteisen eurooppalaisen puolustuksen; korostaa kuitenkin, että ISIL/Da'eshin, Al-Nusran rintaman ja muiden terroristiryhmien torjumista koskevaan ongelmaan on löydettävä räätälöity vastaus, jossa otetaan huomioon poliittiset ja alueiden väliset erot; kehottaa unionia omaksumaan keskeisen välittäjän roolin alueellisessa vuoropuhelussa ja ottamaan keskusteluun mukaan kaikki alueelliset osapuolet, erityisesti Arabiliiton, Saudi-Arabian, Egyptin, Turkin ja Iranin; muistuttaa, että on tärkeää käsitellä paikallisen väestön oikeutettuja vaatimuksia, erityisesti niitä, joita esitettiin vuoden 2011 arabimaiden kansannousujen aikana, jotta voidaan varmistaa alueen vakaus pitkällä aikavälillä; panee merkille, että Arabiliitto ilmoitti hiljattain perustavansa pysyvän nopean toiminnan yksikön, joka keskittyy erityisesti Da'eshin ja muiden terroristiryhmien vastaiseen toimintaan;

2. korostaa EU:n jatkuvan ja mahdollisimman korkean tason poliittisen läsnäolon merkitystä, jotta varmistetaan strateginen poliittinen vuoropuhelu pitkällä aikavälillä ja MENA-alueen valtioiden kanssa käytävä aito yhteinen keskustelu, jossa tarkastellaan niiden tarpeita alueellisen vakauden saavuttamiseksi; korostaa, että unionista tulee tehokas toimija kansainvälisellä näyttämöllä vain silloin, jos se pystyy esiintymään yhtenäisenä; kehottaa tämän seurauksena EU:ta kehittämään pikaisesti todellista yhteistä ulkopolitiikkaa ja koordinoimaan tiivisti sisäistä ja ulkoista toimintaa; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa toimimaan yhteistyössä unionin ulkoministerien tai alueen toimijoiden tunnustamien tärkeiden poliittisten henkilöiden kanssa hänen alaisuudessaan ja unionin nimissä käytävän jatkuvan ja korkean tason vuoropuhelun varmistamiseksi; muistuttaa, että on tarpeen määritellä keskeiset kumppanivaltiot ja luottaa niihin, jotta varmistetaan poliittinen ja turvallisuuteen liittyvä vakaus pitkällä aikavälillä;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

3. korostaa, että seuraavien aloitteiden tehokas täytäntöönpano vuoden 2015 aikana on tärkeää ja välttämätöntä: MENA-alueen maiden valmiuksien kehittämishankkeiden ja niiden kanssa toteutettavien toimien tukeminen, radikalisoitumisen ja väkivaltaisten ääriliikkeiden vastustaminen, kansainvälisen yhteistyön edistäminen, taustalla oleviin tekijöihin ja jatkuviin kriiseihin puuttuminen ja kumppanuuden vahvistaminen keskeisten maiden kanssa, mukaan luettuna poliittisen vuoropuhelun vahvistaminen Arabiliiton (LAS), islamilaisten maiden yhteistyöjärjestön (OIC), Afrikan unionin (AU) ja muiden merkityksellisten alueellisten koordinointirakenteiden, kuten G5 Sahel -ryhmän, kanssa;

4. painottaa, että MENA-alueen vakaus ja turvallisuus on perustavaa laatua oleva tekijä unionin turvallisuuden kannalta; muistuttaa, että ISIL/Da'eshin ja muiden terroristijärjestöjen juuret ovat olleet Irakissa ja Syyriassa jo monia vuosia, ja että ne pyrkivät saamaan alueellista vaikutusvaltaa; panee merkille, että ryhmän voitot ovat seurausta näiden maiden institutionaalisista, demokraattisista ja turvallisuuteen liittyvistä kriiseistä ja niiden yhteisen rajan valvonnan puutteista; muistuttaa, että aluetta koettelevat taloudelliset, poliittiset, sosiaaliset ja kulttuuriset kriisit vahvistavat ISIL/Da'eshin ja Al-Nusran rintaman rekrytointikykyä ja kasvua; kehottaa Euroopan unionia yhdessä arabimaiden kanssa arvioimaan radikalisoitumisen perimmäisiä syitä ja käsittelemään niitä kokonaisvaltaisesti perustuen turvallisuuden, demokraattisen hallintokyvyn, politiikan, talouden, yhteiskunnan ja kulttuurin kehitykseen ja pitäen osallisuutta ohjaavana periaatteena, katsoo, että jos näihin ongelmiin ei löydetä konkreettista ja kestävää ratkaisua, kaikki toimet ISIL/Da'eshin ja muiden terroriryhmien uhan poistamiseksi joutuvat yhä vakavampiin ja itsepintaisempiin ongelmiin;

5. panee merkille Syyriaa ja Irakia sekä ISIL/Da'eshin aiheuttamaa uhkaa koskevan EU:n alueellisen strategian puitteissa myönnetyn miljardin euron summan, josta 400 miljoonaa euroa on kohdennettu humanitaariseen apuun; on tyytyväinen pyrkimyksiin räätälöidä EU:n humanitaarista tukea sukupuoleen ja ikään perustuviin erityisiin tarpeisiin; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota Jordaniaan ja Libanoniin, jotka ottavat vastaan suurimman osan pakolaisista suhteessa omaan väestöönsä; painottaa, että näiden kahden valtion on tärkeää helpottaa pakolaisten turvallista siirtymistä alueilleen sekä kunnioittaa palauttamiskiellon periaatetta; muistuttaa pakolaiskriisin seurauksista myös Irakin Kurdistanin aluehallinnolle; on huolissaan siitä, että pakolaisleireistä voi äärimmäisen köyhyyden ja niukkuuden oloissa tulla radikalisoitumisen pesäkkeitä; uskoo, että pitkällä aikavälillä pakolaisleirit ovat isäntävaltioitaan horjuttavia tekijöitä, ja kehottaa siksi kehittämään pitkän aikavälin ratkaisuja, jotka ovat suotuisia sekä pakolaisten että vastaanottavien maiden kannalta; kehottaa EU:ta tekemään yhteistyötä muiden kumppanien, erityisesti UNHCR:n ja Unicefin kanssa pakolaisten ja maan sisäisesti siirtymään joutuneiden leireillä jatkuviin ongelmiin puuttumiseksi Irakissa, Jordaniassa, Libanonissa ja Turkissa, erityisesti mitä tulee nuorten ja lasten koulunkäyntimahdollisuuksien puuttumiseen; pitää myönteisenä, että varoja kohdennetaan uuden strategian sekä vakautta ja rauhaa edistävän välineen mukaisesti pakolaisia vastaanottavalle väestölle; kehottaa EU:n jäsenvaltioita lisäämään pakolaiskriisin osalta rahoitusta ja kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevien pakolaisten uudelleensijoittamista koskevia sitoumuksiaan;

6. panee merkille Syyriasta ja Irakista peräisin olevien turvapaikkahakemusten määrän jatkuvan lisääntymisen ja kehottaa EU:n jäsenvaltioita tehostamaan pyrkimyksiään ottaa vastaan turvapaikanhakijoita sekä toimimaan ripeästi tapauksissa, joiden käsittely on kesken;

7. pitää myönteisenä, että tietyt MENA-alueen valtiot osallistuvat kansainväliseen ISIL/Da'eshin vastaiseen liittoutumaan; vaatii MENA-alueen hallituksia ja kansainvälistä yhteisöä lisäämään entisestään kansainvälisen terrorismin sekä Syyrian ja Libyan sotien rahoittamisen vastaisia ponnistelujaan; toistaa kaikille alueen valtioille esittämänsä pyynnön, että ne estäisivät yksittäisiä henkilöitä sekä yksityisiä ja julkisia tahoja rahoittamasta terroristijärjestöjä tai Syyrian hallitukseen kytköksissä olevia syyrialaisia yksityishenkilöitä tai yrityksiä, joihin nykyisin sovelletaan EU:n määräämiä pakotteita, joiden on oltava riittävän vakavia, tai auttamasta kyseisten näiden rahoittamisessa; kehottaa kyseisiä valtioita osallistumaan alueellisiin yhteistyöjärjestelmiin, joilla seurataan pääomien siirtoja ja luodaan yhteistyötä Persianlahden yhteistyöneuvoston (GCC), Arabiliiton, Islamilaisten maiden yhteistyöjärjestön (OIC) ja EU:n toimielinten välillä; muistuttaa, että on kiireellisesti luotava tehokas Arabiliiton, OIC:n ja GCC:n kanssa koordinoitu sanktiojärjestelmä, jonka avulla kansainväliltä toimijoilta ja terrorijärjestöjen laittomasti tuottaman öljyn kaupasta peräisin oleva rahoitus ISIL/Da'eshille saadaan loppumaan; painottaa tässä yhteydessä myös, että on kiireellisesti lisättävä tulliviranomaisten yhteistyötä Turkin, Irakin ja Syyrian rajoilla, jotta voidaan estää ISIL/Da'eshia myymästä laitonta öljyä;

8. korostaa Arabiliiton, Islamilaisten maiden yhteistyöjärjestön ja Persianlahden yhteistyöneuvoston kanssa käytävän pitkän aikavälin strategisen vuoropuhelun merkitystä; on tämän vuoksi tyytyväinen Ateenassa 11. kesäkuuta 2014 hyväksyttyyn julkilausumaan sekä tammikuussa 2015 laadittuun yhteistyöpöytäkirjaan ja kehottaa panemaan ne täysimääräisesti täytäntöön; korostaa EU:n ja Arabiliiton, Islamilaisten maiden yhteistyöjärjestön ja Persianlahden yhteistyöneuvoston säännöllisten huippukokousten ratkaisevaa merkitystä; kehottaa Arabiliittoa omaksumaan keskeisen roolin kriisien ratkaisussa; katsoo näiden kriisien osoittavan, että Arabiliiton valtioiden on pakko kehittää kyseistä organisaatiota todelliseksi päätöksentekoelimeksi, joka pystyy tekemään sitovia päätöksiä; muistuttaa Euroopan unionin ja Persianlahden yhteistyöneuvoston välisestä strategisesta yhteistyöstä; korostaa, että Persianlahden yhteistyöneuvostolla voi olla myönteinen ja poliittinen vaikutus kriisin- ja konfliktinhallinnassa MENA-alueen valtioissa;

9. korostaa myös Turkin ja Iranin kanssa käytävän alueellisen vuoropuhelun merkitystä; on tyytyväinen EU3+3:n ja Iranin hiljattain aikaansaamaan sopimukseen Iranin ydinohjelmasta ja toivoo sen johtavan kattavaan lopulliseen sopimukseen sovittuun määräaikaan mennessä; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa käymään syvällisiä keskusteluja Iranin kanssa, kun ydinkysymyksestä päästään lopulliseen sopimukseen, ja varmistamaan samalla, että Iran sitoutuu asesulkuun kunnes asianomaiset kansainväliset elimet, myös IAEA, vahvistavat ne; kehottaa tämän saavuttamiseksi EU:ta edistämään aktiivisesti luottamusta lisääviä toimia Iranin ja Saudi-Arabian välillä; korostaa tarvetta tehostaa terrorismin vastaista yhteistyötä Turkin kanssa; korostaa merkittävää roolia, jossa Turkki Naton jäsenvaltiona voi toimia ISIL/Da'eshin vastustamisessa sekä Irakin ja Syyrian vakauttamisessa; kehottaa Turkkia poistamaan tietyt epävarmuustekijät ja toimimaan täysimääräisesti aluetta vakauttavana tekijänä siten, että se valvoo tehokkaasti Syyrian vastaisia rajojaan ja toimii aktiivisemmassa roolissa ISIL/Da'eshin vastustamisessa yhteistyössä EU:n kanssa;

10. kehottaa alueen maita pidättymään terrorismin ja aseiden viennistä alueen naapurimaihin, sillä se voisi entisestään epävakauttaa tilannetta;

11. muistuttaa, että on luotava olosuhteet Israelin ja palestiinalaishallinnon välisten neuvottelujen uudelleen käynnistämiseksi ja konfliktin lopulliseksi selvittämiseksi sellaisen ratkaisun avulla, joka mahdollistaa näiden valtioiden rauhanomaisen rinnakkaiselon ja turvallisuuden ja joka perustuu vuoden 1967 rajoihin sekä siten, että Jerusalem on molempien valtioiden pääkaupunki kansainvälisen oikeuden mukaisesti; ilmaisee jälleen syvän huolestumisensa Gazan alueen nopeasti heikentyvästä humanitaarisesta tilanteesta; on vakavasti huolissaan Israelin siirtokuntapolitiikasta Länsirannalla; on erittäin huolestunut pattitilanteesta, johon vuoropuhelu on ajautunut, sekä kasvavista jännitteistä israelilaisten ja palestiinalaisten välillä; kehottaa molempia osapuolia, EU:ta ja kansainvälistä yhteisöä toteuttamaan vakavia ja uskottavia toimia tämän aikaansaamiseksi; on tyytyväinen korkean edustajan Mogherinin määrätietoiseen näkemykseen, että EU:n on tehostettava osallistumistaan Lähi-idän rauhanprosessiin, ja tukee sitä sekä on valmis itse helpottamaan tätä osallistumista; kehottaa kaikkia osapuolia pidättymään kaikista toimista, jotka voisivat pahentaa tilannetta, kuten yllytyksestä, provokaatiosta, liiallisesta voimankäytöstä ja kostosta; toistaa täysin tukevansa arabimaiden vuoden 2002 rauhanaloitetta ja kehottaa Arabiliiton valtioita ja Israelia panemaan sen täytäntöön; korostaa, että Arabiliiton mukaan ottaminen edistäisi merkittävästi kaikkea pohdintaa, joka koskee rauhanprosessin jatkamista ja palestiinalaishallinnon toteuttamaa hallinnollista ja poliittista valvontaa Gazan alueella; korostaa Egyptin ratkaisevaa merkitystä lopullisen tulitauon aikaansaamisessa Hamasin ja Israelin välisessä konfliktissa kesällä 2014; pyytää kansainvälisiä avunantajia täyttämään lokakuussa 2014 pidetyssä Kairon konferenssissa antamansa sitoumukset;

12. ilmaisee täyden tukensa konkreettisille toimille, joita EU:n on määrä toteuttaa vahvan YTTP:n puitteissa MENA-alueen maiden vakauden ja turvallisuuden edistämiseksi; pitää valitettavana, että tällä alueella, eli Libyassa (EUBAM Libya) ja palestiinalaisalueilla (EUPOL COPPS ja EUBAM Rafah), toteutetut YTTP-operaatiot ovat alimitoitettuja ja pitkälti epäsuhtaisia alueen turvallisuushaasteisiin nähden, ja kehottaa arvioimaan nämä aloitteet strategisesti uudelleen; korostaa, että Euroopan unionilla voi tämän ihmisoikeuksiin ja oikeusvaltion periaatteeseen sitoutumisen yhteydessä olla merkittävä asema erityisen tuen ja erityistaitoja kehittävän koulutuksen tarjonnassa rikosoikeuden uudistamisen, turvallisuusalan uudistuksen ja aseistariisunnan, demobilisaation ja yhteiskuntaan sopeuttamisen alalla, rajavalvonnan, terrorismin ja radikalisoitumisen torjunnan, laittoman asekaupan, huumekaupan ja ihmiskaupan valvonnan aloilla; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota Libyaan; korostaa Arabiliiton ja Afrikan unionin kanssa käytävän vuoropuhelun ja yhteistyön merkitystä, jotta kumppanivaltiot voivat kehittää osaamista ja hankkia ääriliikkeiden torjumiseen tarvittavat sotilaalliset ja henkilöresurssit;

13. vastustaa jyrkästi miehittämättömien ilma-alusten käyttöä epäiltyjen terroristien laittomissa ja ekstraterritoriaalisissa teloituksissa ja vaatii kieltämään miehittämättömien ilma-alusten käytön tässä tarkoituksessa;

14. pyytää EU:n jäsenvaltioita ja Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan maita kunnioittamaan kidutuksen kieltoa, josta määrätään erityisesti YK:n kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen ja halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisessa yleissopimuksessa, jonka suurin osa näistä maista on allekirjoittanut ja ratifioinut; toteaa jälleen, että kidutuksen avulla saadut tunnustukset eivät ole lainvoimaisia, ja tuomitsee kidutuksen;

15. on erityisesti huolestunut siitä, että alueen useat poliittiset kriisit ovat heikentäneet jäsenvaltioiden tiedusteluvoimavaroja; muistuttaa, kuinka ratkaisevan tärkeää on parantaa Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja MENA-alueen maiden yhteistyötä terrorismin torjunnassa ihmisoikeuksia kunnioittaen ja kansainvälisen oikeuden puitteissa; kehottaa näitä maita tekemään järjestelmällistä ja tiivistä yhteistyötä keskenään sekä Europolin ja Interpolin kanssa auttaakseen niitä varustautumaan terrorismin torjunnan sekä terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden, kuten ihmiskaupan, vastustamisen edellyttämillä rakenteilla ja resursseilla toteuttamalla integroituja puolustusjärjestelmiä, jotka on suunniteltu ensisijaisesti suojaamaan kunkin henkilön ihmisoikeuksia edellyttäen, että käytössä on asianmukaisia ihmisoikeussuojakeinoja; korostaa 5+5 vuoropuhelua, jolla täydennetään Välimeren unionin toimia ja tehdään mahdolliseksi turvallisuusyhteistyötä koskeva

Torstai 9. heinäkuuta 2015

työ; painottaa tarvetta korjata jatkuvat puutteet alkuperä-, kauttakulku- ja määrävaltioiden kanssa tehtävässä, ulkomaisia taistelijoita koskevassa yhteistyössä; kehottaa Euroopan unionin jäsenvaltioita yhdistämään voimavaransa, vahvistamaan olemassa olevia järjestelmiä (Frontex, Eurosur) ja perustamaan eurooppalaisen matkustajarekisterin parantaakseen Euroopan unionin ulkorajojen valvontaa; painottaa, että ulko- ja sisäministerien välistä aktiivista yhteistyötä olisi tehostettava erityisesti oikeudellisen ja poliisiyhteistyön sekä tietojenvaihdon alalla;

16. muistuttaa, että Syyrian konfliktiin on löydettävä pikaisesti poliittinen ratkaisu; muistuttaa, että kestävä ratkaisu edellyttää Syyrian johtamaa osallistavaa poliittista prosessia, joka johtaa siirtymäaikaan 30. kesäkuuta 2012 annetun Geneven julkilausuman ja YK:n turvallisuusneuvoston asiaa koskevien päätöslauselmien mukaisesti, jotta voidaan suojella Syyrian yhtenäisyyttä, itsemääräämisoikeutta ja alueellista koskemattomuutta; on tyytyväinen Syyrian kansallisen liittouman pyrkimyksiin laajentaa jäsenmääräänsä ja olla yhteydessä muihin oppositioryhmiin, myös hiljattain kansallisen koordinointikomitean kanssa sovittuun aikeeseen esittää opposition näkemys poliittisesta siirtymäkaudesta; tukee YK:n erityislähettilään Staffan de Misturan pyrkimyksiä lopettaa aseelliset konfliktit ja käynnistää uudelleen poliittinen vuoropuhelu; korostaa, että on tärkeää turvata ja tukea Syyrian demokraattista oppositiota; muistuttaa, että Bašar Al-Assadin hallinto on saatava vastuuseen rikoksista ihmisyyttä vastaan, sotarikoksista ja räikeistä ihmisoikeusrikkomuksista;

17. kehottaa ottamaan kaikissa Syyrian taistelujen lopettamiseen tähtäävissä aloitteissa huomioon kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön vaatimukset, joista viimeksi mainittua sovelletaan sekä sodan että rauhan aikana, ja kansainvälisen rikoslainsäädännön vaatimukset; kehottaa Euroopan unionia lisäämään Assadin hallinnon painostamista, jotta se noudattaisi YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmia 2139 (2104), 2165 (2014) ja 2191 (2014), ja tehostamaan toimiaan humanitaarisen avun kanavoimiseksi myös Syyrian maltillisen opposition valvomille alueille sekä auttamaan opposition valmiuksien kehittämisessä; on tyytyväinen Kuwaitin kolmannessa lahjoittajakonferenssissa tehtyihin sitoumuksiin ja kehottaa EU:ta ja muita kansainvälisiä lahjoittajia toteuttamaan rahoitussitoumuksensa Syyrian kriisiin vastaamiseksi; tukee komission suositusta, jonka mukaan olisi edistettävä hallinnon ja julkisten palvelujen palauttamista tuhosta kärsineillä Syyrian alueilla, ja kehottaa antamaan pikaisesti apua Kobanen kaupungin jälleenrakentamiseen;

18. on syvästi huolissaan Syyrian humanitaarisesta tilanteesta, joka on heikentynyt neljän vuoden ajan; toteaa, että humanitaarisen avun perillemeno on vähentynyt, koska toimituksia häiritään tahallisesti, ja katsoo, että tämän on loputtava välittömästi; panee yhä huolestuneempana merkille, että niiden ihmisten määrä, jotka asuvat alueilla, joille avustusjärjestöjen on vaikea tai mahdoton päästä, on lähes kaksinkertaistunut kahden vuoden aikana;

19. huomauttaa, että naisten ja tyttöjen sodan aikaisia raiskauksia on dokumentoitu erityisesti Syyriassa ja Irakissa sekä Da'eshin hallitsemilla alueilla; vaatii, että aseellisen konfliktin yhteydessä raiskauksen uhreiksi joutuneille naisille ja tytöille tarjotaan kaikki mahdolliset seksuaali- ja lisääntymisterveyspalvelut, raskaudenkeskeytys mukaan lukien, EU:n tätä varten rahoittamissa tiloissa kansainvälisen humanitaarisen oikeuden, YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien ja Geneven yleissopimusten yhteisen 3 artiklan mukaisesti, jotta taataan kaikki tarvittava lääketieteellinen hoito haavoittuneille ja sairaille ilman minkäänlaista epäsuopeaa erottelua;

20. korostaa, että Irakin hallituksen on jaettava poliittinen vastuu, valta ja öljystä saatavat tuotot kattavalla tavalla siten, että järjestelmä kattaa kaikki maassa olevat uskonnolliset ja etniset ryhmät ja erityisesti sunnivähemmistöt; pyytää, että tämä järjestelmä olisi olennaisena ehtona Euroopan unionin ja Irakin välisille kumppanuus- ja yhteistyösopimuksille; vaatii Irakin hallitusta tarjoamaan viipymättä suojelua etnisille ja uskonnollisille vähemmistöille, estämään šiiakaarteja kohdistamasta väkivaltaa sunnivähemmistöä kohtaan ja tarjoamaan turvapaikkoja ja välttämätöntä apua Da'eshin terroria paenneille pakolaisille; panee merkille Irakin hallituksen ja Irakin Kurdistanin aluehallinnon välillä aikaansaadun sopimuksen ja kehottaa panemaan sen täysimääräisesti täytäntöön ja kehottaa Irakia kunnioittamaan täysimääräisesti Irakin Kurdistanin aluehallinnon rahoitusetuuksia sellaisina kuin niistä määrätään perustuslaissa; painottaa Bagdadin ja Erbilin välisen yhteistyön merkitystä ja rohkaisee vahvistamaan sitä edelleen alueen turvallisuuden ja taloudellisen vaurauden edistämiseksi; kannustaa Euroopan unionia myötävaikuttamaan Irakin hallituksen poliittisten, hallinnollisten ja sotilaallisten valmiuksien vahvistamiseen erityisesti, jotta voidaan puuttua sosiaali- ja talouskriisin haasteisiin ja ihmisoikeuksien riittämättömään suojeluun;

21. katsoo, että kestävän turvallisuuden aikaansaamiseksi Da'eshin tai muiden terroristiryhmien vallasta jo vapautuneita alueita on edelleen vakautettava; painottaa, että tämä voi tapahtua tarjoamalla humanitaarista apua, miinanraivausohjelmia ja poliisitoimia;

22. tuomitsee jyrkästi 18. maaliskuuta 2015 Tunisissa Bardon museoon tehdyn terroristihyökkäyksen, josta Da'esh on ottanut vastuun; on huolissaan terroristiverkostojen rekrytointikyvystä maassa, jota johtaa kansallisen yhtenäisyyden hallitus, johon osallistuu maltillinen islamilainen puolue Ennahda; on huolissaan myös Tunisian vuotavista Libyan vastaisista rajoista, joita käytetään erityisesti huumeiden ja aseiden salakuljetukseen, ja pitää myönteisenä Tunisian ja EU:n sekä sen jäsenvaltioiden uusinta yhteistyötä tässä asiassa; on edelleen huolissaan valtavasta libyalaispakolaisten virrasta Tunisiaan, koska se aiheuttaa suurta painetta maan vakautta kohtaan, ja suhtautuu myönteisesti Tunisian, jossa tällä hetkellä on yli miljoona libyalaispakolaista, järjestämään pakolaisten vastaanottamiseen; korostaa, että EU:n ja Tunisian on tärkeää jatkaa ja vahvistaa yhteistyötään turvallisuusalalla etenkin perustamalla yhteisiä turvallisuusohjelmia; pitää välttämättömänä, että Tunisian kysymykselle annetaan enemmän tukea ja että tehdään erityisiä taloudellisia ja investointisitoumuksia hauraan demokraattisen siirtymisen tukemiseksi, ja katsoo, että Tunisian kokeilun menestyminen hyödyttää koko aluetta ja EU:ta; kehottaa komissiota painottamaan demokratisoitumisen merkitystä ja lähettämään arabimaiden kansannousujen jälkeen symbolisen viestin järjestämällä EU:n ja MENA-alueen huippukokouksen Tunisissa;

23. on erittäin huolestunut Libyan heikkenevästä turvallisuustilanteesta ja humanitaarisesta tilanteesta; on erittäin huolestunut terroristiryhmien ja erityisesti ISIL/Da'eshin laajentumisesta maassa, jossa kyseiset ryhmät hyödyntävät poliittista tyhjiötä ja väkivaltaisuuksien kiihtymistä; korostaa, että on toteutettava pikaisesti toimia, joilla rajoitetaan terroristijärjestöjen vaikutusta Libyan alueella ja poistetaan se; on erityisen huolissaan maan eteläosan vakavasta tilanteesta, jota järjestäytynyt rikollisuus ja aseelliset ryhmät käyttävät toimintansa perustana; painottaa, että on säilytettävä Libyan alueellinen koskemattomuus ja kansallinen yhtenäisyys, jotka voidaan saavuttaa ainoastaan politiikalla, johon kaikki hyvin määritellyt toimijat osallistuvat; vahvistaa tukensa YK:n pääsihteerin erityisedustaja Bernardino Léonin johdolla käytäville keskusteluille sellaisen neuvotteluratkaisun löytämiseksi, joka johtaa yhteishallituksen muodostamiseen Libyassa; pitää myönteisinä Algerian ja Marokon pyrkimyksiä edistää Libyan sisäistä vuoropuhelua; painottaa, että EU on jo ilmaissut valmiutensa ottaa käyttöön rajoittavia toimenpiteitä vuoropuhelun pilaajia vastaan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2174 (2014) mukaisesti; korostaa, että EU:n on oltava valmis tukemaan Libyan instituutioita heti, kun poliittinen ratkaisu on löytynyt ja tulitauko saatu aikaan; painottaa, että EU:n olisi osaltaan edistettävä turvallisuusalan uudistusta ja aseistariisuntaa, demobilisaatiota ja yhteiskuntaan sopeuttamista koskevia pyrkimyksiä heti, kun yhteishallitus on astunut virkaan ja sen pyynnöstä; varoittaa kuitenkin, että jos poliittisissa neuvotteluissa ajaudutaan pattitilanteeseen ja aseellinen konflikti jatkuu, EU:n on oltava valmis tukemaan YK:n turvallisuusneuvoston valtuuttamia rauhanturvaoperaatioita;

24. on huolestunut Jemenin turvallisuustilanteen heikentymisestä; korostaa, että poliittinen kriisi on muuttunut humanitaariseksi ja turvallisuuskriisiksi, joka horjuttaa koko Arabian niemimaan ja kaikkien MENA-alueen valtioiden vakautta; tukee YK:ta sen pyrkimyksissä aloittaa jälleen neuvottelut; painottaa, että vain pelottomassa ilmapiirissä rauhanomaisten neuvottelujen avulla suurimpien poliittisten ryhmien kesken aikaansaatu laaja poliittinen konsensus voi tuoda kestävän ratkaisun nykyiseen kriisiin ja säilyttää maan yhtenäisyyden ja alueellisen koskemattomuuden; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki mahdolliset konkreettiset aloitteet siviiliväestön auttamiseksi ja kriisin ratkaisemiseksi;

25. tuomitsee jyrkästi Jemenin siviili-infrastruktuuriin ja väestöön kohdistuneet hyökkäykset, jotka ovat aiheuttaneet suuren määrän kuolonuhreja ja pahentaneet vakavalla tavalla valmiiksi vakavaksi muuttunutta humanitaarista tilannetta; kehottaa EU:ta toimimaan muiden kansainvälisten ja paikallisten toimijoiden kanssa välittäjinä välittömän tulitauon aikaansaamiseksi ja siviileihin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi; kehottaa osoittamaan muiden kansainvälisten lahjoittajien kanssa lisää varoja humanitaarisen kriisin torjuntaan ja ensisijaisen avun tarjontaan sitä tarvitseville;

26. kehottaa komissiota tarkastelemaan yhdessä MENA-alueen valtioiden kanssa rakentavasti ongelmaa, jossa nuoret lähtevät EU:sta taistellakseen ISIL/Da'eshin ja muiden terroristijärjestöjen joukoissa Syyriassa ja Irakissa; kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään asianmukaisiin toimiin estääkseen YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2170 (2014) mukaisesti taistelijoiden matkustamisen alueeltaan ja kehittämään turvallisuuspalveluille ja EU:n virastoille yhteisen strategian jihadistien seuraamiseksi ja valvomiseksi; kehottaa tekemään yhteistyötä EU:ssa ja kansainvälisellä tasolla asianmukaisten oikeudellisten toimien kehittämiseksi sellaisia henkilöitä vastaan, joita epäillään osallistumisesta terroritekoihin, ja muiden ennalta ehkäisevien toimien toteuttamiseksi, jotta voidaan havaita ja pysäyttää radikalisoituminen; kehottaa jäsenvaltioita tiivistämään yhteistyötä ja tietojenvaihtoa keskenään ja unionin elinten kanssa;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

27. painottaa sen merkitystä, että Egyptin hallitus terrorismin torjunnassaan kunnioittaa perustavaa laatua olevia ihmisoikeuksia ja poliittisia vapauksia, lopettaa rauhanomaisten mielenosoittajien ja aktivistien järjestelmälliset pidätykset ja säilyttää oikeuden oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin; toteaa toivovansa, että kuolemantuomio kiellettäisiin, mistä olisi hyötyä hiljattain tuomituiksi tulleille poliittisten ja yhteiskunnallisten järjestöjen jäsenille;

28. on tyytyväinen Egyptin, Sudanin ja Etiopian kesken 23. maaliskuuta 2015 aikaansaatuun alustavaan sopimukseen Niilin vesistä; painottaa, että Niilin vesien yhdessä sovittu käyttö on perustavaa laatua oleva seikka kaikkien asiaankuuluvien valtioiden turvallisuuden kannalta; painottaa, että EU:n olisi oltava valmiina edistämään kaikkien osapuolten välisen vuoropuhelun jatkamista, jos se katsotaan neuvotteluille eduksi;

Demokratiaan ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen tähtäävän maailmanlaajuisen strategian lujittaminen

29. on vakuuttunut siitä, että demokratian puute on yksi alueen poliittisen epävakauden perussyistä ja että ihmisoikeuksien ja perustavaa laatua olevien demokratian periaatteiden kunnioittaminen on pitkällä aikavälillä voimakkain tae kroonista epävakautta vastaan MENA-alueen valtioissa; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita pidättäytymään tarkastelemasta MENA-aluetta ainoastaan lyhyen aikavälin turvallisuusuhkien linssin läpi ja tarjoamaan aktiivista ja kestävää tukea alueen yhteiskuntien demokratiapyrkimyksille; korostaa, että on toteutettava tasapainoisia toimia kokonaisvaltaisen ja kunnianhimoisen demokratiaan tähtäävän lähestymistavan avulla ja yhdistämään turvallisuuspolitiikka ihmisoikeuksiin, yhteen EU:n painopistealoista; painottaa pitkän aikavälin vakauden vahvistamisen tärkeyttä MENA-alueella EU:n jatkuvalla tuella kansalaisyhteiskunnalle erityisesti demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen (EIDHR) ja kansalaisyhteiskuntaa tukevan naapuruuspolitiikan välineen sekä uusien demokratiaa tukevien välineiden, kuten eurooppalaisen demokratiarahaston (EED) avulla; kehottaa jäsenvaltioita solidaarisuuden ja sitoutumisen hengessä osoittamaan demokratiarahastolle riittävät määrärahat, jotta varmistetaan mahdollisimman joustava ja tehokas tuki paikallisille toimijoille demokraattisen muutoksen edistämiseksi alueella; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa kaksinkertaistamaan ponnistuksensa eurooppalaisten arvojen levittämiseksi ja selittämiseksi etenkin viranomaisten ja niiden ohella kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa käymänsä säännöllisen yhteydenpidon avulla;

30. panee tyytyväisenä merkille varapuheenjohtajan / korkean edustajan ja komission käynnistämän laajan kuulemisen, joka koskee ENP:n uudelleen tarkastelua; kehottaa komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa, neuvostoa ja jäsenvaltioita kehittämään Euroopan naapuruuspolitiikan poliittista ja strategista ulottuvuutta tehokkaammaksi ja innovatiivisemmaksi; on tyytyväinen EU:n ja Välimeren eteläisten valtioiden ulkoasiainministerien kokoontumiseen; muistuttaa, että ulkoasianministerit kokoontuivat nyt ensimmäistä kertaa seitsemään vuoteen; katsoo, että ministerien olisi kokoonnuttava vuosittain; pyytää, että Euroopan ulkosuhdehallinto ja komissio jatkaisivat demokraattisten uudistusten edistämistä ja demokraattisten toimijoiden tukemista MENA-alueella ja erityisesti Euroopan unionin naapurimaissa; pitää tärkeänä, että Euroopan naapuruuspolitiikan varojen myöntämisessä säilytetään varojen jakamisen nykyinen tasapaino; muistuttaa, että mille, jotka edistyvät uudistusten toteuttamisessa ja unionin politiikan seuraamisessa, olisi annettava ratkaisevaa lisätukea, ja että tässä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota Tunisiaan; korostaa, että naisten oikeuksia on vahvistettava;

31. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita perustamaan erityisen tuki- ja kuntoutusohjelman niille naisille ja tytöille, jotka ovat joutuneet seksuaalisen väkivallan ja orjuuden uhreiksi MENA-alueen konfliktialueilla, erityisesti Syyriassa ja Irakissa; kehottaa MENA-alueen maiden hallituksia, YK:ta, EU:ta ja asianomaisia kansalaisjärjestöjä ottamaan huomioon pakolaisnaisten ja -tyttöjen ja varsinkin niiden, jotka ovat erossa perheistään, erityisen haavoittuvuuden, ja tarjoamaan heille asianmukaista suojelua ja lisäämään ponnistelujaan seksuaalisesta väkivallasta selvinneiden auttamiseksi sekä toteuttamaan sosiaalipolitiikkaa, joka auttaa heitä integroitumaan uudelleen yhteiskuntaan; kehottaa aseellisten konfliktien osapuolia noudattamaan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa 1325 (2000), ryhtymään toimenpiteisiin naisten ja tyttöjen suojelemiseksi erityisesti seksuaaliselta hyväksikäytöltä, salakuljetukselta ja seksikaupalta ja torjumaan rikoksiin syyllistyneiden rankaisemattomuutta; kehottaa MENA-alueen maiden hallituksia allekirjoittamaan ja ratifioimaan Istanbulin sopimuksen, joka on tehokas väline naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan, mukaan lukien perheväkivallan ja naisten sukuelinten silpomisen, torjumiseksi kokonaisvaltaisesti;

32. korostaa, että assosiaatiosopimuksia koskevat neuvottelut antavat mahdollisuuden vauhdittaa uudistuksia; korostaa, että kaikki ulottuvuudet on kytkettävä toisiinsa, jotta EU voi syventää suhteitaan kattavalla ja johdonmukaisella tavalla; korostaa, että näihin sopimuksiin on sisällytettävä todellisia ja konkreettisia kannustimia kumppaneille, jotta uudistuslinjasta tehdään houkuttelevampi, tehokkaampi ja siviiliväestön kannalta näkyvämpi;

33. painottaa, että Euroopan unionin ja MENA-alueen valtioiden on tehtävä entistä tiiviimpää yhteistyötä vastavuoroisesti hyväksyttävien yhteisiin etunäkökohtiin perustuvien tavoitteiden perusteella; korostaa EU:n ja muiden kansainvälisten lahjoittajien MENA-alueen mailleantaman avun koordinoinnista saatavaa hyötyä; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksia kyseisen koordinoinnin parantamiseksi ja painottaa tarvetta koordinoida hätäapua pitkän ajanjakson kehitysavun kanssa;

34. uskoo vahvasti, että paikallisen demokratian kehittäminen ja tehokas paikallishallinto ovat ratkaisevia tekijöitä MENA-alueen valtioiden vakauttamiseksi, ja kehottaa tämän vuoksi institutionalisoimaan MENA-alueen valtioiden paikallis- ja alueviranomaisten järjestöt ja auttamaan niiden valmiuksien kehittämisessä;

35. tuomitsee uskonnon tai vakaumuksen vapauteen alueella jatkuvasti kohdistuvat rikkomukset ja toistaa, että EU pitää asiaa merkittävänä; toistaa jälleen kerran, että ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapaus on perusihmisoikeus; korostaa siksi tarvetta tehokkaasti torjua kaikkia uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistuvia syrjinnän muotoja; kehottaa MENA-alueen maiden hallituksia puolustamaan uskonnollista moniarvoisuutta; kehottaa Euroopan unionia tehostamaan pyrkimyksiään edistää uskonnollisten vähemmistöjen aktiivista suojelua sekä tarjota turvapaikkoja; on tyytyväinen siihen, että raportointivuonna 2013 hyväksyttiin EU:n suuntaviivat uskonnon tai vakaumuksen vapauden edistämisestä ja suojelemisesta, ja kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota näiden suuntaviivojen täytäntöönpanoon kansainvälisillä ja alueellisilla foorumeilla sekä kahdenvälisissä suhteissa kolmansien maiden kanssa; rohkaisee varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa sekä Euroopan ulkosuhdehallintoa käynnistämään pysyvän vuoropuhelun kansalaisjärjestöjen, uskonnollisten tai vakaumuksellisten ryhmien ja uskonnollisten johtajien kanssa;

36. on vakuuttunut kulttuuriyhteistyön ja -diplomatian sekä akateemisen yhteistyön ja uskonnollisen vuoropuhelun tärkeydestä terrorismin ja kaikenlaisen radikalismin torjunnassa; korostaa, että koulutus ja kriittisen suhtautumisen kehittäminen ovat sekä Euroopan että MENA-alueen kannalta myös suojavarustus radikalisoitumista vastaan, ja kehottaa siksi EU:ta tukemaan tällä alalla tarvittavia investointeja; korostaa kulttuuri- ja korkeakouluvaihdon edistämisen ratkaisevaa merkitystä muun muassa MENA-alueen valtioiden maltillisen islamin edustajien ja Euroopan islamilaisten yhteisöjen kanssa; kannustaa jäsenvaltioita osallistumaan unionin kulttuurivaihto-ohjelmiin; kehottaa komissiota ottamaan uudelleen käsittelyyn Euroopan parlamentin ehdotuksen, joka koskee Erasmus+ -ohjelmasta erillään olevan kunnianhimoisen Euro–Välimeri-alueen Erasmus-ohjelman perustamista; kehottaa komissiota kiinnittämään välittömästi erityistä huomiota eteläisen Välimeren aluetta varten laadittuihin Erasmus+ -ohjelmiin; rohkaisee sisällyttämään vaihto-ohjelmiin osallistujia myös niistä MENA-alueen valtioista, jotka eivät osallistu Euroopan naapuruuspolitiikkaan;

37. korostaa, että jihadistipropagandaa ja kotimaista radikalisoitumista vastaan on kehitettävä tehokas, kaikille jäsenvaltioille yhteinen eurooppalainen vastapuhe, johon osallistuvat eurooppalaiset paikallisviranomaiset, ottaen huomioon digitaalisten välineiden, internetin ja sosiaalisten verkostojen käyttö, sekä tehden yhteistyötä niiden Euroopan kansalaisten yhteisöjen kanssa, joilla on vahvat kulttuurisiteet MENA-alueen valtioihin; katsoo, että tämän vastapropagandan olisi perustuttava yleismaailmallisiin ihmisoikeuksiin perustuvien yhteisten arvojen edistämiseen ja sillä olisi kumottava ajatus uskontojen tai sivilisaatioiden konfliktista; kehottaa nimittämään Euroopan ulkosuhdehallintoon MENA-alueen kieliä osaavaa henkilöstöä viestinnän tehostamiseksi; toteaa, että Euroopan unionin ja MENA-alueen maiden suhteista ja yhteistyöstä on levitettävä myönteistä sanomaa, jota tuetaan konkreettisilla esimerkeillä; panee merkille tarpeen lisätä Euroopan unionin näkyvyyttä alueella nykyiseen verrattuna;

38. painottaa Euroopan naapuruuspolitiikan tarjoamia mahdollisuuksia kulttuurisen ja uskontojen välisen vuoropuhelun suhteen; korostaa, että EU:n ja naapuruuspolitiikkaan osallistuvien maiden väliset yhteydet kulttuuri- ja koulutusalan keskinäisessä vaihdossa ja yhteistyössä liittyvät avoimen kansalaisyhteiskunnan, demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen kehittämiseen ja lujittamiseen sekä perusvapauksien ja ihmisoikeuksien edistämiseen;

39. korostaa, että MENA-alueen maiden kansalaisjärjestöjen kanssa käytävä suora keskustelu on tärkeää, jotta kansalaisten odotuksia voidaan ymmärtää paremmin; kannattaa Euroopan naapuruuspolitiikan puitteissa luotavaa järjestelmää, jossa kansalaisyhteiskunnan järjestöjä ja uusia sukupolvia kuullaan ja niille annetaan enemmän arvoa; korostaa erityisesti, että on tärkeää saada näiden maiden nuoret mukaan toimiin avoimeen, suoraan ja tasa-arvoiseen suhteeseen perustuvassa vuoropuhelussa; muistuttaa vaalitarkkailuvaltuuskuntien tärkeydestä sekä kehottaa Euroopan parlamenttia ja Euroopan ulkosuhdehallintoa lähettämään niitä kaikkiin alueen maihin, kyseisten maiden hallitusten kutsusta, kun aitojen demokraattisten vaalien näkymät ovat mahdolliset, sekä varmistamaan, että valtuuskunnat eivät päädy legitimoimaan manipuloituja järjestelyjä; kehottaa seuraamaan säännöllisesti näiden valtuuskuntien esittämien suositusten noudattamista;

40. pitää erittäin tärkeänä vahvistaa Välimeren unionin keskeistä roolia, koska se on ainoa foorumi, jolla käydään vuoropuhelua Euroopan unionin ja Välimerta ympäröivien maiden kumppanuudesta, ja katsoo, että Välimeren unionista on tultava alueen kestävään sosioekonomiseen kehitykseen tehtäviä investointeja edistävä tekijä; toteaa, että Välimeren unionin olisi kyettävä itse hankkimaan hankkeitaan varten tarvitsemansa varat; kannattaa ministerikokousten dynamiikkaa;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

kehottaa levittämään ohjelmia ja toimintaa, myös yhteisiä vaalitarkkailu- ja arviointivaltuuskuntia, laajemmalle ja parantamaan yhteistyötä Euroopan unionin kanssa; muistuttaa, että on tärkeää antaa uutta pontta Euro–Välimeri-edustajakokoukselle ja elvyttää sen poliittiset ambitiot, jotta voidaan puuttua yhteisesti Välimeren alueen turvallisuutta ja vakautta koskeviin haasteisiin tavalla, jonka molemmat osapuolet voivat hyväksyä;

41. on syvästi huolissaan ihmisoikeusrikkomuksista, erityisesti niistä, jotka kohdistuvat konflikteista kärsivien MENA-alueen valtioiden haavoittuviin ryhmiin; katsoo, että lapset ovat yksi haavoittuvimmista ryhmistä, ja toistaa tämän vuoksi, että on tehostettava pyrkimyksiä lapsia aseellisten selkkauksien yhteydessä koskevien EU:n suuntaviivojen tarkistetun täytäntöönpanostrategian toteuttamiseksi; rohkaisee Euroopan unionia syventämään edelleen yhteistyötä lapsia aseellisissa selkkauksissa käsittelevän YK:n erityisedustajan kanssa sekä tukemaan tätä koskevia toimintasuunnitelmia ja seuranta- ja raportointimekanismeja;

Taloudelliseen kehitykseen tähtäävän yhteistyön syventäminen

42. toteaa, että MENA-alue kärsii erityisen pahoin köyhyydestä ja eriarvoisuudesta; on vakuuttunut siitä, että taloudellinen ja sosiaalinen kehitys yhdessä demokratian ja oikeuslaitoksen vahvistamisen kanssa on välttämätöntä poliittisen vakauden saavuttamiseksi; on huolissaan nuorten tilanteesta ja pitää välttämättömänä, että heille tarjotaan ihmisarvoisia ja oikeutettuja tulevaisuudennäkymiä; painottaa, että on ratkaisevan tärkeää torjua korruptiota MENA-alueen valtioissa sekä eurooppalaisten investointien houkuttelemiseksi ja kestävän talouskehityksen mahdollistamiseksi että turvallisuushaasteisiin puuttumiseksi; korostaa avoimuuden, oikeusvaltioperiaatteen ja terrorismin torjunnan välisiä vakiintuneita yhteyksiä ja painottaa, että niitä on käsiteltävä yhdessä; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa, komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään yhteistyötään korruption torjumisen alalla MENA-alueen valtioissa, koska sen on oltava painopisteala terrorismin torjunnassa;

43. katsoo, että EU:n strategiselle vuoropuhelulle MENA-alueen maiden kanssa olisi annettava uutta vauhtia, jotta saataisiin aikaan eriarvoisuutta poistava ja työllistymis- ja koulutusmahdollisuuksia pääasiassa nuorille tarjoava kestävä talouskehitys; korostaa, miten tärkeää on antaa MENA-alueen maille mahdollisuus päästä unionin sisämarkkinoille ja taata niille kaikki tarvittavat suojakeinot; korostaa eurooppalaisten investointien edistämisen tärkeyttä MENA-alueen maissa, mukaan lukien energia- ja infrastruktuurihankkeet, strategisena tavoitteena edistää kestävää kehitystä ja demokraattista vastuuvelvollisuutta;

44. muistuttaa, että vuosi 2015 on nimetty kehitysyhteistyön eurooppalaiseksi teemavuodeksi tavoitteena saada enemmän eurooppalaisia osallistumaan köyhyyden poistamiseen maailmasta ja että kansainvälinen yhteisö aikoo samaan aikaan hyväksyä kestävän kehityksen tavoitteet; kehottaa MENA-alueen valtioiden viranomaisia kaikilla hallinnon tasoilla asettamaan näiden tavoitteiden saavuttamisen painopistealakseen;

45. painottaa, että tehostettu energiavuoropuhelu Välimeren alueella voi auttaa vauhdittamaan alueellista yhteistyötä, edistämään alueen vakautta ja varmistamaan ympäristötavoitteiden loukkaamattomuuden; ehdottaa tämän vuoksi, että EU sitoutuu entistä voimakkaammin energiadiplomatiaan MENA-alueella, kuten energiaunionin yhteydessä esitettiin; korostaa Euroopan unionin eteläisten naapurimaiden energiatoimitusten sekä strategista että taloudellista merkitystä; on tyytyväinen Euroopan ja Välimeren alueen välisen kaasufoorumin perustamiseen ja vahvistaa, että on edistettävä Euro–Välimeri-alueen yhteenliittämistä kaasu- ja sähköalalla;

46. tukee akateemisten ja ammatillisten koulutusjaksojen rahoitusta MENA-alueen maissa ammatillisesti pätevien henkilöiden reservin laajentamiseksi; toteaa, että kiertomuuttoa koskevaa Euroopan unionin ohjelmaa olisi mahdollisuuksien mukaan laajennettava ammatillisen koulutuksen osalta niin, että se koskisi kaikkia MENA-alueen maita, liikkuvuuskumppanuuksien kaltaisilla joustavilla ja kehittyvillä välineillä;

47. kehottaa EU:ta vahvistamaan sitoumuksensa antaa tukea kaikilla käytettävissään olevilla välineillä alueen maiden talouskehityksen kaikissa vaiheissa; muistuttaa, että nämä välineet vaihtelevat humanitaarisesta avusta pitkälle meneviin ja laaja-alaisiin vapaakauppasopimuksiin ja että niiden avulla voidaan kattaa prosessi, joka ulottuu kriisin ratkaisemisesta vakaiden toimielinten perustamiseen;

48. pitää valitettavana vähintään vuoden pituista viivettä, joka vaaditaan ennen kuin makrotaloudellista apua voidaan irrottaa maille, joiden julkistaloudellinen tilanne on erittäin haavoittuva; pitää erittäin tärkeänä, että EU voisi tarvittaessa hyvin nopeasti asettaa käyttöön tai suunnata uudelleen varoja; vaatii, että otetaan käyttöön EU:n tuen uusi menettelyllinen ulottuvuus sekä Euroopan unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineistä myönnettävän avun että makrotaloudellisen avun osalta; korostaa makrotaloudellisen rahoitusavun osalta, että EU:n on arvioitava asianmukaisesti edunsaajamaiden

toimenpiteiden sosioekonomiset ja ihmisoikeuksiin kohdistuvat vaikutukset sen varmistamiseksi, että apu ei muodostu epävakautta edistäväksi tekijäksi, joka esimerkiksi heikentää hyvinvointipalveluja; kehottaa arabimaiden avunantajia koordinoimaan avustuksensa Arabiliiton ja Persianlahden yhteistyöneuvoston puitteissa ja mahdollisuuksien mukaan EU:n kanssa;

49. kehottaa Euroopan investointipankkia (EIP) ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankkia (EBRD) koordinoimaan investointistrategiansa Välimeren unionin kanssa myönteisten yhteisvaikutusten luomiseksi;

50. kehottaa Euroopan unionia kehittämään kumppanuuksia niiden alueen maiden kanssa, jotka eivät ole lähinaapureita; kannattaa sopimusta, jonka tarkoituksena on perustaa EU:n ja Persianlahden yhteistyöneuvoston välinen vapaakauppa-alue, mikäli voidaan päästä molempia osapuolia hyödyttävään sopimukseen, joka lisää EU:n läsnäoloa ja vipuvaikutusta alueella, erityisesti aloittamalla uudelleen uuteen yhteiseen toimintaohjelmaan liittyvät neuvottelut; muistuttaa, että tällainen sopimus tuli voimaan Persianlahden yhteistyöneuvoston ja EFTAn välillä 1. heinäkuuta 2014;

51. kehottaa EU:ta jatkamaan keskusteluja pitkälle meneviä ja laaja-alaisia vapaakauppasopimuksia koskevien neuvottelujen käynnistämisestä tiettyjen alueen maiden kanssa EU:n Deauvillen kumppanuuden perusteella tekemien sitoumusten mukaisesti; muistuttaa, että kaupallisten suhteiden kehittäminen on osa Euroopan unionin ulkopolitiikkaa ja edistää rauhaa, vaurautta ja vakautta koskevien tavoitteiden saavuttamista;

52. korostaa, että MENA-alueen maiden alueellinen yhdentyminen mahdollistaisi poliittisten yhteyksien vahvistamisen ja edistäisi kauppaa ja kehitystä; kehottaa MENA-alueen valtioita monipuolistamaan talouttaan ja tuontiaan; toteaa, että ehdottomasti suurin osa MENA-alueen valtioiden kaupasta käydään muiden kuin MENA-alueen valtioiden kanssa; pitää valitettavana EU:n ja Maghrebin arabiunionin (UMA) suhteiden lukkiutumista; kehottaa EU:ta auttamaan parhaansa mukaan diplomaattisesti, poliittisesti ja taloudellisesti Maghreb-maiden alueellisen yhdentymisen toteuttamisessa UMA:n tai maantieteellisesti laajemman Agadirin sopimuksen puitteissa;

53. suhtautuu myönteisesti siihen, että ulkoasiainneuvosto tuki aloitetta, joka koskee eteläisen Välimeren alueella tehtävien investointien koordinointia (AMICI); korostaa Euroopan unionin ulkoisen toiminnan johdonmukaisuutta ja tehokkuutta lisäävien aloitteiden merkitystä;

54. tukee yhteistoiminnan tehostamista liikenteen alalla, mukaan luettuna Euroopan unionin ja kumppanimaiden infrastruktuuriverkostojen yhdistäminen henkilöiden ja tavaroiden liikkuvuuden edistämiseksi;

o

o o

55. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Euroopan alueiden komitealle, kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Arabiliiton pääsihteerille, Välimeren unionin pääsihteerille sekä Arabiliiton ja Välimeren unionin jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0272

Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta (2015/2002(INI))

(2017/C 265/13)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan, 3 artiklan 5 kohdan sekä 8 ja 21 artiklan,

— ottaa huomioon komission sekä komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 4. maaliskuuta 2015 julkaiseman yhteisen kuulemisasiakirjan "Kohti uutta Euroopan naapuruuspolitiikkaa ([1])",

— ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 annetun komission ja varapuheenjohtajan / korkean edustajan yhteisen tiedonannon "Demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävä kumppanuus eteläisen Välimeren maiden kanssa" (COM(2011)0200) ([2]) ja 25. toukokuuta 2011 annetun varapuheenjohtajan / korkean edustajan tiedonannon "Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten" (COM(2011)0303) ([3]),

— ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2003 annetun komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille "Laajempi Eurooppa ja naapuruus: uusi kehys suhteille EU:n itäisiin ja eteläisiin naapureihin" (COM(2003)0104) ([4]),

— ottaa huomioon 18. helmikuuta 2008 annetut Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskevat neuvoston päätelmät ([5]) ja 20. huhtikuuta 2015 annetut Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelua koskevat neuvoston päätelmät,

— ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 24. kesäkuuta 2013 hyväksymät suuntaviivat homo- ja biseksuaalien, transihmisten sekä intersukupuolisten henkilöiden (HLBTI) kaikkien ihmisoikeuksien edistämiseksi ja suojelemiseksi,

— ottaa huomioon aiemmat Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskevat päätöslauselmansa: 20. marraskuuta 2003 annettu päätöslauselma laajemmasta Euroopasta ja naapuruudesta: uusi kehys suhteille EU:n itäisiin ja eteläisiin naapureihin ([6]), 20. huhtikuuta 2004 annettu päätöslauselma, joka koskee laajempaa Eurooppaa ja uutta naapuruuspolitiikkaa ([7]), 19. tammikuuta 2006 annettu päätöslauselma Euroopan naapuruuspolitiikasta ([8]), 15. marraskuuta 2007 annettu päätöslauselma Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisesta – itäinen ulottuvuus ([9]), 7. huhtikuuta 2011 annettu päätöslauselma Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta – itäinen ulottuvuus ([10]), 7. huhtikuuta 2011 annettu päätöslauselma Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta – eteläinen ulottuvuus ([11]), 14. joulukuuta 2011 annettu päätöslauselma Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta ([12]), 23. lokakuuta 2013 annettu päätöslauselma Euroopan naapuruuspolitiikasta: kohti vahvempaa kumppanuutta; Euroopan parlamentin kanta vuoden 2012 määräaikaiskertomuksiin ([13]) ja 12. maaliskuuta 2014 annettu päätöslauselma EU:n ja itäisten kumppanuusmaiden välisten suhteiden painopisteistä ([14]),

— ottaa huomioon 22. toukokuuta 2015 kokoontuneen itäistä kumppanuutta käsitelleen EU:n huippukokouksen antaman Riian lausuman,

---

([1]) JOIN(2015)0006. http://ec.europa.eu/enlargement/neighbourhood/consultation/consultation.pdf
([2]) http://eeas.europa.eu/euromed/docs/com2011_200_en.pdf
([3]) http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0303:FIN:fi:PDF
([4]) http://eeas.europa.eu/enp/pdf/pdf/com03_104_en.pdf
([5]) Ulkoasiainneuvoston 18. helmikuuta 2008 antamat päätelmät, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/gena/98818.pdf
([6]) EUVL C 87 E, 7.4.2004, s. 506.
([7]) EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 127.
([8]) EUVL C 287 E, 24.11.2006, s. 312.
([9]) EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 443.
([10]) EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 105.
([11]) EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 114.
([12]) EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 26.
([13]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0446.
([14]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0229.

— ottaa huomioon tulevaisuuden energiayhteisöä pohtivan korkean tason mietintäryhmän (High Level Reflection Group on the Energy Community for the Future) kertomuksen,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A8-0194/2015),

A. toteaa, että Euroopan naapuruuspolitiikka (ENP) luotiin syventämään suhteita, tehostamaan yhteistyötä ja lujittamaan unionin kumppanuutta naapurimaiden kanssa, jotta voidaan kehittää yhteinen vakauteen, turvallisuuteen ja vaurauteen perustuva alue, kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 8 artiklassa korostetaan; toteaa, että tavoite pysyy samana;

B. toteaa, että naapurimaissa ilmenee nykyään voimakkaita muutoksia, jotka johtuvat pitkäaikaisten ja uusien turvallisuushaasteiden kasvavasta määrästä, ja ne ovat ENP:n käynnistämisajankohtaan verrattuna epävakaampia ja huomattavasti turvattomampia ja niiden talouskriisi on syventynyt;

C. toteaa, että tarkistetun politiikan olisi perustuttava keskinäiseen vastuuvelvollisuuteen ja EU:n yhteisiin arvoihin ja periaatteisiin mukaan luettuina demokratia, oikeusvaltioperiaate, ihmisoikeudet sekä tehokkaat, vastuulliset ja avoimesti toimivat julkiset elimet, ja että nämä arvot ja periaatteet edistävät niin naapurimaiden etuja kuin omiakin etujamme vakauden, turvallisuuden ja vaurauden alalla; toteaa, että käytännön ongelmista ja haasteista huolimatta unionin on vankkumatta tuettava kaikissa maissa siirtymäprosesseja sekä demokratiaa, ihmisoikeuksien kunnioittamista ja oikeusvaltioperiaatetta;

D. toteaa, että aseelliset tai jäätyneet konfliktit ja kriisit koettelevat edelleen laajoja osia naapurimaista; ottaa huomioon, että kumppanimaiden on tavoiteltava rauhanomaista ratkaisua nykyisiin konflikteihin; toteaa, että niin jäätyneet kuin pitkittyneet konfliktit vaikuttavat haitallisesti taloudelliseen, sosiaaliseen ja poliittiseen muutokseen samoin kuin alueelliseen yhteistyöhön, vakauteen ja turvallisuuteen; katsoo, että unionilla olisi oltava aktiivisempi rooli nykyisten konfliktien rauhanomaisessa ratkaisemisessa;

E. toteaa, että konfliktit heikentävät Euroopan naapuruuspolitiikan todellisen ja tehokkaan monenvälisen ulottuvuuden kehittymistä; toteaa, että rauha ja vakaus ovat ENP:n keskeisiä tekijöitä; toteaa, että kumppanimaiden on noudatettava mainittuja periaatteita;

F. toteaa, että EU tuomitsee voimakkaasti kaikenlaiset ihmisoikeusrikkomukset, kuten naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan, raiskaukset, orjuuden, kunniarikokset, pakkoavioliitot, lapsityövoiman käytön ja naisten sukuelinten silpomisen;

G. toteaa, että alueen tapahtumat ovat vuodesta 2004 lähtien ja etenkin viime vuosina osoittaneet, että ENP:llä ei kyetä reagoimaan riittävässä määrin ja ripeästi haastaviin olosuhteisiin, jotka muuttuvat nopeasti;

H. toteaa, että ENP on edelleen unionin ulkopolitiikan strateginen painopisteala; toteaa, että ENP:n tarkistuksen yhteydessä on pyrittävä vahvistamaan sitä ja ylläpitämään edistymistä kohti kokonaisvaltaisesti kattavaa ja tehokasta EU:n yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa;

I. ottaa huomioon, että komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) ovat yhdessä neuvoston ja parlamentin kanssa yrittäneet muokata ENP:tä korjatakseen sen puutteet ja mukauttaakseen sitä muuttuneisiin kansallisiin ja kansainvälisiin olosuhteisiin; toteaa, että nämä pyrkimykset näkyivät ENP:n uudessa kaudelle 2014–2020 tarkoitetussa rahoitusvälineessä, Euroopan naapuruusvälineessä (ENI); toteaa, että ENP:n uudelleen arvioinnissa olisi otettava huomioon nykyiset haasteet, joita Itä-Ukrainan kriisi, Krimin miehitys ja Da'esh aiheuttavat;

J. toteaa, että turvattomuus, epävakaus ja epäsuotuisat sosioekonomiset olot naapurivaltioissa voivat aiheuttaa kielteisiä seurauksia ja muuttaa aikaisempia demokraattisia suuntauksia päinvastaiseen suuntaan;

K. toteaa, että uusi lähestymistapa otettiin käyttöön vuonna 2011 ja sen jälkeiset tapahtumat naapurimaissa ovat osoittaneet, että unionin on edelleen harkittava uudelleen naapuruussuhteitaan ja otettava huomioon erilaiset ulkoiset ja sisäiset realiteetit; toteaa, että unionin on reagoitava naapurustonsa uusiin haasteisiin ja mukautettava strategiaansa tarkastelemalla etujaan ja painopisteitään sekä arvioimalla kyseisen politiikan välineitä, kannustimia ja saatavilla olevia resursseja ja politiikan houkuttelevuutta kumppaneiden kannalta;

L. ottaa huomioon, että vuonna 2011 tehty ENP:n tarkistus vahvisti sen, että uuden lähestymistavan on pohjauduttava keskinäiseen yhteisvastuuseen ja yhteiseen sitoumukseen edistää ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion yleismaailmallisia arvoja;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

M. katsoo, että EU:lla olisi oltava aktiivisempi rooli nykyisten konfliktien ja erityisesti niiden pitkittyneiden ja lukkiutuneiden konfliktien rauhanomaisessa ratkaisemisessa, jotka muodostavat tällä hetkellä ylipääsemättömän esteen ENP:n täysipainoiselle kehittämiselle itäisissä ja eteläisissä kumppanimaissa ja vaikuttavat haitallisesti hyviin naapuruussuhteisiin ja alueelliseen yhteistyöhön;

N. toteaa, että ENP:n piiriin kuuluu erilaisia naapurimaita erilaisine intresseineen, tavoitteineen ja valmiuksineen;

O. toteaa, että politiikassa tarvitaan eriytetty ja tilanteeseen räätälöity lähestymistapa etenkin siksi, että unionin naapurusto on muuttunut aiempaa hajanaisemmaksi ja maat poikkeavat toisistaan monissa suhteissa, mukaan luettuina niiden omat unionia koskevat tavoitteet ja odotukset, niiden kohtaamat haasteet ja ulkoinen ympäristö; toteaa, että unionin ja ENP:n kohdemaiden kahdenväliset suhteet ovat eri kehitysvaiheissa; toteaa, että ”enemmällä enemmän” -periaatteen vaikuttava soveltaminen on olennaisen tärkeää kumppanimaiden kanssa ylläpidettäviä suhteita muodostettaessa ja tehtäessä eroja kumppanimaiden välillä; katsoo, että unionin olisi ”palkittava” sekä taloudellisesti että muita ENP:n mukaisia kannustimia soveltaen maita, jotka tehostavat yhteistyötään sen kanssa ja edistyvät eurooppalaisten arvojen saavuttamisessa; toteaa, että unionin naapurimaiden olisi voitava määrittää oma tulevaisuutensa ilman ulkoista painostusta;

P. katsoo, että Euroopan naapuruuspolitiikan maiden välisten konfliktien ja kiistojen ratkaisemisessa saavutettua edistystä olisi pidettävä arviointikriteerinä vuosittaisissa edistymiskertomuksissa;

Q. toteaa, että itsenäisten valtioiden alueellisen koskemattomuuden kunnioittaminen on EU:n naapuruuspolitiikan maiden välisten suhteiden perusperiaate ja että on mahdoton hyväksyä sitä, että jokin valtio miehittää toiseen valtioon kuuluvan alueen;

R. toteaa, että monivuotisessa rahoituskehyksessä unionille ”maailmanlaajuisen toimijan” roolia varten vuoteen 2020 varatut määrärahat muodostavat ainoastaan 6 prosenttia koko talousarviosta, mikä kattaa kaikki asiaa koskevat ohjelmat, myös kehitys- ja yhteistyöohjelmat;

S. toteaa, että ENP on kokonaisuudessaan edistänyt unionin esiintymistä yhteisenä rintamana naapurimaihin nähden; toteaa, että jäsenvaltioiden olisi oltava tärkeässä roolissa naapurimaiden suhteen yhdenmukaistamalla toimintaansa ja lisäämällä unionin uskottavuutta ja toimintakykyä esiintymällä yhteisenä rintamana;

T. katsoo, että komission ja EUH:n toteuttaman kuulemisprosessin olisi oltava kattava ja osallistava, jotta voidaan varmistaa kaikkien asianosaisten sidosryhmien kuuleminen; katsoo, että on aiheellista painottaa naisten oikeuksia ja sukupuolten yhdenvertaisuutta edistävien järjestöjen kannustamista osallistumaan tähän kuulemisprosessiin; katsoo, että olisi toteutettava lisätoimia, jotta edistetään ENP:n näkyvyyttä ja sitä koskevaa tietoisuutta kumppanimaissa;

U. katsoo, että itäisillä ja eteläisillä kumppanivaltioilla on erilaisia ongelmia ja että niiden menestyksellinen ratkaiseminen edellyttää ENP:ltä joustavaa ja mukautuvaa suhtautumista kunkin alueen erityistarpeisiin ja -haasteisiin;

1. korostaa ENP:n uudelleentarkastelun merkitystä, tarpeellisuutta ja oikeaa ajoitusta; tähdentää, että tarkistetun ENP:n avulla olisi voitava reagoida nopeasti, joustavasti ja asianmukaisesti paikalla vallitsevaan tilanteeseen, samalla kun esitetään pitkän aikavälin strateginen visio suhteiden kehittämisestä naapurimaihin sekä kahden- että monenvälisessä kehyksessä edistäen ENP:n perustana olevia keskeisiä arvoja;

2. painottaa, että ENP on olennainen osa EU:n ulkopolitiikkaa ja sen on säilyttävä erillisenä politiikkana; katsoo, että ENP sijoittuu EU:n ulkoisen toiminnan yhteyteen ja sen potentiaali perustuu ainutlaatuiseen valmiuteen ottaa käyttöön moninaisia välineitä diplomatian, turvallisuuden, puolustuksen, talouden, kaupan ja kehityksen alalla ja humanitaarisella alalla; katsoo, että tehokas ENP on olennaisen tärkeää unionin ulkopoliittisen uskottavuuden ja maailmanlaajuisen aseman parantamiseksi; katsoo, että ENP:n on osoitettava unionin todellista johtajuutta sekä naapurustossa että maailmanlaajuisesti;

3. pitää edelleen arvokkaana ENP:n alkuperäistä tavoitetta: unionin yhteisiin arvoihin ja periaatteisiin perustuvan vaurauden, vakauden, turvallisuuden ja hyvien naapuruussuhteiden alueen luominen tarjoamalla apua ja kannustimia, jotta naapurimaissa voidaan niiden omalla vastuulla ja sovitusti toteuttaa perusteellisia rakenneuudistuksia, jotta voidaan vahvistaa sitoutumista unioniin; korostaa siksi, että on otettava opiksi aiemmista kokemuksista, palattava perusasioihin ja palautettava edellä mainitut tavoitteet tärkeimmiksi kysymyksiksi;

4. painottaa ENP:n strategista merkitystä politiikkana, jolla luodaan monitasoisia suhteita ja voimakasta keskinäistä riippuvuutta EU:n ja sen naapuruston kumppanimaiden välillä; korostaa, että ENP:n perushaasteena on saada aikaan todellisia ja konkreettisia parannuksia kumppanimaiden kansalaisten arjessa; katsoo, että olisi toteutettava toimia, jotta ENP:stä tulee toimintamallina voimakkaampi, poliittisempi ja tehokkaampi, myös siten, että vahvistetaan siihen liittyviä myönteisiä tekijöitä esimerkiksi kiinnittämällä enemmän huomiota kumppanuuteen yhteiskuntien kanssa, eriyttämiseen ja enemmällä enemmän -lähestymistapaan;

5. korostaa, että uudistetun politiikan ytimessä on edelleen oltava unionin perustana olevien yleismaailmallisten ihmisoikeuksia, oikeusvaltiota, demokratiaa, vapautta, yhdenvertaisuutta ja ihmisarvoa koskevien perusarvojen kunnioittaminen, kuten kaikkien unionin ja kolmansien maiden välillä tehtyjen assosiaatiosopimusten 2 artiklassa lausutaan; muistuttaa, että oikeusvaltioperiaatteen vahvistaminen ja demokratian ja ihmisoikeuksien tukeminen on kumppanimaiden etujen mukaista; vaatii asettamaan tiukempia ehtoja, joissa edellytetään näiden yhteisten perusarvojen kunnioittamista; painottaa ihmisoikeuksista vastaavan unionin erityisedustajan ja eurooppalaisen demokratiarahaston roolia tässä yhteydessä;

6. korostaa, että uudistetun politiikan on oltava strategisempaa ja täsmällisemmin keskitettyä, joustavaa ja johdonmukaista ja poliittisesti motivoitunutta; kehottaa unionia laatimaan ENP:tä koskevan selkeän poliittisen vision ja kiinnittämään erityistä huomiota sen omiin poliittisiin painopistealoihin itäisissä ja eteläisissä naapurimaissa; kehottaa ottamaan huomioon kunkin alueen maiden erilaiset haasteet sekä niiden toisistaan poikkeavat pyrkimykset ja poliittiset tavoitteet; toteaa, että sekä itäinen kumppanuus että Välimeren kumppanuus ovat olennaisen tärkeitä; kehottaa nimittämään itäisiä ja eteläisiä naapureita varten erityisedustajat, joiden tehtävänä on poliittisesti koordinoida uudistettua politiikkaa ja osallistua kaikkiin unionin toimiin naapurustossa;

7. painottaa, että jäsenvaltioilla, niiden asiantuntemuksella ja kahdenvälisillä suhteilla ENP-maihin on keskeinen merkitys laadittaessa johdonmukaista unionin politiikkaa; korostaa asianmukaisen koordinoinnin tarvetta varapuheenjohtajan /korkean edustajan, Euroopan naapuruuspolitiikasta ja laajentumisneuvotteluista vastaavan komission jäsenen, unionin edustustojen ja erityisedustajien välillä, jotta vältetään toimenpiteiden päällekkäisyys; korostaa tältä osin, että unionin edustustot ovat tärkeitä toimijoita ENP:n täytäntöönpanossa;

8. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa kehittämään sellaisia Euroopan talousalueen mallin mukaisia ehdotuksia yhteistyölle halukkaiden eurooppalaisten naapurivaltioiden kanssa, jotka voisivat olla jälleen yksi askel eteenpäin niiden EU-näkymissä ja voisivat perustua siihen, että laajennetaan osallistumista EU:n alueeseen vapauksien ja täysimääräisen yhteismarkkinoihin integroitumisen osalta ja joihin liittyy entistä tiiviimpi yhteistyö yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) alalla;

9. kehottaa määrittelemään lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin painopisteet ja strategiset tavoitteet, kun otetaan huomioon, että ENP:llä olisi pyrittävä luomaan eriytetty lähestymistapa yhteistyön edistämiseksi eri aloilla ENP-maiden kanssa ja niiden kesken; tähdentää, että lähestymistapaansa määrittäessään unionin olisi tarkasteltava omia etujaan ja painopisteitään ja asianomaisten maiden etuja ja painopisteitä sekä näiden maiden kehittyneisyyttä ottaen huomioon yhteiskuntien edut ja pyrkimykset, poliittiset tavoitteet ja geopoliittisen ympäristön;

10. korostaa, että uuden lähestymistavan päänäkökohtina olisi oltava paikallinen omistajuus, avoimuus, keskinäinen vastuuvelvollisuus ja osallisuus, jotta voidaan varmistaa, että yhteisön ja yhteiskunnan kaikki kerrostumat, eivät vain tietyt ryhmät, pääsevät hyötymään kussakin maassa ENP:n eduista;

11. korostaa olevansa vakuuttunut siitä, että kumppanimaiden omien kehitysmahdollisuuksien vahvistamiseksi on tarpeen mennä ENP:ssä nykyisin vallalla olevaa poliittista vuoropuhelua pidemmälle ja laajentaa sitä myös sosiaalisella, taloudellisella ja kulttuurisella vuoropuhelulla, jossa otetaan huomioon kumppanimaiden koko poliittinen, sosiaalinen, etninen ja kulttuurinen monimuotoisuus; painottaa paikallisyhteisöjä suorasti osallistavan alueellisen yhteistyön myönteistä merkitystä ja siitä saatuja kokemuksia;

12. pitää valitettavana, että unionin ja sen naapurimaissa olevien kumppaneiden yhteistyöhön on kohdennettu vain rajatusti resursseja etenkin kun tilannetta verrataan kolmansien maiden sidosryhmien ENP-maihin investoimiin huomattavasti suurempiin resursseihin; huomauttaa, että tämä heikentää EU:n kykyä edistää ja toteuttaa toimia, jotka palvelevat sen strategisia etuja sen naapurialueella; korostaa, että tukea on virtaviivaistettava ja varoja on lisättävä, jotta voidaan palkita ja tukea kumppanimaita, jotka ovat sitoutuneet aidosti uudistusten toteuttamiseen, demokratisoimiseen ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja edistyneet näiden suhteen konkreettisesti;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

13. korostaa tarvetta tehostaa vastuuvelvollisuus- ja avoimuusmekanismeja kumppanimaissa, jotta varmistetaan, että niillä on valmiudet hyödyntää ja käyttää varat vastuullisesti ja tarkoituksenmukaisesti; kehottaa siksi komissiota varmistamaan, että on olemassa tehokkaat mekanismit, joilla seurataan ja valvotaan EU:n tuen käyttöä ENP-maissa, kansalaisyhteiskunnan suorittama valvonta mukaan luettuna;

14. kehottaa painokkaasti unionia kohentamaan koordinointia muiden tuenantajien ja kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa, mukaan luettuna AMICI-aloite, täyttääkseen sitoumuksensa, jonka mukaan siitä tulee vastuullisempi, kunnioitettu ja tehokas globaali toimija, ja edellyttää yhteistä ohjelmasuunnittelua jäsenvaltioiden kanssa ja niiden kesken; korostaa, että on parannettava koordinointia jäsenvaltioiden sekä alue- ja paikallisviranomaisten kanssa, jotta unionin naapurimaiden kanssa tehtävän yhteistyön lyhyen ja keskipitkän aikavälin tavoitteisiin voidaan soveltaa yhteistä, johdonmukaista ja vaikuttavaa lähestymistapaa, ja edellyttää tätä koskevien keskustelujen käynnistämistä neuvoston kanssa;

15. korostaa, että EU:n olisi annettava sen tehostettua toimintaa naapurialueellaan koskeviin tavoitteisiin myös riittävä rahoitus; katsoo, että ulkoisten rahoitusvälineiden väliarvioinnissa olisi otettava huomioon politiikan uudelleentarkastelu ja että siksi ENP:n tehokkaammaksi tekemistä, unionin ennustettavaa ja kestävää sitoutumista kumppaneihinsa sekä riittävää menettelyllistä joustavuutta koskevan pyrkimyksen olisi heijastuttava myös ENI:in; kehottaa myös lisäämään EU:n eri ulkoisten rahoitusvälineiden välistä johdonmukaisuutta ja yhtenäisyyttä;

16. korostaa tässä suhteessa eurooppalaisen demokratiarahaston välittäjäroolia, sillä se täydentää unionin välineitä uudella, joustavammalla ja herkemmin reagoivalla, puutteita paikkaavalla ja taloudellisesti tehokkaalla lähestymistavalla; kehottaa komissiota kohdentamaan lisää resursseja eurooppalaiseen demokratiarahastoon;

17. myöntää, että asenteilla Eurooppaa ja unionia kohtaan on naapurimaissa todellinen vaikutus konfliktiin, mutta torjuu kaikenlaisen osallistumisen vainoihin ja ihmisoikeusloukkauksiin naapurimaissa virheellisellä lyhyen aikavälin vakauden tavoittelulla;

Unionin tason toimien lisäarvo

Euroopan naapuruuspolitiikan uudistaminen

18. korostaa, että ENP:tä on uudistettava, jotta sen piiriin kuuluvien maiden kanssa voidaan kehittää vahvoja, strategisia ja kestäviä kumppanuuksia EU:n arvojen ja periaatteiden säilyttämisen ja yhteisten etujen edistämisen pohjalta; edellyttää, että politiikan teknisiä näkökohtia tuetaan selkeällä poliittisella visiolla;

19. toteaa, että ENP:ssä olisi otettava käyttöön sen omat menetelmät ja välineet, joiden olisi vastattava eri ENP-maiden ja unionin itselleen asettamia pyrkimyksiä ja tavoitteita;

20. kehottaa komissiota keskittymään yhdessä kumppaneiden kanssa ja yhteisten etujen perusteella valituille aloille, joilla voidaan saada aikaan edistystä ja yleistä lisäarvoa, ja laajentamaan yhteistyötä vaiheittain edistymisen ja tavoitteiden perusteella, jotta edistetään etenkin talouskasvua ja inhimillistä kehitystä tuleviin sukupolviin keskittyen; korostaa, että taloudellisia uudistuksia on tehtävä rinnan poliittisten uudistusten kanssa ja että hyvää hallintoa voidaan saada aikaan vain demokraattisiin instituutioihin perustuvan avoimen, vastuullisen ja läpinäkyvän päätöksenteon avulla;

21. korostaa, että laajentumispolitiikka ja naapuruuspolitiikka ovat erillisiä politiikkoja, joilla on erilaiset tavoitteet; toteaa kuitenkin, että ENP:n piiriin kuuluvat Euroopan maat voivat kaikkien Euroopan maiden tavoin hakea unionin jäsenyyttä, jos ne täyttävät Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklassa olevat tukikelpoisuutta ja liittymistä koskevat ehdot ja edellytykset; tunnustaa, että uudistusten ja siirtymän on oltava etusijalla, haluamatta herättää epärealistisia odotuksia, mutta korostaa, että jäsenyysmahdollisuus tulee säilyttää kannustimena kaikille jäsenyyskelpoisille maille, jotka ovat selvästi osoittaneet pyrkivänsä eurooppalaisiin päämääriin ja tavoitteisiin;

Tuki demokratialle, oikeuslaitoksen uudistamiselle, oikeusvaltioperiaatteelle, hyvälle hallintotavalle ja instituutioiden valmiuksien kehittämiselle

22. pitää demokratiaan, oikeusvaltioperiaatteeseen, hyvään hallintotapaan, valtiorakenteiden kehittämiseen, ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin kohdennettavaa tukea keskeisenä osana ENP:tä; painottaa, että ENP:n puitteissa ei pitäisi hyväksyä mitään näitä keskeisiä arvoja vaarantavia toimintalinjoja; korostaa, että unionin ja sen jäsenvaltioiden olisi tarjottava kannustimia ja taitotietoa demokraattisten uudistusten toteuttamiseen ja tukemiseen sekä poliittisten, taloudellisten ja yhteiskunnallisten haasteiden ratkaisemiseen;

23. tähdentää, että on keskityttävä edelleen demokratian, oikeusvaltioperiaatteen, hyvän hallintotavan, oikeuslaitoksen riippumattomuuden, korruption torjumisen sekä monimuotoisuuden ja vähemmistöjen oikeuksien, HLBTI-ihmisten, vammaisten ja etnisiin ja uskonnollisiin vähemmistöihin kuuluvien oikeudet mukaan luettuna, kunnioittamisen lujittamiseen ja vakiinnuttamiseen; korostaa, että kansallisten laitosten, myös kansalliskokousten, kehittäminen sekä kansalaisyhteiskunnan, demokratiaa edistävien ryhmien ja puolueiden tukeminen tehostaa poliittista vuoropuhelua ja moniarvoisuutta;

24. painottaa, että naisten oikeudet, sukupuolten yhdenvertaisuus ja oikeus syrjimättömyyteen ovat perusoikeuksia ja EU:n ulkoisten toimien keskeisiä periaatteita; painottaa, että on edistettävä lasten ja nuorten oikeuksia ja sukupuolten tasaarvoa ja naisten taloudellisten ja poliittisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä pyrkien siihen, että unionin naapurimaissa on osallistavat, vauraat ja vakaat yhteiskunnat;

25. katsoo, että tarkistetun ENP:n avulla olisi vahvistettava perusvapauksien edistämistä ENP-maissa siten, että edistetään ilmaisunvapautta, yhdistymisvapautta, oikeutta rauhanomaiseen kokoontumiseen ja lehdistönvapautta ja tiedotusvälineiden vapautta tekijänä, joka mahdollistaa taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuristen oikeuksien toteutumisen;

26. painottaa, että on tärkeää kehittää ENP:n sosiaalista ulottuvuutta sitoutumalla kumppanien kanssa köyhyyden ja syrjäytymisen torjuntaan, edistämällä työllisyyttä ja oikeudenmukaista kasvua, helpottamalla asianmukaisia työelämän suhteita ja edistämällä koulutusta ja ihmisarvoista työtä, millä torjutaan myös laittoman maahanmuuton perussyitä;

27. pitää unionin ja sen naapurimaiden käymää kulttuurista vuoropuhelua merkittävänä konfliktineston ja rauhanrakentamisen, luovien toimialojen kehittämisen, ilmaisunvapauden lujittamisen, sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen tukemisen sekä kansalaisyhteiskunnan, kulttuurien ja uskontojen välillä käytävän vuoropuhelun yhteydessä; katsoo tämän olevan tarpeen vähemmistöihin ja uskonnollisiin ryhmiin kohdistuvan syrjinnän ja vainoamisen torjumiseksi; kehottaa vahvistamaan kulttuurisuhteiden kehystä, jotta kehitetään liikkuvuutta, koulutusta ja valmiuksien lisäämistä koskevia ohjelmia ja vaihtoja kulttuuri- ja opetusalalla;

28. painottaa, että kumppanuuteen yhteiskuntien kanssa perustuvaa lähestymistapaa olisi vahvistettava ja edistettävä; kehottaa määrittämään politiikan yhteiset edut ja tavoitteet kuullen kaikkia erilaisten yhteiskuntien sidosryhmiä eikä ainoastaan viranomaisia;

29. painottaa, että muuntamisen ja demokratisoinnin prosesseissa on kehitettävä elinvoimainen ja aktiivinen kansalaisyhteiskunta, johon kuuluvat työmarkkinaosapuolet ja liike-elämän edustajat; kehottaa jatkamaan kansalaisyhteiskunnan, paikallisten pk-yritysten ja muiden ei-valtiollisten toimijoiden tukemista, koska ne toimivat uudistusprosessin moottoreina; kehottaa EU:n ja naapurimaiden kansalaisyhteiskunnan toimijoita ja sektoreita käymään sitoutuneempaa vuoropuhelua ja syventämään kumppanuutta ENP:n kehyksessä; tähdentää eurooppalaisten yritysten merkitystä ja roolia liiketoimintaa koskevien kansainvälisten normien, kuten yhtiöiden yhteiskuntavastuuta koskevien normien, edistämisessä ja levittämisessä;

Eriyttäminen ja ehtojen asettaminen

30. edellyttää, että ENP:stä kehitetään yksilöllisempi ja joustavampi toimintakehys, jota voidaan mukauttaa kumppanimaiden nykyiseen monimuotoisuuteen, ja että ”eriytettyä lähestymistapaa” sovelletaan joustavasti; korostaa, että ENP-maiden välillä tarvitaan eriyttämistä;

31. tähdentää, että uudistusprosesseihin on sovellettava vaikuttavia ehtoja; korostaa, että unionin on oltava johdonmukainen antamissaan kannoissa ja taloudelliselle tuelle asettamissaan ehdoissa; painottaa, että unioni ei voi tinkiä perusarvoistaan ja -oikeuksistaan ja että sen olisi vältettävä kaksoisstandardien luomista; tähdentää, että pitkän aikavälin poliittiseen, taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen kehitykseen johtavien uudistusten toteuttamisessa edenneille ja unionin kanssa tiiviimpään poliittiseen yhteistyöhön pyrkiville maille olisi myönnettävä konkreettisempaa EU:n tukea ja EU:n olisi sitouduttava niihin konkreettisemmin; katsoo, että uudistusprosessien etenemistä olisi arvioitava kulloinkin saavutettujen tulosten perusteella; korostaa, että on tärkeää soveltaa täysimääräisesti ”enemmällä enemmän” -periaatetta;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

32. korostaa, että assosiaatiosopimukset ovat pisimmälle edistynyt, mutta eivät lopullinen vaihe unionin ja sen naapurien suhteissa;

33. katsoo, että unionin olisi kutsuttava assosiaation piiriin kuulumattomat kumppanimaat osallistumaan alueelliseen yhteistyöhön, mihin kuuluu mahdollisuus tehdä uusia tai panna uudelleen täytäntöön olemassa olevia alakohtaisia sopimuksia, kuten energiayhteisö, jotka helpottaisivat tällaisten maiden sisällyttämistä EU:n neljän perusvapauden alueen tiettyihin toimialoihin;

34. katsoo, että ENP:tä toteutettaessa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota talouden ohjausjärjestelmää ja ENP-maiden julkisen talouden kestävyyttä koskevaan yhteistyöhön;

Turvallisuusulottuvuus

35. toteaa, että naapurimaat ovat huolissaan rauhan, turvallisuuden ja vakauden säilymisestä ja että niiden turvallisuustilanne heikkenee rajusti; edellyttää, että ENP:ssä on korostettava vahvasti turvallisuusnäkökulmaa ja toteaa, että toistaiseksi politiikassa ei ole valitettavasti kehitetty tähän tarvittavia välineitä; painottaa, että EU:n olisi keskityttävä parantamaan sen nykyisten kriisinhallintavälineiden tehokkuutta ja vaikuttavuutta, jotta luodaan valmiuksia kriisinhallintatoimenpiteiden toteuttamisalan laajentamiseksi; korostaa, että turvallisuus, vakaus ja kehitys ovat tiiviisti sidoksissa toisiinsa ja että alueen turvallisuuteen liittyvät huolenaiheet ja niiden perimmäiset syyt edellyttävät kattavaa lähestymistapaa;

36. toteaa, että Sahelin ja Saharan alueen muodostaman kaistaleen vakautta on pidettävä sekä Pohjois- että Etelä-Afrikan epävakauteen ratkaisevasti vaikuttavana tekijänä ja että tämän alueen epävakaus johtuu ase-, huume- ja ihmiskaupan verkostojen lisääntymisestä ja vaikuttaa haitallisesti myös Euroopan vakauteen;

37. edellyttää yhteistyön tiivistämistä ENP-toimintojen sekä laajemmin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) ja yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) toimintojen kanssa vahvistaen samalla sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden välisiä yhteyksiä ja ottaen huomioon ENP-maiden ja unionin erilaiset turvallisuusnäkökohdat; korostaa, että ENP:n ja EU:n turvallisuusstrategian uudelleentarkastelussa olisi noudatettava johdonmukaisuutta ja että ne olisi sovitettava täysimääräisesti yhteen;

38. korostaa, että tarvitaan kaikenkattavaa poliittista strategiaa, jolla varmistetaan kansainvälisen oikeuden ja kansainvälisten sitoumusten täysipainoinen noudattaminen sellaisina kuin ne ovat vuonna 1975 tehdyssä Helsingin päätösasiakirjassa, joka perustuu ihmisoikeuksien, vähemmistöjen oikeuksien ja perusvapauksien, valtioiden itsenäisyyden, itsemääräämisoikeuden, alueellisen koskemattomuuden, rajojen kansojen loukkaamattomuuden, yhtäläisten oikeuksien ja itsemääräämisoikeuden kunnioittamiseen sekä konfliktien rauhanomaiseen ratkaisemiseen; toteaa, että Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestöllä (Etyj) voi olla tässä suhteessa merkittävä rooli Yhdistyneiden kansakuntien kehyksessä, koska Etyj on suurin turvallisuudesta vastaava alueellinen organisaatio; katsoo, että sen olisi tartuttava aktiivisesti tilanteeseen ja otettava asiassa sovittelijan rooli; kannattaa kumppanien oikeutta tehdä riippumattomasti ja itsenäisesti ulko- ja turvallisuuspoliittisia valintoja ilman ulkoista painostusta ja pakottamista;

39. edellyttää, että tarkistetussa politiikassa tuetaan kumppanimaita kehittämään asianmukaisia valtiorakenteita käsittelemään turvallisuuskysymyksiä, kuten tehokasta lainvalvontaa, terrorismia ja järjestäytynyttä rikollisuutta, tiedustelua ja turvallisuutta, mukaan luettuna verkkoturvallisuus, mitä olisi kehitettävä ihmisoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen ja aina täydennettävä asianmukaisella parlamentaarisella valvonnalla; korostaa, että unionin olisi toimittava muun muassa turvallisuusalan uudistamisen kaltaisilla aloilla ja aseistariisunnan, demobilisaation ja yhteiskuntaan sopeuttamisen alalla konfliktien jälkeisissä tilanteissa; kehottaa unionia keskittymään kumppanimaiden valmiuksien kehittämiseen rajavalvonnan saralla; antaa tunnustusta toimille, joita eräät kyseisistä maista ovat jo tämän suhteen toteuttaneet; kehottaa naapurimaita osallistumaan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatioihin tarkoituksenmukaisilta osin; kehottaa unionia edistämään naapurimaissa turvallisuuden alalla toteutettavia yhteisiä aloitteita, jotta kyseiset maat voivat kantaa enemmän vastuuta ja parantaa alueensa turvallisuutta;

40. muistuttaa jäsenvaltioita velvoitteista, jotka perustuvat aseiden vientiä koskevaan neuvoston yhteiseen kantaan (2008/944/YUTP), jossa edellytetään muun muassa, että jäsenvaltioiden on evättävä maastavientilupa, jos on olemassa selkeä vaara, että vietävää sotilasteknologiaa tai vietäviä puolustustarvikkeita saatetaan käyttää kansalliseen sortotoimintaan tai kansainvälisen humanitaarisen oikeuden vakaviin loukkauksiin, vienti aiheuttaisi tai pitkittäisi aseellisia konflikteja tai kärjistäisi jännitteitä tai konflikteja lopullisessa määrämaassa tai vietävää sotilasteknologiaa tai vietäviä puolustustarvikkeita vietäisiin hyökkäykselliseen toimintaan toista maata vastaan tai aluevaatimuksen tehostamiseksi voimatoimin;

41. korostaa, että on aktiivisesti edistettävä ja tuettava konfliktien rauhanomaista ratkaisemista ja konfliktien jälkeistä sovinnontekoa unionin naapurimaissa käyttäen eri välineitä sen mukaan, millaista lisäarvoa ne voivat tuottaa; katsoo, että kyseisiä toimenpiteitä ovat muun muassa unionin erityisedustajien tekemä työ, luottamusta lisäävät ohjelmat, vuoropuhelun jatkaminen, henkilökohtaisiin kontakteihin perustuva välitystoiminta sekä yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatiot; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja EUH:ta kehittämään innovatiivisia toimia ja lähestymistapoja, mukaan lukien julkiset viestinnän strategiat ja epäviralliset kuulemiset, jotta tuetaan vuoropuhelua ja sovittelua; toteaa, että unionin edustustoilla on ratkaiseva rooli varhaisvaroitusjärjestelmien perustamisessa luomalla erilaisten kansalaisjärjestöjen kanssa tiiviitä ennalta ehkäiseviä verkostoja;

42. muistuttaa tukevansa kumppanimaiden itsemääräämisoikeutta, alueellista koskemattomuutta ja poliittista itsenäisyyttä; katsoo, että ENP:n avulla olisi edistettävä ja tuettava näitä periaatteita käytännössä; korostaa, että jäätyneet tai pitkittyneet konfliktit haittaavat ENP:n täysimääräistä kehittämistä; pitää tässä yhteydessä valitettavana, että ENP:n käynnistämisestä lähtien nykyisten konfliktien ratkaisemisessa ei ole edistytty lainkaan; muistuttaa kannastaan, jonka mukaan kumppanimaan alueen miehittäminen on vastoin itäisen kumppanuuden ja ENP:n perusperiaatteita ja -tavoitteita; painottaa tarvetta pyrkiä jäätyneiden konfliktien mahdollisimman nopeaan rauhanomaiseen ratkaisuun kansainvälisen oikeuden normien ja periaatteiden perusteella; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa toimimaan nykyistä aktiivisemmassa asemassa tekemällä selväksi, että kahdenvälisten suhteiden syventäminen on yhteydessä konfliktien rauhanomaiseen ratkaisuun ja kansainvälisen oikeuden noudattamiseen; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää noudattaa periaatteellista politiikkaa, jolla edistetään vastuuvelvollisuutta kaikista ihmisoikeusrikkomuksista sekä kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksista ja vältetään kaksoisstandardien noudattamista;

43. kehottaa EU:ta soveltamaan alueellisiin konflikteihin EU:n yhdentymisen henkeä ja siitä saatuja historiallisia kokemuksia, koska kahdenväliset kysymykset on ratkaistava rauhanomaisesti ja koska hyvät naapuruussuhteet ja alueellinen yhteistyö ovat olennainen osa ENP:tä; kehottaa tältä osin ottamaan kansalaiset mukaan prosessiin ja sitouttamaan julkiset toimijat monialaisiin kumppanuuksiin ja kytköksiin unionin vastapuolien kanssa, sekä sitoutumaan yhteiskuntaan ja nuorempaan sukupolveen muutosta edistävänä tekijänä;

Alueellisen yhdentymisen edistäminen

44. korostaa ENP:n alueellisen ulottuvuuden merkitystä ja tarvetta edistää alueellista yhteisvaikutusta ja yhdentymistä ja myötävaikuttaa siihen alueellisten yhteistyöohjelmien avulla; painottaa, että taloudellisen yhteistyön lisääminen ENP-maiden välillä on tarpeen, jotta voidaan luoda vakautta ja vaurautta unionin naapurustossa;

45. kehottaa tältä osin täydentämään unionin kahdenvälistä suhdetta ENP-maiden kanssa monenvälisellä ulottuvuudella lisäämällä toimien ja aloitteiden määrää tässä yhteydessä ja kiinnittämällä erityishuomiota rajatylittävien hankkeiden vahvistamiseen, ihmisten välisiä yhteyksiä koskevien ohjelmien vauhdittamiseen, alueellista yhteistyötä koskevien kannustimien kehittämiseen ja kansalaisyhteiskunnan kanssa käytävän aktiivisen vuoropuhelun vahvistamiseen entisestään; katsoo, että tulevan ENP:n olisi toimittava alueellisena ja osallistavana foorumina, jolla voidaan keskustella ihmisoikeus-kysymyksistä ENP:n perusperiaatteiden mukaisesti;

46. kehottaa arvioimaan järjestelmällisesti ihmisoikeuksiin kohdistuvia vaikutuksia, sukupuolinäkökulma mukaan lukien, kauppasopimuksissa ja rahoitustuessa, jota EU myöntää ohjelmille ja hankkeille ENP:n kehyksessä;

47. kehottaa lujittamaan tarkistetussa politiikassa nykyisiä yhteistyöfoorumeita, eli Välimeren unionia ja itäistä kumppanuutta, jotta voidaan tukea edelleen alueellista yhdentymistä, kun kumppaneiden yksittäisellä politiikan alalla esiin nostamat painopisteet ovat samanlaisia, tarkastella erityisiä aluetta pienempiä kokonaisuuksia koskevia kysymyksiä, kuten liikkuvuutta, energiaa tai turvallisuutta, ja lähentää kumppaneita toisiinsa taloudellisten standardien ja lainsäädännön suhteen; katsoo, että ENP:n monenvälisiä rakenteita olisi vahvistettava ja kehitettävä entistä strategisemmin;

48. korostaa monenvälisten kokousten, kuten EU:n ja sen itäisten naapurimaiden parlamentaarisen edustajakokouksen (Euronest) ja Välimeren unionin parlamentaarisen edustajakokouksen, merkitystä poliittisen vuoropuhelun foorumeina ja omistajuuden edistämisen välineinä naapuruuspolitiikassa; kannustaa edellä mainittuja tahoja lisäämään aktiivisuuttaan asianmukaisesti ja vaikuttavalla tavalla;

49. korostaa parlamentaarisen diplomatian ja parlamentin naapuruston vastapuolien kanssa säännöllisten järjestämien parlamenttien välisten kahdenvälisten kokousten lisäarvoa välineenä, jolla vaihdetaan kokemuksia ja arvioidaan yksittäisten maiden suhteita EU:hun ja niiden tilaa; kannustaa jäsenvaltioiden kansallisia parlamentteja järjestämään parlamenttien välisiä kahdenvälisiä kokouksia ENP:n kehyksessä yhdenmukaisen lähestymistavan varmistamiseksi;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

50. korostaa tässä yhteydessä myös itäisen kumppanuuden maiden paikallis- ja alueviranomaisten vuotuisen konferenssin (CORLEAP) ja Euro–Välimeri-alueen alue- ja paikallisedustajien kokouksen (ARLEM) merkitystä, sillä ne tarjoavat paikallisille ja alueellisille edustajille mahdollisuuden käydä vuoropuhelua EU:n toimielinten kanssa ja kehittää taloudellista, sosiaalista, alueellista ja paikallista yhteistyötä;

51. painottaa, että itäisen kumppanuuden kansalaisyhteiskuntafoorumin ja eteläisiä kumppanimaita koskevan vastaavan aloitteen kaltaisten alueellisten kansalaisyhteiskuntafoorumien kehittäminen vahvistaa sidosryhmien sitoutumista, millä edistetään demokratiaprosessia ja talousuudistuksia naapurimaissa;

Naapurien naapurit

52. korostaa, että naapurimaiden kanssa on kehitettävä vahvoja kumppanuuksia; pitää tärkeänä varmistaa, että ENP on osa unionin laajempaa ulkopolitiikkaa ja että otetaan huomioon naapurimaihin vaikuttavat muut strategiset toimijat – ”naapurien naapurit” – sekä kansainväliset ja alueelliset järjestöt; toteaa, että tämän saavuttamiseksi on tarkasteltava yhteisen edun mukaisia kysymyksiä ja yhteisiä huolenaiheita, kuten alueellista ja kokonaisvaltaista turvallisuutta, olemassa olevien kahdenvälisten kehysten tai monenvälisen vuoropuhelun välityksellä sopivissa ja tarkoituksenmukaisissa tapauksissa;

53. tähdentää, että unionin olisi realistisesti harkittava erilaisia poliittisia vaihtoehtoja, joita sen kumppaneille on tarjolla, sekä tapoja luoda eri tasojen yhteyksiä naapureihin ja käsitellä naapuruuspolitiikassa kolmansiin maihin sovellettavaa ulkopolitiikkaa, varmistaen samalla, että unionin ja sen itsenäisten kumppanien tehtävänä on päättää, miten ne haluavat edetä suhteissaan;

54. muistuttaa olevansa vakuuttunut siitä, ettei pitkälle menevän ja laaja-alaisen vapaakauppasopimuksen määräyksistä aiheudu kaupallisia haasteita Venäjän federaatiolle ja että assosiaatiosopimuksia ei tule pitää tekijöinä, jotka vaikuttavat haitallisesti itäisten kumppanimaiden hyviin suhteisiin niiden naapurien kanssa;

55. kehottaa EU:ta kehittämään tehokkaita mekanismeja sellaisten ENP-kumppanimaiden tukemiseksi, jotka noudattavat unioniin yhdentymistä koskevaa kunnianhimoista suunnitelmaa ja joita vastaan kolmannet maat toteuttavat tästä syystä vastatoimenpiteitä, taloudellisia pakotteita tai suoranaisia sotilaallisia toimenpiteitä; muistuttaa, että vaikka ENP:tä ei ole suunnattu muita strategisia toimijoita vastaan ja vaikka torjutaan ajatus geopoliittisen nollasummapelin pelaamisesta naapurustossa, unionin on tarjottava uskottavia sitoumuksia ja lujaa poliittista tukea kumppaneille, jotka haluavat lähentyä siihen tiiviimmin;

56. kehottaa unionia hyödyntämään asiantuntemusta, jota on kertynyt niille alueellisille järjestöille, joiden jäseniä unionin naapurimaat ovat, kuten Euroopan neuvostolle, Etyjille, Afrikan unionille; YK:n alaisille alueellisille virastoille ja Arabiliitolle, sekä aktiivisesti ottamaan ne mukaan ja tekemään niiden kanssa yhteistyötä alueellisten konfliktien ratkaisemiseksi; muistuttaa näiden olevan merkittäviä foorumeja, joilla kumppanit voidaan sitouttaa uudistusten toteuttamiseen, ihmisoikeuksia koskevien huolenaiheiden ja alueellisten kysymyksien – joista niiden olisi otettava enemmän vastuuta – käsittelemiseen ja demokratisoinnin edistämiseen;

Politiikan tavoitteet ja välineet

Eriytetty tarjous: ensisijaiset toiminta-alat

57. kehottaa unionia kartoittamaan ja määrittämään yhdessä kumppaniensa kanssa ensisijaiset tavoitteet, jotka koskevat yhteistyön tehostamista ja yhdentymistä eri aloilla, joita ovat esimerkiksi talouskehitys ja inhimillinen kehitys, konfliktien ja katastrofien estäminen, infrastruktuuri ja alueellinen kehitys, ympäristöasioihin, kauppakilpailua koskevaan politiikkaan sekä pk-yritykset, maahanmuutto, turvallisuus ja energia ja energiatehokkuus, pyrkien luomaan vaurauden, vakauden ja hyvien naapuruussuhteiden alue;

58. katsoo, että uudessa ENP:ssä olisi tultava näkyviin unionin sisä- ja ulkopolitiikan johdonmukaisuutta koskeva tavoite sekä tiettyjen sisä- ja ulkoasioiden väliset läheiset ja yhä tärkeämmät yhteydet;

59. katsoo, että tulevien digitaalisten sisämarkkinoiden alan yhteistyön vahvistaminen sekä sähköisen hallinnon uudistuksien ja avointa hallintoa koskevien ratkaisujen tukeminen ovat välineitä, joilla edistetään kansalaisten osallisuutta;

60. korostaa ihmisten vapaan liikkuvuuden merkitystä ja tukee liikkuvuuden lisäämistä naapurustossa turvallisessa ja asianmukaisesti hallinnoidussa ympäristössä viisumihuojennusten ja -vapauden välityksellä, etenkin kun on kyse opiskelijoista, nuorista, taiteilijoista ja tutkijoista; kehottaa komissiota jatkamaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa liikkuvuutta koskevien kumppanuuksien tehostamista naapurimaissa ja kehittämään mahdollisuuksia sellaisia kiertomuuttojärjestelmiä varten, jotka tarjoaisivat maahanmuuttajille turvallisia ja laillisia reittejä; kehottaa EU:ta tekemään selvän eron vainoamisen vuoksi turvapaikkaa hakevien ja taloudellisista syistä laittomasti maahan muuttavien välillä; suhtautuu tuomitsevasti ihmiskauppaan, jonka uhreista suurin osa on naisia, ja korostaa, että on tärkeää vahvistaa uudelleen kumppanimaiden kanssa tehtävää yhteistyötä ihmiskaupan torjumiseksi;

61. kehottaa komissiota kiinnittämään huomiota sukupuolten yhdenvertaisuutta koskevaan näkökulmaan edistettäessä ammatillista koulutusta ja korkeakoulutusta samoin kuin naapurimaiden kanssa toteutettavien kiertomuutto-ohjelmien kehyksessä, jotta vahvistetaan naisten osallistumista talouden toimintaan;

62. toteaa, että epävakaus juontuu perimmiltään suurtyöttömyydestä, etenkin nuorten työttömyydestä, vapaan tiedonkulun puutteesta, sosiaalisesta syrjäytymisestä ja köyhyydestä, vähemmistöjen oikeuksien puutteellisesta suojelemisesta sekä naisten vähäisestä osallistumisesta politiikkaan ja sosiaalis-taloudelliseen toimintaan, kehnosta hallinnosta ja laajamittaisesta korruptiosta, ja edellyttää sitoumuksia, jotka ovat vaativampia kuin pitkälle menevissä ja laaja-alaisissa vapaakauppasopimuksissa; toteaa, että pelkät kaupallisten sopimuksien ja vapaakauppasopimuksien tekemistä koskevat näkymät eivät ole riittävän tehokkaita kannustimia kumppanuutemme vahvistamiseksi naapurimaiden ja erityisesti eteläisen Välimeren maiden kanssa; panee merkille, että EU:n naapurimaat eivät tee alueellista talousyhteistyötä, ja kehottaa vakiinnuttamaan alialueellisia aloitteita niiden välisen kaupankäynnin lisäämiseksi;

63. painottaa nuoria, naisia ja tulevia johtajia koskeviin hankkeisiin investoimisen merkitystä hyödyntämällä täysimääräisesti Erasmus+-ohjelman tarjoamia stipendimahdollisuuksia edistettäessä opiskelijoiden ja opettajien vaihtoa ENP-maiden ja unionin jäsenvaltioiden välillä, tarkoituksena kouluttaa ENP-maiden ja unionin jäsenvaltioiden tulevia johtajia; katsoo, että lisäksi on edistettävä edelleen College of Europen kaltaisia akateemisia ja koulutuksellisia hankkeita, joiden arvo tällä alalla on jo osoitettu;

64. kehottaa komissiota kartoittamaan ja tarjoamaan ENP-maille eritasoisia osallistumis-, yhteistyö- ja sitoutumisvaihtoehtoja toimintapolitiikoissaan, ohjelmissaan ja virastoissaan, kuten Europolissa, Frontexissa, tullivalvonnassa ihmiskaupan sekä taloudellisen ja rajat ylittävän rikollisuuden torjunnan alalla sekä energiayhteisön alalla; katsoo, että energiayhteisö voi onnistuneena yhdentymissopimuksena toimia suuremmassa roolissa Euroopan naapuruuspolitiikassa; korostaa energiaturvallisuuden merkitystä ja tähdentää, että on tärkeää tiivistää energiayhteistyötä unionin naapurimaissa, jotta saavutetaan yhteinen tavoite eli kohtuuhintaisen, kestävän, tehokkaan ja puhtaan energian häiriötön toimitus; kehottaa avaamaan energiaunionin vaiheittain ENP-maille; kannustaa komissiota edistämään verkkorikollisuuden torjunnasta tehtyä Budapestin yleissopimusta ENP-maissa ja kehottamaan niitä liittymään siihen, jolleivät ne vielä ole sitä tehneet;

65. katsoo, että olisi korostettava enemmän teknisen tuen ohjelmien (kuten TAIEX:n ja twinning-kumppanuusohjelman) käyttöä ja että kumppanit olisi otettava mukaan Erasmus-ohjelman ja Horisontti 2000 -ohjelman kaltaisiin ohjelmiin, koska niillä voidaan edistää tietämyksen levittämistä ja eri tason verkostojen perustamista ja ne muodostavat perustan yhteisen naapurialueen muodostamiselle;

66. katsoo, että naapuruuspolitiikan parlamentaarista ulottuvuutta on lisättävä parantamalla parlamenttien välisten tapaamisten, EU:n kanssa tehdyillä sopimuksilla perustettujen parlamentaaristen yhteiselinten ja parlamentaaristen yleiskokousten vaikuttavuutta; pitää tässä yhteydessä myönteisenä uutta lähestymistapaa, jota parlamentti soveltaa parlamentaariseen demokraattiseen tukeen; korostaa ENP-maiden parlamenttien tehtävää, joka liittyy hallituksien vastuuvelvollisina pitämiseen, ja kannustaa vahvistamaan parlamenttien valvontavalmiuksia; pyytää ottamaan Euroopan parlamentin mukaan uuden ENP:n täytäntöönpanoon ja tiedottamaan sille säännöllisesti ja kuulemaan sitä kyseisen politiikan edistymisestä kumppanimaissa; katsoo, että Euroopan tason poliittisilla puolueilla sekä jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin poliittisilla ryhmillä voi olla merkittävä rooli ja ne voivat kantaa ratkaisevaa vastuuta pyrittäessä edistämään poliittista kulttuuria, joka perustuu täysivaltaisiin demokraattisiin toimielimiin, oikeusvaltioperiaatteeseen, monipuoluedemokratiaan sekä naisten täysimääräiseen osallistumiseen päätöksentekoon;

67. korostaa, että olisi varmistettava myös jäsenvaltioiden omistajuuden toteutuminen, jotta ENP:stä voisi tulla menestyksekästä politiikkaa, myös laajentamalla lippulaiva-aloitteita; kehottaa siksi komissiota tehostamaan poliittista koordinointia ja rahoitusavun yhteistä ohjelmasuunnittelua sekä ottamaan käyttöön mekanismeja, joilla edistetään ENP-maita koskevan tiedon jakamista jäsenvaltioiden ja EU:n rakenteiden keskuudessa sekä jäsenvaltioiden, unionin rakenteiden ja naapurimaiden välistä kuulemista; toteaa, että EU:n rahoitusavun ja teknisen avun ehdoksi olisi asetettava konkreettisten vertailuarvojen menestyksellinen saavuttaminen uudistusprosessien yhteydessä, minkä perusteella lisätukea myönnetään;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

Arviointi ja näkyvyys

68. korostaa, että tiiviissä yhteistyössä ja kansalaisjärjestöjä kuullen kumppanimaiden viranomaisten kanssa käynnistetyissä toimintasuunnitelmissa olisi keskityttävä rajalliseen määrään ensisijaisia realistisia tavoitteita, jotka olisi saavutettava; korostaa, että niiden täytäntöönpanoa olisi arvioitava säännöllisesti tai olosuhteiden niin vaatiessa ja toimintapoliittisista vaihtoehdoista olisi sovittava yhteisesti; huomauttaa, että on tärkeää kehittää kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa kuulemisprosessia, joka koskee vertailuarvojen määrittämistä;

69. tähdentää, että edistymiskertomuksissa olisi keskityttävä toimintasuunnitelmissa esitettyjen ensisijaisten tavoitteiden saavuttamiseen ja niissä olisi tuotava esiin kumppanimaan sitoutumisen taso; pyytää jälleen, että kertomuksissa esitetty tieto suhteutetaan ottamalla huomioon kansallinen konteksti ja sisällyttämällä siihen aiempien vuosien suuntaukset; katsoo, että kaikki ENP-maiden tärkeimmät sidosryhmät, kansalaisyhteiskunta mukaan lukien, olisi otettava aidosti mukaan ja niitä olisi kuultava ennen kertomusten laatimista; kehottaa asettamaan edistymiskertomuksien kaltaiset keskeiset asiakirjat helposti saataville asiasta vastaavan unionin edustuston verkkosivulle ja kääntämään ne paikalliselle kielelle; kehottaa unionia soveltamaan selvemmin laatuun perustuvia toimenpiteitä tarkastellessaan kumppanimaiden edistymistä ja käynnistämään ehtoihin perustuvia tehokkaita toimia, jotka liitetään kumppanien saavuttamiin edistysaskeliin ihmisoikeuksien, oikeusvaltion ja demokratian alalla;

70. katsoo, että unionin tuen näkyvyyttä olisi parannettava, jotta kumppanimaiden ja unionin jäsenvaltioiden väestöt olisivat perillä unionin tuen eduista; kehottaa komissiota suunnittelemaan mekanismin, joka liittyy EU:n humanitaarisen tuen antamiseen naapurimaille, joka eroaisi kaikkiin kolmansiin maihin nähden maailmanlaajuisesti käytetystä mallista ja jolla varmistetaan muiden tavoitteiden ohella EU:n ja sen poliittisen ohjelman laaja näkyvyys; painottaa, että on tärkeää ja tarpeen ottaa käyttöön mekanismi, jolla voidaan varmistaa EU:n myöntämään rahoitusapuun liittyvä avoimuus;

71. kehottaa unionia lujittamaan valmiuksiaan torjua unionia ja sen jäsenvaltioita vastaan suunnattuja disinformaatio- ja propagandakampanjoita, koska niillä pyritään horjuttamaan EU:n ja jäsenvaltioiden yhtenäisyyttä ja solidaarisuutta; kehottaa unionia lujittamaan näkyvyyttään osoittaakseen, että se tukee kumppanimaita ja on sitoutunut niihin; korostaa, että on tärkeää edistää ENP-maiden objektiivista, riippumatonta ja puolueetonta tiedonvälitystä ja tiedotusvälineiden vapautta; korostaa, että unionin on pyrittävä viestimään strategisesti naapurimaissaan muun muassa arvoistaan ja tavoitteistaan ja kehitettävä tarkistetussa politiikassaan kattava, vaikuttava ja järjestelmällinen viestintästrategia;

72. kehottaa EU:ta lisäämään läsnäoloaan kumppanimaissa hyödyntämällä entistä interaktiivisempia audiovisuaalisia keinoja ja sosiaalista mediaa paikallisilla kielillä, jotta voidaan tavoittaa koko yhteiskunta; kehottaa komissiota valmistelemaan ENP-maiden yhteiskuntia varten selkeän viestintästrategian, jotta sen avulla voidaan selittää muun muassa pitkälle menevien ja laaja-alaisten vapaakauppa-alueiden kaltaisia assosiaatiosopimuksen etuja, joiden avulla kumppanimaat voivat nykyaikaistaa poliittista järjestelmäänsä ja talousjärjestelmäänsä;

o

o o

73. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä ENP-maiden hallituksille ja parlamenteille, Euronestin ja Välimeren unionin parlamentaarisille edustajakokouksille, Arabiliitolle, Afrikan unionille, Euroopan neuvostolle ja Etyjille.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0273

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistaminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22. toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY täytäntöönpanosta (2014/2256(INI))

(2017/C 265/14)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 4, 26, 34, 114, 118 ja 167 artiklan,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 27 artiklan,

— ottaa huomioon vuonna 1994 tehdyn TRIPS-sopimuksen teollis- ja tekijänoikeuksien tietyistä näkökohdista,

— ottaa huomioon kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä 20. lokakuuta 2005 tehdyn Unescon yleissopimuksen,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11, 13, 14, 16, 17, 22 ja 52 artiklan,

— ottaa huomioon tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22. toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY ([1]),

— ottaa huomioon kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamista koskevan Bernin yleissopimuksen ja nimenomaisesti kolmivaiheisen testin,

— ottaa huomioon 20. joulukuuta 1996 hyväksytyn Maailman henkisen omaisuuden järjestön (WIPO) tekijänoikeussopimuksen,

— ottaa huomioon 20. joulukuuta 1996 hyväksytyn WIPOn esitys- ja äänitesopimuksen,

— ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2012 audiovisuaalisten esitysten suojelua koskevassa WIPOn diplomaattikokouksessa Pekingissä hyväksytyn sopimuksen audiovisuaalisista esityksistä,

— ottaa huomioon Euroopan patenttiviraston (OEB) ja sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (OHIM) yhdessä syyskuussa 2013 toteuttaman tutkimuksen teollis- ja tekijänoikeuksista nimeltä ”Intellectual property rights intensive industries: contribution to economic performance and employment in the European Union”,

— ottaa huomioon julkaistujen teosten saatavuuden helpottamista sokeiden, heikkonäköisten tai muulla tavoin lukemisesteisten hyväksi koskevan Marrakeshin sopimuksen,

— ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/26/EU tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista ja monta aluetta kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensoinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla ([2]),

— ottaa huomioon 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/37/EU ([3]) julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä annetun neuvoston direktiivin 2003/98/EY muuttamisesta,

— ottaa huomioon 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/28/EU orpoteosten tietyistä sallituista käyttötarkoituksista ([4]),

([1]) EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10.
([2]) EUVL L 84, 20.3.2014, s. 72.
([3]) EUVL L 175, 27.6.2013, s. 1.
([4]) EUVL L 299, 27.10.2012, s. 5.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

— ottaa huomioon 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/116/EY ([1]) tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta,

— ottaa huomioon 27. syyskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/77/EU tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta annetun direktiivin 2006/116/EY muuttamisesta ([2]),

— ottaa huomioon 27. syyskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/83/ETY tiettyjen satelliitin välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin ja kaapeleitse tapahtuvaan edelleen lähettämiseen sovellettavien tekijänoikeutta sekä lähioikeuksia koskevien sääntöjen yhteensovittamisesta ([3]),

— ottaa huomioon 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY ([4]) teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta,

— ottaa huomioon 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/115/EY ([5]), jolla muutetaan direktiiviä 92/100/ETY ([6]) vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla,

— ottaa huomioon 27. syyskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/84/EY ([7]) alkuperäisen taideteoksen tekijän oikeudesta jälleenmyyntikorvaukseen,

— ottaa huomioon 27. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman yksityisen kopioinnin maksuista ([8]),

— ottaa huomioon 12. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman luovien toimialojen ja kulttuurialan edistämisestä talouskasvun ja työpaikkojen luojina ([9]),

— ottaa huomioon 11. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman audiovisuaaliteosten verkkojakelusta Euroopan unionissa ([10]),

— ottaa huomioon 22. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ([11]) immateriaalioikeuksien valvonnan tehostamisesta sisämarkkinoilla,

— ottaa huomioon komission 5. joulukuuta 2013 ja 5. maaliskuuta 2014 välisenä aikana toteuttaman julkisen kuulemisen EU:n tekijänoikeussääntöjen uudelleentarkastelusta,

— ottaa huomioon 16. helmikuuta 2012 antamansa päätöslauselman Britannian kansalaisen Dan Pescodin Euroopan sokeain unionin (EBU) ja Royal National Institute of Blind Peoplen (RNIB) puolesta esittämästä vetoomuksesta nro 0924/2011, joka koskee näkövammaisten mahdollisuuksia saada käyttöönsä kirjoja ja muita painotuotteita ([12]),

— ottaa huomioon komission vihreän kirjan audiovisuaaliteosten verkkojakelusta Euroopan unionissa: mahdollisuuksia ja haasteita siirryttäessä digitaalisiin sisämarkkinoihin (COM(2011)0427),

— ottaa huomioon komission vihreän kirjan tekijänoikeudesta osaamistaloudessa (COM(2008)0466),

— ottaa huomioon komission tiedonannon aiheesta ”Teollis- ja tekijänoikeuksien sisämarkkinat – Luovuuden ja innovoinnin kannustaminen talouskasvun, laadukkaiden työpaikkojen ja ensiluokkaisten tuotteiden ja palvelujen tarjoamiseksi Euroopassa”(COM(2011)0287),

---

([1]) EUVL L 372, 27.12.2006, s. 12.
([2]) EUVL L 265, 11.10.2011, s. 1.
([3]) EYVL L 248, 6.10.1993, s. 15.
([4]) EUVL L 157, 30.4.2004, s. 45.
([5]) EUVL L 376, 27.12.2006, s. 28.
([6]) EYVL L 346, 27.11.1992, s. 61.
([7]) EYVL L 272, 13.10.2001, s. 32.
([8]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0179.
([9]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0368.
([10]) EUVL C 353 E, 3.12.2013, s. 64.
([11]) EUVL C 50 E, 21.2.2012, s. 48.
([12]) EUVL C 249 E, 30.8.2013, s. 49.

— ottaa huomioon 20. syyskuuta 2011 allekirjoitetun sellaisten teosten digitointia ja saataville saattamista koskevista perusperiaatteista, jotka eivät ole kaupallisesti saatavilla, koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan, jonka avulla helpotetaan kirjojen ja tieteellisten julkaisujen digitointia eurooppalaisia kirjastoja ja muita vastaavia laitoksia varten,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnot (A8-0209/2015),

A. toteaa, että direktiivin 2001/29/EY tarkistaminen on keskeisessä asemassa luovuuden ja innovoinnin, kulttuurisen moninaisuuden, talouskasvun, kilpailukyvyn, digitaalisten sisämarkkinoiden edistämisessä sekä tietämyksen ja tiedon saamisessa ja että samalla sillä annetaan kirjallisten ja taiteellisten teosten tekijöille riittävästi tunnustusta ja suojellaan heidän oikeuksiaan;

B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 167 artiklan mukaan unioni myötävaikuttaa siihen, että jäsenvaltioiden kulttuurit kehittyvät kukoistaviksi ja monimuotoisiksi, erityisesti tukemalla taiteellista ja kirjallista luovaa toimintaa;

C. ottaa huomioon, että tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa annettu direktiivi 2001/29/EY oli tarkoitettu tekijänoikeuslainsäädännön ja siihen liittyvien oikeuksien mukauttamiseksi tekniseen kehitykseen;

D. ottaa huomioon, että direktiivi 2001/29/EY perustuu myös tietyille kansainvälisestä oikeudesta, muun muassa kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamista koskevasta Bernin yleissopimuksesta, WIPOn tekijänoikeussopimuksesta ja WIPOn esitys- ja äänitesopimuksesta, johtuville velvoitteille;

E. ottaa huomioon, että komissio ja jäsenvaltiot ovat tehneet huomattavia investointeja eurooppalaisten kulttuuriperintölaitosten monipuolisten kokoelmien digitoimiseksi ja asettamiseksi saataville verkossa, jotta kansalaiset voivat hyödyntää niitä missä tahansa millä tahansa laitteella;

F. ottaa huomioon, että Euroopan kulttuuriala ja luovat toimialat ovat talouskasvun ja työpaikkojen luomisen moottori EU:ssa ja edistävät huomattavasti EU:n taloutta, koska ne työllistävät yli 7 miljoonaa henkeä ja muodostavat yli 4,2 prosenttia unionin BKT:stä viimeisimpien arvioiden mukaan, ja että kulttuurialalla syntyi työpaikkoja myös vuosien 2008–2012 talouskriisin aikana;

G. toteaa, että syyskuussa 2013 tehty Euroopan patenttiviraston ja sisämarkkinoiden harmonisointiviraston tutkimus osoittaa, että teollis- ja tekijänoikeuksia intensiivisesti käyttävät alat tuottavat 39 prosenttia unionin taloudellisen toiminnan kokonaismäärästä, jonka vuotuinen arvo on noin 4 700 miljardia euroa, ja lisäksi niiden osuus EU:n työpaikkojen kokonaismäärästä on välittömien työpaikkojen osalta 26 prosenttia (56 miljoonaa työpaikkaa) ja 9 prosenttia välillisten työpaikkojen osalta;

H. ottaa huomioon, että digitaalinen vallankumous on tuonut mukaan uusia tekniikoita ja viestintävälineitä ja mahdollistanut uusia ilmaisumuotoja, jotka ovat kyseenalaistaneet kolmenvälisen suhteen, joka perinteisesti yhdistää tekijän ja yleisön kulttuurialan yrittäjän kautta, ja siten edistänyt tietoon perustuvan talouden syntymistä, joka luo uusia työpaikkoja ja tukee kulttuuria ja innovointia;

I. ottaa huomioon, että kaikkien digitaalisia sisämarkkinoita koskevien poliittisten aloitteiden on oltava Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 11, 13, 14, 16, 17 ja 22 artiklan mukaisia;

J. ottaa huomioon, että kulttuurien ja kielten moninaisuus ylittää valtioiden rajat ja että joitakin eurooppalaisia kieliä puhutaan useissa maissa;

K. ottaa huomioon, että perusoikeuskirja suojelee sananvapautta ja tiedonvälityksen vapautta sekä taiteen ja tieteen vapautta ja takaa henkilötietojen sekä kulttuurisen ja kielellisen moninaisuuden suojan, oikeuden omaisuuteen sekä teollis- ja tekijänoikeuksien suojan, oikeuden koulutukseen ja elinkeinovapauden;

L. katsoo, että tekijällä on myös digitaaliaikana oltava oikeus luovan työnsä suojaan;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

M. katsoo, että on harkittava toimia, jotka kehittävät edelleen kulttuurista vuorovaikutusta ja parantavat oikeusvarmuutta alalla; ottaa huomioon, että useita luovia verkkopalveluja on kehitetty direktiivin 2001/29/EY täytäntöönpanon jälkeen ja että kuluttajien saatavilla ei ole koskaan ollut yhtä paljon luovan alan teoksia ja kulttuuriteoksia; katsoo, että käyttäjien saatavilla on oltava laaja, monipuolinen ja laadukas kulttuurisisältö;

N. panee merkille, että Euroopan digitaalista kirjastoa Europeanaa on laajennettu harmonisesti ja järjestelmällisesti, ja toteaa, että digitaalinen kirjasto perustettiin unionin aloitteella vuonna 2008 ja sen valikoimiin kuuluu teoksia jäsenvaltioiden kirjastoista;

O. ottaa huomioon, että luovan alan teokset ovat yksi tärkeimmistä lähteistä, joita digitaalinen talous ja tietotekniikka-alan toimijat, kuten hakukoneet, sosiaalinen media tai käyttäjien luoman sisällön foorumit, hyödyntävät toiminnassaan, mutta luovan alan teoksista syntyvä arvo siirtyy lähes kokonaisuudessaan näille digitaalisille välittäjille, jotka joko kieltäytyvät maksamasta lainkaan korvauksia tekijöille tai neuvottelevat erittäin pienet korvaukset;

P. ottaa huomioon, että direktiivillä 2011/77/EU ja tekijänoikeuden ja direktiivillä 2006/116/EY yhdenmukaistettiin tekijänoikeuksien ja lähioikeuksien suojan voimassaoloajat säätämällä kunkin teostyypin ja niihin liittyvien oikeuksien suojan voimassaoloajan täydellisestä yhdenmukaistamisesta jäsenvaltioissa;

Q. katsoo, että on unionin lainsäätäjän tehtävä edistää selkeää ja kaikkien sidosryhmien ja viime kädessä kansalaisten ymmärrettävissä olevaa tekijänoikeuksia ja lähioikeuksia koskevaa säädöskehystä ja siten taata oikeusvarmuus;

R. ottaa huomioon joidenkin internetissä toimivien välittäjien kilpailuedun ja kasvavan vallan sekä tämän tilanteen kielteiset vaikutukset tekijöiden luomismahdollisuuksiin ja muiden luovan alan teosten jakajien tarjoamien palvelujen kehitykseen;

S. ottaa huomioon, että tekijänoikeuksien ja lähioikeuksien oikeuskehyksen määrittelyssä on otettava huomioon tarve edistää innovatiivisia teollisia ja kaupallisia malleja ja hyödyntää uuden teknologian tarjoamia mahdollisuuksia unionin yritysten kilpailukyvyn lisäämiseksi;

T. ottaa huomioon, että kasvun ja työpaikkojen luominen Euroopassa on komission painopiste ja keskeisellä sijalla sen toimintapoliittisessa ohjelmassa vuosiksi 2014–2019;

1. muistuttaa, että tekijänoikeus on konkreettinen tapa varmistaa korvaukset luovan työn tekijöille ja luovan työn rahoitus;

2. pitää myönteisenä tekijänoikeutta käsittelevän kuulemisen järjestämistä koskevaa komission aloitetta, joka herätti suurta kiinnostusta useissa asianomaisissa sidosryhmissä, mukaan luettuina kulttuuriala ja kansalaisyhteiskunta ([1]);

3. pitää myönteisenä, että komissio on sitoutunut kehittämään edelleen Euroopan digitaalistrategiaa sekä tekijänoikeuskysymyksiä uuden komission toimikauden aikana; pitää myönteisenä komission vuoden 2015 työohjelmassa annettua lupausta digitaalisen sisämarkkinapaketin antamisesta ja pakettiin sisältyvää lainsäädäntöehdotusta, jonka tavoitteena on tekijänoikeussääntöjen nykyaikaistaminen niiden mukauttamiseksi digitaaliaikaan;

4. muistuttaa, että tekijänoikeudella ja lähioikeuksilla suojataan ja edistetään uusien tuotteiden ja palveluiden kehittämistä ja markkinointia sekä niiden luovan sisällön luomista ja hyödyntämistä, mikä edistää kilpailukykyä, työllisyyttä ja innovointia useilla teollisuudenaloilla EU:ssa;

5. korostaa, että tekijänoikeus on ainoastaan yhtä tehokas kuin sen suojaamiseksi käyttöön otetut täytäntöönpanotoimenpiteet ja että kukoistavien ja innovatiivisten luovien alojen varmistamiseksi tekijänoikeuden täytäntöönpanon on oltava määrätietoista;

6. huomauttaa, että alueperiaate liittyy olennaisesti tekijänoikeuksien ja lähioikeuksien olemassaoloon; korostaa, että tämä periaate ja toimenpiteet sisältöjen siirron varmistamiseksi eivät ole keskenään ristiriidassa;

([1]) Euroopan komission sisämarkkinoiden ja palvelujen pääosasto, Report on the responses to the Public Consultation on the Review of the EU Copyright Rules, heinäkuu 2014.

7. tähdentää, että direktiivin 2001/29/EY olisi tarkistamisen jälkeenkin taattava periaate oikeudenhaltijoiden kohtuullisista korvauksista; vaatii, että jatkossakin pidetään voimassa alueperiaate, joka antaa jokaiselle jäsenvaltiolle mahdollisuuden taata tämä periaate kulttuuripolitiikkansa puitteissa;

8. panee merkille, että laillisesti käyttäjien saatavilla olevien teosten määrä on kasvanut direktiivin 2001/29/EY täytäntöönpanon myötä; toteaa lisäksi, että tekniikan kehityksen kuluttajille tarjoamien käyttötarkoitusten saatavuus rajojen yli voi edellyttää tietoon perustuvia parannuksia nykyisiin lainsäädäntöpuitteisiin, jotta voidaan kehittää edelleen moninaisen kulttuurisisällön ja luovan sisällön laillista tarjontaa verkossa Euroopan kulttuurisen moninaisuuden hyödyntämisen mahdollistamiseksi;

9. muistuttaa, että kuluttajilta evätään liian usein pääsy tiettyihin sisältöpalveluihin maantieteellisin perustein, mikä on ristiriidassa direktiiviin 2001/29/EY sisältyvän, sisämarkkinoiden neljän vapauden täytäntöönpanoa koskevan tavoitteen kanssa; kehottaa sen vuoksi komissiota ehdottamaan asianmukaisia ratkaisuja, joilla parannetaan kuluttajien mahdollisuutta käyttää palveluja ja tekijänoikeudella suojattua sisältöä valtioiden rajojen yli;

10. katsoo, että tekijänoikeuksien kollektiivista hallinnointia koskevan direktiivin 2014/26/EU lähestymistavasta voidaan ottaa oppia muunlaisia sisältöjä varten, mutta siirrettävyyttä ja maarajoituksia koskeviin ongelmiin ei ole yleispätevää ratkaisua, vaan niihin saatetaan tarvita useita erilaisia sääntelyllisiä ja markkinavetoisia toimia;

11. painottaa, että luovan työn tulokset ovat yksi EU:n suurimmista rikkauksista ja niiden, jotka haluavat nauttia niistä, olisi näin tehdäkseen voitava maksaa niistä, vaikka niitä myytäisiinkin vain toisessa jäsenvaltiossa;

12. muistuttaa mahdollisuudesta käyttää usean valtion alueen kattavia lisenssejä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista annetussa direktiivissä 2014/26/EU säädetyn mukaisesti, jos jakelijat haluavat kattaa koko unionin alueen;

13. palauttaa mieliin, että elokuvien ja televisio-ohjelmien rahoitus, tuotanto ja yhteistuotanto riippuvat suuressa määrin alueellisen yksinoikeuden lisensseistä, joita myönnetään Euroopan eri markkinoiden kulttuurisia erityispiirteitä vastaavilla alustoilla toimiville paikallisille jakelijoille; korostaa näin ollen, että sopimusvapaus, joka antaa vapauden valita alueellinen ulottuvuus ja erilaisia jakelukanavia, edistää elokuviin ja televisio-ohjelmiin tehtäviä investointeja sekä kulttuurista moninaisuutta; kehottaa komissiota takaamaan, että mahdollista aloitetta tekijänoikeuksien nykyaikaistamiseksi edeltää kattava vaikutustenarviointi aloitteen vaikutuksista elokuvien ja televisio-ohjelmien tuotannolle, rahoitukselle ja jakelulle sekä kulttuuriselle moninaisuudelle;

14. korostaa, että toimialan maarajoituskäytännöt eivät saisi estää EU:n jäsenvaltioissa asuvia kulttuurivähemmistöjä käyttämästä omalla kielellään olemassa olevaa sisältöä tai palveluja, jotka ovat joko maksuttomia tai maksullisia;

15. tukee aloitteita, joiden tavoitteena on parantaa laillisesti hankitun ja laillisesti saataville asetetun sisällön verkkopalvelujen siirrettävyyttä EU:ssa siten, että samalla kunnioitetaan täysin tekijänoikeutta ja oikeudenhaltijoiden etuja;

16. muistuttaa, että Euroopan kulttuurimarkkinat ovat luonnostaan heterogeeniset kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden vuoksi; toteaa, että tällaista monimuotoisuutta olisi pidettävä pikemminkin etuna kuin esteenä sisämarkkinoilla;

17. panee merkille alueellisten lisenssien merkityksen EU:ssa erityisesti sellaisen audiovisuaali- ja elokuvatuotannon yhteydessä, joka perustuu etupäässä lähetystoiminnan harjoittajien ennakko-osto- tai ennakkorahoitusjärjestelmiin;

18. panee huolestuneena merkille laittomien verkkopalvelujen ja laittoman kopioinnin sekä yleisemmin teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten lisääntymisen, joka uhkaa vakavasti jäsenvaltioiden talouksia ja luovaa työtä EU:ssa;

19. korostaa, että tekijänoikeuksia koskevan kehyksen uudistusten olisi perustuttava korkeatasoiseen suojaan, sillä oikeudet ovat keskeisen tärkeitä älylliselle luovuudelle ja ne tarjoavat vakaan, selkeän ja joustavan oikeusperustan, joka edistää investointeja ja kasvua luovalla alalla ja kulttuurialalla, ja että olisi myös hävitettävä oikeudellinen epävarmuus ja epäjohdonmukaisuus, jotka haittaavat sisämarkkinoiden toimintaa;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

20. pitää digitaalisten sisämarkkinoiden toimivien rakenteiden vahvistamista tärkeänä ja katsoo, että tämän lisäksi on jatkossakin varmistettava analogisten sisämarkkinoiden toiminta;

21. muistuttaa, että teollis- ja tekijänoikeuksia intensiivisesti käyttävät alat työllistävät yli 7 miljoonaa henkeä EU:ssa; kehottaa näin ollen komissiota varmistamaan, että paremman lainsäädännön periaatteen mukaisesti kaikkia tekijänoikeuksien nykyaikaistamista koskevia lainsäädäntöaloitteita edeltää etukäteen laadittava kattava vaikutustenarviointi aloitteen vaikutuksista kasvulle ja työllisyydelle sekä sen mahdollisesti synnyttämistä kustannuksista ja hyödyistä;

22. korostaa, että eurooppalaisten tekijänoikeuksien mahdollisen tulevan tarkistamisen on oltava kohdistettua ja asianmukaisesti perusteltua, jotta voidaan taata luovien alojen kehityksen jatkuminen Euroopassa;

23. toteaa, että tekijänoikeuksia loukkaava kaupallinen toiminta on vakava uhka digitaalisten sisämarkkinoiden toiminnalle ja moninaisen kulttuurisisällön ja luovan sisällön laillisen tarjonnan kehittymiselle verkossa;

24. pitää välttämättömänä vahvistaa tekijöiden asemaa ja parantaa heidän korvauksiaan heidän teostensa digitaalisen jakelun ja käytön yhteydessä;

Yksinoikeus

25. hyväksyy, että kirjailijoilla ja esittävillä taiteilijoilla on oltava oikeudellinen suoja luovaa ja taiteellista työtään varten; toteaa, että kulttuurin ja tiedon levittäminen on yleisen edun mukaista; ymmärtää, että tuottajilla ja kustantajilla on roolinsa teosten saamisessa markkinoille ja että kaikille eri oikeudenhaltijaryhmille on maksettava oikeudenmukaiset ja riittävät korvaukset; kehottaa parantamaan kirjailijoiden ja esiintyjien sopimusasemaa oikeuksien omistajiin ja välittäjiin verrattuna erityisesti siten, että harkitaan kohtuullista oikeudenkäyttöaikaa, jonka tekijät siirtävät kolmansille osapuolille ja jonka jälkeen kyseiset oikeuden raukeavat, sillä sopimusneuvotteluissa osapuolten asemat ovat usein epäsuhtaiset; korostaa tässä yhteydessä sopimusvapauden merkitystä;

26. toteaa, että tekijänoikeuden alaan kuuluvien teosten ja lähioikeuksien alaan kuuluvan aineiston kohtuullinen suoja on erittäin tärkeä myös kulttuurin kannalta ja että SEUT-sopimuksen 167 artiklan mukaisesti unionia edellytetään ottamaan kulttuuriset näkökohdan huomioon toiminnassaan;

27. korostaa, että tekijöiden ja esiintyvien taiteilijoiden on digitaalisessa ympäristössä saatava samantasoinen asianmukainen korvaus kuin analogisessa ympäristössä;

28. kehottaa komissiota arvioimaan kohdennettuja ja asianmukaisia toimenpiteitä, joilla parannetaan oikeusvarmuutta sääntelyn parantamiseen liittyvän komission tavoitteen mukaisesti; kehottaa näin ollen komissiota tutkimaan yhteisen eurooppalaisen tekijänoikeuden vaikutuksia työpaikkoihin ja innovointiin sekä tekijöiden, esiintyjien ja muiden oikeudenomistajien etuihin sekä alueellisen kulttuurisen moninaisuuden saatavuuteen kuluttajan kannalta;

29. muistuttaa, että yksinoikeudet ja sopimusvapaus ovat luovan alan ja sen rahoituksen haavoittuvan ekosysteemin keskeisiä elementtejä, sillä ne mahdollistavat paremman riskien hajauttamisen, erilaiset toimijat yhteishankkeissa kulttuurisesti monitahoisen yleisön saavuttamiseksi ja investointien houkuttelemisen ammattisisällön tuotantoon;

30. suosittaa, että yleistä etua puolustaakseen EU:n lainsäätäjä pohtii yksityistietojen suojaa kunnioittaen, miten madalletaan entisestään julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytön esteitä; toteaa, että tällainen mukautus olisi tehtävä siten, että siinä otetaan asianmukaisesti huomioon direktiivi 2013/37/EU, tekijänoikeuden pohjana olevat periaatteet ja Euroopan unionin tuomioistuimen asiaa koskeva oikeuskäytäntö;

31. kehottaa komissiota turvaamaan tehokkaasti vapaasti käytettävissä olevat teokset, jotka määritelmänsä mukaisesti eivät kuulu tekijänoikeussuojan piiriin; kehottaa komissiota näin ollen selkeyttämään sitä, että vapaasti käytettävissä oleva teos, joka digitoidaan niin, että ei synny uutta, muunnettua teosta, pysyy vapaasti käytettävissä; kehottaa komissiota myös selvittämään, missä määrin oikeudenhaltijoille voitaisiin antaa vapaus luopua käyttöoikeuksistaan ja asettaa teoksensa kokonaan tai osittain yleisesti saataville;

32. kehottaa komissiota lisäksi harmonisoimaan tekijänoikeussuojan voimassaoloajan ja pidättymään voimassaoloajan kaikista pidennyksistä Bernin yleissopimuksessa määriteltyjen kansainvälisten normien mukaisesti; rohkaisee jäsenvaltioita toteuttamaan virtaviivaisesti direktiivien 2006/116/EY ja 2011/77/EU osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen ja täytäntöönpanon;

Poikkeukset ja rajoitukset

33. kehottaa EU:n lainsäätäjää säilyttämään direktiivissä 2001/29/EY ilmaistun tavoitteen riittävän suojan tarjoamisesta tekijänoikeudelle ja lähioikeuksille, sillä se on yksi tärkeimmistä keinoista varmistaa eurooppalainen kulttuuria luova toiminta, ja tavoitteen eri oikeudenhaltijaryhmien ja suojatun aineiston käyttäjien välisten sekä eri oikeudenhaltijaryhmien välisten oikeuksien ja etujen oikeudenmukaisen tasapainon turvaamisesta; korostaa lisäksi, että alan kaikissa lainsäädäntömuutoksissa olisi varmistettava, että tekijänoikeuden ja lähioikeuksien avulla suojatut teokset ja palvelut ovat vammaisten henkilöiden saatavilla kaikissa muodoissa;

34. korostaa, että tekijänoikeus ja lähioikeudet muodostavat oikeudellisen kehyksen Euroopan kulttuurialalle ja luoville toimialoille sekä koulutus- ja tutkimusalalle ja alalle, joka hyötyy näiden oikeuksien poikkeuksista ja rajoituksista, ja toimivat perustana näiden alojen toiminnalle ja työllisyydelle;

35. huomauttaa, että poikkeuksia ja rajoituksia on sovellettava siten, että otetaan huomioon tarkoitus, jota varten ne on suunniteltu, sekä digitaalisen ympäristön ja analogisen ympäristön erityisominaisuudet ja samalla säilytetään oikeudenhaltijoiden ja yleisen edun välinen tasapaino; kehottaa sen vuoksi komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta tarkastella uudelleen useita olemassa olevia poikkeuksia ja rajoituksia, jotta ne voidaan mukauttaa paremmin digitaaliseen ympäristöön, ottaen huomioon digitaalisen ympäristön meneillään olevan kehityksen ja kilpailukyvyn tarpeen;

36. korostaa, että on tärkeää poikkeukset ja rajoitukset ovat vammaisten henkilöiden kannalta esteettömiä; panee tässä yhteydessä merkille, että Marrakeshin sopimus helpottaa näkövammaisten mahdollisuutta tutustua kirjoihin, ja kehottaa ratifioimaan sen nopeasti asettamatta EU:n lainsäädäntökehyksen tarkistamista ratifioinnin ehdoksi; pitää sopimusta hyvänä edistysaskeleena mutta katsoo, mutta jäljellä on vielä paljon tekemistä, jotta voidaan parantaa sisällön saatavuutta eri tavoin vammaisten henkilöiden hyväksi;

37. panee merkille Euroopan kulttuurisen moninaisuuden merkityksen ja toteaa, että jäsenvaltioiden väliset erot poikkeusten täytäntöönpanossa voivat olla haasteellisia sisämarkkinoiden toiminnan, rajat ylittävien toimien kehittämisen sekä EU:n maailmanlaajuisen kilpailukyvyn ja innovoinnin kannalta ja ne voivat myös aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta tekijöille ja käyttäjille; katsoo, että joihinkin poikkeuksiin ja rajoituksiin voidaan siksi soveltaa yleisempiä sääntöjä; huomauttaa kuitenkin, että erot voivat olla perusteltuja, jotta jäsenvaltiot voivat säätää lakeja omien erityisten kulttuuristen ja taloudellisten etujensa mukaisesti sekä suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteita noudattaen;

38. kehottaa komissiota tarkastelemaan vähimmäisvaatimusten soveltamista poikkeuksissa ja rajoituksissa sekä varmistamaan myös, että direktiivissä 2001/29/EY mainitut poikkeukset ja rajoitukset pannaan asianmukaisesti täytäntöön, jotta sisämarkkinoilla voidaan saada aikaan yhtäläinen oikeus kulttuuriseen monimuotoisuuteen ja parantaa oikeusvarmuutta;

39. katsoo, että on tärkeää vahvistaa poikkeuksia, joita voidaan myöntää yleishyödyllisille laitoksille, esimerkiksi kirjastoille, museoille tai ja arkistoille, jotta voidaan edistää kulttuuriperinnön laajamittaista saatavuutta myös verkkosivustojen kautta;

40. pyytää komissiota varovaisesti harkitsemaan perusoikeuksien suojelua ja erityisesti syrjinnän torjuntaa tai lehdistönvapauden suojelua; muistuttaa tältä osin, että kyseisistä poikkeuksista olisi suoritettava sopiva hyvitys;

41. huomauttaa, että kulttuuri- ja luovan alan pk-yrityksillä on suuri merkitys työpaikkojen luomisen ja kasvun kannalta unionissa; korostaa, että valtaosa kulttuuri- ja luovan alan pk-yrityksistä pystyy joustavan tekijänoikeuskehyksen ansiosta tuottamaan kulttuuri- ja luovan alan teoksia, investoimaan niihin ja levittämään niitä mutta myös kehittämään innovatiivisia ratkaisuja, joiden avulla käyttäjät voivat saada saataviinsa paikallisten markkinoiden mieltymysten ja erityispiirteiden mukaisia luovan alan teoksia verkossa;

42. panee kiinnostuneena merkille teosten uudet ja transformatiiviset käyttötarkoitukset digitaalisissa verkostoissa ja korostaa tarvetta etsiä ratkaisuja, joissa sovitetaan yhteen tehokas suoja, jossa tekijöille varmistetaan asianmukainen korvaus ja sopiva hyvitys, sekä kulttuurihyödykkeiden ja tietämyksen saatavuutta koskeva yleinen etu;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

43. korostaa, että jos poikkeusta tai rajoitusta jo sovelletaan, tekniikan kehityksen tai uusien tekniikoiden mahdollistamia sisällön uutta käyttöä olisi tulkittava mahdollisimman suuressa määrin olemassa olevien poikkeusten tai rajoitusten mukaisesti edellyttäen, että uusi käyttö on samanlaista kuin jo olemassa oleva, jotta voidaan lisätä oikeusvarmuutta – tähän sovellettaisiin kolmivaiheista testiä; on tietoinen siitä, että tällainen joustavuus poikkeusten ja rajoitusten tulkinnassa voi mahdollistaa kyseisten poikkeusten ja rajoitusten mukauttamisen erilaisiin kansallisiin olosuhteisiin ja sosiaalisiin tarpeisiin;

44. korostaa tarvetta varmistaa poikkeusten ja rajoitusten teknologianeutraalius ja soveltuminen tuleviin järjestelmiin ottamalla asianmukaisesti huomioon tiedotusvälineiden yhdentymisen seuraukset ja samalla palvella yleistä etua siten, että se edistää kannustimia uusien teosten luomiseen, rahoittamiseen ja jakeluun sekä näiden teosten asettamiseen yleisön saataville uusin, innovatiivisin ja mukaansatempaavin tavoin;

45. ehdottaa palveluntarjoajien ja välittäjien vastuun tarkastelua, jotta voidaan selkiyttää niiden tekijänoikeuksiin liittyvää oikeudellista asemaa ja vastuuta, taata, että kaikkialla luovassa prosessissa ja toimitusketjussa noudatetaan asianmukaista huolellisuutta, ja varmistaa tekijöille ja oikeudenhaltijoille oikeudenmukainen korvaus EU:ssa;

46. korostaa, että digitaalisten markkinoiden kehittäminen edellyttää kulttuurialan ja luovien alojen kehittämistä;

47. tähdentää, että karikatyyriä, parodiaa ja pastissia koskeva poikkeus on tärkeä elinvoimaisen demokraattisen keskustelun kannalta; katsoo, että poikkeuksella olisi luotava oikeudenmukainen tasapaino tekijöiden ja alkuperäisten hahmojen etujen ja oikeuksien sekä suojatun teoksen karikatyyriä, parodiaa tai pastissia koskevaa poikkeusta hyödyntävän käyttäjän ilmaisunvapauden välillä;

48. korostaa, että tekstin ja datan automatisoitujen analysointitekniikoiden (tekstin ja datan louhinta) asianmukainen arviointi on voitava mahdollistaa kaikissa tapauksissa, jos teoksen lukemiseen tarvittava lupa on saatu;

49. korostaa, että digitaalisten markkinoiden kehittäminen kytkeytyy tiiviisti kulttuurialan ja luovien alojen kehittämiseen, minkä vuoksi menestys pitkällä aikavälillä edellyttää sitä, että molemmat kehittyvät tasapainoisesti rinnakkain;

50. toteaa, että oikeus yksityisomaisuuteen on yksi nyky-yhteiskunnan kulmakivistä; toteaa myös, että oppimateriaalin ja kulttuurihyödykkeiden saatavuuden parantaminen on äärimmäisen tärkeää tietoon perustuvan yhteiskunnan kehittämiselle ja että lainsäätäjien olisi otettava tämä huomioon;

51. kehottaa ottamaan käyttöön poikkeuksen tutkimus- ja koulutustarkoituksiin, mikä kattaisi koulujen lisäksi luvanvaraisen koulutus- tai tutkimustoiminnan, mukaan luettuna verkossa tai rajojen yli tapahtuva toiminta, joka liittyy toimivaltaisten viranomaisten tunnustamaan tai kansallisessa lainsäädännössä tunnustettuun kouluun tai oppilaitokseen tai sisältyy koulutusohjelmaan;

52. korostaa, että kaikkien EU:n tekijänoikeuslainsäädäntöön sisällytettävien uusien poikkeusten tai rajoitusten on oltava moitteettoman ja puolueettoman taloudellisen ja oikeudellisen analyysin perusteella asianmukaisesti perusteltuja;

53. tunnustaa kirjastojen merkityksen tiedonsaannin kannalta ja kehottaa komissiota arvioimaan sellaisen poikkeuksen hyväksymistä, jonka avulla julkiset kirjastot ja tutkimuskirjastot voivat lainata laillisesti teoksia yleisölle digitaalisissa muodoissa henkilökohtaiseen käyttöön, rajoitetuksi ajaksi sekä internetin tai kirjastojen verkostojen kautta, jotta niiden yleiseen etuun liittyvä velvollisuus levittää tietoa voidaan täyttää tehokkaasti ja ajantasaisella tavalla; suosittaa, että tekijöille taataan hyvitys e-kirjojen lainauksesta samassa määrin kuin fyysisten kirjojen lainauksesta kansallisten alueellisten rajoitusten mukaisesti;

54. kehottaa komissiota arvioimaan sellaisen poikkeuksen hyväksymistä, jolla kirjastoille annetaan oikeus muuttaa sisältöjä digitaaliseen muotoon konsultaatiota, luettelointia ja arkistointia varten;

55. korostaa, että on tärkeää ottaa huomioon johtopäätökset kustannusalalla toteutettavista lukuisista kokeiluista oikeudenmukaisten, tasapainoisten ja toteuttamiskelpoisten liiketoimintamallien käyttöön ottamiseksi;

56. toteaa, että joissakin jäsenvaltioissa on otettu käyttöön korvausjärjestelmiä varten tarkoitettuja pakollisia toimilupia; korostaa tarvetta varmistaa, että poikkeuksen mukaan sallittujen toimien olisi säilyttävä sellaisina; muistuttaa, että poikkeusten ja rajoitusten soveltamisesta joutuvia korvauksia olisi harkittava ainoastaan tapauksissa, joissa poikkeuksen myötä sallitut toimet aiheuttavat vahinkoa oikeudenhaltijalle; kehottaa lisäksi teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten eurooppalaista seurantakeskusta tekemään täysimääräisen tieteellisen arvion näistä jäsenvaltioiden toimista ja niiden vaikutusta kuhunkin asianomaiseen sidosryhmään;

57. palauttaa mieliin tärkeän poikkeuksen, joka koskee yksityistä kopiointia, jota ei voida rajoittaa teknisesti ja johon yhdistetään oikeudenmukainen korvaus tekijöille; kehottaa komissiota analysoimaan tieteellisten tietojen pohjalta 27. helmikuuta 2014 annettua parlamentin päätöslauselmaa yksityisen kopioinnin maksuista ([1]) sekä komission viimeisimmän sovittelumenettelyn tuloksia ([2]) ja erityisesti avoimuutta lisäävien toimenpiteiden osalta sellaisten nykyisten toimenpiteiden toteutettavuutta, joiden perusteella oikeudenhaltijoille maksetaan oikeudenmukainen korvaus jäljennöksistä, joita luonnolliset henkilöt ovat tehneet yksityiskäyttöön;

58. huomauttaa, että yksityistä kopiointia on annettava säädöksiä niin, että kansalaisille ilmoitetaan, mikä on kopioiden suurin sallittu määrä, mihin tarkoitukseen saa kopioida ja millä tavalla kopioita saa käyttää;

59. korostaa, että digitaaliset maksut olisi tehtävä entistä avoimemmiksi ja optimoitava oikeudenhaltijoiden ja kuluttajien oikeuksien turvaamiseksi ja otettava huomioon direktiivi 2014/26/EU tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista ja usean valtion alueen kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensioinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla;

60. painottaa, että on tärkeää parantaa tekijänoikeusjärjestelmän selkeyttä ja avoimuutta tekijänoikeuksien käyttäjien kannalta, erityisesti käyttäjien luoman sisällön ja tekijänoikeusmaksujen osalta, jotta voidaan edistää luovuutta, kehittää edelleen verkkoalustoja ja varmistaa asianmukainen korvaus tekijänoikeuksien haltijoille;

61. panee merkille direktiivin 2001/29/EY 6 artiklan 4 kohdan ja korostaa, että sopimuksella tai sopimusehdoilla ei pitäisi estää poikkeusten tai rajoitusten tehokasta käyttöä ja sellaiseen sisältöön tutustumista, joka ei kuulu tekijänoikeuden tai vastaavan oikeussuojan piiriin;

62. kehottaa jakajia julkaisemaan kaikki tiedot tarvittavista teknisistä toimenpiteistä, joiden avulla voidaan varmistaa niiden sisältöjen yhteentoimivuus;

63. korostaa, että ohjelmistojen suurempaa yhteentoimivuutta erityisesti ohjelmistojen ja päätelaitteiden osalta on edistettävä, sillä yhteentoimivuuden puute haittaa innovointia, vähentää kilpailua ja vahingoittaa kuluttajaa; katsoo, että yhteentoimivuuden puute johtaa jonkin tietyn tuotteen tai palvelun hallitsevaan markkina-asemaan, mikä vuorostaan rajoittaa kilpailua ja unionin kuluttajien valinnanvaraa;

64. huomauttaa, että tekniikan nopea kehitys digitaalisilla markkinoilla edellyttää tekijänoikeuksia koskevaa teknologianeutraalia lainsäädäntökehystä;

65. toteaa oikeasuhteisen ja vaikuttavan täytäntöönpanon merkityksen tekijöiden, oikeudenhaltijoiden ja kuluttajien tukemisessa;

66. pyytää komissiota ja EU:n lainsäätäjää harkitsemaan ratkaisuja arvon siirtämiseksi sisällöistä palveluihin; korostaa, että välittäjän määritelmää on tarpeen mukauttaa nykyisessä digitaalisessa ympäristössä;

67. tähdentää, että kuluttajat kohtaavat usein monia rajoituksia ja että tekijänoikeusjärjestelmästä puuttuu hyvin usein kuluttajien oikeuksien käsite; kehottaa komissiota arvioimaan nykyisen tekijänoikeuslainsäädännön vaikuttavuutta kuluttajien näkökulmasta ja kehittämään joukon selkeitä ja kattavia kuluttajien oikeuksia;

o

o o

68. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0179.

([2]) António Vitorinon 31. tammikuuta 2013 komission viimeisimmän sovittelumenettelyn jälkeen antamat suositukset yksityiseen käyttöön tapahtuvasta kopioinnista ja reprografista kopiointia koskevista maksuista.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0274

Eurooppalaisen demokratiarahaston EED:n toiminta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 EU:n uudesta lähestymistavasta ihmisoikeuksiin ja demokratiaan – eurooppalaisen demokratiarahaston EED:n toiminta sen perustamisen jälkeen (2014/2231(INI))

(2017/C 265/15)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2, 6, 8 ja 21 artiklan,

— ottaa huomioon 29. maaliskuuta 2012 antamansa suosituksen neuvostolle järjestelyistä eurooppalaisen demokratiarahaston mahdollista perustamista varten ([1]),

— ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman demokratiakehitystä edistävästä EU:n ulkopolitiikasta ([2]),

— ottaa huomioon 11. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman digitaalisen vapauden strategiasta EU:n ulkopolitiikassa ([3]),

— ottaa huomioon neuvoston 23. kesäkuuta 2014 hyväksymän EU:n vuosikertomuksen ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2013,

— ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2013 ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla ([4]),

— ottaa huomioon unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa koskevista yhteisistä säännöistä ja menettelyistä 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 236/2014 ([5]),

— ottaa huomioon demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevasta rahoitusvälineestä 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 235/2014 ([6]),

— ottaa huomioon 18. toukokuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät demokraattisen hallintotavan tukemisesta – kohti EU:n toimintakehyksen vahvistamista ([7]),

— ottaa huomioon 17. marraskuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät demokratiakehityksestä EU:n ulkosuhteissa ([8]),

— ottaa huomioon 13. joulukuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät, jotka sisältävät vuoden 2010 tilanneselvityksen ja ehdotuksen pilottimaiden luetteloksi ([9]),

— ottaa huomioon 20. kesäkuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät Euroopan naapuruuspolitiikasta ([10]),

([1]) EUVL C 257 E, 6.9.2013, s. 13.
([2]) EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 165.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0470.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0076.
([5]) EUVL L 77, 15.3.2014, s. 95.
([6]) EUVL L 77, 15.3.2014, s. 85.
([7]) http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=FI&f=ST%209908%202009%20INIT
([8]) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lsa/111250.pdf
([9]) https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/118433.pdf
([10]) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/122917.pdf (ei saatavissa suomeksi).

— ottaa huomioon 1. joulukuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät eurooppalaisesta demokratiarahastosta ([1]),

— ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2012 annetut neuvoston päätelmät ihmisoikeuksista ja demokratiasta ([2]) ja neuvoston myös 25. kesäkuuta 2012 hyväksymän ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n strategiakehyksen ja toimintasuunnitelman ([3]),

— ottaa huomioon 31. tammikuuta 2013 annetut neuvoston päätelmät EU:n tuesta pysyvälle muutokselle siirtymäyhteiskunnissa ([4]),

— ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission 4. maaliskuuta 2015 antaman yhteisen kuulemisasiakirjan ”Kohti uutta Euroopan naapuruuspolitiikkaa” (JOIN(2015)0006),

— ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon uudelleentarkastelun vuonna 2013 ([5]),

— ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission 25. toukokuuta 2011 antaman yhteisen tiedonannon ”Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten, Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelu” (COM(2011)0303),

— ottaa huomioon eurooppalaisen demokratiarahaston perustamista tukevan 25. marraskuuta 2011 päivätyn kirjeen Euroopan parlamentin tuolloiselle puhemiehelle Jerzy Buzekille ja tuolloiselle komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle Catherine Ashtonille,

— ottaa huomioon eurooppalaisen demokratiarahaston johtokunnan 3. joulukuuta 2014 tekemän päätöksen poistaa eurooppalaisen demokratiarahaston alkuperäiset maantieteelliset rajoitukset,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan ja 132 artiklan 2 kohdan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A8-0177/2015),

A. ottaa huomioon, että demokratian edistäminen ja tukeminen, oikeusvaltioperiaate ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien yleismaailmallisuuden ja jakamattomuuden kunnioittaminen ovat EU:n ulkopolitiikan keskeisiä tavoitteita Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisesti;

B. toteaa EU:n katsovan, että vastuun ottaminen demokratiakehityksestä on ratkaisevassa asemassa aidon demokraattisen kulttuurin edistämisessä;

C. ottaa huomioon, että monet EU:n jäsenvaltiot ovat viime vuosikymmeninä käyneet läpi menestyksekkäästi demokraattisen muutosprosessin ja keränneet tällä alalla laajan kokemuksen, joka voi olla merkityksellinen eurooppalaisen demokratiarahaston toiminnalle ja jota voidaan ja jota pitää käyttää eurooppalaisen demokratiarahaston työssä asiantuntijatasolla ja poliittisella tasolla;

D. ottaa huomioon, että arabikevään ja itäisen naapurialueen tapahtumat sysäsivät liikkeelle EU:n ihmisoikeus- ja demokratiapolitiikan välineiden uudelleenmuotoilun;

E. ottaa huomioon, että monissa maissa, joissa eurooppalainen demokratiarahasto toimii, laillisen kansalaisyhteiskunnan tila käy ahtaammaksi ja kansalaisjärjestöjen ulkomaista rahoitusta estetään, sillä autoritaariset hallitukset käyttävät yhä hienostuneempia keinoja, kuten lainsäädäntöä, kansalaisjärjestöjen ja demokratian puolestapuhujien ja myös eurooppalaisen demokratiarahaston tuensaajien toiminnan rajoittamiseksi;

([1]) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/126505.pdf
([2]) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/131171.pdf
([3]) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/131181.pdf
([4]) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/135130.pdf
([5]) http://eeas.europa.eu/library/publications/2013/3/2013_eeas_review_en.pdf.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

F. ottaa huomioon, että EU:n naapurimailla on ollut viime vuosina huomattavasti poliittisia, turvallisuus- ja talousongelmia, jotka ovat vaikeuttaneet huomattavasti demokratiakehitystä ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista;

G. katsoo, että on edistettävä objektiivista ja riippumatonta tiedonvälitystä ja vahvistettava mediakenttää, myös internetiä ja sosiaalista mediaa, eurooppalaisen demokratiarahaston maantieteelliseen toimialaan kuuluvissa maissa puolustamalla lehdistön- ja mielipiteenvapautta sekä torjumalla kaikkia sosiaalisen ja poliittisen sensuurin muotoja; katsoo, että näissä maissa tarvitaan myös tukea demokratiakehitykselle, mukaan luettuna oikeusvaltion lujittaminen ja korruption torjunta;

H. katsoo, että eurooppalaisen demokratiarahaston perustaminen täydentää muiden EU:n ohjelmien, kuten demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen (EIDHR) ja kansalaisyhteiskuntaa tukevan naapuruuspolitiikan välineen kanssa perinteistä valtiokeskeistä toimintatapaa kauan kaivatulla tasapainoisemmalla ja pitempiaikaisella yhteiskuntakeskeisellä mallilla, jossa pääpaino on suorassa toiminnassa paikallisten ja alueellisten ruohonjuuritason liikkeiden ja demokraattisten poliittisten toimijoiden kanssa;

I. ottaa huomioon, että esimerkiksi eurooppalaisen demokratiarahaston harjoittaman demokratiatukitoiminnan vaikutusten arviointi on edelleen lähtökohtaisesti vaikea tehtävä etenkin siksi, että poliittiset muutokset kyseisissä maissa ovat luonteeltaan epälineaarisia ja pitkäkestoisia ja koska poliittinen toiminta on usein luonteeltaan salaista;

J. ottaa huomioon, että uudesta tietotekniikasta ja sosiaalisesta mediasta on tullut merkittäviä välineitä taistelussa demokratian puolesta ja siksi niillä pitäisi olla merkittävä asema EU:n demokratiatuen asialistalla;

K. ottaa huomioon, että eurooppalainen demokratiarahasto on 30. kesäkuuta 2015 mennessä rahoittanut 186:aa aloitetta, joiden yhteismäärä on yli 5,2 miljoonaa euroa eteläisissä naapurimaissa ja yli 5,3 miljoonaa euroa itäisissä naapurimaissa ja muualla;

L. ottaa huomioon, että eurooppalainen demokratiarahasto hyödyntää ainutlaatuista yhteisrahoituksen muotoa, jossa rahaston hallinnollisesta budjetista vastaa komissio ja toiminta kentällä rahoitetaan jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden avustuksilla;

Yleisarvio

1. panee tyytyväisenä merkille eurooppalaisen demokratiarahaston tähänastisen toiminnan tulokset ottaen huomioon nykyisen vaikean kansainvälisen tilanteen, ja katsoo, että se täyttää tärkeimmän tavoitteensa, joka on tukea ja rohkaista demokratisointia ja syvää ja kestävää demokratiaa poliittisessa siirtymävaiheessa olevissa maissa ja demokratisoinnin puolesta taistelevissa yhteiskunnissa ([1]), myös tukemalla niitä, joita eivät muut tue, torjumalla korruptiota, edistämällä moniarvoista ja väkivallatonta vuoropuhelua, kannustamalla yhteiskunnallista ja poliittista osallistumista ja suojelemalla aktivisteja ja toimittajia, jotka tekevät kaikkensa paikan päällä demokraattisten prosessien käynnistämiseksi ja oikeuden saatavuuden parantamiseksi;

2. panee tyytyväisenä merkille, että lyhyestä toiminta-ajasta ja rajallisista varoista sekä demokratiatukitoiminnan vaikutusten arvioimisen lähtökohtaisesta vaikeudesta huolimatta eurooppalainen demokratiarahasto on toiminut parlamentin suositusten mukaisesti tuottaen lisäarvoa nykyiselle EU:n demokratiatuelle nopealla, joustavalla, alhaalta ylöspäin toimivalla ja kysyntään pohjautuvalla rahoituksella, joka on toimitettu suoraan tuensaajille taloudellisesti tehokkaasti niin että se täydentää muita EU:n välineitä vähäisen hallinnollisen rasituksen ja eurooppalaisen demokratiarahaston johtokunnan käyttöön ottamien yksinkertaisten menettelyjen ansiosta;

3. katsoo, että demokratian tukemisen välineenä eurooppalainen demokratiarahasto on osoittautunut hyödylliseksi poliittisen ja henkilökohtaisen riskin vähentämisessä;

4. painottaa täyttä ja jatkuvaa tukeaan EU:n monivaiheisille toimille kansalaisyhteiskunnan järjestöjen, kansalaisliikkeiden ja aktivistien tukemiseksi kaikkialla maailmassa; muistuttaa, että on ehdottomasti vältettävä päällekkäistä työtä ja varmistettava edelleen, että eurooppalaisen demokratiarahaston toiminta ja nykyiset EU:n ulkoisen rahoituksen välineet, erityisesti demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline sekä Euroopan naapuruusväline, täydentävät toisiaan, koska niillä kaikilla pyritään edistämään demokratian periaatteita ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista EU:n lähialueilla;

([1]) Eurooppalaisen demokratiarahaston perussäännön 2 artikla – saatavilla: https://www.democracyendowment.eu/about-eed/

5. panee tyytyväisenä merkille eurooppalaisen demokratiarahaston johdonmukaisen sitoutumisen toimintaan ilmaisu- ja yhdistymisvapauden, lehdistönvapauden, oikeusvaltion rakentamisen ja vahvistamisen, korruption torjunnan sekä yhteiskunnallisen ja poliittisen moniarvoisuuden puolesta, jolla on tarkoitus tukea demokraattisten järjestelmien kehittämistä sekä itäisissä että eteläisissä naapurimaissa;

6. katsoo, että eurooppalaisen demokratiarahaston aloitteet ovat osoittaneet sen ainutlaatuisen soveltuvuuden sillanrakentajaksi ja aukkojen täyttäjäksi tapauksissa, joissa EU:n jäsenvaltioiden ja EU:n ulkopuolisten maiden rahoitusta ei ole ollut saatavissa;

7. kehottaa unionia ja jäsenvaltioita kehittämään poliittisen muutoksen ja demokratiakehityksen tukemiseen kolmansissa maissa kokonaisvaltaisen lähestymistavan, johon kuuluvat ihmisoikeuksien kunnioittaminen, oikeudenmukaisuuden, avoimuuden, vastuullisuuden, sovinnon ja oikeusvaltion edistäminen sekä demokraattisten instituutioiden, myös lainsäädäntöelinten vahvistaminen;

Rahoitus

8. kehottaa eurooppalaisen demokratiarahaston perustajia, erityisesti kaikkia jäsenvaltioita ja komissiota, rahoittamaan eurooppalaista demokratiarahastoa tai lisäämään rahoitustaan sille antamiensa sitoumusten mukaisesti;

9. muistuttaa, että 26. huhtikuuta 2015 mennessä seuraavat valtiot olivat luvanneet rahoittaa ja rahoittaneet eurooppalaista demokratiarahastoa: Alankomaat, Belgia, Bulgaria, Espanja, Latvia, Liettua, Luxemburg, Puola, Romania, Ruotsi, Saksa, Slovakia, Sveitsi, Tanska, Tšekin tasavalta, Unkari ja Viro, mutta muut 12 jäsenvaltiota eivät vielä ole sitä tehneet;

10. korostaa, että eurooppalaisen demokratiarahaston tehokkuuden ylläpitäminen ja sen kehittäminen vaativat ehdottomasti pitkäaikaista, riittävää, vakaata, avointa ja ennustettavaa rahoitusta;

11. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa sekä naapuruuspolitiikasta ja laajentumisneuvotteluista vastaavaa komission jäsentä ottamaan huomioon eurooppalaisen demokratiarahaston tuottaman lisäarvon äskettäin käynnistetyssä Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelussa ja pohtimaan, miten eurooppalaiselle demokratiarahastolle voitaisiin järjestää kestävä rahoitus;

12. kehottaa Belgiaa vähintään tarkastelemaan mahdollisuutta palauttaa eurooppalaiselta demokratiarahastolta ja sen henkilöstöltä saadut verotulot osittain tai kokonaisuudessaan eurooppalaisen demokratiarahaston hankkeiden rahoittamiseen; muistuttaa, että eurooppalainen demokratiarahasto toimii Belgian lain mukaan yksityisenä säätiönä;

13. panee tyytyväisenä merkille Pohjois- ja Keski-Euroopan jäsenvaltioilta sekä eräiltä Etelä-Euroopan jäsenvaltioilta saadut rahoitusosuudet; kehottaa muita Etelä-Euroopan jäsenvaltioita, joista eräillä on hyvin läheiset historialliset, taloudelliset tai kulttuuriset siteet eteläisiin naapurimaihin, ryhtymään erityistoimiin eurooppalaisen demokratiarahaston tukemiseksi joko rahoituksella tai lähettämällä virkamiehiä;

14. panee tyytyväisenä merkille eurooppalaisen demokratiarahaston EU:n kumppanimailta, kuten Sveitsiltä ja Kanadalta, saaman rahoituksen; kannustaa muita valtioita, erityisesti EFTA-maita, tukemaan eurooppalaista demokratiarahastoa;

15. kehottaa kaikkia eurooppalaisen demokratiarahaston avunantajia varmistamaan eurooppalaisen demokratiarahaston toimeenpanevan komitean täyden itsenäisyyden tuensaajien valinnassa johtokunnan tukeman työsuunnitelman perusteella ja lopettamaan avunantajien harjoittaman rahoituksen korvamerkitsemisen tietyille mailleen tai tiettyihin hankkeisiin;

Henkilöresurssien määrä

16. kehottaa parantamaan eurooppalaisen demokratiarahaston sihteeristön toimintavalmiuksia antamalla sille riittävät henkilöstöresurssit uusien tehtäviensä hoitamiseksi;

17. kannustaa jäsenvaltioita toimimaan ilmaisemansa kiinnostuksen mukaisesti ja lähettämään kansallisia asiantuntijoita eurooppalaisen demokratiarahaston sihteeristöön;

Eurooppalaisen demokratiarahaston maantieteelliseen toimialan laajentaminen ja idän ja etelän välinen tasapaino

18. panee tyytyväisenä merkille eurooppalaisen demokratiarahaston johtokunnan kokouksessaan 3. joulukuuta 2014 tekemän päätöksen poistaa eurooppalaisen demokratiarahaston alkuperäiset maantieteelliset rajoitukset;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

19. kiittää eurooppalaista demokratiarahastoa siitä, että se on säilyttänyt maantieteellisen tasapuolisuuden hankerahoituksessaan EU:n itäisen ja eteläisen naapurialueen välillä;

Avustukset ja tuensaajat

20. pitää ratkaisevan tärkeänä kestävän rahoituksen varmistamista eurooppalaisen demokratiarahaston tuensaajille pitkällä aikavälillä vahvistamalla täydentävyyttä muiden kahdenvälisten avunantajien ja EU:n ulkoisen rahoituksen välineiden kanssa, erityisesti EIDHR:n, joka tarvittaessa voisi ottaa hoitaakseen keskipitkän aikavälin rahoitustuen eurooppalaisen demokratiarahaston ”kypsille” tuensaajille, ja sitä varten:

a) pyytää eurooppalaista demokratiarahastoa ja komissiota perustamaan yhteysryhmän, jonka tavoitteena on määrittää eurooppalaisen demokratiarahaston tuensaajille parhaat tavat siirtyä EIDHR:n rahoitustukeen; ja

b) kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa esittämään erityisiä ehdotuksia mekanismeista, joita tarvitaan ohjelmasuunnittelun kosketuspinnan ja yhteistyön saavuttamiseksi eurooppalaisen demokratiarahaston kanssa, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus ja kestävyys pidemmällä aikavälillä;

21. kehottaa eurooppalaista demokratiarahastoa jatkossakin toimimaan aktiivisesti maissa, joissa tila kansalaisyhteiskunnan tukemiseksi ulkopuolelta on kutistettu lähes olemattomiin tai joissa rahoitus on syrjivää ja sitä myönnetään ainoastaan tietyille järjestöille tai kansalaisyhdistyksille; tukee eurooppalaisen demokratiarahaston pyrkimyksiä hyödyntää innovatiivisia välineitä muutosvoimien tukemiseksi erityisen vaikeissa poliittisissa ympäristöissä;

22. kehottaa painokkaasti johtokuntaa tukemaan yhä demokraattisia poliittisia aktivisteja ja myöntämään rahoitusta osallistaville poliittisille prosesseille; katsoo, että eurooppalaisen demokratiarahaston olisi seurattava ja tuettava demokratian periaatteisiin selkeästi sitoutuneiden poliittisten puolueiden kehittymistä ja vakiintumista mahdollisuuksien mukaan yhteistyössä nykyisten poliittisten säätiöiden kanssa;

23. suhtautuu myönteisesti eurooppalaisen demokratiarahaston seurannan ja arvioinnin suuntaviivoihin; korostaa kuitenkin, että näiden täytäntöönpanoa koskevien suuntaviivojen olisi oltava suhteessa eurooppalaisen demokratiarahaston kokoon ja henkilöstöresursseihin;

24. kannustaa eurooppalaista demokratiarahastoa edelleen ottamaan uusi teknologia huomioon sisällyttämällä teknologiatuki avustuksiinsa;

25. panee tyytyväisenä merkille eurooppalaisen demokratiarahaston ukrainalaisille toimijoille myöntämät avustukset, sillä ne toimivat hyvänä esimerkkinä ripeästä tuesta poliittisille ja yhteiskunnallisille aktivisteille, joista tulee myöhemmin demokraattisesti valittuja edustajia; panee tyytyväisenä merkille eurooppalaisen demokratiarahaston kaikille EU:n naapurimaissa toimiville demokratia-aktivisteille myöntämät avustukset, joilla pyritään tukemaan vakaiden demokraattisten järjestelmien kehittämistä;

26. panee tyytyväisenä merkille eurooppalaisen demokratiarahaston avustusten myöntämisen joillekin eteläisten naapurimaiden aktivisteille, sillä he osoittavat eurooppalaisen demokratiarahaston demokratiaa tukevan työn tuottaman lisäarvon erityisen vihamielisissä ympäristöissä;

27. kannustaa voimakkaasti eurooppalaista demokratiarahastoa kiinnittämään enemmän huomiota sosiaalisesta tai poliittisesta syrjäytymisestä kärsiviin ryhmiin tukemalla muun muassa naisten oikeuksia ja naisten lisääntynyttä julkista osallistumista ajavia naisliikkeitä, etnisiä ja kielivähemmistöjä, hlbti-ihmisoikeusaktivisteja, vainottuja uskonnollisia vähemmistöjä ja uskonnollisiin yhteisöihin sidoksissa olevia kansalaisaktivisteja sekä ruohonjuuritason liikkeitä, heikossa asemassa olevia tai nousevia poliittisia liikkeitä, ammattiliittoja, bloggaajia ja uuden median aktivisteja;

28. kehottaa eurooppalaista demokratiarahastoa kehittämään tarpeen mukaan yhteistyötä uskonnollisiin yhteisöihin, myös vainottuihin uskonnollisiin vähemmistöihin, sidoksissa olevien kansalaisaktivistiryhmien kanssa; muistuttaa, että kirkolla oli ratkaisevan tärkeä rooli vastarinnassa kommunistisia järjestelmiä vastaan ja Keski- ja Itä-Euroopan demokratisoitumisprosesseissa;

29. kannustaa eurooppalaista demokratiarahastoa tehostamaan tukeaan nouseville nuorille johtajille ja vasta valituille naisten, nuorten tai vähemmistöjen edustajille poliittisessa siirtymävaiheessa olevissa maissa;

30. kehottaa jäsenvaltioita edelleen tukemaan taloudellisesti Venäjän kansalaisyhteiskuntaa ja mediaa eurooppalaisesta demokratiarahastosta; toteaa, että viimeaikainen kehitys, kuten kansalaisyhteiskunnan järjestöille asetetut rajoitukset, poliittisen opposition tukahduttaminen sekä valtion valvomien tiedotusvälineiden aggressiiviset ja kohdennetut vääristelykampanjat näyttävät olevan keino, jonka avulla luodaan tarkoituksellisesti kasvualustaa äärinationalistiselle poliittiselle ilmapiirille, jota sävyttävät demokratian vastainen retoriikka, tukahduttavat toimet ja vihapuhe;

Parlamentin ja eurooppalaisen demokratiarahaston välinen yhteistyö

31. panee tyytyväisenä merkille eurooppalaisen demokratiarahaston ensimmäisen vuosikertomuksen esittämisen ulkoasiainvaliokunnassa eurooppalaisen demokratiarahaston perussäännön 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti; korostaa, että on tärkeää tehdä käytännöstä jokavuotinen, ja painottaa, että se on hyvä tilaisuus arvioida toimintaa ja kehittää synergiaetuja;

32. kehottaa kytkemään yhteen eurooppalaisen demokratiarahaston, demokratiatuki- ja vaalitarkkailuryhmän (DEG) ja asianosaiset parlamentin valiokunnat sekä pysyvät valtuuskunnat; kannustaa jäseniään tukemaan eurooppalaista demokratiarahastoa ja tuomaan esiin eurooppalaisen demokratiarahaston työtä asiaankuuluvissa yhteyksissä ja parlamentin valtuuskuntien kolmansiin maihin tekemien vierailujen aikana, myös tapaamisissa tuensaajien kanssa;

33. kehottaa kehittämään yhteistyötä eurooppalaisen demokratiarahaston, sen tuensaajien ja Saharov-palkinnon verkoston kanssa;

34. kehottaa eurooppalaista demokratiarahastoa kehittämään yhteistyötään parlamentin nuorten johtajien foorumin kanssa;

Politiikan johdonmukaisuus ja koordinointi

35. kehottaa sekä jäsenvaltioita että unionin toimielimiä varmistamaan demokratiaa edistävien toimien sisäisen ja ulkoisen johdonmukaisuuden ja tunnustamaan eurooppalaisen demokratiarahaston roolin tässä asiassa;

36. kannustaa EU:n edustustoja ja jäsenvaltioiden diplomaattisia edustustoja maissa, joissa eurooppalainen demokratiarahasto toimii, tuomaan mahdollisia tuensaajia eurooppalaisen demokratiarahaston tietoisuuteen ja antamaan mahdollisille tuensaajille tietoa eurooppalaisesta demokratiarahastosta; kannustaa eurooppalaisen demokratiarahaston henkilöstöä olemaan tiiviissä yhteydessä EU:n ja jäsenvaltioiden diplomaattihenkilöstön kanssa, kun kyse on mahdollisista tuensaajista, joita eurooppalainen demokratiarahasto ei voi tukea, kunnioittaen vastavuoroisesti tietojen luottamuksellisuutta ja huolehtien kaikkien osapuolten turvallisuudesta;

37. kehottaa EU:n edustustoja ja jäsenvaltioiden diplomaattisia edustustoja tekemään jäsenneltyä yhteistyötä viisuminhakumenettelyjen helpottamiseksi Euroopan unioniin kutsutuille eurooppalaisen demokratiarahaston tuensaajille;

38. panee tyytyväisenä merkille Euroopan ulkosuhdehallinnon ja komission tekemän työn tiedon levittämiseksi eurooppalaisesta demokratiarahastosta henkilöstönsä keskuudessa, erityisesti EU:n edustustoissa;

39. kehottaa järjestämään eurooppalaisen demokratiarahaston johtokunnan ministeritason kokouksen joka kolmas vuosi, jotta voidaan tarkastella EU:n demokratiatukipolitiikkaa ja eurooppalaisen demokratiarahaston tulevia strategisia painopisteitä;

Yhteistyö muiden demokratiaa tukevien toimijoiden kanssa

40. kehottaa eurooppalaista demokratiarahastoa jatkamaan yhteistyötä eurooppalaisten järjestöjen, kuten Euroopan neuvoston, Kansainvälisen demokratia- ja vaaliapuinstituutin (IDEA) ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) kanssa eurooppalaisen demokratiarahaston perussäännön mukaisesti;

41. kehottaa eurooppalaista demokratiarahastoa edistämään yhteistyötä Euroopan unionissa ja kohdemaissa demokratiaa tukevien keskeisten toimijoiden ja kansainvälisten, alueellisten ja kansallisten järjestöjen kanssa;

42. kannustaa eurooppalaista demokratiarahastoa määrittämään mahdollisia yhteistyömuotoja kansainvälisten kansalaisjärjestöjen kanssa, esimerkiksi itäisen kumppanuuden kansalaisyhteiskuntafoorumin ja Anna Lindh -säätiön kanssa;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

Lisäsuositukset

43. kehottaa eurooppalaista demokratiarahastoa kehittämään yhä uusia innovatiivisia keinoja ja välineitä demokratian tukemiseen, mukaan lukien poliittisten toimijoiden tai aktivistien tukeminen, ja jakamaan parhaita käytäntöjä, jotta voidaan mukauttaa toimintaa yhä rajoittavampaan ilmapiiriin monissa maissa, joissa on autoritaarinen järjestelmä, siten että erityishuomiota kiinnitetään uuteen mediaan ja ruohonjuuritason aloitteisiin näissä maissa; korostaa, että tässä yhteydessä on tärkeää kehittää maakohtaisia strategioita;

44. kehottaa huolehtimaan demokratian hengessä, että eurooppalaisen demokratiarahaston johtokunnan kokoonpanossa ovat edustettuina poliittiset ryhmät D'Hondtin menetelmän perusteella;

45. panee tyytyväisenä merkille julkisen tiedottamisen eurooppalaisen demokratiarahaston tähänastisista saavutuksista ja katsoo, että eurooppalaisen demokratiarahaston ainutlaatuisuuden ja lisäarvon korostaminen sekä säännöllinen laajamittainen tiedottaminen siitä, parantaisi sen varainkeruukykyä;

o

o o

46. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä eurooppalaiselle demokratiarahastolle.

P8_TA(2015)0275

Burundin tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Burundin tilanteesta (2015/2723(RSP))

(2017/C 265/16)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Burundista,

— ottaa huomioon Cotonoun sopimuksen,

— ottaa huomioon 10. huhtikuuta 2014 annetun Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston julkilausuman Burundin tilanteesta,

— ottaa huomioon rauhaa ja sovinnontekoa Burundissa koskevan Arushan sopimuksen,

— ottaa huomioon Burundin perustuslain,

— ottaa huomioon Itä-Afrikan yhteisön valtionpäämiesten Dar es Salaamissa Tansaniassa 31. toukokuuta 2015 hyväksymän julkilausuman,

— ottaa huomioon Burundin entisten valtionjohtajien sekä poliittisten puolueiden ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen johtajien kiireellisen pyynnön, jonka nämä esittivät 28. toukokuuta 2015 Bujumburassa,

— ottaa huomioon Afrikan unionin huippukokouksessa 13. kesäkuuta 2015 hyväksytyt Burundin tilannetta koskevat päätökset,

— ottaa huomioon 22. kesäkuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät Burundista,

— ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan Federica Mogherinin 28. toukokuuta 2015 antaman julkilausuman Burundiin lähetettävän EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan matkan peruuttamisesta sekä varapuheenjohtajan / korkean edustajan tiedottajan 29. kesäkuuta 2015 antaman julkilausuman Burundin tilanteesta,

— ottaa huomioon AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen työvaliokunnan 14. kesäkuuta 2015 tekemän päätöksen peruuttaa edustajakokouksen vaalitarkkailuvaltuuskunnan matka Burundiin maassa vallitsevan tilanteen takia,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien puolustajia koskevat Euroopan unionin suuntaviivat ja sananvapautta koskevat Euroopan unionin ihmisoikeussuuntaviivat sekä kesäkuussa 2014 annetut neuvoston päätelmät, joissa se sitoutui tehostamaan ihmisoikeuksien puolustajiin liittyviä toimiaan,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,

— ottaa huomioon demokratiaa, vaaleja ja hyvää hallintoa koskevan Afrikan peruskirjan,

— ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja kansojen oikeuksia koskevan Afrikan peruskirjan,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että Burundin perustuslain 96 artiklassa ja rauhaa ja sovinnontekoa koskevan Arushan sopimuksen 7 artiklan 3 kohdassa määrätään, että presidentti ei voi toimia virassa kahta kautta pidempään, ja toteaa, että presidentti Pierre Nkurunziza valittiin presidentiksi ensimmäisen kerran vuonna 2005 ja uudestaan vuonna 2010 vaaleissa, joihin hallitusta uhkailusta syyttänyt oppositio ei osallistunut;

B. ottaa huomioon, että presidentti Nkurunziza ilmoitti 26. huhtikuuta 2015 pyrkivänsä kolmannelle kaudelle ja perusteli ehdokkuutensa laillisuutta sillä, että ensimmäiselle kaudelle hänet nimittivät oikeusviranomaiset; toteaa, että tämä syöksi maan kaaokseen ja käynnisti laajoja protesteja sekä epäonnistuneen sotilasvallankaappauksen toukokuussa 2015;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

C. ottaa huomioon, että ilmoitusta seurannut vallankaappausyritys päättyi 17 upseerin pidättämiseen 14. toukokuuta 2015, ja toteaa, että vallankaappausyritystä johti armeijan entinen kenraalimajuri Godefroid Niyombare, joka pakeni sen jälkeen maasta, ja että sen aiheuttamissa väkivaltaisuuksissa ja kranaattihyökkäyksissä kuoli yli 70 ihmistä;

D. ottaa huomioon, että maasta on paennut kaksi riippumattoman kansallisen vaalilautakunnan johtajaa, yksi perustuslakituomioistuimen ylimmistä tuomareista, jonka tehtäviin kuuluu päättää presidentin kolmannen kauden laillisuudesta, sekä kansalliskokouksen puhemies, jotka kaikki ilmoittivat pelkäävänsä oman turvallisuutensa puolesta; ottaa huomioon, että myös Burundin varapresidentti Gervais Rufyikiri pakeni maasta 25. kesäkuuta 2015 asetettuaan kyseenalaiseksi presidentin kelpoisuuden kolmannelle kaudelle;

E. ottaa huomioon, että poliisi on käyttänyt kohtuuttomia voimakeinoja rauhanomaisia mielenosoittajia kohtaan, mikä on johtanut ihmishenkien menetykseen; panee merkille, että poliisin ilmoituksen mukaan mielenosoituksissa 26. huhtikuuta ja 12. toukokuuta 2015 pidätettiin 892 ihmistä, joista 568 vapautettiin myöhemmin; panee merkille, että 280 pidätettyä on siirretty syyttäjänvirastoon;

F. toteaa, että viranomaisiin kytköksissä olevien puolisotilaallisten joukkojen toimet vain pahentavat väkivaltaa; toteaa, että kansalaisjärjestöt ja ihmisoikeuksien puolustajat ovat tuominnut CNDD-FDD:n (demokratiaa puolustava kansallinen neuvosto – demokratiaa puolustavat voimat) puolisotilaallisten joukkojen soluttautumisen poliisiin ja armeijaan;

G. ottaa huomioon, että vaaleja boikotoineet oppositiopuolueet ja kansalaisyhteiskunnan edustajat väittävät, että valtion elimiä käytetään puolueellisesti, että CNDD-FDD-puolueen sotilaallinen nuoriso-osasto (Imbonerakure) turvautuu väkivaltaan ja pelotteluun, että Burundin riippumaton kansallinen vaalilautakunta (CENI) ei ole luotettava ja että hallitus pyrkii toiminnallaan vähentämään vaaliprosessin osallistavuutta muun muassa vaikeuttamalla äänestäjien rekisteröintiä ja muuttamalla vaalipiirien rajoja hallituspuolueen hyväksi; ottaa huomioon, että tilanne myös on pakottanut Burundin katolisen kirkon kutsumaan takaisin vaalien järjestelyavuksi lähetetyt papit, koska kirkko ei oman ilmoituksena mukaan voi tukea vaaleja, jotka ovat täynnä puutteita;

H. ottaa huomioon, että Burundin valtaapitävä puolue on boikotoinut välitysneuvottelujen jatkamista YK:n tunnustelijan Abdoulaye Bathilyn johdolla ja vaatinut tämän eroa ja se on boikotoinut myös tunnustelijoiden ryhmää, joka koostuu YK:n, Afrikan unionin (AU), Itä-Afrikan yhteisön (EAC) sekä Suurten järvien alueen kansainvälisen konferenssin (ICGLR) edustajista;

I. ottaa huomioon, että kansainvälisellä yhteisöllä on alueella tärkeä tehtävä Arushan sopimusten takaajana ja että Kansainvälisen rikostuomioistuimen kaltaiset instituutiot ovat erittäin tärkeitä, kun tehdään riippumattomia tutkintoja Burundissa tapahtuneista väkivaltaisuuksista ja rikoksista;

J. ottaa huomioon, että vaikka kansainvälinen yhteisö onkin kehottanut lykkäämään vaaleja ja vaikka kansalaisyhteiskunta ja oppositio boikotoivatkin niitä, parlamenttivaalit järjestettiin 29. kesäkuuta 2015 ja presidentinvaalit on määrä järjestää 15. heinäkuuta 2015;

K. panee merkille, että EU veti 29. kesäkuuta 2015 vaalitarkkailuvaltuuskuntansa pois Burundista, koska se katsoi, että parlamenttivaalien järjestäminen olosuhteissa, joissa ei juurikaan pystytä takaamaan vaalien luotettavuutta, avoimuutta ja osallistavuutta, vain pahentaisi kriisiä;

L. panee merkille, että YK:n tarkkailijat totesivat 29. kesäkuuta 2015 järjestettyjen vaalien sujuneen olosuhteissa, joita sävyttivät kireä poliittinen kriisi sekä laajalle levinnyt pelko ja uhkailu maan eri osissa, minkä vuoksi tarkkailijat katsoivat, ettei tilanne mahdollistanut vapaiden, uskottavien ja osallistavien vaalien järjestämistä;

M. toteaa, että vaalimenettelyä haittaavat edelleen vakavasti riippumattomia tiedotusvälineitä koskevat rajoitukset, kohtuuttoman voiman käyttäminen mielenosoittajia vastaan, oppositiopuolueiden ja kansalaisyhteiskunnan pelottelun ilmapiiri sekä vaaliviranomaisia kohtaan tunnetun luottamuksen puute, mikä on johtanut EU:n päätökseen peruuttaa vaalitarkkailuvaltuuskunnan lähettäminen;

N. ottaa huomioon, että Itä-Afrikan yhteisö ja Afrikan unioni ovat todenneet, että tällä hetkellä olosuhteet eivät ole otolliset vaalien järjestämiseen eikä edellytyksiä pystytä täyttämään Burundin perustuslain mukaisessa määräajassa;

O. ottaa huomioon, että YK:n pakolaisasioiden päävaltuutetun (UNHCR) mukaan noin 127 000 ihmistä on paennut Burundista naapurivaltioihin, mikä on saanut aikaan humanitaarisen hätätilanteen Kongon demokraattisessa tasavallassa, Ruandassa sekä Tansaniassa, jossa on raportoitu koleraepidemian puhkeaminen;

P. ottaa huomioon, että Burundin poliittinen umpikuja ja maan turvallisuus- ja taloustilanteen huononeminen aiheuttaa vakavia seurauksia väestölle ja vaarantaa tilanteen koko alueella ja että Burundi kärsii parhaillaan pahimmasta poliittisesta kriisistä sitten vuonna 2005 päättyneen kaksitoistavuotisen, etnisesti raskaan sisällissodan, jossa kuoli arviolta 300 000 ihmistä;

Q. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin aiempien päätöslauselmien ja erityisesti niihin sisältyneen Cotonoun sopimuksen 96 artiklaa koskevan viittauksen nojalla EU:n edustajat ovat korostaneet, että kaikkien maan poliittisten voimien on osallistuttava vaaleihin etenemissuunnitelman ja vaaleja koskevien käytännesääntöjen mukaisesti;

R. toteaa, että EU on lykännyt jäljellä olevan 1,7 miljoonan euron summan maksamista Burundille vaalitukena, koska tällä hetkellä ehdot, jotka ovat välttämättömiä, jotta vaaliprosessi olisi uskottava ja sujuisi kitkattomasti, rauhanomaisesti, osallistavasti ja avoimesti kaikkia poliittisia vapauksia ja esimerkiksi sananvapautta kunnioittaen, eivät tällä hetkellä täyty;

S. ottaa huomioon, että myös Belgia on ilmoittanut vaalitukensa keskeyttämisestä ja pidättänyt puolet neljän miljoonan euron määrästä, jonka se oli varannut mielipidekyselyjä varten, ja viisi miljoonaa euroa poliisioperaatiosta, jonka se rahoittaa yhdessä Alankomaiden kanssa; ottaa huomioon, että Ranska on niin ikään keskeyttänyt turvallisuusoperaation Burundin kanssa ja Saksa on ilmoittanut keskeyttävänsä kaiken kahdenkeskisen yhteistyön Burundin hallituksen kanssa;

T. ottaa huomioon, että sananvapaus taataan Burundin perustuslaissa ja maan ratifioimissa kansainvälisissä ja alueellisissa sopimuksissa, ja toteaa, että se on myös osa kansallista hyvän hallinnon ja korruption torjunnan strategiaa ja keskeinen ennakkoedellytys vapaiden, oikeudenmukaisten, avoimien ja rauhanomaisten vaalien järjestämiselle; toteaa, että tiedotusvälineiden tukahduttaminen on kuitenkin täydellistä, kun toukokuun puolivälissä suljettiin yksityisomistuksessa olleet lähetystoiminnan harjoittajat, toimittajia on muuttanut maasta suurin joukoin ja Burundissa vielä oleviin toimittajiin kohdistuu jatkuvaa uhkaa;

U. toteaa, että EU tukee merkittävästi Burundin vuosittaista talousarviota, josta noin puolet saadaan kansainvälisenä apuna, ja se on hiljattain osoittanut Euroopan kehitysrahastosta 432 miljoonaa euroa Burundille, joka on yksi maailman köyhimmistä maista, tarkoituksena parantaa muun muassa hallintoa ja kansalaisyhteiskunnan toimintaa;

V. toteaa, että tämänhetkinen tilanne vaikuttaa kaikkien burundilaisten taloudelliseen ja sosiaaliseen elämään; toteaa, että useimmat koulut ja yliopistoalueet on suljettu pääkaupungissa Bujumburassa esiintyneiden väkivaltaisten mielenosoitusten vuoksi, paikallisen valuutan arvo on laskenut, työttömyys on lisääntynyt ja verotulot ovat pudonneet, koska kauppakeskuksia on suljettu ja naapurimaiden kanssa käytävä kauppa on vähentynyt;

1. on erittäin huolissaan Burundin ja koko alueen poliittisen ja humanitaarisen tilanteen heikkenemisestä; kehottaa lopettamaan välittömästi väkivallan sekä vastustajien poliittisen uhkailun ja riisumaan välittömästi aseista kaikki poliittisiin puolueisiin kytköksissä olevat aseelliset nuorisoryhmät; ilmaisee myötätuntonsa väkivallan uhreille ja kuolonuhreille ja kehottaa antamaan välitöntä humanitaarista apua kodeistaan pakenemaan joutuneille;

2. tuomitsee Burundin hallituksen päätöksen edetä vaalien järjestämisessä huolimatta tämänhetkisestä kriittisestä poliittisesta ja turvallisuustilanteesta; toteaa myös, että vaalimenettelyä ovat haitanneet pahoin riippumattomia tiedotusvälineitä koskevat rajoitukset, kohtuuttoman voiman käyttäminen mielenosoittajia vastaan, oppositiopuolueisiin ja kansalaisyhteiskuntaan kohdistuvan pelottelun ilmapiiri sekä vaaliviranomaisia kohtaan tunnetun luottamuksen puute; kehottaa Burundin viranomaisia lykkäämään 15. heinäkuuta 2015 pidettäviksi tarkoitettuja presidentinvaaleja Afrikan unionin kehotusten mukaisesti ja ottamaan kaikki osapuolet mukaan toimiin sellaisten olosuhteiden luomiseksi, jotka mahdollistavat rauhanomaisen, uskottavan, vapaan ja oikeudenmukaisen vaaliprosessin;

3. kehottaa kaikkia vaaliprosessiin osallistujia, myös vaalien järjestämisestä vastaavia elimiä ja turvallisuuselimiä, noudattamaan Arushan sopimuksessa tehtyjä sitoumuksia, ja muistuttaa, että tällä sopimuksella lopetettiin sisällissota ja että Burundin perustuslaki perustuu siihen; pitää tärkeänä, että vaaliaikataulusta päästään sopimukseen YK:n toteuttaman teknisen arvioinnin pohjalta;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

4. korostaa jälleen, että kestävä poliittinen ratkaisu, jossa otetaan huomioon kaikkien burundilaisten turvallisuus ja demokratia, voidaan saavuttaa vain vuoropuhelun ja konsensuksen avulla, ja että siihen on otettava mukaan Burundin hallitus, oppositio ja kansalaisyhteiskunta Arushan sopimuksen ja Burundin perustuslain mukaisesti; kehottaa kaikkia burundilaisia osapuolia aloittamaan uudelleen vuoropuhelun kaikista niistä kysymyksistä, joista ne ovat eri mieltä; tukee siksi Afrikan unionin, Itä-Afrikan yhteisön ja YK:n välitystoimia ja on valmis tukemaan Afrikan unionin äskettäin ilmoittamia erityistoimia;

5. ilmaisee jälleen tukensa Itä-Afrikan yhteisön jatkuville ponnistuksille ja pitää erityisen tärkeinä toimia, joista sovittiin Dar es Salaamin huippukokouksissa 13. ja 31. toukokuuta 2015; toteaa, että tällöin kehotettiin muun muassa lykkäämään vaaleja ja lopettamaan väkivaltaisuudet heti, riisumaan poliittisiin puolueisiin kytköksissä olevat nuorisoryhmät aseista ja käynnistämään eri osapuolten välinen keskustelu; toteaa, että myös alueen olisi sitouduttava toimimaan aktiivisesti tilanteen pahentuessa ja että nämä toimet luovat kehyksen kriisin poliittiselle ja yhteisymmärrykseen perustuvalle ratkaisulle;

6. palauttaa mieleen, että EU:n ja Burundin välinen kumppanuus perustuu Cotonoun sopimukseen, ja pitää tärkeänä, että kumpikin osapuoli kunnioittaa sopimuksen ehtoja ja varmistaa sopimukseen perustuvien velvoitteiden ja erityisesti ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevien velvoitteiden täytäntöönpanon; toteaa, että Burundi on lisäksi allekirjoittanut ja ratifioinut kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja ihmisoikeuksia ja kansojen oikeuksia koskevan Afrikan peruskirjan, ja toteaa, että nämä sopimukset velvoittavat sitä kunnioittamaan yleismaailmallisia ihmisoikeuksia ja ilmaisunvapautta; kehottaa näin ollen Burundin hallitusta sallimaan aidon ja avoimen poliittisen vuoropuhelun ilman pelkoa uhkailun kohteeksi joutumisesta ja pidättäytymään käyttämästä väärin oikeuslaitosta poliittisten kilpailijoiden poissulkemiseksi vaaleista;

7. panee merkille EU:n ja Burundin viranomaisten Cotonoun sopimuksen 8 artiklan mukaisesti käymän vuoropuhelun; katsoo kuitenkin, että Cotonoun sopimuksen olennaisia ja perustavia lausekkeita, etenkin perusihmisoikeuksia ja demokraattisia periaatteita koskevia lausekkeita, rikotaan jatkuvasti, ja kehottaa komissiota näin ollen käynnistämään 96 artiklan mukaisia menettelyjä tarvittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi;

8. kehottaa komissiota arvioimaan tässä tarkoituksessa myös kiireellisesti uudestaan unionin tukea, jotta se suunnattaisiin uudelleen ja jotta lisättäisiin rahoitustukea kansalaisyhteiskunnalle ja keskityttäisiin humanitaariseen apuun yleisen budjettituen sijasta pitäen kuitenkin mielessä Burundin armeijan kiitettävän toiminnan rauhanturvatehtävissä Somaliassa;

9. yhtyy ulkoasiainneuvoston 22. kesäkuuta 2015 esittämään kehotukseen, jossa se pyysi komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa laatimaan luettelon rajoittavista toimenpiteistä ja viisumi- ja matkustuskielloista, jotka kohdistetaan niihin henkilöihin, joiden toiminta on johtanut väkivaltaisuuksiin, sortoon ja vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin, sekä niihin tahoihin, jotka estävät aktiivisesti poliittisen ratkaisun etsimistä Afrikan unionin ja Itä-Afrikan yhteisön ehdottamissa puitteissa, ja kehottaa lisäksi komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet näiden henkilöiden EU:n jäsenvaltioissa olevien varojen jäädyttämiseksi;

10. on hyvin huolissaan uhrien ja vakavien ihmisoikeusrikkomusten määrästä, joista on raportoitu kriisin alkamisen jälkeen, ja erityisesti tiedoista Imbonerakure-joukkojen väkivaltaisuuksista; toteaa, että ihmisoikeuksien puolustajia, poliittisia aktivisteja ja toimittajia uhkaillaan ja oppositiopuolueen jäseniä pidätetään mielivaltaisesti; kehottaa vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta kaikki henkilöt, jotka on vangittu heidän harjoitettuaan kokoontumis- ja ilmaisunvapausoikeuttaan;

11. vaatii Imbonerakurea lopettamaan välittömästi väkivaltaisuudet ja uhkailun; vaatii CNDD-FDD-puoluetta riisumaan nuoriso-osastonsa välittömästi aseista ja estämään sen jäseniä pelottelemasta vastapuolta ja hyökkäämästä vastapuolen kimppuun sekä varmistamaan, että rikkomuksista vastaavat tuodaan oikeuden eteen; vaatii riippumatonta kansainvälistä tutkimusta väitteistä, joiden mukaan CNDD-FDD-puolue aseistaa ja kouluttaa nuoriso-osastonsa jäseniä; kehottaa lisäksi oppositiopuolueiden johtajia ehkäisemään vastustajiin kohdistuvia väkivallantekoja;

12. toistaa, etteivät vakavista ihmisoikeusrikkomuksista vastuussa olevat saa jäädä ilman rangaistusta ja että nämä henkilöt on asetettava henkilökohtaisesti vastuuseen ja saatettava tuomioistuimen tuomittaviksi; pitää erityisen tärkeänä, että Afrikan unionin ilmoittamat ihmisoikeustarkkailijat ja sotilasasiantuntijat aloittavat tehtävänsä välittömästi;

13. panee merkille, että tiettyjen tahojen pyrkimykset muuttaa mellakat etniseksi konfliktiksi ovat epäonnistuneet eivätkä Burundin poliittiset ryhmittymät jakaudu yksinomaan etnisin perustein; katsoo, että tällä perusteella voidaan katsoa, että Arushan sopimusten mukaisesti maahan on onnistuttu luomaan etnisesti tasapainossa olevat asevoimat ja poliisivoimat; kehottaa Kansainvälisen rikostuomioistuimen syyttäjää siksi valvomaan tiiviisti kyseisten tiedotusvälineiden etniseen vihaan yllyttämistä sekä poliittisten johtajien puheita;

14. palauttaa tässä yhteydessä mieliin, että on tärkeää noudattaa vaaleja koskevia hyviä käytännesääntöjä sekä poliittisten toimijoiden vuonna 2013 allekirjoittamaa YK:n välityksellä neuvoteltua etenemissuunnitelmaa, ja kannattaa kaikilta osin YK:n ja alueellisten toimijoiden pyrkimyksiä poliittisen väkivallan lisääntymisen hillitsemiseksi;

15. vaatii poistamaan välittömästi tiedotusvälineitä ja internetiin pääsyä koskevat rajoitukset, ja tuomitsee jälleen kerran toistuvat hyökkäykset yhteen maan tärkeimmistä uutislähteistä eli Radio Publique Africaineen; katsoo, ettei laillisia vaaleja voida järjestää, jos tiedotusvälineiden toimintaa rajoitetaan ja toimittajia uhkaillaan;

16. on tyytyväinen, että humanitaariset järjestöt ja naapurimaiden viranomaiset ovat tarjonneet tukea ja suojaa kriisin alta pakeneville ihmisille; panee tyytyväisenä merkille komission ilmoituksen, jonka mukaan humanitaarisen tilanteen helpottamiseen osoitetaan 1,5 miljoonaa euroa lisärahoitusta; varoittaa kuitenkin, että pian sekä EU:n että sen jäsenvaltioiden on kaksinkertaistettava sitoumuksensa, kun valtaisa pakolaistulva suuntautuu jo ennestään haavoittuvalle alueelle, jolla on havaittu koleraa ja jolta kantautuu huolestuttavia raportteja seksuaalisesta väkivallasta; tähdentää, että tarvitaan pitkän aikavälin strategiaa ei pelkästään lääketieteellistä ja ravitsemuksellista tukea varten vaan myös pakenemaan joutuneiden uudelleenkotouttamista ja psykologista tukea varten;

17. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita noudattamaan täysin sitoumuksia, jotka sisältyvät burundilaispakolaisia koskevaan YK:n alueelliseen toimintasuunnitelmaan, jossa edellytetään syyskuuhun 2015 mennessä 207 miljoonan Yhdysvaltain dollarin rahoitusapua burundilaispakolaisille, joiden määrän odotetaan nousevan 200 000:een, sekä lisäämään myös alueelle aiemmin myönnettyjen avustusten rahoitusta;

18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille, Burundin hallitukselle ja Afrikan suurten järvien alueen valtioiden hallituksille, Itä-Afrikan yhteisön maiden hallituksille, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, komission varapuheenjohtajalle Federica Mogherinille, Afrikan unionille, YK:n pääsihteerille, AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajille sekä yleisafrikkalaiselle parlamentille.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0276

Srebrenican muistotilaisuus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Srebrenican muistotilaisuudesta (2015/2747(RSP))

(2017/C 265/17)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Srebrenicasta 7. heinäkuuta 2005 ([1]) ja 15. tammikuuta 2009 ([2]) antamansa päätöslauselmat,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, Euroopan ihmisoikeussopimuksen sekä kansalais-oikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, joissa tunnustetaan jokaisen oikeus elämään, vapauteen ja henkilökohtaiseen turvallisuuteen sekä ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapauteen,

— ottaa huomioon Luxemburgissa 16. kesäkuuta 2008 allekirjoitetun Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bosnia ja Hertsegovinan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen, joka tuli voimaan 1. kesäkuuta 2015,

— ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 827 (25. toukokuuta 1993), 1551 (9. heinäkuuta 2004) ja 1575 (22. marraskuuta 2004),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,

A. panee merkille, että 11. heinäkuuta 2015 on Srebrenicassa ja sen ympäristössä Bosnian sodan aikana tehdyn kansanmurhan ja etnisten puhdistusten 20-vuotismuistopäivä ja että sen pitäisi muistuttaa jälleen kerran nationalismin ja yhteiskunnallisen suvaitsemattomuuden äärimuotojen vaaroista, jotka vain pahenevat sodan yhteydessä;

B. ottaa huomioon, että 11. heinäkuuta 1995 bosnialainen Srebrenican kaupunki, jonka Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto oli julistanut suoja-alueeksi 16. huhtikuuta 1993 antamallaan päätöslauselmalla 819, joutui kenraali Ratko Mladićin johtamien ja Serbitasavallan silloisen presidentin Radovan Karadžićin alaisuudessa toimivien Bosnian serbijoukkojen haltuun;

C. ottaa huomioon, että Srebrenican kukistumista seuranneen useita päiviä kestäneen verilöylyn aikana kenraali Mladićin komentamat Bosnian serbijoukot ja puolisotilaalliset yksiköt, joiden joukossa oli myös vakinaisiin poliisivoimiin kuulumattomia poliisiyksiköitä, teloittivat summittaisesti yli 8 000 muslimimiestä ja -poikaa, jotka olivat etsineet turvaa tältä Yhdistyneiden kansakuntien rauhanturvajoukkojen (UNPROFOR) suojeluksessa olevalta alueelta; ottaa huomioon, että lähes 30 000 naista, lasta ja vanhusta karkotettiin voimatoimin laajassa mittakaavassa toimeenpannussa etnisessä puhdistuskampanjassa, mikä on suurin Euroopassa tehty sotarikos sitten toisen maailmansodan päättymisen;

D. toteaa, että Srebrenican traagiset tapahtumat jättivät syviä emotionaalisia arpia henkiinjääneisiin ja loivat pitkäaikaisia esteitä Bosnia ja Hertsegovinan etnisten ryhmien väliselle poliittiselle sovinnolle;

E. ottaa huomioon, että sekä entisen Jugoslavian alueen kansainvälinen rikostuomioistuin (ICTY) muutoksenhakuasiassa annetussa tuomiossa, *syyttäjä v. Radislav Krstić*, asia nro IT-99-33, 19. huhtikuuta 2004, että kansainvälinen tuomioistuin joukkotuhontana pidettävän rikoksen ehkäisemiseksi ja rankaisemiseksi tehdyn yleissopimuksen soveltamista koskevassa asiassa (*Bosnia ja Hertsegovina v. Serbia ja Montenegro*), 27. helmikuuta 2007, s. 127, § 297 (ICJ), ovat tunnustaneet Srebrenican verilöylyn kansanmurhaksi;

F. ottaa huomioon, että Bosnian serbijoukot syyllistyivät moniin Geneven sopimusten vastaisiin rikkomuksiin Srebrenican siviiliväestöä kohtaan, mukaan lukien tuhansien naisten, lasten ja vanhusten karkotukset ja lukuisten naisten raiskaukset;

([1]) EUVL C 157 E, 6.7.2006, s. 468.
([2]) EUVL C 46 E, 24.2.2010, s. 111.

G. ottaa huomioon, että huolimatta ponnisteluista joukkohautojen ja yksittäisten hautojen löytämiseksi ja avaamiseksi lähes 1 200 miehen ja pojan ruumiita ei ole vielä löydetty ja tunnistettu;

H. ottaa huomioon, että vuonna 1999 YK:n pääsihteeri totesi Srebrenican kukistumisesta antamassaan raportissa, että YK ei täyttänyt tehtäväänsä etenkään niin kutsuttujen suoja-alueiden suojelussa ja on siten osaltaan vastuussa;

I. toteaa, että EU perustuu rauhanomaiseen rinnakkaiseloon ja sen jäsenten sitoutuneeseen yhteistyöhön; ottaa huomioon, että yksi Euroopan yhdentymisprosessin tärkeimmistä motiiveista on halu estää sotien ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta vastaan tehtyjen rikosten toistuminen Euroopassa;

J. ottaa huomioon, että 30. tammikuuta 2015 ICTY piti ennallaan osallisuudesta Srebrenican vuoden 1995 kansanmurhaan tuomitun viiden korkea-arvoisen Bosnian serbiarmeijan upseerin tuomiot; ottaa huomioon, että jotkut tuomituista upseereista olivat suoraan Bosnian serbiarmeijan entisen komentajan Ratko Mladićin alaisia ja että häntä koskeva oikeudenkäynti, jossa häntä syytetään muun muassa kansanmurhan rikoksesta, on nyt meneillään ICTY:ssä;

1. muistaa ja kunnioittaa kaikkia Srebrenican kansanmurhan ja kaikkien entisen Jugoslavian sotien aikana toimeenpantujen julmuuksien uhreja; ilmaisee osanottonsa ja myötätuntonsa uhrien perheille, joista monet joutuvat elämään ilman lopullista vahvistusta sukulaistensa kohtalosta;

2. tuomitsee mitä jyrkimmin Srebrenican kansanmurhan; julistaa, että sen kaltaisia kammottavia rikoksia ei saa enää koskaan tapahtua, ja ilmoittaa tekevänsä kaikkensa sellaisten tekojen toistumisen estämiseksi; vastustaa kansanmurhan kieltämistä, relativisointia ja väärintulkintaa;

3. korostaa tarvetta saada Bosnia ja Hertsegovinan poliittiset edustajat tunnustamaan menneisyys, jotta he voisivat tehdä menestyksekästä yhteistyötä kohti parempaa tulevaisuutta maan kaikille kansalaisille; pitää erittäin tärkeänä osaa, joka tässä vaikeassa prosessissa voi olla naapurimailla, uskonnollisilla auktoriteeteilla, kansalaisyhteiskunnalla, taiteella, kulttuurilla, tiedotusvälineillä sekä koulutusjärjestelmällä;

4. korostaa ICTY:n tekemän työn merkitystä ja tarvetta toteuttaa kaikki tarvittavat toimet oikeudenkäyntien ja muutoksenhakujen nopeuttamiseksi ja niiden saattamiseksi päätökseen ilman aiheettomia viivytyksiä; toistaa, että sotarikosoikeudenkäyntien läpiviemiseen kansallisella tasolla on kiinnitettävä entistä enemmän huomiota;

5. vahvistaa EU:n sitoutumisen Bosnia ja Hertsegovinan sekä kaikkien Länsi-Balkanin maiden Eurooppa-näkymiin ja liittymisprosessin edistymiseen; katsoo, että alueellinen yhteistyö ja Euroopan yhdentymisprosessi tarjoavat parhaan tavan edistää sovintoa ja voittaa viha sekä poistaa jakolinjat;

6. kehottaa kehittämään koulutus- ja kulttuuriohjelmia, jotka edistävät tällaisten julmuuksien syiden ymmärtämistä ja parantavat tietoisuutta tarpeesta tukea rauhaa ja edistää ihmisoikeuksia sekä eri uskontojen välistä suvaitsevaisuutta; ilmaisee tukensa Srebrenican ja Žepan äitien yhdistyksen kaltaisille kansalaisjärjestöille, joilla on keskeinen rooli tietoisuuden lisäämisessä ja laajan perustan luomisessa sovinnolle maan kaikkien kansalaisten keskuudessa;

7. pitää valitettavana, että YK:n turvallisuusneuvosto, jolla on kansainvälisesti päävastuu rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä, ei antanut Srebrenican kansanmurhan muistojuhlaa koskevaa päätöslauselmaa; pitää tätä erityisen valitettavana, koska kansainvälinen tuomioistuin, joka on YK:n tärkein tuomiovaltaa käyttävä elin, on katsonut, että rikoksissa, joihin Srebrenicassa syyllistyttiin, on kyse kansanmurhasta;

8. pitää tervetulleena Bosnian ja Hertsegovinan ministerineuvoston yksimielistä päätöstä julistaa 11. heinäkuuta surupäiväksi Bosniassa ja Hertsegovinassa;

9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille, Bosnia ja Hertsegovinan ja sen entiteettien hallituksille ja parlamenteille sekä Länsi-Balkanin maiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0277

Kambodžan kansalaisjärjestöjä ja ammattiyhdistyksiä koskevat lakiesitykset

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Kambodžan kansalaisjärjestöjä ja ammattiliittoja koskevista lakiesityksistä (2015/2756(RSP))

(2017/C 265/18)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Kambodžasta,

— ottaa huomioon oikeutta rauhanomaiseen kokoontumisvapauteen ja oikeutta yhdistymisvapauteen käsittelevän YK:n erityisraportoijan 22. kesäkuuta 2015 antaman lausunnon,

— ottaa huomioon YK:n ihmisoikeuskomission 27. huhtikuuta 2015 hyväksymät päätelmät Kambodžaa koskevasta toisesta määräaikaisraportista,

— ottaa huomioon YK:n erityisraportoijan 15. elokuuta 2014 antaman raportin Kambodžan ihmisoikeustilanteesta,

— ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) useat sopimukset, erityisesti sopimuksen ammatillisesta järjestäytymisvapaudesta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelusta (N:o 87) ja sopimuksen järjestäytymisoikeudesta ja kollektiivisesta neuvotteluoikeudesta (N:o 98),

— ottaa huomioon 10. joulukuuta 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,

— ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen vuodelta 1966,

— ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Kambodžan kuningaskunnan välillä vuonna 1997 tehdyn yhteistyösopimuksen,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että Kambodžan vireällä kansalaisyhteiskunnalla, erityisesti maaoikeuskysymysten parissa työskentelevillä aktivisteilla, ammattiliittojen jäsenillä, journalisteilla ja oppositiopuolueiden jäsenillä, on ollut tärkeä korjaava rooli;

B. ottaa huomioon, että Kambodžan hallitus hyväksyi 5. kesäkuuta 2015 yhdistyksiä ja valtiosta riippumattomia järjestöjä koskevan lakiesityksen (LANGO); ottaa huomioon, että 16. kesäkuuta 2015 lakiesitys lähetettiin Kambodžan kansalliskokouksen käsiteltäväksi;

C. ottaa huomioon, että EU on Kambodžan tärkein kumppani kehitysavussa, johon vuosille 2014–2020 on myönnetty 410 miljoonaa euroa; ottaa huomioon, että EU tukee hyvin monia erilaisia Kambodžan valtiosta riippumattomien järjestöjen (kansalaisjärjestöt) ja muiden kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden toteuttamia ihmisoikeusaloitteita ja on myös tarkkaillut parlamentti- ja paikallisvaaleja sekä tukenut vaaliprosessia; ottaa huomioon, että Kambodža on erittäin riippuvainen kehitysavusta;

D. ottaa huomioon, että oikeutta rauhanomaiseen kokoontumisvapauteen ja oikeutta yhdistymisvapauteen käsittelevä YK:n erityisraportoija on todennut, että Kambodžan kansalaisyhteiskuntaa ei ole otettu mukaan LANGO:n laatimiseen;

E. ottaa huomioon, että useat arvostetut kansalaisjärjestöt ovat korostaneet, että LANGO on jatkoa aiemmille yrityksille, jotka peruttiin kotimaisen ja kansainvälisen vastustuksen johdosta, säätää laki, jolla määrättäisiin kohtuuttomista rajoituksista yhdistymisvapautta ja sanavapautta koskeviin oikeuksiin ja joka loisi oikeusperustan sille, että poliittisesti epäsuosiossa olevat kansalaisjärjestöt voidaan mielivaltaisesti lopettaa tai niiden rekisteröityminen kieltää, mukaan lukien järjestöt, joiden palveluksessa on ihmisoikeuksien puolustajia;

F. ottaa huomioon, että ilmaisunvapaudesta on määrätty Kambodžan perustuslain 41 artiklassa ja oikeudesta poliittiseen osallistumiseen 35 artiklassa;

G. ottaa huomioon, että vapaus kokoontua rauhanomaisesti on kirjattu Kambodžan perustuslakiin, ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 20 artiklaan ja kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 21 artiklaan;

H. ottaa huomioon, että oikeus osallistua julkisten asioiden hoitoon on kirjattu kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 25 artiklaan ja että oikeus yhdistymisvapauteen, jota suojataan yleissopimuksen 22 artiklalla, on oleellinen apu tällaisessa osallistumisessa ja usein väylä, jolla osallistuminen saavutetaan; ottaa huomioon, että avoimuus ja vastuuvelvollisuus ovat toimivan demokratian oleellisia osatekijöitä;

I. ottaa huomioon, että odotetaan, että maa menettää vuosittain 600–700 miljoonan Yhdysvaltain dollarin arvoiset kehityshankkeet, kun laki hyväksytään; ottaa huomioon, että LANGO asettaisi budjeteille rajoituksia, mikä uhkaisi kansainvälisten kansalaisjärjestöjen kykyä hoitaa kustannustehokkaita hankkeita;

J. ottaa huomioon, että ammattiliittoja koskeva lakiesitys loukkaisi järjestäytymisvapautta ja rajoittaisi vakavasti riippumattomien, myös jo olemassa olevien ammattiliittojen oikeuksia; ottaa huomioon, että lakiesityksellä asetetaan kohtuuttoman korkea vähimmäiskynnys niiden työntekijöiden lukumäärälle, joiden on liityttävä jäseniksi ennen kuin liitto voidaan perustaa (20 prosenttia); ottaa huomioon, että lakiesitys antaa työministeriön virkailijoille laajat lakkojen hyväksymistä koskevat oikeudet ja oikeuden keskeyttää liittojen rekisteröityminen huterilla perusteilla ja ilman asianmukaista menettelyä; ottaa huomioon, että lakiesitys jättää kotitaloustyöntekijät järjestäytymisoikeuden ulkopuolelle, asettaa liittojen johtajille lukutaitovaatimuksen, jolla syrjitään naisia ja ulkomaalaisia, kieltää yhteydet kansalaisjärjestöihin ja määrää työlainsäädäntöä rikkoville työnantajille tehottoman pienet sakot;

K. ottaa huomioon, että toukokuussa 2014 järjestettiin kuuleminen, johon kutsuttiin osallistumaan paikallisia työntekijöiden oikeuksia ajavia ryhmiä, mutta sen jälkeen Kambodžan viranomaiset eivät ole järjestäneet julkisia kuulemistilaisuuksia lain myöhemmistä luonnoksista; ottaa huomioon, että hallituksen virkamiesten säännöllisesti tiedotusvälineille antamat tiedotteet viittaavat siihen, että ammattiliittolaki säädetään vuonna 2015;

L. ottaa huomioon, että Kambodžassa on rekisteröity noin 5 000 kansalaisjärjestöä, jotka antavat apua esimerkiksi ihmisoikeuksien, terveydenhoidon, kansalaisyhteiskunnan ja maatalouden aloilla;

M. ottaa huomioon, että 16. kesäkuuta 2015 EU:n Kambodžan-suurlähettilään Jean-François Cautainin kanssa pidetyssä kokouksessa pääministeri Hun Sen totesi, että kansalliskokous suunnittelee järjestävänsä kuulemistilaisuuden kansalaisjärjestölakiluonnoksesta, ja ilmaisi toiveensa, että kansalaisyhteiskunta ja kehitysyhteistyön kumppanit osallistuvat kuulemiseen;

1. kehottaa Kambodžan hallitusta peruuttamaan LANGO-esityksen;

2. kehottaa Kambodžan hallitusta tunnustamaan kansalaisyhteiskunnan, ammattiliittojen ja poliittisen opposition legitiimin ja hyödyllisen roolin Kambodžan yleisen taloudellisen ja poliittisen kehityksen edistämisessä; muistuttaa, että kansalaisyhteiskunta on yksi keskeisistä tukipylväistä minkä tahansa maan kehityksessä; painottaa, että yhdistyksiä ja kansalaisjärjestöjä koskevalla lailla olisi luotava ympäristö, joka antaa kansalaisyhteiskunnalle mahdollisuuden osallistua jatkossakin Kambodžan kehittämiseen;

3. kehottaa Kambodžan hallitusta vetämään takaisin ammattiliittoja koskevan lakiesityksen, julkistamaan tämänhetkisen luonnoksen ja kuulemaan asiantuntijoita ja ammattiliittojen jäseniä lakiesityksen tarkistamiseksi kansainvälisen oikeuden ja ILO:n yleissopimusten, erityisesti sopimuksen ammatillisesta järjestäytymisvapaudesta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelusta (N:o 87) ja sopimuksen järjestäytymisoikeudesta ja kollektiivisesta neuvotteluoikeudesta (N:o 98), mukaisesti;

4. tukee YK:n erityisraportoijan lausumaa, jonka mukaan tällaiset säädökset olisi annettava ainoastaan kattavan prosessin kautta, joka on niin osallistava, että kaikki eturyhmät varmasti sitoutuvat sen sisältöön;

5. kehottaa antamaan kansalaisyhteiskunnalle ja Kambodžan kansalle riittävästi aikaa tarkastella kaikkia lakeja ja kuulemaan niitä niin, että ne voivat kommentoida lakeja valituille edustajilleen ennen, kuin laeista äänestetään;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

6. vaatii, että kaikissa lakiesityksissä olisi kunnioitettava kansainvälisesti tunnustettuja sananvapautta, yhdistymisvapautta ja kokoontumisvapautta, joita Kambodža on luvannut noudattaa ratifioidessaan kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, eikä niissä saisi asettaa epäasianmukaisia rajoituksia kansalaisyhteiskunnan kyvylle toimia tehokkaasti ja vapaasti;

7. kehottaa Kambodžan hallitusta jatkossakin lujittamaan demokratiaa, oikeusvaltion periaatetta, ihmisoikeuksia ja perusvapauksia, erityisesti ilmaisun- ja kokoontumisvapautta;

8. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa tukemaan kehotusta LANGO-lakiesityksen ja ammattiliittoja koskevan lakiesityksen peruuttamiseksi ja ottamaan tämän kysymyksen viipymättä esiin Kambodžan hallituksen kanssa;

9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, Kaakkois-Aasian maiden liiton sihteeristölle, YK:n ihmisoikeusneuvostolle sekä Kambodžan hallitukselle ja kansalliskokoukselle.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0278

Kongon demokraattinen tasavalta ja erityisesti kahden pidätetyn ihmisoikeusaktivistin, Yves Makwambalan ja Fred Bauman, tapaus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Kongon demokraattisesta tasavallasta ja erityisesti kahden pidätetyn ihmisoikeusaktivistin Yves Makwambalan ja Fred Bauman tapauksesta (2015/2757(RSP))

(2017/C 265/19)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Kongon demokraattisesta tasavallasta ja erityisesti 12. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman ([1]) sekä AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen aiheesta antaman päätöslauselman,

— ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon tiedottajan julkilausumat Kongon demokraattisen tasavallan tilanteesta ja erityisesti 21. tammikuuta 2015 annetun julkilausuman,

— ottaa huomioon EU:n Kongon demokraattisen tasavallan -edustuston lausumat maan ihmisoikeustilanteesta ja erityisesti 11. helmikuuta 2015 annetun lausuman,

— ottaa huomioon neuvostossa 22. kesäkuuta 2015 hyväksytyn EU:n vuosikertomuksen ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa,

— ottaa huomioon neuvoston Kongon demokraattisesta tasavallasta 19. tammikuuta 2015 antamat päätelmät,

— ottaa huomioon Afrikan suurten järvien kansainvälisten lähettiläiden 22. tammikuuta 2015 antaman julkilausuman Kongon demokraattisen tasavallan tilanteesta,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien puolustajien tilannetta käsittelevän Afrikan unionin erityisraportoijan ja Afrikan vankiloita ja vankilaoloja käsittelevän Afrikan unionin erityisraportoijan 12. helmikuuta 2015 antaman yhteisen lehdistötiedotteen ihmisoikeustilanteesta niiden tapahtumien jälkeen, jotka liittyivät Kongon demokraattisen tasavallan vaalilain muuttamiseen,

— ottaa huomioon kesäkuussa 2000 allekirjoitetun Cotonoun kumppanuussopimuksen,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat ja sananvapautta verkossa ja verkon ulkopuolella koskevat EU:n ihmisoikeussuuntaviivat,

— ottaa huomioon vuoden 1948 ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja vuoden 1966 kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,

— ottaa huomioon Afrikan peruskirjan ihmisoikeuksista ja kansojen oikeuksista, jonka Kongon demokraattinen tasavalta ratifioi vuonna 1982,

— ottaa huomioon Kongon demokraattisen tasavallan perustuslain ja erityisesti sen 22, 23, 24 ja 25 artiklan,

— ottaa huomioon yli 200 ihmisoikeusryhmän 15. kesäkuuta 2015 käynnistämän Free Filimbi Activists -vetoomuksen,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että 19. ja 21. tammikuuta 2015 puhkesi maanlaajuisia protesteja vaalilakiesityksestä, joka olisi perustuslain säännösten vastaisesti sallinut presidentin toimikauden pidentämisen ja edellyttänyt mahdollisesti erittäin pitkään kestävän väestönlaskennan toimittamista ennen valtakunnallisten vaalien järjestämistä;

B. ottaa huomioon, että viranomaisten mukaan 27 ihmistä kuoli protesteissa ja että muiden lähteiden mukaan kuolleita oli 42, että 350 henkilöä pidätettiin ja heistä osa on edelleen vankilassa ilman oikeudenkäyntiä tai tahdonvastaisesti kadoksissa;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0388.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

C. ottaa huomioon, että tammikuun 2015 protestien aikana hallitus sulki internetin ja mobiilit tekstiviestintäpalvelut;

D. ottaa huomioon, että parlamentin lopulta hyväksymään vaalilakiin ei sisältynyt kiistanalaista säännöstä;

E. ottaa huomioon, että heti kun protestit alkoivat, viranomaiset käynnistivät rauhanomaisesti kyseistä säännöstä vastaan mieltä osoittaneiden ihmisoikeusaktivistien ja oppositiopoliitikkojen ajojahdin, mukaan luettuina Christopher Ngoyi, Jean-Claude Muyambo, Vano Kiboko ja Cyrille Dowe, jotka ovat edelleen pidätettyinä ilmeisesti poliittisista syistä;

F. ottaa huomioon, että 15. maaliskuuta 2015 Kongon demokraattisen tasavallan kansallinen tiedustelupalvelu pidätti ilman syytteitä nuorison demokratialiikkeen Filimbin perustamisen yhteydessä yli 30 henkilöä, heidän joukossaan myös kansainvälisiä osallistujia ja Kongon demokraattisen tasavallan omia aktivisteja, muusikkoja, liikemiehiä ja journalisteja;

G. ottaa huomioon, että useimmat aktivistit ja kannattajat vapautettiin ja ulkomaalaiset karkotettiin maasta, mutta Yves Makwambala ja Fred Bauma ovat edelleen pidätettyinä Makalan vankilassa Kinshasassa ja heitä syydetään kuulumisesta liittoon, joka on muodostettu tarkoituksenaan hyökätä ihmisiä ja omaisuutta vastaan, salaliitosta valtion päämiestä vastaan ja yrityksestä joko tuhota ”perustuslaillinen hallinto” tai muuttaa sitä sekä yllyttää ihmisiä nousemaan aseisiin valtiovaltaa vastaan; ottaa huomioon, että viranomaiset ovat syyttäneet Fred Baumaa myös rauhan häiritsemisestä ja Yves Makwambalaa valtion päämiehen julkisesta herjaamisesta, vaikka he harjoittivat ilmaisunvapauttaan sekä rauhanomaisen kokoontumisen ja yhdistymisvapauttaan;

H. ottaa huomioon, että Filimbi luotiin foorumiksi, joka kannustaa Kongon demokraattisen tasavallan nuorisoa harjoittamaan kansalaisvelvollisuuksiaan rauhanomaisesti ja vastuullisesti;

I. ottaa huomioon, että maaliskuussa ja huhtikuussa 2015 Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa sijaitsevan Goman viranomaiset pidättivät ja myöhemmin päästivät vapaiksi viisitoista LUCHA-nuorisoliikkeeseen kuuluvaa aktivistia, jotka olivat osoittaneet rauhanomaisesti mieltään ja pyytäneet vapauttamaan Kinshasassa pidätetyt toverinsa; ottaa huomioon, että neljää näistä aktivisteista syytetään yllyttämisestä tottelemattomuuteen julkista valtaa vastaan;

J. ottaa huomioon, että 27. maaliskuuta 2015 Kongon demokraattisen tasavallan kansalliskokous perusti parlamentaarisen tiedonkeruutyöryhmän keräämään tietoja ja raportoimaan pidätyksistä; ottaa huomioon, että tämä työryhmä päätteli raportissaan, että ei ole todisteita siitä, että Filimbin johtajat ja osallistujat olisivat sekaantuneet terroriin tai muihin väkivaltarikoksiin tai suunnitelleet sellaisia, ja kehotti löytämään poliittisen ratkaisun heidän vapauttamisekseen välittömästi;

K. ottaa huomioon, että 15. kesäkuuta 2015 14 kansainvälistä järjestöä ja 220 Kongon demokraattisen tasavallan ihmisoikeusjärjestöä kehotti vapauttamaan kyseiset kaksi aktivistia välittömästi ja ehdoitta;

L. ottaa tässä yhteydessä huomioon, että Malukusta, noin 80 kilometrin päästä Kinshasasta, löydettiin joukkohauta, jossa oli arviolta 421 ruumista;

M. ottaa huomioon, että oikeusministeri tunnusti äskettäin, että Kongon demokraattisen tasavallan oikeusjärjestelmää vaivaavat monet ongelmat, muun muassa klientelismi, vaikutusvallan väärinkäyttö, lahjonta, rankaisemattomuus ja eriarvoisuus tuomioistuinten ratkaisuissa;

N. ottaa huomioon, että lehdistön vapautta rajoittavat uhkaukset ja hyökkäykset journalisteja vastaan ja että monet tiedotusvälineet on lakkautettu tai niitä sensuroidaan laittomasti;

O. ottaa huomioon, että seuraavat valtakunnalliset vaalit on suunniteltu pidettäviksi marraskuussa 2016 ja että niiden järjestäminen ja rahoittaminen on vaikea tehtävä;

P. ottaa huomioon, että kansalaisyhteiskunnalla oli tärkeä rooli Kongon demokraattisessa tasavallassa vuoden 2003 poliittisessa siirtymässä, vuosien 2006 ja 2011 vaaleissa, kaivossopimusten tarkistamisessa, kun vuonna 2013 Kongon demokraattinen tasavalta erotettiin kaivos- ja kaivannaisteollisuuden avoimuutta koskevasta aloitteesta ja kun vuonna 2013 laadittiin vaalilakia ja seksuaalisen väkivallan vastaisia lakeja;

Q. ottaa huomioon, että hallituksen reaktio kansalaisyhteiskunnan osallistumiseen on yritys kohdella aktivisteja ja etujärjestöjä poliittisen opposition tavoin ja siten heikentää niitä;

R. ottaa huomioon, että kesäkuussa 2014 EU lähetti vaalien seurantavaltuuskunnan, joka pani merkille, että on tarpeen päivittää vaaliluettelot, luoda edellytykset ehdokkaiden väliselle reilulle kilpailulle ja lujittaa kansalaisvapauksien suojaa ja vaalien riidanratkaisujärjestelmiä sekä torjua tehokkaammin rankaisemattomuutta;

S. ottaa huomioon, että vuosina 2014–2020 Kongon demokraattisen tasavallan maaohjelmassa, jota rahoitetaan 620 miljoonalla eurolla 11. Euroopan kehitysrahastosta, on asetettu painopisteiksi hallintotavan ja oikeusvaltion periaatteen vahvistaminen, mihin kuuluu oikeuslaitoksen, poliisivoimien ja armeijan uudistaminen;

1. pitää valitettavina ihmishenkien menetyksiä ja mielivaltaista väkivaltaa mielenosoittajia vastaan tammikuun 2015 protestien yhteydessä ja mielenosoittajien pidätyksiä sekä aktivistien ja poliittisten vastustajien ajojahtia ja erityisesti Filimbi-liikkeen perustamisen yhteydessä maaliskuussa 2015 sattuneita välikohtauksia;

2. kehottaa Kongon demokraattisen tasavallan viranomaisia välittömästi ja ehdoitta vapauttamaan Yves Makwambalan ja Fred Bauman ja hylkäämään kaikki syytteet heitä ja muita Filimbin johtajia sekä niitä kaikkia muita aktivisteja, mielipidevankeja ja poliittisia vastustajia vastaan, jotka on pidätetty ja jotka ovat säilössä yksinomaan poliittisten mielipiteidensä takia tai siksi, että he ovat osallistuneet rauhanomaisiin toimiin;

3. tukee Kongon demokraattisen tasavallan kansalliskokouksen kehotusta pyrkiä nopeasti sellaiseen poliittisen ratkaisuun, joka antaa Filimbin ja muiden rauhanomaisten kansalaisyhteiskunnan järjestöjen jäsenille mahdollisuuden harjoittaa sanan- ja yhdistymisvapauttaan pelkäämättä syytteitä tai vainoa;

4. kehottaa viranomaisia varmistamaan, että pidätettyjä ei ole kidutettu tai kohdeltu huonosti ja että sellaista ei tapahdu nyt, ja varmistamaan heille täysimääräisen suojelun ja mahdollisuuden tavata perheitään ja asianajajiaan;

5. katsoo, että se, että ANR on säilyttänyt pidätettyjä ilman syytteitä yli 48 tuntia, evännyt heiltä mahdollisuuden saada oikeusapua eikä ole tuonut heitä toimivaltaisen oikeusviranomaisen eteen, merkitsee Kongon demokraattisen tasavallan perustuslaissa turvattujen oikeuksien räikeää loukkaamista;

6. kehottaa Kongon demokraattisen tasavallan hallitusta käynnistämään yhdessä kansainvälisten kumppanien kanssa perusteellisen ja avoimen tutkinnan tammikuun ja maaliskuun 2015 tapahtumista ja identifioimaan kaikki laittomat toimet ja oikeuksien ja vapauksien kieltämisen; vaatii tuomaan oikeuden eteen kaikki viranomaiset, joiden epäillään syyllistyneen kansallisissa tai kansainvälisissä säädöksissä taattujen oikeuksien tai vapauksien loukkaamiseen;

7. on erittäin huolissaan toistuvista yrityksistä rajoittaa sananvapautta, rahanomaista kokoontumis- ja yhdistymisvapautta sekä siitä, että viranomaiset yhä useammin loukkaavat näitä vapauksia; katsoo, että terve poliittinen ilmapiiri on välttämätön Kongon demokraattisen tasavallan vaalisyklin onnistumiselle ensi vuonna;

8. pitää erityisen valitettavana, että nämä loukkaukset kohdistuvat erityisesti oppositiojohtajiin ja nuorisojärjestöihin;

9. kehottaa Kongon demokraattisen tasavallan viranomaisia varmistamaan, että edellä mainittuja vapauksia kunnioitetaan välittömästi ja ehdoitta erityisesti vaalien järjestämisen ajankohtana, kuten Kongon demokraattisen tasavallan perustuslaissa ja kansainvälisessä ihmisoikeuslainsäädännössä taataan;

10. muistuttaa, että poliittisen moniarvoisuuden ja opposition kunnioittaminen, avoin ja rauhanomainen poliittinen vuoropuhelu ja perustuslakiin kirjattujen ilmaisunvapauden, rauhanomaisen kokoontumisen vapauden, yhdistymisvapauden ja tiedonvälityksen vapauden kattava soveltaminen on välttämätöntä, jotta voidaan turvata demokraattiset vaalit, jotka ovat myös uskottavat, osallistavat, rauhanomaiset ja jotka järjestetään oikeaan aikaan; korostaa, että tällaiset takeet ovat erityisen tärkeitä räjähdysherkällä Suurten järvien alueella ja riippuvat myös rauhaa, turvallisuutta ja yhteistyötä koskevan Addis Abeban sopimuksen onnistuneesta täytäntöönpanosta; tukee tässä yhteydessä Suurten järvien alueen kansainvälisten lähettiläiden ponnistuksia;

11. kehottaa Kongon demokraattisen tasavallan parlamenttia, senaattia ja presidentti Joseph Kabilaa toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet demokratian vakiinnuttamiseksi ja sen varmistamiseksi, että kaikki poliittiset voimat, kansalaisyhteiskunta ja demokratialiikkeet osallistuvat aidosti maan hallintoon niin, että Kongon demokraattisen tasavallan kansan tahto voidaan ilmaista perustuslain ja lainsäädännön mukaisesti sekä järjestää vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit;

12. kehottaa perustamaan Filimbin kaltaisia foorumeita, joissa demokratiaa ajavilla voimilla on mahdollisuus tulla kuulluiksi, ja kannattaa nuorison osallistumista vaaliprosessiin, josta heidät on epäreilusti suljettu pois;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

13. muistuttaa Kongon demokraattisen tasavallan Cotonoun sopimuksessa antamasta sitoumuksesta kunnioittaa demokratiaa, oikeusvaltion periaatteita ja ihmisoikeuksia, joihin kuuluvat sananvapaus, tiedotusvälineiden vapaus, hyvä hallintotapa ja avoimuus poliittisissa viroissa; kehottaa Kongon demokraattisen tasavallan hallitusta noudattamaan näitä määräyksiä Cotonoun sopimuksen 11 artiklan b kohdan, 96 artiklan ja 97 artiklan mukaisesti, ja jos näin ei tehdä, pyytää komissiota käynnistämään Cotonoun sopimuksen 8, 9 ja 96 artiklan mukaiset asianmukaiset menettelyt;

14. painottaa, että EU:n tuen jatkumisen luonteen ja määrän Kongon demokraattisen tasavallan vaaliprosessille on riiputtava EU:n vuoden 2011 vaalitarkkailuvaltuuskunnan ja vuoden 2014 seurantavaltuuskunnan suositusten täytäntöönpanossa saavutetusta edistymisestä ja siitä, että vaalien aikataulua noudatetaan ja esitetään uskottava vaalibudjetti;

15. kehottaa EU:n edustustoa seuraamaan tapahtumia ja käyttämään kaikkia asianmukaisia keinoja ja välineitä, demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline mukaan lukien, ihmisoikeuksien puolustajien ja demokratialiikkeiden tukemiseksi;

16. kehottaa Kongon demokraattisen tasavallan oikeusviranomaisia vahvistamaan riippumattomuutensa kaikesta poliittisesta välineellistämisestä ja varmistamaan oikeudellisissa välineissä tunnustettujen oikeuksien, kuten oikeussuojan saatavuus ja oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, suojelun;

17. kehottaa Kongon demokraattisen tasavallan viranomaisia lopettamaan Kinshasan lähellä olevan joukkohaudan merkityksen vähättelyn ja yhtyy EU:n ja YK:n kehotukseen suorittaa pikainen, avoin ja uskottava tutkinta kadonneiden henkilöiden perheiden tukemiseksi ja selvyyden saamiseksi asiaan;

18. tuomitsee tiedotusvälineiden laittoman lakkauttamisen ja loukkaavan sensuurin sekä televiestinnän tilapäiset katkaisemiset;

19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Afrikan unionille, Suurten järvien alueen valtioiden hallituksille, Kongon demokraattisen tasavallan presidentille, pääministerille ja parlamentille, YK:n pääsihteerille, YK:n ihmisoikeusneuvostolle sekä AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaariselle edustajakokoukselle.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0279

Bahrain ja erityisesti Nabeel Rajabin tapaus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Bahrainista, erityisesti Nabeel Rajabin tapauksesta (2015/2758(RSP))

(2017/C 265/20)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Bahrainista, erityisesti 6. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman Bahrainista, erityisesti Nabeel Rajabin, Abdulhadi al-Khawajan ja Ibrahim Sharifin tapauksista ([1]),

— ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin tiedottajan 17. kesäkuuta 2015 antaman julkilausuman al-Wefaqin pääsihteerin Ali Salmanin Bahrainissa saamasta tuomiosta,

— ottaa huomioon Dohassa, Qatarissa 24. toukokuuta 2015 järjestetyn EU:n ja Persianlahden yhteistyöneuvoston 24. yhteisen neuvoston ja ministerikokouksen,

— ottaa huomioon Kairossa 1. syyskuuta 2013 kokoontuneen Arabiliiton ministerineuvoston päätöksen perustaa Bahrainin pääkaupunkiin Manamaan arabimaiden yhteinen ihmisoikeustuomioistuin,

— ottaa huomioon helmikuussa 2014 päivätyn raportin siitä, miten Bahrainin hallitus on pannut täytäntöön Bahrainin riippumattoman tutkintakomission antamat suositukset, ja Bahrainin hallituksen syyskuussa 2014 esittämät päivitetyt tiedot yleisestä määräaikaisarvioinnista (UPR),

— ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen, lapsen oikeuksien yleissopimuksen sekä ihmisoikeuksista tehdyn Arabiliiton peruskirjan, joiden kaikkien sopimuspuolena Bahrain on,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat, jotka hyväksyttiin kesäkuussa 2004 ja joita tarkistettiin vuonna 2008,

— ottaa huomioon valtiottomuuden poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksia koskevan EU:n uuden strategiakehyksen ja toimintasuunnitelman, jolla pyritään sijoittamaan ihmisoikeuksien suojelu ja valvonta kaikkien unionin politiikkojen ytimeen ja joka sisältää erityisen osion ihmisoikeuksien puolustajien suojelusta,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksista vastaavan EU:n erityisedustajan Stavros Lambrinidisin vierailun Bahrainiin toukokuun lopussa 2015,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 5 ja 19 artiklan,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että Bahrain on luvannut edistyä ihmisoikeustilannetta koskevissa uudistuksissaan sen jälkeen, kun Bahrainin riippumattoman tutkintakomission raportti julkaistiin 23. marraskuuta 2011 ja sen seurantaraportti 21. marraskuuta 2012;

B. panee tyytyväisenä merkille, että Bahrainiin on perustettu oikeusasiamiehen virka sisäministeriön yhteyteen, vankien ja pidätettyjen oikeuksia käsittelevä komissio sekä erityinen tutkintayksikkö; katsoo, että näiden elinten puolueettomuutta, avoimuutta ja riippumattomuutta valtion elimistä olisi parannettava;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0109.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

C. ottaa huomioon, että kansannousun alettua vuonna 2011 Bahrainin viranomaiset ovat lisänneet sortotoimia kansalaisyhteiskunnan aktivisteja ja rauhanomaista oppositiota vastaan; ottaa huomioon, että 10. kesäkuuta 2014 yhteensä 47 valtiota, joiden joukossa kaikki 28 EU:n jäsenvaltiota, allekirjoitti YK:n ihmisoikeusneuvoston 26. istunnossa yhteisen julkilausuman, jossa tuotiin esiin vakavia huolenaiheita Bahrainin ihmisoikeustilanteesta; toteaa, että yhteisessä julkilausumassa tuotiin esiin esimerkiksi seuraavat huolenaiheet: pitkien tuomioiden langettaminen niille, jotka käyttävät oikeuksiaan rauhanomaiseen kokoontumisvapauteen ja yhdistymisvapauteen, riittämättömät takeet siitä, että oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin toteutuu, mielenosoitusten tukahduttaminen, niiden henkilöiden jatkuva häirintä ja vangitseminen, jotka käyttävät oikeuttaan mielipiteen- ja sananvapauteen, pahoinpitely ja kidutus säilöönottokeskuksissa, kansalaisuuden mielivaltainen poistaminen ilman asianmukaista oikeudenkäyntiä sekä riittämätön vastuuvelvollisuus ihmisoikeusloukkauksista;

D. ottaa huomioon, että Nabeel Rajab, joka on bahrainilainen ihmisoikeuksien puolustaja ja Bahrainin ihmisoikeuskeskuksen puheenjohtaja, Kansainvälisen ihmisoikeusliiton (FIDH) apulaispääsihteeri sekä Human Rights Watchin Lähi-idän osaston neuvoa-antavan komitean jäsen, tuomittiin kuudeksi kuukaudeksi vankeuteen ainoastaan siitä syystä, että hän oli käyttänyt rauhanomaisesti sananvapauttaan; toteaa, että Nabeel Rajab pidätettiin 1. lokakuuta 2014 hänen vierailtuaan Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunnassa ja häntä syytettiin Twitter-viesteistä, joissa hänen väitettiin syyttäneen maanmiehiään yhteistyöstä ISIS/Da'eshin kanssa; ottaa huomioon, että syyte nostettiin julkisen elimen ja armeijan loukkauksesta; ottaa huomioon, että mielivaltaista vangitsemista käsittelevä YK:n työryhmä luonnehti Nabeel Rajabin vangitsemista mielivaltaiseksi marraskuussa 2013;

E. ottaa huomioon, että Nabeel Rajab on kärsinyt useita vankilatuomioita sitten Bahrainin ihmisoikeuskeskuksen perustamisen vuonna 2002; toteaa, että Nabeel Rajabia vastaan ollaan nostamassa uusia syytteitä, jotka liittyvät hänen sananvapauteensa, ja häntä uhkaa tällä hetkellä jopa kymmenen vuoden vankeustuomio väitetystä ”lakisääteisen elimen loukkauksesta” ja ”huhujen levittämisestä sodan aikana”;

F. ottaa huomioon, että Nabeel Rajabin lisäksi pidätettyinä on useita ihmisoikeuksien puolustajia, kuten Naji Fateel, tanskalainen ihmisoikeuksien puolustaja Abdulhadi al-Khawaja, ruotsalainen poliittinen aktivisti Mohammed Habib al-Muqdad ja muita henkilöitä ns. Bahrain 13 -ryhmästä, ja toteaa, että nämä henkilöt ovat joutuneet Bahrainissa oikeudellisen häirinnän kohteiksi, heidät on vangittu ja he suorittavat pitkiä tai elinkautisia tuomioita, jotka liittyvät suoraan heidän ihmisoikeuksien puolustamiseksi tekemäänsä työhön; ottaa huomioon, että useimpien näistä henkilöistä kerrotaan joutuneen väkivallan, pahoinpitelyn ja ruumiillisen tai henkisen kidutuksen kohteiksi;

G. ottaa huomioon, että Bahrainin ihmisoikeuskeskuksen mukaan yli 3 000 vankia on pidätetty mielivaltaisesti ja monet heistä ovat ihmisoikeuksien puolustajia, jotka on vangittu ja jotka suorittavat pitkiä tai elinkautisia tuomioita, jotka liittyvät suoraan heidän toimintaansa; ottaa huomioon, että useimpien näistä henkilöistä kerrotaan joutuneen väkivallan, pahoinpitelyn ja ruumiillisen tai henkisen kidutuksen kohteiksi;

H. ottaa huomioon, että Bahrainin pääoppositiopuolueen al-Wefaqin pääsihteeri, šeikki Ali Salman tuomittiin 16. kesäkuuta 2015 neljäksi vuodeksi vankilaan vuoden 2011 arabikevään aikana alkaneiden hallituksen vastaisten mielenosoitusten yhteydessä; panee merkille, että tuomioistuin on kertoman mukaan estänyt hänen asianajajiaan esittämästä suullisia huomautuksia eikä heille ole annettu kunnollista tilaisuutta tutustua todistusaineistoon; ottaa huomioon, että ryhmä YK:n riippumattomia asiantuntijoita, joista osa kuuluu ihmisoikeusneuvoston erityismenettelyihin, on vaatinut Bahrainin viranomaisia vapauttamaan Ali Salmanin;

I. toteaa, että Bahrain on vuodesta 2012 käyttänyt terrorismin vastaista lainsäädäntöä väärin viedäkseen mielivaltaisesti aktivisteilta ja opposition jäseniltä kansalaisuuden toisinajattelun vuoksi, ja huomauttaa, että kyseisten henkilöiden joukossa on ainakin yhdeksän alaikäistä; ottaa huomioon, että useiden tietojen mukaan pelkästään vuonna 2015 yli sadalta aktivistilta, mielenosoittajalta ja poliitikolta on viety kansalaisuus ja suuri osa heistä on jäänyt valtiottomiksi, mikä on vastoin valtiottomuuden poistamista koskevaa YK:n yleissopimusta;

J. ottaa huomioon, että kuolemanrangaistuksen käyttö tapauksissa, joiden vaikuttimet ovat poliittiset, on lisääntynyt vuoden 2011 jälkeen; huomauttaa, että vuoden 2011 jälkeen ainakin seitsemän henkilöä on saanut kuolemantuomion täysin poliittisissa tapauksissa ja näistä seitsemästä tapauksesta neljässä kuolemantuomio langetettiin vuonna 2015;

K. ottaa huomioon, että Bahrainin riippumaton tutkintakomissio, joka perustettiin kuninkaan asetuksella tutkimaan Bahrainin helmikuun 2011 tapahtumia ja raportoimaan niistä, antoi useita suosituksia ihmisoikeuksista ja poliittisista uudistuksista; toteaa, että oikeuslaitoksen ja lainvalvontajärjestelmän uudistuksessa on edistytty, mutta hallitus ei ole pannut kaikilta osin täytäntöön tutkintakomission tärkeimpiä suosituksia eikä vapauttanut mielenosoitusten johtajia, jotka saivat tuomion käytettyään oikeuttaan sananvapauteen ja rauhanomaiseen kokoontumisvapauteen; toteaa, että sovintokeskustelut kansallisen vuoropuhelun muodossa ovat pysähdyksissä; ottaa huomioon, että tietyt ryhmät ovat edelleen aliedustettuina poliittisessa järjestelmässä eivätkä turvallisuusjoukot joudu vastaamaan teoistaan;

1. vaatii kumoamaan syytteet kaikilta ihmisoikeuksien puolustajilta, poliittisilta aktivisteilta ja muilta pidätettyinä olevilta henkilöiltä, joita syytetään sananvapautta, rauhanomaista kokoontumisvapautta ja yhdistymisvapautta koskevien oikeuksien väitetyistä loukkauksista, ja vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta nämä henkilöt, kuten Nabeel Rajabin, šeikki Ali Salmanin ja ns. Bahrain 13 -ryhmän jäsenet;

2. panee merkille, että Bahrainin viranomaiset ovat sitoutuneet panemaan täytäntöön Bahrainin riippumattoman tutkintakomission vuonna 2011 antamat suositukset ja Bahrainia koskevan YK:n yleisen määräaikaisarvioinnin suositukset samoin kuin muiden YK:n mekanismien yhteydessä annetut suositukset ja että äskettäin vapautettiin useita vankeja, joita syytettiin heidän poliittiseen yhdistystoimintaansa ja kannanottoihinsa liittyvistä rikoksista; kehottaa Bahrainin hallitusta panemaan pikaisesti täytäntöön kaikki tutkintakomission raportissa ja yleisessä määräaikaisarvioinnissa esitetyt suositukset, lopettamaan kaikki ihmisoikeusloukkaukset ja kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja perusvapauksia Bahrainin kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden mukaisesti;

3. ilmaisee vakavan huolensa siitä, että Bahrainissa on käytetty terrorismin vastaista lainsäädäntöä väärin ihmisoikeusloukkauksiin, esimerkiksi poistamalla kansalaisuus;

4. tuomitsee sen, että Bahrainin viranomaiset käyttävät jatkuvasti kidutusta ja muuta julmaa tai halventavaa kohtelua tai rangaistusta vankeja, rauhanomaisia mielenosoittajia ja opposition jäseniä vastaan, ja kehottaa Bahrainin hallitusta noudattamaan kidutuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen mukaisia velvoitteitaan ja sitoumuksiaan;

5. kannustaa Bahrainin hallitusta tekemään yhteistyötä YK:n erityisraportoijien (varsinkin kidutusta, kokoontumisvapautta, tuomareiden ja asianajajien riippumattomuutta sekä ihmisoikeuksien puolustajia käsittelevien erityisraportoijien) kanssa ja esittämään heille pysyvän vierailukutsun;

6. panee merkille Bahrainin hallituksen käynnissä olevat toimet rikoslain ja oikeudellisten menettelyjen uudistamiseksi ja rohkaisee sitä jatkamaan tätä prosessia; kehottaa Bahrainin hallitusta ryhtymään kaikkiin toimiin taatakseen puolueettoman ja oikeudenmukaisen oikeusjärjestelmän, jossa turvataan oikeussuojakeinot, sekä taatakseen oikeusasiamiehen, erityisen tutkintayksikön ja kansallisen ihmisoikeuselimen puolueettomuuden;

7. vaatii ratifioimaan välittömästi kidutuksen vastaisen yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen toisen valinnaisen pöytäkirjan siten, että tavoitteena on kuolemanrangaistuksen lakkauttaminen, kansainvälisen yleissopimuksen kaikkien henkilöiden suojelemiseksi tahdonvastaiselta katoamiselta sekä kansainvälisen yleissopimuksen siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksista;

8. kehottaa Bahrainin viranomaisia käymään kansallisen konsensuksen vuoropuhelua, jotta voidaan saada aikaan pysyvä ja osallistava kansallinen sovinto ja löytää kriisiin kestäviä poliittisia ratkaisuja; huomauttaa, että kestävässä poliittisessa prosessissa olisi voitava vapaasti esittää oikeutettua ja rauhanomaista arvostelua; muistuttaa Bahrainin viranomaisia tässä yhteydessä siitä, että šiiaenemmistön ja sen rauhanomaisten poliittisten edustajien osallistaminen ihmisarvon, kunnioittamisen ja oikeudenmukaisuuden perusteella on välttämätön osa kaikkia uskottavia strategioita kansallisen sovinnon ja kestävän uudistuksen aikaansaamiseksi;

9. on ilahtunut siitä, että oppositiojohtaja Ibrahim Sharif vapautettiin kesäkuussa 2015 vankilasta ennen tuomion suorittamista loppuun sen jälkeen, kun hän oli saanut kuninkaan armahduksen; pitää tätä päätöstä myönteisenä ja tärkeänä askeleena prosessissa luottamuksen edistämiseksi Bahrainissa;

10. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa jatkossakin ottamaan uudistuksen ja sovinnon merkityksen esille kaikissa yhteyksissään Bahrainin hallitukseen; kannustaa voimakkaasti perustamaan EU:n ja Bahrainin ihmisoikeustyöryhmän mutta toteaa, että EU:n ja Bahrainin ihmisoikeusvuoropuhelu ei voi korvata kattavaa vuoropuhelua hallituksen ja opposition välillä itse Bahrainissa;

11. panee merkille oikeusasiamiehen, vankien ja pidätettyjen oikeuksia käsittelevän komission sekä kansallisen ihmisoikeuselimen suositukset, jotka koskevat erityisesti pidätettyjen oikeuksia ja heidän vankilaolojaan, kuten väitettyä pahoinpitelyä ja kidutusta; kannustaa kyseisiä elimiä jatkamaan työtään riippumattomasti, puolueettomasti ja avoimesti ja kehottaa Bahrainin viranomaisia panemaan suositukset täysimääräisesti täytäntöön;

12. vaatii EU:lta nopeita yhteisiä toimia, jotta voidaan laatia kattava strategia siitä, miten EU ja komissio voivat aktiivisesti vaatia vangittujen aktivistien ja mielipidevankien vapauttamista; kehottaa EU:n ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita varmistamaan, että ihmisoikeuksia koskevat EU:n suuntaviivat, etenkin ihmisoikeuksien puolustajia koskevat ja kidutuksen vastaiset suuntaviivat, pannaan asianmukaisesti täytäntöön Riadissa sijaitsevassa EU:n edustustossa ja jäsenvaltioiden Bahrainin-suurlähetystöissä, ja raportoimaan niiden täytäntöönpanosta;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

13. vaatii EU:ta kieltämään kyynelkaasun ja joukkojenhallintavälineiden viennin Bahrainiin, kunnes on tehty tutkinta niiden epäasianmukaisesta käytöstä ja saatettu tällaiseen epäasianmukaiseen käyttöön syyllistyneet vastuuseen teoistaan;

14. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Bahrainin kuningaskunnan hallitukselle ja parlamentille sekä Persianlahden yhteistyöneuvoston jäsenille.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0280

Kahden kristityn pastorin tilanne Sudanissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 kahden kristityn papin tilanteesta Sudanissa (2015/2766(RSP))

(2017/C 265/21)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Sudanista,

— ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston erityismenettelyiden mukaisesti 19. toukokuuta 2014 annetun ihmisoikeusasiantuntijoiden raportin,

— ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,

— ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen sekä YK:n julistuksen kaikkinaisen uskontoon tai uskoon perustuvan syrjinnän ja suvaitsemattomuuden poistamisesta,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja kansojen oikeuksia koskevan Afrikan peruskirjan,

— ottaa huomioon vuonna 2000 tehdyn Cotonoun sopimuksen,

— ottaa huomioon vuonna 2013 hyväksytyt EU:n suuntaviivat uskonnon- tai vakaumuksenvapaudesta,

— ottaa huomioon vuonna 2013 hyväksytyn Sudanin kansallisen ihmisoikeussuunnitelman, joka perustuu yleismaailmallisuuden ja kaikkien ihmisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteisiin,

— ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen päätöslauselmat ja erityisesti 18. joulukuuta 2007 annetun päätöslauselman 62/149, 18. joulukuuta 2008 annetun päätöslauselman 63/168, 21. joulukuuta 2010 annetun päätöslauselman 65/206, 20. joulukuuta 2012 annetun päätöslauselman 67/176 ja 18. joulukuuta 2014 annetun päätöslauselman 3/69 kuolemanrangaistuksen käyttöä koskevasta moratoriosta, jossa se kehotti maita, joissa kuolemanrangaistus on vielä voimassa, keskeyttämään teloitukset ja poistamaan kuolemanrangaistuksen,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että Sudanin kansallinen tiedustelupalvelu (NISS) vangitsi Sudanissa 21. joulukuuta 2014 vierailulla olleen Etelä-Sudanin presbyteerisen evankelisen kirkon pastorin Michael Yatin hänen saarnattuaan saman kirkon haaraan kuuluvassa kirkossa Khartumin pohjoisosassa; ottaa huomioon, että hänet pidätettiin välittömästi saarnan jälkeen, jossa hän oli tuominnut kiistaa herättäneen kirkon maiden myymisen ja kristittyjen kohtelun Sudanissa;

B. ottaa huomioon, että pastori Peter Yen Reith pidätettiin 11. tammikuuta 2015 hänen toimitettuaan Sudanin uskonnollisten asioiden virastoon kirjeen, jossa hän pyysi tietoja pastori Michaelista ja lisätietoja tämän pidätyksestä;

C. ottaa huomioon, että molemmat pastorit pidettiin eristyksissä 1. maaliskuuta 2015 asti ja 4. toukokuuta 2015 heitä vastaan nostettiin useita syytteitä Sudanin vuodelta 1991 olevan rikoslain ja erityisesti sen seuraavien pykälien nojalla: yhteiset rikokset (21 §), valtiosäännön horjuttaminen (51 §), valtion vastainen toiminta (50 §), vakoilu (53 §), virallisten asiakirjojen hankkiminen tai hallussapito laittomasti (55 §), vihan lietsominen (64 §), rauhan häirintä (69 §) ja jumalanpilkka (125 §);

D. ottaa huomioon, että Sudanin rikoslain 50 pykälän ja 53 pykälän nojalla syylliseksi tuomittu voi saada kuolemanrangaistuksen;

E. ottaa huomioon, että 1. heinäkuuta 2015 Sudanin viranomaiset saapuivat tuhoamaan osan Bahrin evankelisen kirkon rakennuksista; ottaa huomioon, että kirkkoa edustava asianajaja Mohamed Mustafa, joka on myös kahden vangitun papin asianajaja, sekä Bahrin evankelisen kirkon pastori Hafez valittivat, että valtion palveluksessa ollut työntekijä tuhosi rakennuksesta väärän osan; toteaa, että heidät molemmat pidätettiin sillä verukkeella, että he olivat estäneet julkisen vallan edustajaa täyttämästä velvoitteitaan; ottaa huomioon, että valtion palveluksessa ollut työntekijä jatkoi rakennuksen väärän osan tuhoamista;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

F. ottaa huomioon, että Etelä-Sudanin irtaantumisen jälkeen vuonna 2011 kirkollisiin johtajiin kohdistuneet uhkailut, kristillisten yhteisöjen pelottelu ja kirkon omaisuuden tuhoaminen ovat jatkuneet Sudanissa kiihtyvään tahtiin;

G. ottaa huomioon, että kaksitoista Nuba-vuorten alueelta kotoisin olevaa kristittyä tyttöä pidätettiin 25. kesäkuuta 2015 heidän poistuessaan baptistikirkosta ja heitä syytettiin siveettömästä pukeutumisesta; toteaa, että kaksi tytöistä vapautettiin seuraavana päivänä syytteitä nostamatta ja loput kymmenen takuita vastaan;

H. ottaa huomioon, että kristityt tytöt on haastettu oikeuteen Sudanin rikoslain 152 pykälän mukaan, joka kuuluu seuraavasti: ”Siveettömästi julkisella paikalla käyttäytyvä tai vastoin yleistä moraalia toimiva henkilö tai siveettömästi tai vastoin yleistä moraalia pukeutuva tai yleistä mielipidettä häiritsevä henkilö tuomitaan enintään neljäänkymmeneen ruoskaniskuun tai sakkorangaistukseen taikka molempiin.”;

I. ottaa huomioon, että Sudan on ratifioinut ihmisoikeuksia ja kansojen oikeuksia koskevan Afrikan peruskirjan, johon sisältyy oikeus elämään sekä kidutuksen ja julman, epäinhimillisen tai alentavan rangaistuksen tai kohtelun kieltäminen, mutta toteaa, että maassa tuomitaan siitä huolimatta usein ihmisiä kuolemaan, amputoitaviksi, ruoskittaviksi tai muulla tavoin ruumiilliseen rangaistukseen erilaisista rikoksista;

J. ottaa huomioon, että kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanon yleismaailmallista keskeyttämistä ja kuolemanrangaistuksen täydellistä lakkauttamista on pidettävä yhtenä kansainvälisen yhteisön päätavoitteista, kuten YK:n yleiskokouksessa 18. joulukuuta 2014 muistutettiin;

1. vaatii Sudanin viranomaisia hylkäämään kaikki syytteet pastori Michael Yatia ja pastori Peter Yen Reithiä vastaan ja vaatii vapauttamaan heidät välittömästi ja ehdoitta; kehottaa lisäksi Sudanin hallitusta varmistamaan, että ennen vapautumistaan näitä kahta pastoria ei kiduteta tai kohdella muulla tavalla huonosti ja että heidän ruumiillista ja henkistä koskemattomuuttaan kunnioitetaan asianmukaisesti;

2. pyytää EU:n edustustoa Sudanissa valvomaan oikeudenkäyntejä ja avustamaan pastoreita; kehottaa EU:ta toimimaan edelläkävijänä tuodessaan päivänvaloon ja tuomitessaan vakavat ja laajalle levinneet ihmisoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkaukset maassa;

3. muistuttaa Sudanin viranomaisille heidän kansallisista ja kansainvälisistä velvoitteistaan suojella uskonnon- ja vakaumuksenvapautta; muistuttaa jälleen, että uskonnon-, omantunnon- ja vakaumuksenvapaus kuuluu yleismaailmallisiin ihmisoikeuksiin, joita on suojeltava kaikkialla ja jokaisen ihmisen kohdalla; tuomitsee jyrkästi kaikenlaiset väkivaltaisuudet ja pelottelun, jotka heikentävät oikeutta harjoittaa tai olla harjoittamatta uskontoa taikka valita uskonto vapaasti, ja tuomitsee kaikentyyppisen uhkailun, fyysisen voimankäytön tai rikosoikeudelliset rangaistukset, joilla uskovia tai vakaumuksettomia pyritään saamaan luopumaan uskonnostaan tai kääntymään uskontoon;

4. tuomitsee kahdentoista kristityn tytön pidättämisen; kehottaa Sudanin hallitusta keskeyttämään oikeudenkäynnit kymmentä tyttöä vastaan ja korjaamaan heitä kohdanneen vääryyden;

5. kehottaa Sudanin hallitusta kumoamaan kaikki lait, jotka edistävät sukupuoleen tai uskontoon perustuvaa syrjintää, ja suojelemaan vähemmistöryhmien uskonnollista identiteettiä, myös kaikkien uskontojen edustajien osalta;

6. tuomitsee kristittyihin kohdistuvan vainoamisen ja sekaantumisen kirkon asioihin; vaatii Sudanin hallitusta pidättymään tällaisista toimista; kehottaa Sudania kumoamaan uskosta luopumista koskevat lait ja lopettamaan kirkkojen ja muiden uskonnollisten kohteiden sulkemisen;

7. kehottaa Sudanin hallitusta uudistamaan maan oikeusjärjestelmää ottaen siinä huomioon myös kansainväliset ihmisoikeusnormit suojellakseen ihmisten perusoikeuksia ja -vapauksia, varmistaakseen jokaisen ihmisen ihmisoikeuksien suojelun ja puuttuakseen erityisesti naisten, uskonnollisten vähemmistöjen ja heikommassa asemassa olevien ryhmien syrjintään;

8. toistaa tuomitsevansa kuolemanrangaistuksen kaikissa olosuhteissa ja pitää tarpeellisena maailmanlaajuisen moratorion käyttöönottamista kuolemanrangaistuksen poistamiseksi; kehottaa Sudanin hallitusta näin ollen lakkauttamaan kuolemanrangaistuksen sekä edelleen voimassa olevan ruoskimiskäytännön ja lieventämään nykyisiä kuolemantuomioita;

9. on erittäin huolestunut opposition jäseniin kohdistuvasta sorrosta, tuomitsee ankarasti Oumdourmanin tuomioistuimen 6. heinäkuuta 2015 antaman tuomion, jolla tuomittiin 20:een välittömästi täytäntöönpantavaan raipaniskuun kongressipuolueen varapuheenjohtaja Mastour Ahmed Mohamed ja kaksi muuta kyseisen puolueen johtajaa: Assem Omar ja Ibrahim Mohamed; ilmaisee tukensa erityisesti YK:n, EU:n, Afrikan unionin ja troikan (Norja, Yhdistynyt kuningaskunta ja Yhdysvallat) ponnisteluille neuvotteluratkaisun aikaansaamiseksi Sudanin tilanteeseen ja tukee kansalaisjärjestöjen ja oppositiopuolueiden pyrkimyksiä edistää osallistavaa rauhanprosessia;

10. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Sudanin tasavallan hallitukselle, Afrikan unionille, YK:n pääsihteerille, AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajille ja yleisafrikkalaiselle parlamentille.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2015)0239

Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen nimittäminen – Bettina Michelle Jakobsen

Euroopan parlamentin päätös 7. heinäkuuta 2015 Bettina Michelle Jakobsenin nimittämisestä tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C8-0122/2015 – 2015/0803(NLE))

(Kuuleminen)

(2017/C 265/22)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 286 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0122/2015),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 121 artiklan,

— ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A8-0198/2015),

A. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta arvioi tämän jälkeen ehdokkaan pätevyyttä ja erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymistä;

B. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta kuuli kokouksessaan 17. kesäkuuta 2015 neuvoston nimeämää ehdokasta tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;

1. antaa myönteisen lausunnon neuvoston ehdotuksesta nimittää Bettina Michelle Jakobsen tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja tiedoksi tilintarkastustuomioistuimelle sekä muille Euroopan unionin toimielimille ja jäsenvaltioiden tilintarkastuselimille.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0240

Kansainvälisen kaupan säännöissä unionille annettujen oikeuksien käyttäminen ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä unionille annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi (kodifikaatio) (COM(2015)0049 – C8-0041/2015 – 2014/0174(COD))

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys – kodifiointi)

(2017/C 265/23)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission muutetun ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2015)0049),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 207 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0041/2015),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 10. joulukuuta 2014 antaman lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon nopeutetusta menetelmästä säädöstekstien viralliseksi kodifioimiseksi 20. joulukuuta 1994 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ([2]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 103 ja 59 artiklan,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0203/2015),

A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän mukaan käsillä olevassa ehdotuksessa ainoastaan kodifioidaan aikaisemmat säädökset niiden asiasisältöä muuttamatta;

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2014)0174

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/… antamiseksi unionin menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä unionille annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi (kodifikaatio)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2015/1843.)

([1]) Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.
([2]) EYVL C 102, 4.4.1996, s. 2.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0241

Alusten vahinkoa aiheuttavalta hinnoittelulta suojautuminen ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi alusten vahinkoa aiheuttavalta hinnoittelulta suojautumisesta (kodifikaatio) (COM(2014)0605 – C8-0171/2014 – 2014/0280(COD))

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys – kodifiointi)

(2017/C 265/24)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2014)0605),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 207 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0171/2014),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon nopeutetusta menetelmästä säädöstekstien viralliseksi kodifioimiseksi 20. joulukuuta 1994 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ([1]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 103 ja 59 artiklan,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0202/2015),

A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän mukaan käsillä olevassa ehdotuksessa ainoastaan kodifioidaan aikaisemmat säädökset niiden asiasisältöä muuttamatta;

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2014)0280

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/… antamiseksi alusten vahinkoa aiheuttavalta hinnoittelulta suojautumisesta (kodifikaatio)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2016/1035.)

([1]) EYVL C 102, 4.4.1996, s. 2.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0242

Kalastusmahdollisuuksien myöntäminen EU:n vesillä Venezuelan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille Ranskan Guayanan edustalla ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi kalastusmahdollisuuksien myöntämisestä EU:n vesillä Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille Ranskan Guayanan edustalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä koskevan julkilausuman hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta (05420/2015 – C8-0043/2015 – 2015/0001(NLE))

(Hyväksyntä)

(2017/C 265/25)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi kalastusmahdollisuuksien myöntämisestä EU:n vesillä Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille Ranskan Guayanan edustalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä koskevan julkilausuman hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta (05420/2015),

— ottaa huomioon esityksen neuvoston julkilausumaksi kalastusmahdollisuuksien myöntämisestä EU:n vesillä Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille Ranskan Guayanan edustalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä koskevan julkilausuman hyväksymisestä (05420/2015),

— ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8–0043/2015),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan, 99 artiklan 2 kohdan ja 108 artiklan 7 kohdan,

— ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan suosituksen (A8-0195/2015),

1. antaa hyväksyntänsä julkilausuman hyväksymiselle;

2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Venezuelan bolivariaaniselle tasavallalle.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0243

Lisätalousarvioesitys nro 3/2015: vuoden 2014 ylijäämä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 3/2015 varainhoitovuodeksi 2015 – varainhoitovuoden 2014 ylijäämän ottaminen talousarvioon (09765/2015 – C8-0161/2015 – 2015/2077(BUD))

(2017/C 265/26)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,

— ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ([1]) ja erityisesti sen 41 artiklan,

— ottaa huomioon 17. joulukuuta 2014 lopullisesti hyväksytyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2015 ([2]),

— ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2015 lopullisesti hyväksytyn lisätalousarvion nro 1/2015 ([3]),

— ottaa huomioon vuosia 2013–2014 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ([4]),

— ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 muuttamisesta 21. huhtikuuta 2015 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 2015/623 ([5]),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([6]),

— ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7. kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom ([7]),

— ottaa huomioon komission 15. huhtikuuta 2015 antaman esityksen lisätalousarvioksi nro 3/2015 (COM(2015)0160),

— ottaa huomioon neuvoston 19. kesäkuuta 2015 vahvistaman ja samana päivänä parlamentille toimittaman kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 3/2015 (09765/2015),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 88 ja 91 artiklan,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0219/2015),

A. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksen nro 3/2015 tarkoituksena on sisällyttää vuoden 2015 talousarvioon varainhoitovuoden 2014 ylijäämä, joka on 1 435 miljoonaa euroa;

B. ottaa huomioon, että ylijäämä muodostuu pääasiassa tulojen positiivisesta toteutumasta (1 183 miljoonaa euroa), menojen vajaakäytöstä (142 miljoonaa euroa) ja valuuttakurssimuutoksista (110 miljoonaa euroa);

C. ottaa huomioon, että tulopuolella kaksi keskeistä osatekijää ovat viivästyskorot ja sakot (634 miljoonaa euroa) sekä omien varojen positiivinen toteutuma (479 miljoonaa euroa);

([1]) EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.
([2]) EUVL L 69, 13.3.2015.
([3]) EUVL L 190, 17.7.2015.
([4]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.
([5]) EUVL L 103, 22.4.2015, s. 1.
([6]) EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.
([7]) EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17.

D. ottaa huomioon, että menopuolella vajaakäyttö oli erityisen vähäistä pääluokassa III, jossa siirrot olivat 29 miljoonaa euroa vuoden 2014 osalta ja 6 miljoonaa euroa vuoden 2013 osalta, mutta se nousi muiden toimielinten osalta 101 miljoonaan euroon;

E. ottaa huomioon, että pääluokan III erittäin alhainen vajaakäyttö tuo korostetusti esiin nykyisen maksumäärärahavajeen, joka on vuoden 2015 talousarviota toteutettaessa yhä keskeinen haaste;

1. panee merkille komission antaman lisätalousarvioesityksen nro 3/2015, jonka ainoana tarkoituksena on sisällyttää talousarvioon vuoden 2014 ylijäämä, 1 435 miljoonaa euroa, varainhoitoasetuksen 18 artiklan ja lisätalousarvioesitystä koskevan neuvoston kannan mukaisesti;

2. palauttaa mieliin, että vuoden 2015 talousarviota koskevien neuvottelujen yhteydessä neuvosto vaati, että vuoden 2015 talousarvioon siirretään 126,7 miljoonan euron määrä maksuista, jotka liittyvät Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoon lisätalousarvioesityksissä nro 5/2014 ja 7/2014;

3. ottaa huomioon lisätalousarvioesityksessä nro 3/2015 esitetyn ylijäämän ja katsoo, että kyseiset kaksi vuoden 2014 lisätalousarvioesitystä, jotka kattavat yhteensä seitsemän solidaarisuusrahaston tapausta, olisi voitu helposti maksaa vuoden 2014 talousarviosta;

4. pitää yleisesti valitettavana, että neuvostossa on vallalla suuntaus olla noudattamatta sitoumuksia sellaisia maita kohtaan, jotka tarvitsevat varoja ja täyttävät solidaarisuusrahaston käyttöönotolle asetetut edellytykset, siten, että ei oteta käyttöön erityisrahoitusvälineiden mukaisia lisäresursseja, vaan otetaan sen sijaan varoja nykyisistä ohjelmista; panee kuitenkin tyytyväisenä merkille, että neuvosto ei noudattanut tätä linjaa lisätalousarvioesityksen nro 4/2015 yhteydessä;

5. palauttaa mieliin, että komissio antoi lisätalousarvioesityksen nro 3/2015 lisäksi toisen lisätalousarvioesityksen nro 4/2015, joka liittyy yhteensä 66,5 miljoonan euron määrän käyttöönottoon solidaarisuusrahastosta Romanian, Bulgarian ja Italian hyväksi;

6. palauttaa mieliin, että lisätalousarvioesityksen nro 3/2015 hyväksyminen vähentää jäsenvaltioiden BKTL-maksuosuuksia unionin talousarvioon 1 435 miljoonalla eurolla ja siten enemmän kuin korvaa niiden maksuosuudet lisätalousarvioesityksen nro 4/2015 rahoittamiseksi; korostaa näin ollen, että nämä kaksi asiakokonaisuutta on hyväksytään yhtä aikaa, koska ne ovat poliittisesti tiiviisti sidoksissa toisiinsa;

7. korostaa olevansa halukas hyväksymään mahdollisimman pian sekä lisätalousarvioesityksen nro 3/2015 että lisätalousarvioesityksen nro 4/2015 sellaisina kuin komissio on ne esittänyt;

8. hyväksyy neuvoston kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 3/2015;

9. kehottaa puhemiestä toteamaan lisätalousarvion nro 3/2015 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

10. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja kansallisille parlamenteille.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0244

Lisätalousarvioesitys nro 4/2015: EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto Romanian, Bulgarian ja Italian hyväksi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 4/2015 varainhoitovuodeksi 2015 – liittyy ehdotukseen Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottamisesta Romanian, Bulgarian ja Italian hyväksi (09767/2015 – C8-0162/2015 – 2015/2078(BUD))

(2017/C 265/27)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,

— ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ([1]) ja erityisesti sen 41 artiklan,

— ottaa huomioon 17. joulukuuta 2014 lopullisesti hyväksytyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2015 ([2]),

— ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2015 lopullisesti hyväksytyn lisätalousarvion nro 1/2015 ([3]),

— ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ([4]),

— ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 muuttamisesta 21. huhtikuuta 2015 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2015/623 ([5]),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([6]),

— ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7. kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom ([7]),

— ottaa huomioon komission 15. huhtikuuta 2015 antaman esityksen lisätalousarvioksi nro 4/2015 (COM(2015)0161),

— ottaa huomioon komission 15. huhtikuuta 2015 antaman ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta (tulvat Romaniassa, Bulgariassa ja Italiassa) (COM(2015)0162),

— ottaa huomioon neuvoston 19. kesäkuuta 2015 vahvistaman ja samana päivänä parlamentille toimittaman kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 4/2015 (09767/2015),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 88 ja 91 artiklan,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0220/2015),

([1]) EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.
([2]) EUVL L 69, 13.3.2015.
([3]) EUVL L 190, 17.7.2015.
([4]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.
([5]) EUVL L 103, 22.4.2015, s. 1.
([6]) EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.
([7]) EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

A. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesitys nro 4/2015 liittyy 66 505 850 euron määrän käyttöönottoon Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta maksusitoumus- ja maksumäärärahoina Romaniassa keväällä ja kesällä 2014 esiintyneiden kahden tulvan (haetun tuen määrä yhteensä 8 495 950 euroa), Bulgariassa heinä- ja elokuussa 2014 esiintyneiden tulvien (haetun tuen määrä yhteensä 1 983 600 euroa) ja Italiassa loka- ja marraskuussa 2014 esiintyneiden tulvien (haetun tuen määrä yhteensä 56 026 300 euroa) vuoksi;

B. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksen nro 4/2015 tarkoituksena on ottaa tämä mukautus virallisesti vuoden 2015 talousarvioon;

1. panee merkille komission antaman esityksen lisätalousarvioksi nro 4/2015 ja neuvoston kannan siihen;

2. korostaa, että on tarpeen myöntää näistä luonnonkatastrofeista kärsineille maille kiireellisesti taloudellista apua solidaarisuusrahastosta, koska solidaarisuusrahasto osoittaa solidaarisuutta luonnonkatastrofien koettelemien alueiden väestölle;

3. palauttaa mieliin, että vuoden 2015 talousarviota koskevien neuvottelujen yhteydessä neuvosto vaati, että vuoden 2015 talousarvioon siirretään 126,7 miljoonan euron määrä maksuista, jotka liittyvät solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoon lisätalousarvioesityksissä nro 5/2014 ja nro 7/2014;

4. ottaa huomioon lisätalousarvioesityksessä nro 3/2015 esitetyn ylijäämän ja katsoo, että kyseiset kaksi vuoden 2014 lisätalousarvioesitystä, jotka kattavat yhteensä seitsemän solidaarisuusrahaston tapausta, olisi voitu helposti maksaa vuoden 2014 talousarviosta, sekä ottaa huomioon, että solidaarisuusrahaston tavoitteena on antaa mahdollisuus reagoida nopeasti, tehokkaasti ja joustavasti tällaisiin hätätilanteisiin;

5. pitää yleisesti valitettavana, että neuvostossa on vallalla suuntaus olla noudattamatta sitoumuksia sellaisia maita kohtaan, joissa on tapahtunut suurkatastrofi ja jotka siten täyttävät solidaarisuusrahaston käyttöönotolle asetetut edellytykset, siten, että ei oteta käyttöön erityisrahoitusvälineiden mukaisia lisäresursseja, vaan otetaan sen sijaan varoja muista ohjelmista; panee kuitenkin tyytyväisenä merkille, että neuvosto ei noudattanut tätä linjaa lisätalousarvioesityksen nro 4/2015 yhteydessä;

6. painottaa erityisesti, että maksujen kriittisen nykytilanteen vuoksi ei ole mahdollista käyttää mitään muita rahoituslähteitä kuin komission ehdottamaa vaihtoehtoa, joka esitetään lisätalousarvioesityksessä nro 4/2015; palauttaa mieliin, että solidaarisuusrahasto on erityisrahoitusväline, jota varten tarvittavat määrärahat otetaan talousarvioon monivuotisen rahoituskehyksen enimmäismäärien lisäksi;

7. palauttaa mieliin, että lisätalousarvioesityksen nro 3/2015 hyväksyminen vähentää jäsenvaltioiden BKTL-maksuosuuksia unionin talousarvioon 1 435 miljoonalla eurolla ja siten enemmän kuin korvaa niiden maksuosuudet lisätalousarvioesityksen nro 4/2015 rahoittamiseksi; korostaa näin ollen, että nämä kaksi asiakokonaisuutta hyväksytään yhtä aikaa, koska ne ovat poliittisesti tiiviisti sidoksissa toisiinsa;

8. korostaa olevansa halukas hyväksymään molemmat komission antamat lisätalousarvioesitykset mahdollisimman pian;

9. hyväksyy neuvoston kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 4/2015;

10. kehottaa puhemiestä toteamaan lisätalousarvion nro 4/2015 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja kansallisille parlamenteille.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0245

EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto: Romanian, Bulgarian ja Italian tulvat

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 11 kohdan mukaisesti (tulvat Romaniassa, Bulgariassa ja Italiassa) (COM(2015)0162 – C8-0094/2015 – 2015/2079(BUD))

(2017/C 265/28)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2015)0162 – C8-0094/2015),

— ottaa huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta 11. marraskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 ([1]),

— ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ([2]) ja erityisesti sen 10 artiklan,

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([3]) ja erityisesti sen 11 kohdan,

— ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0211/2015),

1. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;

2. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta (tulvat Romaniassa, Bulgariassa ja Italiassa)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2015/1180.)

([1]) EUVL L 311, 14.11.2002, s. 3.
([2]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.
([3]) EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0247

Lisätalousarvioesitys nro 1/2015: Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 1/2015 varainhoitovuodeksi 2015, pääluokka III – Komissio, joka liittyy ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan strategisten investointien rahastosta ja asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta (09876/2015 – C8-0172/2015 – 2015/2011(BUD))

(2017/C 265/29)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,

— ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ([1]) ja erityisesti sen 41 artiklan,

— ottaa huomioon 17. joulukuuta 2014 lopullisesti hyväksytyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2015 ([2]),

— ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2015 lopullisesti hyväksytyn lisätalousarvion nro 1/2015 ([3]),

— ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ([4]),

— ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 muuttamisesta 21. huhtikuuta 2015 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2015/623 ([5]),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([6]),

— ottaa huomioon komission 13. tammikuuta 2015 antaman esityksen lisätalousarvioksi nro 1/2015 (COM(2015)0011),

— ottaa huomioon neuvoston 26. kesäkuuta 2015 vahvistaman ja samana päivänä parlamentille toimittaman kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 1/2015 (09876/2015 – C8-0172/2015),

— ottaa huomioon Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta – Euroopan strategisten investointien rahasto – 25. kesäkuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1017 ([7]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 88 ja 91 artiklan,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A8-0221/2015),

([1]) EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.
([2]) EUVL L 69, 13.3.2015.
([3]) EUVL L 190, 17.7.2015.
([4]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.
([5]) EUVL L 103, 22.4.2015, s. 1.
([6]) EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.
([7]) EUVL L 169, 1.7.2015, s. 1.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

A. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksen nro 1/2015 tarkoituksena on tehdä budjettinimikkeistöön muutokset, jotka ovat tarpeen, koska Euroopan strategisten investointien rahastoa (ESIR) koskevasta asetuksesta on päästy yhteisymmärrykseen, sekä kohdentaa uudelleen tarvittava 1 360 miljoonan euron määrä maksusitoumusmäärärahoina ja 10 miljoonan euron määrä maksumäärärahoina;

B. ottaa huomioon, että EU:n takuurahaston rahoittamiseen vuonna 2015 tarvittava yhteensä 1 350 miljoonan euron määrä siirretään maksusitoumusmäärärahoina Verkkojen Eurooppa -välineestä (790 miljoonaa euroa), Horisontti 2020 -puiteohjelmasta (70 miljoonaa euroa) ja ITER-hankkeesta (490 miljoonaa euroa);

C. ottaa huomioon, että komissio aikoo kompensoida ITER-hankkeen määrärahojen vähennyksen vuosina 2018–2020 tehtävällä vastaavan suuruisella lisäyksellä;

D. ottaa huomioon, että Euroopan investointineuvontakeskuksen maksusitoumusmäärärahat (10 miljoonaa euroa) ja maksumäärärahat (10 miljoonaa euroa) saadaan käyttöön kokonaan kohdentamalla uudelleen ITER-hankkeen määrärahoja (budjettikohta 08 04 01 02);

E. ottaa huomioon, että kaikki lisämäärärahat ESIR-rahaston maksusitoumus- ja maksumäärärahojen käyttöön asettamiseksi saadaan kohdentamalla määrärahoja uudelleen, joten vuoden 2015 talousarvion maksusitoumus- ja maksumäärärahat pysyvät ennallaan;

1. panee merkille komission antaman esityksen lisätalousarvioksi nro 1/2015 ja neuvoston kannan siihen;

2. pitää ilahduttavana, että ESIR-rahastosta pystyttiin pääsemään nopeasti yhteisymmärrykseen, koska kaikki toimielimet pyrkivät määrätietoisesti varmistamaan, että se voidaan käynnistää mahdollisimman pian; katsoo, että neuvottelutulos oli parempi kuin komission alkuperäinen ehdotus, mutta pitää valitettavana sen kielteistä vaikutusta Horisontti 2020 -puiteohjelmaan ja Verkkojen Eurooppa -välineeseen;

3. korostaa, että unionin talousarvio tuo lisäarvoa, sillä se mahdollistaa resurssien yhdistämisen ja Euroopan rakenne- ja investointirahastojen ja ESIR-rahaston välisen suuren synergian ja lisäksi se vahvistaa unionin rahoitusosuuksien kerrannaisvaikutuksia; kannattaa täydentävien yksityisten ja julkisten rahoituslähteiden käyttöönottoa, jotta voidaan rahoittaa investointeja kohteisiin, joilla on eurooppalainen ulottuvuus ja joilla pyritään erityisesti vastaamaan rajat ylittäviin haasteisiin muun muassa energia-, ympäristö- ja liikenneinfrastruktuurien alalla;

4. pitää myönteisenä, että 1 000 miljoonaa euroa lisämäärärahoja komission alkuperäiseen ehdotukseen verrattuna rahoitetaan monivuotisen rahoituskehyksen maksusitoumusten kokonaisliikkumavarasta, joka on peräisin vuosien 2014 ja 2015 talousarvioissa käytettävissä olevista liikkumavaroista, mikä vähentää tarvetta kohdentaa uudelleen Horisontti 2020 -puiteohjelman ja Verkkojen Eurooppa -välineen määrärahoja; muistuttaa, että monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta annetun asetuksen 14 artiklan mukaan monivuotisen rahoituskehyksen kokonaisliikkumavara sitoumuksia varten otetaan käyttöön vasta vuodesta 2016 alkaen;

5. pitää kuitenkin Verkkojen Eurooppa -välineen ja Horisontti 2020 -puiteohjelman määrärahojen uudelleenkohdentamista kaiken kaikkiaan valitettavana, koska kyseiset ohjelmat ovat keskeisiä Euroopan työpaikkojen ja kasvun kannalta; aikoo sen vuoksi korvata uudelleenkohdentamiset tulevissa vuotuisissa talousarviomenettelyissä;

6. toteaa, että investoinnit tutkimukseen ja liikenteeseen ovat keskeisen tärkeitä, jotta unionin talousarviosta voidaan edistää paremmin kasvua, kilpailukykyä ja työllisyyttä ja jotta voidaan päästä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin; palauttaa mieliin, että Horisontti 2020 ja Verkkojen Eurooppa -väline ovat keskeisiä ohjelmia otsakkeessa 1 a – Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky;

7. vahvistaa halukkuutensa hyväksyä lisätalousarvioesitys nro 1/2015, sellaisena kuin se on neuvoston muuttamana, ESIR-rahastoa koskevasta asetuksesta aikaan saadun sopimuksen mukaisesti, sillä ESIR-rahaston toiminta on tärkeä käynnistää mahdollisimman nopeasti;

8. hyväksyy näin ollen neuvoston kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 1/2015;

9. kehottaa puhemiestä toteamaan lisätalousarvion nro 2/2015 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

10. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja kansallisille parlamenteille.

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0248

Lisätalousarvioesitys nro 5/2015: muuttopaineisiin vastaaminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2015 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 5/2015 varainhoitovuodeksi 2015 – Muuttopaineisiin vastaaminen (09768/2015 – C8-0163/2015 – 2015/2121(BUD))

(2017/C 265/30)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,

— ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ([1]) ja erityisesti sen 41 artiklan,

— ottaa huomioon 17. joulukuuta 2014 lopullisesti hyväksytyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2015 ([2]),

— ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2015 lopullisesti hyväksytyn lisätalousarvion nro 1/2015 ([3]),

— ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ([4]),

— ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 muuttamisesta 21. huhtikuuta 2015 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2015/623 ([5]),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([6]),

— ottaa huomioon komission 13. toukokuuta 2015 antaman esityksen lisätalousarvioksi nro 5/2015 (COM(2015)0241),

— ottaa huomioon neuvoston 19. kesäkuuta 2015 vahvistaman ja samana päivänä parlamentille toimittaman kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 5/2015 (09768/2015 – C8-0163/2015),

— ottaa huomioon 29. huhtikuuta 2015 antamansa päätöslauselman viimeisimmistä tragedioista Välimerellä ja EU:n turvapaikka- ja muuttoliikepolitiikasta ([7]),

— ottaa huomioon 13. toukokuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Euroopan muuttoliikeagenda” (COM(2015)0240),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 88 ja 91 artiklan,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0212/2015),

A. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksen nro 5/2015 tarkoituksena on lisätä unionin resursseja muutto- ja pakolaisvirtojen hallitsemiseksi Välimerellä viime aikoina tapahtuneiden tragedioiden ja muuttovirtojen lisääntymisen vuoksi;

([1]) EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.
([2]) EUVL L 69, 13.3.2015.
([3]) EUVL L 190, 17.7.2015.
([4]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.
([5]) EUVL L 103, 22.4.2015, s. 1.
([6]) EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.
([7]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0176.

B. ottaa huomioon, että maksusitoumusmäärärahojen lisäys on 75 722 000 euroa;

C. ottaa huomioon, että maksumäärärahojen 69 652 000 euron lisäys toteutetaan kokonaan kohdentamalla uudelleen Galileo-ohjelman määrärahoja, joten maksumäärärahojen kokonaistaso vuoden 2015 talousarviossa säilyy ennallaan;

D. ottaa huomioon, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston (Frontex) maksusitoumus- ja maksumäärärahoihin on ehdotettu 26,8 miljoonan euron lisäystä, josta osa on peräisin lisätalousarviosta nro 5/2015 saatavista lisämäärärahoista ja osa määrärahojen uudelleenkohdentamisesta luvussa 18 02 (Sisäinen turvallisuus) ulkorajarahaston vanhojen tapausten päättämisen vuoksi;

E. huomauttaa, että hätätilanteesta aiheutuva taloudellinen taakka on toistaiseksi kohdistunut lähinnä unionin eteläisten rannikkovaltioiden kansallisiin talousarvioihin;

F. katsoo, että lisääntynyttä muuttoliikettä Eurooppaan ei voida pitää tilapäisenä ilmiönä, kun otetaan huomioon keskipitkän aikavälin makrotaloudelliset ennusteet sekä vastakkaiset väestökehityssuuntaukset unionissa ja sen naapurialueilla, varsinkin Länsi- ja Keski-Afrikassa;

G. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksellä nro 5/2015 myös lisätään kolmen viraston henkilöstöä siten, että Frontexiin perustetaan kuusitoista uutta tointa, Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastoon (EASO) neljä uutta tointa ja Euroopan poliisivirastoon (Europol) kolme uutta tointa;

H. toteaa, että jollei muuttovirtoja hallita tehokkaasti ja ajoissa, ne voivat johtaa huomattaviin kustannuksiin muilla toimintalohkoilla;

1. panee merkille komission antaman esityksen lisätalousarvioksi nro 5/2015 ja neuvoston kannan siihen;

2. on tyytyväinen kaikkien toimielinten halukkuuteen lisätä maahanmuuttoa ja turvapaikka-asioita koskevia talousarviomäärärahoja ilmeisen kiireellisen tarpeen vuoksi;

3. muistuttaa kehottaneensa lisäämään huomattavasti kyseisten budjettikohtien määrärahoja ja kyseisten virastojen henkilöstöä jo käsitellessään vuoden 2015 talousarviota lokakuussa 2014;

4. pitää kuitenkin valitettavana, että lisätalousarvioesityksessä nro 5/2015 esitetyt lisäykset ovat pieniä eivätkä vastaa todellisia tarpeita, jotka johtuvat käynnissä olevasta ja todennäköisesti pahenevasta kriisistä Välimerellä, Ukrainasta tulevien pakolaisten määrän lisääntymistä koskevasta kasvavasta riskistä sekä tarpeesta puuttua yleisesti muuttoliikkeisiin liittyviin haasteisiin; korostaa kuitenkin, että näiden varojen käyttöä on valvottava huolellisesti ja sopimus- ja alihankintamenettelyjen avoimuutta on lisättävä, sillä jäsenvaltioissa on havaittu useita väärinkäytöksiä, joita tutkitaan;

5. pitää valitettavana, että jäsenvaltioiden välille on muodostunut näkemyseroja neuvostossa Euroopan muuttoliikeagendaan sisältyvästä komission ehdotuksesta; toteaa, että muuttoliikeilmiön luonteen vuoksi tämä hätätilanne voidaan hoitaa tehokkaammin unionin tasolla;

6. katsoo, että asiasta vastaavien erillisvirastojen henkilöstöä ei saisi vähentää tai siirtää toisiin tehtäviin; katsoo, että kyseisten virastojen on kohdennettava henkilöresurssinsa asianmukaisesti voidakseen hoitaa lisääntyvät tehtävänsä;

7. korostaa, että unionin eteläisille rannoille saapuu suuri määrä maahanpyrkijöitä, turvapaikka-asioiden tukiviraston rooli turvapaikka-asioiden hallinnoinnissa kasvaa ja vastaanottoedellytysten etupainotteiselle luomiselle on selvästi pyydetty tukea, joten ehdotus lisätä viraston henkilöstöä vain neljällä henkilöllä on selvästi riittämätön; vaatii näin ollen turvapaikka-asioiden tukivirastolle riittävää henkilöstöä ja riittäviä määrärahoja vuodeksi 2016, jotta se voi hoitaa tehtävänsä ja operaationsa asianmukaisesti;

Tiistai 7. heinäkuuta 2015

8. katsoo, että komission olisi arvioitava yksityiskohtaisesti Euroopan muuttoliikeagendan ja Euroopan turvallisuusagendan osana esitettyjen toimenpiteiden talousarviovaikutukset ja Europolille aiheutuvat lisätehtävät, jotta parlamentti ja neuvosto voivat asianmukaisesti mukauttaa Europolin talousarvio- ja henkilöstötarpeita; korostaa Europolin roolia jäsenvaltioille annettavan rajatylittävän tuen ja tietojenvaihdon yhteydessä; korostaa, että Europol tarvitsee riittäviä määrärahoja ja riittävää henkilöstöä vuodeksi 2016, jotta se voi hoitaa tehtävänsä ja operaationsa asianmukaisesti;

9. pyytää komissiota arvioimaan monivuotisen rahoituskehyksen väliarvioinnin yhteydessä mahdollisimman tarkasti turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston tarpeet vuoteen 2020 saakka; pyytää komissiota tekemään ehdotuksen riittävästä lisäyksestä ja mahdollisesti mukauttamaan rahoituksen jakautumista rahaston eri ohjelmien ja toteutusmenetelmien välillä rahoitusnäkymien tarkistamisen jälkeen;

10. ilmaisee haluavansa muuttaa turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston budjettinimikkeistöä, jotta voidaan lisätä avoimuutta ja parantaa valvontaa vuotuisten määrärahojen kohdentamisessa rahaston eri ohjelmien ja toteutusmenetelmien välillä asetuksen (EU) N:o 516/2014 mukaisesti ([1]);

11. panee myös merkille, että lisätalousarvioesityksessä nro 5/2015 ei esitetä vuoden 2015 talousarvion maksumäärärahojen kokonaismäärän lisäämistä vaan siinä ainoastaan kohdennetaan jälleen kerran uudelleen jo käytettävissä olevia määrärahoja;

12. katsoo ehdottomasti, että Galileo-ohjelman määrärahojen uudelleenkohdentaminen on korvattava asianmukaisesti vuoden 2016 talousarviossa;

13. vahvistaa kuitenkin halukkuutensa hyväksyä komission antama esitys lisätalousarvioksi nro 5/2015 mahdollisimman pian tilanteen kiireellisyyden vuoksi;

14. hyväksyy näin ollen neuvoston kannan lisätalousarvioesitykseen nro 5/2015;

15. kehottaa puhemiestä toteamaan lisätalousarvion nro 5/2015 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja kansallisille parlamenteille.

([1]) Asetuksen (EU) N:o 516/2014 mukaisesti turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston kokonaismäärärahat kaudella 2014–2020 ovat 3 137 miljoonaa euroa. Määrä jakautuu seuraavasti:
a. 2 392 miljoonaa euroa kansallisiin ohjelmiin (19 artikla)
b. 360 miljoonaa euroa liitteessä II lueteltuihin erityistoimiin (16 artikla), uudelleensijoittamisohjelmaan (17 artikla) ja siirtoihin (18 artikla)
c. 385 miljoonaa euroa unionin toimiin (20 artikla), hätäapuun (21 artikla), Euroopan muuttoliikeverkostoon (22 artikla) ja tekniseen apuun (23 artikla).
Nykyinen budjettinimikkeistö ei millään tavoin vastaa tätä jakaumaa.

P8_TA(2015)0253

Vakautus- ja assosiaatiosopimus entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kanssa (pöytäkirja Kroatian liittymisen huomioon ottamiseksi) ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian väliseen vakautus- ja assosiaatiosopimukseen Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi liitettävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta (05548/2014 – C8-0127/2014 – 2013/0386(NLE))

(Hyväksyntä)

(2017/C 265/31)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (05548/2014),

— ottaa huomioon luonnoksen pöytäkirjaksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian väliseen vakautus- ja assosiaatiosopimukseen Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (05547/2014),

— ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 217 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan i alakohdan sekä 218 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0127/2014),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan, 99 artiklan 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen (A8-0188/2015),

1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;

2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian hallitukselle ja parlamentille.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0254

Vakautus- ja assosiaatiosopimus Serbian kanssa (pöytäkirja Kroatian liittymisen huomioon ottamiseksi) ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Serbian tasavallan väliseen vakautus- ja assosiaatiosopimukseen Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi liitettävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta (06682/2014 – C8-0098/2014 – 2014/0039(NLE))

(Hyväksyntä)

(2017/C 265/32)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (06682/2014),

— ottaa huomioon luonnoksen pöytäkirjaksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Serbian tasavallan väliseen vakautus- ja assosiaatiosopimukseen Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (06681/2014),

— ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 217 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan i alakohdan sekä 218 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0098/2014),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 99 artiklan 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen (A8-0189/2015),

1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;

2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Serbian tasavallan hallitukselle ja parlamentille.

P8_TA(2015)0255

Tiede- ja teknologiayhteistyö Intian kanssa: sopimuksen uusiminen ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Intian tasavallan hallituksen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen uusimisesta (05872/2015 – C8-0074/2015 – 2014/0293(NLE))

(Hyväksyntä)

(2017/C 265/33)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Intian tasavallan hallituksen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen uusimisesta (05872/2015),

— ottaa huomioon tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön ja Intian tasavallan hallituksen välillä 25. kesäkuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/648/EY ([1]),

— ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 186 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0074/2015),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan,108 artiklan 7 kohdan ja 50 artiklan 1 kohdan,

— ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan suosituksen (A8-0179/2015),

1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen uusimiselle;

2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Intian tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

([1]) EYVL L 213, 9.8.2002, s. 29.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0256

Tieteellinen ja teknologinen yhteistyö Färsaarten kanssa: Horisontti 2020 ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Färsaarten välisen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevan sopimuksen, jonka nojalla Färsaaret assosioituu tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaan Horisontti 2020 (2014–2020), tekemisestä (05660/2015 – C8-0057/2015 – 2014/0228(NLE))

(Hyväksyntä)

(2017/C 265/34)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (05660/2015),

— ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Färsaarten välistä tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevaksi sopimukseksi, jonka nojalla Färsaaret assosioituu tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaan Horisontti 2020 (2014–2020) (14014/2014),

— ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 186 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan ja 8 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0057/2015),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan, 108 artiklan 7 kohdan ja 50 artiklan 1 kohdan,

— ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan suosituksen (A8-0180/2015),

1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;

2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Färsaarten hallituksille ja parlamenteille.

P8_TA(2015)0257

Osakkeenomistajien pitkäaikainen vaikuttaminen ja hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskeva selvitys ***I

Euroopan parlamentin tarkistukset 8. heinäkuuta 2015 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2007/36/EY muuttamisesta osakkeenomistajien pitkäaikaiseen vaikuttamiseen kannustamisen osalta sekä direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevan selvityksen tiettyjen osien osalta (COM(2014)0213 – C7-0147/2014 – 2014/0121(COD)) ([1])

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 265/35)

[tark. 1, jollei toisin ilmoiteta]

EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSET (*)

komission ehdotukseen

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2015/…

direktiivin 2007/36/EY muuttamisesta osakkeenomistajien pitkäaikaiseen vaikuttamiseen kannustamisen osalta, direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevan selvityksen tiettyjen osien osalta *sekä direktiivin 2004/109/EY muuttamisesta*

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ovat kuulleet Euroopan tietosuojavaltuutettua,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/36/EY ([2]) säädetään vaatimuksista, jotka koskevat osakkeenomistajien eräiden äänivaltaisiin osakkeisiin liittyvien oikeuksien käyttöä sellaisten yhtiöiden yhtiökokouksissa, joiden sääntömääräinen kotipaikka on jäsenvaltion alueella ja joiden osakkeet on otettu kaupankäynnin kohteeksi jäsenvaltiossa sijaitsevilla tai toimivilla säännellyillä markkinoilla.

([1]) Tarkistusten hyväksymisen jälkeen asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 61 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A8-0158/2015).

(*) Tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ▌.

([1]) EUVL C 451, 16.12.2014, s. 87.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/36/EY, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä (EUVL L 184, 14.7.2007, s. 17).

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

(2) ***Osakkeenomistajat eivät omista yhtiöitä, jotka ovat erillisiä oikeushenkilöitä eivätkä kokonaan osakkeenomistajien määräysvallassa, mutta ovat kuitenkin tärkeässä asemassa näiden yhtiöiden hallinnointi- ja ohjausjärjestelmissä.*** Finanssikriisi on osoittanut, että osakkeenomistajat ovat monissa tapauksissa tukeneet johdon liiallista lyhytaikaista riskinottoa. ***Lisäksi*** yhteisösijoittajat ja omaisuudenhoitajat eivät nykyään ***usein*** ”valvo” riittävästi sijoitusten kohdeyhtiöitä eivätkä vaikuta niihin ***ja keskittyvät liikaa lyhyen aikavälin tuottoihin***, mikä ▌ johtaa julkisesti noteerattujen yhtiöiden epäoptimaalisiin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiin ja tuloksiin.

(2 a) Osakkeenomistajien saaminen entistä tiiviimmin mukaan yhtiöiden hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiin on yksi keino parantaa niiden taloudellista ja muuta kuin taloudellista tulosta. Osakkeenomistajien oikeudet eivät ole kuitenkaan ainoa yhtiöiden hallinnointi- ja ohjausjärjestelmissä pitkällä aikavälillä huomioon otettava seikka, vaan tarvitaan lisätoimia, joilla taataan kaikkien sidosryhmien, erityisesti työntekijöiden, paikallisviranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan, aktiivisempi osallistuminen.

(3) Komissio on ilmoittanut eurooppalaista yhtiöoikeutta sekä yritysten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevassa toimintasuunnitelmassa useista hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiin liittyvistä toimista, joiden erityisenä tavoitteena on edistää osakkeenomistajien pitkäaikaista vaikuttamista ja lisätä läpinäkyvyyttä yhtiöiden ja sijoittajien välillä.

(4) Jotta voitaisiin helpottaa edelleen osakkeenomistajien oikeuksien käyttöä sekä julkisesti noteerattujen yhtiöiden ja osakkeenomistajien välistä vaikuttamista, julkisesti noteeratuilla yhtiöillä olisi oltava ***oikeus saada selville***, keitä niiden osakkeenomistajat ovat, ja olla näihin suoraan yhteydessä. Sen vuoksi tässä direktiivissä olisi ***avoimuuden lisäämiseksi ja vuoropuhelun parantamiseksi*** säädettävä kehyksestä, jolla varmistetaan osakkeenomistajien tunnistettavuus. **[tark. 29]**

(5) Arvopaperitilejä osakkeenomistajien puolesta ylläpitävien välittäjien muodostaman ketjun tehokkuus vaikuttaa erityisesti rajat ylittävissä tilanteissa suuressa määrin siihen, käyttävätkö osakkeenomistajat tosiasiallisesti oikeuksiaan. Tämän direktiivin tavoitteena on helpottaa osakkeenomistajien oikeuksien käyttöä parantamalla osakkeiden hallussapitoketjussa olevien välittäjien suorittamaa tiedonsiirtoa.

(6) Välittäjien tärkeän aseman vuoksi ne olisi velvoitettava auttamaan ***osakkeenomistajia näiden*** oikeuksien käytössä***, kun osakkeenomistajat haluavat*** käyttää oikeuksia itse ***tai*** nimetä kolmannen henkilön käyttämään niitä. Kun ***osakkeenomistajat eivät*** halua käyttää oikeuksia itse ja ***ovat nimenneet*** välittäjän kolmanneksi henkilöksi, välittäjällä olisi oltava velvollisuus käyttää näitä oikeuksia ***osakkeenomistajien*** nimenomaisen valtuutuksen ja ohjeiden perusteella ja osakkeenomistajien hyväksi.

(7) Jotta voitaisiin edistää pääomasijoituksia koko unionissa sekä osakkeisiin liittyvien oikeuksien käyttöä, tällä direktiivillä olisi ***lisättävä huomattavasti välittäjien tarjoamien palvelujen kustannusten läpinäkyvyyttä***. Jotta voitaisiin ***estää*** hintasyrjintä, joka kohdistuu rajat ylittävään osakkeiden hallussapitoon muttei niiden puhtaasti kansalliseen hallussapitoon, ***kansallisesta ja rajat ylittävästä oikeuksien käytöstä perittyjen maksujen erot olisi asianmukaisesti perusteltava ja niiden olisi vastattava*** välittäjien tarjoamien palvelujen ***todellisten kustannusten eroja***. Kolmansien maiden välittäjien, jotka ovat perustaneet sivuliikkeen unioniin, olisi kuuluttava osakkeenomistajien tunnistamista, tietojen toimittamista, osakkeenomistajien oikeuksien käytön helpottamista sekä ***kustannusten*** läpinäkyvyyttä koskevien sääntöjen soveltamisalaan sen varmistamiseksi, että säännöksiä sovelletaan tosiasiallisesti tällaisten välittäjien välityksellä hallussa pidettäviin osakkeisiin.

(8) Osakkeenomistajien tosiasiallinen ja kestävä vaikuttaminen on ***olennainen tekijä*** julkisesti noteerattujen yhtiöiden hallinnointi- ja ohjausmallissa, joka perustuu eri elinten ja eri sidosryhmien väliseen keskinäiseen valvontaan. ***Sidosryhmien ja erityisesti työntekijöiden asianmukaista osallistumista olisi pidettävä äärimmäisen tärkeänä tekijänä, kun kehitetään yhtiöiden hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä koskevaa tasapuolista unionin kehystä.***

(9) Yhteisösijoittajat ja omaisuudenhoitajat ovat ***usein*** tärkeitä julkisesti noteerattujen yhtiöiden osakkeenomistajia unionissa, minkä vuoksi niillä voi olla ***huomattava*** merkitys tällaisten yhtiöiden hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien kannalta, mutta myös yleisemmin niiden strategian ja pitkän aikavälin tuloksen kannalta. Viime vuosien kokemukset ovat kuitenkin osoittaneet, että yhteisösijoittajat ja omaisuudenhoitajat eivät useinkaan pyri vaikuttamaan ***asianmukaisesti*** yhtiöihin, joissa niillä on osakkeita, ja ▌ että yhtiöt pyrkivät ***usein*** pääomamarkkinoista johtuvien paineiden vuoksi hyvään tulokseen lyhyellä aikavälillä, ***mikä vaarantaa yhtiöiden pitkän aikavälin taloudellisen ja muun kuin taloudellisen tuloksen ja johtaa useiden muiden kielteisten seurausten lisäksi siihen, että*** investoinnit esimerkiksi tutkimukseen ja kehittämiseen eivät ole optimaalisella tasolla, mikä heikentää yhtiöiden ▌ pitkän aikavälin tulosta.

(10) Yhteisösijoittajat ja omaisuudenhoitajat eivät useinkaan anna riittävästi tietoja sijoitusstrategioistaan, vaikuttamispolitiikastaan ***sekä*** niiden täytäntöönpanosta ***ja tuloksista***. Tällaisten tietojen julkistaminen ***vaikuttaisi*** myönteisesti sijoittajien käsitykseen eri tilanteista, ***antaisi*** lopullisille edunsaajille, kuten tuleville eläkkeensaajille, mahdollisuuden tehdä optimaalisia sijoituspäätöksiä sekä ***helpottaisi*** yhtiöiden ja niiden osakkeenomistajien välistä vuoropuhelua, ***tehostaisi*** osakkeenomistajien vaikuttamista ja ***lujittaisi*** yhtiöiden vastuuvelvollisuutta ***sidosryhmiä ja*** kansalaisyhteiskuntaa kohtaan.

(11) Sen vuoksi yhteisösijoittajien ja omaisuudenhoitajien olisi laadittava osakkeenomistajien vaikuttamispolitiikka, jossa vahvistetaan muun muassa se, miten ne sisällyttävät osakkeenomistajien vaikuttamisen sijoitusstrategiaansa, valvovat kohdeyhtiöitä***, myös niiden ympäristöriskejä ja sosiaalisia riskejä***, käyvät kohdeyhtiöiden ***ja niiden sidosryhmien*** kanssa vuoropuhelua ja käyttävät äänioikeuksia. Lisäksi vaikuttamispolitiikkaan olisi sisällyttävä toimenpiteitä, joilla hallitaan todellisia tai mahdollisia eturistiriitoja, kuten sitä, että yhteisösijoittaja, omaisuudenhoitaja tai näihin sidossuhteessa olevat yhtiöt tarjoavat kohdeyhtiölle finanssipalveluja. Vaikuttamispolitiikka ja sen täytäntöönpano ja tulokset olisi julkistettava ***ja lähetettävä yhteisösijoittajien asiakkaille*** vuosittain. Jos yhteisösijoittajat tai omaisuudenhoitajat päättävät olla laatimatta vaikuttamispolitiikkaa ja/tai päättävät olla julkistamatta sen täytäntöönpanoa ja tuloksia, niiden olisi esitettävä selkeät perusteet päätökselleen.

(12) Yhteisösijoittajien olisi julkistettava vuosittain, miten niiden ***sijoitusstrategia*** on sovitettu yhteen niiden velkaprofiilin ja velkojen duraation kanssa ja miten tämä vaikuttaa keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä niiden varojen tuottoon. Jos yhteisösijoittajat käyttävät omaisuudenhoitajia joko siten, että omaisuudenhoitaja hoitaa varoja yksilöllisesti täydellä valtakirjalla, tai siten, että se hoitaa yhdistettyjä varoja, yhteisösijoittajien olisi julkistettava omaisuudenhoitajan kanssa tehdyn järjestelyn pääkohdat ilmoittamalla muun muassa, kannustaako yhteisösijoittaja omaisuudenhoitajaa sovittamaan sijoitusstrategiansa ja -päätöksensä yhteen yhteisösijoittajan velkaprofiilin ja velkojen duraation kanssa, tekemään investointipäätökset yhtiön keskipitkän aikavälin tai pitkän aikavälin tuloksen perusteella ja vaikuttamaan yhtiöihin ja miten yhteisösijoittaja arvioi omaisuudenhoitajan tuloksia, omaisuudenhoitopalveluista suoritettavan vastikkeen rakennetta ja tavoitteeksi asetettua salkun kiertonopeutta. Tällä edistettäisiin yhteisösijoittajien lopullisten edunsaajien, omaisuudenhoitajien ja kohdeyhtiöiden etujen asianmukaista yhteensovittamista sekä mahdollisesti pitempiaikaisten sijoitusstrategioiden laatimista ja pitempiaikaisten suhteiden kehittämistä niiden kohdeyhtiöiden kanssa, joihin osakkeenomistajat vaikuttavat.

(13) Omaisuudenhoitajat olisi velvoitettava ***julkistamaan***, miten niiden sijoitusstrategiassa ja sen täytäntöönpanossa noudatetaan omaisuudenhoitojärjestelyä ja miten sijoitusstrategia ja -päätökset myötävaikuttavat yhteisösijoittajan varojen tuottoon keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Niiden olisi ***julkistettava*** myös, ***mikä on niiden salkun kiertonopeus,*** tekevätkö ne investointipäätökset kohdeyhtiön keskipitkän ja pitkän aikavälin tuloksesta tekemänsä arviointien perusteella ▌ja käyttääkö omaisuudenhoitaja valtakirjaneuvonantajia vaikuttamistoimiinsa. ***Omaisuudenhoitajien olisi ilmoitettava suoraan yhteisösijoittajille muut tiedot, kuten tiedot salkun koostumuksesta ja kiertonopeuteen liittyvistä kustannuksista sekä syntyneistä eturistiriidoista ja niiden ratkaisemisesta.*** Näiden tietojen ansiosta yhteisösijoittajat voisivat valvoa omaisuudenhoitajaa paremmin, ja tiedoilla kannustettaisiin myös etujen asianmukaiseen yhteensovittamiseen ja osakkeenomistajien vaikuttamiseen.

(14) Jotta pääomasijoitusketjussa kulkevat tiedot paranisivat, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että valtakirjaneuvonantajat vahvistavat ja toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet, joilla ***ne varmistavat parhaan kykynsä mukaan***, että niiden antamat äänestyssuositukset ovat tarkkoja ja luotettavia ja perustuvat kaikkien kyseisten neuvonantajien käytettävissä olevien tietojen perusteelliseen analysointiin ja että niihin eivät vaikuta olemassa olevat tai mahdolliset eturistiriidat tai liikesuhteet. ***Valtakirjaneuvonantajien olisi hyväksyttävä käytännesäännöt ja noudatettava niitä. Käytännesäännöistä poikkeamisesta olisi ilmoitettava ja annettava selvitys samoin kuin käyttöönotetuista vaihtoehtoisista ratkaisuista. Valtakirjaneuvonantajien olisi annettava vuosittain kertomus käytännesääntöjensä soveltamisesta.*** Valtakirjaneuvonantajien olisi julkistettava tietyt avaintiedot, jotka liittyvät niiden äänestyssuositusten valmisteluun ja kaikkiin todellisiin ja mahdollisiin eturistiriitoihin tai liikesuhteisiin, jotka voivat vaikuttaa äänestyssuositusten valmisteluun.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

(15) Koska palkitseminen on yksi keskeisistä välineistä, joilla yhtiöt voivat sovittaa omat etunsa ja johtajiensa edut yhteen, ja koska johtajilla on ratkaiseva rooli yhtiöissä, on tärkeää, että yhtiöiden palkitsemisjärjestelmästä päätetään asianmukaisella tavalla ▌, sanotun kuitenkaan rajoittamatta palkitsemista koskevia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([1]) säännöksiä ***ja ottaen huomioon erot eri jäsenvaltioissa toimivien yhtiöiden hallintorakenteissa. Johtajien tuloksia olisi arvioitava sekä taloudellisten että muiden kuin taloudellisten tulosperusteiden, kuten ympäristöä koskevien, sosiaalisten ja hallinnointia koskevien perusteiden, mukaan.***

(15 a) Yhtiön johtajien palkitsemisjärjestelmän olisi myös edistettävä yhtiön kasvua pitkällä aikavälillä, jotta se vastaa tehokkaampaa hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää eikä ole täysin tai suurimmaksi osaksi sidoksissa lyhytaikaisiin sijoitustavoitteisiin.

(16) Sen varmistamiseksi, että osakkeenomistajat voivat tosiasiallisesti vaikuttaa palkitsemisjärjestelmään, niille olisi annettava oikeus ***äänestää palkitsemisjärjestelmästä*** yhtiön palkitsemisjärjestelmästä laaditun selkeän, ymmärrettävän ja kattavan yleisesityksen perusteella. Palkitsemisjärjestelmä olisi sovitettava yhteen yhtiön liiketoimintastrategian, tavoitteiden, arvojen ja pitkän aikavälin etujen kanssa, ja siihen olisi kuuluttava toimenpiteitä, joilla vältetään eturistiriidat. Yhtiöiden olisi palkittava johtajiaan ainoastaan osakkeenomistajien ***äänestämän*** palkitsemisjärjestelmän mukaisesti. ***Äänestämällä*** hyväksytty palkitsemisjärjestelmä olisi julkistettava viipymättä. **[tark. 30]**

(17) Sen varmistamiseksi, että palkitsemisjärjestelmä pannaan järjestelmän mukaisesti täytäntöön, osakkeenomistajille olisi annettava oikeus ***järjestää neuvoa-antava äänestys*** yhtiön palkitsemisraportista. Johtajien vastuuvelvollisuuden varmistamiseksi palkitsemisraportin olisi oltava selkeä ja ymmärrettävä, ja siinä olisi annettava kattava kokonaiskuva yksittäisten johtajien palkitsemisesta edellisellä tilikaudella. Jos osakkeenomistajat äänestävät palkitsemisraporttia vastaan, yhtiön olisi ***tarvittaessa aloitettava vuoropuhelu osakkeenomistajien kanssa raportin hylkäämisen syiden selvittämiseksi. Yhtiön olisi*** ilmoitettava seuraavassa palkitsemisraportissa, miten osakkeenomistajien äänestys on otettu huomioon.**[tark. 31]**

(17 a) Suurten yhtiöiden toimintaan ja erityisesti niiden saamiin voittoihin, voitoista maksettuihin veroihin ja saatuihin tukiin liittyvän avoimuuden lisääminen on välttämätöntä osakkeenomistajien ja muiden unionin kansalaisten yhtiöitä koskevan luottamuksen varmistamiseksi ja yhtiöihin vaikuttamisen helpottamiseksi. Pakollinen raportointi tällä alalla voidaan sen vuoksi nähdä tärkeänä osana vastuuta, joka yrityksillä on osakkeenomistajia ja yhteiskuntaa kohtaan.

(18) Jotta ***sidosryhmät,*** osakkeenomistajat ***ja kansalaisyhteiskunnan edustajat*** voisivat tutustua helposti kaikkiin asiaankuuluviin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskeviin tietoihin, palkitsemisraportin olisi oltava osa yhtiön hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevaa selvitystä, joka julkisesti noteerattujen yhtiöiden on julkistettava 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun direktiivin 2013/34/EU ([2]) 26 artiklan mukaisesti.

(18 a) On tarpeen erottaa toisistaan menettelyt johtajien palkitsemiseksi ja työntekijöiden palkanmuodostusjärjestelmät. Palkitsemista koskevien säännösten soveltaminen ei näin ollen saisi vaikuttaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 153 artiklan 5 kohdassa taattujen perusoikeuksien täysimääräiseen käyttämiseen, kansallisen sopimus- ja työoikeuden yleisten periaatteiden noudattamiseen eikä soveltuvissa tapauksissa työmarkkinaosapuolten oikeuteen tehdä ja panna täytäntöön työehtosopimuksia kansallisten lakien ja käytäntöjen mukaisesti.

(18 b) Palkitsemista koskevien säännösten soveltaminen ei myöskään saisi rajoittaa työntekijöiden edustusta hallinnollisissa elimissä sekä johto- ja valvontaelimissä koskevien mahdollisten kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamista.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

(19) Liiketoimet lähipiirin kanssa voivat aiheuttaa vahinkoa yhtiöille ▌, koska ne voivat antaa lähipiirille mahdollisuuden ottaa haltuunsa yhtiölle kuuluvaa arvoa. Sen vuoksi on tärkeää suojata ***yhtiöiden*** etuja asianmukaisilla suojatoimilla. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että ***osakkeenomistajat hyväksyvät tai yhtiön hallinto- tai valvontaelin hyväksyy merkittävät lähipiiriliiketoimet sellaisten menettelyjen mukaisesti, joilla estetään lähipiiriä hyötymästä asemastaan ja varmistetaan yhtiön ja lähipiiriin kuulumattomien osakkeenomistajien, myös vähemmistöosakkaiden, etujen asianmukainen suojelu***. Lisäksi yhtiöiden olisi julkistettava ***merkittävät*** lähipiiriliiketoimet ***viimeistään*** kyseisten liiketoimien toteutusajankohtana ja liitettävä niitä koskevaan ilmoitukseen ▌raportti, jossa arvioidaan, onko liiketoimi markkinaehtojen mukainen, ja vahvistetaan, että liiketoimi on ***yhtiön***, myös vähemmistöosakkaiden, kannalta kohtuullinen ja järkevä. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus jättää näiden vaatimusten ulkopuolelle yhtiön ja ***yhteisyritysten ja sen konsernin yhden tai useamman jäsenen*** väliset liiketoimet***, jos kyseiset konsernin jäsenet tai yhteisyritykset ovat kokonaan yhtiön omistuksessa tai jos muulla yhtiön lähipiirillä ei ole intressiä konsernin jäsenissä tai yhteisyrityksissä, sekä liiketoimet, jotka toteutetaan tavanomaisessa liiketoiminnassa ja tavanomaisten markkinaehtojen mukaisesti.***

(20) Lokakuun 24 päivänä 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ([1]) perusteella on tarpeen sovittaa yhteen osakkeenomistajien oikeuksien käytön helpottaminen ja yksityisyyden ja henkilötietojen suoja. Osakkeenomistajia koskevat tunnistetiedot olisi rajoitettava kunkin osakkeenomistajan nimeen ja yhteystietoihin***, mukaan luettuina täydellinen osoite, puhelinnumero ja tarvittaessa sähköpostiosoite, sekä kunkin osakkeenomistajan omistamien osakkeiden määrään ja äänioikeuksiin***. Tietojen olisi oltava paikkansapitäviä, ne olisi pidettävä ajan tasalla, ja sekä välittäjillä että yhtiöillä olisi oltava mahdollisuus oikaista tai poistaa kaikki virheelliset tai puutteelliset tiedot. Osakkeenomistajia koskevia tunnistetietoja ei saisi käyttää mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin helpottamaan osakkeenomistajien oikeuksien käyttöä***, osakkeenomistajien vaikuttamista sekä yhtiön ja osakkeenomistajan välistä vuoropuhelua***.

(21) Jotta varmistettaisiin osakkeenomistajien tunnistamista, tietojen toimittamista, osakkeenomistajien oikeuksien käytön helpottamista ja palkitsemisraporttia koskevien ***artiklojen*** yhdenmukainen ***soveltaminen***, komissiolle olisi siirrettävä ***valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä osakkeenomistajien tunnistetietojen toimittamista, tietojen toimittamista yhtiön ja osakkeenomistajien välillä, osakkeenomistajien oikeuksien käytön helpottamista välittäjän avulla sekä palkitsemisraportin vakiomuotoista esitystapaa koskevien erityisvaatimusten määrittämisestä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.***

(22) Sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia tai tämän direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteitä sovelletaan käytäntöön, kyseisten vaatimusten rikkomiseen olisi sovellettava seuraamuksia. Tätä varten seuraamusten olisi oltava riittävän varoittavia ja oikeasuhteisia.

(23) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita unionin osakemarkkinoiden kansainvälisen luonteen vuoksi ja koska yksittäisten jäsenvaltioiden toimet johtaisivat todennäköisesti erilaisiin säännöstöihin, jotka voisivat heikentää sisämarkkinoiden toimintaa tai luoda uusia esteitä sen toiminnalle, tavoitteet voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(24) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 ([2]) annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

([2]) EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2007/36/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2007/36/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan virke seuraavasti:

"Lisäksi siinä säädetään ***erityisvaatimuksista, joiden avulla voidaan helpottaa*** osakkeenomistajien ***vaikuttamista pitkällä aikavälillä ja jotka koskevat esimerkiksi osakkeenomistajien tunnistamista, tietojen toimittamista ja osakkeenomistajien oikeuksien käytön helpottamista***. ***Se luo myös*** läpinäkyvyyttä ***yhteisösijoittajien ja omaisuudenhoitajien*** vaikuttamispolitiikkoihin ***sekä valtakirjaneuvonantajien toimintaan, ja siinä säädetään tietyistä johtajien palkitsemista ja lähipiiriliiketoimia koskevista vaatimuksista***."

a a) Lisätään 3 kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

"3 a. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuja yrityksiä ei voida missään tapauksessa vapauttaa I b luvun säännösten soveltamisesta."

b) Lisätään ***3 a kohdan jälkeen kohta*** seuraavasti:

"3 b. Sovelletaan I b lukua osakkeisiin sijoittaviin yhteisösijoittajiin ja sellaisiin omaisuudenhoitajiin, jotka sijoittavat suoraan tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen välityksellä yhteisösijoittajien puolesta osakkeisiin. ***Sitä sovelletaan myös valtakirjaneuvonantajiin.***"

b a) Lisätään 3 b kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

"3 c. Tämän direktiivin säännökset eivät vaikuta tietyntyyppisiä julkisesti noteerattuja yhtiöitä tai yhteisöjä sääntelevässä alakohtaisessa unionin lainsäädännössä annettujen säännösten soveltamiseen. Alakohtaisen unionin lainsäädännön säännökset ovat ensisijaisia tähän direktiiviin nähden, jos tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset ovat ristiriidassa alakohtaisessa unionin lainsäädännössä säädettyjen vaatimusten kanssa. Jos tässä direktiivissä säädetään yksityiskohtaisemmista säännöistä tai lisävaatimuksista alakohtaisen unionin lainsäädännön säännöksiin verrattuna, näitä säännöksiä sovelletaan yhdessä tämän direktiivin säännösten kanssa."

2) Lisätään 2 artiklaan d–***j c*** alakohta seuraavasti:

"d) 'välittäjällä' oikeushenkilöä, jonka sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka on Euroopan unionissa ja joka ylläpitää asiakkaita varten arvopaperitilejä;

d a) 'suurella yhtiöllä' yhtiötä, joka täyttää direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdassa vahvistetut kriteerit;

d b) 'suurella konsernilla' konsernia, joka täyttää direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 7 kohdassa vahvistetut kriteerit;

e) 'kolmannen maan välittäjällä' oikeushenkilöä, jonka sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka on unionin ulkopuolella ja joka ylläpitää asiakkaita varten arvopaperitilejä;

f) 'yhteisösijoittajalla' yritystä, joka harjoittaa ▌2 artiklan ***3 kohdan a, b ja c*** alakohdassa tarkoitettua henkivakuutustoimintaa ***sekä henkivakuutusvelvoitteet kattavaa jälleenvakuutustoimintaa*** ja jota ei ole suljettu pois ***Euroopan parlamentin ja neuvoston*** direktiivin ***2009/138/EY*** ([1]) 3***, 4, 9, 10, 11 tai 12*** artiklan nojalla, sekä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaa laitosta, joka kuuluu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/41/EY ([2]) soveltamisalaan kyseisen direktiivin 2 artiklan mukaisesti, jollei jäsenvaltio ole kyseisen direktiivin 5 artiklan mukaisesti päättänyt olla soveltamatta mainittua direktiiviä tai osia siitä kyseiseen laitokseen;

g) 'omaisuudenhoitajalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin ***2014/65/EU*** ([3]) 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä sijoituspalveluyritystä, joka tarjoaa yhteisösijoittajille salkunhoitopalveluja, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU ([4]) 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajaa, joka ei täytä kyseisen direktiivin 3 artiklan mukaisia poikkeusedellytyksiä, tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY ([5]) 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä rahastoyhtiötä tai direktiivin 2009/65/EY mukaisesti toimiluvan saanutta sijoitusyhtiötä edellyttäen, ettei se ole nimennyt kyseisen direktiivin nojalla toimiluvan saanutta rahastoyhtiötä hoitamaan kyseistä sijoitusyhtiötä;

h) 'osakkeenomistajan vaikuttamisella' sitä, että osakkeenomistaja valvoo yksin tai yhdessä muiden osakkeenomistajien kanssa yhtiöitä ***merkityksellisissä*** asioissa ***kuten*** strategia, ***taloudellinen ja muu kuin taloudellinen*** tulos, riski, pääomarakenne***, inhimilliset voimavarat, sosiaaliset ja ympäristövaikutukset*** ja hallinnointi- ja ohjausjärjestelmä sekä käy yhtiöiden ***ja niiden sidosryhmien*** kanssa vuoropuhelua näistä asioista ja ***käyttää äänioikeuksia ja muita osakkeisiin liittyviä oikeuksia***;

i) 'valtakirjaneuvonantajalla' oikeushenkilöä, joka antaa osakkeenomistajille ammattimaisesti suosituksia kyseisten osakkeenomistajien äänioikeuksien käytöstä;

l) 'johtajalla'

— ketä tahansa yhtiön hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäsentä;

— ***toimitusjohtajaa ja varatoimitusjohtajia, jos he eivät ole hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäseniä***;

j) 'lähipiirillä' samaa kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ([6]) mukaisesti hyväksytyissä kansainvälisissä tilinpäätösstandardeissa;

j a) 'varoilla' kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti laaditussa yhtiön konsolidoidussa taseessa esitettyjen varojen kokonaissummaa;

j b) 'sidosryhmällä' yksittäistä henkilöä, ryhmää, organisaatiota tai paikallisyhteisöä, johon yhtiön toiminta ja tulos vaikuttavat tai jolla muutoin on yhtiön toimintaan ja tulokseen liittyviä intressejä;

j c) 'osakkeenomistajan tunnistetiedoilla' tietoja, joiden avulla voidaan todentaa osakkeenomistajan henkilöllisyys ja joihin kuuluvat ainakin

— ***osakkeenomistajien nimet ja yhteystiedot (mukaan luettuina täydellinen osoite, puhelinnumero ja sähköpostiosoite) ja, jos nämä ovat oikeushenkilöitä, niiden yksilöllinen tunniste tai, jos sitä ei ole saatavilla, muut tunnistetiedot;***

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

— hallussa olevien osakkeiden määrä ja niihin liittyvät äänioikeudet."

---

(1) ***Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).***

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10).

(3) ***Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista ja direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU (uudelleenlaadittu) muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).***

(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

(5) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

(6) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).

2 a) Lisätään 2 artiklaan kohta seuraavasti:

"Jäsenvaltiot voivat tätä direktiiviä soveltaessaan sisällyttää ensimmäisen kohdan l alakohdassa tarkoitettuun johtajan määritelmään muita vastaavissa tehtävissä toimivia henkilöitä."

2 b) Lisätään 2 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

"2 a artikla

Tietosuoja

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tämän direktiivin mukainen henkilötietojen käsittely tapahtuu direktiivin 95/46/EY osaksi kansallista lainsäädäntöä saattavien kansallisten säädösten mukaisesti."

3) Lisätään 3 artiklan jälkeen I a ja I b luku seuraavasti:

"I A LUKU

OSAKKEENOMISTAJIEN TUNNISTAMINEN, TIETOJEN TOIMITTAMINEN JA OSAKKEENOMISTAJIEN OIKEUKSIEN KÄYTÖN HELPOTTAMINEN

3 a artikla

Osakkeenomistajien tunnistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ***yhtiöillä on oikeus*** saada selville, keitä niiden osakkeenomistajat ovat***, ottaen huomioon nykyiset kansalliset järjestelmät***.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että välittäjä ilmoittaa yhtiölle ilman aiheetonta viivytystä tämän pyynnöstä ***osakkeenomistajan tunnistetiedot***. Jos hallussapitoketjussa on useampia kuin yksi välittäjä, yhtiön pyyntö on toimitettava välittäjältä toiselle ilman aiheetonta viivytystä. ***Välittäjän, jolla on osakkeenomistajan tunnistetiedot, on toimitettava ne suoraan yhtiölle.***

Jäsenvaltiot voivat säätää, että arvopaperikeskukset toimivat välittäjinä, jotka ovat vastuussa osakkeenomistajien tunnistetietojen keräämisestä ja toimittamisesta suoraan yhtiölle.

3. Välittäjän on ilmoitettava asianmukaisesti osakkeenomistajille, että niiden ***tunnistetietoja*** voidaan ***käsitellä*** tämän artiklan mukaisesti ***ja soveltuvissa tapauksissa, että kyseiset tiedot on todellakin toimitettu yhtiölle***. Näitä tietoja saa käyttää ainoastaan osakkeenomistajan oikeuksien käytön***, vaikuttamisen sekä yhtiön ja osakkeenomistajan välisen yhtiöön liittyviä asioita koskevan vuoropuhelun*** helpottamiseen. ***Yhtiöt voivat joka tapauksessa antaa kolmansille osapuolille yleiskuvan yhtiön osakkeenomistusrakenteesta julkistamalla eri osakkeenomistajaluokat.*** Yhtiön ja välittäjän on varmistettava, että luonnolliset henkilöt ***ja oikeushenkilöt*** voivat oikaista tai poistaa

kaikki puutteelliset tai virheelliset tiedot***. Jäsenvaltioiden on varmistettava***, ***että yhtiöt*** ja ***välittäjät säilyttävät niille tämän artiklan mukaisesti toimitettuja osakkaanomistajan tunnistetietoja vain niin kauan kuin on tarpeen ja joka tapauksessa*** enintään 24 ***kuukautta sen jälkeen, kun yhtiö on saanut tai välittäjät ovat saaneet tietää, että kyseinen henkilö ei enää ole osakkeenomistaja***.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että välittäjän, joka ilmoittaa ***yhtiölle*** osakkeenomistajan ***tunnistetiedot 2 kohdan mukaisesti***, ei katsota rikkovan mitään sopimuksessa tai laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä asetettua tietojen ilmaisemista koskevaa rajoitusta.

5. ***Tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi*** siirretään komissiolle valta ***antaa 14 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä***, joissa täsmennetään 2 ja 3 kohdassa säädettyjä tietojen toimittamista koskevia ***vähimmäisvaatimuksia***, kuten toimitettavia tietoja, pyynnön ja toimituksen muotoa***, käytettävät suojatut toimitusmuodot mukaan luettuina,*** ja noudatettavia määräaikoja koskevia vaatimuksia.**[tark. 24]**

3 b artikla

Tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos yhtiö ***ei pidä*** suoraan yhteyttä osakkeenomistajiinsa, ▌ osakkeenomistajien osakkeita koskevat tiedot ***asetetaan saataville yhtiön verkkosivustolla ja välittäjä toimittaa ne osakkeenomistajille*** tai osakkeenomistajan antamien ohjeiden mukaisesti kolmannelle osapuolelle ***ilman aiheetonta viivytystä*** vähintään seuraavissa tapauksissa:

a) tietoja tarvitaan osakkeenomistajan osakkeista johtuvan, osakkeenomistajalle kuuluvan oikeuden käyttämiseen;

b) tiedot on tarkoitettu kaikille osakkeenomistajille, jotka omistavat kyseiseen luokkaan kuuluvia osakkeita.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että julkisesti noteeratut yhtiöt toimittavat osakkeista johtuvien oikeuksien käyttöön liittyvät tiedot 1 kohdan mukaisesti välittäjälle vakiomuodossa ja oikea-aikaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on velvoitettava välittäjä toimittamaan yhtiölle osakkeenomistajilta saatujen ohjeiden mukaisesti kyseisiltä osakkeenomistajilta saadut, niiden osakkeista johtuvien oikeuksien käyttöä koskevat tiedot ilman aiheetonta viivytystä.

4. Jos hallussapitoketjussa on useampia kuin yksi välittäjä, 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava välittäjältä toiselle ilman aiheetonta viivytystä.

5. ***Tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi*** siirretään komissiolle valta ***antaa 14 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä***, joissa täsmennetään 1–4 kohdassa säädettyjä tietojen toimittamista koskevia ***vähimmäisvaatimuksia***, kuten toimitettavien tietojen sisältöä, noudatettavia määräaikoja sekä toimitettavien tietojen tyyppejä ja muotoa***, käytettävät suojatut toimitusmuodot mukaan luettuina,*** koskevia vaatimuksia.

3 c artikla

Osakkeenomistajien oikeuksien käytön helpottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ***välittäjät helpottavat*** osakkeenomistajien oikeuksien käyttöä, kuten oikeutta osallistua yhtiökokouksiin ja äänestää niissä. Oikeuksien käytön helpottamiseen on kuuluttava ainakin ***yksi*** seuraavista:

a) välittäjä tekee tarvittavat järjestelyt, jotta osakkeenomistaja tai osakkeenomistajan nimeämä kolmas henkilö voi itse käyttää oikeuksia;

b) välittäjä käyttää osakkeista johtuvia oikeuksia osakkeenomistajan nimenomaisen valtuutuksen ja ohjeiden perusteella ja osakkeenomistajan hyväksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhtiöt ***julkistavat verkkosivustollaan yhtiökokousten pöytäkirjat ja äänestystulokset. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhtiöt*** vahvistavat osakkeenomistajien yhtiökokouksissa antamat tai niiden puolesta annetut äänet***, jos äänestys toimitetaan sähköisesti***. Jos äänestäjänä on välittäjä, sen on toimitettava osakkeenomistajalle vahvistus äänestämisestä. Jos hallussapitoketjussa on useampia kuin yksi välittäjä, vahvistus on toimitettava välittäjältä toiselle ilman aiheetonta viivytystä.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

3. ***Tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi*** siirretään komissiolle valta ***antaa 14 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä***, joissa täsmennetään tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä, osakkeenomistajien oikeuksien käytön helpottamista koskevia ***vähimmäisvaatimuksia***, kuten helpottamisen lajia ja sisältöä, äänestysvahvistuksen muotoa ja noudatettavia määräaikoja koskevia vaatimuksia.

3 d artikla

Kustannusten läpinäkyvyys

1. ***Jäsenvaltiot voivat sallia***, että välittäjät veloittavat tämän luvun nojalla tarjottavista palveluista ***aiheutuvat kustannukset yhtiöiltä***. Välittäjien on julkistettava hinnat, palkkiot ja muut maksut erikseen kunkin tässä luvussa tarkoitetun palvelun osalta.

2. ***Jos välittäjillä on oikeus veloittaa kustannuksia 1 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että välittäjät julkistavat kaikista tässä luvussa tarkoitetuista maksullisista palveluista koituvat kustannukset kustakin erikseen.***

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ***kustannukset***, joita välittäjä voi veloittaa osakkeenomistajilta, yhtiöiltä ja muilta välittäjiltä, ovat syrjimättömiä***, kohtuullisia ja oikeasuhteisia***. Mahdolliset erot kansallisen ja rajat ylittävän oikeuksien käytön välillä ***ovat sallittuja vain, jos ne on perusteltu*** asianmukaisesti***, ja niiden on vastattava eroja palvelujen todellisissa kustannuksissa***.

3 e artikla

Kolmansien maiden välittäjät

Tätä lukua sovelletaan kolmannen maan välittäjään, joka on perustanut sivuliikkeen unioniin.

I B LUKU

YHTEISÖSIJOITTAJIEN, OMAISUUDENHOITAJIEN JA VALTAKIRJANEUVONANTAJIEN AVOIMUUS

3 f artikla

Vaikuttamispolitiikka

1. ***Rajoittamatta 3 f artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista*** jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisösijoittajat ja omaisuudenhoitajat laativat osakkeenomistajien vaikuttamispolitiikan, jäljempänä 'vaikuttamispolitiikka'. Vaikuttamispolitiikka määrää sen, miten yhteisösijoittajat ja omaisuudenhoitajat

a) sisällyttävät osakkeenomistajien vaikuttamisen sijoitusstrategiaansa;

b) valvovat kohdeyhteisöjä, myös niiden muuta kuin taloudellista tulosta***, ja sosiaalisten riskien ja ympäristöriskien vähenemistä***;

c) käyvät vuoropuheluja kohdeyhtiöiden kanssa;

d) käyttävät äänioikeuksia;

e) käyttävät valtakirjaneuvonantajien tarjoamia palveluja;

f) tekevät yhteistyötä muiden osakkeenomistajien kanssa.

f a) käyvät vuoropuhelua ja tekevät yhteistyötä kohdeyhtiöiden muiden sidosryhmien kanssa.

2. ***Rajoittamatta 3 f artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista*** jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaikuttamispolitiikkaan sisältyy toimenpiteitä, joilla hallitaan osakkeenomistajien vaikuttamiseen liittyviä todellisia tai mahdollisia eturistiriitoja. Toimenpiteitä on kehitettävä erityisesti kaikkien seuraavien tilanteiden varalta:

a) yhteisösijoittaja tai omaisuudenhoitaja tai niihin sidossuhteessa olevat muut yhtiöt tarjoavat kohdeyhtiölle rahoitustuotteita tai niillä on muita kaupallisia suhteita kohdeyhtiön kanssa;

b) yhteisösijoittajan tai omaisuudenhoitajan johtaja on myös kohdeyhtiön johtaja;

c) omaisuudenhoitaja, joka hoitaa ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavan laitoksen varoja, sijoittaa yhtiöön, joka suorittaa maksuosuuksia kyseiseen laitokseen;

d) yhteisösijoittaja tai omaisuudenhoitaja on sidossuhteessa yhtiöön, jonka osakkeista on käynnistetty julkinen ostotarjous.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisösijoittajat ja omaisuudenhoitajat julkistavat vuosittain vaikuttamispolitiikkansa sekä sen täytäntöönpanotavan ja tulokset. Ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettujen tietojen on oltava saatavissa ***maksutta*** ainakin yhtiön verkkosivustolta. ***Yhteisösijoittajien on annettava nämä tiedot asiakkailleen vuosittain.***

Yhteisösijoittajien ja omaisuudenhoitajien on julkistettava jokaisen sellaisen yhtiön osalta, jossa niillä on osakkeita, äänestävätkö ne kyseisen yhtiön yhtiökokouksissa ja miten ne niissä äänestävät, sekä perusteltava äänestyskäyttäytymisensä. Jos omaisuudenhoitaja äänestää yhteisösijoittajan puolesta, yhteisösijoittajan on ilmoitettava, missä omaisuudenhoitaja on julkaissut tällaiset äänestystiedot. ***Tässä kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavissa maksutta ainakin yhtiön verkkosivustolta.***

4. Jos yhteisösijoittajat tai omaisuudenhoitajat päättävät olla laatimatta vaikuttamispolitiikkaa tai päättävät olla julkistamatta sen täytäntöönpanoa ja tuloksia, niiden on esitettävä selkeät perusteet päätökselleen.**[tark. 25]**

3 g artikla

Yhteisösijoittajien sijoitusstrategia ja järjestelyt omaisuudenhoitajien kanssa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisösijoittajat julkistavat, miten niiden sijoitusstrategia, jäljempänä 'sijoitusstrategia', on sovitettu yhteen niiden velkaprofiilin ja velkojen duraation kanssa ja miten se vaikuttaa keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä niiden varojen tuottoon. Ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettujen tietojen on oltava saatavissa ***maksutta*** ainakin yhtiön verkkosivustolta***, ja ne on lähetettävä vuosittain yhtiön asiakkaille yhdessä niiden vaikuttamispolitiikkaa koskevien tietojen kanssa***.

2. Jos omaisuudenhoitaja tekee yhteisösijoittajan puolesta sijoituksia joko asiakaskohtaisesti täydellä valtakirjalla tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen välityksellä, yhteisösijoittajan on julkistettava vuosittain omaisuudenhoitajan kanssa tehdyn järjestelyn tärkeimmät osatekijät seuraavien seikkojen osalta:

a) tiedot siitä, kannustaako yhteisösijoittaja ja missä määrin se kannustaa omaisuudenhoitajaa sovittamaan sijoitusstrategiansa ja -päätöksensä yhteen yhteisösijoittajan velkaprofiilin ja velkojen duraation kanssa;

b) tiedot siitä, kannustaako yhteisösijoittaja ja missä määrin se kannustaa omaisuudenhoitajaa tekemään investointipäätökset yhtiöiden keskipitkän tai pitkän aikavälin tuloksen perusteella, muu kuin taloudellinen tulos mukaan luettuna, ja vaikuttamaan yhtiöihin siten, että yhtiöiden tulos paranee ja niihin tehdyistä sijoituksista saadaan tuottoa;

c) omaisuudenhoitajan tulosten arviointimenetelmä ja arvioinnin aikahorisontti ja erityisesti tiedot siitä, otetaanko arvioinnissa huomioon pitkän aikavälin absoluuttinen tulos eikä tulosta suhteessa vertailuindeksiin tai muihin omaisuudenhoitajiin, jotka noudattavat samanlaisia sijoitusstrategioita;

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

d) tiedot siitä, miten omaisuudenhoitajan palveluista suoritettavalla vastikkeella edistetään omaisuudenhoitajan sijoituspäätösten sovittamista yhteen yhteisösijoittajan velkaprofiilin ja velkojen duraation kanssa;

e) tavoitteeksi asetettu salkun kiertonopeus tai kiertonopeuden rajat, kiertonopeuden laskentamenetelmä ja tiedot sellaisen menettelyn käyttöönotosta, jota noudatetaan omaisuudenhoitajan ylittäessä kiertonopeuden;

f) omaisuudenhoitajan kanssa tehdyn järjestelyn kesto.

Jos omaisuudenhoitajan kanssa tehtyyn järjestelyyn ei kuulu yhtä tai useampaa a–f alakohdassa tarkoitetuista osatekijöistä, yhteisösijoittajan on esitettävä siihen selkeät perusteet. **[tark. 26]**

3 h artikla

Omaisuudenhoitajien avoimuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että omaisuudenhoitajat ilmoittavat ***2 ja 2 a kohdan mukaisesti***, miten niiden sijoitusstrategiassa ja sen täytäntöönpanossa noudatetaan ***3 g artiklan 2 kohdassa tarkoitettua*** järjestelyä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että omaisuudenhoitajat ***julkistavat vuosittain*** kaikki seuraavat tiedot:

a) tiedot siitä, tekevätkö ne sijoituspäätöksensä kohdeyhtiön keskipitkän tai pitkän aikavälin tuloksen perusteella, muu kuin taloudellinen tulos mukaan luettuna, ja jos vastaus on myönteinen, millä tavoin ne tekevät kyseiset päätökset;

▌

b) salkun kiertonopeus, sen laskentamenetelmä ja selvitys siitä, onko kiertonopeus ylittänyt tavoitetason;

▌

c) tiedot siitä, onko vaikuttamistoimien yhteydessä esiintynyt todellisia tai mahdollisia eturistiriitoja ja jos on, miten omaisuudenhoitaja on käsitellyt niitä;

d) tiedot siitä, käyttääkö omaisuudenhoitaja vaikuttamistoimissaan valtakirjaneuvonantajia ja jos käyttää, millä tavoin;

e) tiedot siitä, miten sijoitusstrategia ja sen täytäntöönpano lisäävät yhteisösijoittajan varojen tuottoa keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

2 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että omaisuudenhoitajat ilmoittavat vuosittain yhteisösijoittajalle, jonka kanssa ne ovat tehneet 3 g artiklan 2 kohdassa tarkoitetun järjestelyn, kaikki seuraavat tiedot:

a) tiedot siitä, miten salkku on koostettu, sekä selvitys salkussa edellisellä kaudella mahdollisesti tapahtuneista huomattavista muutoksista;

b) salkun kiertonopeuteen liittyvät kustannukset;

c) niiden arvopaperilainauspolitiikka ja sen täytäntöönpano.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti ***ilmoitettavien tietojen on oltava saatavissa maksutta ainakin omaisuudenhoitajan verkkosivustolta***. ***Edellä olevan 2 a kohdan mukaisesti ilmoitettavat tiedot*** on toimitettava maksutta ja, jos omaisuudenhoitaja ei hallinnoi varoja asiakaskohtaisesti täydellä valtakirjalla, ne on pyynnöstä toimitettava myös muille sijoittajille.

3 a. Jäsenvaltiot voivat säätää, että omaisuudenhoitajalle voidaan poikkeustapauksissa, jos toimivaltainen viranomainen sen sallii, antaa lupa olla ilmoittamatta tiettyjä tämän artiklan mukaisesti ilmoitettavia tietoja, jos ne koskevat tulevaa kehitystä tai asioita, joista parhaillaan neuvotellaan, ja jos niiden ilmoittaminen vahingoittaisi vakavasti omaisuudenhoitajan kaupallista asemaa.

3 i artikla

Valtakirjaneuvonantajien avoimuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valtakirjaneuvonantajat vahvistavat ja toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet, joilla ***ne varmistavat parhaan kykynsä mukaan***, että ***niiden tutkimukset ja*** niiden antamat äänestyssuositukset ovat tarkkoja ja luotettavia, perustuvat kaikkien kyseisten neuvonantajien käytettävissä olevien tietojen perusteelliseen analysointiin ***ja että ne laaditaan pelkästään niiden asiakkaiden edun mukaisesti***.

1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valtakirjaneuvonantajat ilmoittavat, mitä käytännesääntöjä ne soveltavat. Jos valtakirjaneuvonantajat poikkeavat kyseisten käytännesääntöjen suosituksista, niiden on ilmoitettava poikkeamisesta, selitettävä syyt siihen ja ilmoitettava kaikista käyttöön ottamistaan vaihtoehtoisista toimenpiteistä. Nämä tiedot sekä viittaus käytännesääntöihin, joita valtakirjaneuvonantajat soveltavat, on julkaistava valtakirjaneuvonantajien verkkosivustolla.

Valtakirjaneuvonantajien on raportoitava vuosittain kyseisten käytännesääntöjen soveltamisesta. Vuosiraportit on julkaistava valtakirjaneuvonantajien verkkosivustolla, ja niiden on oltava saatavilla maksutta vähintään kolmen vuoden ajan niiden julkaisupäivän jälkeen.

2. ***Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valtakirjaneuvonantajat julkistavat*** vuosittain kaikki seuraavat tiedot ***tutkimustensa ja*** äänestyssuositustensa valmistelusta:

a) niiden käyttämien menetelmien ja mallien olennaiset piirteet;

b) niiden käyttämät tärkeimmät tietolähteet;

c) tiedot siitä, ottavatko ne kansalliset markkinaedellytykset, oikeudelliset edellytykset, sääntelyedellytykset ***ja yhtiökohtaiset edellytykset*** huomioon ja jos ottavat, millä tavoin;

c a) kaikilla markkinoilla sovellettujen äänestyskäytäntöjen ja tehtyjen tutkimusten olennaiset piirteet;

d) tiedot siitä, käyvätkö ne ***viestintää tai*** vuoropuhelua sellaisten yhtiöiden kanssa, joita niiden ***tutkimukset*** ja äänestyssuositukset koskevat, ***ja näiden sidosryhmien kanssa,*** ja jos käyvät, vuoropuhelun laajuus ja luonne;

d a) mahdollisten eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevat käytännöt;

e) äänestyssuositusten valmisteluun osallistuvan henkilöstön kokonaismäärä ja pätevyys;

f) edellisenä vuonna annettujen äänestyssuositusten kokonaismäärä.

Nämä tiedot on julkaistava valtakirjaneuvonantajien verkkosivustolla, ja niiden on oltava saatavilla ***maksutta*** vähintään kolmen vuoden ajan niiden julkaisupäivän jälkeen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valtakirjaneuvonantajat yksilöivät ja ilmoittavat asiakkailleen ilman aiheetonta viivytystä kaikki todelliset ja mahdolliset eturistiriidat tai liikesuhteet, jotka voivat vaikuttaa ***tutkimuksiin ja*** äänestyssuositusten valmisteluun, sekä toimet, jotka ne ovat toteuttaneet poistaakseen todelliset tai mahdolliset eturistiriidat tai vähentääkseen niitä."

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

4) Lisätään artiklat seuraavasti:

”9 a artikla

Oikeus äänestää palkitsemisjärjestelmästä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ***yhtiöt laativat*** johtajia ***koskevan palkitsemisjärjestelmän ja että siitä toimitetaan sitova äänestys osakkeenomistajien yhtiökokouksessa***. Yhtiöiden on palkittava johtajiaan ainoastaan ***sellaisen*** palkitsemisjärjestelmän mukaisesti***, josta osakkeenomistajat ovat äänestäneet yhtiökokouksessa. Muutoksista järjestelmään on äänestettävä osakkeenomistajien yhtiökokouksessa, ja*** järjestelmä on ***joka tapauksessa*** annettava ***yhtiökokouksen*** hyväksyttäväksi vähintään kolmen vuoden välein.

Jäsenvaltiot voivat ***kuitenkin säätää***, että ***palkitsemisjärjestelmää koskevat äänestykset yhtiökokouksessa*** ovat ***neuvoa-antavia.***

Tapauksissa, joissa palkitsemisjärjestelmää ei ole sovellettu aikaisemmin ja osakkeenomistajat hylkäävät niille toimitetun luonnoksen palkitsemisjärjestelmäksi, yhtiö voi sillä välin, kun uutta luonnosta laaditaan, ja enintään yhden vuoden ajan ennen luonnoksen hyväksymistä palkita johtajiaan olemassa olevien käytäntöjen mukaisesti.

Tapauksissa, joissa hyväksytty palkitsemisjärjestelmä on olemassa ja osakkeenomistajat hylkäävät niille ensimmäisen alakohdan mukaisesti toimitetun luonnoksen palkitsemisjärjestelmäksi, yhtiö voi sillä välin, kun uutta luonnosta laaditaan, ja enintään yhden vuoden ajan ennen luonnoksen hyväksymistä palkita johtajiaan olemassa olevan palkitsemisjärjestelmän mukaisesti.

2. ***Järjestelmän*** on ***oltava*** selkeä, ymmärrettävä ja yhtiön liiketoimintastrategian, tavoitteiden, arvojen ja pitkän aikavälin etujen mukainen ja ***sen on sisällettävä*** eturistiriitojen välttämiseen tähtääviä toimenpiteitä.

3. Järjestelmässä on ilmoitettava, miten sillä edistetään yhtiön pitkän aikavälin etuja ja kestävyyttä. Siinä on vahvistettava selkeät perusteet kiinteälle ja muuttuvalle palkitsemiselle, mukaan luettuina kaikki ***bonukset ja*** edut niiden muodosta riippumatta.

Järjestelmässä on ilmoitettava ***asianmukainen*** kiinteän ja muuttuvan palkitsemisen eri osien suhteellinen osuus. Siinä on ilmoitettava, miten yhtiön työntekijöiden palkka- ja työsuhteen ehdot on otettu huomioon järjestelmää tai johtajien palkitsemista vahvistettaessa.

Muuttuvan palkitsemisen osalta järjestelmässä on ilmoitettava, mitä taloudellisia ja muita kuin taloudellisia tulosperusteita***, mukaan lukien tarvittaessa yrityksen yhteiskuntavastuuseen liittyvien ohjelmien ja sen osalta saavutettujen tulosten huomioon ottaminen,*** käytetään, miten niillä edistetään yhtiön pitkän aikavälin etuja ja kestävyyttä ja mitä menetelmiä käytetään sen määrittämiseksi, missä määrin tulosperusteet ovat täyttyneet; siinä on ilmoitettava lykkäysajat, osakeperusteisen palkitsemisen odotusajat ja osakkeiden säilyttäminen niiden omistusoikeuden siirtämisen jälkeen sekä tiedot yhtiön mahdollisuudesta vaatia palkitsemisen muuttuvat osat takaisin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että osakkeiden arvo ei ole ratkaiseva tekijä taloudellisissa tulosperusteissa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että osakeperusteinen palkitseminen ei muodosta tärkeintä osaa johtajien muuttuvasta palkitsemisesta. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksista tämän alakohdan säännöksiin edellyttäen, että palkitsemisjärjestelmä sisältää selkeät perusteet sille, miten poikkeuksella edistetään yhtiön pitkän aikavälin etuja ja kestävyyttä.

Järjestelmässä on ilmoitettava johtajien työsopimusten tärkeimmät ehdot, mukaan luettuina niiden kesto, sovellettavat irtisanomisajat ja ***päättämisehdot sekä*** työsopimuksen päättymiseen liittyvät maksut ***ja lisäeläke- tai varhaiseläkejärjestelmien piirteet. Jos kansallisessa lainsäädännössä annetaan yhtiöille mahdollisuus tehdä johtajien kanssa järjestelyjä ilman työsopimusta, järjestelmässä on siinä tapauksessa ilmoitettava johtajien kanssa tehtyjen järjestelyjen tärkeimmät ehdot, mukaan luettuina niiden kesto, sovellettavat irtisanomisajat ja päättämisehdot sekä järjestelyn päättymiseen liittyvät maksut ja lisäeläke- tai varhaiseläkejärjestelmien piirteet.***

Järjestelmässä on määriteltävä johtajien palkitsemisesta päättämistä koskevat yhtiön menettelyt, myös palkitsemiskomitean rooli ja toiminta.

Järjestelmässä on selitettävä ***nimenomainen*** päätöksentekoprosessi, jossa järjestelmästä päätetään. Jos järjestelmää tarkistetaan, siinä on selitettävä kaikki merkittävät muutokset sekä se, miten siinä otetaan huomioon osakkeenomistajien ***äänestykset ja*** näkemykset palkitsemisjärjestelmästä ja -raportista ***vähintään edeltävinä kolmena perättäisenä vuonna***.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että järjestelmä julkaistaan viipymättä sen jälkeen, kun osakkeenomistajat ovat sen hyväksyneet, ja että se on saatavissa ***maksutta*** yhtiön verkkosivustolta ainakin niin kauan kuin sitä sovelletaan. **[tark. 27/rev.]**

9 b artikla

Palkitsemisraportissa esitettävät tiedot ja oikeus äänestää palkitsemisraportista

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhtiö laatii selkeän ja ymmärrettävän palkitsemisraportin, joka antaa kattavan kokonaiskuvan yksittäisten johtajien, myös vasta rekrytoitujen ja entisten johtajien, palkitsemisesta ***9 a artiklassa tarkoitetun palkitsemisjärjestelmän mukaisesti*** edellisellä tilikaudella, mukaan luettuina kaikki johtajien edut niiden muodosta riippumatta. Siinä on soveltuvin osin oltava kaikki seuraavat osat:

a) myönnettyjen, maksettujen ***tai erääntyneiden*** palkkioiden kokonaismäärä osien mukaan jaoteltuna, kiinteän ja muuttuvan palkitsemisen suhteellinen osuus, selvitys siitä, miten palkitsemisen kokonaismäärä on kytköksissä tulokseen, ja tiedot siitä, miten ***taloudellisia ja muita kuin taloudellisia*** tulosperusteita on sovellettu;

b) ***toimivaan johtoon kuuluvien*** johtajien palkitsemisen suhteellinen muutos viimeisten kolmen tilikauden aikana, sen suhde yhtiön ***yleisen tuloksen*** kehitykseen ja työntekijöiden keskimääräisen palkitsemisen muuttumiseen ***samalla ajanjaksolla***;

c) yhtiön johtajien samaan konserniin kuuluvilta yrityksiltä saamat ***tai erääntyneet*** palkkiot;

d) myönnettyjen tai tarjottujen osakkeiden tai osakeoptioiden määrä sekä oikeuksien pääasialliset käyttöehdot, mukaan luettuina toteutushinta ja -päivä ja niiden mahdolliset muutokset;

e) tiedot siitä, onko hyödynnetty mahdollisuutta vaatia palkitsemisen muuttuvat osat takaisin;

f) tiedot siitä, miten johtajien palkitseminen on vahvistettu, mukaan luettuina palkitsemiskomitean rooli.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luonnollisten henkilöiden oikeutta yksityisyyteen suojataan johtajan henkilötietoja käsiteltäessä direktiivin 95/46/EY mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että osakkeenomistajilla on oikeus ***järjestää neuvoa-antava äänestys*** edellisen tilikauden palkitsemisraportista vuotuisessa yhtiökokouksessa. Jos osakkeenomistajat äänestävät palkitsemisraporttia vastaan, yhtiön on ***tarvittaessa aloitettava vuoropuhelu osakkeenomistajien kanssa raportin hylkäämisen syiden selvittämiseksi. Yhtiön on*** ilmoitettava seuraavassa palkitsemisraportissa, ***miten*** osakkeenomistajien äänestys ***on*** otettu huomioon.

3 a. Tähän artiklaan ja 9 a artiklaan sisältyvien palkitsemista koskevien säännösten soveltaminen ei rajoita työntekijöiden kansallisten palkanmuodostusjärjestelmien soveltamista eikä soveltuvissa tapauksissa työntekijöiden edustusta yhtiöiden hallituksissa koskevien säännösten soveltamista.

4. ***Tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi*** siirretään komissiolle valta ***antaa 14 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä***, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen tietojen vakiomuotoinen esitystapa.**[tark. 28]**

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

9 c artikla

Oikeus äänestää lähipiiriliiketoimista

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhtiöt julkistavat ***merkittävät*** lähipiiriliiketoimet ***viimeistään*** kyseisten liiketoimien toteutusajankohtana ja liittävät niitä koskevaan ilmoitukseen ▌ raportin, jossa arvioidaan, onko liiketoimi markkinaehtojen mukainen, ja vahvistetaan, että liiketoimi on ***yhtiön***, myös vähemmistöosakkaiden, kannalta kohtuullinen ja järkevä***, ja annetaan selvitys arvioista, joihin arviointi perustuu***. Ilmoituksessa on oltava tiedot lähipiirisuhteen luonteesta sekä lähipiirin nimi, kyseisen liiketoimen määrä ja muut tiedot, jotka tarvitaan ***sen arvioimiseen, onko liiketoimi yhtiön, myös vähemmistöosakkaiden, kannalta taloudellisesti kohtuullinen***.

Jäsenvaltioiden on määritettävä erityiset säännöt raportin antamisesta ensimmäisen alakohdan mukaisesti, myös raporttien laatimisesta vastaavasta tahosta, jonka on oltava jokin seuraavista:

— riippumaton kolmas osapuoli,

— yhtiön valvontaelin tai

— riippumattomien johtajien komitea.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ***osakkeenomistajat hyväksyvät tai yhtiön hallinto- tai valvontaelin hyväksyy merkittävät lähipiiriliiketoimet sellaisten menettelyjen mukaisesti, joilla estetään lähipiiriä hyötymästä asemastaan ja varmistetaan yhtiön ja lähipiiriin kuulumattomien osakkeenomistajien, myös vähemmistö-osakkaiden, etujen asianmukainen suojelu***.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että osakkeenomistajilla on oikeus äänestää yhtiön hallinto- tai valvontaelimen hyväksymistä merkittävistä liiketoimista.

Näin pyritään estämään se, että lähipiiri hyötyy erityisasemasta, ja suojelemaan asianmukaisesti yhtiön etua.

2 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lähipiiri ja lähipiirin edustajat eivät osallistu 1 kohdassa tarkoitetun raportin laatimiseen eivätkä 2 kohdan mukaisesti toimitettaviin äänestyksiin ja tehtäviin päätöksiin. Jos lähipiiriliiketoimessa on mukana osakkeenomistaja, kyseinen osakkeenomistaja ei saa osallistua liiketoimesta toimitettavaan äänestykseen. Jäsenvaltiot voivat sallia, että lähipiiriin kuuluva osakkeenomistaja osallistuu äänestykseen, edellyttäen että kansallisessa lainsäädännössä taataan riittävät suojatoimenpiteet, joita sovelletaan äänestysmenettelyssä lähipiiriin kuulumattomien osakkeenomistajien, myös vähemmistöosakkaiden, etujen suojelemiseksi, ja estetään lähipiiriä hyväksymästä liiketoimea lähipiiriin kuulumattomien osakkeenomistajien enemmistön vastustuksesta tai riippumattomien johtajien enemmistön vastustuksesta huolimatta.

3. ***Jäsenvaltioiden on varmistettava, että millä tahansa*** 12 kuukauden ***ajanjaksolla tai saman tilikauden aikana saman lähipiirin kanssa*** toteutetut lähipiiriliiketoimet, ***joihin ei ole sovellettu 1, 2 ja 3 kohdassa lueteltuja velvoitteita, lasketaan näitä kohtia*** sovellettaessa ▌ yhteen.

4. Jäsenvaltiot voivat jättää 1, 2 ja 3 kohdan vaatimusten ulkopuolelle ▌

— yhtiön ja sen konsernin yhden tai useamman jäsenen ***tai yhteisyritysten*** väliset liiketoimet, jos kyseiset konsernin jäsenet ***tai yhteisyritykset*** ovat kokonaan yhtiön omistuksessa ***tai jos muulla yhtiön lähipiirillä ei ole intressiä konsernin jäsenissä tai yhteisyrityksissä;***

— liiketoimet, jotka toteutetaan tavanomaisessa liiketoiminnassa ja tavanomaisten markkinaehtojen mukaisesti.

4 a. Jäsenvaltioiden on määriteltävä merkittävät lähipiiriliiketoimet. Merkittävät lähipiiriliiketoimet määritellään ottaen huomioon

a) vaikutus, joka tiedolla liiketoimesta voi olla hyväksymismenettelyyn osallistuvien päätöksiin;

b) liiketoimen vaikutus yhtiön tulokseen, varoihin, pääomanmuodostukseen tai liikevaihtoon sekä lähipiirin asema;

c) riskit, jotka liiketoimi aiheuttaa yhtiölle ja sen vähemmistöosakkaille.

Merkittäviä lähipiiriliiketoimia määrittäessään jäsenvaltiot voivat vahvistaa yhden tai useamman kvantitatiivisen suhdeluvun, jonka perustana on liiketoimen vaikutus yhtiön tuloihin, varoihin, pääomanmuodostukseen tai liikevaihtoon, tai ottaa huomioon liiketoimen luonteen ja lähipiirin aseman".

5) Lisätään 14 artiklan jälkeen II a luku seuraavasti:

"II A LUKU

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA SEURAAMUKSET

14 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. ***Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.***

2. Siirretään komissiolle … päivästä …kuuta …* määräämättömäksi ajaksi 3 a artiklan 5 kohdassa, 3 b artiklan 5 kohdassa, 3 c artiklan 3 kohdassa ja 9 b artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 a artiklan 5 kohdassa, 3 b artiklan 5 kohdassa, 3 c artiklan 3 kohdassa ja 9 b artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 3 a artiklan 5 kohdan, 3 b artiklan 5 kohdan, 3 c artiklan 3 kohdan ja 9 b artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

14 b artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset komissiolle tiedoksi viimeistään [päivänä, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä] ja ilmoitettava viipymättä säännöksiin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista."

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

2 artikla

Direktiivin 2013/34/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2013/34/EU seuraavasti:

-1) Lisätään 2 artiklaan kohta seuraavasti:

”17) ’veropäätöksellä’ oikeudellisen säännöksen ennakkotulkintaa tai sen soveltamista yhtiön rajatylittävään tilanteeseen tai liiketoimeen siten, että se voi johtaa veronmenetykseen jäsenvaltioissa tai verosäästöön yhtiössä sen seurauksena, että voittoja siirretään keinotekoisesti konsernin sisällä.”

-1 a) Lisätään 18 artiklaan 2 kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”2 a. Suurten yritysten ja yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen on esitettävä tilinpäätöksen liitetiedoissa jäsenvaltioittain ja niiden kolmansien maiden osalta, joissa niillä on toimipaikka, konsolidoinnin perusteella myös seuraavat tilikautta koskevat tiedot:

a) nimi/nimet, toiminnan luonne ja maantieteellinen sijainti;

b) liikevaihto;

c) palkatun henkilöstön lukumäärä kokopäivätyötä vastaavana;

d) varojen arvo ja varojen vuotuiset hoitokustannukset;

e) myynnit ja ostot;

f) tulos ennen veroja;

g) verot tuloksesta;

h) saatu valtiontuki;

i) emoyritysten on toimitettava luettelo kussakin jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa toimivista tytäryrityksistä ja asiaa koskevat tiedot.”

-1 b) Korvataan 18 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdan b alakohtaa ja 2 a kohtaa ei sovelleta yrityksen vuositilinpäätökseen, jos kyseinen yritys sisältyy konsernitilinpäätökseen, jota edellytetään 22 artiklan mukaisesti, edellyttäen että tällaiset tiedot annetaan konsernitilinpäätöksen liitetiedoissa.”

-1 c) Lisätään 18 a artikla seuraavasti:

”18 a artikla

Suuria yrityksiä koskevat lisätiedot

1. Suurten yritysten on tämän direktiivin 16, 17 ja 18 artiklassa ja muissa säännöksissä edellytettyjen tietojen lisäksi julkistettava tilinpäätöksen liitetiedoissa veropäätösten olennaiset osat ja niitä koskevat tiedot jäsenvaltioittain ja niiden kolmansien maiden osalta, joissa niillä on tytäryritys. Siirretään komissiolle valta määrittää 49 artiklan mukaisella delegoidulla säädöksellä julkistamisen muoto ja sisältö.

2. Yritykset, joilla konsernin lukujen perusteella on tilivuoden aikana työntekijöitä keskimäärin alle 500 ja joilla taseen loppusumma ei tilinpäätöspäivänä ylitä 86:ta miljoonaa euroa tai liikevaihto 100:a miljoonaa euroa, vapautetaan tämän artiklan 1 kohdan mukaisesta velvoitteesta.

3. Tämän artiklan 1 kohdan mukainen velvoite ei koske sellaista jäsenvaltion lainsäädännön alaista yritystä, jonka emoyritys on jäsenvaltion lainsäädännön alainen ja jonka tiedot sisältyvät kyseisen emoyrityksen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti julkistamiin tietoihin.

4. Edellä 1 kohdassa mainitut tiedot tarkastetaan direktiivin 2006/43/EY mukaisesti."

1) Muutetaan 20 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan h alakohta seuraavasti:

"h) direktiivin 2007/36/EY 9 b artiklassa ***määritelty*** palkitsemisraportti."

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on annettava 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukainen lausunto tämän artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan mukaisesti laadittujen tietojen osalta ja tarkistettava, että tämän artiklan 1 kohdan a, b, e, f, g ja h alakohdassa tarkoitetut tiedot on annettu."

c) ***Korvataan 4*** kohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tämän artiklan 1 kohdan a, b, e, f, g ja h alakohdan soveltamisesta edellä 1 kohdassa tarkoitetut yritykset, jotka ovat yksinomaan laskeneet liikkeeseen muita arvopapereita kuin direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa tarkoitetuilla säännellyillä markkinoilla kaupattavia osakkeita, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tällaiset yritykset ovat laskeneet liikkeeseen direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa tarkoitetussa monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä kaupattavia osakkeita."

2 a artikla

Direktiivin 2004/109/EY muuttaminen

Muutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY [1] ***seuraavasti:***

1) Lisätään 2 artiklan 1 kohtaan r alakohta seuraavasti:

"r) 'veropäätöksellä' oikeudellisen säännöksen ennakkotulkintaa tai sen soveltamista yhtiön rajatylittävään tilanteeseen tai liiketoimeen siten, että se voi johtaa veronmenetykseen jäsenvaltioissa tai verosäästöön yhtiössä sen seurauksena, että voittoja siirretään keinotekoisesti konsernin sisällä."

2) Lisätään artiklat seuraavasti:

"16 a artikla

Liikkeeseenlaskijoita koskevat lisätiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kukin liikkeeseenlaskija julkistaa vuosittain jäsenvaltioittain ja niiden kolmansien maiden osalta, joissa sillä on tytäryritys, konsolidoinnin perusteella seuraavat tilikautta koskevat tiedot:

a) nimi/nimet, toiminnan luonne ja maantieteellinen sijainti;

b) liikevaihto;

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

c) palkatun henkilöstön lukumäärä kokopäivätyötä vastaavana;

d) tulos ennen veroja;

e) verot tuloksesta;

f) saatu valtiontuki.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukainen velvoite ei koske sellaista jäsenvaltion lainsäädännön alaista liikkeeseenlaskijaa, jonka emoyritys on jäsenvaltion lainsäädännön alainen ja jonka tiedot sisältyvät kyseisen emoyrityksen 1 kohdan mukaisesti julkistamiin tietoihin.

3. Edellä 1 kohdassa mainitut tiedot tarkastetaan direktiivin 2006/43/EY mukaisesti ja julkaistaan mikäli mahdollista kyseisen liikkeeseenlaskijan vuositilinpäätösten tai, mikäli saatavilla, konsernitilinpäätösten liitteenä.

16 b artikla

Liikkeeseenlaskijoita koskevat lisätiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kukin liikkeeseenlaskija julkistaa vuosittain konsolidoinnin perusteella tilikauden osalta veropäätösten olennaiset osat ja niitä koskevat tiedot jäsenvaltioittain ja niiden kolmansien maiden osalta, joissa sillä on tytäryritys. Siirretään komissiolle valta määrittää 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisella delegoidulla säädöksellä julkistamisen muoto ja sisältö.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukainen velvoite ei koske sellaista jäsenvaltion lainsäädännön alaista liikkeeseenlaskijaa, jonka emoyritys on jäsenvaltion lainsäädännön alainen ja jonka tiedot sisältyvät kyseisen emoyrityksen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti julkistamiin tietoihin.

3. Edellä 1 kohdassa mainitut tiedot tarkastetaan direktiivin 2006/43/EY mukaisesti ja julkaistaan mikäli mahdollista kyseisen liikkeeseenlaskijan vuositilinpäätösten tai, mikäli saatavilla, konsernitilinpäätösten liitteenä."

3) Korvataan 27 artiklan 2 a kohta seuraavasti:

"2 a) Siirretään komissiolle tammikuusta 2011 neljän vuoden ajaksi 2 artiklan 3 kohdassa, 5 artiklan 6 kohdassa, 9 artiklan 7 kohdassa, 12 artiklan 8 kohdassa, 13 artiklan 2 kohdassa, 14 artiklan 2 kohdassa, 16 a artiklan 1 kohdassa, 17 artiklan 4 kohdassa, 18 artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 4 kohdassa, 21 artiklan 4 kohdassa, 23 artiklan 4 kohdassa, 23 artiklan 5 kohdassa ja 23 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen tämän neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 27 a artiklan mukaisesti."

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 18 kuukautta direktiivin voimaantulosta. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0258

Markkinavakausvarannon perustaminen unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta (COM(2014)0020 – C8-0016/2014 – 2014/0011(COD))

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 265/36)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2014)0020),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 192 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0016/2014),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 4. kesäkuuta 2014 antaman lausunnon ([1]),

— on kuullut alueiden komiteaa,

— ottaa huomioon neuvoston edustajan 13. toukokuuta 2015 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,

— ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A8-0029/2015),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2014)0011

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 8. heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2015/… antamiseksi markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2015/1814.)

([1]) EUVL C 424, 26.11.2014, s. 46.

P8_TA(2015)0259

Merenkulkijat ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2008/94/EY, 2009/38/EY, 2002/14/EY, 98/59/EY ja 2001/23/EY muuttamisesta merenkulkijoiden osalta (COM(2013)0798 – C7-0409/2013 – 2013/0390(COD))

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 265/37)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0798),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 153 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0409/2013),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 25. maaliskuuta 2014 antaman lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon alueiden komitean 3. huhtikuuta 2014 antaman lausunnon ([2]),

— ottaa huomioon neuvoston edustajan 13. toukokuuta 2015 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön ja kalatalousvaliokunnan lausunnon (A8-0127/2015),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2013)0390

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 8. heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/… antamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2008/94/EY, 2009/38/EY ja 2002/14/EY sekä neuvoston direktiivien 98/59/EY ja 2001/23/EY muuttamisesta merenkulkijoiden osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä (EU) 2015/1794.)

([1]) EUVL C 226, 16.7.2014, s. 35.
([2]) EUVL C 174, 7.6.2014, s. 50.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0260

Tiede- ja teknologiayhteistyö Sveitsin kanssa: Horisontti 2020 ja ITER-toimet ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Sveitsin valaliiton välisen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen, jolla Sveitsin valaliitto assosioidaan tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaan ”Horisontti 2020” sekä Horisontti 2020 -puiteohjelmaa täydentävään Euroopan atomienergiayhteisön tutkimus- ja koulutusohjelmaan ja jolla säännellään Sveitsin valaliiton osallistumista Fusion for Energy -yhteisyrityksen toteuttamiin ITER-toimiin, tekemisestä (05662/2015 – C8-0056/2015 – 2014/0304(NLE))

(Hyväksyntä)

(2017/C 265/38)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (05662/2015),

— ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Sveitsin valaliiton välisen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevaksi sopimukseksi, jolla Sveitsin valaliitto assosioidaan tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaan ”Horisontti 2020” sekä Horisontti 2020 -puiteohjelmaa täydentävään Euroopan atomienergiayhteisön tutkimus- ja koulutusohjelmaan ja jolla säännellään Sveitsin osallistumista Fusion for Energy -yhteisyrityksen toteuttamiin ITER-toimiin (15369/2014),

— ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 186 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan, 7 kohdan ja 8 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0056/2015),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan, 108 artiklan 7 kohdan ja 50 artiklan 1 kohdan,

— ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan suosituksen (A8-0181/2015),

1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;

2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Sveitsin valaliiton hallituksille ja parlamenteille.

P8_TA(2015)0261

Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (COM(2015)0098 – C8-0075/2015 – 2015/0051(NLE))

(Kuuleminen)

(2017/C 265/39)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2015)0098),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0075/2015),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön (A8-0205/2015),

1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;

2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;

4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;

5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Tarkistus 1

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 1 kappale

Komission teksti	*Tarkistus*
(1) Jäsenvaltioiden ja unionin olisi pyrittävä kehittämään yhteensovitettua työllisyysstrategiaa ***ja erityisesti*** edistämään ammattitaitoisen, koulutetun ***ja mukautumiskykyisen*** työvoiman sekä ***talouden muutoksiin reagoivien*** työmarkkinoiden kehittymistä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklassa määriteltyjen täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi. ***Jäsenvaltioiden*** on – ***hallinnon ja työvoiman*** velvollisuuksiin liittyvät kansalliset käytännöt huomioon ottaen – ***pidettävä*** työllisyyden edistämistä yhteistä etua koskevana asiana ja ***sovitettava*** toimintansa yhteen neuvostossa.	(1) Jäsenvaltioiden ja unionin olisi pyrittävä kehittämään ***tehokasta ja*** yhteensovitettua työllisyysstrategiaa***, joka on tarkoitettu torjumaan työttömyyden vakavia vaikutuksia,*** edistämään ammattitaitoisen ***ja*** koulutetun työvoiman sekä ***sellaisten*** työmarkkinoiden kehittymistä***, jotka reagoivat talouden, yhteiskunnan ja ympäristön muutoksiin erityisesti luonnontieteen, teknologian, insinööritieteiden ja matematiikan aloille kohdennetulla koulutuksen edistämisellä ja koulutusjärjestelmien mukauttamisella,*** Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklassa määriteltyjen täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi. ***Erityisesti tulee panostaa sellaisten työntekijöiden työllisyyden lisäämiseen, joilla*** on ***erittäin vähän koulutusta tai taitoja tai jotka eivät kykene nopeaan koulutuksen tai taitojen hankkimiseen, ja jatkuvasti kasvavan laajamittaisen ja pitkäaikaisen työttömyyden vähentämiseen kiinnittäen erityistä huomiota kehityksessä jälkeen jääneisiin alueisiin. Jäsenvaltiot pitävät – työnantajien ja työntekijöiden*** velvollisuuksiin liittyvät kansalliset käytännöt huomioon ottaen – työllisyyden edistämistä ***ensisijaisena ja*** yhteistä etua koskevana asiana ja ***sovittavat sitä koskevan*** toimintansa yhteen neuvostossa. ***Unionin olisi tuettava näitä toimia poliittisilla ehdotuksilla, jotta saavutetaan perussopimuksen tavoitteet ja yhdennetyt työmarkkinat sekä asianmukaiset työolot kaikkialla unionissa, mukaan luettuna asianmukaiset palkat, jotka saavutetaan myös kollektiivisella neuvottelumenettelyllä.***

Tarkistus 2

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 1 a kappale (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	(1 a) Eurostat arvioi, että tammikuussa 2015 unionissa oli työttömiä henkilöitä 23 815 000, joista 18 059 000 oli euroalueella.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Tarkistus 3

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 1 b kappale (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	(1 b) Tällä hetkellä on tärkeää se, että vahvistetaan tarkat indikaattorit monia unionin kansalaisia koskettavan köyhyyden määrittämiseksi ottaen huomioon neuvoston päätös 2010/707/EU ([1bis]), jossa todettiin, että olisi pyrittävä saamaan vähintään 20 miljoonaa ihmistä pois köyhyys- ja syrjäytymisriskin piiristä.
	([1bis]) ***Neuvoston päätös 2010/707/EU, annettu 21 päivänä lokakuuta 2010, jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (EUVL L 308, 24.11.2010, s. 46).***

Tarkistus 4

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 2 kappale

Komission teksti	*Tarkistus*
(2) Unionin on torjuttava sosiaalista syrjäytymistä ja ***syrjintää*** ja edistettävä sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja suojelua. Unionin on politiikkansa ja toimintansa määrittelyssä ja toteuttamisessa otettava huomioon riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen ***ja*** sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen sekä korkeatasoiseen koulutukseen liittyvät vaatimukset.	(2) Unionin on torjuttava sosiaalista syrjäytymistä***, kaikkia köyhyyden*** ja ***syrjinnän muotoja, varmistettava yhtäläiset mahdollisuudet käyttää perusoikeuksia*** ja edistettävä sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja suojelua. ***Muun lainsäädännön tai politiikan aiheuttamat sivuvaikutukset eivät saisi vaarantaa tätä yleistavoitetta.*** Unionin on politiikkansa ja toimintansa määrittelyssä ja toteuttamisessa otettava huomioon riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen, sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen sekä korkeatasoiseen koulutukseen liittyvät vaatimukset.

Tarkistus 6

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 4 kappale

Komission teksti	*Tarkistus*
(4) Jäsenvaltioiden olisi pidettävä talouspolitiikkaansa yhteistä etua koskevana asiana ja sovitettava ne yhteen neuvostossa. Neuvoston olisi vahvistettava työllisyyspolitiikan suuntaviivat ja talouspolitiikan laajat suuntaviivat ohjaamaan jäsenvaltioiden ja unionin politiikkaa.	(4) Jäsenvaltioiden olisi pidettävä talouspolitiikkaansa ***sekä sosiaalipolitiikkaansa*** yhteistä etua koskevana asiana ja sovitettava ne yhteen neuvostossa. Neuvoston olisi vahvistettava työllisyyspolitiikan suuntaviivat ja talouspolitiikan laajat suuntaviivat ohjaamaan jäsenvaltioiden ja unionin politiikkaa.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Tarkistus 7

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 4 a kappale (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	(4 a) Jotta varmistetaan demokraattisempi päätöksenteko yhdennetyistä suuntaviivoista, jotka vaikuttavat kansalaisiin ja työmarkkinoihin kaikkialla unionissa, on tärkeää, että Euroopan parlamentti ja neuvosto tekevät päätökset sekä työllisyyspolitiikan suuntaviivoista että talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista. Yhdennetyillä suuntaviivoilla on mahdollistettava se, että jäsenvaltiot voivat ensisijaisesti ottaa käyttöön kestäviä ja yhdennettyjä talousmalleja käyttöönottoa unionin tasolla sekä kansallisella ja paikallisella tasolla.

Tarkistus 8

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 5 kappale

Komission teksti	*Tarkistus*
(5) Unioni on perussopimuksen ***määräysten*** mukaisesti kehittänyt ja pannut täytäntöön politiikan yhteensovittamisvälineitä finanssipolitiikan alalla ja makrotalous- ja rakennepolitiikan alalla. Talouspolitiikan EU-ohjausjakso yhdistää nämä eri välineet ***talouden ja julkisen talouden*** monenvälisen yhdennetyn valvonnan kehykseen. EU-ohjausjakson järkeistäminen ja vahvistaminen, jota esitetään vuotta 2015 koskevassa komission vuotuisessa kasvuselvityksessä, parantaa entisestään sen toimintaa.	(5) Unioni on perussopimuksen mukaisesti kehittänyt ja pannut täytäntöön politiikan yhteensovittamisvälineitä finanssipolitiikan alalla ja makrotalous- ja rakennepolitiikan alalla***, millä on huomattava vaikutus sosiaaliseen ja työllisyystilanteeseen unionissa. Nämä politiikat voivat aiheuttaa joissakin osissa unionia pysähtyneisyyttä ja deflaatiota, mikä saattaa haitata kasvua ja työllisyyttä. Tältä osin on otettava huomioon uudet sosiaaliset indikaattorit ja epäsymmetriset häiriöt, joita jotkin jäsenvaltiot ovat kokeneet rahoitus- ja talouskriisin seurauksena.*** Talouspolitiikan EU-ohjausjakso yhdistää nämä eri välineet ***talous-, finanssi-, työllisyys- ja sosiaalipolitiikan*** monenvälisen yhdennetyn valvonnan kehykseen***, ja se olisi suunnattava tehokkaammin Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamiseen***. EU-ohjausjakson järkeistäminen ja vahvistaminen, jota esitetään vuotta 2015 koskevassa komission vuotuisessa kasvuselvityksessä, ***saattaa*** parantaa entisestään sen toimintaa***, mutta tämä väline ei ole vielä parantanut taloudellista tilannetta niissä jäsenvaltioissa, joita kriisi on pahimmin koetellut***.

Tarkistus 9

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 5 a kappale (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	(5 a) European Social Observatory -tutkimuskeskuksen mukaan 26:lla unionin jäsenvaltiolla on jo toimeentulotuki- ja sosiaaturvajärjestelmiä ([1bis]). ***Työllisyys- ja sosiaaliasioista, osaamisesta ja työvoiman liikkuvuudesta vastaava komission jäsen Marianne Thyssen on todennut, että jos hän voisi päättää, mitä tapahtuu kaikissa unionin jäsenvaltioissa, kaikissa unionin maissa olisi vahvistettu vähimmäistulotaso.***
	([1bis]) ***http://www.eesc.europa.eu/resources/docs/revenu-minimum_-etude-ose_-vfinale_en–2.pdf***

Tarkistus 10

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 5 b kappale (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	(5 b) Unionin tasolla ei ole sääntelytoimivaltaa unionin vähimmäispalkkaa koskevan sääntelykehyksen luomiseksi.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Tarkistus 47

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 6 kappale

Komission teksti	*Tarkistus*
(6) Rahoitus- ja talouskriisi paljasti ja korosti ***merkittäviä*** heikkouksia ***unionin ja jäsenvaltioiden taloudessa***. Kriisi toi myös esiin jäsenvaltioiden talouksien ja työmarkkinoiden tiiviin keskinäisen riippuvuuden. Keskeisenä haasteena on saada unioni siirtymään tilaan, jossa kasvu on vahvaa, kestävää ja osallisuutta edistävää ja jossa luodaan työpaikkoja. Tämä edellyttää koordinoituja ja kunnianhimoisia toimia sekä unionin että jäsenvaltioiden tasolla perussopimuksen määräysten ja unionin talouden ohjausjärjestelmän mukaisesti. Näissä toimissa olisi yhdistettävä tarjonta- ja kysyntäpuolen toimenpiteitä, ja niihin olisi sisällyttävä investointien edistäminen, sitoutuminen rakenneuudistuksiin ja vastuullisen finanssipolitiikan harjoittaminen.	(6) Rahoitus- ja talouskriisi paljasti ja korosti ***vakavia jäsenvaltioiden talouksien ja unionin koordinaatiomekanismien*** heikkouksia. Kriisi toi myös esiin jäsenvaltioiden talouksien ja työmarkkinoiden tiiviin keskinäisen riippuvuuden. Keskeisenä haasteena on saada unioni siirtymään tilaan, jossa kasvu on vahvaa, kestävää ja osallisuutta edistävää ja jossa luodaan työpaikkoja***, mikä tarkoittaa myös pääsemistä eroon unionin tietyille alueille syntyneistä suurista työttömyyskeskittymistä***. Tämä edellyttää ***tiukkoja,*** koordinoituja ja kunnianhimoisia ***sekä ennen kaikkea tehokkaita*** toimia sekä unionin että jäsenvaltioiden tasolla perussopimuksen määräysten ja unionin talouden ohjausjärjestelmän mukaisesti. Näissä toimissa olisi yhdistettävä tarjonta- ja kysyntäpuolen toimenpiteitä, ja niihin olisi sisällyttävä investointien edistäminen – ***etenkin investointien, joilla pyritään kehittämään pieniä ja keskisuuria yrityksiä, mikroyrityksiä, innovatiivisia uusyrityksiä sekä yrityksiä, jotka edistävät vihreää työllisyyttä, ja*** sitoutuminen rakenneuudistuksiin ja vastuullisen finanssipolitiikan harjoittaminen. ***Näihin toimiin olisi myös sisällytettävä osallistavammat, oikeuksiin perustuvat työmarkkinat, joita täydentää riittävä sosiaalinen suojelu. Lisäksi niihin olisi sisällytettävä sosiaalisen suojelun toimia, kuten taattu vähimmäistulo, jotka otettaisiin käyttöön kansallisten käytäntöjen mukaisesti ja joiden tavoitteena olisi äärimmäisen köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunta.***

Tarkistus 12

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 7 kappale

Komission teksti	*Tarkistus*
(7) Jäsenvaltioiden ja unionin olisi puututtava myös kriisin sosiaalisiin vaikutuksiin ja ***pyrittävä*** rakentamaan ***yhteenkuuluvuutta lisäävä*** yhteiskunta, jossa ihmiset pystyvät ennakoimaan ja hallitsemaan muutosta ja osallistumaan aktiivisesti yhteiskunta- ja talouselämään. Olisi taattava, että kaikille on tarjolla mahdollisuuksia ja ***että köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen vähenevät,*** etenkin varmistamalla työmarkkinoiden ja sosiaaliturvajärjestelmien tehokas toiminta ja poistamalla tekijöitä, jotka estävät työmarkkinoille osallistumista. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että talouskasvun hyödyt saavuttavat kaikki kansalaiset ja kaikki ***alueet***.	(7) Jäsenvaltioiden ja unionin olisi puututtava myös kriisin sosiaalisiin vaikutuksiin ***tarjoamalla luotettavampia lukuja äärimmäisestä köyhyydestä*** ja ***pyrkimällä*** rakentamaan ***osallistava ja oikeudenmukaisempi*** yhteiskunta, jossa ihmiset pystyvät ennakoimaan ja hallitsemaan muutosta ja osallistumaan aktiivisesti yhteiskunta- ja talouselämään. Olisi taattava, että ***kaikki voivat syrjimättömästi osallistua ja että*** kaikille on tarjolla mahdollisuuksia, ja ***köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä olisi vähennettävä merkittävästi*** etenkin varmistamalla työmarkkinoiden ja ***riittävien*** sosiaaliturvajärjestelmien tehokas toiminta ja poistamalla ***turhia hallinnollisia esteitä sekä*** tekijöitä, jotka estävät työmarkkinoille osallistumista***, erityisesti vammaisiin vaikuttavia esteitä***. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että talouskasvun hyödyt saavuttavat kaikki kansalaiset ja kaikki ***alueelliset ja paikalliset yhteisöt***. ***Yhteisen työllisyysraportin keskeisten työllisyys- ja sosiaalisten indikaattorien tulostaulu on tässä mielessä erityisen hyödyllinen väline, koska sen avulla voidaan havaita keskeiset työllisyys- ja sosiaaliset ongelmat ja eroavuudet ajoissa ja tunnistaa osa-alueet, joilla tarvitaan eniten poliittisia toimia. Tulevissa tulostauluissa olisi kuitenkin oltava myös sukupuolen mukaan eriteltyjä tietoja.***

Tarkistus 13

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 7 a kappale (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	(7 a) Euroopan tilintarkastustuomioistuin on havainnut kolme riskiä, jotka koskevat nuorisotakuun täytäntöönpanon onnistumista: kokonaisrahoituksen riittävyys, laadukkaan tarjouksen määrittely ja järjestelmän tuloksia koskeva seuranta- ja raportointitapa komissiossa.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Tarkistus 14

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 7 b kappale (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	(7 b) Neuvoston päätöksessä 2010/707/EU ([1bis]) asetetaan seuraavat tavoitteet: nostaa 20–64-vuotiaiden naisten ja miesten työllisyysaste vuoteen 2020 mennessä 75 prosenttiin; alentaa koulunkäynnin keskeyttäneiden osuus alle 10 prosenttiin; nostaa korkea-asteen tai vastaavan tason tutkinnon suorittaneiden 30–34-vuotiaiden osuus vähintään 40 prosenttiin; ja edistää sosiaalista osallisuutta erityisesti vähentämällä köyhyyttä pyrkien saamaan vähintään 20 miljoonaa ihmistä pois köyhyys- tai syrjäytymisriskin piiristä. Eurooppa 2020 -strategian toteuttaminen työllisyyspolitiikassa ja sosiaalialalla on edelleen jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan keskeinen tavoite.
	([1bis]) Neuvoston päätös 2010/707/EU, annettu 21 päivänä lokakuuta 2010, jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (EUVL L 308, 24.11.2010, s. 46).

Tarkistus 15

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 8 kappale

Komission teksti	*Tarkistus*
(8) Suuntaviivojen mukaiset toimet ovat merkittävässä asemassa pyrittäessä saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet. Suuntaviivat muodostavat yhdennetyt eurooppalaiset ja kansalliset toimintalinjat, jotka jäsenvaltioiden ja unionin olisi pantava täytäntöön, jotta saadaan aikaan myönteisiä heijastusvaikutuksia koordinoiduista ***rakenneuudistuksista*** ja asianmukainen talouspolitiikkayhdistelmä ja jotta eurooppalaisella politiikalla vaikutetaan johdonmukaisemmin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin.	(8) Suuntaviivojen mukaiset toimet ovat merkittävässä asemassa pyrittäessä saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet***, joita ei ole vielä saavutettu. Vuonna 2014 järjestetyn Eurooppa 2020 -strategiaa koskevan kuulemisen tulokset osoittivat selvästi, että strategian työllisyyttä, köyhyyttä, sosiaalista syrjäytymistä ja koulutusta koskevat tavoitteet ovat edelleen erittäin merkityksellisiä ja yhtä lailla tärkeitä, toisistaan riippuvaisia ja toisiaan vahvistavia.*** Suuntaviivat muodostavat yhdennetyt eurooppalaiset ja kansalliset toimintalinjat, jotka jäsenvaltioiden ja unionin olisi pantava täytäntöön, jotta saadaan aikaan myönteisiä heijastusvaikutuksia koordinoiduista ***uudistuksista, joiden tavoitteena on vähentää kansalaisten eriarvoisuutta*** ja ***lisätä heidän hyvinvointiaan, ja*** asianmukainen talouspolitiikkayhdistelmä ja jotta eurooppalaisella politiikalla vaikutetaan johdonmukaisemmin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin.

Tarkistus 16

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 9 kappale

Komission teksti	*Tarkistus*
(9) Vaikka nämä suuntaviivat on osoitettu jäsenvaltioille ja unionille, ne olisi pantava täytäntöön yhdessä kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa kumppanuudessa***, jossa parlamentit, työmarkkinaosapuolet ja kansalaisyhteiskunnan edustajat ovat tiiviisti mukana***.	(9) ***Suunnitellessaan ja pannessaan täytäntöön kansallista politiikkaa jäsenvaltioiden olisi varmistettava tehokas hallinto.*** Vaikka nämä suuntaviivat on osoitettu jäsenvaltioille ja unionille, ne olisi pantava täytäntöön ***ja niitä olisi valvottava ja arvioitava*** yhdessä kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten***, parlamenttien, työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan edustajien*** kanssa kumppanuudessa.

Tarkistus 17

Ehdotus päätökseksi

Johdanto-osan 10 kappale

Komission teksti	*Tarkistus*
(10) Talouspolitiikan laajoissa suuntaviivoissa annetaan jäsenvaltioille uudistusten täytäntöönpanoon liittyviä ohjeita, ***joissa otetaan huomioon keskinäinen riippuvuus. Ne ovat vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisia. Suuntaviivojen*** olisi muodostettava perusta maakohtaisille suosituksille, joita neuvosto voi antaa jäsenvaltioille,	(10) Talouspolitiikan laajoissa suuntaviivoissa ***ja työllisyyspolitiikan suuntaviivoissa*** annetaan jäsenvaltioille uudistusten täytäntöönpanoon liittyviä ohjeita, ***ja niiden*** olisi muodostettava perusta maakohtaisille suosituksille, joita neuvosto voi antaa jäsenvaltioille***. Koska jäsenvaltioiden talouksien ja työmarkkinoiden välillä on tiivis keskinäinen riippuvuus, neuvoston olisi otettava maakohtaisia suosituksia antaessaan huomioon naapurimaiden sekä niiden maiden tilanne, joihin kyseisellä jäsenvaltiolla on selvästi yhteyksiä, työntekijöiden maahanmuuttosuuntauksen tai jonkin muun asiaankuuluvan indikaattorin mukaisesti. Tämän vuoksi komissiolla olisi oltava saatavilla tarkkoja ja ajantasaisia tilastotietoja ja muita tietoja siltä varalta, että maakohtaisia suosituksia on mukautettava***,

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Tarkistus 18

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 5 – 1 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Jäsenvaltioiden olisi helpotettava työpaikkojen luomista, poistettava tekijöitä, jotka estävät yrityksiä palkkaamasta ihmisiä, edistettävä yrittäjyyttä ja erityisesti tuettava pienten yritysten ***luomista*** ja kasvua sekä naisten että miesten työllisyysasteen nostamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi ***myös*** edistettävä ***aktiivisesti*** yhteisötaloutta ja kannustettava sosiaalisiin innovaatioihin.	Jäsenvaltioiden olisi helpotettava ***kestävää*** työpaikkojen luomista, poistettava tekijöitä, jotka estävät yrityksiä palkkaamasta ihmisiä, ***mukaan lukien byrokratian poistaminen,*** edistettävä yrittäjyyttä ja erityisesti tuettava ***mikroyritysten sekä*** pienten ***ja keskisuurten*** yritysten ***perustamista*** ja kasvua sekä naisten että miesten työllisyysasteen nostamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi ***aktiivisesti*** edistettävä ***muun muassa vihreän, valkoisen ja sinisen sektorin työpaikkoja sekä*** yhteisötaloutta ja kannustettava sosiaalisiin innovaatioihin.

Tarkistus 19

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 5 – 2 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Verorasitus olisi siirrettävä työstä muihin verotuslähteisiin, jotka eivät ole niin haitallisia työllisyyden ja kasvun kannalta, mutta samalla olisi suojattava verotuloja riittävää sosiaalista suojelua ja ***kasvua vahvistavia menoja*** varten. Työn verotuksen alennukset olisi kohdistettava verorasituksen asianmukaisiin komponentteihin ja sellaisten tekijöiden poistamiseen, jotka estävät eivätkä kannusta osallistumista työmarkkinoille, etenkin niiden osalta, jotka ovat kauimpana työmarkkinoista.	Verorasitus olisi siirrettävä työstä muihin verotuslähteisiin, jotka eivät ole niin haitallisia työllisyyden ja kasvun kannalta, mutta samalla olisi suojattava verotuloja riittävää sosiaalista suojelua ja ***julkisiin investointeihin, innovointiin ja työpaikkojen luomiseen suunnattuja maksuja*** varten. Työn verotuksen alennukset olisi kohdistettava verorasituksen asianmukaisiin komponentteihin***, syrjinnän torjumiseen*** ja sellaisten tekijöiden poistamiseen, jotka estävät eivätkä kannusta osallistumista työmarkkinoille, etenkin ***vammaisten ja*** niiden osalta, jotka ovat kauimpana työmarkkinoista***, ja samalla olisi noudatettava voimassa olevia työelämän normeja***.

Tarkistus 20

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 5 – 3 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Jäsenvaltioiden olisi yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa kannustettava sellaisiin palkanmuodostusmekanismeihin, joilla mahdollistetaan ***palkkojen parempi*** reagointi tuottavuuden kehitykseen. Tässä yhteydessä olisi ***otettava huomioon taitojen*** ja paikallisten työmarkkinaolosuhteiden erot ***sekä eri alueiden, sektoreiden ja yritysten väliset eroavuudet talouden suorituskyvyssä***. Vähimmäispalkkoja ***asettaessaan*** jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten olisi otettava huomioon niiden vaikutus työssäkäyvien köyhyyteen, työpaikkojen luomiseen ja kilpailukykyyn.	***Toimintalinjat, joilla varmistetaan, että palkoilla on mahdollista saavuttaa riittävä toimeentulo, ovat edelleen tärkeitä sekä työpaikkojen luomiseksi että köyhyyden vähentämiseksi unionissa.*** Jäsenvaltioiden olisi ***siksi*** yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa ***noudatettava sellaisia palkanmuodostusmekanismeja ja*** kannustettava sellaisiin palkanmuodostusmekanismeihin, joilla mahdollistetaan ***reaalipalkkojen*** reagointi tuottavuuden kehitykseen ***ja autetaan korjaamaan aiemmat eroavuudet ruokkimatta deflaatiopaineita***. ***Näillä mekanismeilla olisi varmistettava riittävät resurssit perustarpeiden tyydyttämiseen, kun otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion omat köyhyysindikaattorit.*** Tässä yhteydessä olisi ***asianmukaisesti arvioitava osaamiserot*** ja paikallisten työmarkkinaolosuhteiden erot***, jotta voidaan taata kohtuulliseen toimeentuloon riittävä palkkataso kaikkialla unionissa***. ***Asettaessaan*** vähimmäispalkkoja ***kansallisen lainsäädännön ja kansallisten käytäntöjen mukaisesti*** jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten olisi ***varmistettava niiden riittävyys ja*** otettava huomioon niiden vaikutus työssäkäyvien köyhyyteen, ***kotitalouksien tuloihin, kokonaiskysyntään,*** työpaikkojen luomiseen ja kilpailukykyyn.

Tarkistus 21

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 5 – 3 a kohta (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	Jäsenvaltioiden on vähennettävä byrokratiaa pienten ja keskisuurten yritysten rasituksen keventämiseksi, sillä nämä edistävät huomattavasti työpaikkojen luomista.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Tarkistus 22

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 6 – 1 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Jäsenvaltioiden olisi edistettävä tuottavuutta ja työllistettävyyttä tarjoamalla asianmukaisia tietoja ja taitoja. Jäsenvaltioiden olisi tehtävä ***tarvittavat investoinnit*** yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen järjestelmiin ja parannettava niiden tehokkuutta ja toimivuutta työvoiman taitotason kohottamiseksi, jotta työntekijät pystyvät paremmin ennakoimaan dynaamisten työmarkkinoiden nopeasti muuttuvia tarpeita ja vastaamaan niihin yhä digitaalisemmaksi muuttuvassa taloudessa. ***Jäsenvaltioiden olisi tehostettava pyrkimyksiä, joilla parannetaan laadukkaan aikuiskoulutuksen saatavuutta kaikille, ja pantava täytäntöön aktiivisena ikääntymistä koskevia strategioita pidemmän työelämässä pysymisen mahdollistamiseksi***.	Jäsenvaltioiden olisi edistettävä ***kestävää*** tuottavuutta ja ***laadukasta*** työllistettävyyttä tarjoamalla asianmukaisia tietoja ja taitoja***, jotka ovat kaikkien saavutettavissa ja käytettävissä***. ***Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä terveydenhuoltoon, sosiaalipalveluihin ja liikennepalveluihin, joilla on tai joilla tulee olemaan keskipitkällä aikavälillä pulaa työntekijöistä.*** Jäsenvaltioiden olisi tehtävä ***tehokkaita investointeja laadukkaisiin ja osallistaviin*** yleissivistävän ***koulutuksen järjestelmiin varhaisesta iästä alkaen*** ja ammatillisen koulutuksen järjestelmiin ja parannettava niiden tehokkuutta ja toimivuutta työvoiman ***osaamis- ja*** taitotason kohottamiseksi ***ja taitojen monipuolisuuden lisäämiseksi***, jotta työntekijät pystyvät paremmin ennakoimaan dynaamisten työmarkkinoiden nopeasti muuttuvia tarpeita ja vastaamaan niihin yhä digitaalisemmaksi muuttuvassa taloudessa. ***Tämän vuoksi olisi otettava huomioon, että ”pehmeät taidot”, kuten viestintätaidot, ovat muuttumassa entistä tärkeämmiksi monissa ammateissa***.

Tarkistus 23

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 6 – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	Jäsenvaltioiden olisi edistettävä nuorten yrittäjyyttä muun muassa järjestämällä vapaaehtoisia yrittäjyyskursseja ja kannustamalla opiskelijoita perustamaan yrityksiä lukioissa ja ammattikorkeakouluissa. Jäsenvaltioiden olisi yhteistyössä paikallis- ja alueviranomaisten kanssa tehostettava pyrkimyksiä, joilla nuoria estetään keskeyttämästä koulunkäyntiä ja joilla varmistetaan joustavampi siirtyminen koulutuksesta työelämään, parannetaan laadukkaan aikuiskoulutuksen saatavuutta ja poistetaan sen tiellä olevia esteitä kaikkien kohdalla sekä kiinnitetään erityistä huomiota riskiryhmiin ja niiden tarpeisiin tarjoamalla uudelleenkouluttautumista, jos työpaikkojen menetykset ja työmarkkinoiden muutokset edellyttävät aktiivista paluuta työmarkkinoille. Samanaikaisesti jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön aktiivisena ikääntymistä koskevia strategioita, jotta mahdollistetaan pysyminen terveenä työelämässä todelliseen eläkeikään asti.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Tarkistus 24

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 6 – 1 b kohta (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	Varmistaessaan jatkuvasti muuttuvien työmarkkinoiden vaatiman taitotason ja tukiessaan aikuiskoulutusohjelmien lisäksi muutakin koulutusta jäsenvaltioiden on otettava huomioon, että myös matalan taitotason työpaikkoja tarvitaan ja että korkeasti koulutettujen työllistymismahdollisuudet ovat paremmat kuin keskitason tai matalan tason koulutuksen saaneiden.

Tarkistus 25

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 6 – 1 c kohta (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	Kohtuuhintaisen ja laadukkaan varhaiskasvatuksen ja lastenhoidon saatavuus olisi oltava ensisijaista laaja-alaisessa politiikassa ja investoinneissa, jotka liittyvät perheiden ja vanhempien tuki- ja yhteensovittamistoimenpiteisiin, joilla autetaan vanhempia työ- ja perhe-elämän tasapainottamisessa, jotta voidaan ehkäistä koulunkäynnin keskeyttämistä ja lisätä nuorten mahdollisuuksia työmarkkinoilla.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Tarkistus 26

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 6 – 2 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Korkeaa työttömyyttä olisi ***torjuttava ja pitkäaikaistyöttömyyttä*** ehkäistävä. Pitkäaikaistyöttömien ***lukumäärää*** olisi ***merkittävästi vähennettävä*** kattavilla ja toisiaan vahvistavilla strategioilla, myös antamalla ***erityistä*** aktiivista tukea pitkäaikaistyöttömille työmarkkinoille palaamista varten. Nuorisotyöttömyyteen olisi puututtava kattavasti, ***mukaan luettuna*** antamalla ***asiaankuuluville laitoksille*** tarvittavat välineet, jotta ne voivat panna täysimittaisesti ja johdonmukaisesti täytäntöön nuorisotakuun toteuttamista koskevat kansalliset suunnitelmansa.	***Työttömyyttä, erityisesti pitkäaikaistyöttömyyttä ja alueellista*** korkeaa työttömyyttä ***koskeva ongelma*** olisi ***ratkaistava tehokkaasti nopeasti ja sitä olisi*** ehkäistävä ***kysyntä- ja tarjontapuolen toimenpiteiden yhdistelmällä***. Pitkäaikaistyöttömien ***lukumäärään ja osaamisen kysynnän ja tarjonnan kohtaannon sekä osaamisen vanhentumisen ongelmaan*** olisi ***puututtava*** kattavilla ja toisiaan vahvistavilla strategioilla, myös antamalla ***yksilöllistä ja tarpeisiin perustuvaa*** aktiivista tukea ***ja tarjoamalla asianmukaisia sosiaalisen suojelun järjestelmiä*** pitkäaikaistyöttömille työmarkkinoille palaamista varten ***tietoon perustuvalla ja vastuullisella tavalla***. Nuorisotyöttömyyteen olisi puututtava kattavasti ***yleisellä nuorisotyöttömyysstrategialla. Siihen sisältyy investoiminen aloille***, ***joilla voidaan luoda laadukkaita työpaikkoja nuorille, ja*** antamalla ***nuorisotukipalvelujen, koulutuksen tarjoajien, nuorisojärjestöjen ja julkisten työvoimapalvelujen kaltaisille toimijoille*** tarvittavat välineet, jotta ne voivat panna täysimittaisesti ja johdonmukaisesti täytäntöön nuorisotakuun toteuttamista koskevat kansalliset suunnitelmansa***, sekä myös siten, että jäsenvaltiot ottavat tarjolla olevat resurssit ripeästi käyttöön***. ***Lisäksi olisi helpotettava rahoituksen saatavuutta niille, jotka päättävät ryhtyä yrittäjiksi, tehokkaamman tiedottamisen kautta ja vähentämällä liiallista byrokratiaa sekä tarjoamalla mahdollisuuksia muuttaa useiden kuukausien työttömyyskorvaukset etukäteen annettavaksi avustukseksi uusyrityksen perustamiseen liiketoimintasuunnitelman esittämisen jälkeen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.***

Tarkistus 27

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 6 – 2 a kohta (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	Jäsenvaltioiden on otettava työttömyyden torjuntaa koskevien toimenpiteiden laatimisessa ja toteutuksessa huomioon paikalliset ja alueelliset erot ja tehtävä yhteistyötä paikallisten työnvälitystoimistojen kanssa.

Tarkistus 28

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 6 – 3 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Koulutusjärjestelmien rakenteellisiin heikkouksiin olisi puututtava, jotta varmistetaan laadukkaat oppimistulokset ja ehkäistään ja torjutaan koulunkäynnin keskeyttämistä. Jäsenvaltioiden olisi kohotettava ***koulutustasoa ja harkittava*** teorian ja käytännön yhdistäviä oppimisjärjestelmiä ja ***ammatillisen koulutuksen päivittämistä parantamalla samalla mahdollisuuksia saada*** virallisen koulutusjärjestelmän ulkopuolella ***hankitut taidot tunnustettua***.	Koulutusjärjestelmien rakenteellisiin heikkouksiin olisi puututtava, jotta varmistetaan laadukkaat oppimistulokset ja ehkäistään ja torjutaan koulunkäynnin keskeyttämistä ***ja edistetään kattavaa ja laadukasta koulutusta aina perustasolta lähtien***. ***Siihen tarvitaan joustavia ja käytännöllisiä koulutusjärjestelmiä.*** Jäsenvaltioiden olisi ***yhteistyössä paikallis- ja alueviranomaisten kanssa*** kohotettava ***oppimistulosten laatua huolehtimalla siitä, että koulutus on kaikkien saatavilla, perustamalla ja parantamalla*** teorian ja käytännön yhdistäviä oppimisjärjestelmiä***, jotka on mukautettu jäsenvaltioiden tarpeisiin, päivittämällä ammatillista koulutusta*** ja ***esimerkiksi Europassin kaltaisia jo olemassa olevia puitteita sekä turvaamalla tarvittaessa asianmukainen uudelleenkouluttautuminen ja*** virallisen koulutusjärjestelmän ulkopuolella ***hankittujen taitojen tunnustaminen***. ***Koulutuksen ja työmarkkinoiden välisiä yhteyksiä olisi lujitettava ja olisi varmistettava, että koulutus on riittävän laaja-alaista tarjotakseen ihmisille elinikäisen työllistettävyyden vankan perustan.***

Tarkistus 29

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 6 – 3 a kohta (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	Jäsenvaltioiden on mukautettava koulutusjärjestelmänsä vastaamaan paremmin työmarkkinoita, jotta siirtyminen koulutuksesta työelämään helpottuu. Erityisen digitalisaation ja uusien teknologioiden yhteydessä vihreät työpaikat ja terveydenhuolto ovat hyvin tärkeitä.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Tarkistus 30

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 6 – 4 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Esteitä työmarkkinoille ***osallistumiseen olisi*** vähennettävä, erityisesti naisten, ikääntyvien työntekijöiden, nuorten, vammaisten ja laillisten maahanmuuttajien osalta. Työmarkkinoilla on varmistettava sukupuolten tasa-arvo, myös samapalkkaisuus, sekä kohtuuhintaisen ja laadukkaan varhaiskasvatuksen ja lastenhoidon saatavuus.	***Syrjintää työmarkkinoilla ja pääsyssä*** työmarkkinoille ***on edelleen*** vähennettävä, erityisesti ***syrjintää tai eristämistä kohtaavien ryhmien, kuten*** naisten, ikääntyvien työntekijöiden, nuorten, vammaisten ja laillisten maahanmuuttajien osalta. Työmarkkinoilla on varmistettava sukupuolten tasa-arvo, myös samapalkkaisuus, sekä kohtuuhintaisen ja laadukkaan varhaiskasvatuksen ja lastenhoidon saatavuus ***ja joustavuus, joka on välttämätöntä niiden henkilöiden syrjäytymisen ehkäisemiseksi, joiden työura katkeaa välillä perhevastuiden, kuten omaishoitajana toimimisen, vuoksi. Tähän liittyen jäsenvaltioiden olisi purettava naisten johtokuntapaikkoja koskevan direktiivin umpikuja.***

Tarkistus 31

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 6 – 4 a kohta (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	Tässä suhteessa jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon, että naisten kohdalla työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten osuus on suurempi kuin miesten kohdalla ja että nuorten jääminen työelämän ja koulutuksen ulkopuolelle on lähinnä seurausta nuorisotyöttömyyden kasvusta mutta myös sellaisten koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten osuuden kasvusta, jotka eivät aktiivisesti hae työtä.

Tarkistus 32

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 6 – 5 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä Euroopan sosiaalirahaston ja unionin muiden rahastojen tukea täysimääräisesti työllisyyden, sosiaaliseen osallisuuden, koulutuksen ja ***julkishallinnon parantamiseksi***.	Jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä Euroopan sosiaalirahaston ja unionin muiden rahastojen tukea täysimääräisesti***, tehokkaasti ja tuloksellisesti köyhyyden torjumiseksi ja laadukkaan*** työllisyyden, sosiaaliseen osallisuuden, koulutuksen***, julkishallinnon*** ja ***julkisten palveluiden edistämiseksi***. ***Euroopan strategisten investointien rahasto ja sen investointijärjestelyt olisi myös otettava käyttöön, jotta varmistetaan laadukkaiden työpaikkojen luominen ja sellaisten taitojen tarjoaminen työntekijöille, joita tarvitaan unionin siirtyessä kohti kestävän kasvun mallia.***

Tarkistus 33

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 7 – 1 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Jäsenvaltioiden olisi vähennettävä työmarkkinoiden segmentoitumista. ***Työsuojelusääntöjen*** ja -laitosten olisi taattava asianmukainen rekrytointiympäristö ja tarjottava samalla riittävä suojan taso työssä oleville ja työtä etsiville taikka tilapäisessä työssä oleville tai itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville. Olisi varmistettava laadukkaat työpaikat siltä osin kuin on kyse sosioekonomisesta turvallisuudesta, ***koulutusmahdollisuuksista***, työoloista (työterveys ja -turvallisuus mukaan luettuna) ja työn ja perhe-elämän ***yhdistämisestä***.	Jäsenvaltioiden olisi vähennettävä työmarkkinoiden segmentoitumista ***torjumalla epävarmoja työsuhteita, vajaatyöllisyyttä, pimeää työtä ja nollatuntisopimuksia***. ***Työsuhdeturvasääntöjen*** ja -laitosten olisi taattava asianmukainen rekrytointiympäristö ja tarjottava samalla riittävä suojan taso työssä oleville ja työtä etsiville taikka tilapäisessä***, osa-aikaisessa tai epätyypillisessä*** työssä oleville tai itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville***, siten että työmarkkinaosapuolet ovat aktiivisesti mukana ja että edistetään kollektiivista neuvottelumenettelyä***. Olisi varmistettava laadukkaat työpaikat ***kaikille*** siltä osin kuin on kyse sosioekonomisesta turvallisuudesta, ***kestävyydestä***, ***asianmukaisista palkoista, työelämän oikeuksista, asianmukaisista*** työoloista (työterveys ja -turvallisuus mukaan luettuna)***, sosiaaliturvasta, sukupuolten tasa-arvosta*** ja ***koulutusmahdollisuuksista. Siksi on välttämätöntä edistää nuorten tuloa työmarkkinoille, pitkäaikaistyöttömien paluuta työmarkkinoille ja*** työn ja perhe-elämän ***yhteensovittamista sekä tarjota kohtuuhintaisia hoitopalveluja ja uudenaikaistaa työn organisointia***. ***Kaikkialla unionissa olisi edistettävä työolojen parempaan suuntaan tapahtuvaa lähentymistä.***

Tarkistus 34

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 7 – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	Työmarkkinoille pääsyssä olisi tuettava yrittäjyyttä, kestävien työpaikkojen luomista kaikille aloille, vihreät työpaikat mukaan luettuina, hoitopalveluja ja sosiaalisia innovaatioita, jotta voidaan hyödyntää ihmisten taitoja parhaalla mahdollisella tavalla, edistää heidän elinikäistä kehittymistään ja rohkaista työntekijöitä luomaan innovaatioita.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Tarkistus 35

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 7 – 2 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Jäsenvaltioiden olisi otettava kansalliset parlamentit ja ***työmarkkinaosapuolet*** tiiviisti mukaan uudistusten ja politiikan suunnitteluun ja täytäntöönpanoon kansallisten käytäntöjen mukaisesti ***tukemalla*** samalla työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun ***toimivuuden ja tehokkuuden parantamista*** kansallisella tasolla.	Jäsenvaltioiden olisi otettava kansalliset parlamentit***, työmarkkinaosapuolet, kansalaisjärjestöt ja alue-*** ja ***paikallisviranomaiset*** tiiviisti mukaan uudistusten ja politiikan suunnitteluun ja täytäntöönpanoon ***kumppanuusperiaatteen ja*** kansallisten käytäntöjen mukaisesti ***vahvistamalla*** samalla työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun ***toimivuutta ja tehokkuutta*** kansallisella tasolla***, erityisesti niissä maissa, joissa on suuria ongelmia työmarkkinoiden viimeaikaisen sääntelyn purkamisen ja puutteellisten työehtosopimusneuvottelujen aiheuttaman palkkojen alentumisen vuoksi***.

Tarkistus 36

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 7 – 3 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Jäsenvaltioiden olisi ***vahvistettava aktiivista työmarkkinapolitiikkaa*** parantamalla sen kohdentamista, saavutettavuutta, kattavuutta ja vuorovaikutusta ***passiivisten toimenpiteiden*** kanssa. Politiikalla olisi pyrittävä parantamaan ***soveltuvuutta*** työmarkkinoille ja tukemaan kestäviä siirtymiä työmarkkinoilla niin, että julkiset työvoimapalvelut tarjoavat yksilöllistä tukea ja panevat täytäntöön tuloksellisuuden mittausjärjestelmiä. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että sosiaalisen suojelun järjestelmät aktivoivat ja antavat mahdollisuuksia niille, jotka voivat osallistua työmarkkinoille, suojaavat niitä, jotka ovat (tilapäisesti) työmarkkinoiden ulkopuolella ja/tai eivät kykene osallistumaan niille, ja valmistavat ihmisiä potentiaalisia riskejä varten investoimalla inhimilliseen pääomaan. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä osallisuutta edistäviä työmarkkinoita, jotka ovat avoimet kaikille, ja toteuttava myös tehokkaita syrjinnän vastaisia toimenpiteitä.	Jäsenvaltioiden olisi ***turvattava aktiivisen työmarkkinapolitiikan perustavat laatustandardit*** parantamalla sen kohdentamista, ***saavuttavuutta***, kattavuutta ja vuorovaikutusta ***tukitoimenpiteiden, esimerkiksi sosiaaliturvan,*** kanssa. Politiikalla olisi pyrittävä parantamaan ***pääsyä*** työmarkkinoille***, vahvistamaan kollektiivista neuvottelumenettelyä*** ja ***sosiaalista vuoropuhelua ja*** tukemaan kestäviä siirtymiä työmarkkinoilla niin, että ***korkeatasoiset*** julkiset työvoimapalvelut tarjoavat yksilöllistä tukea ja panevat täytäntöön tuloksellisuuden mittausjärjestelmiä. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että sosiaalisen suojelun järjestelmät aktivoivat ja antavat mahdollisuuksia niille, jotka voivat osallistua työmarkkinoille, suojaavat niitä, jotka ovat (tilapäisesti) työmarkkinoiden ulkopuolella ja/tai eivät kykene osallistumaan niille, ja valmistavat ihmisiä potentiaalisia riskejä ***ja muuttuvia taloudellisia ja sosiaalisia olosuhteita*** varten investoimalla inhimilliseen pääomaan. Jäsenvaltioiden olisi ***otettava käyttöön yhtenä mahdollisista toimenpiteistä, joilla köyhyyttä voidaan vähentää, ja kansallisen käytännön mukaisesti vähimmäistulo, joka on suhteutettu kyseisen valtion erityiseen sosioekonomiseen tilanteeseen. Jäsenvaltioiden olisi*** edistettävä osallisuutta edistäviä työmarkkinoita, jotka ovat avoimet kaikille, ja toteuttava myös tehokkaita syrjinnän vastaisia toimenpiteitä.

Tarkistus 37

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 7 – 4 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Työntekijöiden liikkuvuus olisi varmistettava, jotta voitaisiin hyödyntää täysimääräisesti eurooppalaisten työmarkkinoiden mahdollisuudet, myös parantamalla eläkkeiden siirrettävyyttä ja tutkintojen tunnustamista. Jäsenvaltioiden olisi samaan aikaan ***suojauduttava voimassa olevien sääntöjen väärinkäytöksiltä***.	Työntekijöiden liikkuvuus ***perusoikeutena ja vapaana valintana*** olisi varmistettava, jotta voitaisiin hyödyntää täysimääräisesti eurooppalaisten työmarkkinoiden mahdollisuudet, myös parantamalla eläkkeiden siirrettävyyttä ja tutkintojen ***ja pätevyyksien tosiasiallista*** tunnustamista ***sekä tehostamalla byrokratian ja muiden nykyisten esteiden poistamista***. Jäsenvaltioiden olisi samaan aikaan ***poistettava kieliesteet parantamalla asiaan liittyviä koulutusjärjestelmiä. Jäsenvaltioiden olisi myös hyödynnettävä Eures-verkostoa asianmukaisesti työvoiman liikkuvuuden edistämiseksi. Investointeja alueille, joilta lähtee työvoimaa pois, olisi tuettava aivovuodon vähentämiseksi ja liikkuvien työntekijöiden kannustamiseksi palaamaan alueelle.***

Tarkistus 38

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 7 a (uusi) – otsikko

Komission teksti	*Tarkistus*
	Koulutusjärjestelmien laadun ja tulosten parantaminen kaikilla tasoilla

Tarkistus 39

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 7 a (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	Jäsenvaltioiden olisi asetettava etusijalle hoidon ja kohtuuhintaisen ja laadukkaan varhaiskasvatuksen saatavuus, koska ne kumpikin ovat työmarkkinatoimijoiden tärkeitä tukitoimia ja auttavat lisäämään kokonaistyöllisyysastetta samalla, kun ne tukevat yksilöitä heidän vastuidensa kantamisessa. Jäsenvaltioiden olisi luotava kattavaa politiikkaa ja investointeja, joita tarvitaan parantamaan perheiden ja vanhempien tuki- ja yhteensovittamistoimenpiteitä, joilla autetaan vanhempia työ- ja perhe-elämän tasapainottamisessa, jotta voidaan ehkäistä koulunkäynnin keskeyttämistä ja lisätä nuorten mahdollisuuksia työmarkkinoilla.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Tarkistus 40

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 8 – otsikko

Komission teksti	*Tarkistus*
Oikeudenmukaisuuden varmistaminen, köyhyyden torjuminen ja yhdenvertaisten mahdollisuuksien edistäminen	***Sosiaalisen*** oikeudenmukaisuuden varmistaminen, köyhyyden torjuminen ja yhdenvertaisten mahdollisuuksien edistäminen

Tarkistus 41

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 8 – 1 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Jäsenvaltioiden olisi ***nykyaikaistettava*** sosiaalisen suojelun järjestelmiään***, jotta ne tarjoavat*** tehokkaan, toimivan ja ***riittävän*** suojan kaikissa elämänvaiheissa, ja ***varmistettava oikeudenmukaisuus*** ja eriarvoisuuksiin ***puuttuminen***. Tarvitaan yksinkertaisempaa ***ja*** paremmin kohdennettua sosiaalipolitiikkaa, ***jota täydennetään kohtuuhintaisella ja laadukkaalla lastenhoidolla***, koulutus- ja ***työpaikkatuella, asumistuella,*** kaikkien ***saatavissa olevalla terveydenhoidolla,*** ja peruspalvelujen, kuten ***pankkitilin*** ja internetyhteyden, ***saatavuudella***. Tarvitaan myös toimia, joilla ehkäistään koulunkäynnin keskeyttämistä ja torjutaan sosiaalista syrjäytymistä.	Jäsenvaltioiden olisi ***yhteistyössä paikallis- ja alueviranomaisten kanssa parannettava*** sosiaalisen suojelun järjestelmiään ***turvaamalla perusstandardit*** tehokkaan, toimivan ja ***kestävän*** suojan ***tarjoamiseksi*** kaikissa elämänvaiheissa, ja ***turvaamalla ihmisarvoinen elämä, solidaarisuus, sosiaalisen suojelun saatavuus, sosiaalisten oikeuksien täysimääräinen kunnioittaminen, oikeudenmukaisuus*** ja eriarvoisuuksiin ***puuttuminen sekä turvaamalla osallistaminen köyhyyden poistamiseksi, erityisesti niiden ihmisten osalta, jotka ovat syrjäytyneet työmarkkinoilta, ja heikossa asemassa olevien väestöryhmien osalta***. Tarvitaan yksinkertaisempaa, paremmin kohdennettua ***ja kunnianhimoisempaa*** sosiaalipolitiikkaa, ***joka käsittää kohtuuhintaisen ja laadukkaan lastenhoidon ja koulutuksen***, ***tehokkaan*** koulutus- ja ***työpaikkatuen, asumistuen ja korkeatasoisen ja*** kaikkien ***saatavilla olevan terveydenhoidon*** ja peruspalvelujen, kuten ***pankkitilien*** ja internetyhteyden, ***saatavuuden***. Tarvitaan myös toimia, joilla ehkäistään koulunkäynnin keskeyttämistä ja torjutaan ***äärimmäistä köyhyyttä,*** sosiaalista syrjäytymistä ***ja yleensä köyhyyttä kaikissa sen muodoissa***. ***Erityisesti lapsiköyhyyttä on torjuttava päättäväisesti.***

Tarkistus 42

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 8 – 2 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Tätä varten olisi hyödynnettävä eri välineitä toisiaan täydentävästi, mukaan luettuna työvoiman aktivoinnin mahdollistavat palvelut ja tulotuki, joka on kohdennettu yksilöllisiin tarpeisiin. Sosiaalisen suojelun järjestelmät olisi suunniteltava niin, että helpotetaan etuuksien käyttöä kaikkien ***niihin oikeutettujen parissa***, tuetaan investointeja inhimilliseen pääomaan ja edistetään köyhyyden ehkäisyä ja vähentämistä ***ja*** suojaa ***sitä*** vastaan.	Tätä varten olisi hyödynnettävä eri välineitä toisiaan täydentävästi, mukaan luettuna työvoiman aktivoinnin mahdollistavat palvelut ja tulotuki, joka on kohdennettu yksilöllisiin tarpeisiin. ***On kunkin jäsenvaltion asia määrittää vähimmäistulotasot kansallisen käytännön mukaisesti ja suhteutettuina kyseisen jäsenvaltion erityiseen sosioekonomiseen tilanteeseen.*** Sosiaalisen suojelun järjestelmät olisi suunniteltava niin, että helpotetaan etuuksien ***saatavuutta ja*** käyttöä kaikkien ***kohdalla syrjimättömästi***, tuetaan investointeja inhimilliseen pääomaan ja edistetään köyhyyden ***ja sosiaalisen syrjäytymisen sekä muiden riskien, kuten terveyden tai työpaikan menettämisen riskien,*** ehkäisyä ja vähentämistä ***sekä*** suojaa ***niitä*** vastaan. ***Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä lapsiin, joilla on köyhyysriski vanhempien pitkäaikaistyöttömyyden vuoksi.***

Tarkistus 43

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 8 – 3 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Eläkejärjestelmiä olisi uudistettava, jotta turvataan niiden kestävyys ja riittävyys ***ottaen huomioon eliniän piteneminen ja väestörakenteen muutokset. Tähän liittyen lakisääteinen eläkeikä olisi liitettävä elinajanodotteeseen nostamalla tosiasiallista eläkkeellejäänti-ikää ja kehittämällä täydentäviä eläkesäästöjä***.	***Eläkejärjestelmien rakenteesta olisi tehtävä sellainen, että*** niiden kestävyys***, turvallisuus*** ja riittävyys ***sekä naisten että miesten kohdalla turvataan vahvistamalla eläkkeellesiirtymisjärjestelyjä, joiden avulla pyritään asianmukaisiin eläketuloihin, jotka vähintään ylittävät köyhyysrajan. Eläkejärjestelmillä olisi vahvistettava eläkesäästöjärjestelmien kolmea pilaria, kehitettävä niitä edelleen ja parannettava niitä. Eläkeiän liittäminen elinajanodotteeseen ei ole ainoa väline, jonka avulla voidaan suoriutua ikääntymisen haasteesta. Eläkejärjestelmien uudistuksissa olisi myös muun muassa reagoitava työmarkkinoiden suuntauksiin, syntyvyyteen, väestötilanteeseen, terveydentilaan ja varallisuustilanteeseen, työoloihin ja elatussuhteeseen. Paras keino vastata ikääntymisen haasteeseen on lisätä kokonaistyöllisyysastetta muun muassa sosiaalisilla investoinneilla aktiivisena ikääntymiseen.***

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Tarkistus 44

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 8 – 4 kohta

Komission teksti	*Tarkistus*
Jäsenvaltioiden olisi parannettava terveydenhuolto- ja pitkäaikaishoitojärjestelmiensä saatavuutta, tehokkuutta ja toimivuutta, mutta samalla olisi turvattava ***julkisen talouden*** kestävyys.	Jäsenvaltioiden olisi parannettava terveydenhuolto- ja pitkäaikaishoitojärjestelmiensä ***ja sosiaalipalvelujensa laatua, kohtuuhintaisuutta,*** saatavuutta, tehokkuutta ja toimivuutta ***sekä asianmukaisia työoloja niihin liittyvillä aloilla***, mutta samalla olisi turvattava ***näiden järjestelmien rahoituksen*** kestävyys ***parantamalla yhteisvastuuseen perustuvaa rahoitusta***.

Tarkistus 45

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 8 – 4 a kohta (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	Jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä täysimääräisesti Euroopan sosiaalirahaston ja muiden unionin rahastojen tukia köyhyyden, sosiaalisen syrjäytymisen ja syrjinnän torjumiseksi, vammaisten osallistumismahdollisuuksien parantamiseksi, naisten ja miesten välisen tasa-arvon edistämiseksi ja julkishallinnon parantamiseksi.

Tarkistus 46

Ehdotus päätökseksi

Liite – Suuntaviiva 8 – 4 b kohta (uusi)

Komission teksti	*Tarkistus*
	Eurooppa 2020 -strategian yleistavoitteissa, joiden perusteella jäsenvaltiot asettavat kansalliset tavoitteensa ottaen huomioon suhteelliset lähtökohtansa ja kansalliset olosuhteensa, pyrkimyksenä on nostaa 20–64-vuotiaiden naisten ja miesten työllisyysaste 75 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä, alentaa koulunkäynnin keskeyttäneiden osuus alle 10 prosenttiin, nostaa korkea-asteen tai vastaavan tason tutkinnon suorittaneiden 30–34-vuotiaiden osuus vähintään 40 prosenttiin; ja edistää sosiaalista osallisuutta erityisesti vähentämällä köyhyyttä pyrkien saamaan vähintään 20 miljoonaa ihmistä pois köyhyys- tai syrjäytymisriskin piiristä ([1bis])***.***

([1bis]) ***Tämä joukko ilmaistaan niiden henkilöiden lukumääränä, joilla on riskinä köyhyys ja syrjäytyminen kolmen indikaattorin perusteella (köyhyysriski, aineellinen puute; työtön kotitalous). Jäsenvaltiot saavat vapaasti asettaa kansalliset tavoitteensa tarkoituksenmukaisimpien indikaattoreiden perusteella, omat kansalliset olosuhteensa ja etusijapainotuksensa huomioon ottaen.***

P8_TA(2015)0262

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto (hakemus EGF/2015/001 FI/Broadcom, Suomi)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 13 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2015/001 FI/Broadcom, Suomi) (COM(2015)0232 – C8-0135/2015 – 2015/2125(BUD))

(2017/C 265/40)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2015)0232 – C8-0135/2015),

— ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahastosta (2014–2020) ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1309/2013 ([1]) (EGR-asetus),

— ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ([2]) ja erityisesti sen 12 artiklan,

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([3]) ja erityisesti sen 13 kohdan,

— ottaa huomioon 2. joulukuuta 2013 tehdyn toimielinten sopimuksen 13 kohdassa tarkoitetun trilogimenettelyn,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0210/2015),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön lainsäädäntö- ja budjettivälineitä voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten tai maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille;

B. katsoo, että unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 2. joulukuuta 2013 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;

C. ottaa huomioon, että EGR-asetus ilmentää parlamentin ja neuvoston aikaan saamaa sopimusta siitä, että otetaan uudelleen käyttöön kriisiin liittyvä käyttöönottokriteeri, nostetaan unionin rahoitusosuus 60 prosenttiin ehdotettujen toimenpiteiden arvioiduista kokonaiskustannuksista, parannetaan EGR-hakemusten käsittelyn tehokkuutta komissiossa, parlamentissa ja neuvostossa lyhentämällä arviointiin ja hyväksymiseen käytettävää aikaa, lisätään tukikelpoisia toimia ja edunsaajia ottamalla mukaan itsenäiset ammatinharjoittajat ja nuoret ja rahoitetaan oman yrityksen perustamiseen tarkoitettuja kannustimia;

([1]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 855.
([2]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.
([3]) EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

D. ottaa huomioon, että Suomi toimitti hakemuksen EGF/2015/001 FI/Broadcom rahoitustuen saamiseksi EGR:stä, kun NACE Rev. 2:n kaksinumerotasolla 46 (Tukkukauppa, pl. moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien kauppa) ([1]) toimivan Broadcom Communications Finlandin ja sen kahden toimittajan tai jatkojalostajan palveluksesta oli vähennetty 568 henkilöä;

E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit,

1. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että EGR-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät ja että sen vuoksi Suomi on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitustukea 1 365 000 euroa;

2. toteaa, että Suomen viranomaiset jättivät EGR-rahoitustukea koskevan hakemuksen 30. tammikuuta 2015 ja että komissio antoi siitä arvionsa 2. kesäkuuta 2015; pitää myönteisenä, että arviointi sujui nopeasti alle viidessä kuukaudessa;

3. palauttaa mieliin, että 2000-luvulla suomalaisten tytäryritysten henkilöstömäärät kasvoivat kaikilla mantereilla, mutta vuonna 2004 Aasia nousi suurimmaksi elektroniikka- ja sähköteollisuuden työllistäjäksi ja henkilöstömäärät alkoivat laskea Euroopassa; katsoo, että Broadcomin henkilöstövähennykset liittyvät osittain yleiseen suuntaukseen, joka vaikuttaa koko Suomen elektroniikkateollisuuteen ja kulminoitui Nokian vuonna 2011 ilmoittamiin laajoihin henkilöstövähennyksiin; toteaa kuitenkin, että kyseiset tapahtumat liittyvät merkittävällä tavalla globalisaatiosta johtuviin maailmankaupan huomattaviin rakenteellisiin muutoksiin;

4. panee merkille, että henkilöstövähennykset heikentävät entisestään erityisesti Pohjois-Pohjanmaan (osa NUTS 2 -tason ([2]) aluetta FI1A) työttömyystilannetta, koska 424 irtisanomista yhteensä 568:sta tapahtui kyseisellä alueella; toteaa, että Pohjois-Pohjanmaan työttömyysaste on jatkuvasti pari prosenttiyksikköä maan keskiarvon yläpuolella; panee merkille, että elokuussa 2014 koko Suomen työttömyysaste oli 12,2 prosenttia, Pohjois-Pohjanmaalla 14,1 prosenttia sekä 16,1 prosenttia Oulussa, joka kärsi irtisanomisista eniten, ja että myös Nokian laajat henkilöstövähennykset vuodesta 2011 alkaen vaikuttivat huomattavasti kyseiseen alueeseen;

5. katsoo, että yrityskyselyt ja -vierailut ovat hyödyllisiä paitsi hakemuksen piiriin kuuluvien irtisanottujen työntekijöiden kannalta, myös alan työllistymismahdollisuuksia koskevien tietojen lisäämiseksi tulevien työntekijävähennysten yhteydessä; toteaa, että nämä erityiset toimet ovat jatkoa aiemman EGR-tapauksen (EGF/2013/001 FI/Nokia) yhteydessä Suomessa toteutetuille samanlaisille toimille;

6. toteaa, että tähän mennessä toimialalle ”Tukkukauppa, pl. moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien kauppa” on haettu tukea yhdessä EGR-hakemuksessa (EGF/2010/012 NL/Noord Holland ICT) ja että myös se perustui globalisaatiokriteeriin;

7. panee tyytyväisenä merkille, että voidakseen antaa työntekijöille nopeaa apua Suomen viranomaiset päättivät aloittaa yksilöllisten palvelujen tarjoamisen kyseisille työntekijöille 11. elokuuta 2014 eli hyvissä ajoin ennen päätöstä EGR:n tuen myöntämisestä ehdotetulle koordinoidulle paketille ja jo ennen EGR-tukihakemuksen jättämistä;

8. toteaa, että Suomi suunnittelee kolmenlaisia toimenpiteitä tämän hakemuksen piiriin kuuluville vähennetyille työntekijöille: i) heitä autetaan siirtymään uuteen työpaikkaan, ii) heitä autetaan perustamaan oma yritys ja iii) heille tarjotaan koulutusta;

9. toteaa, että viranomaiset aikovat käyttää 17,46 prosenttia avustusten ja kannustimien kustannuksista palkkatukiin (osana kaikkien kohderyhmän työntekijöiden solmimien uusien työsuhteiden palkkoja) ja matka-, oleskelu- ja muuttokustannusten korvauksiin, joiden määrä on puolet toimien kokonaiskustannusten hyväksytystä 35 prosentin enimmäismäärästä;

10. panee tyytyväisenä merkille menettelyt, joita Suomen viranomaiset noudattavat kohteena olevien edunsaajien tai heidän edustajiensa tai työmarkkinaosapuolten sekä paikallis- ja aluehallinnon viranomaisten kuulemiseksi;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1893/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3037/90 ja tiettyjen eri tilastoaloja koskevien yhteisön asetusten muuttamisesta (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).

([2]) Komission asetus (EU) N:o 1046/2012, annettu 8 päivänä marraskuuta 2012, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003 täytäntöönpanosta siltä osin kuin on kyse aikasarjojen toimittamisesta uutta alueellista jaottelua varten (EUVL L 310, 9.11.2012, s. 34).

11. palauttaa mieliin, että on tärkeää parantaa kaikkien työntekijöiden työllistymismahdollisuuksia tarjoamalla mukautettua koulutusta ja tunnustamalla työntekijöiden ammattiuran aikana saavuttamat taidot ja osaaminen; edellyttää, että koordinoidussa paketissa tarjottava koulutus mukautetaan sekä irtisanottujen työntekijöiden tarpeisiin että todelliseen liiketoimintaympäristöön;

12. muistuttaa, että EGR-asetuksen 7 artiklan mukaisesti yksilöllisten palvelujen koordinoidun paketin suunnittelussa olisi ennakoitava tulevia työmarkkinanäkymiä ja tarvittavia taitoja ja paketin olisi oltava yhteensopiva resurssitehokkaaseen ja kestävään talouteen siirtymisen kanssa;

13. on tyytyväinen ehdotettujen EGR-toimien täydentävyyteen kansallisista tai unionin varoista rahoitettujen muiden toimien kanssa;

14. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta yksilöllisten palvelujen koordinoidusta paketista annetuissa tiedoissa selvitetään myös, kuinka toimilla täydennetään rakennerahastoista rahoitettavia toimia; korostaa Suomen viranomaisten vahvistaneen, ettei tukikelpoisille toimille saada avustusta muista unionin rahoitusvälineistä; kehottaa jälleen komissiota esittämään vuosikertomuksissaan näiden tietojen vertailevan arvioinnin, jotta varmistetaan nykyisten asetusten täysimääräinen noudattaminen ja taataan, ettei unionin rahoittamissa palveluissa ole päällekkäisyyttä;

15. panee tyytyväisenä merkille, että komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn sen jälkeen, kun parlamentti pyysi nopeuttamaan varojen käyttöönottoa; panee merkille uuden aikataulun aiheuttamat määräaikoihin liittyvät paineet ja mahdolliset vaikutukset tapausten tutkintaan;

16. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;

17. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta (Suomen hakemus – EGF/2015/001 FI/Broadcom)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2015/1477.)

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0263

Vuoden 2016 talousarvio – trilogia koskevat neuvotteluvaltuudet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. heinäkuuta 2015 varainhoitovuoden 2016 talousarvioesitystä käsittelevän trilogin neuvotteluvaltuuksista (2015/2074(BUD))

(2017/C 265/41)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 312 ja 314 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,

— ottaa huomioon komission 24. kesäkuuta 2015 antaman esityksen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2016 (COM(2015)0300),

— ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ([1]),

— ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ([2]),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([3]),

— ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman vuoden 2016 talousarvion valmistelua koskevista yleisistä suuntaviivoista, pääluokka III – Komissio ([4]),

— ottaa huomioon neuvoston 17. helmikuuta 2015 antamat päätelmät vuoden 2016 talousarviota koskevista suuntaviivoista,

— ottaa huomioon työjärjestyksen osassa II olevan luvun 8,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan kirjeet,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön ja lausunnot valiokunnilta, joita asia koskee (A8-0217/2015),

Vuoden 2016 talousarvioesitys: sitoumusten ja rahoituksen painopisteiden noudattaminen

1. palauttaa mieliin, että edellä mainitussa 11. maaliskuuta 2015 annetussa päätöslauselmassaan parlamentti asetti vuoden 2016 talousarvion painopisteidensä keskiöön kunnollisten ja laadukkaiden työpaikkojen luomisen ja yritysten ja yrittäjyyden kehittämisen älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun edistämiseksi kaikkialla unionissa sekä sisäisen ja ulkoisen solidaarisuuden turvallisessa Euroopassa; toteaa jälleen, että parlamentti on sitoutunut noudattamaan sekä oikeudellisia että poliittisia sitoumuksia, ja kehottaa toimielimiä toimimaan lupaustensa mukaisesti;

2. korostaa tässä yhteydessä, että monivuotisessa rahoituskehyksessä vuosiksi 2014–2020 on asetettu enimmäismäärät kaikille otsakkeille mutta siinä on myös määrätty mahdollisesta erityisestä jouston enimmäismäärästä, jonka avulla unioni voi täyttää oikeudelliset velvoitteensa, sekä erityisrahoitusvälineistä, joiden avulla unioni voi reagoida tiettyihin odottamattomiin tilanteisiin tai rahoittaa selvästi määriteltyjä menoja ylittämällä enimmäismäärät;

([1]) EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.
([2]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.
([3]) EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0061.

3. suhtautuu myönteisesti siihen, että komission esityksessä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2016 lujitetaan edellä mainittuja painopisteitä ja ehdotetaan unionin tuen lisäämistä investointeja, tietopohjaa, työpaikkoja ja kasvua tukeviin ohjelmiin ja erityisesti Erasmus+ -liikkuvuusohjelmaan, jolla on suuri symbolinen arvo; pitää talousarvioesitystä vuodeksi 2016 tervetulleena pyrittäessä auttamaan jäsenvaltioita suoriutumaan rakenteellisista haasteista, erityisesti kilpailukyvyn heikkenemisessä; on tyytyväinen siihen, että otsakkeessa 3 (Turvallisuus ja kansalaisuus) ja otsakkeessa 4 (Globaali Eurooppa) on odotusten mukaisesti lisätty määrärahoja kautta linjan ja että komissio pyrkii vastaamaan haasteeseen ja ottamaan huomioon Ukrainan, Syyrian ja Välimeren kriisien kaltaiset uudet tapahtumat vastaamalla unionin ja sen jäsenvaltioiden tarpeisiin turvallisuuden ja muuttoliikkeen alalla ja osoittamalla ulkoisten toimien alalla vahvaa poliittista tahtoa ja tekemällä maahanmuuton lähtö- ja kauttakulkumaita koskevia talousarviositoumuksia;

4. pitää myönteisenä Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) sisällyttämistä vuoden 2016 talousarvioesitykseen ja erityisesti maksusitoumusmäärärahojen kokonaisliikkumavaran käyttöönottoa, jotta voidaan kattaa osa menoista, jotka tarvitaan rahoittamaan ESIR-rahaston 8 miljardin euron takuurahasto, sen sijaan että ainoastaan leikattaisiin Horisontti 2020 -ohjelman ja Verkkojen Eurooppa -välineen määrärahoja; korostaa, että parlamentti pyrki minimoimaan mahdollisimman pitkälti kyseisiin kahteen ohjelmaan kohdistuvat vaikutukset ja lainsäädäntövallan käyttäjien aikaansaamalla sopimuksella vähennettiin leikkauksia vielä kaikkiaan 1 miljardilla eurolla muun muassa perustutkimuksen alalla; edellyttää, että lopullinen sopimus ESIR-rahastosta otetaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa huomioon vuoden 2016 talousarviossa esittämällä oikaisukirjelmä;

5. muistuttaa kuitenkin, että vain budjettivallan käyttäjä tekee vuotuisessa talousarviomenettelyssä päätöksen ESIR-rahaston takuurahaston perustamiseksi hyväksyttävistä vuotuisista määrärahoista; sitoutuu tässä yhteydessä edelleen kompensoimaan Horisontti 2020 -ohjelmaan ja Verkkojen Eurooppa -välineeseen vaikuttavia yhä mittaviksi jääviä leikkauksia, jotta ohjelmilla voidaan täysin saavuttaa niille asetetut tavoitteet, jotka hyväksyttiin vasta kaksi vuotta sitten ohjelmien oikeusperustoista käytyjen neuvottelujen tuloksena; aikoo myös tutkia tarkkaan, olisiko leikkaukset keskitettävä komission ehdotuksen mukaisesti vuosille 2016–2018 vai jaettava myös vuosille 2019–2020, jotta voidaan minimoida kyseisiin ohjelmiin kohdistuvat vaikutukset;

6. pitää valitettavana, että yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) maksusitoumusmäärärahoihin tehdään nimellinen leikkaus vuodesta 2015 vuoteen 2016; korostaa, että tällainen määrärahavähennys antaisi erittäin kielteisen signaalin aikana, jolloin pk-yritysten potentiaalia innovoijina ja työpaikkojen luojina tarvitaan kipeästi vauhdittamaan unionin elpymistä, pienentämään investointivajetta ja lisäämään unionin vaurautta tulevaisuudessa; palauttaa mieliin, että yrittäjyyden edistäminen ja unionin yritysten, myös yhteisötalouden yritysten, kilpailukyvyn ja markkinoille pääsyn parantaminen sekä Euroopan taloutta ja kilpailukykyä huomattavalla tavalla tukevien pk-yritysten rahoituksen saannin parantaminen ovat selvästi kaikkien toimielimien yhteisiä painopisteitä, joilla on perusteltu COSME-ohjelman määrärahojen etupainotteisuutta ja lisäämistä kahden viime vuoden aikana, koska ohjelman toteutusaste on ollut korkea; aikoo sen vuoksi varmistaa, että ohjelma kehittyy positiivisesti vuonna 2016;

7. toistaa huolensa nuorisotyöllisyysaloitteen rahoituksesta, sillä kyseessä on keskeinen väline unionin nuorisotyöttömyyden torjunnassa, joka on kaikkien Euroopan päätöksentekijöiden ensisijainen painopiste; panee merkille, että nuorisotyöllisyysaloitteen lisämäärärahat käytettiin etupainotteisesti vuosina 2014 ja 2015; pitää valitettavana, että vuodeksi 2016 ei esitetä uusia sitoumuksia; palauttaa mieliin, että monivuotisessa rahoituskehyksessä on asetettu sitoumuksille kokonaisliikkumavara, joka on määrä ottaa käyttöön vuoden 2016 enimmäismäärien lisäksi kasvuun ja työllisyyteen, erityisesti nuorisotyöllisyyteen, liittyviä politiikkatavoitteita varten; muistuttaa, että vastaavasti Euroopan sosiaalirahastosta annetussa asetuksessa säädetään, että nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahoja voidaan talousarviomenettelyssä tarkistaa ylöspäin vuosiksi 2016–2020; pyytää siksi jatkamaan nuorisotyöllisyysaloitetta hyödyntäen kaikkia monivuotiseen rahoituskehykseen sisältyviä joustavuussäännöksiä ja aikoo varmistaa, että tarvittavat määrät otetaan vuoden 2016 talousarvioon;

8. toteaa, että vuosia 2014–2020 koskevaan monivuotiseen rahoituskehykseen kuuluvien yhteisesti hallinnoitavien maksusitoumusmäärärahojen uudelleenkohdentamisesta, joka johtui asiaa koskevien sääntöjen ja ohjelmien hyväksymisestä myöhäisessä vaiheessa, päästiin sopimukseen hyvissä ajoin ja siksi komissio sisällytti talousarvioesitykseen vuodeksi 2016 (otsakkeet 2 ja 3) 4,5 miljardia euroa maksusitoumusmäärärahoja, joita ei ollut voitu käyttää vuonna 2014; palauttaa mieliin, että jo lisätalousarviolla N:o 1/2015 mahdollistettiin 16,5 miljardin euron siirto vuodelta 2014 vuodelle 2015 otsakkeissa 1 b, 2 ja 3; korostaa kuitenkin, että kyseessä ovat puhtaasti siirrot vuoden 2014 hyväksytyistä määrärahoista ja ne olisi siksi vertailutarkoituksessa jätettävä pois arvioitaessa vuoden 2016 talousarvion kehitystä vuoden 2015 talousarvioon verrattuna; huomauttaa näin ollen, että kyseiset ohjelmat itse asiassa hyötyvät vuoden 2016 talousarvioesityksen maksusitoumusmäärärahojen lisäyksestä;

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

9. on huolestunut vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen uusien ohjelmien suunniteltua hitaammasta käynnistymisestä ja toteaa sen johtuvan oikeusperustojen ja toimenpideohjelmien hyväksymisestä myöhäisessä vaiheessa sekä maksumäärärahavajeesta vuonna 2014; sitoutuu selvittämään, voidaanko pyydettyjen maksusitoumus- ja maksumäärärahojen avulla todella auttaa uusia ohjelmia pääsemään täyteen vauhtiin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin ohjelmien täytäntöönpanon viivästysten hyvittämiseksi;

10. panee merkille, että vuoden 2016 unionin talousarvioesityksen kokonaismäärä on 153,5 miljardia euroa maksusitoumusmäärärahoina (mukaan lukien vuodelta 2014 uudelleenkohdennetut 4,5 miljardia euroa) ja 143,5 miljardia euroa maksusitoumusmäärärahoina; toteaa, että jos ohjelmasuunnittelun muutoksen vaikutus vuosina 2015 ja 2016 jätetään huomiotta, maksusitoumusmäärärahat lisääntyvät 2,4 prosenttia ja maksumäärärahat 1,6 prosenttia verrattuna vuoden 2015 talousarvioon; korostaa, että kaiken kaikkiaan maltillisilla ja monivuotisen rahoituskehyksen mukaisilla lisäyksillä otetaan huomioon inflaatio ja reaalista lisäystä ei ole juuri lainkaan, minkä vuoksi on korostettava varojen käytön tehokkuutta ja vaikuttavuutta;

11. tähdentää, että komissio on jättänyt monivuotisen rahoituskehyksen enimmäismäärissä maksusitoumusmäärärahoihin 2,2 miljardin euron liikkumavaran (josta 1,2 miljardia euroa otsakkeessa 2) ja maksumäärärahoihin 1,6 miljardin euron liikkumavaran; muistuttaa, että käytettävissä olevat maksusitoumus- ja maksumäärärahojen liikkumavarat sekä käyttämättä jääneet maksumäärärahat sisällytetään kokonaisliikkumavaroihin käytettäväksi tulevina vuosina, jos tarvetta ilmenee; panee merkille, että ensimmäisen kerran on asetettu käytettäväksi maksusitoumusten kokonaisliikkumavara, josta osa käytetään ESIR-rahastoa varten; suhtautuu periaatteessa myönteisesti joustovälineen ehdotettuun käyttämiseen selvästi määriteltyihin menoihin osana turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen alojen unionin uusia aloitteita, joita ei voida rahoittaa otsakkeen 3 rajoissa; aikoo käyttää osan jäljellä olevista liikkumavaroista sekä monivuotisen rahoituskehyksen asiaa koskevia joustavuussäännöksiä keskeisten painopisteiden lujittamiseen;

Maksut: luottamuksen palauttaminen

12. muistuttaa, että maksumäärärahavaje, joka johtuu pitkälti maksujen riittämättömästä enimmäismäärästä ja alibudjetoinnista, kasvoi vuonna 2014 ennennäkemättömän suureksi ja on vuonna 2015 edelleen tuntuva; pelkää, että tilanne vaarantaa edelleen vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen uusien ohjelmien asianmukaisen toteuttamisen ja aiheuttaa hankaluuksia edunsaajille, erityisesti paikallisille, alueellisille ja kansallisille viranomaisille, joihin kohdistuu taloudellisia ja sosiaalisia rajoitteita; kannattaa sitä, että komissio hallinnoi maksuja aktiivisesti, mutta on huolestunut ehdotuspyyntöjen lykkäämisestä, ennakkorahoituksen vähentämisestä ja maksujen viivästymisestä, koska ne saattavat haitata taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitteiden saavuttamista; toteaa jälleen olevansa huolestunut maksumäärärahojen tilapäisistä leikkauksista, joita neuvosto tekee käsitellessään vuotuisia talousarvioita muun muassa alaotsakkeeseen 1 a kuuluvien kasvua ja työpaikkoja edistävää kilpailukykyä koskevien ohjelmien määrärahoihin; kehottaa komissiota laatimaan 31. maaliskuuta 2016 mennessä kertomuksen niihin edunsaajiin kohdistuvista vaikutuksista, joille unionin maksamat maksut ovat viivästyneet vuosina 2013–2015, sekä vaikutuksista ohjelmien toteuttamiseen;

13. pitää myönteisenä sitä, että unionin talousarvioesityksessä otetaan huomioon yhteinen lausuma maksusuunnitelmasta vuosiksi 2015–2016, josta parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat arvioituaan yhdessä tilanteen ja sitouduttuaan yhdessä pienentämään maksamattomien maksujen sumaa; muistuttaa, että SEUT-sopimuksen 310 artiklan mukaan unionin talousarvioon otettujen tulojen ja menojen on oltava tasapainossa; toteaa, että komission arvioiden mukaan talousarvioesityksessä pyydetyillä maksumäärärahoilla pienennettäisiin maksamattomien maksujen suma kestävälle tasolle, noin 2 miljardiin euroon; sitoutuu näin ollen tukemaan täysin komission ehdotusta ja edellyttää neuvoston noudattavan sitoumuksiaan tässä asiassa;

14. painottaa, että parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sitoutuneet vastaisuudessa välttämään maksattamatta olevien maksupyyntöjen kestämättömän suman syntymistä vuoden lopussa sekä noudattamaan täysin osana monivuotista rahoituskehystä ja vuotuisia talousarviomenettelyitä aikaansaatuja sopimuksia ja panemaan ne täytäntöön; korostaa tässä yhteydessä jälleen tarvetta seurata maksusuman kehitystä tiiviisti ja aktiivisesti; ilmaisee jälleen huolensa siitä, että maksusyklien erityispiirteistä aiheutuu lisäpainetta maksumäärärahoihin varsinkin monivuotisen rahoituskehyksen päättyessä; muistuttaa komissiota sen maksusuunnitelmasta annetussa yhteisessä lausumassa tekemästä sitoumuksesta kehittää keskipitkän ja pitkän aikavälin ennustevälineitään ja luoda varhaisvaroitusjärjestelmä ensimmäisten maksuennusteiden esittämiseksi heinäkuussa, jotta budjettivallan käyttäjä voi tulevaisuudessa tehdä asianmukaiseen tietoon perustuvia päätöksiä;

15. pitää myönteisenä, että kokonaismaksumäärärahoissa painopiste on lopulta siirtymässä selvästi edellisen, vuosia 2007–2013 koskevan kauden ohjelmien loppuun saattamisesta uuden, vuosia 2014–2020 koskevan kauden ohjelmien toteuttamiseen; korostaa kuitenkin, että maksujen taso vuoden 2016 talousarviossa, varsinkin alaotsakkeessa 1 b, on sitoumuksiin verrattuna alhainen, mihin sisältyy riski, että nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen lopussa syntyy jälleen samanlainen maksamattomien maksujen suma; pohtiikin, missä määrin tämä sopii maksusuunnitelman pitkän aikavälin näkökulmaan;

Alaotsake 1 a – Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky

16. panee merkille, että vuoteen 2015 verrattuna komission ehdotuksessa vuodeksi 2016 lisätään alaotsakkeen 1 a maksusitoumusmäärärahoja 6,1 prosenttia 18,6 miljardiin euroon; huomauttaa, että maksusitoumusmäärärahojen lisäys johtuu pitkälti ESIR-rahaston sisällyttämisestä talousarvioon ja Erasmus+ -ohjelman ja Verkkojen Eurooppa -välineen määrärahalisäyksistä sekä pienemmässä määrin Tulli-, Fiscalis- ja petostentorjuntaohjelman sekä työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevan ohjelman määrärahalisäyksistä; aikoo kiinnittää erityistä huomiota Euroopassa oppisopimuskoulutuksen ja korkea-asteen koulutuksen välillä vallitsevan eriarvoisuuden vähentämiseen erityisesti varmistamalla yhtäläiset mahdollisuudet liikkuvuuteen;

17. pitää kuitenkin valitettavana suurten infrastruktuurihankkeiden ja Horisontti 2020- ja COSME-ohjelman määrärahojen vähentämistä sekä Verkkojen Eurooppa -välineen liikenteen osa-alueen hitaampaa etenemistä, jotka johtuvat määrärahojen uudelleenkohdentamisesta ESIR-rahastoon; palauttaa mieliin, että komission alkuperäinen ESIR-rahastoa koskeva ehdotus olisi johtanut vuonna 2016 Horisontti 2020 -ohjelman määrärahojen leikkaamiseen 170 miljoonalla eurolla vuoteen 2015 verrattuna ja siten antanut ristiriitaisen viestin nykyisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä laajalti ensisijaiseksi painopisteeksi tunnustetusta ohjelmasta; pitää valitettavana tutkimuksen rahoitukseen kohdistuvia kerrannaisvaikutuksia muun muassa energian, pk-yritysten, ilmaston ja ympäristön, yhteiskuntatieteiden ja yhteiskuntaa hyödyttävän tieteen aloilla; pyrkii edelleen kompensoimaan kyseisiin ohjelmiin ehdotettuja vähennyksiä lisäämällä määrärahoja talousarviomenettelyn aikana käyttämällä 200 miljoonan euron liikkumavaraa, joka on yhä käytettävissä alaotsakkeen 1 a enimmäismäärään nähden; korostaa, että investointien, tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin rahoituksessa olisi keskityttävä aloihin, joilla voidaan saada aikaan eniten lisäarvoa, kuten energiatehokkuuden parantamiseen, tieto- ja viestintätekniikkaan, perustutkimukseen myönnettäviin avustuksiin sekä vähähiiliseen ja uusiutuvan energian teknologiaan;

18. toteaa jälleen kannattavansa ITER-ohjelmaa ja sitoutuneensa varmistamamaan sen asianmukaisen rahoituksen; panee kuitenkin huolestuneena merkille, että ITER-ohjelman tarkistettu aikataulu ja rahoitussuunnitelma on tarkoitus esitellä marraskuussa 2015, joten budjettivallan käyttäjälle ei jää mahdollisuutta ottaa uusia tietoja huomioon vuoden 2016 vuotuisessa talousarviomenettelyssä; pyytää lisäksi, että ITER ja sen unionin yhteisyritys, Fusion for Energy, antavat viipymättä pyydetyt, vastuuvapauden myöntämistä vuodelta 2013 koskevat kertomukset ja toteuttavat parlamentin asiaa koskevat suositukset;

19. korostaa, että maksumäärärahojen aiempi alibudjetointi on kasvattanut sitoumusten ja maksujen välistä eroa monissa alaotsakkeen 1 a ohjelmissa ja siten kärjistänyt maksattamatta olevan määrän rajua kasvua muihin otsakkeisiin verrattuna; panee huolestuneena merkille, että komission on pitänyt pienentää ennakkorahoituksen määrää ja, mikä huolestuttavampaa, lykätä uusia ehdotuspyyntöjä ja sopimusten allekirjoittamista; toteaa esimerkiksi, että Horisontti 2020 -ohjelmassa komissio arvioi, että normaalin toteutusennusteen mukaan, jossa maksumäärärahoja ei ole rajoitettu, vuoden 2014 loppuun mennessä olisi käytetty noin 1 miljardi euroa; suhtautuu myönteisesti komission pyrkimyksiin pitää maksujen tilanne hallinnassa mutta toteaa jälleen, että ei aio missään oloissa suvaita kauden 2014–2020 ohjelmien toteutuksen hidastamista keinona käsitellä maksuvajetta;

20. pitää siksi myönteisenä maksumäärärahojen lisäystä 11,4 prosentilla 17,5 miljardiin euroon verrattuna vuoteen 2015 sekä maksujen kasvattamista suhteessa sitoumuksiin vuodeksi 2016; panee erityisesti merkille, että monessa ohjelmassa (Copernicus, Erasmus+, Horisontti 2020, Verkkojen Eurooppa -väline – liikenne, ydinreaktorien turvallisuus ja käytöstäpoisto) maksumäärärahojen taso ylittää maksusitoumusmäärärahat;

Alaotsake 1 b — Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen koheesio

21. panee merkille alaotsakkeeseen 1 b ehdotetut 50,8 miljardia euroa maksusitoumusmäärärahoina (lisäystä 3,2 prosenttia verrattuna vuoteen 2015, ohjelmasuunnittelun muutoksen vaikutus neutraloitu) ja 49,1 miljardia euroa maksumäärärahoina (vähennystä 4 prosenttia), jotka jättävät pienen, 15,3 miljoonan euron liikkumavaran sitoumusten enimmäismäärään nähden; muistuttaa, että koheesiopolitiikka on unionin keskeinen investointipolitiikka, jonka tavoitteena on Euroopan alueiden välisten erojen tasaaminen lujittamalla taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta; korostaa, että ESR:n, EAKR:n, koheesiorahaston ja nuorisotyöllisyysaloitteen kaltaisilla välineillä on suuri merkitys edistettäessä lähentymistä, kavennettaessa kehityseroja ja tuettaessa laadukkaiden ja kestävien työpaikkojen luomista; korostaa unionin koheesiopolitiikan keskeistä roolia pyrittäessä saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet;

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

22. korostaa, että 44 prosenttia ehdotetuista vuoden 2016 maksumäärärahoista kattaa aiemmilta ohjelmakausilta maksattamatta olevat maksupyynnöt, jolloin kauden 2014–2020 uusien koheesio-ohjelmien käynnistämiseen jää maksumäärärahoja vain 26,8 miljardia euroa; katsoo siksi, että ehdotetut maksumäärärahat ovat tässä alaotsakkeessa vain välttämätön vähimmäismäärä;

23. palauttaa mieliin, että vuoden 2016 talousarviossa tarvitaan 21,6 miljardia euroa alentamaan kauden 2007–2013 koheesio-ohjelmien maksattamatta olevien maksupyyntöjen tasoa, joka oli 24,7 miljardia euroa vuoden 2014 lopussa ja 20 miljardia vuoden 2015 lopussa, noin 2 miljardiin euroon vuoden 2016 loppuun mennessä, kuten vuosia 2015–2016 koskevasta yhteisestä maksusuunnitelmasta annettuun yhteiseen lausumaan liitetyssä komission arviossa kuvataan; vaatii välttämään tulevaisuudessa vastaavaa epänormaalia maksujen kasautumista, jotta unionin uskottavuus ei vaarannu;

24. kehottaa jatkamaan nuorisotyöllisyysaloitetta ja pitää ratkaisevan tärkeänä, että sen tehokasta ja vaikuttavaa toteuttamista nopeutetaan jäsenvaltioissa; kannustaa jäsenvaltioita ja komissiota ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin saattaakseen kansalliset nuorisotakuuohjelmat toimintakykyisiksi ensi tilassa ja ottamaan tarvittaessa huomioon tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 3/2015 esitetyt suositukset; toteaa jälleen, että äskettäin hyväksytty parlamentin voimakkaasti kannattama ennakkorahoitusasteen korotus 30 prosenttiin on riippuvainen siitä, että jäsenvaltiot toimittavat välimaksupyynnöt nopeasti vuoden kuluessa, ja toteaa, että korotuksen on tarkoitus tulla voimaan vuonna 2016; katsoo ehdottomasti, että nuorisotyöllisyysaloitteen ennakkorahoituksen lisääminen ei saisi vaikuttaa kielteisesti ESR:n muiden osatekijöiden toteutukseen;

Otsake 2 — Kestävä kasvu: luonnonvarat

25. panee merkille, että otsakkeeseen 2 ehdotetaan 63,1 miljardia euroa maksusitoumusmäärärahoina (vähennystä 0,1 prosenttia verrattuna vuoteen 2015, ohjelmasuunnittelun muutoksen vaikutus neutraloitu) ja 55,9 miljardia euroa maksumäärärahoina (vähennystä 0,2 prosenttia), jolloin liikkumavaraa jää 1,2 miljardia euroa maksusitoumusmäärärahojen enimmäismäärään nähden ja 1,1 miljardia euroa Euroopan maatalouden tukirahaston alaenimmäismäärään nähden; huomauttaa, että rahoituskurimekanismia sovelletaan vain maatalousalan kriisivarauksen luomiseksi; odottaa komission oikaisukirjelmää, joka on tarkoitus antaa lokakuussa 2015 ja jonka pitäisi perustua maatalouden tukirahaston rahoitusta koskeviin päivitettyihin tietoihin; korostaa, että YMP:n kahden pilarin välisten siirtojen vuoksi maaseudun kehittämiseen käytettävissä oleva kokonaismäärä kasvaa;

26. painottaa, että vuoden 2016 talousarvioesityksessä maatalousmarkkinoiden interventioiden tarpeet ovat pienemmät kuin vuoden 2015 talousarviossa, mikä johtuu pääasiassa Venäjän tietyille unionin maataloustuotteille asettamaan tuontikieltoon liittyvien hätätoimien vaikutuksesta vuonna 2015; toteaa, että komission mukaan vuoden 2016 talousarviossa ei tarvita uusia toimia; korostaa, että tavoitteena on parantaa Euroopan maatalouden kilpailukykyä ja kestävyyttä, ja pyytää kohdentamaan varoja näiden tavoitteiden saavuttamiseen;

27. painottaa, että uudistettu yhteinen kalastuspolitiikka tarjoaa kunnianhimoiset oikeudelliset puitteet, joilla voidaan vastata vastuullisen kalastuksen haasteisiin muun muassa tiedonkeruun avulla, ja panee tyytyväisenä merkille, että Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon siirrettiin vuonna 2014 käyttämättä jääneitä määrärahoja vuodelle 2015 ja että siirtojen vaikutus neutraloitiin, joten rahaston maksusitoumusmäärärahat lisääntyvät edelleen vuonna 2016; panee kuitenkin merkille, että maksujen osalta edellisen ohjelman vaiheittaista päättämistä kompensoidaan vain osittain uuden ohjelman käyttöönotolla, minkä vuoksi vuoden 2016 määrärahat ovat pienemmät;

28. pitää ilahduttavana, että ympäristö- ja ilmastotoimia koskevan Life-ohjelman sekä maksusitoumus- että maksumäärärahoja on lisätty; suhtautuu myönteisesti ensimmäisiin toimiin unionin talousarvion muuttamiseksi ympäristöystävällisemmäksi ja huomauttaa, että viherryttämisen vauhtia on kiihdytettävä entisestään;

Otsake 3 – Turvallisuus ja kansalaisuus

29. on tyytyväinen siihen, että talousarvioesityksessä vuodeksi 2016 lisätään tukea kaikille otsakkeen 3 ohjelmille siten, että maksusitoumusmäärärahat ovat 2,5 miljardia euroa (lisäystä 12,6 prosenttia vuoden 2015 talousarvioon verrattuna, ohjelmasuunnittelun muutoksen vaikutus neutraloitu) ja maksumäärärahat 2,3 miljardia euroa (lisäystä 9,7 prosenttia); huomauttaa, että näin ollen otsakkeeseen 3 ei jää ollenkaan liikkumavaraa uusia määrärahalisäyksiä, pilottihankkeita tai valmistelutoimia varten; katsoo, että nykyisessä geopoliittisessa tilanteessa erityisesti muuttovirtojen aiheuttamien paineiden lisääntyessä tämän monivuotisen rahoituskehyksen selvästi pienimmän otsakkeen enimmäismäärät saattavat olla vanhentuneet ja niitä olisi muutettava monivuotisen rahoituskehyksen vaalien jälkeisen tarkistamisen yhteydessä;

30. suhtautuu myönteisesti komission antamaan Euroopan muuttoliikeagendaan ja toteaa jälleen kannattavansa sitä, että unionin käytettävissä olevia keinoja vahvistetaan ja kehitetään oikeudenmukaisen vastuunjaon ja yhteisvastuun kulttuuria turvapaikka-asioiden, muuttoliikkeen ja ulkorajojen valvonnan alalla; pitää siksi erittäin myönteisenä sisäisen turvallisuuden rahaston sekä turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston maksusitoumusmäärärahojen lisäämistä ja toteaa, että niiden piiriin kuuluu myös Euroopan yhteinen turvapaikkajärjestelmä; suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen ottaa joustovälineestä käyttöön 124 miljoonaa euroa Välimeren nykyisiin muuttoliikkeen kehityssuuntauksiin vastaamiseksi; kysyy, onko ehdotettu rahoitus riittävä; korostaa tarvetta valvoa tarkasti, mihin kyseiset varat päätyvät;

31. ottaa huomioon unionin eteläisille rannoille saapuvien maahanpyrkijöiden suuren määrän ja turvapaikka-asioiden tukiviraston kasvavan roolin turvapaikka-asioiden hallinnoinnissa ja katsoo, että ehdotus lisätä tukiviraston henkilöstöä vain kuudella henkilöllä on selvästi riittämätön; vaatii siksi turvapaikka-asioiden tukivirastolle asianmukaista henkilöstömäärää ja määrärahoja vuodeksi 2016, jotta se voi huolehtia tehokkaasti tehtävistään ja operaatioistaan;

32. katsoo, että komission olisi arvioitava Europolin osalta yksityiskohtaisesti talousarviovaikutukset ja lisätehtävät, jotka johtuvat osana Euroopan muuttoliikeagendaa ja Euroopan turvallisuusohjelmaa esitetyistä toimista, jotta budjettivallan käyttäjä voi mukauttaa asianmukaisesti viraston rahoitus- ja henkilöstötarpeita; korostaa Europolin roolia jäsenvaltioiden rajat ylittävän tuen ja tietojen vaihdon yhteydessä; korostaa tarvetta varmistaa viraston henkilöstön ja määrärahojen asianmukainen määrä vuodeksi 2016, jotta se voi huolehtia tehokkaasti tehtävistään ja operaatioistaan;

33. katsoo, että asiasta vastaavien virastojen henkilöstöä ei saisi vähentää tai siirtää toisiin tehtäviin ja että niiden on huolehdittava henkilöstönsä asianmukaisesta tehtäviin osoittamisesta voidakseen hoitaa lisääntyneet tehtävänsä;

34. muistuttaa myös, että parlamentti on johdonmukaisesti antanut painokkaan tukensa kulttuuria ja tiedotusvälineitä koskevien ohjelmien asianmukaiselle rahoitukselle; pitää siksi myönteisenä Luova Eurooppa -ohjelman, multimediatoimet mukaan luettuina, määrärahalisäystä vuoden 2015 talousarvioon verrattuna mutta suhtautuu varauksellisesti sen kulttuuri- ja medialohkojen hallinnolliseen jakoon; kannattaa myös Kansalaisen Eurooppa -ohjelmaan ehdotettua lisäystä, sillä ohjelmalla on keskeinen merkitys kansalaisten osallistumiselle demokraattiseen prosessiin Euroopassa; pitää eurooppalaista kansalaisaloitetta keskeisenä osallistavan demokratian välineenä unionissa ja kehottaa lisäämään sen näkyvyyttä ja saavutettavuutta; painottaa paikallisista ja kansallisista tiedotusvälineistä koostuvien yleiseurooppalaisten verkostojen, kuten EuranetPlus, myönteistä roolia;

35. tähdentää, että elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuus, kuluttajansuoja ja terveys ovat unionin kansalaisten keskeisiä huolenaiheita; arvostaa siksi elintarvikkeita ja rehuja koskevan ohjelman, terveysalan toimintaohjelman ja kuluttajaohjelman maksusitoumusmäärärahojen lisäystä vuoden 2015 talousarvioon verrattuna;

Otsake 4 – Globaali Eurooppa

36. on tyytyväinen otsakkeen 4 kokonaismäärärahojen lisäykseen siten, että maksusitoumusmäärärahat ovat 8,9 miljardia euroa (lisäystä 5,6 prosenttia vuoden 2015 talousarvioon verrattuna) ja liikkumavara 261,3 miljoonaa euroa enimmäismäärään nähden; katsoo tämän osoittavan huomattavaa solidaarisuutta kolmansia maita kohtaan; pitää unionin talousarviota keskeisenä välineenä pyrittäessä tavoittamaan vaikeuksissa olevia ihmisiä ja edistämään unionin perusarvoja; on tyytyväinen siihen, että unionin muuhun maailmaan kiinnittämä huomio ei ole vähentynyt sen viime vuosina kohtaamien taloudellisten ja sosiaalisten vaikeuksien vuoksi; katsoo kuitenkin, että unionin naapurustossa ja muualla maailmassa käynnissä olevien humanitaaristen ja poliittisten kriisien vuoksi tarvitaan todennäköisesti vielä lisää määrärahoja joillekin ensisijaisille aloille, kuten Euroopan naapuruusvälineeseen, mukaan lukien tuki Lähi-idän rauhanprosessille, Palestiinalle ja palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimelle (UNRWA);

37. pitää myönteisenä komission kaikkiin otsakkeen 4 ohjelmiin pyytämää maksumäärärahojen lisäystä (lisäystä 28,5 prosenttia, 9,5 miljardiin euroon), jolloin maksut ovat sitoumuksia suuremmat erityisesti kehityksen, humanitaarisen avun ja unionin Palestiinalle ja UNRWA:lle myöntämän avun alalla; pitää lisäyksiä täysin perusteltuina, koska on tarpeen korjata kyseisessä otsakkeessa vuosina 2014 ja 2015 ilmenneen valtavan maksuvajeen seuraukset, joiden vuoksi komission oli vähennettävä ennakkorahoitusta ja lykättävä oikeudellisia sitoumuksia; palauttaa mieliin, että vuonna 2015 otsakkeessa 4 oli maksettava 1,7 miljoonaa euroa viivästyskorkoja; edellyttää, että sitoumusten ja maksujen välistä eroa kurotaan vähitellen umpeen ja maksamattomien laskujen määrä saatetaan normaalille tasolle; korostaa, että tämä toiminta on välttämätöntä, jotta voidaan varmistaa heikossa asemassa olevien edunsaajien rahoituksen kestävyys ja unioni voi toimia kansainvälisten järjestöjen luotettavana kumppanina;

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

38. katsoo, että ulkoisen rahoituksen välineet tarjoavat keinoja puuttua eri tavoin ja kunkin välineen tavoitteiden mukaisesti seuraavan vuoden talousarvion keskiössä olevien sisäistä turvallisuutta ja muuttoliikettä koskevien haasteiden perimmäisiin syihin ottaen erityisesti huomioon unionin eteläiset ja itäiset rajat sekä yleisemmin konfliktien vaivaamat alueet; panee erityisesti merkille kehitysyhteistyövälineen ja Euroopan naapuruusvälineen sekä politiikan alat, joiden määrärahoja ollaan lisäämässä maltillisemmin ja joita ovat muun muassa humanitaarinen apu, vakautta ja rauhaa edistävä väline, yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka sekä demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline; pyytää komissiota määrittämään selvästi alat, joista voi olla apua pyrittäessä selviytymään kyseisistä ajankohtaisista haasteista ja joilla mahdolliset määrärahalisäykset voidaan käyttää tehokkaasti; muistuttaa tässä yhteydessä, että on tärkeää myöntää apua köyhyyden vähentämiseen ja viime kädessä sen poistamiseen ja että ihmisoikeudet, sukupuolten tasa-arvo, sosiaalinen yhteenkuuluvuus ja eriarvoisuuden torjunta on pidettävä unionin ulkoisten kehitystoimien keskiössä;

39. korostaa, että Euroopan investointipankin hallinnoiman ulkosuhteisiin liittyvien hankkeiden takuurahaston rahoituksen määrää vuoden 2016 talousarviossa lisätään huomattavasti, ja toteaa tämän johtuvan muun muassa Ukrainalle lainojen muodossa myönnettävän makrotaloudellisen tuen käynnistämisestä;

40. huomauttaa, että strategiset maat, kuten Ukraina ja Tunisia, saavat suhteellisen paljon rahoitusta monista unionin lähteistä, ja kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa varmistamaan, että näiden maiden suhteen noudatetaan yhtenäistä linjaa; katsoo, että unionin toimilla voisi olla suurempi poliittinen ja taloudellinen vaikutus, jos lisätään johdonmukaisuutta ja koordinointia keskeisten toimijoiden välillä unionissa ja paikan päällä, yksinkertaistetaan ja lyhennetään menettelyjä ja annetaan unionin toiminnasta selvempi kuva;

Otsake 5 – Hallinto

41. toteaa, että otsakkeen 5 menoja lisätään vuoden 2015 talousarvioon verrattuna 2,9 prosentilla 8 908,7 miljoonaan euroon ja että kyseinen luku kattaa kaikki toimielinten hallintomenot (lisäystä 2,2 prosenttia) sekä eläkkeet ja Eurooppa-koulut (lisäystä 5,4 prosenttia); panee merkille, että enimmäismäärään nähden jää 574,3 miljoonan euron liikkumavara; korostaa, että otsakkeen 5 osuus unionin talousarviosta pysyy vakaana 5,8 prosentissa; muistuttaa kuitenkin, että määrässä ei ole otettu huomioon teknistä tukea, joka luetaan toimintamenoihin;

Erityisrahoitusvälineet

42. vahvistaa kantansa, että erityisrahoitusvälineet ovat ratkaisevan tärkeitä monivuotisen rahoituskehyksen täydellisen noudattamisen ja täytäntöönpanon kannalta ja että niiden erityisluonteen vuoksi sekä niiden maksusitoumus- että maksumäärärahat olisi otettava enimmäismäärien ulkopuolelta erityisesti laskettaessa maksujen kokonaisliikkumavaraa; suhtautuu myönteisesti siihen, että hätäapuvarauksen sitoumuksiin ja maksuihin on ehdotettu samansuuruista määrää; panee merkille, että hätäapuvarausta, Euroopan globalisaatiorahastoa (EGR) ja Euroopan unionin solidaarisuusrahastoa (EUSR) varten varatut määrät on vuoden 2016 talousarvioesityksessä pääsääntöisesti pidetty ennallaan tai niitä on lisätty hieman;

Pilottihankkeet – valmistelutoimet

43. korostaa, että pilottihankkeet ja valmistelutoimet ovat tärkeitä välineitä poliittisten prioriteettien muotoilussa ja sellaisten uusien aloitteiden käyttöönotossa, joista voi tulla unionin pysyviä toimintoja ja ohjelmia, ja toteaa tämän koskevan myös aloitteita, joiden tavoitteena on ottaa huomioon unionissa tapahtuvat taloudelliset, ekologiset ja sosiaaliset muutokset ja toteuttaa niihin liittyviä toimia; panee huolestuneena merkille, että komissio ei ole varannut määrärahoja etenkään otsakkeeseen 3 kuuluvien erittäin onnistuneiden pilottihankkeiden ja valmistelutoimien jatkamiseen; aikoo määrittää pilottihankkeiden ja valmistelutoimien tasapainoisen paketin; toteaa, että nykyisessä ehdotuksessa joidenkin otsakkeiden liikkumavara on hyvin pieni tai sitä ei ole ollenkaan, ja aikoo selvittää keinoja luoda enemmän mahdollisuuksia mahdollisia pilottihankkeita ja valmistelutoimia varten;

Erillisvirastot

44. korostaa erillisvirastojen keskeistä roolia unionin poliittisessa päätöksenteossa ja on päättänyt arvioida kaikkien virastojen määräraha- ja henkilöstötarpeet tapauskohtaisesti, jotta voidaan varmistaa riittävä rahoitus ja henkilöstö kaikille virastoille, varsinkin niille, joille on äskettäin annettu uusia tehtäviä tai joiden työmäärä on lisääntynyt poliittisen tavoitteenasettelun vuoksi tai muista syistä; on erityisesti päättänyt tarjota oikeus- ja sisäasioiden alalla toimiville virastoille tarvittavat resurssit, jotta ne voivat puuttua nykyisiin muuttoliikehaasteisiin; korostaa jälleen vastustavansa uudelleen kohdennettavien toimien varantoa ja edellyttää, että talousarviomenettelyssä löydetään ratkaisu, jotta erillisvirastoissa ei

suoriteta uusia henkilöstöleikkauksia; toteaa lisäksi jälleen aikovansa käyttää erillisvirastoja käsittelevää toimielinten välistä työryhmää yhteisymmärryksen löytämiseksi toimielinten kesken siitä, kuinka erillisvirastojen määrärahoihin suhtaudutaan, myös vuoden 2016 talousarviota koskevassa sovittelussa;

o

o o

45. pyytää jatkuvaa talousarviotukea asianmukaiseen koulutukseen ja uudelleenkoulutukseen työvoimapulasta kärsivillä aloilla ja vihreän talouden, kiertotalouden, terveydenhuollon sekä tieto- ja viestintätekniikan kaltaisilla avainaloilla, joilla on suuri työllistämiskapasiteetti; painottaa, että vuoden 2016 talousarviosta olisi osoitettava riittävästi tukea sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseen sekä toimiin köyhyyden poistamiseksi ja mahdollisuuksien luomiseksi köyhyydessä eläville ja sosiaalisesti syrjäytyneille; muistuttaa, että sukupuolten tasa-arvo olisi sisällytettävä unionin politiikkoihin ja otettava huomioon talousarviomenettelyssä; kehottaa myöntämään taloudellista tukea kaikille ohjelmille, joilla tuetaan työpaikkojen luomista henkilöille, jotka ovat työmarkkinoilla muita heikommassa asemassa useammasta kuin yhdestä syystä, kuten pitkäaikaistyöttömille, vammaisille henkilöille, vähemmistöihin kuuluville henkilöille sekä työelämän ulkopuolella oleville ja lannistuneille henkilöille, ja joilla lujitetaan kyseisten henkilöiden sosiaalista osallisuutta;

46. palauttaa mieliin, että vuoden 2016 talousarviomenettelyssä testataan neuvoston toimintatapaa maksusuunnitelman suhteen ja nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen arviointia, koska ohjelmien odotetaan pääsevän täyteen vauhtiin, talousarvioon sisällytetään uusia tärkeitä aloitteita investointien ja muuttoliikkeen aloilla, on mahdollista ratkaista aiempia esimerkiksi maksuihin ja erityisrahoitusvälineisiin liittyvä kysymyksiä ja uuden monivuotista rahoituskehystä koskevan asetuksen säännöksiä, kuten sitoumusten kokonaisliikkumavaraa, sovelletaan ensimmäistä kertaa; muistuttaa komissiota sen oikeudellisesta velvollisuudesta esittää vuoden 2016 loppuun mennessä monivuotisen rahoituskehyksen toimintaa koskeva tarkastelu ja liittää kyseiseen talousarviota koskevaan tarkasteluun lainsäädäntöehdotus vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 muuttamiseksi; palauttaa mieliin, että yhtä aikaa tämän prosessin kanssa komission olisi arvioitava myös omia varoja koskevia uusia aloitteita käyttäen perustana omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän työn tuloksia, jotka on määrä esitellä vuonna 2016;

47. pitää arvossa laajaa yhteisymmärrystä, joka on vallinnut vuoden 2015 lisätalousarvioiden käsittelyssä sekä maksusuunnitelmasta tähän mennessä käydyissä neuvotteluissa, ja pitää sitä osoituksena yhteisestä tahdosta noudattaa monivuotista rahoituskehystä, panna täytäntöön perusteellisten neuvotteluiden kohteena olleet oikeusperustat ja varmistaa uusien ohjelmien rahoitus; toivoo, että komission ja kahden budjettivallan käyttäjän välillä vallitsee edelleen yhteistyön henki ja että siten voidaan lopulta puuttua maksusuman huiman kasvun syihin, jotka piilevät talousarviomenettelyssä; odottaa, että samanlainen henki on vallalla vuoden 2016 talousarviosta käytävissä neuvotteluissa ja pyrittäessä löytämään keinot suoriutua eteen tulevista odottamattomista haasteista;

48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

LIITE I: EHDOTUS YHTEISEKSI LAUSUMAKSI TALOUSARVIOMENETTELYN AIKATAULU JA SOVITTELUKOMITEAN TYÖSKENTELYN TOIMINTATAVAT VUONNA 2015

"A. Talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen liitteen A osan mukaisesti Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat seuraavista vuoden 2016 talousarviomenettelyn keskeisistä ajankohdista:

1. Kolmikantakokous kutsutaan koolle 14. heinäkuuta ennen neuvoston kannan hyväksymistä.

2. Neuvosto pyrkii vahvistamaan kantansa ja lähettämään sen Euroopan parlamentille viikkoon 38 (syyskuun kolmanteen viikkoon) mennessä, jotta asiasta voitaisiin sopia oikea-aikaisesti Euroopan parlamentin kanssa.

3. Euroopan parlamentin budjettivaliokunta pyrkii äänestämään tarkistuksista neuvoston kantaan viimeistään viikon 42 loppuun mennessä (lokakuun puolivälissä).

4. Kolmikantakokous kutsutaan koolle 19. lokakuuta ennen Euroopan parlamentin käsittelyä.

5. Euroopan parlamentin täysistunto äänestää käsittelyssä viikolla 44. (Täysistunto 26.-29. lokakuuta).

6. Sovittelujakso alkaa 29. lokakuuta. SEUT 314 artiklan 4 kohdan c alakohdan määräysten mukaisesti sovittelujakso päättyy 18. marraskuuta 2015.

7. Sovittelukomitea kokoontuu 9. marraskuuta Euroopan parlamentin isännöimänä ja 13. marraskuuta neuvoston isännöimänä ja sitä jatketaan tarpeen mukaan. Sovittelukomitean kokoukset valmistellaan kolmikantakokouksessa (tarvittaessa -kokouksissa). Seuraava kolmikantakokous on määrä pitää 11. marraskuuta. 21 päivää kestävän sovittelujakson kuluessa voidaan lisäksi järjestää muita kolmikantakokouksia.

B. Sovittelukomitean työskentelyn toimitavat on esitetty edellä mainitun toimielinten välisen sopimuksen liitteen E osassa."

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

LIITE II: YHTEINEN LAUSUMA MAKSUSUUNNITELMASTA 2015–2016

"Joulukuussa 2014 sovittua maksusuunnitelmaa, joka on osa vuosien 2014 ja 2015 talousarvioista tehtyä sopimusta, koskevan yhteisen lausuman perusteella EU:n kolme toimielintä ovat yhteisesti arvioineet EU:n talousarvion maksutilannetta ja näkymiä komission 23. maaliskuuta 2015 toimittaman asiakirjan pohjalta.

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat seuraavaa:

1. **Tilanne**

Euroopan parlamentti ja neuvosto panevat merkille komission asiakirjassa '*Elements for a payment plan to bring the EU budget back onto a sustainable track*' esittämän perusteellisen arvioinnin (liitteenä). Se on analyyttinen pohja, jonka avulla voidaan kartoittaa vuoden lopussa maksamatta olleiden maksujen määrän kasvun tärkeimpiä tekijöitä ja saavuttaa maksamattomien laskujen määrän vähentämistavoite. Erityisesti tavoitteena on vuosien 2007-2013 koheesiopolitiikan ohjelmien toteuttaminen.

a) Hyväksytyille maksumäärärahoille aiemmissa talousarvioissa asetettu rajoite yhdessä koheesio-ohjelmien toteutussyklin kanssa ovat johtaneet siihen, että vuoden lopussa maksamatta olevien maksujen määrästä on asteittain tullut kestämätön. Se oli vuoden 2014 lopussa ennennäkemättömät 24,7 miljardia euroa. Toimielimet toteavat kuitenkin, että varainhoitovuosien 2014 ja 2015 talousarvioita koskevat vaikeat päätökset ovat suurelta osin vakauttaneet maksamatta jääneitä määriä.

b) Lisäksi maksumäärärahojen vaje on johtanut vuosien 2014–2020 ohjelmien toteuttamisen hidastumiseen muiden otsakkeiden osalta, erityisesti kun on pyritty täyttämään aikaisemmista sitoumuksista johtuvat sopimusvelvoitteet ja välttämään siten viivästyskorkojen riski, aikana, jolloin keskeisten ohjelmien odotetaan edistävän kasvua ja työllisyyttä Euroopassa ja turvaavan unionin roolin kansainvälisesti.

2. **Näkymät**

c) Euroopan parlamentti ja neuvosto panevat merkille komission esittämät näkymät vuosille 2015 ja 2016: analyysin perusteella vuosien 2007–2013 koheesio-ohjelmista vuoden lopussa maksamatta olevia maksuja voisi olla mahdollista vähentää noin 2 miljardin euron tasolle vuoden 2016 loppuun mennessä ottaen huomioon erityisesti, että koheesio-ohjelmat lähestyvät päätösvaihetta ja edellyttäen, että varainhoitovuoden 2016 talousarvion hyväksytyt maksumäärärahat ovat riittävät. Tämän pitäisi auttaa välttämään kielteisiä heijastusvaikutuksia ja tarpeettomia viivästyksiä vuosien 2014–2020 ohjelmien toteuttamisessa.

d) Euroopan parlamentti ja neuvosto korostavat sitoumustaan lopettaa asteittain vuosien 2007-2013 koheesio-ohjelmista maksamatta jääneiden maksujen kestämätön kerääntyminen. Ne tekevät saumatonta yhteistyötä, jotta riittävät maksumäärärahat hyväksytään varainhoitovuoden 2016 talousarviossa. Tällöin tähän tavoitteeseen päästäisiin. Nykyiset näkymät tullaan ottamaan huomioon niiden käsitellessä asiaa. Komissio tarkastelee ja tarkentaa niitä vielä varainhoitovuoden 2016 talousarvioesitystä varten antamissaan arvioissa.

e) Komissio seuraa edelleen tiiviisti viiveen kehittymistä ja ehdottaa tarvittaessa tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen hyväksyttyjä maksusitoumusmäärärahoja vastaavan maksumäärärahojen asianmukaisen kehityksen.

f) EU:n kolme toimielintä palauttavat mieleen sitoumuksensa seurata aktiivisesti maksujen täytäntöönpanon tilannetta koko vuoden 2015 ajan. Ne vahvistavat olevansa valmiita järjestämään toimielintenväliset kokoukset nimenomaan tästä asiasta 26. toukokuuta, 14. heinäkuuta ja 19. lokakuuta osana säännöllistä näkemysten vaihtoaan kestävän talousarvioprosessin varmistamiseksi. Kyseisissä toimielintenvälisissä kokouksissa olisi tältä osin käsiteltävä myös pidemmän aikavälin ennakkoarvioita maksujen odotettavissa olevasta kehityksestä nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen loppuun saakka. Komissiota pyydetään esittämään siitä tarvittaessa vaihtoehtoisia skenaarioita.

g) Vuosien 2007–2013 ohjelmien tilanteen seurantaprosessin helpottamiseksi komissio antaa heinäkuussa ja lokakuussa kertomukset talousarvion toteuttamisesta verrattuna sekä tämän vuoden että tätä edeltävän vuoden kuukausittaisiin ennakkoarvioihin samoin kuin alaotsakkeesta 1 b maksamatta olevien maksujen määrän kehityksestä.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

h) Koska Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat sitoutuneita välttämään vastaavan viiveen kehittymistä tulevaisuudessa, ne pyytävät komissiota tarkoin valvomaan vuosien 2014–2020 ohjelmien toteuttamista ja kehittämään ennakkovaroitusjärjestelmän. Tämän saavuttamiseksi komissio kehittää asianmukaiset välineet, jotta talousarviomenettelyn aikana voidaan (ala)otsakekohtaisesti tehdä maksujen säännöllisesti tarkistettavat ennakkoarviot (ala)otsakkeiden 1 b, 2 ja 5 osalta ja ohjelmakohtaisesti (ala)otsakkeiden 1 a, 3 ja 4 osalta vuosilta N ja N+1, maksamatta olevien laskujen ja maksattamatta olevien sitoumusten kehitys mukaan luettuna. Nämä ennakkoarviot saatetaan säännöllisesti ajan tasalle talousarviopäätösten ja mahdollisen ohjelmien maksuprofiileihin vaikuttavan kehityksen perusteella. Maksujen ennakkoarviot esitetään heinäkuussa maksuja koskevien toimielintenvälisten kokouksien yhteydessä, joista määrätään toimielinten sopimuksen liitteen 36 kohdan 3 alakohdassa.

i) Budjettivallan käyttäjän pitäisi tältä pohjalta voida tehdä tarvittavat päätökset ajoissa, jotta tulevaisuudessa vältetään vuoden lopussa maksamatta olevien maksujen kestämätön kerääntyminen samalla kun monivuotisen rahoituskehyksen ja vuosittaisten talousarviomenettelyjen osana tehtyjä sopimuksia noudatetaan täysin ja ne pannaan täytäntöön.”

LIITTEEN II LIITE: OSATEKIJÄT MAKSUSUUNNITELMAA VARTEN, JOLLA EU:N TALOUSARVIO SAATETAAN JÄLLEEN KESTÄVÄLLE URALLE ([1])

Tiivistelmä

Euroopan unionin talousarvion toteuttamisen kehitystä on etenkin vuodesta 2012 lähtien leimannut hyväksyttyjen maksumäärärahojen ja unionin toimielinten aiemmin tekemien sitoumusten välisen eron kasvaminen. Tästä maksuvajeesta on koitunut erinäisiä kielteisiä seurauksia eri menoaloilla, mistä näkyvimpänä mainittakoon **maksamatta olevien maksupyyntöjen määrän kertyminen koheesiopolitiikan 2007–2013 (rahoitusnäkymien otsake 1 b) ohjelmissa siten, että tällaisia maksupyyntöjä oli vuoden 2014 lopulla enemmän kuin koskaan aiemmin**.

Maksamatta olevien maksupyyntöjen määrän kertyminen johtuu siitä, että vuosien 2007–2013 ohjelmasyklissä koettiin huippu samaan aikaan kun monivuotisen rahoituskehyksen maksuille asetettua ylärajaa laskettiin vuonna 2014, koska kansallisella tasolla pyrittiin julkisen talouden vakauttamiseen. Kehityskulun ymmärtämiseksi on siis otettava huomioon kaksi eri tekijää.

Ensimmäinen tekijä on se, **että koheesiopolitiikan 2007–2013 ohjelmien täytäntöönpanon jatkaminen johti maksupyyntöjen kausiluonteiseen lisääntymiseen**, ja niitä koskevat määrät oli maksettava monivuotisen rahoituskehyksen 2014–2020 alkuvuosina. Ohjelmat käynnistyivät hitaasti vuosina 2007–2009, mikä johtui (muun muassa) finanssikriisin ja sen takia toteutettujen vastatoimenpiteiden vaikutuksista, mutta ohjelmien täytäntöönpano on nopeutunut vuodesta 2012 lähtien, ja maksupyynnöt ovat lisääntyneet vuosittain; vuonna 2013 niiden arvo oli koheesiopolitiikan alalla ennätykselliset 61 miljardia euroa. Tähän vaikuttivat täytäntöönpanolle asetetut määräajat ja koheesiopolitiikkaa koskevassa lainsäädännössä vahvistetut määrärahojen automaattista vapauttamista koskevat säännöt ([2]).

Unionin talousarviossa on ollut vaikeaa sopeutua koheesiopolitiikan 2007–2013 maksupyyntöjen määrän jyrkkään nousuun, kun muut ohjelmat ovat jo päässeet hyvään vauhtiin, maksuja koskevaa enimmäismäärää vähennettiin vuonna 2015 ja jäsenvaltiot pyrkivät edelleen vakauttamaan omaa julkista talouttaan.

Toisena kehityskulkua selittävänä tekijänä on **maksumäärärahojen enimmäismäärän tuntuva väheneminen uudessa monivuotisessa rahoituskehyksessä**, ja väheneminen oli erityisen selvää vuonna 2014 (jolloin pudotusta oli 8 miljardia euroa). Tästä aiheutuva maksumäärärahojen puute vaikuttaa koheesiopolitiikan (rahoitusnäkymien otsake 1 b) ohella myös muilla menoaloilla ja erityisesti kasvua ja työpaikkoja (otsake 1 a), globaalia Eurooppaa (otsake 4) ja turvallisuutta (otsake 3) koskevilla toimintalohkoilla.

Komissio reagoi tilanteeseen käynnistämällä toimenpiteitä, joilla varmistetaan niukkojen maksumäärärahojen aktiivinen hallinnointi. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat: toimien nopeuttaminen aiheettomasti suoritettujen määrien takaisin perimiseksi, varainhoitotileillä olevien käyttämättömien määrien rajoittaminen, rahoitusta edeltävien prosenttiosuuksien vähentäminen, maksujen enimmäismääriä koskevien määräaikojen hyödyntäminen mahdollisimman hyvin, ehdotuspyyntöjen/tarjousten ja niihin liittyvän sopimuksenteon lykkääminen sekä rahoitustukea saavien maiden asettaminen korkeammalle ensisijaisuusjärjestyksessä.

Lisäksi budjettivallan käyttäjälle ilmoitettiin ajoissa eri haasteista ja kehityskuluista, ja hyväksyttyjen maksumäärärahojen lisäämiseksi ehdotettiin erilaisia lisätalousarvioita.

Vaikka maksumäärärahoja lisättiin parlamentin ja neuvoston hyväksymillä lisätalousarvioilla ([3]) ja komissio hallinnoi aktiivisesti käytettävissä olevia maksumäärärahoja, **maksamatta olevien maksupyyntöjen määrä on lisääntynyt jatkuvasti ja vuoden 2014 lopulla se oli pelkästään koheesiopolitiikan 2007–2013 yhteydessä 24,7 miljardia euroa** ([4]).

([1]) Englanninkielinen versio on tämän liitteen todistusvoimainen versio.

([2]) Tämä johtuu niin kutsutuista N+2/N+3-säännöistä, joiden nojalla maksut on suoritettava joko kahden (N+2) tai kolmen (N+3) vuoden kuluessa vastaavien maksusitoumusten antamisesta. Näitä kahta määrärahojen vapauttamisen sääntöä sovellettiin samanaikaisesti vuoden 2013 lopulla.

([3]) Lisätalousarvioilla hyväksytyt uudet maksumäärärahat olivat vuonna 2012 kaikkiaan 6,7 miljardia euroa, vuonna 2013 kaikkiaan 11,6 miljardia euroa ja vuonna 2014 kaikkiaan 3,5 miljardia euroa.

([4]) Vuoden lopulla laskettu koheesiopolitiikan 2007–2013 ohjelmia koskevien maksamattomien maksupyyntöjen määrä lisääntyi 11 miljardista eurosta (2011) 16 miljardiin euroon (2012), 23,4 miljardiin euroon (2013) ja 24,7 miljardiin euroon (2014).

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Komission toteuttamien hillitsevien toimenpiteiden ansiosta kertynyt suma sisällytettiin pitkälti muille toimintalohkoille, joita komissio hallinnoi suoraan. Enin osa vuonna 2014 käytettävissä olevista maksumäärärahoista käytettiin edeltävältä ohjelmakaudelta periytyviin sopimusvelvoitteisiin. Näin minimoitiin viivästyneistä maksuista koituvat seuraamukset, jotka lisääntyivät kuitenkin vuositasolla viisinkertaisiksi (3 miljoonaan euroon) ([1]). Vaikka näillä toimilla kyettiin välttämään laajemmat unionin talousarvioon kohdistuvat kielteiset vaikutukset, ne merkitsivät eräiden maksujen eräpäivän siirtämistä vuodelle 2015. Tämä puolestaan vaikutti sidosryhmien perusteltuihin odotuksiin, ja sidosryhmät saattoivat joutua lykkäämään hankkeensa aloittamista ja/tai lisäämään väliaikaisesti oman osarahoituksensa määrää.

Koheesio-ohjelmat 2007–2013 lähestyvät päätösvaihettaan. Maksupyyntöjen kokonaistaso laski vuonna 2014 yhteensä 53 miljardiin euroon (vuonna 2013 vastaava luku oli ollut 61 miljardia euroa). Jäsenvaltiot arvioivat uusimmissa ennusteissaan (tammikuulta 2015), että ne jättävät vuodelle 2015 maksupyyntöjä noin 48 miljardin euron edestä ja vuodelle 2016 noin 18 miljardin euron edestä. Näitä lukuja ei voida kuitenkaan pitää nimellisarvoina, sillä asiaa koskevassa lainsäädännössä on säädetty, että vuosina 2015 ja 2016 asetetaan maksettavissa olevien pyyntöjen ylärajaksi 95 prosenttia ohjelman koko rahoituskehyksestä ([2]). **Tämän perusteella komissio arvioi, että vuoden 2015 maksettavissa olevat pyynnöt ovat noin 35 miljardia euroa ja vuoden 2016 taas 3,5 miljardia euroa.**

Vuoden 2015 talousarviossa myönnetään koheesiopolitiikkaan 2007–2013 lähes 40 miljardia euroa maksumäärärahoina. Talousarvio kattaa sekä kertyneet maksut (arvoltaan 24,7 miljardia euroa, joka nielee 62 prosenttia koheesiopolitiikan 2007–2013 talousarviosta) että ne uudet pyynnöt, jotka esitetään ajoissa maksamisen kannalta (arvioiden mukaan 35 miljardia euroa). Tämän seurauksena **kertymän arvioidaan laskevan 20 miljardin euron tasolle vuoden 2015 lopussa**.

Komissio arvioi tässä vaiheessa, että jäljellä olevien maksupyyntöjen kattamiseen ja kertymän vaiheittaiseen lopettamiseen tarvitaan enintään 23,5 miljardia euroa ennen päätösvaihetta. Komissio tekee vuoden 2016 talousarvioesityksessään otsakkeen 1 b maksumäärärahoja koskevaa hienosäätöä varmistaakseen, että edellä mainittu toteutuu ja kauden 2014–2020 ohjelmat pannaan asianmukaisesti täytäntöön.

Varainhoitovuosi 2015 Koheesiopolitiikka (*miljardia euroa*)

Talousarviossa 2015 käytettävissä olevat maksumäärärahat	**(1)**	**39,5**
— joista kuuluu vuoden 2014 lopun kertymään	(2)	24,7
— joiden enimmäismäärä on vuonna 2015 ennusteiden mukaan 95 prosenttia kynnysarvosta	(3)	~35
Odotettu kertymä vuoden 2015 lopulla	**(4)=(1)-(2)-(3)**	**~20**

Varainhoitovuosi 2016 Koheesiopolitiikka (*miljardia euroa*)

Odotettu kertymä vuoden 2015 lopulla	**(1)**	**~20**
Niiden jäljellä olevien maksupyyntöjen enimmäismäärä, jotka saataneen vuonna 2016 ennen päätösvaihetta	(2)	~3,5
Vuoden 2016 talousarviosta katettavien maksupyyntöjen enimmäismäärä	**(3)=(1)+(2)**	**~23,5**

([1]) On syytä todeta, että kun on kyse koheesiopolitiikan kaltaisesta hajautetun hallinnoinnin politiikasta (jolloin komissio korvaa jäsenvaltioiden menoja), viivästyneisiin maksuihin ei sovelleta korkoja.

([2]) Jäljelle jäävät 5 prosenttia on määrä suorittaa ohjelman päätösvaiheessa 2017–2019, kun komissio on ensin arvioinut, että ohjelma on pantu täytäntöön onnistuneesti ja korjauksiin ei ole tarvetta.

Vastaavasti muille toimintalohkoille vuoden 2016 talousarviossa ehdotettavien maksumäärärahojen tason olisi mahdollistettava sekä aiemmista sitoumuksista aiheutuvien velvoitteiden täyttäminen ja viivästyskorkojen maksamista koskevan riskin minimoiminen että varmistettava vuosien 2014–2020 ohjelmien täytäntöönpanon ja sopimuksenteon asianmukainen taso.

Merkittävä osa unionin talousarviosta on luonteeltaan monivuotinen, mikä selittää sitoumuksen kirjaamisen ja sitoumusta vastaavan maksun todellisen suorittamisen välisen aikaeron. Siksi on tavallista ja odotettua, että maksamatta olevia sitoumuksia kertyy rakenteellisesti (”RAL”, joka tulee ranskankielisestä ilmaisusta *”reste à liquider”*). Koska komissiolla on oikeudellisesti sitova määräaika pyyntöjen maksamiselle ([1]) ja koska vuoden lopussa ilmenevä pyyntökertymä kytkeytyy vaatimukseen välttää sitoumusten purkamista ja mahdollisia keskeytyksiä, pidetään ”tavallisena” ([2]) että vuoden lopulla on tietty määrä maksattamatta olevia maksupyyntöjä.

Kertymä on kuitenkin kasvanut viime vuosien myötä tasoltaan ”epätavalliseksi”, mikä rajoittaa merkittävää ja yhä suuremmaksi käyvää osaa seuraavan vuoden talousarviosta ja ei ole siten kestävää moitteettoman varainhoidon kannalta. Komissio arvioi, että maksamattomien maksupyyntöjen kertymästä oli koheesiopolitiikan alalla ”epänormaalia” noin puolet vuoden 2013 ja 2014 lopulla. Epänormaalius tarkoittaa, että ne kytkeytyivät talousarviossa hyväksyttyjen maksumäärärahojen vajeeseen, joka laukaisee niin kutsutun lumipalloefektin. Päätösvaihe lähestyy, joten vuosien 2015 ja 2016 maksujen tasoa on alennettava ja kertymä vähenee automaattisesti. Keskeyttämisten ja lykkäämisten tason odotetaan myös alenevan, kun ohjelmat lähestyvät päätösvaihettaan. Kauden 2007–2013 ohjelmien maksumäärärahat ovat vuonna 2016 noin 21,5 miljardia euroa, joten kertymän ennustetaan olevan noin 2 miljardia euroa vuoden 2016 lopussa.

Koheesiopolitiikan ohjelmat 2007–2013: maksamattomien maksupyyntöjen kertymän kehitys 2007–2016 (kunkin vuoden lopussa)

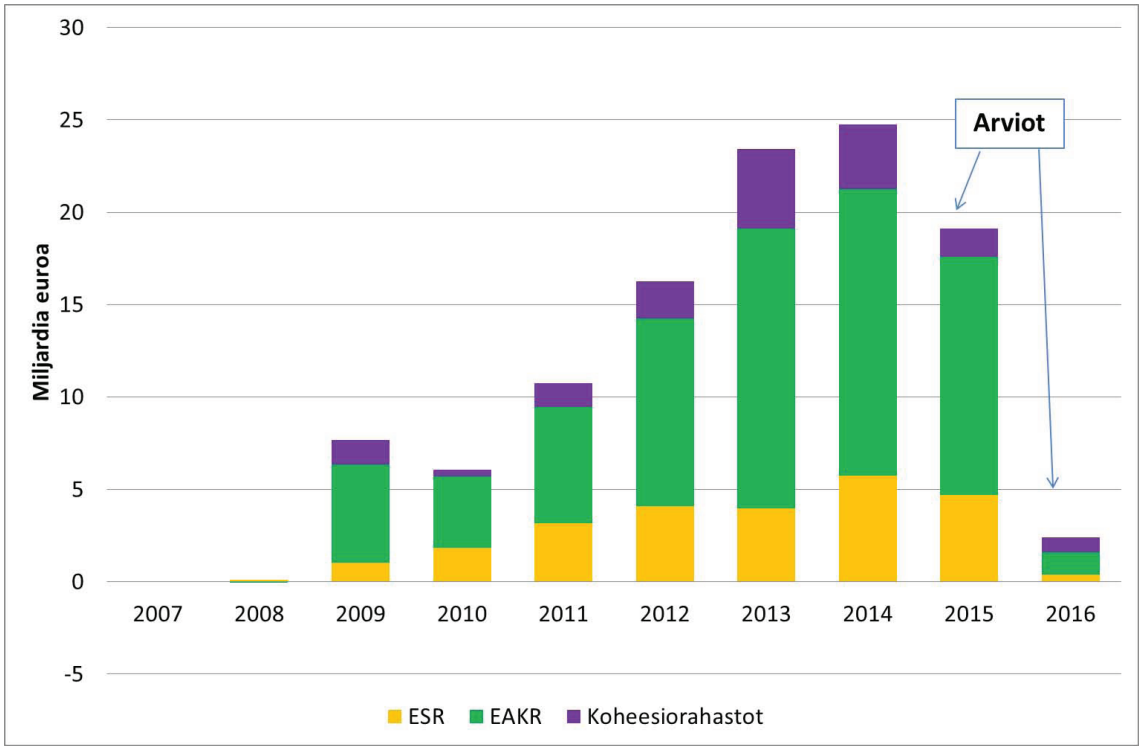

([1]) Koheesiopolitiikkaa koskevassa lainsäädännössä sovelletaan lakisääteistä 60 päivän määräaikaa.
([2]) Tavallisen ja epätavallisen kertymän määritelmät ovat osiossa 3.4 ja 4.3.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Budjettivallan käyttäjät, eli neuvosto ja Euroopan parlamentti, ovat myöntäneet, että syntynyt ”epätavallinen” kertymä on lakkautettava vaiheittain. Ne sopivat yhdessä vuoden 2015 talousarviota koskevissa neuvotteluissa, että niiden tavoitteena on *”saada erityisesti koheesiopolitiikkaan liittyvien, vuoden lopussa maksamattomina olevien laskujen määrä vähenemään rakenteelliselle tasolle nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen aikana”* ja että ne panevat *”vuodesta 2015 alkaen täytäntöön suunnitelman maksamattomien laskujen, jotka vastaavat vuosien 2007–2013 ohjelmien toteutumista, määrän vähentämiseksi yhteisesti sovitulle tasolle nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen väliarviointiin mennessä”*.

Tämä asiakirja muodostaa vahvan perustan kahden budjettivallan käyttäjän yhteisymmärrykselle niiden pyrkiessä tekemään päätöksiä, jotka mahdollistavat vuosien 2007–2013 ohjelmia koskevien maksamattomien laskujen ”epätavallisen” kertymän vaiheittaisen purkamisen vuoden 2016 loppuun mennessä.

Maksusuunnitelma tarjoaa myös tilaisuuden saada kokemusta tulevaa varainhoitoa varten:

1. Vuoden 2014 lopulla saavutettu lisätalousarviota nro 2/2014 ([1]) koskeva yhteisymmärrys oli erittäin tärkeä, koska sillä kyettiin laajalti vakauttamaan maksamattomina olevien maksupyyntöjen kertymä tasolle, joka voidaan lakkauttaa vaiheittain kahden vuoden aikana. Toimielimet ovat kantaneet vastuunsa, kun julkisen talouden tila on ollut monessa jäsenvaltiossa erittäin vaikea.

2. Komission toteuttamat aktiivista talousarvion hallinnointia koskevat toimenpiteet ovat osoittautuneet korvaamattomiksi käsiteltäessä maksumäärärahojen vajetta monessa toimintalohkossa. Näitä toimenpiteitä on jatkettava tarvittavan pitkään, jotta voidaan välttää edunsaajille koituvat suhteettomat häiriöt ja/tai viivästyskorkojen maksaminen.

3. Vaikka koheesiopolitiikan ohjelmien täytäntöönpanossa ilmenee toistuva sykli, huippuja ja aallonpohjia voidaan tasoittaa panemalla ohjelmia täytäntöön mahdollisimman nopeasti ohjelmakauden aikaisessa vaiheessa. Tämä on erityisensuotavaa nykyisissä talousolosuhteissa, kun kaivataan kipeästi investointeja talouden elvyttämiseen ja kilpailukyvyn lisäämiseen.

4. Pyyntöjä on esitettävä tasaiseen tahtiin. Jäsenvaltioiden olisi vältettävä turhia hallinnollisia viivästyksiä lähettäessään maksupyyntöjä koko vuoden aikana. Pyyntöjen säännöllisyys parantaa talousarvion hallinnointia ja auttaa minimoimaan kertymän vuoden lopussa.

5. Toisaalta maksumäärärahoja on budjetoitava riittävästi, jotta talousarvio voidaan toteuttaa asianmukaisesti ja jotta voidaan välttää maksamattomien maksupyyntöjen kertyminen kestämättömälle tasolle vuoden lopulla. Tämän lisäksi on sovellettava Eurooppa-neuvoston päätelmissä ja komissio Barroson helmikuussa 2013 antamassa lausunnossa mainittua erityistä ja mahdollisimman suurta joustavuutta, jotta unioni voi täyttää oikeudelliset velvoitteensa. Budjettivallan käyttäjän päätösten olisi lisäksi mahdollistettava moitteeton maksuprofiili koko monivuotisen rahoituskehyksen aikana siinä määrin kuin se on mahdollista.

6. Ennustekapasiteettia on tehostettava. Jo laadittujen erilaisten analyysien ([2]) ohella komissio parantaa keskipitkän ja pitkän aikavälin ennusteitaan, jotta todennäköiset ongelmat voidaan havaita varhaisessa vaiheessa siinä määrin kuin se on mahdollista. Komissio erityisesti ilmoittaa kahdelle budjettivallan käyttäjälle heti kun se havaitsee vuosien 2014–2020 ohjelmien täytäntöönpanossa kehitystä, joka vaarantaa moitteettoman maksuprofiilin.

1. **TAUSTAA**

Komissio on vuodesta 2011 alkaen joutunut seuraamaan maksamatta olevien maksupyyntöjen määrän kasvua vuoden lopulla, vaikka maksujen enimmäismäärät hyödynnettiin kokonaisuudessaan vuosina 2013 ja 2014 ja vaikka vuonna 2014 turvauduttiin maksujen yhteydessä ennakoimattomiin menoihin varattuun liikkumavaraan. Vuotuisissa talousarvioissa on käytännössä käytetty kaikki hyväksytyt maksumäärärahat, mutta maksamatta olevien maksupyyntöjen kertymä vuoden lopulla on kasvanut jatkuvasti koheesiopolitiikan alalla (rahoitusnäkymien otsake 1 b) ja muiden otsakkeiden erityisohjelmien yhteydessä (esimerkiksi otsakkeeseen 4 kuuluva globaali Eurooppa).

([1]) Lisätalousarvio nro 2/2014 esitettiin alun perin lisätalousarvioesityksenä nro 3/2014.
([2]) Kuukausiraportit, jotka koskevat välimaksuja ja vielä täyttämättömiä pyyntöjä, talousarvioennustetta koskeva varoitus (kahdesti vuodessa).

Komissio on noudattanut parlamentin ja neuvoston kehotusta ja seurannut tilannetta läpi koko vuoden. Viime vuosina on järjestetty tilapäisiä toimielinten välisiä tapaamisia, joissa on vaihdettu näkemyksiä kulloisestakin tilanteesta. Komission on vuodesta 2011 lähtien pitänyt esittää lisätalousarvioesityksiä, joilla on pyritty lisäämään maksumäärärahojen tasoa merkittävästi, jotta maksuvaje saataisiin poistettua. Hyväksyttyjen maksumäärärahojen alkuperäiset vähäiset tasot ovat johtaneet toistuviin lisätalousarvioesityksiin, jotka ovat monimutkaistaneet itse talousarvioesitystä koskevaa päätöksentekoprosessia, vaikka neuvotteluissa olisi käsiteltävä juuri talousarvioesitystä. Lisätalousarvioista äänestettiin myöhäisessä vaiheessa, mikä hankaloittaa entisestään maksuprosessin hallinnointia.

Maksusitoumusmäärärahojen tasot ovat siis olleet jatkuvasti korkeampia, ja jäljempänä oleva kaavio kuvaa yhä tiukempia vuotuisia maksubudjetteja ja enimmäismääriä sekä maksujen enimmäismäärän ja äänestettyjen määrärahojen välisen eron progressiivista kaventumista, joka huipentui vuonna 2014 siihen, että jouduttiin käyttämään ennakoimattomiin menoihin varattua liikkumavaraa.

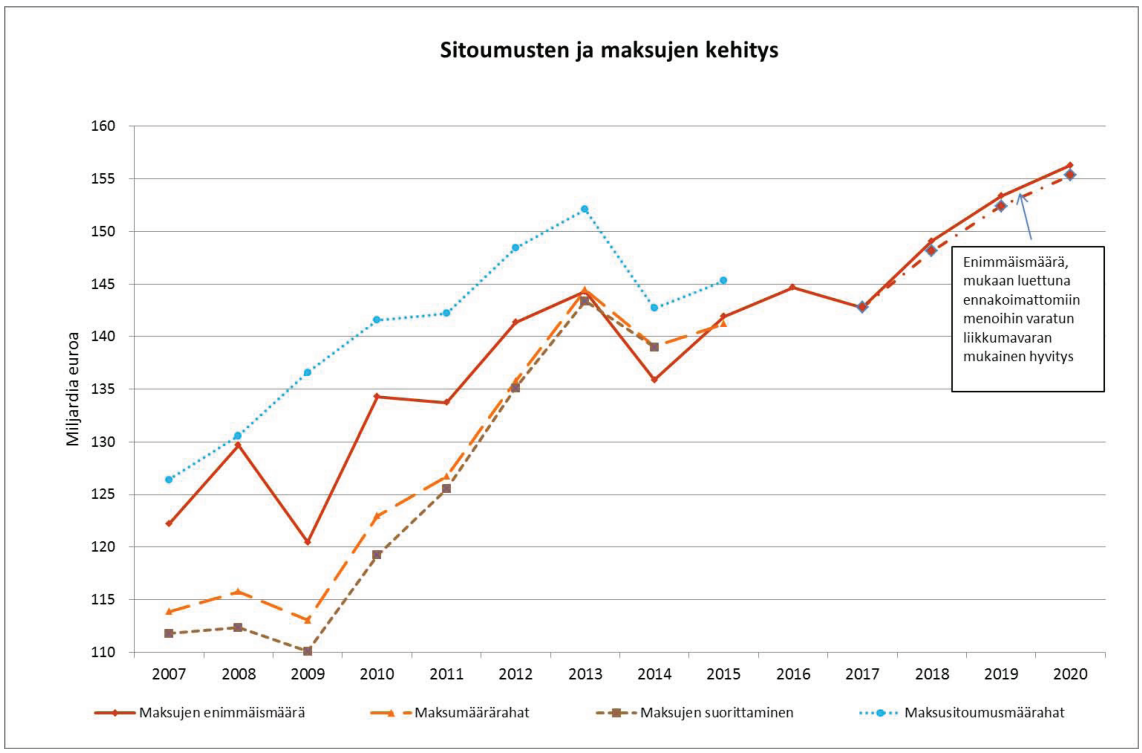

Vuosien 2014 ja 2015 talousarvioista päästiin sopimukseen joulukuussa 2014, ja tuolloin Euroopan parlamentti ja neuvosto sopivat seuraavasta yhteisestä lausumasta:

"Toimielimet hyväksyvät tavoitteen saada erityisesti koheesiopolitiikkaan liittyvien, vuoden lopussa maksamattomina olevien laskujen määrä vähenemään rakenteelliselle tasolle nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen aikana.

Tähän tavoitteeseen pääsemiseksi:

— *komissio suostuu esittämään vuoden 2015 talousarviota koskevien yhteisten päätelmien yhteydessä mahdollisimman tuoreen ennusteen maksamattomien laskujen määrästä vuoden 2014 loppuun mennessä; komissio saattaa nämä luvut ajan tasalle ja esittää vaihtoehtoisia skenaarioita maaliskuussa 2015, kun kokonaiskuva maksamattomien laskujen määrästä vuoden 2014 lopussa on saatavilla tärkeimpien toimintalohkojen osalta;*

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

— *tältä pohjalta kolme toimielintä pyrkivät sopimaan vuoden lopussa maksamattomina olevien laskujen enimmäistavoitetasosta, jota voidaan pitää kestävänä;*

— *tältä pohjalta ja noudattaen monivuotista rahoituskehystä koskevaa asetusta, ohjelmien sovittuja määrärahoja sekä muita sitovia sopimuksia, kolme toimielintä sitoutuvat panemaan vuodesta 2015 alkaen täytäntöön suunnitelman maksamattomien laskujen, jotka vastaavat vuosien 2007–2013 ohjelmien toteutumista, määrän vähentämiseksi yhteisesti sovitulle tasolle nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen väliarviointiin mennessä. Kolme toimielintä hyväksyvät kyseisen suunnitelman hyvissä ajoin ennen vuoden 2016 talousarvioesityksen esittelyä. Maksamattomien laskujen poikkeuksellisen suuren määrän huomioon ottaen kolme toimielintä sopivat tarkastelevansa kaikkia mahdollisia keinoja kyseisten laskujen määrän vähentämiseksi.*

— *Komissio suostuu joka vuosi liittämään talousarvioesitykseensä asiakirjan, jossa arvioidaan maksamattomien laskujen määrää ja selitetään, kuinka talousarvioesitys tulee mahdollistamaan tämän määrän vähentämisen, ja kuinka paljolla. Tässä vuosittaisessa asiakirjassa luodaan katsaus siihenastiseen edistymiseen ja ehdotetaan mukautuksia suunnitelmaan viimeisimpien numerotietojen mukaisesti."*

Komissio esitti tämän yhteisen lausuman jatkotoimena 15. joulukuuta 2014 ajan tasalle saatetun ennusteen maksamattomien maksupyyntöjen tasosta vuoden 2014 loppuun mennessä. Ennuste on esitetty liitteessä I.

Tässä asiakirjassa esitetään katsaus tilanteeseen vuoden 2014 lopussa ja siinä keskitytään koheesiopolitiikan vuosien 2007–2013 ohjelmien kertymään, joka pyritään laskemaan sovitulle tasolle nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen väliarvioinnissa vuonna 2016. Asiakirjassa käsitellään myös muiden otsakkeiden kertymän kehitystä, vaikka niiden kertymäongelma ei ole läheskään yhtä akuutti kuin otsakkeessa 1 b. Muiden otsakkeiden maksamattomien maksupyyntöjen kertymä oli vuoden 2014 lopussa noin 1,8 miljardia euroa.

2. **TILANNE VUODEN 2014 LOPUSSA**

2.1. **Käyttö vuoden 2014 lopussa**

Maksumäärärahojen käyttö oli arvoltaan vuoden 2014 lopussa (ennen määrärahasiirtoja vuodelta toiselle) 134,6 miljardia euroa (99 prosenttia vuoden 2014 talousarvion lopullisista hyväksytyistä määrärahoista). Maksumäärärahojen vajaakäytöksi (kun määrärahasiirrot vuodelta toiselle oli toteutettu) kirjattiin kaikkien aikojen vähäisin määrä, 32 miljoonaa euroa (vuonna 2013 vastaava luku oli 107 miljoonaa euroa ja vuonna 2012 taas 66 miljoonaa euroa). Näin korkea käyttöaste vaikka lisätalousarvioesitys 3/2014 hyväksyttiin myöhäisessä vaiheessa osoittaa, että maksumäärärahoille on asetettu tiukkoja rajoitteita erityisesti vuosien 2007–2013 ohjelmia loppuun saatettaessa. Vastaavia budjettikohtia tuettiin lisäksi monessa tapauksessa määrärahoilla, jotka oli alun perin tarkoitettu vasta hyväksyttyjen vuosien 2014–2020 ohjelmien ennakkomaksuihin.

Vuosien 2007–2013 koheesiopolitiikan ohjelmien maksumäärärahoja lisättiin vuonna 2014 kaikkiaan 4,6 miljoonalla eurolla. Tästä määrästä saatiin 2,5 miljardia euroa lisätalousarvioesityksellä nro 3/2014, 0,6 miljardia euroa varainhoitovuoden lopulla tehtävällä määrärahasiirrolla ([1]) ja 1,5 miljardia euroa sisäisillä siirroilla muista kauden 2014–2020 ohjelmista. Nämä lisäykset auttoivat osaltaan kauden 2007–2013 koheesio-ohjelmien kertymän vakauttamisessa vuoden 2014 lopulla.

Suuri määrä käyttämättömiä maksusitoumusmäärärahoja siirrettiin varainhoitovuodelle 2015 tai muihin ohjelmiin. Siirrot koskivat koheesiopolitiikan ohella myös maaseudun kehittämisen ohjelmia (otsake 2) ja maahanmuuttoa ja turvallisuutta (otsake 3). Tämän seurauksena maksattamatta olevien sitoumusten määrä (RAL) väheni 189 miljardiin euroon vuoden 2014 lopulla, mikä merkitsee 32 miljardin euron vähennystä verrattuna RAL:än vuoden 2013 lopulla. Vähennys on kuitenkin jossain määrin keinotekoinen, koska se perustuu lähinnä vuosien 2014–2020 ohjelmien maksusitoumusmäärärahojen vajaakäyttöön, ja määrärahat siirrettiin muihin ohjelmiin tai varainhoitovuodelle 2015 ja sitä seuraaville vuosille, jolloin ongelma ilmenee uudelleen. Jos uusien ohjelmien kaikki määrärahat olisi sidottu vuonna 2014, RAL olisi pysynyt paljon lähempänä vuoden 2013 tasoa (224 miljardia euroa).

Alla oleva kaavio osoittaa, miten RAL-taso on kehittynyt 2007–2014 ja mikä RAL-tason ennustetaan olevan vuoden 2015 lopulla koko talousarviossa, yhteisesti hallinnoiduissa otsakkeiden 1 b, 2 ja 3 ohjelmissa sekä muissa ohjelmissa/otsakkeissa. Kaaviosta käy ilmi, että RAL:n kokonaistason odotetaan palaavan vuoden 2015 lopulla samalle tasolle kuin vuoden 2013

([1]) DEC 54/2014

lopulla. Kaaviosta käy kuitenkin ilmi myös ero yhteisen hallinnoinnin piiriin kuuluvien otsakkeiden 1 b, 2 ja 3 ohjelmien välillä – RAL:n odotetaan vähenevän vuoteen 2013 lopulla – ja muiden ohjelmien/otsakkeiden välillä, sillä niiden RAL:n odotetaan kasvavan vuoden 2015 lopulla.

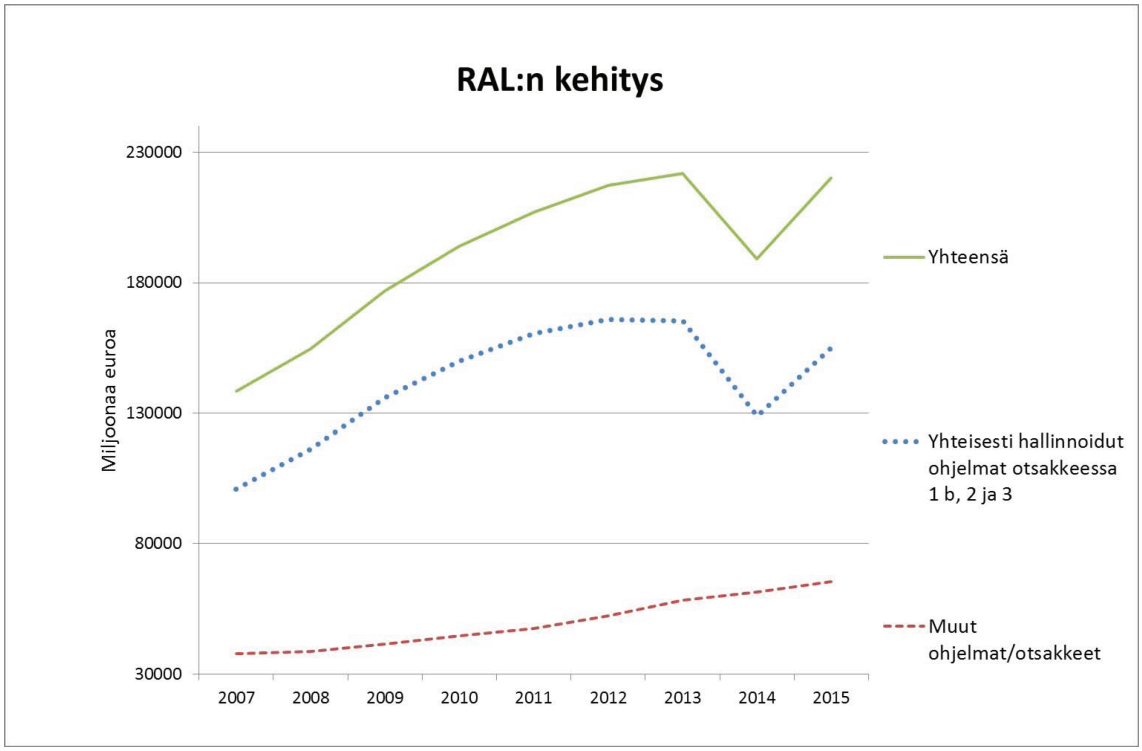

2.2. **Vuonna 2014 toteutetut lieventävät toimenpiteet**

Komissio esitti 28. toukokuuta 2014 lisätalousarvioesityksen nro 3/2014, jossa pyydettiin lisää maksumäärärahoja vuodelle 2014. Hyväksymisprosessista tuli pitkällinen, ja lisätalousarvioesitys nro 3/2014 hyväksyttiin lopulta 17. joulukuuta 2014. Lisätalousarvion hyväksymistä odoteltaessa komissio toteutti vuonna 2014 useita lieventäviä toimenpiteitä noudattaakseen aiemmista sitoumuksista aiheutuvia oikeudellisia velvoitteitaan, ja samaan aikaan käynnistettiin uusi ohjelmasukupolvi, jonka rahoituskehys on poikkeuksellisen tiukka.

Komissio halusi noudattaa sovittua politiikkaa talousarviossa hyväksyttyjen määrärahojen mukaisesti, joten se sovelsi talousarvion aktiivisen hallinnoinnin lähestymistapaa, jossa otettiin huomioon kolme pääperiaatetta:

— minimoidaan maksujen viivästyskorkojen ja mahdollisten vastuiden taloudelliset vaikutukset unionin talousarvioon;

— maksimoidaan ohjelmien täytäntöönpano;

— minimoidaan päätösten mahdolliset kielteiset vaikutukset kolmansiin osapuoliin ja koko talouteen.

Niukkojen määrärahojen aktiivisen hallinnoinnin varmistaviin toimenpiteisiin kuuluivat vastaavasti aiheettomasti maksettujen määrien proaktiivinen takaisin periminen, varainhoitotileillä olevien käyttämättömien määrien rajoittaminen, ennakkomaksujen prosenttiosuuden vähentäminen, maksujen enimmäismääräaikojen hyödyntäminen mahdollisimman hyvin sekä tarjouspyyntöjen/tarjousten ja niitä koskevan sopimuksenteon lykkääminen.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Nämä lieventävät toimenpiteet auttoivat komissiota varjelemaan asemaansa ensiluokkaisena investoijana ja mainettaan luotettavana ja turvallisena kumppanina. Komissio onnistui minimoimaan mahdollisuuksien mukaan maksuvajeiden kielteisiä vaikutuksia, joista esimerkkinä mainittakoon maksujen viivästyskorkojen määrän rajaaminen. Vaikka lisäys oli lähes viisinkertainen vuoteen 2013 verrattuna, vuoden lopulla maksettavien korkojen määrä jää rajalliseksi (3 miljoonaa euroa). Kuten alla oleva taulukko soittaa, lisäys oli suhteellisesti jyrkempi otsakkeessa 1 a (Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky) ja otsakkeessa 4 (Globaali Eurooppa), mikä kuvaa maksumäärärahoihin kohdistuneita paineita.

Maksujen viivästyskorot (*euroina*)

	2008	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**	**2013**	**2014**
Otsake 1 a	294 855	157 950	173 748	329 615	137 906	243 748	1 047 488
Otsake 1 b	1 440	5 324	6 220	11 255	31 726	71 620	103 960
Otsake 2	27 819	1 807	9 576	15 713	61 879	30 991	61 985
Otsake 3	13 417	59 852	48 673	50 397	29 375	13 060	7 252
Otsake 4	250 204	178 468	257 818	1 266 425	335 820	247 786	1 797 825
Otsake 5	43 915	442 678	237 367	60 825	142 254	46 187	8 614
Yhteensä	**631 651**	**846 079**	**733 403**	**1 734 230**	**738 960**	**653 392**	**3 027 124**

Koheesiopolitiikan (otsake 1 b) maksujen viivästyskorot eivät ole yhtä merkittäviä, koska enin osa otsakkeesta kuuluu yhteisen hallinnoinnin piiriin ja yhteinen hallinnointi ei johda viivästyskorkoihin. Yhteisesti hallinnoidun politiikan lakisääteisten määräaikojen noudattamatta jättäminen on kuitenkin erittäin haitallista uskottavuudelle.

3. **TERMINOLOGIA**

Tässä osiossa selitetään eräitä asiakirjassa käytettyjä määritelmiä.

3.1. **Hankesykli**

Ennen kuin komissio hyväksyy toimenpideohjelman tai hankkeen, se varaa määrärahat tekemällä budjettikohtaan määriteltyä määrää koskevan sitoumuksen. Tämä toimenpide kuluttaa osan hyväksytyistä maksusitoumusmäärärahoista.

Hanketta koskevan sopimuksen allekirjoittaminen tai toimenpideohjelman hyväksyminen johtaa hyvin usein tietyntasoiseen ennakkomaksuun, jonka avulla edunsaaja voi käynnistää hankkeen ottamatta lainaa. Saavutettuaan määritellyt virstanpylväät edunsaaja voi esittää välimaksupyyntöjä ja saada korvauksia ohjelmaan liittyvistä menoista.

Kun on kyse suurista ohjelmista, kuten tutkimuksesta (Horisontti 2020 -ohjelma), rakennerahastoista, Euroopan kalatalousrahastosta ja maaseudun kehittämisestä, välimaksupyynnöt eivät kuitenkaan tietyn täytäntöönpanovaiheen jälkeen johda enää maksuihin, koska pyynnöt katetaan ennakkomaksujen avulla. Lisäksi tietty prosenttiosuus hankkeeseen tai ohjelmaan sidotuista kokonaisvaroista maksetaan vasta päätösvaiheessa, kun komissio on ensin todentanut, että kaikki työt on suoritettu alkuperäisen sopimuksen mukaisesti. Jos näin ei ole, osa varoista vapautetaan. Tietyissä tapauksissa komissio voi myös antaa takaisinperintämääräyksiä periäkseen takaisin maksuja, jotka on suoritettu perusteettomasti.

3.2. **Maksattamatta oleva määrä (RAL)**

Maksattamatta olevasta määrästä käytetään usein ilmaisua ”RAL”, joka tulee ranskankielisestä lyhenteestä ”*Reste à Liquider*”. Se on sitoumuksen osa, jota ei ole käytetty mihinkään maksuun tiettynä ajankohtana. Monivuotisia hankkeita koskevat sitoumukset tehdään hankkeen alussa ja ennakkomaksuja rajoitetaan, kun taas välimaksuja suoritetaan myöhäisemmässä vaiheessa kun hanketta pannaan täytäntöön ja loppumaksu suoritetaan päätösvaiheessa.

Suuri osa unionin talousarviosta koskee investointeja, joiden toteuttaminen jakaantuu useammalle vuodelle. Vuotuisessa talousarviossa olevien maksusitoumusmäärärahojen ja hyväksyttyjen maksumäärärahojen määrittää, miten RAL:n yleinen taso muuttuu. Sitoumusten kasvuvauhti ja ohjelman täytäntöönpanon tahti puolestaan määrittävät RAL:n normaalin kehityksen. RAL kuitenkin lisääntyy täytäntöönpanon tahdista riippumatta silloin, kun maksumäärärahoja ei ole budjetoitu riittävästi. Tässä jälkimmäisessä tapauksessa vaikutukset näkyvät siten, että maksamatta olevien maksupyyntöjen taso nousee vuoden lopulla.

RAL:n ja vuoden sitoumusten välinen suhde on hyvä indikaattori vertailtaessa yksittäisten ohjelmien RAL:n kokoa ja rahoituskehystä. Esimerkkinä mainittakoon, että luonteeltaan vuotuisten ohjelmien ja toimien, kuten Erasmus-ohjelman tai humanitaarisen avun ohjelman, RAL/sitoumus-suhde on alle yhden, millä tarkoitetaan, että useimmat sitoumukset maksetaan vuoden kuluessa. Koheesiopolitiikan ohjelmien tavallinen RAL/sitoumus-suhde taas on 2,5–3, mikä osoittaa lainsäädännössä vahvistettujen automaattista vapauttamista koskevien sääntöjen vaikutuksen (niin kutsutut ”N+2”- ja ”N +3”-säännöt, katso jäljempänä oleva osio 4.1). Tietyillä otsakkeeseen 4 kuuluvilla ohjelmilla on korkeampi suhdeluku, mikä johtuu täytäntöönpanoon liittyvien neuvottelujen monimutkaisesta syklistä. Komissio ottaa nämä indikaattorit huomioon maksupyynnöissään.

3.3. **Kassavirtapaineet ja maksumäärärahojen vaje**

Komission kassavirta määräytyy lähinnä niiden määrien perusteella, joita jäsenvaltioilta saadaan kuukausittain omia varoja koskevien sääntöjen mukaisesti. Komissio ei saa lainata rahaa kattaakseen käteisvirran vajetta. Kassavirtapaineet saattavat johtaa siihen, että EU-varojen edunsaajille suoritettavat maksut viivästyvät väliaikaisesti, vaikka talousarviossa on kyseisenä varainhoitovuonna hyväksytty riittävästi maksumäärärahoja. Näin voi käydä yleensä vuoden alkupuoliskolla, koska edellisvuoden lopussa maksamattomina olleiden maksupyyntöjen ja kuluvan vuoden ensimmäisten kuukauden aikana maksettavien maksupyyntöjen (esimerkiksi Euroopan maatalouden tukirahastoa koskevien maksupyyntöjen) summa on suurempi kuin komission käytettäväksi luovutettujen omien varojen kuukausittainen enimmäismäärä. Koska edellisen vuoden kertymä lakkautetaan vaiheittain ja omien varojen kuukausittainen virta jatkuu myöhemmin vuoden aikana, kassavirtapaineet eivät ole enää sitovia vuoden seuraavina kuukausina.

Vuoden alun kassavirtapaineiden vaikutus vahvistuu maksumäärärahojen vajeen myötä, koska kuukausittainen rahoituspyyntö perustuu tuloihin, jotka on kirjattu talousarvioon siinä muodossa kuin se on hyväksytty ennen kuin maksujen tasoa korotetaan hyväksymällä lisätalousarvioita (niitä hyväksytään yleensä vuoden lopulla).

Hyväksymisen täsmällisestä ajankohdasta riippuen (esimerkiksi ennen 16. marraskuuta kyseistä vuotta tai sen jälkeen) vastaava uusi omia varoja koskeva pyyntö, jolla halutaan kattaa vuoden lopulla hyväksytyissä lisätalousarvioissa hyväksytyt uudet maksumäärärahat, saattaa johtaa siihen, että käteistä on saatavilla vasta seuraavan varainhoitovuoden alussa. Tämä saattaa johtaa vaikeuksiin kyseisen vuoden lisätalousarvioiden toteuttamisessa.

3.4. **Vuoden lopulla maksamatta olevien maksupyyntöjen kertymä**

Jokaisen vuoden lopulla on kertynyt maksamatta olevia maksupyyntöjä, eli unionin varojen edunsaajat ovat esittäneet pyyntöjä, jotka on maksettava määritellyssä ajassa (yleensä alle kahdessa kuukaudessa) mutta joita ei ole vielä maksettu ([1]). Tämä johtuu kolmesta syystä:

a) käynnissä olevat keskeytykset/lykkäykset: tietyille edunsaajille tai tiettyihin ohjelmiin suoritettavat maksut keskeytettiin tai niitä lykättiin; maksujen keskeyttäminen on yleensä lyhytaikainen virallinen toimi, jolla komissio viivästyttää maksun suorittamista odottaessaan puuttuvia tietoja tai hallinto- ja valvontajärjestelmään kuuluvia tarkastuksia;

b) ajankohta: maksupyyntöjä ei ole maksettu, koska ne on esitetty vasta vuoden viimeisinä päivinä, joten niitä ei ole kyetty käsittelemään ennen vuoden päättymistä;

([1]) ”Maksamatta olevien maksupyyntöjen” nykyiseen määritelmään eivät sisälly maksamattomat määrät, jotka johtuvat ennakkomaksuosuuksien vähentämisestä alle lakisääteisen/tavallisen minimimäärän. Eräiden ohjelmien kohdalla vähennettiin kuitenkin ennakkomaksuosuuksia jonkin verran vuonna 2014 (joissain tapauksissa jo vuonna 2013), jotta maksuja kyettiin lykkäämään myöhempään ajankohtaan.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

c) määrärahojen puute: maksupyyntöjä ei ole maksettu, koska asiaa koskevan budjettikohdan hyväksytyt maksumäärärahat on jo käytetty loppuun.

Osaa kertymästä pidetään ”tavallisena” (katso a ja b kohta). Maksamatta olevien maksupyyntöjen ”epätavallisen” kertymän kasvu, jota ilmenee eniten koheesiopolitiikassa, liittyy maksumäärärahojen vajeeseen (c kohta). Vuoden alussa ilmenevät kassavirtapaineet (katso edellä oleva 3.3 osio) vaikuttavat myös asiaan. Jäljempänä 4 osiossa tarkastellaan lähemmin koheesiopolitiikan tapausta.

4. **OTSAKE 1 B: KERTYMÄN KEHITTYMINEN JA NÄKYMÄT**

Tässä osiossa tarkastellaan koheesiopolitiikan erityistapausta (otsake 1 b). Aluksi käsitellään rakennerahastojen pääpiirteet ja selitetään, miten tietyt aiemmat tapahtumat tai lainsäädäntöön liittyvät tapahtumat ovat luoneet nykyisen hankalan tilanteen. Sitten tehdään selkoa siitä, miten tavallinen kertymä voitaisiin määritellä, ja analysoidaan yksityiskohtaisesti tilannetta vuoden 2014 lopulla.

4.1. **Rakennerahastojen käyttö 2007–2013**

Rakennerahastot 2007–2013: pääpiirteet

Otsakkeesta 1 b rahoitettavat hankkeet organisoidaan toimenpideohjelmissa. Jäsenvaltiot ehdottavat näitä toimenpideohjelmia, joista komissio neuvottelee ja jotka se hyväksyy kauden alussa koko kauden ajaksi. Kukin toimenpideohjelma pannaan täytäntöön hallinnoimalla yhteisesti yksittäisiä hankkeita. Tämä tarkoittaa, että jäsenvaltiot käyttävät rahastoja. Komissio on mukana seurantakomiteoissa, joissa se toimii neuvonantajana hankkeita valittaessa ja valvoo hankkeiden täytäntöönpanoa antamalla vuosittain täytäntöönpanokertomuksia.

Ohjelmia osarahoitetaan unionin talousarviosta, mikä tarkoittaa, että komissio ei maksa ohjelman koko kustannuksia. Jäsenvaltioiden on huolehdittava ”kansallisesta osarahoituksesta” rahoittaakseen osan ohjelmista.

Kun ohjelma on hyväksytty, Euroopan unionilla on sopimusteitse oikeudellinen velvoite, joka koskee koko kautta. Komissio sitoi automaattisesti määrärahat vuosittain huhtikuun 2007 loppupuolelta vuoteen 2013 käyttäen perustana ohjelman rahoitussuunnitelmaa eikä ohjelman hankkeiden tosiasiallista täytäntöönpanoa. EU:n maksut eivät voi koskaan ylittää EU:n budjettisitoumuksia, mutta menot ovat tukikelpoisia kauden alusta saakka (eli jo ennen ohjelman hyväksymistä) aina tukikelpoisuuskauden päättymiseen saakka.

Kun ohjelma on hyväksytty, komissio maksaa ennakkorahoituksen. Nämä maksut suoritetaan automaattisesti jäsenvaltiolle, jonka käytettävissä vastaavat varat ovat aina päätösvaiheen selvittämiseen saakka.

Eri hankkeiden täytäntöönpanon edetessä jäsenvaltiot esittävät välimaksuja todentamisviranomaisensa välityksellä. Komissio maksaa välimaksupyynnöt voimassa olevan osarahoitusasteen mukaisesti ja edellyttäen, että ei ole tehty päätöstä keskeyttämisestä eikä lykkäämisestä.

Mekanismi toimii niin pitkään kuin komission maksama ennakkorahoitus ja jäsenvaltioiden ohjelmia varten esittämät välimaksupyynnöt jäävät kokonaisuutena alle 95 prosenttiin ohjelmien rahoituksesta. Kun tämä kynnysarvo on saavutettu, jäsenvaltio voi edelleen lähettää maksupyyntöjä, mutta niitä käytetään jäljellä olevien ennakkomaksujen selvittämiseen. Lopuista huolehditaan ohjelman päätösvaiheessa. Jäsenvaltioiden on perusteltava tukikelpoiset menot, jotka vastaavat kauden alussa saadun ennakkorahoituksen määrää ja päätösvaihetta varten pidätettyä määrää (5 prosenttia kaikista määrärahoista).

Tukikelpoisuuskauden päätyttyä sovelletaan 15 kuukauden määräaikaa päätösvaiheen asiakirjojen laatimista ja komissiolle toimittamista sekä selvitettävän loppumaksun pyytämistä varten. Ennen kuin loppumaksu voidaan suorittaa, komissio tarkastelee päätösvaiheen pakettia (eli päättämistä koskevaa ilmoitusta, lopullista täytäntöönpanokertomusta ja viimeistä maksatushakemusta). Koska asiakirjoja odotetaan 31. maaliskuuta 2017 mennessä, päättämistä (ja siihen liittyviä viimeisiä maksuja) koskeva päätös on tehtävä 2017–2019.

Päätösvaihetta varten pidätettyä 5 prosentin osuutta käytetään maksamattomien maksupyyntöjen maksamiseen tarkastelun tulosten mukaisesti. Jos kyseistä päätöstä ei tehdä, komissio ei maksa koko määrää päätösvaiheessa. Maksamatta jäänyt määrä vapautetaan. Jos korjausten osuus on yli 5 prosenttia, komissio perii takaisin perusteettomasti maksetun määrän.

N+2/N+3-sääntö

N+2/N+3-sääntö otettiin ensimmäistä kertaa käyttöön ohjelmakautta 2000–2006 varten. Säännön mukaan vuonna N tehty sitoumus on katettava samansuuruisella ennakkorahoituksella ja välimaksupyynnöillä ennen 31. joulukuuta N+2 (N+2-sääntö). Esimerkiksi vuonna 2012 tehty sitoumus on katettava kokonaan maksupyynnöillä ennen 31. joulukuuta 2014. Kattamaton määrä vapautetaan, mikä tarkoittaa, että jäsenvaltio menettää kyseisen osan rahoituksesta. Toistaiseksi rakennerahastojen aikana ei kuitenkaan ole tehty kertaakaan merkittäviä N+2/N+3-sääntöön perustuvia määrärahojen vapauttamisia.

Säännöllä pyritään varmistamaan kurinalaisuus EU-varoja hallinnoitaessa. Koska sitoumukset tehdään ohjelman hyväksymisen jälkeen automaattisesti, sääntö velvoittaa jäsenvaltiot panemaan hankkeet täytäntöön dynaamisesti ja välttämään ongelmia aivan syklin lopussa. Sääntö mahdollistaa myös tasaisemman maksuprofiilin, koska se pakottaa jäsenvaltiot esittämään maksupyyntöjä säännöllisin väliajoin. Säännön ”pehmentäminen” etenkin vuoden 2008 finanssikriisin seurauksena on kuitenkin vähentänyt sen säätelevää vaikutusta, kuten seuraavassa osiossa selitetään.

Tämä sääntö vaikuttaa siihen, että maksupyynnöt keskittyvät vuoden lopulle: Jäsenvaltioiden on lähetettävä maksupyyntönsä ennen keskiyötä 31. joulukuuta käyttäen erityistä tietotekniikkajärjestelmää. Vaikka jäsenvaltioilta edellytetään oikeudellisesti maksupyyntöjen esittämistä säännöllisesti läpi vuoden ([1]), tähänastiset kokemukset osoittavat, että monet niistä odottavat viimeisiin viikkoihin saakka ennen kuin ne esittävät suuria määriä koskevia pyyntöjä.

4.2. **Ohjelmakauden 2007–2013 maksupyyntöprofiili**

Maksusyklin tärkeimmät tekijät

Kauden alussa maksetaan huomattavia määriä ennakkorahoituksena, ja tämän jälkeen kuluu joitain vuosia, jolloin välimaksut ovat tasoltaan suhteellisen vähäisiä, kun ohjelmien rakenne luodaan ja hankkeiden täytäntöönpano alkaa. Järjestelmän alussa ei ole paineita maksupyyntöjen esittämiseen, sillä N+2/N+3-säännön vaikutukset alkavat tuntua aikaisintaan ohjelmakauden kolmannen vuoden lopulla. Lisäksi ennakkorahoitus kattaa edelleen suuren osan ohjelmakauden alussa tehdyistä sitoumuksista. Välimaksujen vuotuinen taso alkaa nousta noin 2-3 vuotta ennen ohjelmakauden päättymistä, kun ohjelmat kehittyvät täyteen mittaansa ja maksupyynnöt pääsevät hyvään vauhtiin. Huippu on havaittavissa ohjelmakauden lopulla / seuraavan ohjelmakauden alussa, ja seuraavina vuosina laskeudutaan lähes nollatasolle ohjelmien saavuttaessa 95 prosentin kynnysarvon. Kuten edellä mainittiin, päätösvaiheen maksut suoritetaan 1–3 vuoden kuluessa tukikelpoisuuskauden päättymisestä.

Poikkeukset

Ohjelmakauteen 2007–2013 sovellettavassa oikeudellisessa kehyksessä ilmeni kolme kehityssuuntaa, jotka voimistivat välimaksujen syklistä luonnetta:

1. Siirtyminen N+3:sta N+2:een. Monivuotista rahoituskehystä 2007–2013 koskevaan kokonaiskompromissiin kuului se, että uusiin jäsenvaltioihin sekä Kreikkaan ja Portugaliin sovellettiin vuosien 2007–2010 sitoumuserien osalta N+3-sääntöä ja tämän jälkeen N+2 sääntöä aina kauden päättymiseen saakka. Tämä tarkoittaa, että kyseisten jäsenvaltioiden oli vuoden 2013 loppuun mennessä katettava kaksi sitoumuserää: vuoden 2010 erä ja vuoden 2011 erä. Jäsenvaltiot eivät tietenkään odottaneet välttämättä vapauttamista koskevaan määräaikaan saakka pannakseen ohjelmat täytäntöön ja esittääkseen maksupyyntöjä, joten maksupyynnöt eivät kaksinkertaistuneet vuonna 2013. Tämä sääntö voimisti kuitenkin vuoden 2013 huippua, ja heijastevaikutukset tuntuivat seuraavina vuosina kertymän kasvaessa ja kumuloituessa.

([1]) Koheesiorahastoa koskevan asetuksen (EY) N:o 1083/2006 87 artikla: ”…välimaksuja koskevat pyynnöt kootaan yhteen ja lähetetään komissiolle mahdollisuuksien mukaan kolmessa erässä vuosittain”.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

2. Jäsenvaltioilta edellytettiin rahastoa koskevien valvontajärjestelmiensä vaatimustenmukaisuuden tarkastamista. Vaatimustenmukaisuuden tarkastamisen tuloksille oli saatava komission hyväksyntä. Välimaksupyyntöjä voitiin esittää, mutta komissio sai maksaa korvauksia vasta sitten kun vaatimustenmukaisuuden arviointi oli hyväksytty. Koska useimmat ohjelmat hyväksyttiin vuonna 2007, pyyntöjen esittäminen (tai ainakin komissiolle kuuluva korvausten suorittaminen) viivästyi, joten vuonna 2008 ei suoritettu juuri lainkaan välimaksuja.

3. Jäsenvaltiot reagoivat finanssikriisiin edellyttämällä painokkaasti, että vuoden 2007 sitoumuserä neutraloitaisiin N+2/N+3-säännö suhteen. Komissio hyväksyi asian, mutta sen sijaan, että vuoden 2007 erän vapauttamisen kynnysarvoa olisi lykätty yhdellä vuodella, N+2/N+3-sääntöä heikennettiin neuvoston yksimielisellä äänestystuloksella siten, että vuoden 2007 erää koskeva velvoite hajautettiin koko kaudelle kuutena kuudesosana. Tämä niin kutsuttu ”Kreikka-sääntö” mahdollisti harvempien maksupyyntöjen esittämisen kauden alussa, mitä kompensoitiin esittämällä useampia maksupyyntöjä kauden lopulla.

Kriisiin reagoitiin myös siten, että kauden 2000–2006 ohjelmien menojen tukikelpoisuutta jatkettiin vuoden 2008 lopusta vuoteen 2009 (muuttamalla ohjelman hyväksymistä koskevaa komission päätöstä). Siksi jäsenvaltiot keskittyivät edelleen kauden 2000–2006 ohjelmien täytäntöönpanoon. Tämän seurauksena kauden 2007–2013 ohjelmien täytäntöönpano ja siihen liittyvä kautta 2007–2013 koskevien välimaksupyyntöjen esittäminen viivästyivät.

Kauden 2000–2006 ohjelmien vertailu kauden 2007–2013 ohjelmien kanssa.

Ohjelmakaudella 2007–2013 siirryttiin N+3-säännön soveltamisesta N+2 sääntöön neljännen vuoden lopulla, kun taas ohjelmakaudella 2000–2006 sovellettiin pelkästään N+2-sääntöä, vaikkakin vuonna 2004 tehtiin erinäisiä mukautuksia kymmenen jäsenvaltion unioniin liittymisen johdosta.

Jäljempänä olevassa kaaviossa vertaillaan prosenttiosuutena koko kehyksestä laskettuja kauden 2000–2006 kumuloituja välimaksuja (jotka suoritettiin vuosina 2001–2007) prosenttiosuutena koko kehyksestä laskettuihin kauden 2007–2013 ohjelmien kumuloituihin välimaksuihin (jotka suoritettiin vuosina 2008–2014).

Kaavio 1: Kumulatiivisten välimaksujen vuosittainen malli (vuoden viipeellä): 2000–2006 (15 jäsenvaltion unioni) vs. 2007–2013 (prosenttiosuutena kokonaiskehyksestä lukuun ottamatta ennakkorahoitusta)

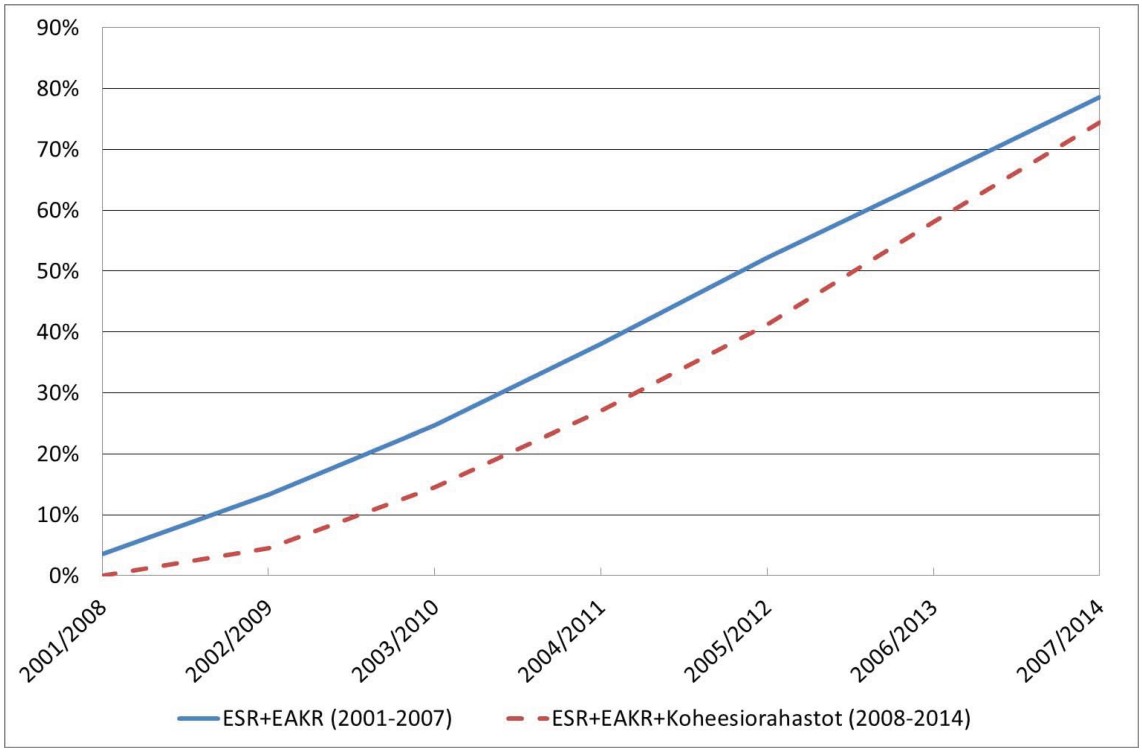

Kuten kaaviosta käy ilmi, kauden 2007–2013 ohjelmien kumulatiiviset maksut pysyivät jatkuvasti alle kauden 2000–2006 tason, vaikka kausien lopussa on havaittavissa eron umpeen kuroutumista. Kauden 2007—2013 ohjelmien viivästynyt profiili on aiheutunut edellä kuvattujen tekijöiden yhdistelmästä. Tämä selittää maksumäärärahojen alikäytön ja maksujen enimmäismäärän kauden alussa, koska enimmäismääriä vahvistettaessa on käytetty viitekohtana kauden 2000–2006 ohjelmien maksuprofiilia.

Kun maksupyynnöissä alettiin päästä samalle tasolle myöhäisemmässä vaiheessa, itse maksuja rajoittivat tuntuvasti hyväksyttyjen maksumäärärahojen taso ja/tai maksujen enimmäismäärä, mikä kasvatti kertymää.

Kertymän kehittyminen 2007–2014

Jäljempänä oleva kaavio ([1]) osoittaa kertymän kehittymisen kauden 2007–2013 ohjelmissa kaudella 2007–2016

Kaavio 2: Koheesiopolitiikan ohjelmat 2007–2013: maksamatta olevien maksupyyntöjen kehittyminen vuoden lopulla (miljardia euroa)

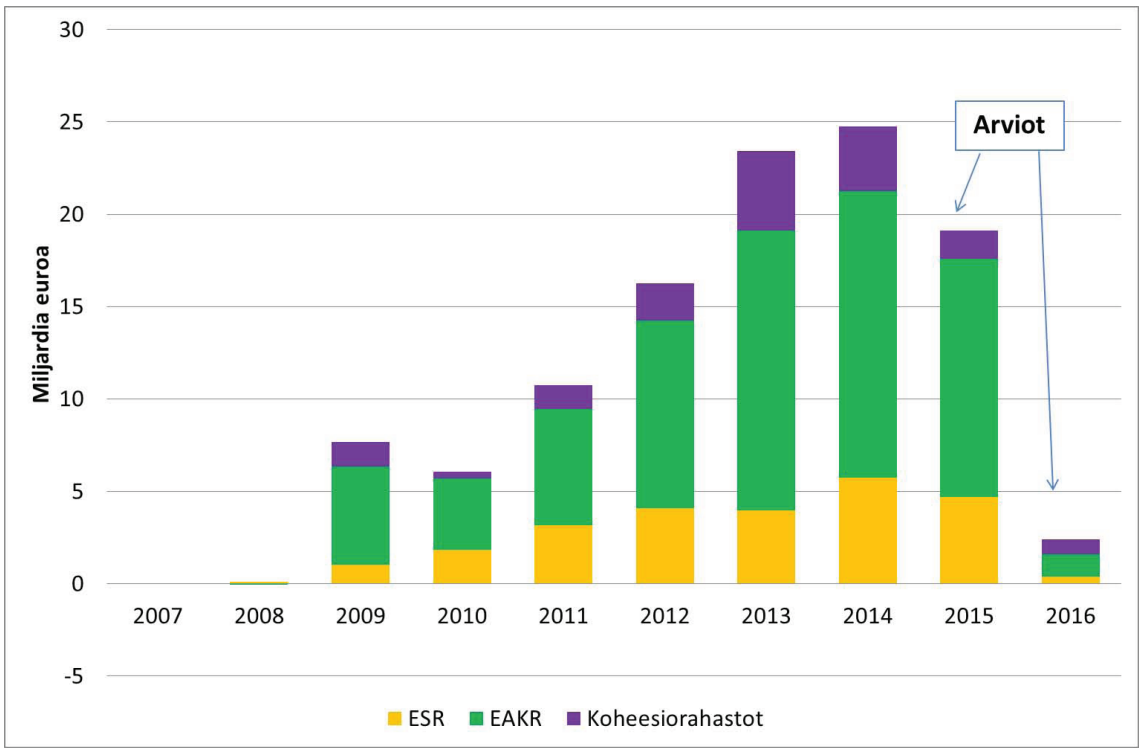

Kuten kaaviosta käy ilmi, kauden 2007–2013 ohjelmien kertymä alkoi kasvaa vuonna 2011, jolloin se oli tasoltaan 11 miljardia euroa, ja nousi korkeimmillaan 24,7 miljardiin euroon vuonna 2014. Kuten edellä on selitetty, kertymän taso on ennusteiden mukaan edelleen korkea vuonna 2015, minkä jälkeen palataan ”tavalliseen” ja kestävään kertymään vuoden 2016 lopulla.

4.3. **Kertymän osatekijät ja kertymätyypit**

Komissio vastaanottaa vuoden aikana rakennerahastojen yhteydessä seuraavia maksupyyntöjä:

a) hyväksyttävissä olevat maksupyynnöt, jotka katetaan vuoden kuluessa maksumääräahoilla;

([1]) Kaavio on identtinen tiivistelmässä olevan kaavion kanssa.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

b) maksupyynnöt, jotka on jo katettu ennakkomaksuilla ohjelmakauden alussa ja joista ei siten aiheudu lisämenoja;

c) maksupyynnöt, jotka voidaan maksaa vasta päättymisen jälkeen ja joiden kohdalla on siten odotettava, että komissio ja edunsaaja pääsevät yhteisymmärrykseen päättymisestä;

d) maksupyynnöt, joita ei ole maksettu, koska ne on esitetty vasta vuoden viimeisinä päivinä, joten niitä ei ole kyetty käsittelemään ennen vuoden päättymistä;

e) maksupyynnöt, jotka on keskeytetty tai joita on lykätty tiettyjen edunsaajien osalta; maksujen keskeyttäminen tai lykkääminen on yleensä lyhytaikainen virallinen toimi, jolla komissio viivästyttää maksun suorittamista odottaessaan puuttuvia tietoja tai hallinto- ja valvontajärjestelmään kuuluvia tarkastuksia;

f) maksupyynnöt, joita ei ole maksettu vuoden lopussa, koska asiaa koskevan budjettikohdan hyväksytyt maksumäärärahat on jo käytetty loppuun.

Viimeiset neljä kategoriaa (c–f) ovat maksamattomia pyyntöjä vuoden lopussa, mutta *kertymään* kuuluvat ne maksamattomat maksupyynnöt, jotka perustuvat syihin d, e ja f. Tiettyä vuoden lopussa maksamattomina olevien maksupyyntöjen tasoa pidetään ”tavallisena”, kun pyynnöt perustuvat syihin d ja e. *Epätavalliseen kertymään* kuuluu ainoastaan kategorian f mukaisia maksamattomia maksupyyntöjä.

Jäljempänä olevassa kaaviossa esitetään maksupyyntöjen vuo otsakkeessa 1 b, jäsenvaltioiden esittämästä pyynnöstä maksettavissa olevien pyyntöjen erottelemisen kautta aina ”tavalliseen” ja ”epätavalliseen” kertymään saakka.

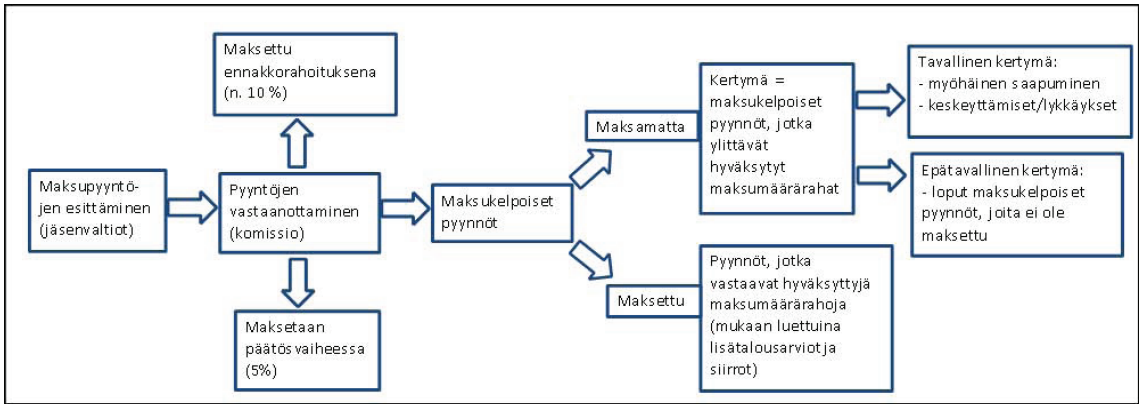

Pyyntöjen keskittyminen vuoden loppuun ja maksamisajankohta

Jäsenvaltioiden lähettämät maksupyynnöt keskittyvät erittäin voimakkaasti joulukuuhun, jolloin lähetettiin 27–35 prosenttia kaikista vuosittaisista pyynnöistä ajanjaksolla 2011–2014. Komission on tehtävä kutakin vastaanotettua pyyntöä koskevia tarkastuksia ennen kuin maksumenettely voi edetä. Mitä enemmän pyyntöjä otetaan vastaan vuoden viimeisillä viikoilla, sitä suurempi on riski, että pyyntöjä ei kyetä maksamaan ennen vuoden päättymistä.

Siksi komissio kannustaa säännöllisesti jäsenvaltioita lähettämään pyyntöjä säännöllisemmin koko vuoden ajan.

Jäljempänä olevassa kaaviossa esitetään kauden 2007–2013 ohjelmia koskevien maksupyyntöjen esittämisessä ilmennyt kuukausittainen kehitys vuosilta 2011–2014.

Kaavio 3 a: Kautta 2007–2013 koskevien välimaksupyyntöjen esittämisen kuukausittainen kehitys (prosentteina kokonaisuudesta)

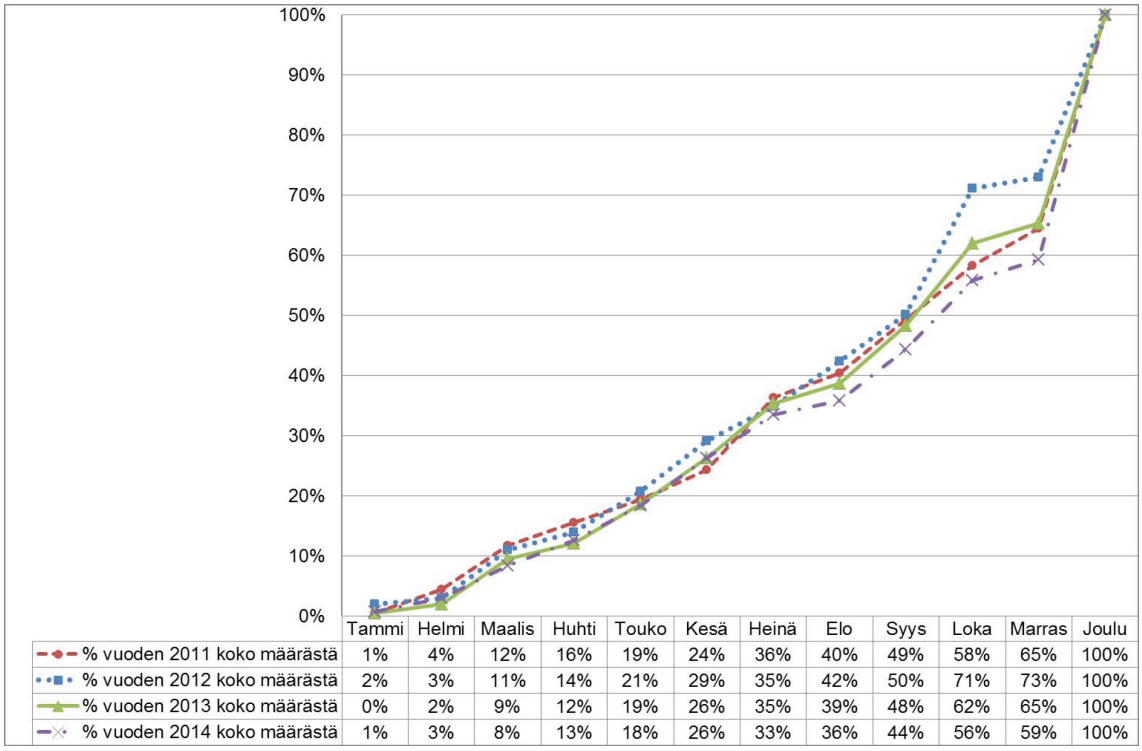

	Tammi	Helmi	Maalis	Huhti	Touko	Kesä	Heinä	Elo	Syys	Loka	Marras	Joulu
% vuoden 2011 koko määrästä	1%	4%	12%	16%	19%	24%	36%	40%	49%	58%	65%	100%
% vuoden 2012 koko määrästä	2%	3%	11%	14%	21%	29%	35%	42%	50%	71%	73%	100%
% vuoden 2013 koko määrästä	0%	2%	9%	12%	19%	26%	35%	39%	48%	62%	65%	100%
% vuoden 2014 koko määrästä	1%	3%	8%	13%	18%	26%	33%	36%	44%	56%	59%	100%

Edellä oleva kaavio osoittaa selvästi, että maksupyyntöjen esittäminen lisääntyy toistuvasti hyvin jyrkästi vuoden lopulla.

Kaavio 3 b: Maksupyyntöjen esittämisen keskittyminen vuoden kahdelle viimeiselle kuukaudelle (marras- ja joulukuussa vastaanotettujen pyyntöjen prosenttiosuus) **2011–2014**

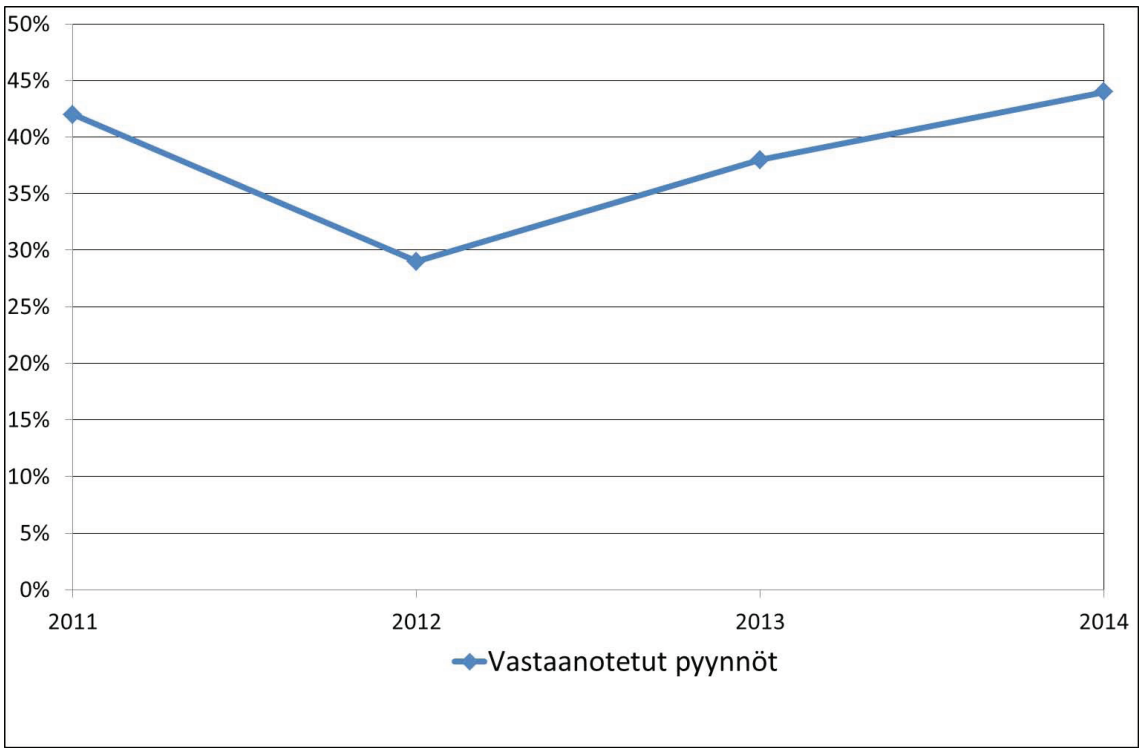

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Kaavio osoittaa, että pyyntöjä esitetään yhä enemmän vuoden myöhäisessä aiheessa, mikä johtuu N+2-säännön lisäämistä paineista. N+3-säännön poistaminen vuonna 2013 merkitsi, että N+2-sääntöä sovellettiin kaikissa jäsenvaltioissa paitsi Romaniassa, Slovakiassa ja Kroatiassa. Tämä vaikutti tuntuvasti kyseisenä vuonna vastaanotettujen pyyntöjen määrään. Samana vuonna maksamisen kannalta liian myöhään saapuvien laskujen määrä riippuu kyseisenä vuonna vastaanotettujen pyyntöjen kokonaismäärästä ja määrän profiilista vuoden aikana.

Keskeyttämisten ja lykkäysten vaikutus

Kun komissiolla on tietoja mahdollisista puutteista, se käyttää ennen maksujen suorittamista jäsenvaltioille erinäisiä ehkäiseviä mekanismeja suojellakseen unionin talousarviota. Nämä mekanismit ovat erityisen arvokkaita jäsenvaltioiden valvontajärjestelmien parantamisen kannalta, jolloin ne vähentävät komission tekemien rahoitusoikaisujen tarvetta.

Tästä seuraa, että eräät maksupyynnöt eivät ole välittömästi maksukelpoisia, koska komissio on keskeyttänyt ne tai lykännyt niitä ja odottaa, että valvontajärjestelmiin tehdään parannuksia. Vaikka suurinta osaa näistä pyynnöistä ei viime kädessä hylätä, maksuja ei voida suorittaa välittömästi.

Komissio voi nykyisten säännösten ([1]) nojalla

— **keskeyttää** maksun määräajan kulumisen enintään kuudella kuukaudella, jos on näyttöä, joka viittaa huomattaviin puutteisiin asianomaisen jäsenvaltion hallinto- ja valvontajärjestelmien toiminnassa, tai jos komission yksiköiden on tehtävä lisätarkastuksia saatuaan tietoja siitä, että todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu;

— **keskeyttää** jäsenvaltioille kauden 2007–2013 ohjelmien yhteydessä suoritettavat välimaksut kokonaan tai osittain, jos on näyttöä ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmän vakavasta puutteesta ja jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia oikaisutoimenpiteitä tai todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu, tai jos jäsenvaltio on vakavasti rikkonut hallinto- ja valvontavelvoitteitaan. Jos jäsenvaltio ei ole toteuttanut vaadittuja toimenpiteitä, komissio voi määrätä rahoitusoikaisun.

”Tavallisen” kertymän arviointi

Kuten edellä selitettiin ”tavallinen” kertymä muodostuu kaikista pyynnöistä, jotka on keskeytetty tai joita on lykätty, sekä pyynnöistä, jotka on esitetty niin myöhään, että maksaminen ei ole mahdollista samana vuonna. Vuoden kymmenen viimeisen kalenteripäivän aikana saapuneita pyyntöjä voidaan pitää samana vuonna maksamaisen kannalta liian myöhäisinä pyyntöinä, koska komissiolla on oltava riittävät takeet siitä, että se pystyy käyttämään talousarviossa käytettävissä olevat määrärahat täysipainoisesti. Eräät keskeytetyt tai lykätyt pyynnöt ovat kuitenkin myös osa pyyntöjä, jotka saapuvat maksamisen kannalta liian myöhään, eikä niitä pitäisi ottaa laskelmissa huomioon kahdesti.

”Tavallinen” kertymä kasvaa vastaavasti vuoden mittaan vastaanotettujen pyyntöjen kokonaismäärän myötä ja pyyntöjen keskittyessä vuoden viimeisille päiville.

Jäljempänä olevassa kaaviossa esitetään katsaus kaudella 2010–2014 vastaanotettuihin maksupyyntöihin, vuoden lopulla ilmenevään kertymään sekä pyyntöihin, jotka ovat saapuneet liian myöhään maksamista ajatellen tai joita on lykätty.

([1]) Ohjelmakautta 2007–2013 koskevan asetuksen (EY) N:o 1083/2006 91 ja 92 artikla.

Kaavio 4, otsake 1 b: pyynnöt, kertymä, lykkäykset 2010–2014

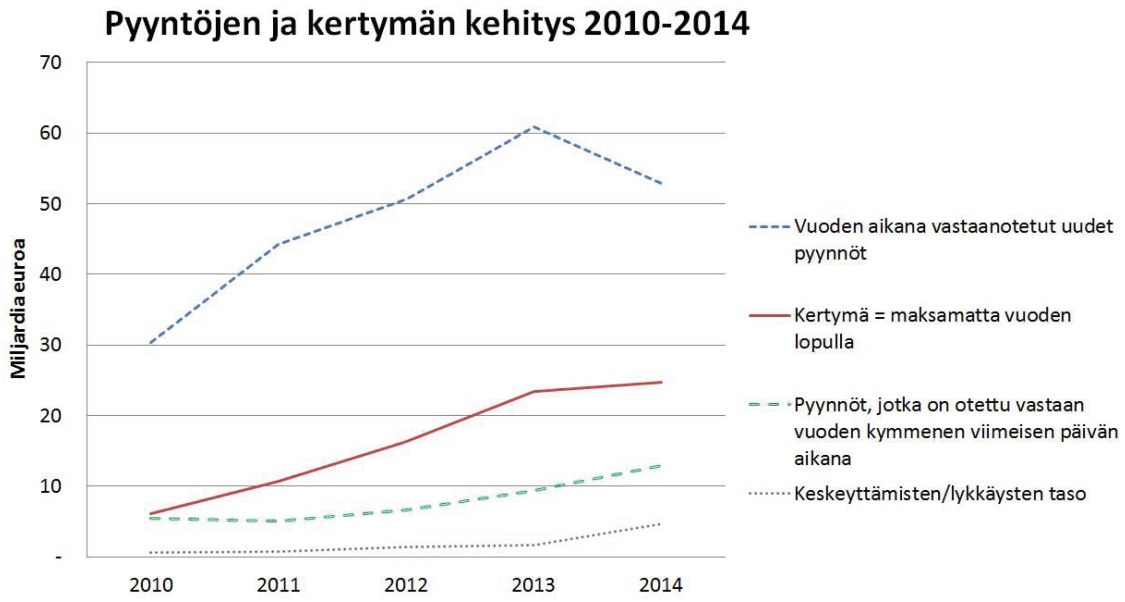

Kolmen viime vuoden aikana (2012–2014) ”tavallisen” kertymän (eli vuoden kymmenen viimeisen päivän aikana vastaanotetut maksupyynnöt tai maksupyynnöt, jotka on keskeytetty tai joita on lykätty, vaikka ne olisi vastaanotettu ennen viimeistä kymmentä päivää) voidaan arvioida olevan noin puolet kunkin vuoden lopulla ilmenevän kokonaiskertymän arvosta. Toinen puolisko kytkeytyy talousarviossa hyväksyttyjen maksumäärärahojen vajeeseen, joka on luonut niin kutsutun ”lumipalloefektin” ([1]).

Pyyntöjen tason odotetaan alenevan vuosina 2015 ja 2016, ja keskeytettyjen/lykättyjen tapausten odotetaan vähenevän eikä N+2-sääntö luo paineita vuoden 2015 lopulla ([2]), joten ”tavallisen” kertymän odotetaan myös vähenevän jyrkästi.

4.4. **Kauden 2007–2013 maksuja (maksupyyntöjä) koskevat näkymät vuosina 2015 ja 2016**

Jäsenvaltioiden ennusteisiin perustuvat vuosia 2015 ja 2016 koskevat arviot

Rahastoja kaudella 2007–2013 koskevassa asetuksessa ([3]) edellytetään, että jäsenvaltiot lähettävät komissiolle ennusteen vuoden N ja vuoden N+1 todennäköisistä välimaksupyynnöistä vuoden N huhtikuun 30 päivään mennessä. Jäsenvaltiot ovat viime vuosina sopineet saattavansa kyseiset tiedot ajan tasalle vuoden N syyskuussa, jotta voitaisiin arvioida täsmällisemmin maksamatta olevien maksupyyntöjen kasvavaa tasoa (kertymä) sekä maksupyyntöjen huomattavaa keskittymistä vuoden viimeisille kuukausille.

([1]) Osaa kertymästä ei kenties voida maksaa säädettyjen määräaikojen puitteissa vuoden alussa, mikä johtuu vuoden ensimmäisten kuukausien kassavirtapaineista (katso osio 3.3).
([2]) Paitsi Kroatialle, Romanialle ja Slovakialle.
([3]) Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 76 artikla (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25).

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Uudessa rahastoja kaudella 2014–2020 koskevassa asetuksessa ([1]) kuitenkin edellytetään, että jäsenvaltiot lähettävät vuoden N ja vuoden N+1 välimaksupyyntöjä koskevat ennusteensa vuoden N tammikuun 31 päivään mennessä (tiedot on saatettava ajan tasalle 31 päivään heinäkuuta mennessä). Jäsenvaltiot ovat soveltaneet tätä määräaikaa vapaaehtoisesti kauden 2007–2013 ohjelmien yhteydessä vuonna 2015. Tämä perustuu komission esittämään pyyntöön, joka vahvistettiin joulukuussa 2014. Komission 3. Maaliskuuta 2015 mennessä saamien tietojen mukaan jäsenvaltiot arvioivat, että ne esittävät vuonna 2015 maksupyyntöjä (sekä vuoden aikana maksukelpoisia että vuoden aikana maksettavaksi kelpaamattomia) noin 48 miljardin euron edestä ja vuonna 2016 noin 18 miljardin euron edestä ([2]).

Kuten edellä selitettiin, kaikki maksupyynnöt eivät johda välittömästi maksujen suorittamiseen, koska asiassa on otettava huomioon asetuksen (EY) N:o 1083/2006 79 artiklassa maksuille asetettu 95 prosentin yläraja ([3]). Tästä oikaisusta tulee selvästi merkittävämpi vuonna 2015 ja sitä seuraavina vuosina, kun yhä useammissa ohjelmissa saavutetaan 95 prosentin yläraja. Tästä seuraa, että odotettavissa olevia maksukelpoisia pyyntöjä koskevat tosiasialliset luvut ovat pienemmät kuin jäsenvaltioiden ennusteissa, koska 95 prosentin ylärajan yli menevät maksupyynnöt otetaan huomioon vasta päätösvaiheessa. Komissio odottaa rajattujen ennusteiden perusteella saavansa vuonna 2015 maksukelpoisia maksupyyntöjä kaikkiaan noin 35 miljardin euron edestä. Vuoden 2016 osalta vastaava luku on nykyisin noin 3 miljardia euroa. Vuotta 2016 koskeva määrä täsmentyy (ja saattaa kasvaa hiukan), kun jäsenvaltiot ovat toimittaneet puuttuvat tiedot tai tarkistaneet jo lähetettyjä tietoja eräiden toimenpideohjelmien osalta.

Liitteessä 2 on yksityiskohtaisempia tietoja jäsenvaltioiden ennusteista, jotka koskevat koheesio-ohjelmiin 2007–2013 liittyviä vuosina 2015 ja 2015 toimitettavia maksupyyntöjä.

Käyttöön perustuva komission arvio

Ennakkorahoituksen ja suoritettujen välimaksujen kokonaisarvo oli vuoden 2014 lopulla 266,1 miljardia euroa. Vuosina 2007–2013 harjoitettavan koheesiopolitiikan ohjelmien rahoituskehys on kokonaisuudessaan 347,3 miljardia euroa. Vielä maksettava enimmäismäärä on noin 80,3 miljardia euroa, kun otetaan huomioon tähänastiset vapauttamiset sekä N+2/N +3- säännön soveltamisesta vuoden 2014 lopulla aiheutuva vapauttamisen riski, jonka vahvistamista odotetaan edelleen (enimmäismäärä kauden alusta lähtien on yhteensä noin 0,9 miljardia euroa). Kunkin ohjelman määristä on kuitenkin maksettava viisi prosenttia (17,3 miljardia euroa) vasta päätösvaiheessa.

Vuonna 2015 tai sitä seuraavina vuosina maksettavien välimaksupyyntöjen odotetaan vastaavasti olevan noin 63 miljardia euroa tai 18 prosenttia kokonaiskehyksestä, mihin sisältyy kertymä vuoden 2014 lopulla (24,7 miljardia euroa). Vuonna 2015 tai sitä seuraavina vuosina vastaanotettujen maksukelpoisten uusien maksupyyntöjen arvo ennen päätösvaihetta on enintään 38,3 miljardia euroa. Jos vuonna 2015 otetaan vastaan maksupyyntöjä enintään 35 miljardin euron arvosta, jäljelle jäävää 3,5 miljardia euroa vastaava määrä otetaan vastaan vuonna 2016.

Jäsenvaltioiden korjattuihin ennusteisiin perustuva arvio kertymästä vuoden 2015 lopulla

Vuoden 2015 talousarviossa hyväksyttiin maksumäärärahoja 39,5 miljardia euroa. Tämä määrä kattaa sekä vuotta 2015 edeltävän kertymän (24,7 miljardia euroa) että uudet pyynnöt (joiden arvoksi arvioidaan 35 miljardia euroa). Vuoden 2015 lopulla kertymän odotetaan olevan vastaavasti 20 miljardia euroa, josta vähintään puolet tai noin 10 miljardia euroa on epätavallista kertymää.

([1]) Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 112 artikla (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

([2]) Jäsenvaltioiden tammikuussa 2015 toimittamat ennusteet eivät kattaneet kaikkia toimenpideohjelmia. Tällaisia tapauksia varten komissio on käyttänyt viime syyskuussa vastaanotettuja ennusteita. Tällainen puuttuvien kansallisten ennusteiden ekstrapolointi ei ole mahdollista vuoden 2016 osalta, koska syyskuussa 2014 toimitetut ennusteet kattavat ainoastaan vuodet 2014 ja 2015 (eivät vuotta 2016). Tämä merkitsee, että vuoden 2016 ennusteisiin sisältyvät ainoastaan ne toimenpideohjelmat, joista jäsenvaltiot ovat lähettäneet tietoja, ja että ennusteita on kenties korjattava ylöspäin, kun puuttuvat tiedot on lähetetty.

([3]) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 79 artiklassa säädetään, että ”Ennakkomaksujen ja välimaksujen yhteismäärä saa olla enintään 95 prosenttia toimenpideohjelmalle rahastoista myönnetystä rahoitusosuudesta”. Jäljelle jäävät 5 prosenttia maksetaan vasta toimenpideohjelman päätösvaiheessa.

miljardia euroa

Kertymä vuoden 2014 lopulla (mukautettu)	**Vuoden 2015 pyyntöjä koskevat jäsenvaltioiden ennusteet, joita on korjattu 95 prosentin kynnysarvolla**	**Vuoden 2015 talousarviossa hyväksytyt maksumäärärahat**	**Ennustettu kertymä vuoden 2015 lopulla**
24,7	**~35**	**39,5**	**~20**

4.5. **Vuodeksi 2016 odotetut maksupyynnöt**

Kuten edellä todettiin, kertymän odotetaan olevan vuoden 2015 lopulla noin 20 miljardia euroa, jos jäsenvaltioiden ennusteet osoittautuvat paikkansapitäviksi. Tämän lisäksi odotetaan, että maksukelpoisia pyyntöjä esitetään 3,5 miljardin euron arvosta ennen ohjelmien päätösvaihetta. Koska maksupyyntöjen määrä on suhteellisen rajallinen ja N+2-säännöstä ei enää aiheudu paineita, ei ole syytä olettaa, että suuri osa näistä maksupyynnöistä saapuisi niin myöhään että niitä ei voida maksaa vuonna 2016.

Komissio hienosäätää pyyntöään vuoden 2016 talousarvioesityksessä ottaen huomioon tavanomaisen kertymän vuoden 2016 lopulla. Tämä tavallinen kertymä – joka kattaa hyvin myöhäisessä vaiheessa esitetyt pyynnöt ja jäljellä olevat keskeyttämiset/lykkäykset – olisi kuitenkin hyvin vähäinen aiempiin vuosiin verrattuna, koska vuonna 2016 vastaanotettavat pyynnöt ovat tasoltaan hyvin vähäisiä ja komissio odottaa jäsenvaltioiden korjaavan puutteet ja esittävän ”moitteettomia” pyyntöjä. Tämä kertymä saattaisi olla 2 miljardin euron suuruusluokkaa. Vuoden lopulla ilmenevä ”tavallinen” kertymä on siten katettava vuoden 2017 talousarviosta. Siksi vuoden 2016 talousarvioon olisi sisällytettävä noin 21,5 miljardin euron määrä.

4.6. **Tiivistelmä tiedoista, joita on käytetty maksupyyntöjä ja kertymiä koskevissa laskelmissa**

Jäljempänä olevassa taulukossa esitetään tiivistelmänä tiedot ohjelmien kehyksestä, vuoden 2015 talousarviossa käytettävissä olevien määrärahojen odotetusta käytöstä sekä vuonna 2016 odotettavissa olevista enimmäismaksupyynnöistä.

Maksamatta olevat välimaksu 2015–2017 (miljardia euroa)

Ohjelman kehys	**(1)**	**347,3**
— josta ennakkorahoitus ja vuoden 2014 loppuun saakka suoritetut välimaksut	(2)	266,1
— josta varattu päätösvaiheeseen (5 prosenttia) ja tehtyihin vapauttamisiin	(3)	18,2
Maksukelpoisten välimaksujen enimmäismäärä (2015–2017)	(4)=(1)-(2)-(3)	~63,0
— josta kertymä vuoden 2014 lopulla (maksamatta olevat maksupyynnöt)	(5)	24,7
— josta maksukelpoisten välimaksujen enimmäismäärä 2015–2017	(6)=(4)-(5)	38,3

Varainhoitovuosi 2015, miljardia euroa

Vuoden 2015 talousarviossa käytettävissä olevat määrärahat	**(1)**	**39,5**
— joista kertymä vuoden 2014 lopulla	(2)	24,7

— joiden enimmäismäärä on vuonna 2015 ennusteiden mukaan korjattuna 95 prosentin kynnysarvolla	(3)	~35
Odotettu kertymä vuoden 2015 lopulla	**(4)=(1)-(2)-(3)**	**~20**

Varainhoitovuosi 2016, miljardia euroa

Odotettu kertymä vuoden 2015 lopulla	**(1)**	**~20**
Niiden jäljellä olevien maksupyyntöjen enimmäismäärä, jotka saataneen vuonna 2016 ennen päätösvaihetta	(2)	~3,5
Vuoden 2016 talousarviosta katettavien maksupyyntöjen enimmäismäärä	**(3)=(1)+(2)**	**~23,5**

4.7. **Maksaminen päätösvaiheessa**

Rakennerahastojen päätösvaiheessa on oma maksudynamiikkansa. Kukin jäsenvaltio lähettää ohjelmakohtaiset päätösvaiheen asiakirjat 31. maaliskuuta 2017 mennessä. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille mielipiteensä sulkemista koskevan ilmoituksen sisällöstä viiden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta edellyttäen, että kaikki tiedot on annettu alkuperäisessä sulkemista koskevassa ilmoituksessa ([1]). Päätösvaihetta koskevat maksut suoritetaan yleensä vasta vuoden 2016 jälkeen. Päätösvaiheeseen varattu kokonaismäärä (5 prosenttia kaikista määrärahoista) on 17,3 miljardia euroa, mutta maksujen tasoon vaikuttaa ohjelmien täytäntöönpanon laatu koko kauden aikana. Koheesiopolitiikan mahdolliset päätösvaiheen vapauttamiset saattavat vähentää maksujen tarvetta.

Alustavien arvioiden mukaan päätösvaiheen vapauttamisten prosenttiosuus oli kaudella 2000–2006 2,6 prosenttia Euroopan sosiaalirahaston (ESR) kokonaiskehyksestä ja 0,9 prosenttia Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) kokonaiskehyksestä. ESR:n yhteydessä on kuitenkin edelleen noin 0,5 miljardin euron maksattamatta oleva määrä, johon liittyy ongelmallisia säännönvastaisuuksia, joten komissio arvioi, että kyseisen rahaston vapauttamisten lopullinen osuus päätösvaiheessa on noin 3 prosenttia. Komissio ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että päätösvaiheen vapauttamiset saattavat olla suurempia kuin viime kaudella, joten edellä mainittua arviota olisi pidettävä varovaisena osviittana.

Päätösvaiheen pyyntöjä ei oteta huomioon kertymän tavallisen osan vähentämistä koskevassa analyysissä, koska useimmat näistä pyynnöistä maksetaan 2017–2019 tai seuraavina vuosina. Kaikki niistä eivät missään tapauksessa johda maksuihin, koska aiheettomasti maksetut määrät on selvitettävä ennen kuin lopullinen maksu voidaan suorittaa.

5. **MUUT OTSAKKEET: KAUDEN 2007–2013 OHJELMIA KOSKEVAT NÄKYMÄT**

5.1. **Yleiskatsaus**

Edellä 4 osiossa analysoitiin yksityiskohtaisesti koheesiopolitiikan (otsake 1 b) erityistapausta, ja tässä osiossa tarkastellaan muiden otsakkeiden tilannetta, joka voidaan tiivistää seuraavasti:

— Euroopan maatalouden tukirahaston (otsake 2) määrärahat ovat jaksottamattomia, joten maksut ja sitoumukset on budjetoitu samalle tasolle; vuoden lopulla ei siten ole kertymää;

— maatalouden kehittämistä ja Euroopan kalatalousrahastoa (otsake 2) sekä turvapaikka-, maahanmuutto-, raja- ja turvallisuusasioita koskevia rahastoja (otsake 3) hallinnoitiin yhdessä jäsenvaltioiden kanssa samaan tapaan kuin koheesiopolitiikan saralla; maaseudun kehittämisen yhteydessä ei ole toistaiseksi kertymää, mutta muiden rahastojen laita on toisin;

([1]) Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 89 artikla (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25).

— useimpia muita ohjelmia (otsake 1 a ja 4) hallinnoi komissio; Moniin näistä ohjelmista on maksuvajeiden vuoksi kohdistettu lieventäviä toimenpiteitä, jotka komissio käynnisti vuonna 2014 (ja joissain tapauksissa jo vuonna 2013); toimet ulottuivat ennakkorahoituksen vähentämisestä (jossa otettiin asianmukaisesti huomioon täytäntöönpanokumppaneiden, vastaanottajien ja edunsaajien tyyppi ja varainhoidon moitteettomuus) loppumaksujen tai budjettituen maksujen lykkäämiseen, uusien sitoumusten käynnistämisestä pidättymiseen ja sopimuksenteon viivästyttämiseen; useimmat näistä lieventävistä toimenpiteistä kuitenkin ainoastaan lykkäävät maksamisajankohtaa, ja sitoumuksista on pidettävä edelleen kiinni.

Jäljempänä olevassa taulukossa annetaan katsaus otsakkeen 1 a ja 4 kertymän kehittymiseen. Otsakkeen 4 kertymässä on havaittavissa selvä suuntaus ylöspäin, ja sen huipputaso saavutettiin viime vuosina, kun taas otsakkeen 1 a kehitys ei ole yhtä selvää.

Kertymä vuoden lopulla (miljoonaa euroa)

	2007	**2008**	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**	**2013**	**2014**
Otsake 1 a	1 679	507	291	628	604	567	551	541
Otsake 4	172	178	284	226	387	367	389	630

5.2. **Yhteisesti hallinnoidut ohjelmat otsakkeessa 2 ja 3**

5.2.1. *Otsake 2*

Euroopan maatalouden tukirahasto (maataloustukirahasto)

Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahaston) yhteydessä ei ole kertymää, koska rahasto perustuu jaksottamattomiin määrärahoihin.

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto)

Maaseudun kehittämisessä ei ole toistaiseksi ollut kertymää, koska komissio on pystynyt maksamaan kaikki maksupyynnöt ajoissa. Kun otetaan huomioon maaseudun kehittämisen ohjelman koko ja asiassa sovellettava 95 prosentin sääntö, ennen päätösvaihetta maksettavien välimaksujen enimmäistaso on kaudella 2007–2013 noin 8,7 miljardia euroa. Vuoden 2015 talousarviossa kauden 2007–2013 ohjelmia varten hyväksytyt maksumäärärahat ovat kaikkiaan 5,9 miljardia euroa. Jäljelle jäävä 2,8 miljardia euroa on määrä maksaa vuonna 2016, kun jäsenvaltiot ovat ensin toimittaneet lopullisen neljännesvuosittain annettavan ilmoituksensa, joka on annettava tammikuussa 2016.

Päätösvaihetta varten on varattu yhteensä noin 4,8 miljardia euroa. Tosiasiallinen maksettava määrä riippuu vapauttamisista. Esimerkkinä voidaan todeta, että soveltamalla edellisen kauden 2000–2006 päätösvaiheen vapauttamisastetta, joka oli 1,5 prosenttia, vapauttamisen piiriin kuuluisi noin 1,5 miljardia euroa. Päätösvaiheen maksut suoritettaneen 2016–2019.

Euroopan kalatalousrahasto

Euroopan kalatalousrahaston hallinnointimalli on samanlainen kuin koheesiopolitiikan (otsake 1 b) hallinnointimalli. Euroopan kalatalousrahaston yhteydessä ei kuitenkaan sovellettu N+3-sääntöä, joten tällöin ei ollut erityisongelmia, jotka koskevat siirtymistä N+3-säännöstä N+2-sääntöön sitoumuserän 2010 ja sitoumuserän 2011 välissä. Tämän rahaston yhteydessä ei ollut myöskään Kreikka-sääntöä, vaikka ohjelmien käynnistys myöhästyi hieman, mikä johtui hallinnointi- ja valvontajärjestelmiin liittyvistä velvoitteista. Euroopan kalatalousrahaston kertymä on kuitenkin ollut viime vuosina merkittävä. Vuoden 2014 alussa kertymä oli samalla tasolla kuin kauden 2007–2013 ohjelmia varten äänestetyt maksumäärärahat.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Vuoden aikana esitettyjen maksupyyntöjen ajankohdasta todettakoon, että vuosina 2010–2014 kaksi kolmasosaa vuotuisista maksupyynnöistä otettiin vastaan marras- ja joulukuussa. Seuraavassa kaaviossa esitetään kalatalousrahaston kauden 2007–2013 ohjelmien kertymän taso vuosina 2011–2014 sekä seuraavan vuoden alkuperäiset maksumäärärahat.

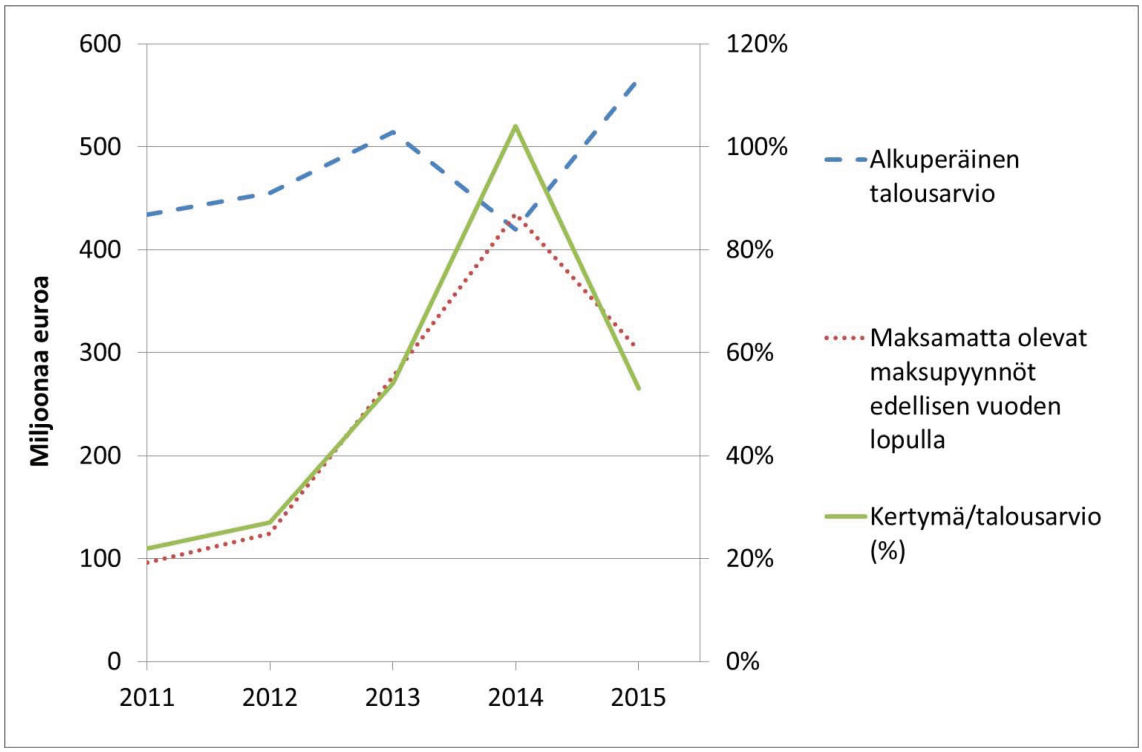

Euroopan kalatalousrahaston kertymä väheni vuoden 2014 lopulla, mikä johtui lähinnä siitä, että kaikki talousarvion luvussa käytettävissä olevat maksumäärärahat kohdennettiin uudelleen (mukaan luettuina kaikki EMKR:n yhteisen hallinnoinnin määrärahat; tämä johtui uuden oikeusperustan hyväksymisen viivästymisestä) ja että lisätalousarvioesityksessä nro 3/2014 (joka hyväksyttiin lisätalousarviona nro 2/2014) saatiin lisäyksiä ja että vuoden lopulla tehtiin siirto.

Vuoden 2015 talousarviossa hyväksyttiin enemmän maksuja, mikä mahdollistanee kertymän vähentämisen tavanomaiselle tasolleen noin 0,1 miljardiin euroon.

5.2.2. *Otsake 3*

Turvapaikka-, maahanmuutto-, raja- ja turvallisuusasioiden toimintalohkot

Kauden 2007–2013 yhteistä turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikkaa pantiin täytäntöön lähinnä yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevalla yleisohjelmalla. Tähän yleisohjelmaan kuuluu neljä välinettä: Euroopan ulkorajarahasto, Euroopan paluurahasto, Euroopan pakolaisrahasto ja kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskeva eurooppalainen rahasto.

Jäljempänä olevassa kaaviossa esitetään maksamatta olevien maksupyyntöjen tason nousu vuoden lopulla turvapaikka-, maahanmuutto-, raja- ja turvallisuusasioita koskevissa ohjelmissa.

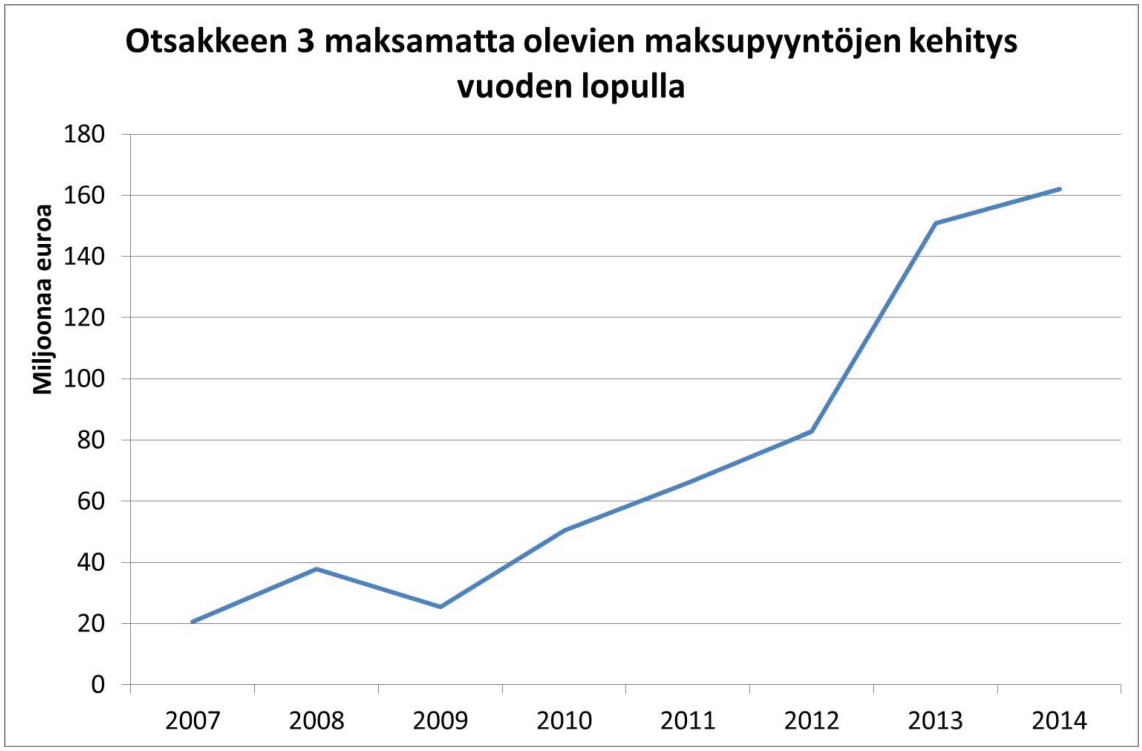

RAL on kasvanut 150 miljoonasta eurosta (vuoden 2007 alussa) 2,6 miljardiin euroon (vuonna 2014), vaikka kaudella 2007–2014 vapautettiin 300 miljoonaa euroa. Kauden 2007–2013 ohjelmissa jää maksettavaksi vielä noin 1,9 miljardia euroa. Ohjelmia varten vuoden 2015 talousarviossa hyväksytyt maksumäärärahat ovat hieman yli 600 miljoonaa euroa, joihin sisältyvät vuosien 2014–2020 uusien ohjelmien alkuperäisten ja vuosittaisten ennakkomaksujen määrärahat.

Kun otetaan huomioon päätösvaiheessa maksettava määrä (jonka arvioidaan olevan noin miljardi euroa) sekä se, että toista ennakkomaksujen erää ei kyetty maksumäärärahojen puutteen vuoksi maksamaan vuonna 2013 eikä vuonna 2014, ohjelmien 2007–2013 kertymän palauttaminen tavanomaiselle tasolle vuoden 2016 lopulla edellyttää arvioiden mukaan noin 235 miljoonan euron maksamista.

5.3. **Suoraan hallinnoidut ohjelmat otsakkeessa 1 a ja 4**

5.3.1. *Otsake 1 a*

Tässä osiossa esitetään katsaus otsakkeen 1 a ohjelmien maksutilanteeseen vuoden 2014 lopulla.

Maksamatta olevat maksupyynnöt vuoden lopulla

Jäljempänä olevassa kaaviossa esitetään otsakkeen 1 a tärkeimpien ohjelmien maksamattomien maksupyyntöjen kehitys vuoden lopulla.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

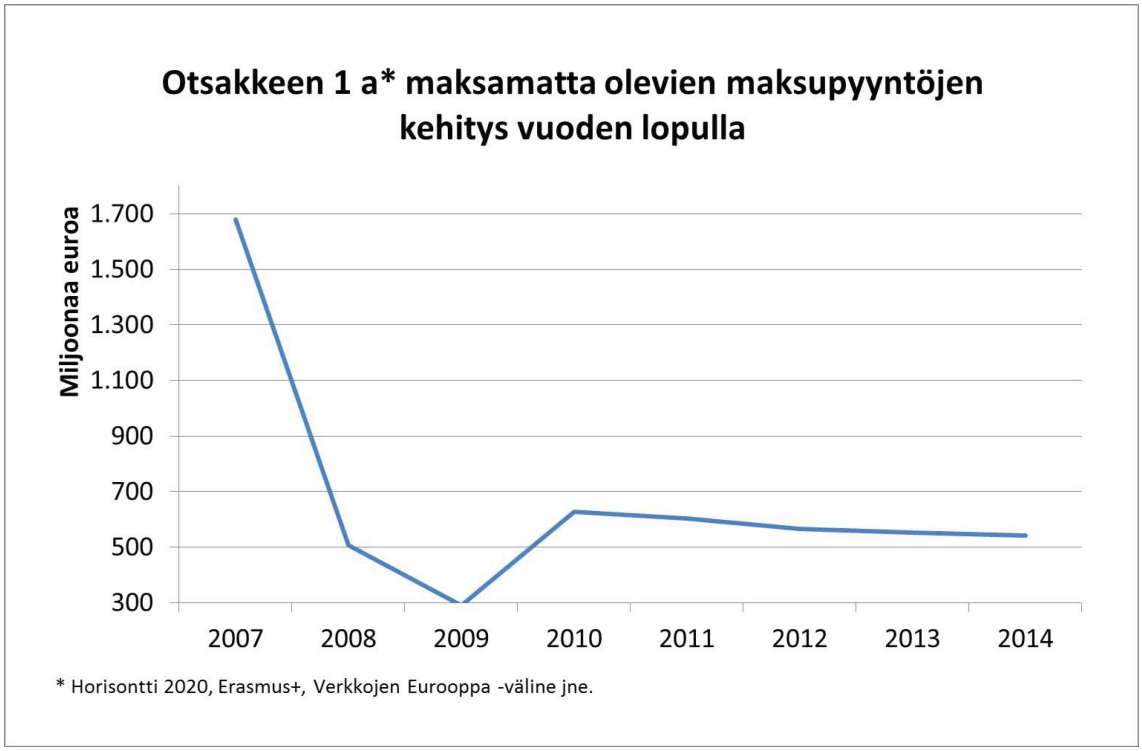

Maksamattomien maksupyyntöjen korkea taso vuoden 2007 lopulla johtuu lähinnä tutkimuksen kuudennen puiteohjelman hankesyklistä sekä tuolloisesta avointen sitoumusten erittäin suuresta määrästä. Lisäksi tutkimusalan sopimuksissa edellytettiin tarkastuslausuntoja ennen kuin kustannuksia koskevat pyynnöt voitiin lopulta maksaa.

Komissio käynnisti vuonna 2014 lieventäviä toimenpiteitä (katso osio 2.2), joilla reagoitiin maksumäärärahojen vajeeseen ja estettiin maksamatta olevien maksupyyntöjen lisääntyminen vuoden 2014 lopulla. Toimenpiteisiin kuuluivat ennakkorahoituksen tason laskeminen sekä uusien sopimusten/avustussopimusten allekirjoituksen lykkääminen ja niillä siirrettiin osa maksuista seuraavalle vuodelle. Maksamatta olevien maksupyyntöjen taso saatiin pysymään ennallaan, mutta sivuvaikutuksena oli, että kauden 2014–2020 ohjelmien täytäntöönpano hidastui. Joissain tapauksissa oli toteutettava jyrkempiä toimenpiteitä, jotta etusijalle voitiin asettaa maksut, jotka suoritetaan haavoittuvammassa asemassa oleville edunsaajille.

Maksattamatta olevan määrän (RAL) kehittyminen

Otsakkeen 1 a ohjelmien maksamatta olevien maksupyyntöjen taso on ollut vuoden lopulla laajalti ottaen vakaa, mikä on jyrkässä ristiriidassa sen kanssa, että maksattamatta olevassa määrässä (RAL) näkyy selvästi suuntaus ylöspäin, kuten jäljempänä oleva kaavio osoittaa.

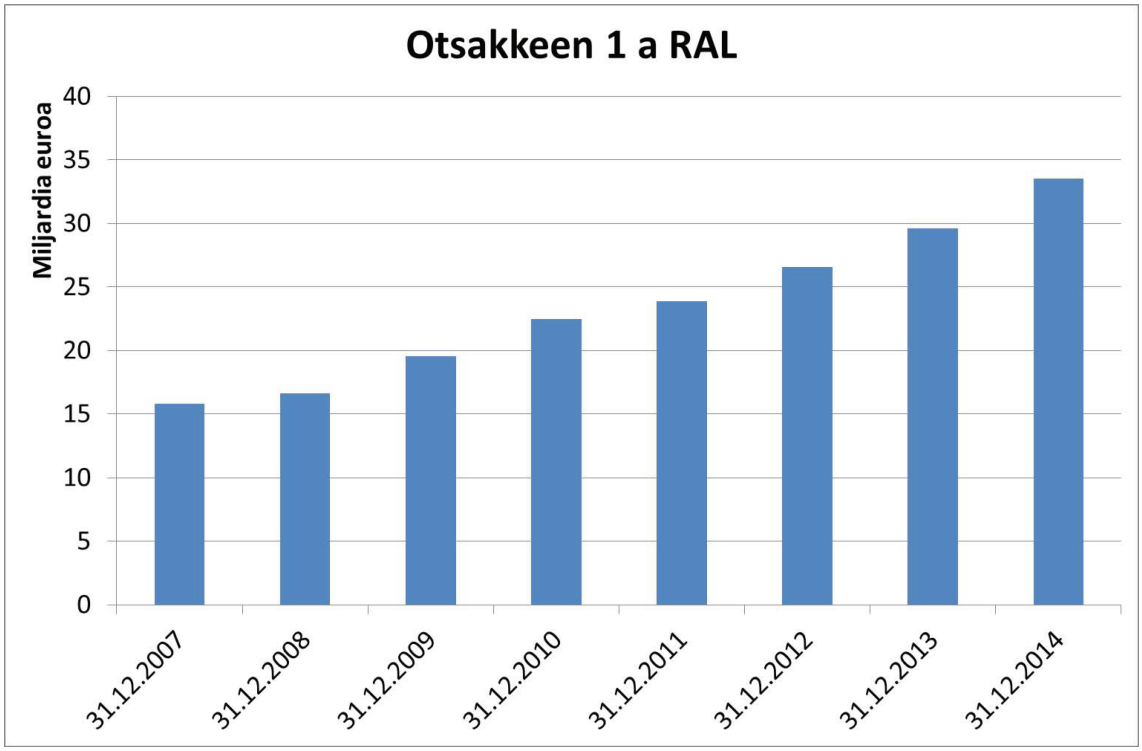

Otsakkeen 1 a RAL:n lisääntyminen johtuu pitkälti tutkimuksen (eniten menoja aiheuttanut ohjelma tässä otsakkeessa) maksusitoumusmäärärahojen ja maksumäärärahojen välisen eron kasvamisesta. Tämä käy ilmi jäljempänä olevasta kaaviosta, joka osoittaa maksujen ja sitoumusten välisen suhteen laskusuuntauksesta.

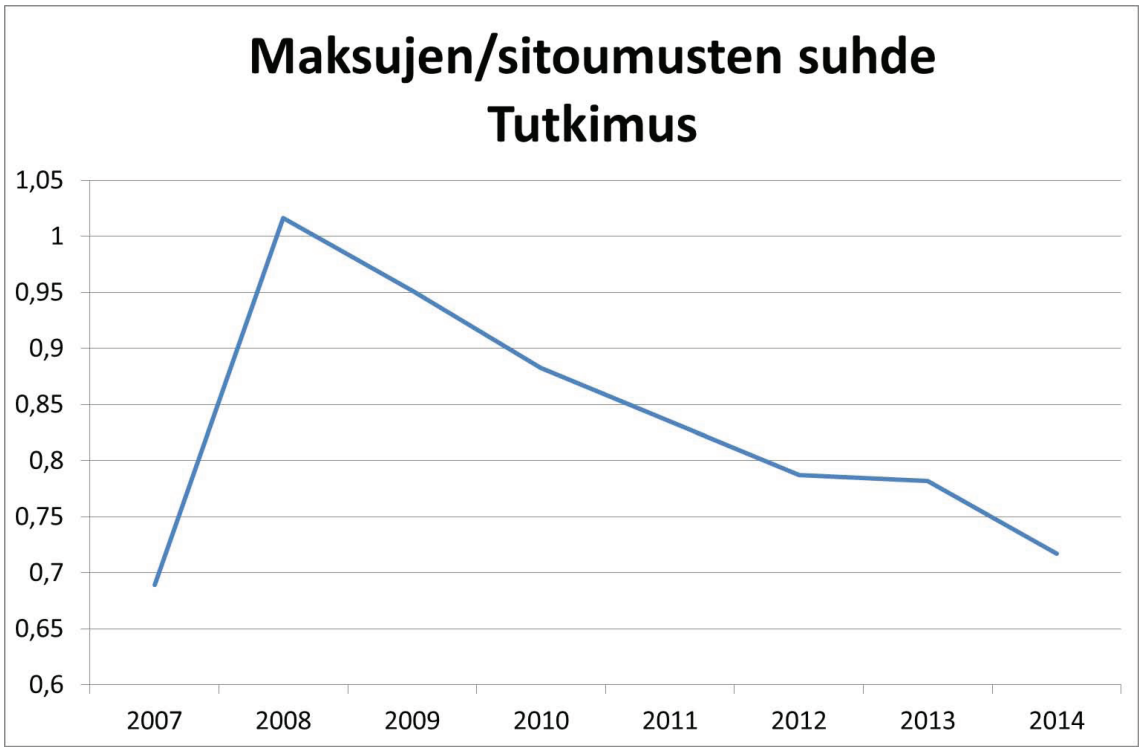

Jäljempänä annetaan esimerkki otsakkeen 1 a hankkeiden täytäntöönpanotavasta kuvaamalla tutkimusohjelmien hankesykliä.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Tutkimuksen hankesykli

Tutkimusohjelmat pannaan täytäntöön monivuotisilla työohjelmilla, joihin kuuluu ehdotuspyyntöjä, julkisia hankintoja, tutkimuksia, asiantuntijaryhmiä, kansainvälisten organisaatioiden osallistumista, seminaareja ja työpajoja, arviointia ja seurantaa. Tutkimusohjelmista noin 90 prosenttia liittyy ehdotuspyyntöihin, loput 10 prosenttia taas muuhun toimintaan.

Komissio hyväksyy vuoden N vuotuisen työohjelman vuoden N-1 puolivälissä. Ehdotuspyynnöt käynnistetään vuoden N-1 jälkipuoliskosta lähtien. Ehdotukset esitetään useimmissa tapauksissa yleensä kolmen kuukauden kuluessa ehdotuspyyntöjen julkaisemisesta. Kokonaissitoumukset tehdään sen jälkeen, kun vuoden N työohjelma on hyväksytty ja viimeistään ennen sopimusneuvotteluja (yleensä pyynnön määräaikana). Hankkeiden arvioinnin (kolme kuukautta) ja valinnan (1–2 kuukautta) vuorossa ovat sopimusneuvottelut (1–6 kuukautta) sekä allekirjoitus (enintään muutama kuukausi). Komissiolla/toimeenpanovirastolla on kahdeksan kuukautta aikaa pyynnön määräajan ja avustussopimuksen allekirjoittamisen välillä (avustuksen saamiseen kuluva aika). Näistä varataan viisi kuukautta siihen, että hakijoille ilmoitetaan tieteellisen arvioinnin tuloksista, ja kolme kuukautta varataan avustussopimuksen laatimiseen. Kun yksittäinen sitoumus on annettu ja sopimus on allekirjoitettu, ennakkomaksu olisi maksettava 30 päivän kuluessa sopimuksen allekirjoittamisesta tai 10 päivää ennen sopimuksen käynnistymistä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi. Tutkimuksen pääosasto toteutti vuonna 2014 rakenteellisia toimenpiteitä, minkä jälkeen vuoden N sitoumusta koskeva ennakkomaksu maksetaan monessa tapauksessa vuonna N+1 eikä vuonna N. Välimaksut perustuvat rahoitusselvityksiin ja ne kytkeytyvät määräaikaiskertomuksiin ja niitä suoritetaan tavallisesti 18 kuukauden välein. Loppumaksu (10 prosenttia) suoritetaan loppukertomuksen hyväksymisen myötä.

Kaikissa muissa toimissa, joista on määrätty työohjelmassa, alustavat sitoumukset annetaan vuonna N ja ennakkomaksut suoritetaan samana vuonna. Loput maksetaan vuonna N+1.

Tutkimuksen maksuvajeet: käytännön seuraukset

Tutkimusohjelmien maksumäärärahojen vajeen ratkaisemiseksi siirrettiin vuonna 2014 yhteensä 236,5 miljoonaa euroa Horisontti 2020 -ohjelman kauden 2014–2020 budjettikohdista saman ohjelman kauden 2007–2013 loppuun saattamista koskeviin budjettikohtiin. Tämä viivästytti vuosina 2014 ja 2015 esitettyjen Horisontti 2020 -ohjelmaa koskevien pyyntöjen ennakkorahoitusta. Näin ei ollut tehty edellisinä vuosina, ja seurauksena oli uusien ohjelmien täytäntöönpanon viivästyminen.

Tutkimukseen kuluu aikaa ja sopimusten allekirjoittamisen ja rahoituksen jarruttaminen on ristiriidassa talouskasvua tukevaa tutkimuksen tehostamista koskevan tavoitteen kanssa. Vuoden 2015 talousarviossa hyväksyttiin lisää maksumäärärahoja Horisontti 2020 -ohjelmaa varten, minkä odotetaan mahdollistavan sen, että tämän ohjelman yhteydessä kyetään kuromaan eroa osittain umpeen.

Erasmus+

Erasmus+ on hyvä esimerkki vuotuisesta ohjelmasta, jonka maksujen taso noudattaa tiiviisti sitoumusten tasoa, koska useimpien toimien elinkaari kytkeytyy lukuvuoteen.

Vuonna 2014 maksumäärärahojen lisäys ei kuitenkaan maksuvajeen vuoksi vastannut maksusitoumusmäärärahojen lisäystä, joka jatkuu kaudella 2014–2020. Tämä vuoden 2014 maksujen vaje voidaan havaita myös jäljempänä esitetyssä kaaviossa, joka koskee maksujen ja sitoumusten välistä suhdetta.

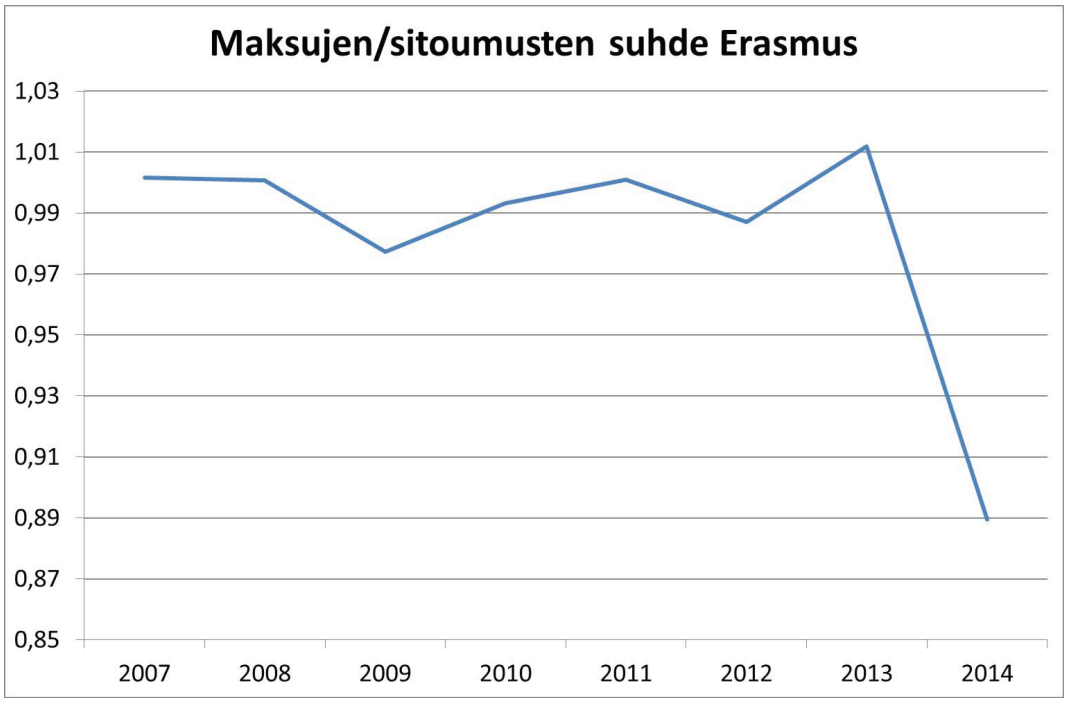

Tämän seurauksena vuonna 2014 ei voitu maksaa osaa toisesta ennakkorahoituksesta kansallisille virastoille, joiden on määrä rahoittaa liikkuvuutta koskevia toimia. Tilanteen odotetaan kohentuvan hieman, mutta Erasmus+ -ohjelmalla odotetaan olevan samanlaisia rajoitteita myös vuonna 2015.

Liikenne ja energia

Jäljempänä oleva kaavio osoittaa, miten sitoumusten ja maksujen välinen ero kasvaa liikenteen ja energian toimintalohkoilla.

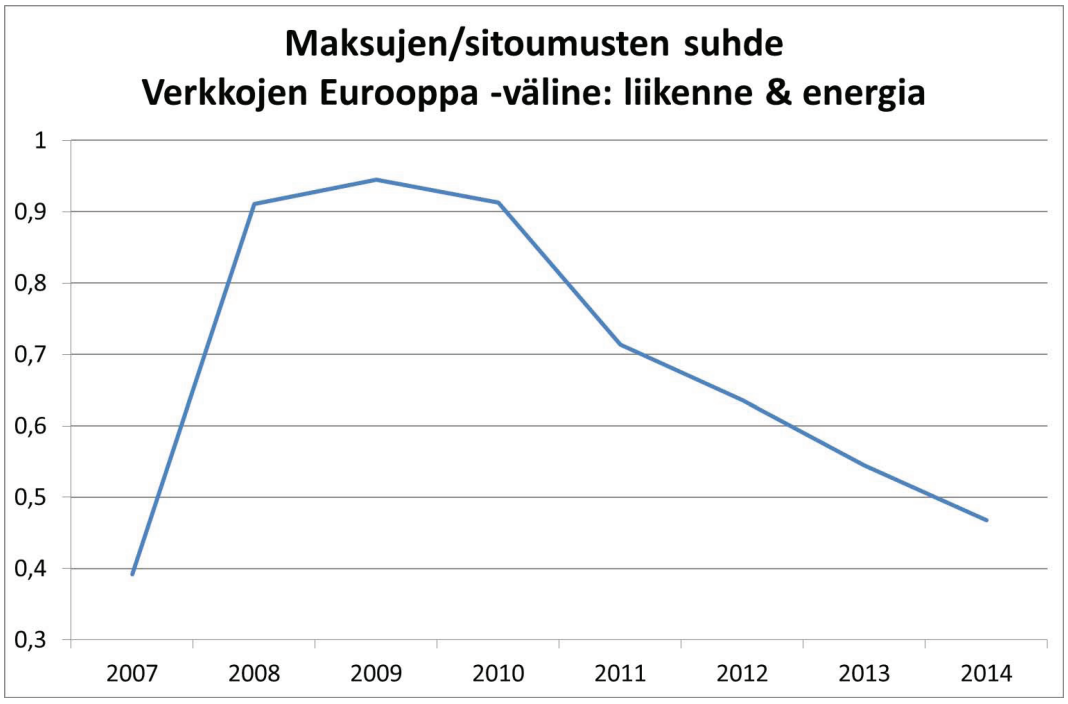

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Vuoden 2015 talousarviossa hyväksytyt maksumäärärahat riittävät kattamaan kauden 2014–2020 hankkeiden ensimmäisen ennakkorahoituksen ja ratkaisemaan osittain vuosia 2007–2013 koskevan RAL:n, jonka arvioidaan olevan yli 2 miljardia euroa.

Euroopan talouden elvytyssuunnitelma

Euroopan talouden elvytyssuunnitelman maksujen suorittaminen käynnistyi hitaasti vuoden 2009 ja 2010 sitoumusten korkeaan tasoon verrattuna, sillä ohjelman hankkeet ovat enimmäkseen laajan mittakaavan infrastruktuurihankkeita.

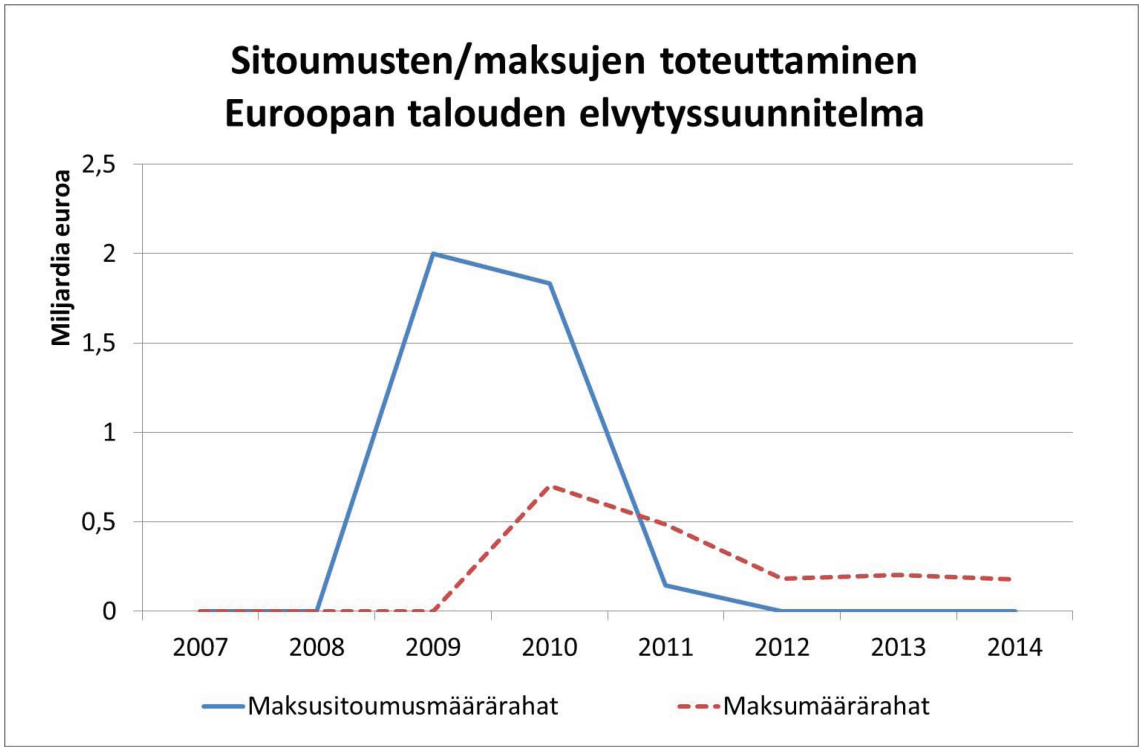

Maksumäärärahat eivät etenkään vuonna 2014 riittäneet kattamaan kaikkia vuoden aikana vastaanotettuja maksupyyntöjä, vaikka myöhäisessä vaiheessa hyväksyttiin lisätalousarvioesitys nro 3/2014, jolla lisättiin maksumäärärahoja. RAL oli vuoden 2014 lopulla edelleen 2 miljardia euroa, eli puolet Euroopan talouden elvytyssuunnitelmaa varten alun perin tehdyistä sitoumuksista. Vuonna 2015 hyväksyttiin maksumäärärahoja 407 miljoonaa euroa, ja tämän määrän odotetaan kattavan kyseisen vuoden tarpeet.

5.3.2. *Otsake 4*

Jäljempänä olevassa kaaviossa esitetään otsakkeeseen 4 kuuluvien ohjelmien maksattamatta oleva määrä vuodesta 2007 lähtien.

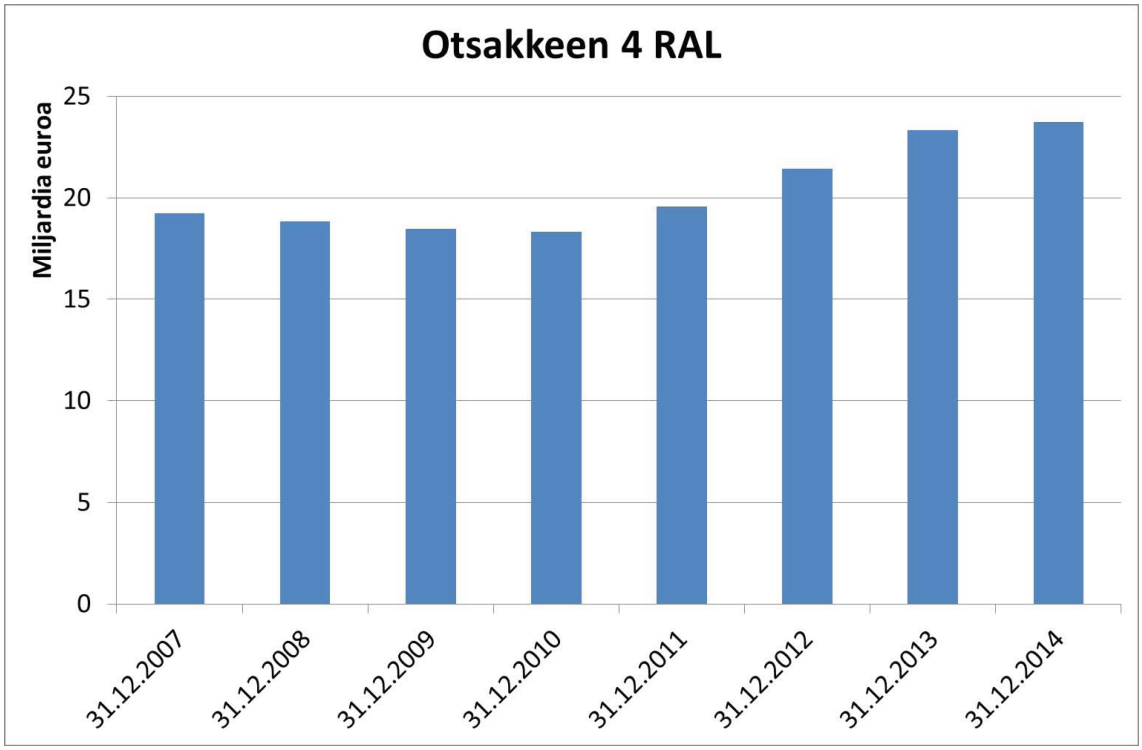

Otsakkeessa 4 on lyhyen aikavälin kriisinreagointiin tarkoitettuja välineitä, pidemmän aikavälin välineitä, joissa käytetään monivuotista ohjelmasuunnittelua sekä tilapäisiä välineitä, kuten makrotalouden laina ja avustustuki. Kolmessa laajassa välineessä (liittymistä valmisteleva tukivälin II (IPA), Euroopan naapuruusväline (ENI) ja kehitysyhteistyön rahoitusväline (DCI)) käytetään monivuotista ohjelmasuunnittelua, ja näihin ohjelmiin kuluu 73 prosenttia otsakkeen menoista. Näistä ohjelmista rahoitettavan kolmansille maille annettavan tuen elinkaari on tavallisesti 6–8 vuotta. Kriisinratkaisuvälineillä (humanitaarinen apu, vakautta ja rauhaa edistävä väline, yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka) ja makrotalouden tuella taas on paljon lyhyempi maksusykli, joka on 12–18 kuukautta.

Useimmissa otsakkeen 4 välineissä on ilmennyt vuodesta 2013 lähtien vakava maksumääräahojen vaje, joka vaikuttaa ensin humanitaarisiin välineisiin ja kriisinratkaisuvälineisiin, joiden käyttösykli edellyttää nopeaa maksamista. Sitten vaikutukset tuntuvat kehitysyhteistyön rahoitusvälineen ja Euroopan naapuruusvälineen kaltaisissa välineissä, joiden maksut liittyvät useimmiten voimassa oleviin sopimuksiin ja sitoumuksiin. Tilanne heikkeni vuonna 2014, kun saatavilla olevia maksumäärärahoja vähennettiin kautta linjan vuoteen 2013 verrattuna. Joidenkin ohjelmien kannalta lisätalousarvion nro 3/2014 (sekä muiden toimien, kuten siirtojen) ([1]) avulla toteutettu lisäys oli hyvin myöhäinen eikä riittänyt kattamaan maksamatta olevaa kertymää.

Toteutetuilla toimenpiteillä (katso osio 2.2) kyettiin lieventämään vain osittain maksuvajeen vaikutuksia lykkäämällä maksamisajankohtaa, samalla kun aiempia sitoumuksia oli edelleen täyttämättä.

([1]) + 406 miljoonaa euroa (maksumäärärahojen nettolisäys) humanitaariseen apuun, + 30 miljoonaa euroa DCI:hin ja + 250 miljoonaa euroa ENIin.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Maksamatta olevat maksupyynnöt vuoden lopulla

Maksamatta olevat maksupyynnöt lisääntyivät yleisesti ottaen huomattavasti otsakkeessa 4 vuoden 2014 lopulla. Tämä johtuu enimmäkseen pyyntöjen jyrkästä kasvusta ja asiaa koskevien maksumäärärahojen puutteesta esimerkiksi Euroopan naapuruusvälineen ja kehitysyhteistyön rahoitusvälineen yhteydessä, kuten jäljempänä esitetty kaavio osoittaa.

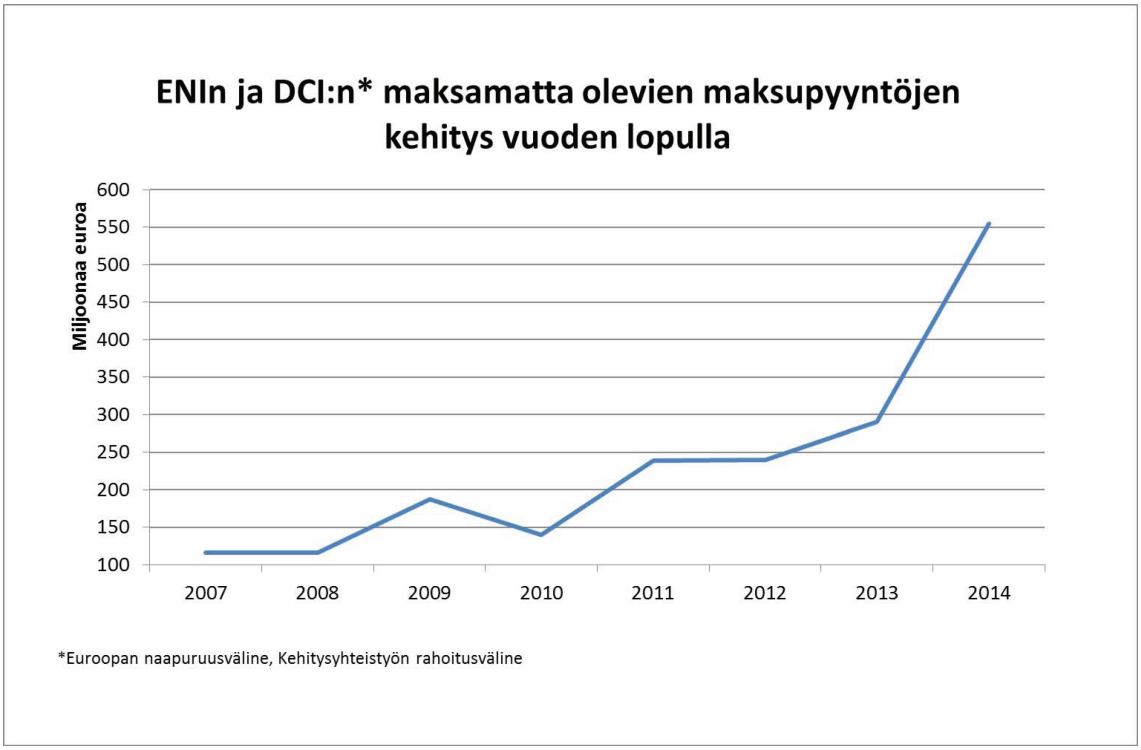

Toisaalta taas vuosien 2013 ja 2014 talousarvioissa toteutetut maksumäärärahojen lisäykset mahdollistivat humanitaarista apua koskevien maksamatta olevien maksupyyntöjen tilanteen korjaamisen ([1]).

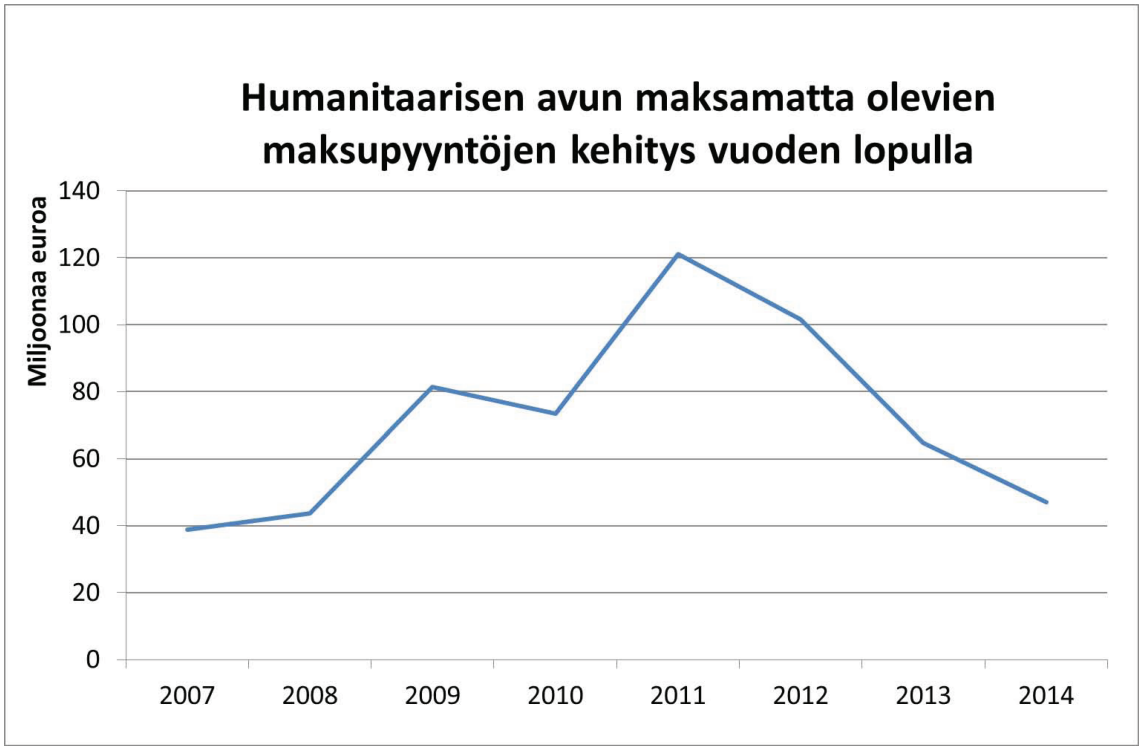

Kuten edellä esitetään, otsakkeen 4 ja etenkin sen kolmen laajan pitkän aikavälin RAL on noussut jatkuvasti viiden viime vuoden aikana, mikä vastaa edellisen monivuotisen rahoituskehyksen sitoumusten tasoa. Ohjelmat, joihin on sitouduttu alun perin esimerkiksi vuonna 2010, on virallistettu edunsaajan eli kolmannen maan kanssa vuonna 2011 ja sopimuksia on tehty vuoteen 2014 saakka. Tästä seuraa, että nyt on maksettava monista laajoista ohjelmista, joita varten on tehty sitoumuksia ajankohtana, jolloin sitoumukset nousivat jyrkästi. Vuoden 2015 talousarviossa hyväksyttyjen maksumäärärahojen odotetaan kurovan eroa umpeen, minkä pitäisi auttaa tilanteen vakauttamisessa. Tilanne on kuitenkin edelleen kireä, ja sekä erotuksen että RAL:n odotetaan vielä kasvavan monen välineen kohdalla (esimerkiksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen tapauksessa).

6. KAUDEN 2014–2020 OHJELMIA KOSKEVAT NÄKYMÄT

Vuoden 2016 talousarvioon on otettava riittävästi maksumäärärahoja, jotta voidaan poistaa vaiheittain maksamatta olevien maksupyyntöjen epänormaali taso, joka johtuu sekä kauden 2007–2013 ohjelmiin liittyvistä sitoumuksista että otsakkeessa 1 a ja 4 olevista kauden 2014–2020 ohjelmista, joiden toteuttamista maksuvaje on haitannut. Vuoden 2016 talousarvioon on otettava tarvittavat maksumäärärahat myös muita rahastoja, kuten maaseudun kehittämisrahastoa (otsake 2) varten, jotta voidaan välttää uuden, aiemmin ilmenemättömän kertymän muodostuminen.

Komissio arvioi kauden 2014–2020 ohjelmia koskevia vuoden 2016 maksutarpeita vuoden 2016 talousarvioesityksessä.

([1]) Kaaviossa ei kuitenkaan esitetä ennakkorahoituksen tason alentamisen vaikutuksia.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

7. **PÄÄTELMÄT**

Maksumäärärahojen taso ei ole viime vuosina eikä etenkään vuonna 2014 riittänyt kattamaan jätettyjä maksupyyntöjä. Tämä on puolestaan johtanut maksamatta olevien maksupyyntöjen kertymän kasvuun etenkin kauden 2007–2013 koheesiopolitiikan ohjelmissa. Komissio on toteuttanut eräitä lieventäviä toimenpiteitä minimoidakseen maksuvajeiden kielteiset seuraukset täyttämällä mahdollisimman hyvin aiemmista sitoumuksista aiheutuvat velvoitteet. Tämän sivuvaikutuksena on ollut kauden 2014–2020 ohjelmien täytäntöönpanon hankaloituminen.

Vuoden 2015 talousarvion maksumäärärahojen odotetaan johtavan siihen, että kauden 2007–2013 ohjelmia koskeva maksamatta olevien maksupyyntöjen kertymä vähenee. Komissio on määrittänyt tarvittavan maksutason, jotta kauden 2007–2013 ohjelmia koskeva maksamatta olevien maksupyyntöjen epätavallinen kertymä voidaan lakkauttaa vaiheittain vuoden 2016 loppuun mennessä. Komissio ehdottaa vastaavia maksumääräahoja vuotta 2016 koskevassa talousarvioesityksessä.

Komissio katsoo, että unionin kolme toimielintä voivat sitoutua tämän perusteella suunnitelmaan, jolla vähennetään kauden 2007–2013 ohjelmien täytäntöönpanoa koskevien maksamattomia maksuja siten, että ne ovat kestävällä tasolla vuoden 2016 loppuun mennessä.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Liite 1: Komission 15. joulukuuta 2014 lähettämät tiedot

Komissio esitti 15. joulukuuta 2014 kauden 2007–2013 koheesiopolitiikan odotettua kertymää vuoden 2014 ja 2015 lopulla koskevat luvut:

	2010	***2011***	***2012***	***2013***	***2014*** (*)	***2015*** (*)
Maksamattomien laskujen kertymä vuoden lopulla (miljardia euroa)	***6,1***	***10,8***	***16,2***	***23,4***	*Enintään* ***25*** ([1])	***19*** ([2])

([1]) *Kun otetaan huomioon lopullisesti hyväksytty lisätalousarvion nro 3/2014 maksumäärärahojen lisäys.*
([2]) *Kun otetaan huomioon lopullisesti hyväksytty lisätalousarvion nro 3/2014 maksumäärärahojen lisäys sekä vuoden 2015 talousarviossa hyväksytyt maksumäärärahat.*
(*) *Komission arviot perustuvat jäsenvaltioiden mukautettuihin ennusteisiin.*

Komissio eritteli myös kauden 2007–2013 koheesiopolitiikan ohjelmien odotetun kertymän vuoden 2014 lopulla. Kuten jäljempänä esitetty taulukko osoittaa, vuoden lopulla tosiasiallisesti vastaanotettujen maksupyyntöjen taso oli noin 1,5 miljardia euroa pienempi kuin jäsenvaltioiden laatimissa ennusteissa ja noin 2,5 miljardia euroa suurempi kuin komission ennusteessa olevan skaalan suurempi arvo.

ODOTETTU KERTYMÄ VUODEN 2014 LOPULLA

miljardia euroa

(1)	*Vuoden 2013 loppuun mennessä vastaan otetut maksupyynnöt, joita ei maksettu vuoden 2013 loppuun mennessä (kertymä)*	*23,4*
(2)	*Marraskuun 2014 loppuun mennessä vastaan otetut maksupyynnöt*	*31,4*
(3) = (1) + (2)	*Marraskuun loppuun mennessä vastaan otetut maksupyynnöt, jotka on määrä maksaa vuonna 2014.*	*54,8*
(4)	*Maksumäärärahojen hyväksytty taso (mukaan luettuna lisätalousarvio nro 3/2014)*	*49,4*
(5) = (3) – (4)	*Marraskuun 2014 lopulla ilmenevä kertymä, jota on pyydetty maksettavaksi vuoden 2014 loppuun mennessä*	*5,4*

	Ennuste	***Tosiasiallinen toteutuminen***
Jäsenvaltioiden ennusteet maksupyynnöistä, jotka esitetään joulukuussa 2014	*23*	*21,5*
Komission ennusteet maksupyynnöistä, jotka esitetään joulukuussa 2014	*18 – 19*	*21,5*

Ennuste maksamattomien laskujen kertymästä vuoden 2014 lopulla: enintään 25 miljardia euroa

Komissio esitti lopuksi maakohtaisesti jäsenvaltioiden arviot vuoden 2014 koheesiopolitiikkaa varten esitetyistä maksupyynnöistä (54,33 miljardia euroa), lokakuun 31. päivään 2014 mennessä esitetyistä maksupyynnöistä (31,36 miljardia euroa) sekä tämän seurauksena marras- ja joulukuussa esitettävistä maksupyynnöistä (22,97 miljardia euroa).

Komissio lisäsi, että kun otetaan huomioon komission bruttoennusteissa viime vuosina havaittu keskimääräinen virheaste sekä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 79 artiklassa vaadittu päätösvaihetta edeltäviä maksuja koskeva 95 prosentin enimmäismäärä, komissio arvioi, että joulukuussa otetaan vastaan pyyntöjä 18–19 miljardin euron edestä. Tämä vastaa edellä esitettyjä taulukkoja.

Keskiviikko 8. heinäkuuta 2015

Liite 2: Otsake 1 b: Jäsenvaltioiden uusimmat ennusteet

Tässä liitteessä esitetään jäsenvaltioiden uusimmat ennusteet kauden 2007–2013 koheesio-ohjelmia koskevien maksupyyntöjen esittämisestä vuosina 2015 ja 2016. Samalla tehdään ero (jäsenvaltioiden laatimien) bruttoennusteiden ja rajattujen ennusteiden välillä (katso selitys osiossa 4.4).

Jäsenvaltioiden ennusteet (miljardia euroa)

Kausi 20072013		**2015** (*)	**2016**
		Bruttoennusteet	**Bruttoennusteet**
AT	Itävalta	0,09	0,00
BE	Belgia	0,24	0,06
BG	Bulgaria	1,35	0,00
CY	Kypros	0,06	0,00
CZ	Tšekin tasavalta	4,01	3,75
DE	Saksa	2,43	0,95
DK	Tanska	0,04	0,03
EE	Viro	0,09	0,00
ES	Espanja	4,65	1,74
FI	Suomi	0,21	0,02
FR	Ranska	1,92	0,34
GR	Kreikka	0,75	0,00
HR	Kroatia	0,22	0,31
HU	Unkari	3,86	1,24
IE	Irlanti	0,03	0,01
IT	Italia	5,07	1,44
LT	Liettua	0,09	0,00
LU	Luxemburg	0,01	0,00
LV	Latvia	0,54	0,09
MT	Malta	0,14	0,04
NL	Alankomaat	0,21	0,10
PL	Puola	8,92	3,99

Kausi 20072013		**2015** (*)	**2016**
		Bruttoennusteet	**Bruttoennusteet**
PT	Portugali	0,52	0,06
RO	Romania	6,64	2,81
SE	Ruotsi	0,11	0,00
SI	Slovenia	0,38	0,18
SK	Slovakia	2,68	0,64
UK	Yhdistynyt kuningas-kunta	1,52	0,25
CB	alueellinen yhteistyö	1,16	0,25
YHTEENSÄ		**47,93**	**18,32**
RAJATUT ENNUSTEET YHTEENSÄ (***)		***34,74***	***2,95*** (**)

(*) Vuoden 2015 ennusteiden laskelmissa on käytetty syyskuussa 2014 lähetettyjä ennusteita niiden toimenpideohjelmien osalta, joita koskevia ennusteita jäsenvaltio eivät lähettäneet lainkaan tammikuussa 2015.

(**) Vuoden 2016 maksukelpoinen enimmäismäärä on 3,5 miljardia euroa, josta jäsenvaltio ovat vahvistaneet 3 miljardia euroa jo tässä vaiheessa.

(***) Rajaamisessa sovelletaan 95 prosentin sääntöä, jonka mukaan välimaksuja voidaan maksaa ennen päätösvaihetta ainoastaan 95 prosenttiin saakka ohjelmiin kohdennetuista määrärahoista.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0267

Elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallitut enimmäistasot ydinonnettomuuden jälkeen ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallituista enimmäistasoista ydinonnettomuuden tai muun säteilyhätätilanteen jälkeen (COM(2013)0943 – C7-0045/2014 – 2013/0451(COD))

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys (ensimmäinen käsittely))

(2017/C 265/42)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2013)0943),

— ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 31 ja 32 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0045/2014),

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan, 168 artiklan 4 kohdan b alakohdan ja 114 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 25. maaliskuuta 2014 antaman lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 59 ja 39 artiklan,

— ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A8-0176/2015),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. kehottaa komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P8_TC1-COD(2013)0451

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 9. heinäkuuta 2015, *Euroopan parlamentin ja* neuvoston asetuksen (EU) 2015/… antamiseksi elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallituista enimmäistasoista ydinonnettomuuden tai muun säteilyhätätilanteen jälkeen [tark. 1. Vastaava muutos tehdään kaikkialle tekstiin.]

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

~~ottaa~~ ***ottavat*** huomioon ~~Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen~~ ***Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen*** ja erityisesti sen ~~31 ja 32~~ ***168*** artiklan ***4 kohdan b alakohdan ja 114 artiklan***, **[tark. 2]**

([1]) EUVL C 226, 16.7.2014, s. 68.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

~~ottaa~~ ***ottavat*** huomioon Euroopan komission ehdotuksen~~, jonka komissio on laatinut saatuaan lausunnon asiantuntijaryhmältä, jonka tieteellis-tekninen komitea on nimennyt jäsenvaltioiden tieteellisten asiantuntijoiden keskuudesta ([1])~~,

~~ottaa~~ ***ottavat*** huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

~~ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon~~ ([3]) ***noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä*** ~~([4])~~, **[tark. 3]**

sekä ~~katsoo~~ ***katsovat*** seuraavaa:

(1) Neuvoston direktiivissä ~~96/29/Euratom~~ ***2013/59/Euratom*** ([5]) vahvistetaan ***turvallisuutta koskevat*** perusnormit ~~työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä~~ ***ionisoivalle säteilylle altistumisesta*** aiheutuvilta vaaroilta ***suojelemiseksi***. **[tark. 4]**

(1 a) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 168 artiklan mukaan kaikkien unionin politiikkojen ja toimintojen määrittelyssä ja toteuttamisessa varmistetaan ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu. **[tark. 5]**

(2) Tšernobylin ydinvoimalassa 26 päivänä huhtikuuta 1986 tapahtuneen onnettomuuden seurauksena huomattava määrä radioaktiivisia aineita levisi ilmakehään saastuttaen useissa Euroopan maissa elintarvikkeet ja rehut terveyden suojelun kannalta merkittävässä määrin ***ja aiheuttaen hengenvaarallisia sairauksia ja terveysongelmia. Radioaktiivinen saastuminen on yhä korkealla tasolla. Koska levinneet radioaktiiviset aineet ovat saastuttaneet ilmaa, vettä, maaperää ja kasvillisuutta, vahvistettiin*** toimenpiteitä ~~on vahvistettu~~ sen varmistamiseksi, että tiettyjä maataloustuotteita ~~tuodaan~~ ***tuotiin*** unioniin ainoastaan yhteisten ***väestön*** terveyden ~~suojelua koskevien~~ ***suojelemiseksi laadittujen*** järjestelyjen mukaisesti, joilla samalla säilytetään markkinoiden yhtenäisyys ja vältetään kaupan vääristymät. **[tark. 6]**

(2 a) Jäsenvaltiot ovat velvollisia valvomaan tässä asetuksessa säädettyjen tasojen noudattamista erityisesti valvomalla elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuusvaatimuksia. SEUT-sopimuksen 168 artiklan 4 kohdan b alakohdassa määrätään sellaisten yhteisten toimenpiteiden toteuttamisesta eläinlääkintäalalla, joiden välittömänä tarkoituksena on kansanterveyden suojeleminen. Lisäksi SEUT-sopimuksen 114 artiklassa määrätään sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta tarpeellisesta yhdenmukaistamisesta. **[tark. 7]**

(2 b) On kiistattomasti todistettu, että suuremmat säteilyannokset vaikuttavat haitallisesti ja tuhoisasti soluihin ja voivat aiheuttaa syöpiä. **[tark. 8]**

(2 c) On tärkeää asettaa matalat kynnysarvot elintarvikkeiden radioaktiivisen saastumisen sallituille enimmäistasoille, jotta otetaan huomioon pidemmän ajan kuluessa nautittujen saastuneiden elintarvikkeiden aiheuttama suurempi kumulatiivinen säteilyannos. **[tark. 9]**

(3) Neuvoston asetuksessa (Euratom) N:o 3954/87 ([6]), sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (Euratom) N:o 2218/89 ([7]), vahvistetaan radioaktiivisen saastumisen sallitut enimmäistasot sellaisen ydinonnettomuuden tai muun säteilyhätätilanteen jälkeen, josta todennäköisesti aiheutuu tai josta on aiheutunut elintarvikkeiden ja rehujen merkittävää radioaktiivista saastumista. Kyseiset sallitut enimmäistasot vastaavat edelleen viimeisimpiä nykyisin kansainvälisesti saatavilla olevia tieteellisiä lausuntoja***, ja niitä olisi määräajoin tarkistettava ja ne olisi saatettava***

([1]) ~~EUVL C.., , s. ..~~

([2]) EUVL C , , s. .

([3]) ~~EUVL C …, , s. .~~

([4]) ~~EUVL C …, , s. .~~ ***Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 9. heinäkuuta 2015.***

([5]) Neuvoston direktiivi ~~96/29/Euratom~~ ***2013/59/Euratom***, annettu ~~13 päivänä toukokuuta 1996~~ ***5 päivänä joulukuuta 2013***, ***turvallisuutta koskevien*** perusnormien vahvistamisesta ~~työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi~~ ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta ***suojelemiseksi ja direktiivien 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom ja 2003/122/Euratom kumoamisesta*** (~~EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1~~ ***EUVL L 13, 17.1.2014, s. 1***).

([6]) Neuvoston asetus (Euratom) N:o 3954/87, annettu 22 päivänä joulukuuta 1987, elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallituista enimmäistasoista ydinonnettomuuden tai muun säteilytilan jälkeen (EYVL L 371, 30.12.1987, s. 11).

([7]) Neuvoston asetus (Euratom) N:o 2218/89, annettu 18 päivänä heinäkuuta 1989, elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallituista enimmäistasoista ydinonnettomuuden tai muun säteilytilan jälkeen annetun neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 3954/87 muuttamisesta (EYVL L 211, 22.7.1989, s. 1).

Torstai 9. heinäkuuta 2015

ajan tasalle uuden tutkimustiedon huomioon ottamiseksi. Liitteissä I–III luetellut sallitut enimmäistasot on tarkistettu ja vahvistettu Kansainvälisen säteilysuojelukomission säteilysuojelua koskevan julkaisusarjan osassa 105. Ne perustuvat erityisesti vertailutasoon 1 mSv vuodessa, johon nähden lasketaan ravinnonotosta aiheutuva henkilökohtaisen annoksen lisäys, ja olettamukseen, että 10 prosenttia vuosittain käytettävistä elintarvikkeista on saastunut. **[tark. 10]**

(4) Fukushiman ydinvoimalassa 11 päivänä maaliskuuta 2011 tapahtuneen onnettomuuden jälkeen komissiolle ilmoitettiin, että radionukliditasot tietyissä Japanista peräisin olevissa elintarvikkeissa ylittävät Japanissa elintarvikkeisiin sovellettavat ~~toimenpiteet käynnistävät tasot~~ ***kynnystasot***. Tällainen saastuminen voi aiheuttaa uhkan ihmisten ja eläinten terveydelle unionissa, ja tämän vuoksi hyväksyttiin toimenpiteitä, joilla otettiin elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaisesti käyttöön erityiset edellytykset Japanista peräisin olevien tai lähetettyjen elintarvikkeiden ja rehujen tuonnissa. ***Olisi otettava käyttöön myös toimenpiteitä muista maista, joihin toisessa maassa tapahtuneen ydinonnettomuuden aiheuttama radioaktiivinen laskeuma on levinnyt, peräisin olevien elintarvikkeiden kuluttamisesta aiheutuneiden riskien seuraamiseksi ja niiden minimoimiseksi.*** **[tark. 11]**

(5) Vaikuttaa tarpeelliselta perustaa järjestelmä, joka antaa ~~Euroopan atomienergiayhteisölle~~ ***unionille*** mahdollisuuden vahvistaa sallitut radioaktiivisen saastumisen enimmäistasot väestön ~~suojelemiseksi~~ ***terveyden korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi*** sellaisen ydinonnettomuuden tai muun säteilyhätätilanteen jälkeen, josta todennäköisesti aiheutuu tai josta on aiheutunut elintarvikkeiden tai rehujen huomattavaa radioaktiivista saastumista. **[tark. 12]**

(6) Radioaktiivisen saastumisen sallittuja enimmäistasoja olisi sovellettava unionista peräisin oleviin tai kolmansista maista tuotuihin elintarvikkeisiin ja rehuihin ottaen huomioon ydinonnettomuuden tai säteilyhätätilanteen sijaintipaikan ja olosuhteet ***sekä luonnollisen ja kumulatiivisen säteilyn vaikutukset sen edetessä elintarvikeketjussa. Näiden tasojen määräaikaisen tarkistamisen pitäisi olla käytössä.*** **[tark. 13]**

(7) Komissiolle on ilmoitettava ydinonnettomuudesta tai poikkeavan korkeista radioaktiivisuuden tasoista neuvoston päätöksen 87/600/Euratom ([1]) mukaisesti tai 26 päivänä syyskuuta 1986 solmitun ydinonnettomuuksien nopeaa ilmoittamista koskevan Kansainvälisen atomienergiajärjestön yleissopimuksen mukaisesti.

(8) Pikkulasten ruokavaliot ensimmäisten kuuden elinkuukauden aikana voivat vaihdella merkittävästi ja niiden aineenvaihdunnassa seuraavien kuuden elinkuukauden aikana saattaa esiintyä epävarmuuksia, joten vauvanruoissa sallittujen alempien enimmäistasojen soveltaminen kannattaa ulottaa koskemaan koko ensimmäistä 12 elinkuukauden jaksoa. ***Sallittuja alempia enimmäistasoja olisi sovellettava raskaana oleville ja imettäville naisille.*** **[tark. 14]**

(9) Jotta helpotetaan sallittujen enimmäistasojen mukauttamista erityisesti tieteellisen tietämyksen ***ja kansainvälisen teknisen edistyksen*** suhteen, ***komission olisi esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle uusi ehdotus*** sallittujen enimmäistasojen ~~vahvistamismenettelyihin olisi kuuluttava perustamissopimuksen 31 artiklassa tarkoitetun asiantuntijaryhmän kuuleminen~~ ***mukauttamiseksi***. **[tark. 15]**

(9 a) Jotta helpotetaan sallittujen enimmäistasojen mukauttamista, olisi otettava käyttöön asiantuntijoiden säännöllisen kuulemisen mahdollistavia menettelyjä. Komission olisi perustettava asiantuntijaryhmä tieteellisten ja eettisten kriteerien perusteella. Komission olisi julkistettava ryhmän kokoonpano ja sen jäsenten taloudellisista sidonnaisuuksistaan antamat ilmoitukset. Kun sallittuja enimmäistasoja mukautetaan, komission olisi myös kuultava säteilysuojelun alan kansainvälisten elinten asiantuntijoita. **[tark. 16]**

(9 b) Asiantuntijaryhmän olisi arvioitava myös radioaktiivisen saastumisen kumulatiiviset vaikutukset. **[tark. 17]**

([1]) Neuvoston päätös 87/600/Euratom, tehty 14 päivänä joulukuuta 1987, yhteisön järjestelyistä nopeaksi tietojenvaihdoksi säteilyhätätilanteen yhteydessä (EYVL L 371, 30.12.1987, s. 76).

(9 c) ***Sallitut enimmäistasot olisi julkistettava ja niitä olisi tarkistettava säännöllisesti, jotta voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon tieteen kehitys ja viimeisimmät kansainväliset tieteelliset lausunnot, jotta voidaan rauhoittaa väestöä ja varmistaa sen korkeatasoinen suojelu sekä välttää poikkeamat kansainvälisissä sääntelykäytännöissä.*** **[tark. 18]**

(10) Jotta voidaan varmistaa, että sallitut enimmäistasot ylittäviä elintarvikkeita ja rehuja ei saateta ~~EU:n~~ ***unionin*** markkinoille, ***jäsenvaltioiden ja komission olisi suoritettava perusteellisia tarkastuksia*** näiden tasojen ~~noudattamista~~ ***noudattamisesta. Noudattamatta jättämisestä*** olisi ~~tarkastettava soveltuvin tavoin~~ ***määrättävä seuraamuksia ja yleisölle olisi tiedotettava siitä.*** **[tark. 19]**

(10 a) Säännöt, joilla varmistetaan ihmisiin ja eläimiin kohdistuvien saastumisriskien ehkäisemiseksi, poistamiseksi tai hyväksyttäville tasoille vähentämiseksi toteutettavien toimenpiteiden noudattaminen, on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004 ([1])***.*** **[tark. 20]**

(11) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ennalta vahvistettujen sallittujen enimmäistasojen käyttöönoton osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([2]) mukaisesti.

(12) Sellaisten säädösten, joilla otetaan käyttöön elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen ennalta vahvistetut sallitut enimmäistasot, hyväksymiseen olisi sovellettava tarkastelumenettelyä. ***Ydinonnettomuuksien tai muiden säteilyhätätilojen yhteydessä on kuitenkin tarpeen ottaa asianmukaisesti huomioon kunkin onnettomuuden erityisolosuhteet ja ottaa näin ollen käyttöön menettely, joka mahdollistaa ennalta vahvistettujen sallittujen enimmäistasojen nopean alentamisen sekä tarvittaessa sallittujen enimmäistasojen käyttöönoton muita onnettomuudessa vapautuvia radionuklideja (erityisesti tritiumia) varten väestön mahdollisimman korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi. Toimenpiteestä ja enimmäistasoista olisi ilmoitettava väestölle välittömästi.*** **[tark. 21]**

(12 a) Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 178/2002 ([3]) ***perustettu pysyvä kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden edustajilla tässä komiteassa on riittävät tiedot säteilysuojelusta.*** **[tark. 22]**

(13) Komission olisi hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät tiettyihin säteilyhätätilanteisiin, joista todennäköisesti aiheutuu tai joista on aiheutunut elintarvikkeiden tai rehujen huomattavaa radioaktiivista saastumista***. Toimenpiteestä ja enimmäistasoista olisi ilmoitettava väestölle välittömästi,***. **[tark. 23]**

(13 a) Tämän asetuksen mukaisten sallittujen enimmäistasojen hyväksymisessä olisi varmistettava niiden väestönosien suojelu, jotka ovat suurimmassa vaarassa tai suojattomimpia, kuten lapset ja eristyneillä maantieteellisillä alueilla asuvat tai kotitarveviljelyä harjoittavat henkilöt. Sallittujen enimmäistasojen olisi oltava samat koko väestölle ja perustuttava kaikkein alhaisimpiin arvoihin. **[tark. 24]**

([1]) ***Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta (EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1).***

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

([3]) ***Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EUVL L 31, 1.2.2002, s. 1).***

Torstai 9. heinäkuuta 2015

(13 b) Kun unionista peräisin olevat tai kolmansista maista tuodut elintarvikkeet tai rehut muodostavat vakavan uhkan ihmisten tai eläinten terveydelle tai ympäristölle, komission olisi vahvistettava täytäntöönpanosäädöksillä lisätoimenpiteitä asetuksen (EY) N:o 178/2002 mukaisesti ihmisten ja eläinten terveyden korkeatasoisen suojan varmistamiseksi. Mahdollisuuksien mukaan sallitut enimmäistasot ja hätätilanteessa tarvittavat lisätoimenpiteet olisi koottava yhteen täytäntöönpanoasetukseen. **[tark. 25]**

(13 c) Komission olisi otettava huomioon pääasiassa seuraavat seikat laatiessaan tai tarkistaessaan täytäntöönpanosäädöksiä: ydinonnettomuuden tai muun säteilyhätätilanteen tapahtumapaikka, luonne ja laajuus; ilmaan, veteen tai maaperään sekä elintarvikkeisiin ja rehuihin päässeiden radioaktiivisten aineiden luonne ja levinneisyys unionissa tai sen ulkopuolella; elintarvikkeiden ja rehujen havaitun tai mahdollisen radioaktiivisen saastumisen riskit ja siitä seuraavat säteilyannokset; unionin markkinoille mahdollisesti tuotavien saastuneiden elintarvikkeiden ja rehujen tyypit ja määrät sekä saastuneiden elintarvikkeiden ja rehujen sallitut enimmäistasot kolmansissa maissa. **[tark. 26]**

(13 d) Kun ydinonnettomuus tai säteilyhätätila edellyttää sallittujen enimmäistasojen soveltamista, sekä komission että kunkin jäsenvaltion olisi tiedotettava väestölle sovellettavista tasoista. Lisäksi väestölle olisi tiedotettava elintarvikkeista ja rehuista, jotka saattavat pidättää muita enemmän radioaktiivisuutta. **[tark. 27]**

(13 e) Sallittujen enimmäistasojen noudattamista olisi valvottava asianmukaisesti ja sellaisten elintarvikkeiden, joiden saastuminen ylittää sallitut enimmäistasot, tahallisesta viennistä, tuonnista tai kaupan pitämisestä olisi määrättävä seuraamuksia, **[tark. 28]**

~~ON~~ ***OVAT*** HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan radioaktiivisen saastumisen sallitut enimmäistasot liitteessä I esitetyille elintarvikkeille~~, sallitut enimmäistasot liitteessä II esitetyille vähemmän käytetyille elintarvikkeille~~ sekä radioaktiivisen saastumisen sallitut enimmäistasot liitteessä III esitetyille rehuille, joita voidaan saattaa markkinoille sellaisen ydinonnettomuuden tai muun säteilyhätätilanteen jälkeen, josta todennäköisesti aiheutuu tai josta on aiheutunut elintarvikkeiden tai rehujen huomattavaa radioaktiivista saastumista, sekä menettelyt näiden sallittujen enimmäistasojen ottamiseksi käyttöön. **[tark. 54]**

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1) ”elintarvikkeilla” tarkoitetaan mitä tahansa ainetta tai tuotetta, ~~riippumatta siitä, onko se jalostettu, osittain jalostettu vai jalostamaton, joka on tarkoitettu tai jonka voidaan kohtuudella odottaa olevan tarkoitettu ihmisten nautittavaksi, mukaan luettuina juomat, purukumi ja kaikki aineet, vesi mukaan luettuna, jotka on tarkoituksella sisällytetty elintarvikkeeseen sen tuotannon, valmistuksen tai käsittelyn aikana; ”elintarvikkeisiin” eivät sisälly seuraavat:~~ ***joka vastaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 2 artiklassa vahvistettua määritelmää;***

~~(a) rehut;~~

~~(b) elävät eläimet, paitsi jos ne on tarkoitus saattaa markkinoille ihmisten ravinnoksi;~~

~~(c) kasvit ennen niiden korjuuta;~~

~~(d) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY ([1]) 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut lääkkeet;~~

~~(e) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1223/2009 ([2]) 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut kosmeettiset valmisteet;~~

~~(f) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/37/EY ([3]) tarkoitetut tupakka ja tupakkatuotteet;~~

~~(g) vuonna 1961 tehdyssä Yhdistyneiden Kansakuntien huumausaineyleissopimuksessa ja vuonna 1971 tehdyssä psykotrooppisia aineita koskevassa Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksessa tarkoitetut huumeet ja psykotrooppiset aineet;~~

~~(h) jäämät ja epäpuhtaudet.~~ **[tark. 29]**

~~2) "vähemmän käytetyillä elintarvikkeilla" tarkoitetaan elintarvikkeita, joiden merkitys ruokavaliossa on vähäinen ja jotka muodostavat vain häviävän pienen osan väestön nauttimista elintarvikkeista;~~ **[tark. 55]**

3) "rehulla" tarkoitetaan mitä tahansa ~~suun kautta tapahtuvaan eläinten ruokintaan tarkoitettua~~ ainetta tai tuotetta, ~~mukaan luettuina lisäaineet, riippumatta siitä, onko se jalostettu, osittain jalostettu vai jalostamaton~~ ***joka vastaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklassa vahvistettua määritelmää***; **[tark. 30]**

4) "markkinoille saattamisella" tarkoitetaan ~~elintarvikkeen tai rehun hallussapitämistä sen myyntiä varten, myös myytäväksi tarjoamista tai muuta joko ilmaiseksi tai korvausta vastaan tapahtuvaa siirtoa sekä itse myyntiä, jakelua ja muita siirtomuotoja~~ ***asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklassa määriteltyä toimintaa***. **[tark. 31]**

4 a) "elintarvikkeiden tai rehujen kanssa kosketuksiin joutuvilla materiaaleilla" pakkauksia ja muita materiaaleja, jotka on tarkoitettu olemaan kosketuksissa elintarvikkeiden kanssa; **[tark. 32]**

4 b) "säteilyhätätilanteella" tavanomaisesta poikkeavaa tapahtumaa, johon liittyy säteilylähde ja joka vaatii välitöntä toimintaa terveydelle ja turvallisuudelle, elämänlaadulle, omaisuudelle tai ympäristölle aiheutuvien vakavien haitallisten seurauksien lieventämiseksi, tai vaaraa, josta voisi aiheutua tällaisia vakavia haitallisia seurauksia. **[tark. 33]**

2 a artikla

Sellaisten elintarvikkeiden, joiden pitoisuudet ovat elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallittuja enimmäistasoja korkeampia, sekoittaminen puhtaisiin tai vähän saastuneisiin elintarvikkeisiin tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaisten tuotteiden saamiseksi ei ole sallittua. **[tark. 34]**

3 artikla

1. Jos komissio saa – erityisesti joko säteilyhätätilanteen tai ydinonnettomuuden yhteydessä käytettävän Euroopan atomienergiayhteisön nopean tietojenvaihtojärjestelmän mukaisesti tai 26 päivänä syyskuuta 1986 solmitun ydinonnettomuudesta tehtävää nopeaa ilmoitusta koskevan Kansainvälisen atomienergiajärjestön yleissopimuksen mukaan – ~~sellaisia~~ virallisia tietoja ydinonnettomuuksista tai muista säteilyhätätilanteista, jotka ~~osoittavat, että~~ ***aiheuttavat*** elintarvikkeiden~~, vähemmän käytettyjen elintarvikkeiden~~ ja rehujen ~~sallitut radioaktiivisen saastumisen enimmäistasot todennäköisesti ylittyvät tai ovat ylittyneet~~ ***saastumista***, komissio antaa ~~välittömästi, jos olosuhteet sitä edellyttävät, täytäntöönpanoasetuksen sallittujen enimmäistasojen ottamisesta käyttöön~~ ***mahdollisimman pian täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan radioaktiivisuuden sallitut enimmäistasot, jotka eivät voi olla tämän asetuksen liitteissä esitettyjä enimmäistasoja korkeampia***. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. **[tark. 35]**

~~([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67).~~

~~([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1223/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, kosmeettisista valmisteista (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 59).~~

~~([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/37/EY, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2001, tupakkatuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL L 194, 18.7.2001, s. 26).~~

Torstai 9. heinäkuuta 2015

1 a. Sallitut enimmäistasot julkistetaan ja niitä tarkistetaan säännöllisesti, jotta voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon viimeisin tieteen kehitys ja asianomaiseen aikaan saatavilla olevat kansainväliset tieteelliset lausunnot, jotta voidaan rauhoittaa väestöä ja varmistaa sen korkeatasoinen suojelu sekä välttää poikkeamat tiukimmista kansainvälisistä sääntelykäytännöistä. **[tark. 36]**

2. Komissio hyväksyy 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ***täytäntöönpanosäädöstä*** menettelyä noudattaen ~~asianmukaisesti perustelluissa~~ erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät ydinonnettomuuden tai säteilyhätätilanteen olosuhteisiin, välittömästi sovellettavan ~~täytäntöönpanoasetuksen~~ ***täytäntöönpanosäädöksen***. **[tark. 37]**

3. Komissio ottaa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua ~~täytäntöönpanosäädösehdotusta~~ ***täytäntöönpanosäädöstä*** laatiessaan ja siitä 5 artiklassa tarkoitetun komitean kanssa keskustellessaan huomioon ~~perustamissopimuksen 30 ja 31 artiklan~~ ***direktiivin 2013/59/Euratom*** mukaisesti vahvistetut perusnormit, mukaan lukien periaatteen, jonka mukaan kaikki altistuminen on pidettävä niin alhaisena kuin käytännöllisin toimenpitein on mahdollista ottaen huomioon ***ensisijaisesti*** väestön terveyden suojelemisen ~~tarve~~ sekä taloudelliset ja sosiaaliset tekijät***, erityisesti yhteiskunnan haavoittuvimpien väestönosien osalta. Komissiota avustaa tämän säädöksen laatimisessa riippumaton kansanterveyden asiantuntijaryhmä, jäljempänä "asiantuntijaryhmä", jonka jäsenet valitaan säteilysuojelua ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevan tietämyksen ja asiantuntemuksen perusteella. Komissio julkistaa asiantuntijaryhmän kokoonpanon ja sen jäsenten taloudellisia etuja koskevat ilmoitukset.*** **[tark. 38]**

3 a. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset annetaan säteilyn luonteen ja laajuuden mukaisesti, ja niitä tarkistetaan aina tarvittaessa saastumisen kehitystä silmällä pitäen. Komissio sitoutuu tarkistamaan niitä viimeistään yhden kuukauden kuluttua ydinonnettomuudesta tai säteilyhätätilasta radioaktiivisuuden sallittujen enimmäistasojen ja radionuklidien luettelon muuttamiseksi tarvittaessa. **[tark. 39]**

4 artikla

1. Heti kun komissio hyväksyy sallittujen enimmäistasojen käyttöön ottamista koskevan ~~täytäntöönpanoasetuksen~~ ***täytäntöönpanosäädöksen***, elintarvikkeita tai rehuja, jotka eivät ole näiden sallittujen enimmäistasojen mukaiset, ei saa enää saattaa markkinoille. **[tark. 40]**

Komissio ottaa käyttöön ydinvoima-alan vastuujärjestelmän, jossa käsitellään kaikkien ydinonnettomuudesta mahdollisesti kärsivien jäsenvaltioiden ongelmia. Tästä järjestelmästä maksetaan asianmukaisia korvauksia ydinonnettomuuksien tapahduttua. **[tark. 41]**

Tämän asetuksen soveltamiseksi kolmansista maista tuodut elintarvikkeet ja rehut katsotaan markkinoille saatetuiksi, jos ne ovat unionin tullialueella muun tullimenettelyn kuin passitusmenettelyn alaisia. **[tark. 42]**

Jäsenvaltioiden on valvottava radioaktiivisen saastumisen sallittujen enimmäistasojen noudattamista alueillaan. Tätä varten jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 178/2002 17 artiklan mukaisesti ylläpidettävä elintarvikkeiden ja rehujen virallisen valvonnan järjestelmää ja toteutettava muita olosuhteiden edellyttämiä toimia, mukaan luettuna tiedottaminen elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuudesta ja riskeistä. **[tark. 43]**

2. Kukin jäsenvaltio toimittaa komissiolle kaikki tämän asetuksen soveltamiseen tarvittavat tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat ~~tapauksia, joissa sallittuja enimmäistasoja ei ole noudatettu.~~

a) sallittujen enimmäistasojen valvontaa jäsenvaltiossa koskevaa säännöllistä suunnittelua;

b) tapauksia, joissa sallittuja enimmäistasoja ei ole noudatettu;

c) valvonnasta vastaavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten määrittämistä.

Komissio antaa nämä tiedot ***mahdollisimman pian*** muille jäsenvaltioille.

Sallittujen enimmäistasojen noudattamatta jättämisestä ilmoitetaan asetuksessa (EY) N:o 178/2002 säädetyllä varhaisvaroitusjärjestelmällä.

Komissio määrää seuraamuksia jäsenvaltioille, jotka eivät itse ole määränneet seuraamuksia, mikäli on pidetty kaupan tai viety elintarvikkeita tai rehuja, joiden saastuminen ylittää sallitut enimmäistasot. **[tark. 44]**

3. Jäsenvaltioiden on tiedotettava kansalaisille, pääasiassa verkkopalvelun avulla, sallituista enimmäistasoista, hätätilanteista sekä tapauksista, joissa sallittuja enimmäistasoja ei ole noudatettu. Kansalaisille on toimitettava myös tiedot elintarvikkeista, jotka saattavat pidättää muita enemmän radioaktiivisuutta ja erityisesti tuotteen tyypistä, merkistä, alkuperästä ja analyysin päivämäärästä. *[tark. 45]*

4. Tämän asetuksen liitteissä säädetyt enimmäistasot on otettava huomioon radioaktiivisten isotooppien osittainen hajoaminen säilykkeen säilyvyysaikana. Säilykkeiden radioaktiivisuutta on valvottava jatkuvasti saastumisen tyypistä riippuen, esimerkiksi jodin isotoopeista johtuva saastuminen. *[tark. 46]*

5. Komissio toimittaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2017 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen sellaisen mekanismin asianmukaisuudesta, jolla maksetaan korvausta viljelijöille, joiden elintarvikkeet ovat saastuneet niin, että radioaktiivisen saastumisen sallitut enimmäistasot ylittyvät, eikä niitä näin ollen voida saattaa markkinoille. Tällaisen mekanismin on perustuttava saastuttaja maksaa -periaatteeseen. Kertomukseen liitetään tarvittaessa tällaisen mekanismin käyttöönottoa koskeva lainsäädäntöehdotus. *[tark. 47]*

4 a artikla

1. Komissio toimittaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2017 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan liitteissä vahvistettujen radioaktiivisen saastumisen sallittujen enimmäistasojen aiheellisuutta.

2. Kertomuksen perusteella on voitava tarkistaa, varmistetaanko radioaktiivisen saastumisen sallituilla enimmäistasoilla väestölle säädetyn efektiivisen annoksen rajan, 1 mSv vuodessa, noudattaminen, ja johtavatko ne kilpirauhasannoksiin, jotka ovat riittävässä määrin alempia kuin WHO:n suosittama viitearvo 10 mGy ei-radioaktiivisen jodin antamiseksi kriittisille ryhmille.

3. Kertomuksessa käsitellään mahdollisuutta tarkistaa radionuklidien luokittelua ja sisällyttää tritium ja hiili-14 tämän asetuksen liitteisiin. Kertomuksessa on näitä sallittuja enimmäistasoja arvioitaessa keskityttävä suojelemaan kaikkein herkimmässä asemassa olevia väestöryhmiä. erityisesti lapsia, ja selvitettävä, olisiko aiheellista asettaa sallittuja enimmäistasoja kaikille väestöryhmille tällä perusteella. *[tark. 48]*

5 artikla

1. Komissiota avustaa ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston~~ asetuksen (EY) N:o 178/2002 ~~(1)~~ 58 artiklan 1 kohdassa perustettu ~~elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä~~ pysyvä ~~komitea~~ ***kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea***. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea. **[tark. 49]**

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

6 artikla

Sen varmistamiseksi, että ***tämän asetuksen*** liitteissä ~~I, II ja III~~ vahvistetuissa sallituissa enimmäistasoissa otetaan huomioon saataville tulevat uudet tai täydentävät tärkeät tiedot erityisesti ***uusimman*** tieteellisen tietämyksen suhteen, komissio ~~ehdottaa~~ ***esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksen*** kyseisten liitteiden ~~muuttamista~~ ***mukauttamiseksi ja tarvittaessa radionuklidien luettelon tarkistamiseksi*** kuultuaan ~~Euratomin perustamissopimuksen 31 artiklassa~~ ***3 artiklan 3 kohdassa*** tarkoitettua asiantuntijaryhmää. **[tark. 50]**

~~(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).~~

Torstai 9. heinäkuuta 2015

6 a artikla

Jos tapahtuu ydinonnettomuus tai muu säteilyhätätilanne, joka aiheuttaa elintarvikkeiden ja rehujen saastumista, komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa esitetään yksityiskohtaisesti tämän asetuksen mukaisesti vahvistetut toimenpiteet ja 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot. **[tark. 51]**

7 artikla

Kumotaan asetus (Euratom) N:o 3954/87, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (Euratom) N:o 2218/1989, sekä komission asetukset (Euratom) N:o 944/89 ([1]) ja N:o 770/90 ([2]).

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

8 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puoleta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

([1]) Komission asetus (Euratom) No: 944/89, annettu 12 päivänä huhtikuuta 1989, radioaktiivisen saastumisen sallittujen enimmäistasojen vahvistamisesta vähemmän käytetyille elintarvikkeille ydinonnettomuuden tai muun säteilytilan jälkeen (EYVL L 101, 13.4.1989, s. 17).

([2]) Komission asetus (Euratom) N:o 770/90, annettu 29 päivänä maaliskuuta 1990, radioaktiivisen saastumisen sallittujen enimmäistasojen vahvistamisesta rehuissa ydinonnettomuuden tai muun säteilytilan jälkeen (EYVL L 83, 30.3.1990, s. 78).

Torstai 9. heinäkuuta 2015

LIITE I

ELINTARVIKKEIDEN RADIOAKTIIVISEN SAASTUMISEN SALLITUT ENIMMÄISTASOT

Elintarvikkeisiin sovellettavat sallitut enimmäistasot ovat seuraavat:

	Elintarvike (**Bq/kg**) ([1])			
	Vauvanruoka ([2])	Maitotuotteet ([3])	Muut elintarvikkeet, lukuun ottamatta vähemmän käytettyjä ([4])	Nestemäiset elintarvikkeet ([5])
Strontiumin isotoopit, erityisesti Sr-90	75	125	750	125
Jodin isotoopit, erityisesti I-131	150	500	2 000	500
Plutoniumin ja transplutoniumin alfa-aktiiviset isotoopit, erityisesti Pu-239 ja Am-241	1	20	80	20
Kaikki muut nuklidit, joiden puoliintumisaika on yli 10 päivää, erityisesti Cs-134 ja Cs-137 ([6])	400	1 000	1 250	1 000

([1]) Tiivistettyihin tai kuivattuihin tuotteisiin sovellettava taso lasketaan ennastetun kulutusvalmiin tuotteen perusteella. Jäsenvaltiot voivat antaa laimentamista koskevia suosituksia sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa vahvistettuja sallittuja enimmäistasoja noudatetaan.

([2]) Vauvanruoalla tarkoitetaan elintarvikkeita, jotka on tarkoitettu lasten ruoaksi näiden 12 ensimmäisen elinkuukauden aikana ja jotka itsessään täyttävät tämän ryhmän ravintotarpeet ja jotka asetetaan myyntiin helposti tunnistettavissa pakkauksissa ja joissa on jokin seuraavista merkinnöistä: ”äidinmaidonkorvike”, ”vieroitusvalmiste”, ”maitopohjainen äidinmaidonkorvike” tai ”maitopohjainen vieroitusvalmiste” komission direktiivin 2006/141/EY 11 ja 12 artiklan mukaisesti.

([3]) Vähemmän käytetyt elintarvikkeet ja niihin sovellettavat vastaavat tasot vahvistetaan liitteessä II.

([4]) Maitotuotteilla tarkoitetaan yhdistetyn nimikkeistön seuraaviin nimikkeisiin kuuluvia tuotteita, mukaan lukien tarvittaessa niihin mahdollisesti myöhemmin tehtävät mukautukset: 0401, 0402 (lukuun ottamatta 0402 29 11).

([5]) Nestemäiset elintarvikkeet, sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä yhdistetyn nimikkeistön nimikkeessä 2009 ja ryhmässä 22. Arvot lasketaan ottaen huomioon juoksevan veden kulutus, ja samoja arvoja olisi sovellettava juomavesivaroihin.

([6]) Hiili 14, tritium ja kalium 40 eivät kuulu tähän ryhmään.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

~~LIITE II~~

~~VÄHEMMÄN KÄYTETTYJEN ELINTARVIKKEIDEN RADIOAKTIIVISEN SAASTUMISEN SALLITUT ENIMMÄISTASOT~~

~~1. Luettelo vähemmän käytetyistä elintarvikkeista~~

~~CN-koodi~~	~~Kuvaus~~
~~0703 20 00~~	~~Valkosipuli (tuore tai jäähdytetty)~~
~~0709 59 50~~	~~Multasienet (tryffelit) (tuoreet tai jäähdytetyt)~~
~~0709 99 40~~	~~Kaprikset (tuoreet tai jäähdytetyt)~~
~~0711 90 70~~	~~Kaprikset (väliaikaisesti säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina)~~
~~ex 0712 39 00~~	~~Multasienet (tryffelit) (kuivatut, myös paloitellut tai viipaloidut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut)~~
~~0714~~	~~Maniokki- (kassava-), arrow- ja salepjuuret, maa-artisokat, bataatit ja niiden kaltaiset runsaasti tärkkelystä tai inuliinia sisältävät juuret ja mukulat, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt tai kuivatut, myös paloitellut tai pelleteiksi valmistetut; saagoydin~~
~~0814 00 00~~	~~Sitrushedelmien ja melonin (myös vesimelonin) kuoret, tuoreet, jäädytetyt, kuivatut tai väliaikaisesti suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa säilöttyinä~~
~~0903 00 00~~	~~Mate~~
~~0904~~	~~*Piper*-sukuinen pippuri; kuivatut, murskatut tai jauhetut *Capsicum*- tai *Pimenta*-sukuiset hedelmät~~
~~0905 00 00~~	~~Vanilja~~
~~0906~~	~~Kaneli ja kanelinnuput~~
~~0907 00 00~~	~~Mausteneilikka (hedelmät, kukannuput ja kukkavarret)~~
~~0908~~	~~Muskottipähkinä, muskottikukka ja kardemumma~~
~~0909~~	~~Aniksen, tähtianiksen, fenkolin (saksankuminan), korianterin, roomankuminan tai kuminan hedelmät ja siemenet; katajanmarjat~~
~~0910~~	~~Inkivääri, sahrami, kurkuma, timjami, laakerinlehdet, curry ja muut mausteet~~
~~1106 20~~	~~Nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauhe~~
~~1108 14 00~~	~~Maniokkitärkkelys (kassavatärkkelys)~~
~~1210~~	~~Tuoreet tai kuivatut humalantähkät, myös murskatut, jauhetut tai pelleteiksi valmistetut; lupuliini~~
~~1211~~	~~Kasvit ja kasvinosat (myös siemenet ja hedelmät), jollaisia käytetään pääasiallisesti hajusteisiin, farmaseuttisiin tuotteisiin, hyönteisten ja sienitautien torjunta-aineisiin tai niiden kaltaisiin tuotteisiin, tuoreet tai kuivatut, myös paloitellut, murskatut tai jauhetut~~
~~1301~~	~~Kumilakat; luonnonkumit, -hartsit, -kumihartsit ja oleohartsit (esimerkiksi palsamit)~~
~~1302~~	~~Kasvimehut ja -uutteet; pektiiniaineet, pektinaatit ja pektaatit; agar-agar ja muut kasviaineista saadut kasvilimat ja paksunnosaineet, myös modifioidut~~
~~1504~~	~~Kala- ja merinisäkäsrasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat~~

Torstai 9. heinäkuuta 2015

~~CN-koodi~~	~~Kuvaus~~
~~1604 31 00~~	~~Kaviaari~~
~~1604 32 00~~	~~Kaviaarinkorvikkeet~~
~~1801 00 00~~	~~Kaakaopavut, kokonaiset tai rouhitut, raa'at tai paahdetut~~
~~1802 00 00~~	~~Kaakaonkuoret ja -kalvot sekä muut kaakaonjätteet~~
~~1803~~	~~Kaakaomassa, myös sellainen, josta rasva on poistettu~~
~~2003 90 10~~	~~Multasienet (tryffelit) (muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt)~~
~~2006 00~~	~~Sokerilla säilötyt (valellut, lasitetut tai kandeeratut) kasvikset, hedelmät, pähkinät, hedelmänkuoret ja muut kasvinosat~~
~~2102~~	~~Hiiva (elävä eli aktiivinen tai kuollut eli inaktiivinen); muut kuolleet yksisoluiset mikro-organismit (ei kuitenkaan nimikkeen 3002 rokotteet); valmistetut leivinjauheet~~
~~2936~~	~~Provitamiinit ja vitamiinit, luonnolliset tai synteettisesti valmistetut (myös luonnon konsentraatit), näiden pääasiallisesti vitamiineina käytettävät johdannaiset sekä näiden aineiden keskinäiset seokset, myös missä tahansa liuottimessa~~
~~3301~~	~~Haihtuvat öljyt (terpeenittömät tai terpeenipitoiset); myös jähmeät (concretes) ja vahaa poistamalla saadut nesteet (absolutes); uutetut oleohartsit; haihtuvien öljyjen väkevöidyt rasva-, rasvaöljy- ja vahaliuokset tai niiden kaltaiset liuokset, kylmänä uuttamalla (enfleurage) tai maseroimalla saadut; terpeenipitoiset sivutuotteet, joita saadaan poistettaessa terpeenejä haihtuvista öljyistä; haihtuvien öljyjen vesitisleet ja -liuokset~~

2. ~~Edellä 1 kohdassa lueteltuihin vähemmän käytettyihin elintarvikkeisiin sovellettavat sallitut enimmäistasot ovat seuraavat:~~

	~~**(Bq/kg)**~~
~~Strontiumin isotoopit, erityisesti Sr-90~~	~~7 500~~
~~Jodin isotoopit, erityisesti I-131~~	~~20 000~~
~~Plutoniumin ja transplutoniumin alfa-aktiiviset isotoopit, erityisesti Pu-239 ja Am-241~~	~~800~~
~~Kaikki muut nuklidit, joiden puoliintumisaika on yli 10 päivää, erityisesti Cs 134 ja Cs 137 ([1])~~	~~12 500~~

([1]) ~~Hiili 14, tritium ja kalium 40 eivät kuulu tähän ryhmään.~~

[tark. 57]

Torstai 9. heinäkuuta 2015

LIITE III

REHUJEN RADIOAKTIIVISEN SAASTUMISEN SALLITUT ENIMMÄISTASOT

Cesium 134:n ja cesium 137:n sallitut enimmäistasot ovat seuraavat:

Eläinryhmä	Bq/kg ([1]), ([2])
Siat	1 250
Siipikarja, karitsat, vasikat	2 500
Muut	5 000

([1]) Näiden tasojen tarkoituksena on myötävaikuttaa elintarvikkeiden sallittujen radioaktiivisen saastumisen enimmäistasojen noudattamiseen; ne eivät yksinään pysty varmistamaan tätä kaikissa olosuhteissa, ja ne eivät vähennä velvoitetta seurata ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläintuotteiden saastumisen tasoja.
([2]) Näitä tasoja sovelletaan valmisrehuihin.

LIITE IV

Kumotut asetukset

Neuvoston asetus (Euratom) N:o 3954/87	(EYVL L 371, 30.12.1987, s. 11)
Neuvoston asetus (Euratom) N:o 2218/89	(EYVL L 211, 22.7.1989, s. 1)
Komission asetus (Euratom) N:o 944/89	(EYVL L 101, 13.4.1989, s. 17)
Komission asetus (Euratom) N:o 770/90	(EYVL L 83, 30.3.1990, s. 78)

LIITE V

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (Euratom) N:o 3954/87	Asetus (Euratom) N:o 944/89	Asetus (Euratom) N:o 770/90	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta			1 artikla
	1 artikla		1 artikla
1 artiklan 2 kohta			2 artikla
2 artiklan 1 kohta			3 artiklan 1 kohta ja 3 artiklan 2 kohta
2 artiklan 2 kohta			—
3 artiklan 1 kohta			—
3 artiklan 2 kohta			3 artiklan 3 kohta
3 artiklan 3 ja 4 kohta			—
4 artikla			—
5 artiklan 1 kohta			6 artikla
5 artiklan 2 kohta			—
6 artiklan 1 kohta			4 artiklan 1 kohta
6 artiklan 2 kohta			4 artiklan 2 kohta
	2 artikla		Liitteessä II oleva 2 kohta
—	—	1 artikla	Liite III
		—	5 artikla
7 artikla			—
—	—	—	7 artikla
8 artikla			8 artikla
Liite			Liite I
	Liite		Liitteessä II oleva 1 kohta
		Liite	Liite III
—	—	—	Liite IV
—	—	—	Liite V

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI